

REVOLTĂ CONTRA ORDINII MONDIALE

De același autor :

REVOLTĂ CONTRA ORDINII MONDIALE

Adaptare românească prin sistemul Walkenor
Versiune confidențială provizorie, non comercială

Casa Dragonului, Carpați 2012

*Volumul de față cuprinde o selecție de articole publicate
în revista confidențială UNDERCOVER,
între mai 2002 și noiembrie 2007*

ISBN :

TABLĂ DE MATERII

PREFAȚĂ : Profețiile lui Rudolf Steiner	p. 9
Prefață la ediția românească	p.
Introducere	p.
TEHNOLOGIA NEAGRĂ	p. 11
Ce este televiziunea	p.
Controlul conștiințelor prin alimentație	p.
NOUA VÂRSTĂ SOMBRĂ	p.
Povești cu zâne din Tibet	p.
Călătorie la Shamballa	p.
« Channels » sau « Canale »	p.
Les fumées du New Age	p.
ROMA, CETATEA MINCIUNII	p.
Omul l-a creat pe Dumnezeu unic	p.
Renegarea lui Petre	p.
Pista iezuită	p.
Iñigo și Ahasverus	p.
Roma amor	p.
Operațiunea ROCK'N ROLL	p.
Vaudou, servicii secrete șo rock'n roll	p.
Woodstock	p.
ESOTERISM ȘI SPIRITUALITATE	p.
Șase sute șazeci și șase	p.
Creație și accident	p.
Cain și Abel	p.
Universul vrea ceea ce este mai bun	p.
Merkavah	p.
REVOLTĂ	p.
Ieșirea din ciulamaua globalismului	p.

Conspirația cosmică	p.
Cum putem scăpa de înfierarea prin microcipuire ?	p.
Ieșirea din vortex	p.
DEPROGRAMAREA IMPLANTURILOR MAJORE ...	p.
Deconținerea condiției umane	p.
Binele și Răul	p.
Un om numit Adam	p.
Creștinism	p.
Rai	p.
Democrație	p.
Naționalisme	p.
Credința pierdută	p.
DIES IRAE	p.
DEMATERIALIZAREA OMENIRII	p.
Efctele radiațiilor Vărsătorului	p.
Noua civilizație	p.
Index	p.
Tabla de materii	p.

PREFAȚĂ

Profețiile lui Rudolf Steiner

« O rasă groaznică va țâșni din adâncurile pământului. Rasă de monștri. Ceva între vegetal și mineral. Agregate automate pe două picioare, dotate cu o puternică inteligență. Rasa aceasta hibridă se va răspândi, acoperind întregul pământ cu plasa unei imense pânze inteligente de păianjen. Pe de altă parte, ca nivel de organizare, agregatele respective nu vor fi nici măcar la nivelul plantei. Ființe oribile, ele își vor băga nasul peste tot, vor tulbura toate, imitând gândurile moarte, copiind umbrele de gândire ale intelectului uman, fobiile, psihozele, angoasele și coșmarurile omenirii ».

« Gândurile noastre se vor încarna, vor deveni ființe; pământul va fi scaldat într-o atmosferă ca de lăcuste traversând cerul într-un dute-vino neîncetat. Pe cât de inteligent, pe atât de rău, păienjenişul mineralo-vegetal se va agita neconținut, într-un cer de groază ».

« Vom conviețui cu aceste creaturi, în cadrul unei evoluții de-a lungul căreia le vom studia și recunoaște cu precizie ».

« Dezvoltarea noastră umano-pământească nu va mai prezenta niciun secret. Oricât de mari ar fi diferențele și opoziția dintre ei, adversarii își vor spune pe față cele ce vor trebui spuse. Nu va fi vorba de simpatie sau antipatie, ci de o cu totul altă organizare a întregului cosmos. Din două una : ori omenirea va opta pentru a fi informată progresiv despre cele primite de ea de la spiritele bune din univers, ce ne caută compania, ori își va axa existența viitoare pe țesătura indestructibilă a propriilor sale gânduri-umbre. Sublinierea necesității

cunoștințelor spirituale prin formule abstrace este insuficientă. Problema constă în a arăta că gândurile noastre se încarnează, devin realitate ».

« Primejdia ce ne amenință este golirea spiritului, voința de a ne lega destinul de monstruosul păienjeniș. (...) Creaturile vor țese și combina păienjenișul în fel și chip, șerpuind rațional, obiectiv, fermecător, în forme fantastice extraordinare, de o perfectă finețe ».

« Imoralitatea ne va conduce la decădere și ruină. Rasa lemuriană a pierit în foc. Rasa atlantă a pierit prin apă. Rasa noastră va pieri din cauza Răului, a războiului tuturor contra tuturor. Luptând unii contra altora, oamenii se vor auto-distrage într-un război ce se va solda cu dispariția omenirii ».

« Subtilitatea omului va fi pusă în serviciul exploatării și aservirii forțelor naturii. (...) Noile descoperiri vor produce imense și teribile energii, ce vor transforma globul pământesc într-un fel de sistem electric automat ».

« O infimă parte dintre noi va trece în omenirea viitoare, nu însă înainte de a fi atins un perfect și deplin altruism ».

« Ea va fi ocrotită într-un mod despre care nu putem vorbi ».

Rudolf Steiner

Fragmentele prezentate au fost extrase din :

Eul și evoluția lui, Perspectivile dezvoltării omenirii, Legenda Templului, Esența Francmasoneriei.

TEHNOLOGIA NEAGRĂ

Televiziunea — Concasor al sufletelor

Lansată cu un scop precis, televiziunea nu este o inovație tehnică fortuită. În acest debut al celui de al XXI-lea secol, televiziunea atinge miliarde de oameni. Fără televiziune, conform opiniei generale, viața ar fi insuportabilă, de neimaginat.

Să abandonăm ideea că ingeniozitatea care a făcut-o posibilă a fost ceva de natură exclusiv tehnică. Televiziunea este rezultatul unui « plan » bine elaborat, al unui « creier » mai evoluat decât cel omenesc. După cum vom vedea din cele ce urmează, un « spirit superior » este extrem de activ în acest domeniu. El conduce progresul tehnic televizual astfel încât controlul și supravegherea maselor să fie asigurate în totalitate. Televiziunea nu a apărut din întâmplare, ex nihilo.

Lucrurile trebuie văzute în perspectiva lor. Televiziunea se asociază cu și este rezultatul unui mare număr de invenții : radioul, cinematograful, telegraful, telefonul, înregistrarea magnetică, etc. Ea este punctul culminant absolut, invenția superioară capabilă să capteze interesul și atenția în mod constant, influențând spiritul, dorințele și pasiunile a miliarde de oameni. Televiziunea este cea mai hipnotică, mai incomodă, mai indiscretă, mai puternică și mai periculoasă dintre toate invențiile. De aceea, în fața televizorului trebuie să avem o atitudine fermă. Altfel, acesta va decide el în locul nostru.

Potrivit unei anchete, aproximativ un milion de francezi refuză televiziunea în mod voluntar. Odată creată însă obișnuința micului ecran, presiunea socială și familială face foarte dificilă o eventuală renunțare. Contaminați de virusul televiziunii, rezistența contra acesteia este aproape imposibilă, copii fiind

primele victime. Situația pare ireversibilă, riscul expunerii televizuale este multiplu. Slavă Domnului, unii dintre noi refuză televiziunii accesul în locuința lor. Chiar și aceștia însă, sunt înconjurați de televizoarele vecinilor, care funcționează adesea la intensitate maximă. Suntem înconjurați de emițătoare puternice, de relee de mare amplitudine și frecvență, stații radar, fascicule herțiene de telecomunicații prin satelit, borne de telefonie mobilă, etc. Mulți dintre cei ce nu se expun în fața televizorului petrec ore întregi în fața tubului catodic al unui computer. Puțini sunt cei duc o viață normală, ce se mențin în afara poluării televizuale, a contaminării electro-magnetice și herțiene în general. Nocivitatea televiziunii depășește efectele vizibile imediate ale radiațiilor electromagnetice. Manipularea undelor electromagnetice amenință orice formă normală de viață omenească, probabil orice formă de viață. Televiziunea și mai ales generalizarea abuzivă a acesteia au devenit astăzi principalul obstacol în calea vieții omenești normale, de până acum.

Ce este televiziunea ?

Din punct de vedere tehnic, televiziunea este o emisiune de imagini vizuale sub formă de unde electromagnetice, emisiune urmată de conversiunea undelor receptate în imaginile inițiale. În 1884, inventatorul german Paul Nipkov a înregistrat primul brevet pentru transmiterea la distanță a imaginilor. Dispositivul Nipkov se reducea la un disc analizor perforat, ce se rotea cu mare viteză. Cu ajutorul unui astfel de disc, o imagine bine luminată putea fi descompusă în puncte luminoase și puncte întunecoase.

Cascada de puncte obținute astfel era convertită în semnale electrice și apoi telegrafiată unui receptor. Impulsurile primite erau convertite în puncte luminoase și puncte întunecoase. Cu ajutorul unui al doilea disc, identic și sincronizat cu primul,

impulsurile receptate erau convertite într-o imagine ce reprezenta, mai mult sau mai puțin, imaginea inițială.

Deși relativ primitivă, metoda lui Nipkov a fost adoptată de televiziune, fiind folosită inclusiv astăzi. Imaginile transmise continuă să fie mai întâi descompuse în puncte luminoase și întunecoase. Structura granulară ce se observă pe fotografiile mărite, dă o idee despre aceste puncte.

Patruzeci de ani mai târziu, ruso-americanul Vladimir Zworykin obține imagini de calitate superioară și depune un brevet pentru « iconoscopul » său, prototipul tubului catodic al televiziunii moderne. Discul analizator este înlocuit cu un tun de « ghiulele electronice », ceea ce implică inconveniente grave, despre care vom vorbi.

Primul serviciu public de televiziune este lansat în Statele Unite, la 30 aprilie 1939, cu ocazia Expoziției Universale de la New York. Tema expoziției a fost « Lumea de Măine ». Lojile și organizațiile secrete ce organizaseră expoziția plănuiau de pe atunci o cultură mondială, bazată pe controlul popoarelor, prin intermediul imaginii. Cu această ocazie, sub auspiciile *Radio Corporation of America*, *National Broadcasting Company* a făcut o demonstrație, difuzând ceremonia de înagurare a expoziției. Vreme de câteva zile, zeci de mii de oameni s-au înghesuit să asiste la demonstrația noului miracol. Fascinația pentru televiziune a început la 30 aprilie 1939.

După război, televiziunea devine o afacere mondială. Nimeni și nimic nu a putut-o opri. După mii de ani de civilizație și de evoluție lentă, intrat în era televiziunii, omul și-a schimbat total obiceiurile, într-un deceniu sau două. Ca prin minune, viața apare dintr-o dată un fel de plăcere generalizată. Tot mai mulți sunt cei ce preferă să rămână acasă, în fața tubului catodic, pentru a mânca, bea, discuta și chiar dormi. În foarte scurt timp au apărut și s-au generalizat mesajele publicitare ale societății de consum. Numeroase țări, națiuni și popoare sunt programate, condiționate, aservite și controlate prin acest mijloc de îngrununchere a omului, de injectare a unei ideologii înrobitoare la nivel individual ca și la cel al maselor largi.

Televiziunea a devenit rapid aparatul puterii ce guvernează sentimente, gânduri, dorințe, voința și spiritul tuturor, al întregii lumi. Cine sunt deținătorii puterii numită televiziune ? Răspunsul la această întrebare este foarte important.

Misterul luminii

Lumina este unul din cele mai prețioase daruri pe care planeta noastră îl primește de la soare. De milioane de ani, soarele furnizează energia luminoasă și termică, fără de care viața nu este posibilă. Unii cred că cea mai mare parte din această energie se pierde în spațiul infinit al universului. Această opinie este eronată. În cadrul creației divine nimic nu se risipește, nimic nu se pierde. Orice cantitate de energie servește evoluției entităților din sistemul solar, care interacționează cu alte sisteme solare din cadrul ordinei cosmice infinite.

Ierarhiile Spirituale Sublime funcționează pe baza Energiilor Divine, pe care doctrina ezoterică universală le numește « *Fohat* ». Dragostea Divină este cea mai înaltă dintre acestea, electricitatea fiind una dintre cele mai banale forme de manifestare a energiei electromagnetice *Fohat*. Cei ce s-au curentat păstrează o vagă impresie despre invincibila putere *Fohat*. Ce legătură există între această forță și televiziune ?

Fenomen tipic al societății tehnocratice, televiziunea reprezintă o amenințare teribilă pentru om, pentru mediul ambiant al acestuia. În mod iresponsabil, oamenii de știință se joacă cu una sau mai multe din formele *Fohat* de energie.

Prin transformarea spirituală a propriei sale ființe, omul și-ar putea deschide calea către Forța Divină *Fohat*, către Lumea Luminii lui Dumnezeu. Omul preferă însă calea obscură, de ignoranță și de ură, pe care s-a angajat, ajungând la rezultatul inevitabil că forța *Fohat* îl arde sub formă de « căldură ». Miturile omenirii au făcut din forța *Fohat* instrumentul de foc al justiției divine. Conform anumitor profeții, inclusiv al celor

din *Apocalips*, societatea actuală va sfârși prin Foc. De asemenea, cei « chemați » sau « aleși » vor obține imortalitatea tot prin intermediul Focului, precum pasărea Fenix ce trece prin foc înainte de a renaște din propria cenușă.

Era *Vărsătorului* varsă peste noi Lumina *Fohatului* sub forma unor radiații numite « ape vii ». În loc să se transforme însă pe plan interior, sublimând sistemul său atomic individual, omul a dezvăluit atomul fizic, reușind, printr-o imitație grotescă, să elibereze « spiritul conținut în conținător », teribila putere a fisiunii nucleare.

Omul nu poate urma decât o cale de dezvoltare pozitivă sau negativă, de regenerare sau de degenerescență. Altă posibilitate nu există. Știința materialistă este o reacție negativă a forțelor conducătoare orbite de ambiția auto-conservării, care încearcă să devieze, printr-o parodie infernală, evoluția spirituală normală a omului. Tragedia ce va rezulta, nu va putea fi evitată nici măcar de cei mai clarvăzători dintre liderii omenirii. Spunând că « fiecare etapă pare a fi consecința inevitabilă a celei precedente », Einstein era pe punctul de a recunoaște destinul fatal și inevitabil al actualei civilizații¹. Din această

¹. Nu are importanță cu ce ocazie Einstein ar fi fost pe punctul de a recunoaște « destinul fatal » respectiv. Este vorba de reverența de rigoare, citat ritual din hagiografia la modă, banal servilism față de promotorii monopolului holocaustic, încoronare a suferinței trecute, prezente și viitoare a celor ce se pretind întreaga omenire. Înțelegerea ecumenismului narcisic este una, acceptarea lui este alta. De aceea, Radio Erevan credea că Auschwitzul este la Madagascar și preponderentul din Oceanul Indian, unde ulciorul merge la apă exact pe apă. Altfel se sparge. Ne se știe ce poate să iasă din asta ! Bătrânii însă știu că elefantul jidovesc are cea mai lungă trompă, cămila jidovească cea mai mare cocoasă, iar căile ferate respective sunt mai paralele decât orice paralelă dusă la laturile triunghiurilor de după *Izgonirea din Egipt*. În acest sens, înainte, după și în timpul oricărei alte acțiuni sau non-acțiuni, guvernele vor da câte o Ordonanță Guvernamentală de Urgență, sau chiar două, în sensul veșnicirii aleluizării holocaustice, al înființării de noi și noi muzee specializate în diversele colțuri ale lumii. Ca pe vremea PCR-ului, când portretul celui mai vrednic fiu al poporului era peste tot, mai puțin în Budă... (N. T.).

perspectivă trebuie considerată televiziunea. Măsurarea radiațiilor emise de un televizor este absolut insuficientă, ea nu permite înțelegerea forțelor și entităților ce se ascund în dosul televizorului.

Exploziile nucleare și alte experiențe cu energiile *Fohat* sunt o amenințare mortală pentru orice formă de viață, pentru echilibrul întregului sistem solar. Straturile protectoare ale pământului au fost atinse, radiațiile malefice afectează nu numai viața terestră ci întregul sistem solar. Cu toate acestea, importante perspective spirituale se deschid în fața celor ce reacționează pozitiv. Televiziunea reprezintă răspunsul forțelor obscure la influxul liberator al noii ere. Fără să fie singura armă a forțelor respective, televiziunea contează enorm în realizarea obiectivelor acestora. Ea este o tentativă iluzorie și deturnată de utilizare a luminii *Fohat* împotriva ei înșiși, împotriva luminii spirituale, o contraofensivă ingenioasă în cadrul războiului puterilor terestre contra forțelor Vieții Divine. De aceea, televiziunea este o poluare mult mai gravă decât cea strict electromagnetică, scopul ei fiind de fapt poluarea psihică, sufletească. Rari sunt cei ce simt acest lucru, evitând pe cât posibil să se expună poluării sufletești.

Radiații, iradiere, fosforescență

Televiziunea este unul din succesele clasice ale electronicii, știința utilizării electronilor, minuscule particole purtătoare de sarcini electrice. Asociați atomului, electronii seamănă cu un minuscul sistem solar, rotindu-se în jurul « soarelui », al nucleului atomului considerat. La rândul lor, atomii sunt un fel de cărămizi ale materiei. Materia depășește însă aspectul fizic, putând fi de natură eterică, astrală sau mintală. Formele acestea ale materiei se intercondiționează neîncetat, fenomene aparent fizice determinând consecințe neașteptate în planurile eteric, astral sau mintal. Un pericol latent pentru omenire constă în

acea că savanții ignoră aceste aspecte în cadrul experiențelor lor.

În anumite condiții, atomul poate pierde unul sau mai mulți electroni, devenind un ion pozitiv, purtător al mai multor sarcini pozitive. Scăpați de sub controlul sau atracția nucleului, electronii devin « liberi », producând un curent electric când traversează un fir conductor, sau un câmp magnetic și electric când urmează o traiectorie oarecare în vid.

Spațiul găzduiește radiații și iradierii de o natură sau alta. Există radiații corpusculare, compuse din protoni, neutroni sau electroni. Există și radiații electromagnetice propagându-se cu viteza luminii, ele nefiind altceva decât constituanții acesteia. Radiațiile sau emisiunile luminoase se disting prin frecvența lor, invers proporțională cu lungimea de undă. Radiațiile electromagnetice sunt formate din mase de « fotoni », a căror energie este proporțională cu frecvența.

În sensul frecvențelor crescătoare, avem mai întâi gama imensă a radiațiilor infraroșii, apoi frecvențele joase (unde radio « lungi »). Urmează frecvențele medii (unde radio medii), cuprinse între 3 și 30 mega-herți (unde radio scurte), unde cuprinse între 30 și 300 mega-herți (ultrascurtele, utilizate de radio și de televiziune). Frecvențele cuprinse între 300 și 3000 mega-herți (între 10 și 100 cm lungime de undă) sunt microundele radar, ale cuptoarelor cu microunde, etc. Urmează ultravioletele, apoi radiațiile « X » moi, radiațiile « X » dure, radiațiile « γ » (gama) emise de nucleele atomice, una din numeroasele componente ale radiațiilor cosmice.

Tubul-ecran al televizorului funcționează pe principiul unui tun cu particole, proiectând electronii în fascicol concentrat pe ecran. Fața internă a acestuia este acoperită de o mulțime de puncte fluorescente ce produc, prin excitare, cele trei culori de bază ale televiziunii color. Când un fascicol de electroni lovește unul dintre puncte, acesta emite o lumină cu atât mai intensă, cu cât fascicolul este mai puternic. Baleiajul ecranului cu un fascicol electronic de intensitate variabilă, ca și cum am citi o pagină rând după rând, produce o fosforescență mai mult

sau mai puțin intensă, adică iluzia unei imagini. Repetiția rapidă a acestui fenomen și schimbările progresive în cadrul imaginii sugerează mișcarea iar semnalele acustice produc sonorizarea.

Privind ecranul aprins al televizorului ne injectăm ochii cu o energie radiantă diferită de lumina naturală a soarelui. « Lumina televiziunii » este artificială. Ea este proiectată pe ecranul fosforescent și implicit pe retină, prin intermediul tunului electronic amintit. Tunul electronic este îndreptat spre ochii celui ce se găsește în fața televizorului. Această energie pătrunde în ochii spectatorului, afectând glandele endocrine și subtilele organe eterice, ce joacă un rol fundamental în trezirea și dezvoltarea spirituală.

Lumina solară naturală este constituită dintr-un amestec specific de radiații electromagnetice de diverse lungimi de undă, cuprinzând lumina vizibilă de la roșu la violet (de la 4000 la 8000 de angströmi), radiații infraroșii și ultraviolete, microunde centimetrice, etc. Proporțiile acestui amestec sunt influențate și modificate de către atmosferă, care se resimte puternic, jucând rolul unui filtru selectiv. Radiațiile luminoase naturale receptate de noi la nivelul pământului sunt o combinație favorabilă diverselor forme de viață, adaptate creșterii și protecției vieții pământene. Lumina artificială produsă de o sursă oarecare este un amestec de lungimi de undă și frecvențe total diferite de cele ale luminii naturale, ceea ce creează anumite probleme.

Lumina este hrana celulelor. Mama natură își ocrotește copiii printr-o lumină benefică, bine echilibrată. Inlocuirea luminii naturale printr-o lumină artificială produce efecte negative în interiorul celulelor, conducând la deteriorarea corpului și a organelor sale spirituale.

Experiența demonstrează că « experții » se înșală sistematic, probabil deliberat, în evaluarea nocivității volumului de radiații suportabil. Efectele negative ale radiațiilor se măsoară în « remi » sau « mili-remi ». În 1950, de exemplu, specialiștii considerau că o doză de peste 1000 de remi poate produce

cancerul unui embrion. Cinci ani mai târziu, această doză a scăzut la 200 de remi. Astăzi, unii specialiști consideră că doi remi sunt suficienți pentru apariția cancerului la un embrion. În anii '60, televizoarele erau considerate « sigure », din punctul de vedere al protecției telespectatorului, dacă emiteau sub 50 de mili-remi/oră. În 1980, pragul acestei toleranțe a fost coborât la o sutime din cifra inițială, adică la 0,5 mili-remi/oră. Auzim adesea considerații de genul « televizorul nu este nociv, dacă nu te așezi chiar în fața lui ». Toți ne postăm însă exact în fața televizorului, astfel încât să îl privim în voie...

Oamenii cred ceea ce doresc să creadă. Se subestimează faptul că radiațiile « X » ce pătrund în corp sunt absorbite de celule, care astfel se deteriorează. Efectele produse sunt cumulative. Altfel spus, în trei ani, cu o medie de patru ore de televizor pe zi, se absorb 2 remi, adică suficient pentru apariția unui cancer embrionar. Cu toate acestea, milioane de mame gândesc că fac bine copiilor lor, punându-i cât mai în fața ecranului sau tunului catodic. Gândesc ele oare cu adevărat ?

Practic, orice cantitate de radiații « X » emise de un televizor poate fi dăunătoare pentru om. Mulți dintre noi se droghează cu ideea că diversele radiații « medicale » sunt și mai grave, că trăim în mijlocul atâtor radiații încât nu are rost să ne mai batem capul... Ca și cum cineva ar spune că « ultimul lui copil este pe cale să se înece, dar lucrul nu are importanță pentru că primii lui trei copii s-au înecat deja ! ». Televiziunea nu este singura sursă de radiații nocive. Suntem expuși la diverse feluri de radiații nocive. Aceasta însă nu înseamnă că radiațiile televizorului sunt acceptabile.

Multe foruri, autorități și chiar persoane individuale se pronunță astăzi contra poluării chimice sau accidentale a apei și a atmosferei. Înțelegerea poluării electromagnetice este de dată mai recentă. Tot mai des auzim proteste contra poluării sufletelor, a spiritului. Fiecare este dator să înțeleagă, să se trezească înainte de a fi prea târziu.

Efectele foto-biologice

Efectele nocive ale radiațiilor televizuale sunt pe deplin cunoscute. Diverse tehnologii permit eliminarea totală a radiațiilor catodice. Generalizarea ecranelor cu cristale sau plasmă încetinează poluarea catodică, nu însă și pe aceea psihică sau sufletească. Expunerea sistematică la radiații catodice este pe cât de reală, pe atât de voluntară.

Foarte preocupantă este deteriorarea ireparabilă a organelor noastre subtile precum pigmentii oculari, epifiza (glanda pineală), hipofiza (glanda pituitară), de a căror funcționare corectă depinde dezvoltarea spirituală a individului. Aceste organe ultrasensibile reacționează la orice lumină receptată de retină. Vederea nu este singura funcție a ochiului. În legătură organică permanentă cu epifiza și cu hipofiza, funcțiunea ochiului este triplă:

- 1). Integrarea energiei luminoase sub formă de imagini, prin circuitele ce conduc la creier (percepția vizuală sau procesul vederii).
- 2). Asimilarea neuro-chimică a energiei luminoase, dirijarea ei către glandele pineală și pituitară, apoi către întregul sistem endocrin (ingestia luminii sau fotosinteza).
- 3). Funcțiunea de realitate sufletească, ochiul fiind « oglinda sufletului ».

Cât privește cea de a doua funcție, aceea de hrană pentru celule, calitatea luminii cu care venim în contact este foarte importantă. De bună seamă, este vorba fie de lumina naturală a soarelui, fie de o formă sau alta de lumină artificială. Lumina naturală ambientală este una, lumina artificială concentrată și injectată în ochi este cu totul altceva.

Lumina artificială poate avea numeroase efecte nocive, de care nu ne dăm încă seama. Este vorba mai ales de fixarea constantă și intensă a unei astfel de lumini, lucru inevitabil în cazul privirii unei emisiuni la televizor. Nu strică să repetăm că lumina solară naturală reprezintă un regim luminos echilibrat,

în vreme ce lumina artificială, oricare ar fi ea, cuprinde un amestec de compuși spectrali sau culori puțin favorabile. Lumina televizorului conține trei bande de frecvență : roșu, albastru și verde.

Din diverse motive, nicio prudență nu este excesivă în cazul luminii catodice. Este vorba nu numai de sănătatea ochilor ci pur și simplu de supraviețuirea spirituală. Organele delicate și sensibile precum ochii, straturile oculare, epifiza, hipofiza, șakrele nu pot suporta expunerea zilnică la bombardamentul fluorescent de înaltă tensiune, la cantități excesive de raze « X ». Aceste organe sunt astfel atacate, paralizate și arse încât nu pot să își îndeplinească funcțiunile lor specifice, adică filtrarea și dirijarea subtilă a energiei luminoase, în exprimarea cât mai pură a realității emisiunilor sufletești sau spirituale. De exemplu, filosofii hermetiști și ocultiștii vorbesc de « cercul de foc al glandei pineale », adică locul unde spiritul și sufletul se întâlnesc. Inaltele vibrații spirituale necesită organe receptoare vibrând în regim de puritate desăvârșită, condiție absolută pentru deschiderea celui de al treilea ochi. Televiziunea riscă să blocheze acest proces, menținând sufletele într-un regim de frecvență vibratorie ce le predispune la tembelism și supușenie. Dacă scopul ultim al televiziunii nu este controlul fiecăruia, cum se explică faptul că toate statele lumii se străduiesc să doteze fiecare casă cu un televizor? Greu de spus că televizorul ar avea o funcțiune alimentară, de exemplu.

Ritm fără de suflet

Așa numita « atomizare sufletească » ne ajută să înțelegem violența suportată de suflet, mai ales sufletele tinerilor ce suportă pasiv bombardamentul catodic. În fața televizorului, avem impresia că privim niște imagini. Conștiința percepe

astfel strălucirea fosforescentă² a 300 000 de puncte minuscule. Propriuzis, pe ecran nu se află nicio imagine. Punctele respective par aprinse în permanență, deși se aprind și se sting pe rând de 25 până la de 30 de ori pe secundă (în Europa), creind astfel strălucirea catodică. Această strălucire se produce atât de repede încât ochiul și deci conștiința nu o pot urmări.

În interiorul creierului, traducerea energiei luminoase în imagini vizuale se face de aproximativ zece ori pe secundă. Ochii sunt înșelați grație privirii fixe și remanenței ecranului, acceptând o succesiune de puncte luminate diferit drept o imagine reală.

Sufletul nostru însă nu poate fi înșelat atât de ușor. În străfundurile conștiinței persistă senzația că cele transmise ochiului îl rupe sau atomizează pe acesta în mii și mii de atomi. Impresia de atomizare este cât se poate de reală. Ea indică polarizarea diferită a corpurilor noastre subtile (eteric, astral, mintal), cea ce înseamnă că privitul ecranului ne sărăcește sufletul, ne fură o parte din suflet.

Experiența demonstrează că privirea zilnică a unui ecran vreme de câteva ore tinde să estompeze senzația de atomizare sufletească, de pierdere a unei părți din suflet. Aceasta demonstrează că privitul televizorului înseamnă reduționism sufletesc până la completa anihilare. De la tot mai puțin suflet se ajunge în final la fără suflet pur și simplu, la absența sufletului. Televiziunea transformă oamenii în ființe fără suflet, în zombi.

Să examinăm acest fenomen din perspectiva pulsației noastre receptive, în ritmul bătăilor inimii. Efectul hipnotic produs de

². Fluorescența este proprietatea anumitor substanțe solide, lichide sau gazoase, care produc o lumină vizibilă prin trecerea spontană de la starea de excitație la cea normală. Fosforescența este emisiunea luminoasă a anumitor corpuri, consecutivă excitării lor prin radiații vizibile sau invizibile. Se vorbește de luminiscenta fosforului ca și de fosforescența anumitor organisme vegetale și animale. (N. T.).

percuția și bătaile persistente, cu ocazia unui concert de rock, de exemplu, este bine cunoscut, putând conduce la transa hipnotică. Ritmul are o puternică influență asupra stării vibratoare a sângelui, pe plan fizic, și a corpurilor noastre subtile, pe un plan mai general. Bătaile mecanice produse de anumite instrumente de muzică modernă-patogenă conduc la o regresie către magia arhaică, constituind un fenomen foarte deplorabil. Procesul normal al creșterii potențiale continue a sufletului este înlocuit de robia acestuia, de sclavia sufletească. Televizorul produce un ritm și o pulsație electronică la fel de periculoasă. Strălucirea alternantă în ritmul de 25-30 de ori pe secundă a tuturor punctelor ecranului catodic înseamnă un baleiaj sau măturare fulgerătoare a ecranului de către un fascicol de electroni. Ecranul intră deci în pulsație conform ritmului fascicolului alternant de electroni produși de tubul catodic.

Această pulsație luminoasă însoțită de un sunet strident (15 750 Hz), abil situat dedesubtul pragului de percepție acustică, produce migrene, tulburări vizuale și alte efecte grave, inclusiv crize de epilepsie televizuală, cazul celor sensibili la acest gen de pulsații. Camera întunecoasă în care privim televizorul, starea de repaus aparent a ochilor, privirea constantă a ecranului ce strălucește crează condițiile optime pentru declanșarea hipnozei. Mulți oameni se plâng de acest lucru, de faptul că se simt hipnotizați, goliți pe plan mintal, transformați în zombi.

La acestea se adaugă tehnica ingenioasă a « sugestiilor subliminale » integrate pulsațiilor televizuale cu ajutorul imaginilor fulger, în ritmul pulsațiilor catodice, mult mai rapide decât cele ale vederii.

Fenomenele specifice vederii au loc cu o rapiditate inferioară celei electronice, în vreme ce animația, strălucirea și mesajele de pe ecran se produc la o viteză mult mai mare. Spectacolul electronic din fața ochilor ne agrează fără ca noi să putem răspunde cu aceeași viteză. Unele din cele ce apar pe ecran nu sunt înregistrate decât în partea sub-conștientă a spiritului

nostru. Informațiile sau mesajele plasate în sub-conștient pot urca în zona conștientă, determinându-ne să cumpărăm ceva la care nu ne-am fi gândit altfel — pur și simplu pentru că așa am văzut la televizor! Pulsația ritmică a televizoarelor este una din cauzele creșterii anormale a stării de agitație și continuă mișcare a copiilor, ca și a adulților. Corpurile noastre subtile sunt artificial stimulate de sarcinile electrostatice, fără ca agitația astfel creată să conducă la un gest sau acțiune normală, concretă, cu un anumit sens. Pentru a scăpa de această senzație, suntem tentați să privim în continuare televizorul, tocmai pentru suprimarea stării dezagreabile. Ceea ce rezultă însă este o și mai mare încărcare cu sarcini electrostatice, de unde nevoia de a privi și mai mult televizorul. Altfel spus, efectul de obișnuință devine drog televizual.

S-a ajuns astfel la apariția unei generații de ființe nefericite, nesatisfăcute și debile pe plan endocrin, ale căror suflete și corpuri subtile sunt supra-încărcate electrostatic, dezorganizate și secătuite de calitățile lor intrinseci. Este vorba de ființe bolnave sufletește, permanent iritate și nervoase, ceea ce se concretizează în agresivitate, incertitudine cu privire la ceea ce este sau nu este real.

Omul conștient nu trebuie să se lase sedus de cultul imaginii. El refuză să renunțe la libertatea lui interioară, respectându-se pe sine însuși și propriul său suflet, căruia îi oferă stimulente normale și legitime, nu artificiale.

Televiziunea nu este singurul pericol. Ea este însă probabil cel mai mare dintre pericolele unui proces mai vast, cunoscut sub numele de « revoluție sau explozie mediatică ».

Modificarea rapidă a conștiinței este evidentă. Porțile percepției omenești sunt pe cale de a se deschide din ce în ce mai mult și în mod total negativ, conducându-ne către o lume virtuală halucinatorie, ocean de imagini și de sunete, o lume de percepții senzoriale și extra-senzoriale necunoscute până acum. Noua tehnică oferă omenirii suferinde o doză subtilă de opium, un nou drog. Omenirea pare că se apropie astfel de punctul de trecere colectivă pe « tărâmul celălalt ». Era *Vărsătorului* bate

la porțile atmosferei pământești, pe care o schimbă prin intermediul noilor sale emisiuni radioactive specifice. Ceea ce rezultă este un vid, o liniște de moarte ce ne îndeamnă să ne întrebăm : « Unde mergi Omule? Deșteaptă-te din somnul cel de moarte! ». Omul însă nu vrea să se trezească. Dimpotrivă. Își acoperă goliciunea cu tot mai multe tinichele și carcase electronice, drogându-se cu și învăluindu-și existența în vidul iluziilor audio-vizuale.

Omenirea și întreaga planetă sunt învăluite într-o mantie electromagnetică de irealitate. Într-un viitor nu prea îndepărtat, sistemul de comunicații va face parte dintr-o rețea mondială și universală de distribuție a energiei electrice, capabilă de a fi transformată în fel și chip. Pământul va putea fi astfel închistat într-o atmosferă de telecomunicații electrice ce îl vor înconjura din toate părțile. Suntem martorii oculari ai edificării unui nou Turn al Babilonului care va agrava distorsiunea și bruiatul vorbelor rostite, va poci Cuvântul, ecou al originii divine.

Efectul penitenciar-închistat al televiziunii și al internetului nu poate fi contestat. Pământul cu miliardele sale de oameni continuă să se învântească sub tensiune, sub semnul celor mai absurde fantasmagorii și manipulări politice, alunecând tot mai mult în spații psihice multi-dimensionale, inundate de excitații programabile, disponibile pe console domestice.

Fața ascunsă a acestui fenomen

Ansamblul tehnicilor « exploziei telecomunicațiilor » constituie o reacție negativă, planificată pentru a contracara radiațiile spirituale ale *Erei Vărsătorului*. Omenirea pare să se trezească, să se redeștepte, ceea ce reprezintă o amenințare imediată pentru anumite ierării vizibile și invizibile.

Aceste ierarhii sunt pe cale de dispariție. Private de adoratorii lor din sfera materială, domnia lor tinde încet dar sigur către zero. Giganticul păienjeniș mondial al televiziunii a fost creat cu scopul de a-i menține pe oameni în sistemul cătușelor

cerebrale mirifice ale tehnologiei electromagnetice. Pentru ierarhiile în chestiune, este vorba de o problemă de viață și de moarte.

Pe de altă parte, întrucât tot mai mulți sunt cei ce încep să înțeleagă despre ce este vorba, ierarhiile respective fac tot ce pot pentru a împiedica această trezire, pentru a menține pe mai departe omenirea sub jugul fascinației progresului și plăcerii. Printr-un potop de imagini artificiale, se încearcă blocarea înțelegerii lucrurilor de către om. Sunetele și imaginile barbare cu care suntem bombardați sunt destinate a ne împiedica să ne auzim pe noi înșine. Un suport tehnic precum televiziunea trebuia inventat. Altfel nu s-ar fi putut ajunge la expresii precum «formidabil, ai văzut tele-novelele?». Probabil că omenirea a pierdut deja acest război, în cadrul căruia raportul de forțe i-a fost permanent defavorabil. Cei deciziși și curajoși se vor putea însă salva. Războiul pierdut de omenire în ansamblul ei nu este neapărat pierdut și de către fiecare în parte. Salvarea fiecăruia depinde de ieșirea lui însuși din ignoranța privind specificul luptei și riscurilor confruntărilor *Erei Vărsătorului*.

CONTROLUL CONȘTIINȚELOR PRIN ALIMENTAȚIE

Organismele modificate genetic reprezintă stadiul final al procesului « cultural » de manipulare și spălare a creierelor prin intermediul sugestiilor telepatice. Prin obligativitatea alimentelor denaturate, ierarhia ocultă face un pas înainte pe drumul subjugării totale a omenirii, subjugare aflată de acum în stadiu final. Nu este vorba numai de simple interese economice. Acestea constituie cel mult momeala, prea ușor scuizabilă, cu care sunt duși de nas rarii politicieni de relativă bună credință, unii dintre cercetătorii științifici corupți și savanții smintiți, angajați personal în producția criminală de plante și organisme modificate și manipulate genetic. Războiul este pe cât de necruțător pe atât de subtil. Mobilul acestui război este omul. Esența dumnezeiască a omului urmează să fie distrusă.

Doctorul Radikal, prietenul și sfătuitoarea noastră de taină, împărtășește pe deplin această viziune abrazivă, nu lipsită de un oarecare optimism.

Colaborarea pasivă

Dr. Radikal : Citind studiile științifice bine intenționate, ce prezintă riscurile OMG-urilor, mă întreb, de fiecare dată, dacă nu cumva sentimentele bune și creștinești ale autorilor lor sunt mai dăunătoare decât însăși pericolele pe care ei le denunță.

Prin brutalitatea, cinismul și obligativitatea lor, manipulările genetice constituie o agresiune contra omului. O agresiune față de care « alternativele » medicale naturisto-ecologice suferă de un regretabil complex de timiditate și argumentare « corectă științificește ». Promotorii acestor alternative ezită să-și afirme

limpede punctul de vedere, precum handicapații ce ezită să cheme pompierii când casa este în flăcări...

Alternativele medicale valabile suferă de o timiditate socială vecină cu iresponsabilitatea, mai ales pe probleme gravisime, precum vaccinurile, SIDA, cancerul și alte boli inventate și construite pe bani grei, în scopul distrugerii unei bune părți din omenire. Alimentele manipulate genetic se încadrează perfect în strategia exterminării a jumătate, trei sferturi sau poate chiar mai mult din omenirea actuală. Opozanții manipulărilor criminale ale medicinei oficiale afișează o stângăcie vecină cu complicitatea eutanasică și prosperitatea pompelor funebre.

J. L. : Să nu exagerăm. Spirite remarcabile denunță de peste un secol pericolul vaccinurilor. Există medici care...

Dr. RADIKAL : Exact. La aceste spirite mă gândeam. Profetizată cândva de către Doctorul Lautrec³, *Liga Anti-Vaccinistă* s-a limitat la teorie, la fraze... Tezele, analizele savante, antitezele nu pot constitui răspunsul ce trebuie dat pseudo-științei medicale oficiale, devenită criminală dementă, semi-conștientă sau de-a dreptul perversă. Nu cu discursuri ne vom apăra contra terapiilor deliberat nocive ale medicinei mortuare oficiale. Vaccinurile, vaccinarea sunt contestate cu o stângăcie demnă de milă. Ele sunt criminale nu numai pentru că conțin otrăvuri subtile, ci pentru că de la bun început și în mod deliberat au fost inventate cu scopul de a îmbolnăvi și ucide oameni sănătoși. Prin vaccinarea obligatorie sau cvasi-obligatorie, intrată pe mâna statelor criminale și a șarlatanilor în halate albe, medicina oficială contestă existența de principiu oamenilor sănătoși. Prin vaccinarea obligatorie, fiecare noi născut este contaminat sau otrăvit încă din prima zi de viață. Vaccinul a fost inventat pentru a îmbolnăvi și ucide la foc mic, nu pentru a vindeca ! Cine nu înțelege asta, să-și dea mințile la reparat. Nocivitatea vaccinurilor nu este o imperfecțiune

³ . De făcut o notă despre Dr. Lautrec.

accidentală de fabricație. Ea este scopul însuși pentru care vaccinurile au fost inventate și vaccinarea impusă cu forța⁴. Prin analizele lor corecte din punct de vedere științific, dar anemice pe plan social, anti-vaccinaliștii camuflează, în loc să combată, o criminalitate vaccinală deliberat « fabricată ». După un atentat cu bombe nu trebuie să ne pierdem în discursuri academice și grațiozități ecumenice pentru a demonstra că troitul explodează, că folosirea lui în locuri publice este periculoasă... Maniera ridicolă de a combate vaccinurile și vaccinarea durează de peste un secol. Iluzoria înțelepciune a criticilor creștinești, de bună credință, nu este suficientă pentru stoparea nebuniei pseudo-științifice și criminalo-academice, care nu este numai fructul otrăvit al ignoranței.

J. L. : Credeți că opoziții descoperirilor științifice criminale acționează în virtutea unor motive nemărturisite, nu de pe pozițiile unor principii onorabile? Astfel explicați neputința lor de a convinge opinia publică, de a-și impune punctul de vedere ? Nu cumva este vorba de o colaborare tacită ?

Dr. RADIKAL : Exact. Precum filosofii, teologii și naivii credincioși ce bat de secole apa în piuă cu privire la natura lui

⁴. Vaccinarea nu este impusă cu forța peste tot. Franța însă este de mult capul răutăților în multiple domenii. Considerată cândva fiica cea mare a Bisericii, ea se dovedește mai curând o referință satanică, sub un regim polițienesc de teroare intelectuală, medicalo-vaccinală, alimentară. Pe bază de dosare polițisto-vaccinale inchizitoriale, tribunalele franceze interzic părinților creșterea și educarea copiilor conform cu opiniile și credințele lor. Rupți de părinți, copiii sunt internați în orfelinatele, puiești și casele de corecție ale republicii masonice. Părinții sunt marginalizați, închiși, obligați să se exileze sau să se sinucidă. Franța dispune astfel de un număr de cobai umani, pe care experimentează vaccinuri-otrăvuri și alimente modificate genetic, dintre care multe se dovedesc otrăvuri subtile. Grație acțiunii unor organizații non-guvernamentale și a unor cărți publicate în ultimii ani, situația aceasta este relativ cunoscută în România. Cf. Dr. Louis de Brouwer, *Vaccinarea, Eroarea medicală a secolului*, București, Escalibur, 2007. (N. T.).

Dumnezeu, fără să avanseze cu un pas în înțelegerea acestuia. Să luăm cazul energiei atomice. Deși bine cunoscută, nocivitatea poluării radioactive nu împiedică afacerile, nici proliferarea nucleară. Dimpotrivă. Negustorii energiei și ai morții atomice au elaborat o sofisticată justificare în favoarea atomismului, discuția împotmolindu-se în mlaștina dozelor radioactive permise sau nepermise. Ceea ce oamenii responsabili condamnă pe față, ei promovează pe ascuns. Biserica a dezbătut secole întregi problema sexului îngerilor. Să nu ne pierdem în discuții de acest gen.

J. L. : Penibilul situației provine din știința oarbă a experților lipsiți de instinctul adevărului. Nu avem nevoie de analize științifice pentru a ști că apa este udă, că otrava ucide, că focul arde, că energia nucleară conduce la Fukushima...

Dr. RADIKAL : Nu avem nevoie de experți pentru a înțelege că injectarea unui microb înseamnă contaminarea, acceptarea conviețuirii cu o boală latentă în organism. Omul cu scaun la cap înțelege pericolul fără să-și bată capul cu compoziția vaccinului, H_1N_1 și alte asemenea necunoscute pentru omul de rând... Orice vaccin este un atentat contra energiei vitale, contra sistemului nervos, contra conștiinței noastre. Nu este nevoie de expertize științifice pentru înțelegerea vorbei « foaie verde-n vârf de băț, dacă n-ai de lucru făț ! ». Ce rost au anchetele în rândul populației ce se opune spontan și definitiv oricărei vaccinări? Anti-vaccinaliștii nu trebuie să-și piardă timpul demonstrând nocivitatea vaccinării celor deja convinși de aceasta. Obligatorietatea juridică și represaliile polițienești contra celor ce refuză și condamnă vaccinarea arată că vremea limpezirii științifice și a dezbaterii cinstitute a trecut. Expertizele și contra-expertizele nu servesc la nimic. Acestea au loc când este prea târziu, când vaccinul deja a ucis, a mutilat sau ologit pe cineva. În astfel de situații, multe dintre nenumăratele victime ale vaccinurilor au demonstrat în fața autorităților, subliniind nocivitatea instituției vaccinale însăși. Chiar și în astfel de cazuri însă, cearta și disputele sterile ale experților

ocolesc adevărata problemă : suntem sau nu suntem liberi cu adevărat ? Avem sau nu avem dreptul a dispune cum credem de cuviință de propriul nostru corp. Cine a inventat vaccinarea, această criminală teorie și întreprindere de otrăvire masivă dar discretă a întregii omeniri?

J. L. : Cine a pus la cale otrăvirea întregii lumi sub pretextul prevenirii bolilor ? Răspunsul la această întrebare mi se pare fundamental. Să rezolvăm problema la rădăcina ei. Nimeni nu pune însă această întrebare. Nici măcar cei ce sunt contra vaccinării. Oare de ce?

Dr. Radikal: De ce ne oprim la jumătatea drumului? Să identificăm adevărata cauză. În spatele oricărui act sau gest se ascunde o intenție. Analizele « științifice » sunt simple mărturi de neputință, câtă vreme refuzăm să vorbim despre cauza cauzelor. La locul cuvenit, ne-am ocupat de vaccinuri, de originea lor ocultă. Lucrurile stau la fel în cazul atomului, al energiei nucleare, al manipulărilor genetice și al otrăvirii întregii omeniri prin alimente și reglementări criminale gen *Codex Alimentarius*.

În spatele oricărei invenții se ascunde o intenție bună sau rea, o inteligență benefică sau malefică, inclusiv criminală. De ce se impun prin lege invenții dăunătoare, periculoase, criminale, precum vaccinurile, alimentele manipulate genetic, aditivele alimentare, fluorul din apa potabilă, unele practici medicale, educaționale, etc? Până când vom parlamenta cu *Satana* pentru a-l convinge că se înșeală? « *Domnule Satana, studiile noastre demonstrează că vaccinurile, plantele și animelele modificate genetic, opțiunile dumneavoastră medicale, educaționale, sociale conduc la scăderea imunității și destrămarea societății. În fața acestor dovezi, vă rugăm cu respect să aveți bunătatea de a vă revizui invențiile și opțiunile, de a-i învăța pe drăcușorii Domniei Voastre că oamenii au anumite drepturi inalienabile... ».* *Satanei* însă nu-i pasă de aceste ridicule probe de neputință omenească.

J. L. : Neputința noastră îl amuză, argumentele noastre sterile îl ajută să ne vândă și mai scump otrăvurile și opțiunile sale malefice, într-un domeniu sau altul. El știe astfel dinainte ce ne place și ce nu ne place, ce trebuie să afirme și ce trebuie să nege, sau să treacă sub tăcere ! Din nefericire, există o fisură în raționamentul dumneavoastră. Majoritatea bine intenționaților, ce vor să demonstreze falsitatea unei teorii științifice printr-o altă teorie științifică, nu au nicio idee despre existența *Satanei*, a lui *Dracu*, cum i se spune, cel cu care ne înfrățim până trecem puntea ! Bine intenționații, dintre care se recrutează majoritatea victimelor vaccinării și ai întregii medicine oficiale, v-ar putea considera nebun. Pentru ei, în naivitatea lor copilărească, otrava vaccinală, opțiunile dăunătoare în materie de medicină, educație și societate sunt simple erori științifice, cauza lor fiind chipurile accidentală.

Dr. RADIKAL : Să nu facem fixație pe cuvinte. Să nu ne drogăm cu vorbe de clacă și teologisme de țate. Cine este puțin stimabilul *Satana* ? El este criminalul ce a avut ideea să inventeze aceste otrăvuri, pentru a ne otrăvi. Nu este vorba de o eroare științifică. Știind cum funcționează lojile masonice, unde se coc și se decid toate cele, este o copilărie să vorbim de erori științifice. Scopul unic al oricărei otrăvi este de a îmbolnăvi și chiar ucide. Dacă nu înțelegem acest lucru, ne vom juca de-a analizele științifice până la sfârșitul lumii. În acest timp, otrăvitorul își va continua opera ciminală, îmbogățindu-se și oferind o strălucită carieră mercenarilor cinico-scientiști, lipsiți de orice cultură filosofică, străini de orice morală, savanți demenți, cercetători științifici perversi, corupți sau coruptibili. Experții în manipulări genetice sunt experți și în materie de corupție. *Baba Rada* și *Rada Baba* sunt una și aceeași persoană. În asta constă aspectul grav al problemei vaccinale, ce merită întreaga noastră atenție. Ezitând să punem punctul pe "i", să identificăm adevăratele cauze și adevărații vinovați, colaborăm de fapt, pasiv, cu inamicul. Oponându-ne acestuia în numele unor false motive, îi facem un

serviciu, absolvindu-l parțial de responsabilitatea lui. Iată motivul pentru care laboratoarele și uzinele criminale, ce produc vaccinuri, se amuză, înfundându-ne în interminabile dezbateri pseudo-științifice și în expertize trucate. De aceea, printre specialiști se și spune, de la o vreme « *nu te specializa tinere student sau cercetător. Vei deveni astfel orb și surd la cele ce se petrec, vei ajunge specialist în falsificarea realității și înșelarea celor de bună credință* ».

J. L. : Aveți dreptate. Doamne mulțam, în ce mă privește. Univrsitatea nu mi-a putut scoate ochii. Biserica nu mi-a putut lua mințile. Politetea și civismul rău înțelese nu mi-au putut amorți limba în gură. Consultând siturile internet ce tratează problema OMG-urilor, am înțeles impasul în care ne găsim. Asistăm, pe de o parte, la spectacolul oferit de mafia medicalo-farmaceutică, ce se servește de argumentele noastre pentru a-și lăuda marfa otrăvită. Pe de altă parte, mulți adversari sinceri și competenți ai OMG-urilor nu înțeleg că un adevărat pericol nu poate fi denunțat în numele unui motiv minor, îndoielnic sau de-a dreptul fals. Nu putem lupta împotriva unei astfel de calamități înainte de a o înțelege în toată grozăvia ei.

Dr. RADIKAL : Cunosc argumentele anti-OMG. Sunt de acord cu toate. Să terminăm însă cu ridicolul denunțării numai a « erorii științifice », a lăcomiei capitaliste a laboratoarelor, a industriei alimentare. Protestele anti-OMG provoacă probabil hohote de râs în lojile masonice de înalt nivel. Greu de crezut că savanții nu pot înțelege că o genă de crocodil, cobra sau curară, în bobul de grâu, poate avea consecințe tragice pentru omenire.

Intenția criminală din spatele celor ce se petrec

J. L. : Cei ce denaturează, falsifică și manipulează organismele își dau oare seama de riscurile asumate astfel?

Dr. RADIKAL : Absolut sigur ! Savanții atomiști știau de la bun început că experiențele nucleare vor conduce la Nagasaki, Hiroshima, Cernobîl, Fukushima, la contaminarea radioactivă a întregii planete. Toată lumea știe că, cu timpul, accidente sunt mai mult sau mai puțin inevitabile. Nu mai vorbim de acumularea monstruoasă a deșeurilor nucleare. Atomiștii nu puteau și nu aveau dreptul să ignore inconvenientul capital al deșeurilor nucleare. Medicii și medicina nu au dreptul să ignore că antibioticele și vaccinurile au condus la catastrofala scădere a fertilității rasei albe, a imunității întregii omeniri. Să nu ne disprețuim adversarii. Este vorba de demența în primul rând, nu numai de stupiditatea savanților.

J. L. : În ce privește OGM-urile, « *conspiraționiștii* » susțin că efectele « secundare » ale acestora nu sunt de loc secundare... Dimpotrivă : « *conspiraționiștii* » urmăresc deliberat aceste efecte, în scopul pocirii omenirii prin realizarea unor mutații ireversibile în corpul și conștiința fiecăruia dintre noi. Acesta este pericolul principal. Asta vă revoltă probabil în atitudinea opozițivilor naivi, incapabili să înțeleagă că nu este vorba de o simplă eroare științifică, nici numai de lăcomie capitalistă.

Dr. Radikal : Demenții din laboratoare nu comit niciun fel de eroare. Ei fac ceea ce li se ordonă să facă. Cât despre vânzătorii de OMG-uri, ei își fac meseria lor de negustori. Problema nocivității OMG-urilor nu se pune la acest nivel. Scopul OMG-urilor nu este obținerea de credite pentru savanții corupți, după cum scopul sportului socialmente patogen nu este medalierea atleților sau gimnaștilor, ce-și vând ciolanele și mușchii cum pot... Scopul acestor mașinațiuni nu se reduce la miliardele de dolari ale cui știm. Să nu ne pierdem în argumente școlarești. Nu de așa ceva este vorba aici. Nu este vorba de o eroare științifică, ci de cinism, imoralitate, complot.

J. L. : De acord. Suntem în fața unui complot. Cine complotază însă? Cu ce scop ? Un element de răspuns la această întrebare este faptul că Institutul Pasteur din Paris, încă de la înființarea sa, la sfârșitul secolului al XIX-lea, este

condus din umbră de către familia Rotschild. Majoritatea oamenilor nu văd însă în asta un motiv de a considera și mai suspectă vaccinarea. Naivii se opresc la aspectul financiar : dacă Rotschild își bagă coada, înseamnă că este vorba de o afacere în stil mare, nu-i așa? Se trece astfel pe lângă adevărata problemă. De când se ocupă oare Dl Rotschild și alte fețe palide din tribul lui de sănătatea noastră, a oamenilor de rând? De ce s-a ajuns la legi restrictive și represiune polițienească ? De ce poliția medicală ține cu tot dinadinsul să ne injecteze forțat vaccinurile și otrăvurile ei ?

Dr. Radikal : Care sunt reacțiile și consecințele demascării cârdășiei dintre Institutul Pasteur din Paris și dinastia financiară Rotschild?

J. L. : Lucrul acesta pare să nu-i intereseze pe cei ce se opun și condamnă vaccinul și vaccinarea obligatorie din unele țări. Majoritatea savanților și cercetătorilor suferă de o incredibilă naivitate cu privire la ceea ce depășește domeniul lor strict de activitate. Este motivul pentru care, de peste un secol, aproape nimeni nu se ocupă de « științele satanice ». Domnii savanți sunt invitați să depună aceeași abnegație și energie în studiul tuturor consecințelor descoperirilor lor, nu numai în analizele subtile care înseamnă praf în ochii celor ce îi plătesc cu buzunarul, cu sănătatea și viața lor, ba chiar a copiilor lor.

Dr. Radikal : Termenul de « știință satanică » mi se pare foarte potrivit. Să nu ne pierdem vremea cu naivii ce nutresc iluzii în genul secolului « luminilor », al progresului invincibil. Institutul Pasteur este creația dinastiei financiare Rotschild. Deși incontestabil, faptul acesta nu trebuie să devină pretextul unor considerații anti-jidănești de prost gust. Poporul khazaro-jidănesc nu trebuie acuzat de învârtelile dinastiei Rotschild, care nu s-a sfiit să se servească de el, ba chiar să îl sacrifice pentru realizarea intereselor sale nemărturisite. Problema constă în a înțelege de ce anumiți oameni, anumite instituții și anumite organizații sunt pe cale de a otrăvi întreaga omenire. Care este mobilul acestei crime ?

J. L. : Scopul acestei crime este controlul strict al fiecăruia în parte și al omenirii în întregul ei. Slăbirea organismului, sabotarea imunității naturale, a rezistenței fizico-psihiice a fiecăruia înseamnă exact acest lucru.

Dr. Radikal : Cu cât este mai « corectă » din punct de vedere « științific », cu atât otrăvirea vaccinalo-medicală sabotează mai profund sănătatea publică, slăbind imunitatea fiecăruia în parte și a tuturor la un loc. Periodic suntem terorizați cu tot felul de microbi și de viruși, pentru a deveni cobaii industriei farmaceutice, ai pseudo-medicinei oficiale !

Robia farmaceutico-medicală are și un efect ideologic. Suntem dresați să acceptăm orbește « progresul științific », « știința » în numele căreia hrana este falsificată, denaturată, manipulată genetic, infectată cu tot felul de « E-uri », cu substanțe ce nu pot fi decât otrăvuri. Ce nevoie au « Ei » să ne falsifice aerul, apa, mâncarea, să ne otrăvească pe nesimțite, la foc domol, să ne pocească mințile, să ne troglodizeze copiii în școlile mincinoase până la crimă⁵ ? Răspunsul nu poate fi unic. Multe piste trebuie cercetate. Aveți vreo idee în acest sens?

⁵. Criminogenia școlii și învățământului întregeste tabloul social zugrăvit de autor. Meritele și nemeritele școlii comportă diferențe și nuanțe. Vreme de 45 de ani, învățătorii și profesorii din România și-au mințit elevii. Cei ce au refuzat să mintă au fost închiși, excluși din învățământ, au luat calea exilului. Mulți își trăiesc bătrânețele gospodărindu-și puțin meritata pensie ! După ce o viață întreagă au semănat « vânturi » leniniste în mințile elevilor, foștii dascăli nu trebuie să se mire de « furtuna » pe care o culeg azi. După evenimentele din 1989, un singur profesor s-a sinucis, neputând suporta, minciunile noilor stăpâni, peste cele comuniste. Este vorba de un profesor de « Socialism științific », (Univ. București). Mineriadele au lansat sloganul « *Noi muncim, nu gândim !* », care merită atenția noastră. Când a semănat grâu, țăranul a cules grâu ! Muncitorul când a bătut un cui, a bătut un cui ! Intelectualul însă spune una și gândește alta ! De făcut nu face nimic. Sucește doar mințile altora. Pentru minciunile de o viață, foștii dascăli se pot scuipa în oglindă. Va veni rândul medicilor, al judecătorilor, polițiștilor, militarilor, « *chiulăi ce gândesc, nu muncesc* », cum spuneau minerii lui Cosma ? Dacă nu al lor, al copiilor și nepoților lor. Bunicii mănâncă aguridă, iar nepoților li se sterpezesc dinții — zice Oltenia !

J. L. : Manipularea începe prin sugestionare pe toate căile posibile, cu scopul de a ni se impune ideile și comportamentul civilizației mondialiste, pe care nimeni îndrăznește să o conteste. Apoi, pentru ca sugestiile să devină chipurile propriile noastre certitudini, suntem bombardați cu o neîncetată propagandă ideologică, politică, culturală, ce ne acaparează emoțional prin filme, buletine de știri și idei la modă, vedete televizuale ce ne cufundă tot mai adânc în gândirea unică, sentimentalism, înzămășarea și spălarea creierelor. Cine nu poate fi păcălit cu una, va fi înșelat cu alta... Nimeni nu scapă integru. Pentru a ne dresa și impune comportamentul decis în anumite loji, suntem obligați să absorbim o anumită hrană, bogată în unele elemente, săracă în altele... Astfel creierii ne sunt spălați, ochii ne sunt legați, limba anchilozată. Fără să ne dăm seama, actele și gesturile noastre cele mai înalte sau abstracte, ca și cele mai concrete sunt astfel perfect controlate. Omul a devenit un robot biologic. Robot cu șliț.

Dr. Radikal : Se vorbește despre « libertatea de conștiință » și « drepturile omului ». Niciodată însă nu a existat mai puțină libertate decât astăzi. Individualismul este o iluzie câtă vreme vorbim aceleași vorbe, ca papagalii. Uniformizarea mondială a gândirii este o realitate. Victoria sistemului mondialo-globalist pare deplină și definitivă pe toate fronturile. Cum se explică nevoia sistemului de a ne manipula inclusiv prin alimentație ? Iată-vă în fața unei probleme de perspicacitate.

Către o mutație genetică umană

J. L. : Sistemul urmărește supușenia, conformismul, mutația capacităților biologice, a personalității noastre de oameni ca oameni. El este capabil de orice pentru ca această mutație să se realizeze în parametrii fixați de el.

Dr. Radikal : Sistemul este pe cale să realizeze această mutație. Graba se explică prin nevoia de a o realiza înainte ca omenirea să înțeleagă capacitatea ei de a realiza o mutație în

sens pozitiv. Scopul manipulărilor genetice este de a preveni ceva de care sistemul se teme. Deși controlează de mult politica, economia, presa, comunicațiile, religia, sistemul se teme de ceva foarte grav, ceea ce explică înverșunarea cu care știința lui acționează contra firii lucrurilor.

Unele spirite nu vor accepta cu ușurință acest raționament. De multă vreme suntem condiționați, infectați cu ideea de « progres ». Ne vine greu să credem că ceea ce se întâmplă a fost decis de cineva, că nimic nu se petrece din întâmplare, că o voință secretă decide totul, că o mână ascunsă acționează pentru ca lucrurile să evolueze într-o anumită direcție. Oricât cred unii în ea, întâmplarea nu există. Admițând că există, ea nu poate explica nimic.

J. L. : Bune sau rele, oamenii cred că descoperirile științifice sunt întâmplătoare, că ele vin peste noi ca ploaia, din înaltul cerului. Nici măcar ploile, furtunile, cutremurele și alte fenomene « naturale » nu mai sunt la fel de întâmplătoare ca alta dată. Nu mai vorbim de « fenomenele culturale » precum « revoluțiile », care nu mai sunt « populare » ci « democrate », nu se mai coc la Kremlin ci în cazărmile Pentagonului ! Oamenii continuă să creadă însă în întâmplare. Întâmplarea împușcării lui Antonescu, Ceaușescu, a uciderii țărănimii, a distrugerii economiei românești, etc. De aceea, nimeni nu se revoltă. Totul pare natural, chiar și cele mai monstruoase manipulări anti-naturale. Zidăria neamului daco-român se dărâmă iar țara se umple de biserici fastuoase, pe care se cheltuiesc miliarde. Problema de căpetenie nu este identitatea vinovatului, pe cât de puternic pe atât de invizibil. Să ne trezim din apatie, să ne regăsim spiritul de responsabilitate. Abia apoi vom căuta vina. Suntem atât de pasivi, de ignoranți. Degeaba cântăm « Deșteaptă-te Române » câtă vreme nici moartea nu ne trezește din somnul cel de moarte.

Dr. Radikal : Am putea fi mai bine avizați, mai receptivi, mai dinamici, dacă cei ce ne informează și se pretind apărători ai

cauzelor nobile nu ar fi ei înșiși incredibil și revoltător de dezinformați.

Nimic mai revoltător, mai imoral, mai insalubru și mai impur decât gloatele de dizidenți și revoluționari atestați de poliție, guvernamentali... Revoluțiile de catifea, de velur, carton, sau rahat, revoluțiile cu voie de la poliție nu sunt revoluții. Să înțelegem lumea pe care trăim. Să nu legănăm iluzii deșarte. Să nu ne îmbătăm cu apă de ploaie. Să măsurăm cu precizie raportul de forțe în joc. Să nu ne batem de-a morile de vânt. Să încetăm a crede că revoluția va avea loc pe internet. Internetul este o « internare », o întemnițare. Prizonieratul, încătușarea internetică voluntară este una din problemele lumii de astăzi.

J. L. Mă tem că propunând oamenilor un război pașnic, le cereți de fapt imposibilul. Până acum i-am văzut pe cei ce se roagă în biserici și mănăstiri, pe cei ce menifestă pe bulevarde, în piețele publice... Incă nu s-a înțeles că în cadrul noii ere va trebui să găsim o cale de mijloc între rezistența activă și rugăciunea neputincioasă. Constatăm cu mirare și groază că propaganda *New Age* face apel deschis la fantome, ectoplasme de lumină. Este dreptul prizonierului să își îndrepte ochii spre cel de la care așteaptă sprijin, spre îngerul lui păzitor. Către cine altcineva să ne îndreptăm privirile?

Dr. Radikal : Va trebui să învățăm a prețui vidul regenerator din inima fenomenelor. Toate trec. Nimic nu este veșnic. Anumite forțe acționează. Calea de acțiune a acestor forțe se deschide prin înțelegere, prin conștientizare. Să nu ne oprim la jumătatea drumului. Să privim lucrurile în față. Conștiința nu poate fi decât totală, întreagă. Cele ce vor urma vor fi pline de interes. Abia aștept să văd urmarea. Acum să-i vedem pe revoluționarii cu certificate eliberate de poliția parazită, tembelă, criminală și trădătoare !

NOUA VÂRSTĂ A TENEBRELOR

Povești cu zâne din Tibet

De o bună jumătate de secol poporul tibetan geme sub atotputernicul jug chinezesc. Puțini știu însă că, în spatele aparențelor, a vitrinei oficiale, guvernele chinez și tibetan joacă o comedie al cărei scenariu a fost scris de o lojă secretă. Față de cele cu care am fost drogați pe tema Tibetului, rândurile ce urmează constituie o mică revelație, lovitură de grație necesară pentru a pune capăt poveștilor cu zâne și altor basme tibetane cu care suntem intoxicați de zeci de ani.

Tibetul mitic este un loc sfânt al culturii profane moderne. Poporul tibetan și credințele lui au devenit un fel de conștiință de rezervă a civilizației noastre materialiste, ce și-a dat singură foc la valiza propriei ei tradiții. De când cu exilul celui de al XIV-lea Dalai Lama, Tibetul trece drept o insulă de virginitate spirituală, niciodată contaminată de păcatul originar, de parcă budismul tibetan ar fi îmbrăcat din totdeauna și pentru veșnicie mantia purității morale și politice.

Pentru a descoperi ce este Tibetul și lamaismul, pentru a privi dincolo de *Aventurile unei pariziene la Lhasa*⁶, dincolo de isprăvile vitejilor *Păsări-Lăți-Lungilă* occidentali prin Tibet, fără să ne lăsăm impresionați de sirenele intelectuale lamaisto-catolice sau protestante, ne-am adresat unui tibetan veritabil, descendent al unei vechi familii de nobili tibetani.

Rari sunt orientalii ce renunță un moment la surâsul lor specific pentru a vorbi despre lucruri interzise. Un eveniment atât de rar merită să fie consemnat.

⁶ . Titlul cunoscutei cărți a scriitoarei Alexandra David Neel, tradusă în numeroase limbi între cele două războaie mondiale. (N. T.).

Domnul Bhodyoul numără printre strămoșii săi mai mulți budiști din confreria *Lohans* și o serie de lama *Karmapas* cu bonetă roșie, fără să mai vorbim de lama *Gelugpas* din lamaismul oficial (bonetă galbenă). Om de litere, spirit liber și deschis, Bhodyoul cunoaște istoria și chinezările politicii asiatice. Lucrul cel mai interesant constă în cunoștințele sale precise despre magia tibetană, fără de care visurile și reveriile tibetane nu ar fi putut hipnotiza Occidentul.

Interviul unui lamaist pocăit

J. L. : Domnule Bodhyoul, sunteți un tibetan pur sânge. Ați acceptat cetățenia unei țări europene, în care ați făcut o carieră comercială până prin anii 90, când ați ieșit la pensie. Ați părăsit Tibetul la vârsta de 14 ani, împreună cu părinții și cu o soră ce trăiește în America. Din motive lesne de înțeles, nu voi spune mai multe despre originea dumneavoastră. De oriunde se trag și oricare le-ar fi convingerile, refugiații politici care au ceva de spus riscă represalii din partea guvernelor din țările lor de origine.

În ochii europenilor, tibetanii sunt aproape toți niște lama tobi de carte, animați mai curând de salvarea propriului suflet decât de chestiuni comerciale sau imobiliare. Cât despre tibetanii laici, ei ne sunt prezentați aproape ca niște copii bătrâni, veseli la culme și fără motive, dacă avem în vedere represiunea chinezească.

Intellectualitatea de după ultimul război nu tolera nicio critică la adresa lui Stalin. Situația aceasta amintește năravurile teologilor și suporterilor sportivi, microbiști ai echipelor de fotbal sau de alte jocuri. Nu este vorba însă de joacă. Dovadă că nici teologii, nici microbiștii nu acceptă vreo critică la adresa « bisericești » preferate. Dogmatismul este la fel de puternic, intolerant, orb și necruțător în ordine religioasă ca și sportivă. Intelectualii atei contemporani copleșesc în elogiile bombastice Tibetul și șeful său teocratic, considerat un fel de

ambasador al păcii și al înțelepciunii supreme. Din câte ne-ați dat de înțeles, toate acestea ar fi o simplă comedie, dacă nu ar fi mai întâi un pericol public, ba chiar o adevărată calamitate ! Vă cunoaștem nu numai ca pe un spirit liber, ci ca un apostat al lamaismului, contestatar al portretului de exilat martir, lipit astăzi automat pe fruntea oricărui tibetan din diasporă. Din câte susțineți, acest exil nu reprezintă altceva decât finalizarea unei strategii imperialiste, începută cu secole în urmă. Pentru a fi mai clari, vom spune că este vorba de o cucerire ocultă, denunțată de Domnia Voastră ca fiind opera unei fraternități ce acționează în dosul lamaismului.

Ne-ați contactat fără să ne spuneți cărei naționalități aparțineți. Accentul cu care vorbiți poate fi la fel de bine german, englez olandez, sau oltenesc. Vorbiți o franceză excelentă, fără să fiți francez. Ați putea fi foarte bine un agent al Chinei sau al unui clan opus celui numit *Gelugpas*, din fruntea guvernului tibetan din exil.

Avem motive să considerăm în toată gravitatea lor cele ce ne spuneți. Ele coincid pe de-a-ntregul cu informații din alte surse. Revelațiile dumneavoastră vorbesc despre politica societăților secrete, despre religiile oficiale ce le servesc de paravan. Este vorba de cele mai înalte și mai secrete interese ale anumitor loji masonice, care trag din umbră sforile lumii întregi. Ce puteți spune despre această sumară prezentare pe care v-am făcut-o.

Dl. Bhodyoul : Un refugiat tibetan nu poate spune prea multe când este vorba de chinezi și de guvernul din exil al Tibetului. Dacă ar fi vorba numai despre mine, nu ar fi foarte grav. Ca toți oamenii am și eu o familie, pe care am datoria să o protejez. Dacă v-aș da cele mai mici detalii privind originea și statutul familiei mele, al părinților și strămoșilor mei, agenții tibetani, chinezi sau CIA m-ar identifica cu ușurință.

Vă voi spune numai că sunt originar din regiunea Gyantse, la aproximativ o sută de kilometri Nord de Bhoutan. Strămoșii mei din vechea tradiție *Arhats* se trag din Cașmir, ca mulți alți

indieni, refugiați budiști, pe care represiunea brahmană i-a obligat să fugă. Majoritatea indienilor refugiați și-au pierdut urma în China și în pustiul Gobi. Astăzi numai legendele mai vorbesc de vechii *Lohans* « ce cântau atât de dulce ». Lamaiștii au preluat mantrele acestora, folosindu-le însă într-un sens contrar celui inițial, sens pe care dumneavoastră în Occident îl numiți satanic.

Sunt budist dar nu de orice fel, ci din linia « Legii celei Bune » a fidelilor *Arhați* din Pou-To. Un *arhat* este un « eliberat », un om liber, căci așa se numesc discipolii lui Buda porniți pe drumul Eliberării.

În chineză, *arhat* se spune *lohan*, nume dat confreriilor ce au fugit din India către Nord. Acest exod a început cam cu un secol înainte de Christos și a continuat neîntrerupt vreme de o mie și cinci sute de ani, până prin secolul al XIV-lea. După această dată, lamaismul numit și « budism tibetan » l-a înghițit cu totul, impunându-ne un stat teocratic a cărui teologie este diferită de sensul original al budismului. Vom vedea de ce.

Indiferenți la ceea ce privește lumea aceasta, așa numiții *Arhați* sau *Lohani* nu au vrut să reziste în fața asaltului inamicilor lor. Ei erau deținătorii veritabilei științe spirituale ce eliberează sufletul de lanțurile lumii iluziilor, în vreme ce știința lamaistă are un cu totul alt înțeles. Ea consolidează și întărește iluziile.

Un popor de războinici mândri

J. L. : Tibetanii se bucură de o bună prezentare în presă. Cum se explică asta?

Dl. Bhodyoul : Aceasta se explică prin faptul că bonetele galbene numite *Gelugpas* sunt împărțite în două clanuri dușmane, ambele în luptă cu *Karmapas* și cu alte facțiuni. Nu este prea simplu de explicat, întrucât în Asia alianțele se fac, se desfac și iar se fac în mod continuu. Sönam Gyamtso, preotul mănăstirii Depung, șef al unui clan *Gelugpas*, a cerut ajutor mongolilor. Titlul de *Dalai Lama* este o cucerire, o

recompensă de război. Ca și cum Napoleon, de exemplu, ar fi fost încoronat de englezi ! Ca și cum Hitler ar fi primit Premiul Nobel nu de la Ștokalmucii lui Stalin ci de la ștokalmicii din Stockholm, care au făcut din el o afacere murdară ! Puteți înțelege acest lucru? Pregătirea actualului exil a necesitat o serie de reuniuni diplomatice la New-Delhi, între actualul Dalai Lama și fostul prim-ministru chinez Chou-En-Lai. Nu aveți de unde să știți aceste lucruri. În ce îl privește, șeful real al Tibetului poartă titlul de « *Panchen Lama* ». Acesta a fost totdeauna favorabil Chinezilor. Unele din legăturile oculte sunt indestructibile.

J. L. : Înțelegem de ce Chinezii pretind că Tibetul a fost din totdeauna o provincie a imperiului lor. În ciuda prăpastiei ideologice introduse de revoluția comunistă, interesul comun este evident, dincolo de regimurile trecătoare și de credințele religioase. Constatăm cu surprindre măsura în care Chinezii comuniști și atei joacă piesa încarnării copilului *Panchen Lama*, pretinzând că dețin dovezile oculte privitoare la încarnarea legitimă a unui « tulkou-fantomă », lucru cât se poate de bizar din partea unor atei trecuți prin stalinismul sorbonard al lui Mao...

China – complice a Tibetului ?

Dl. Bhodyoul : Disputa ideologică este doar o vitrină. Pe când au intrat în Tibet, în 1949, chinezii au respectat religia tibetană. Atitudinea lor s-a schimbat după revolta războinicilor *Khampam*, de care s-au ciocnit și în trecut. A fost oare vorba de o provocare chinezească sau de un pretext pentru a declanșa operațiunea « *Exilul lui Dalai Lama* »? Dalai Lama și-a părăsit țara în fruntea unei suite de aproximativ o sută de persoane. Problema este fără răspuns. Armata chineză păzea cu strășnicie palatul *Potala* și Lhasa, capitala Tibetului. De asemenea, ea păzea frontiera cu India. Cum a putut acest grup numeros să

înșele proverbiala vigilență chinezească ? Blocarea ermetică a minusculului orașel Lhasa nu constituia o problemă pentru armata chineză. Drumurile către India erau păzite cu strășnicie. Un suveran ce evadează în fruntea unei suite de o sută de persoane, cu bagaje, servitori, animale de povară pe sute de kilometri, în munți, fără să fie descoperit de avioane, nici de numeroșii spioni de prin partea locului, constituie un lucru de necrezut.

J. L. : Foarte interesant ceea ce spuneți. Credeți că Dalai Lama a fugit cu voia și complicitatea Chinezilor, într-un scop politic precis?

Dr. Bhodyoul : Un bătrân asiatic ca mine nu poate să creadă că un convoi ușor de reperat, condus de un șef de stat aflat sub strictă supraveghere, a dispărut peste noapte în Himalaia și apoi a reapărut în mod misterios la New Delhi. De altfel, India nu avea niciun motiv să își compromită relațiile cu China. În plus, de ce *Panchen Lama*, adevăratul șef al Tibetului, a rămas liniștit la postul său, în Tibet? De ce nu a fugit și el, mai ales că tibetanii îl recunosc drept șeful lor spiritual. Nu există deci o națiune tibetană în exil, deoarece autoritatea suverană a rămas în țară și își exercită atribuțiunile ei de comandă. Tibetul este un protectorat chinezesc, conform unui acord recunoscut de toate marile puteri.

Dalai Lama și Panchen Lama

J. L. : Iată un punct de vedere cu care nu suntem familiarizați. Să vorbim și de misteriosul « Panchen Lama », cunoscut sub numele de « *Papa cel Negru al lamaismului* ». Acest Papă Negru este un necunoscut pe scena internațională, în vreme ce Dalai Lama zboară din floare în floare după ajutoare, fluturaș cu aripioare... Rămâne de văzut de unde vin aripioarele. Cine plătește puzderia de ziariști ce îl însoțește și ascultă cu gura căscată, vorbind despre cât e lumea de bună, viața de frumoasă și apa udă learcă... Credeți că este vorba de un uzurpator,

întrucât nu a reprezentat niciodată puterea reală din Tibet ? Este evident că americanii i-au încredințat rolul de ambasador al păcii, în scopul instituirii noii ordini mondiale globaliste. Dalai Lama este principalul propagandist, lăutar, protagonist și țămbalagiu al noii ordini monialo-globalizante.

Dl. Bhodyoul : Nu numai americanii îl manipulează ci și maștri săi secreți din Shigatse. Voi reveni asupra acestui lucru când vom vorbi despre « *Marea Lojă Orientală* ».

Titlul de *Panchen Lama* datează de la începutul secolului XX. El a fost acordat preotului paroh din Tashilhunpo, devenit apoi veritabila autoritate spirituală din Tibet. Dalai Lama și Panchen Lama sunt recunoscuți ca două « încarnări » diferite, *Avalokitesvara* și *Amitabha*, care, pentru a simplifica lucrurile, sunt două ipostaze din panteonul tibetan. Două spirite ce se « reîncarnează » continuu și care sunt recunoscute încă din copilăria lor. S-au găsit cismele unuia și castronul celuilalt. Cadavrului unuia dintre ei s-a întors pe direcția satului unde urma să se reîncarneze, etc... Acestea par lucruri formidabile în ochii occidentalilor ce se minunează foarte în fața unor astfel de miracole. Acest sistem de reîncarnare în vas închis se numește « tulku ». El permite concentrarea unei enorme puteri și întreținerea continuă a sistemului.

J. L. : Intr-adevăr, dacă aceste spirite își reocupă după reîncarnare funcțiile lor anterioare, ele dispun de o putere formidabilă. Ei sunt astfel un fel de regi ce domnesc pe deasupra timpurilor și vremurilor.

Intensă activitate magică

Dl. Bhodyoul : Din exterior, totul pare static, imobil. În realitate, este vorba de o intensă activitate în sânul sistemului lamaist. Fațada imobilă ascunde gânditori puternici. Aceste creiere au lansat idei la care occidentalii își închipuie că au

ajuns prin propriile lor mijloace. Intrăm astfel în miezul problemei.

Budismul tibetan dispune de o panoplie de practici magico-rituale excepționale, ce provin atât din sistemele magice yogino-tantrice cât și din cunoștințele metafizico-medicale ale hindușilor, sau din tehnicile arhaice ale șamanilor. Toate acestea sunt încorporate într-o teologie buddhistă, un fel de sinteză între curente indiene și chineze.

J. L. : Ce ne puteți spune despre reforma *Tsongkhapa*, din care a luat naștere tradiția *Gelugpa*, reprezentată de Dalai Lama?

Dl. Bhodyoul : Această importantă reformă de la începutul secolului al XV-lea a făcut din lamaism o religie organizată și centralizată, precum catolicismul. Dalai Lama a devenit șeful ei administrativ, în vreme ce Panchen Lama este șeful spiritual discret, din spatele vitrinei accesibilă tuturor. Simplificarea aceasta este poate excesivă pentru unii orientali, lucrul însă nu este prea important întrucât cele ce spun le sunt practic total necunoscute.

J. L. : Există anumite similitudini între catolicism și budismul tibetan, atât pe planul organizării cât și pe acela al decorului ritual, al practicilor devoționale, al vieții mănăstirești și ierarhiei sacerdotale, cu regulile și jurămintele ei. Se zice că aceste două forme de religii ar fi reminiscențe atlanteene. Se poate vorbi de o influență catolică asupra buddismului tibetan, eventual invers ?

Misionari catolici în Tibet

Dl. Bhodyoul : Misionarii catolici au pătruns în Tibet începând cu secolul al XIV-lea, fiind primiți foarte bine. Acest fapt nu este lipsit de importanță.

J. L. : Încă din secolul al XIV-lea? Se spune că Tibetul a fost totdeauna închis străinilor, mai ales misionarilor. De necrezut !

Trimișii catolicismului au ajuns în Tibet în chiar perioada incipientă a dinastiei celor ce se vor numi Dalai Lama.

Dl. Bhodyoul : Tot ce se spune despre Tibet este dezinformare și manipulare. Misionarii catolici din secolul al XIV-lea erau franciscani, sosiți acolo înaintea iezuiților, care încă nu existau. Cât privește capucinii, există diferite legende privind gustul lor pronunțat pentru anumite forme de devoțiune deviată și sexualitate depravată.

Iezuiți..., ce să spun? Ei au fost totdeauna ocultiști, recuperând practicile magice ale culturilor în care s-au infiltrat ca boala în oase. Nu se cunosc prea multe privind prezența iezuită în Tibet. Este însă dovedit că preotul Antonio de Andrade a fost primit oficial în 1624 și că a rămas mai mulți ani în Tibet. Apoi, acesta a fost urmat de alți doi iezuiți portughezi, preoții Cabral și Cacella, care locuiau la Shigatse, în jurul anului 1630, sub protecția prinților de Tang. Protejați de prinții tibetani, mulți călugări iezuiți au locuit la Shigatse, sanctuarul *Marei Loji Albe*. Lucrul este cât se poate de clar.

J. L. : Iată câteva excitante noutăți. Dacă iezuiții au ajuns în Tibet încă de la începutul dinastiei *Panchen Lama*, al cărei șef este considerat un fel de « *Papă secret al Tibetanilor* », este de presupus că ei au reușit să impună o anumită organizație, în fruntea căreia s-ar putea găsi un șef asemănător « *Generalului Companiei Iezuite* ».

Să nu uităm aspectul marțial al problemei. Este vorba de un ordin religios structurat militarmente, după modelul armatelor, totdeauna gata de luptă.

Se zice că Papa cel oficial, de la Vatican, este un « *Papă Alb* », în opoziție cu un altul, « *Papă Negru* », care este *Generalul* iezuiților. În plus, iezuiții s-au instalat la Shigatse, centru ezoteric prin excelență, reședința șefilor oculti ai Tibetului, pe care Theosofia îi numește « *Maeștrii Înțelepți ai Marei Loji Albe* ». Există ore vreo relație între Iezuiți și faimoasa « *Mare Lojă* » din Tibet ?

Raporturile dintre Iezuiți și Lojile Orientale

Dl. Bhodyoul : Ați găsit acul în carul cu fân. Vă felicit. Puțini cercetători dovedesc o astfel de perspicacitate. Nu cunosc decât unul sau doi ezoteriști la curent cu aceste lucruri și capabili să le interpreteze. Din câte știu, deși Elena Blavatsky a dovedit existența confreriei secrete din Tibet, ea nu a avut cunoștință de prezența timpurie a iezuiților, anterioară apariției lamaismului modern.

Elena Blavatsky nu a cunoscut, sau nu a vrut să ne dezvăluie că misionarii iezuiți au fost primiți în lamaseri ca studenți în teologie, ei fiind aceia care au redactat dicționarele și tratatele de tibetană. Universitarii occidentali și-au scris tezele pe baza autenticelor tratate de budism tibetan scrise de iezuiți.

Blavatsky, în ciuda solzilor mediumnici de pe retină, a avut adesea momente și fulgere de gândire extrem de lucidă. Ea este însă un suporter atât de fanatic al « Lojii Orientale » încât trece peste prezența iezuiților la Shigatse, cetatea sacră a inițiatorilor oculti. Ridicarea voalului ce acoperă această afacere ar fi fost pentru ea o blsfemie, deși, pe de altă parte, în cartea ei *Isis dezvăluită*, pretinde că ar l-ar fi dat la o parte. Cu tot titlul sugestiv și provocator al cărții ei, Elena Blavatsky nu a ridicat complet voalul ce acoperă încă fața zeiței Isis.

Vă voi spune un mic secret cu privire la aristocrata țaristă, fondatoare a teosofiei. Ea a fost condamnată și încătușată magic de către o fraternitate masonică occidentală, întrucât a refuzat să accepte anumite condiții ale acestei loji masonice. Ea nu a fost deloc elibrată de către Loja Orientală, cum cred unii. Dimpotrivă, această lojă a închis-o într-o cămașă de forță și mai ermetică.

Aceasta este soarta tuturor clarvăzătorilor de înalt nivel. Se înțelege de ce. Deși denunță cu severitate mașinațiile iezuiților occidentali, Elena Blavatsky nu a înțeles că a căzut din lac în puț, lăsându-se manipulată de iezuiții Orientului, deghizați în Lama... După ce s-a apropiat de cuibul de vipere al « Lojei

planetare » care este « Loja orientală », nimeni nu mai poate scăpa de venin.

În ce mă privește, sunt profund recunoscător Elenei Blavatsky, fără de care nu ne-am fi dat seama de existența pistei Loja orientală. Compatrioții mei tibetani nici măcar nu visează grozăviile ce se petrec în spatele celor pe care ei îi venerază ca lama...

Faptul istoric al infiltrării lamaismului de către iezuiți este de o imensă importanță pentru înțelegerea politicii ce se ascunde în dosul noii ordini mondiale, în dosul acordurilor secrete dintre Marea Lojă Orientală, Vatican și diversele societăți secrete occidentale.

J. L. : Tulburător și de necrezut ceea ce spuneți, mai ales pentru cei ce știu că sub aparențe religioase, Ordinul Iezuiților este angajat într-un plan de cucerire mondială, ba chiar interplanetară. Se înțelege că planul lor de cucerire trece prin Tibet. Într-un fel ce ne scapă, tibetanii colaborează cu Iezuiții în vederea stabilirii unei teocrații mondiale, ce va lua forma pseudo-religioasă a unei idolatrii ecumenice.

Dr. Bhodyoul : O clipă ! Încă nu v-am spus totul. Deja pe la 1630, iezuitul primit ca student lamaist era considerat automat inițiat și călugăr lamaist. Cu alte cuvinte, mulți lama tibetani sunt de fapt « preoți iezuiți ». Găsim dovezi câte vrem, de exemplu în lucrarea *La civilisation tibétaine* de R. A. Stein⁷. Lucrurile nu sunt suficient de clare în această privință, întrucât profesorii ce ocupă catedrele universitare nu se deranjează să cerceteze îndeaproape, mai ales când riscă să descopere ceva care le-ar putea pune în primejdie scaunul de sub fund ! În general, nu se vorbește de prezența iezuiților în Tibet decât după secolul al XVIII-lea, adică patru sute bune de ani după ce primii misionari catolici au descins printre lamaști. Se știe însă

⁷ . R. A. Stein este Director de Studii la *Ecole Pratique des Hautes Etudes*, Paris, Cartea citată a fost publicată de editura Dunod, în 1962. (N. A.).

precis că reprezentanți de frunte ai catolicismului, inclusiv prinți din familia Orleans, și-au făcut ucenicia iezuită printre lamaștii din Tibet !

Cunoscând slăbiciunea iezuită pentru magie și pentru politică, prezența lor la Shigatse dovedește un acord special între Ordinul Iezuit și Marea Lojă Orientală. Unii și-au zis că fiecare a încercat de fapt să îl ducă cu preșul pe celălalt. Sigur este că Vaticanul a negociat și parafat un acord istoric cu puterea ocultă orientală. Este vorba de un fapt istoric evident, nu de o simplă supoziție.

Șefii ocuți ai buddhismului tibetan

J. L. : Panchen Lama, acest « *Papă ocult* » al Tibetului, este oare în contact direct cu mitica « Mare Lojă Albă » ?

DI. Bhodyoul : Din motive politice și oculte, diverșii *panchen lama* au înclinat totdeauna către China. De altfel, ultimul dintre ei, rămas în Tibet după plecarea lui Dalai Lama, s-a refugiat către sfârșitul vieții în China, unde a murit către sfârșitul decadei 1980. Este vorba de un semn ce arată că veritabila putere spirituală nu plecat în exil, ci a rămas în Tibet, protejată, chiar acaparată de chinezi. Multe din aspectele problemei sunt absolut secrete, tibetanii fiind în aceeași stare de ignoranță, cu privire la ierarhia lor religioasă, ca și catolicii față de politica secretă a Vaticanului.

Faptele sunt următoarele : Panchen Lama din Tashilunpo își are reședința în apropiere de Shigatse, unde theosofii au localizat centrul de inițiați ai Lojii Orientale. Pe deasupra, Djwal Khool, unul din acești inițiați, a recunoscut, printre thosofi și în mediile *New Age*, că exercită anumite funcțiuni în cadrul unei lamaserii. Nu se știe prea bine dacă el este adevăratul Panchen Lama, șeful spiritual al lamaismului. Dacă nu este el, atunci acest șef ar putea fi un alt Panchen Lama, căruia i se mai spune Tashi Lama, după numele reședinței sale

de la Tashilunpo. In orice caz, fiecare dintre aceștia servește foarte bine de acoperire pentru celălalt.

Budismul tibetan pare să ignore complet existența șefilor săi ocuți. Este vorba de o regulă esențială în cadrul sistemului închis al unei societăți secrete, ale cărei cercuri exterioare nu știu nimic despre cercurile interioare. In acest fel, nimeni nu bănuiește existența nucleului societății respective. Pe plan fizic distingem cel puțin trei cercuri :

1. Cel mai larg este cercul lamaismului oficial, care se etalează în vitrinele librăriilor și în presă drept referință în materie de spiritualitate. Acesta dispune de o infrastructură de mai multe mii de centre culturale și de mănăstiri. Șeful său, cunoscutul Dalai Lama este una din vedetele presei mondiale. El a fost instalat pe son pedestal de către francmasonerie, altfel nu ar fi mai cunoscut decât vreun șef de-al Pieilor Roșii, Kurzilor, Țiganilor sau Rușilor Albi. Acest cerc este o fațadă, o vitrină comercială unde toată lumea vorbește frumos, cu un zâmbet îngeresc pe buze. Dalai Lama este extrem de abil. Șefii lui sunt mândri de el.

2. Cel de al doilea cerc constituie puterea reală, reprezentată de Panchen Lama. Diplomația chineză ascunde rolul și jocul acestuia, pretinzând că deține numai copilul destinat să moștenească titlul de *Panchen Lama*.

3. Cel de al treilea cerc este nucleul ideologic ocult al Lojei din Shigatse, oraș apropiat de Tashilunpo, reședința lui Panchen Lama, despre care avem motive să credem că face legătura între nucleul intern al Lojii Orientale și lamaismul de fațadă.

In urma scrierilor theosofice ditirambice, care îl prezintă drept șeful unei confreri de ființe nemuritoare ce conduce omenirea, nucleul ideologic a dobândit o aureolă mitică. Desigur, acest nucleu sau cerc interior dispune de puteri excepționale, între care aceea de a se reîncarna într-un corp la alegere. Chiar și o astfel de putere însă, nu face din membrii lui ceea ce putem numi ființe sau entități cu adevărat libere, scăpate din jugul reîncarnărilor repetate.

Nu este vorba de entități libere. Dimpotrivă. Este vorba mai curând de ființe îndărătnice, incapabile să se desprindă de planul terstru, servind interese politice superioare. Entitățile din cadrul acestui nucleu central parazitează pe faima Marilor Inițiați ai Antichității, uzurpând numele și sfințenia acestora. Este vorba de un fel de teatru sau cinema pe ecranul lui Mara, marele iluzionist.

J. L. : Există o vastă literatură în legătură cu maeștri secreți ai Lojei din Tibet. Cine aparține oare nucleului sau cercului interior al acesteia? Ce urmărește oare Loja din Tibet ?

Dl. Bhodyoul : Lucrurile astea le-am descoperit mai ales pe parcursul cercetărilor mele în Occident. Erudiții tibetani, le ignoră, după cum și creștinii ignoră cele ce se petrec în sfintele culise ale religiei lor. Erudiții tibetani, ce îmi sunt prieteni, nu m-au ajutat aproape deloc. Unele amintiri din copilăria și tinerețea mea au luminat însă îndeajuns fața ascunsă a culturii în cadrul căreia am fost crescut. Pot spune cu certitudine că legendele despre « Marea Lojă Albă », a inițiaților din Orient, reprezintă un fel de pudră în ochii naivilor dornici de mistere pe măsura limitelor lor. Confreria secretă care se exteriorizează public nu mai este secretă. Așa ceva nu există. O astfel de confrerie, în cel mai bun caz, nu-și dezvăluie existența decât în momentul în care s-a mutat deja la un alt nivel, derutând astfel eventualii curioși. Cei ce pretind a fi fost în contact cu « Loja Maeștrilor din Tibet » și care se intitulează discipoli ai acestor maeștri au fost de fapt trași pe sfoară de diverși intermediari. Există însă încontestabil o fraternitate secretă, care veghează asupra umanității. Aceasta nu este însă așa cum ne-o imaginăm de pe pozițiile condiționării noastre religioase limitate. Scopurile secrete ale acesteia nu au nimic de-a face cu idealismul nostru copilăresc. Vom vedea în ce fel suntem manipulați sentimental de pretinsa « *Mare Lojă Albă* », ce ne face să visăm câini cu covrigi în coadă și utopii romantice, pulverizate în atmosferă de pe acoperișul lumii din Tibet, cu multe secole înainte ca avioanele să treacă la nemărturisitele lor pulverizări de substanțe chimice — practic în același scop.

Riturile budismului tibetan sunt încărcate negativ din punct de vedere magic, repetiția formulelor penibile, dureroase, crude și torturante ale invocațiilor lor are un scop precis, așa spune o funcție științifică. O serie de clarvăzători au confirmat ceea ce am descoperit. Lamaismul este centralizat ierarhic și răspunde normelor de magie colectivă. Tehnicile de meditație și de vizualizare nu se fac pentru eliberarea spiritului, ci pentru emiterea de efluvii energetice, culese și canalizate cu multă grijă asupra pământului. Este vorba de o gigantică centrală energetică, constituită din zeci de mii de organisme omenesti, perfect pregătite pentru emiterea unui flux telepativ de pe acoperișul lumii, excelentă poziție strategică pentru infectarea cu unde nocive a Occidentului. Stațiunea de radar telepativ emite de secole infecții mintale, pe frecvența aspirațiilor și idelurilor noastre. Vă voi explica cum funcționează tărașenia. Veți vedea. Este vorba de o știință practic exactă.

J. L. : Continuați vă rog. Incerc să vă urmăresc, chiar dacă asta îmi cere un efort. După câte susțineți această știință reprezintă cheia înțelegerii modului de funcționare a unei ierarhii spirituale.

Emisiune de unde telepatice

Dr. Bhodyoul : Puritatea aerului de pe înălțimile munților Himalaia permite o excelentă conductibilitate pentru semnale telepatice de calitate, emise de mai multe secole în impulsuri repetitive neîntrerupte. De aceea, există o dublă ierarhie : aceea a inițiaților Marii Loji Albe, ce stabilesc conținutul mesajelor; apoi aceea a călugărilor lama, care prin exercițiile lor spirituale dinamizează emisiunile telepatice, fără să le cunoască însă scopul și sensul lor veritabil.

Miile de orașe-mănăstiri situate pe platourile înalte ale Tibetului, fiecare cu până la aproximativ 800 de călugări, au un cu totul alt scop decât acela de a studia sutrele, sau de a medita asupra vidului. Este vorba de cea mai vastă întreprindere de

propagandă din toate timpurile, mai puternică decât cea islamistă, catolică, sovietică sau americană, lamaismul lucrând într-un secret absolut. Puterea ce învâрте tot și toate nu poate fi decât o putere secretă.

J. L. : Înainte de a merge mai departe, nu strică să subliniem că similitudinea de mijloace și de obiective între lama și iezuiți constă în faptul că și unii și ceilalți utilizează aceleași tehnici de vizualizare. Această metodă de proiecție mintală constituie oare baza sistemului de cucerire telepatică utilizată de către ocultişti orientali?

Ignațiu de Loyola

Dl. Bhodyoul : Exact. Exercițiile spirituale ale lui Ignățiu de Loyola, fondatorul Ordinului Iezuit, sunt inspirate din tehnicile de yoga tantrică indiană ale călugărilor lama. Pe deasupra, procesul de trezire trăit de Loyola, în cadrul « iluminării » sale, se bazează pe tehnica tantrică de sublimare a energiei sexuale. Altfel spus, Ignățiu de Loyola, sfântul venerat de catolici, este în realitate un inițiat venit din Orient sau din altă parte, cu o anumită misiune în sânul catolicismului.

După fondarea la Roma a Ordinului Iezuit, în secolul al XVI-lea, Loyola și-a trimis imediat misionarii în India, în Japonia, China și Tibet, acoperind întreaga zonă de interes budist. Încă de la începutul secolului al XVII-lea, iezuiții au fost foarte bine primiți în lamaserii. Ducându-se acolo, se întorceau parcă la adevăratele lor rădăcini. Merită cercetat dacă nu cumva Tsongkahapa, fondatorul ordinului *Gelugpas*, al cărui șef este Dalai Lama, nu s-a încarnat cumva⁸ în persoana lui Ignățiu de

⁸ . Acceptarea reîncarnării, a posibilității ei tehnice, constituie o dificultate pentru cei mai mulți dintre oameni, dificultate ce provine în principal din dogmatismul iudeo-creștino-islamic. Ea nu prezintă însă același grad de dificultate sau imposibilitate precum dogma imaculatei concepțiuni sau a transformării miraculoase a pâinei și vinului în trupul și sângele Domnului.

Loyola, după ce, în prealabil, ar fi reformat sistemul său de lamaism după modelul ierahiei catolice.

Loyola s-a născut în Spania, către 1490, aproximativ 70 de ani după moartea lui Tsongkahapa (1419), ceea ce reprezintă un interval normal pentru reîncarnarea unui *tulkou-fantomă*. Spania este de altfel poarta de intrare a spiritelor venite din alte civilizații, pentru o primă încarnare în Europa. Reforma lamaistă a lui Tsongkahapa, fonatorul lamaismului modern, aduce foarte bine cu Ordinul Iezuit ultra-centralizat al lui Ignățiu de Loyola. Unul pretinde că se inspiră din Buddha, celălalt din Isus Christos. Dogmatismul, dorința și aspirația lor de dominare sunt însă foarte asemănătoare, iar practicile respective nu sunt nici buddhiste, nici creștine ci de inspirație yoghină, bazate pe dezvoltarea puterilor psihice.

Diaspora tibetană

Iezuiții și lamaștii au adoptat strategii aparent opuse, ca și cum s-ar fi aflat într-o competiție. De fapt, este vorba de un plan coerent bine pus la punct, în cadrul celor mai înalte structuri catolice, respectiv lamaiste. Vaticanul și-a lansat ienicerii

Experiența infirmă radical posibilitatea nașterii cuiva în plină feciorie maternă. Ea infirmă în egală măsură transubstanțierea materiei. În ce privește posibilitatea reîncarnării sufletelor, experiența nu ne spune nimic. Dimpotrivă, tradiția religiilor neinfectate de virusul iudaic confirmă reîncarnarea. De aici până la posibilitatea controlului reîncarnării mai este încă oarecare distanță. În *Eonul dogmatic*, Lucian Blaga întreprinde analiza fracționată a principalelor dogme religioase. Analiza dogmei reîncarnării arată că gradul de imposibilitate al acesteia, în raport cu experiența, este mult mai puțin evident decât al altor dogme. Față cu experiența concretă, se poate susține că gradul de dificultate al posibilității reîncarnării este egal cu zero, pentru că experiența nu spune nimic despre acest lucru. Dimpotrivă, ea infirmă radical și definitiv transubstanțierea materiei sau fecundarea prin intermediul Sfântului Duh. Rămâne de văzut dacă, în ce fel și pentru cine controlul reîncarnărilor este posibil. (N. T.)

cruciați în lungul și latul pământului, convertind omenirea la creștinism prin sabie, sânge și teroare. Tibetanii, dimpotrivă, au adoptat o strategie statică, concentrându-se pe acoperișul lumii, cu scopul de a-și întinde influența prin telepatie. Astăzi însă, ei au coborât din înaltul masivului himalaian în toate câmpiile lumii, pentru a-și desăvârși opera.

Centre lamaiste s-au fondat în toate colțurile lumii, exilul dovedindu-se benefic ! Diaspora jidovească și-a întins în același fel metastaza internațională, controlată de rabini prin intermediul Legii mozaice și a Talmudului. Porniți din Tibet, călugării lama s-au instalat și ei pretutindeni. În urmă cu cincizeci de ani ei păreau o mână de refugiați lipsiți de orice resurse, precum legionarii și țărânisto-liberalii noștri noștri din exilul postbelic. Spre deosebire de adevărații refugiați, călugărilor lamaști nu le-au lipsit niciodată banii.

J. L. : De unde le-au venit acești bani? Miile de călugări din marile centre ale lumii nu produc absolut nimic. Ei nu pot trăi din mână cerească și dispensă alimentaro-medicală de la Sfântul Duh. Orice eminență lamaistă are rang de episcop și primește un salariu comparabil cu cel al Preafericitului Daniel, fără să mai socotim competența incontestabilă a acestuia de pe urmă în materie de Management. Cu ce fonduri este întreținut imensul parc imobiliar de mănăstiri și centre culturale de pretutindeni ? Lamaștii au beneficiat de drepturi și înlesniri nemărturisite, ca și cum o organizație fantomă înlătura orice obstacol din calea lor, semnându-le cecuri în alb pentru orice sumă. Nicio religie minoritară nu s-a bucurat de astfel de privilegii. Dimpotrivă, religiile minoritare au fost totdeauna denigrate, persecutate, martirizate.

Curios lucru ! Sectele tibetane nu i-au interesat pe vânătorii de secte, ce preferă să persecute și să terorizeze minoritățile creștine, ale căror reguli sunt de fapt mai suple și relativ cunoscute de toată lumea. Ce-ar zice țăranii din Vrancea, Gorj sau Banat de s-ar trezi într-o bună zi cu mănăstirile tibetane printre ogoarele lor ? Câți dintre țăranii desculți și disprețuiți

de o Europă îmburghezită, ce se crede cultă, ar fi gata să mulțumească lamaistilor picați ca din cer, spre a le aduce prețioasa mântuire într-o floare de Lotus? Cam asta se petrece în întregul Occident, în Rusia ortodoxă, Grecia, Bulgaria, Serbia. Nu mai vorbim de România, a cărei pătură superpusă, cultă până-n rujul de pe buze și prezervativul din trusa de toaletă, manifestă, de peste un secol, disprețul cunoscut pentru descultii ce constituie talpa neamului.

Deși cât se poate de bizară, presa, intelectualii, toată lumea consideră normală starea de lucruri, cu excepția câtorva spirite ce se întreabă cum și pe ce bază s-a acordat budismului din zăpezile Tibetului locul eminent bine plasat, în toate țările, pentru fabricarea unei religii mondiale. Dacă ar fi să acordăm credit anumitor informații, sau să ne luăm după cărțile tibetane expuse în vitrinele librăriilor spiritualiste, omenirea întreagă va fi convertită prin forță la noua religie mondială. Mulți dintre simpatizanții inițiali ai budismului încep să își pună anumite întrebări. Cine este în spatele reclamei agresive *New Age*, foarte puțin în armonie cu principiile budiste?

DI. Bhodyoul : Căutați și identificați pe cel ce finanțează întreprinderea. Din informațiile de care dispunem, Americanii plătesc o imensă rentă lui Dalai Lama, fără să mai vorbim de sponsorii iezuiți discreți, cu crucea și busuiocul în mână... Aceeași întrebare se pune și în ce-i privește pe iezuiți. Imensa avere a acestora s-a constituit din aurul și bogățiile indienilor din America Centrală și de Sud, fără să mai vorbim de pirateria și tâlhăria multiseclară, practică în Asia, pe apă sau pe uscat. Iezuiții s-au mai îmbogățit pe baza traficului de sclavi din Africa, ei fiind duhovnicii și sfătuitoarii cuceritorilor Americii, ultimii mari proprietari de sclavi din istorie... Să nu ne depărtăm însă de problema noastră. Misterul ce trebuie dezlegat este scopul politic al ierarhiei tibetane !

J. L. : Ați vorbit de un fel de panoplie de « iluzii mintale » la baza culturii mondiale actuale, sub aspectele sale politice, culturale, științifice sau religioase. Iată o viziune greu de

admis. La o privire mai atentă însă, față de turnura civilizației planetare, valorile ei fără valoare, ipocritul umanism și falsa generozitate, toate impuse prin constrângere și propagandă, începem să înțelegem « iluziile mintale » amintite.

Nu are importanță cine sunt efectiv marii magicieni ai Tibetului. Cum au reușit însă ei ne impună comportamentul și modul de viață pe care îl credem rezultat al modernismului ?

Influențarea conștiințelor

Dl. Bhodyoul : Răspund cât pot de clar. Va trebui să faceți însă un efort pentru a vă deschide spiritul către un ezoterism pe care cultura europeană nu l-a înțeles și nu îl admite încă. Pentru cei din Orient, telepatia nu este un mister ci un fapt banal. În vreme ce europenii s-au mobilizat spre a cuceri lumea și a pune bazele unor imperii coloniale materiale, noi am dezvoltat alte facultăți și posibilități omenești.

Puterile psihice ale unui yoghin nu ascund nimic miraculos. Este suficient să te concentrezi corect, să sacrifici timpul necesar pentru asta. Unii yoghini sunt capabili de levitație sau alte acțiuni, pe cât de spectaculare materialicește, pe atât de sterile din punct de vedere spiritual.

Când unii dintre instructorii europeni reunesc zeci sau sute de mii de yoghini într-o organizație centralizată, cu scopul de a-i pune pe aceeași frecvență psihică, cu ajutorul unui ritual, suntem în fața unei uzine mintale de o putere nucleară. Grație unor tehnici de vizualizare, fiecare yoghin este capabil de o mare putere de concentrare. Pentru a atinge o anumită dezvoltare spirituală, mult lăudatele metode și sisteme de meditație utilizează imaginile unor divinități pe care le putem trezi la viață prin imaginație.

Călugărul lama ce se concentrează asupra imaginii unei zeițe sfârșește prin a o vedea aieva, ca și cum aceasta ar fi în carne și oase în fața lui. El știe deopotrivă să facă să dispară această imagine, lucru nu tocmai evident pentru toată lumea. În asta

constă importanța exercițiilor yoghine. Exact asta fac iezuiții prin exercițiile Sfântului Ignățiu de Loyola, pătrunse în toate mediile religioase, paralel cu budismul tibetan.

Odată ajunși la o astfel de stăpânire a mintalului, ne putem imagina le ce rezultate se poate ajunge prin reunirea a mii și mii de călugări yoghini ce îndeplinesc un anumit ritual magic, la aceeași oră. Tibetul a funcționat și funcționează cu sute de mii de yoghini astfel formați, deși de nivele inegale. Impeună însă, aceștia degajă o putere inimaginabilă, ce constituie carburantul mașinii de propulsie. Deasupra acestei uzine, alți operatori utilizează energia degajată în mod inteligent. De exemplu, în anumite momente, funcție de poziția soarelui pe cer, de ritmurile planetare și alte considerente.

J. L. : Ceea ce spuneți este pe deplin inteligibil. Cu ce scop însă toate acestea? Dacă este vorba de evoluție, cum se face că Tibetanii l-au susținut pe Hitler, ba chiar și pe Lenin?

Dl. Bhodyoul : Ceea ce vă derutează este conceptul de evoluție istorică. Există un progres civilizațional. El este însă relativ. Spiritele ce dirijează fluxurile telepatice manipulează și speculează, pentru a spune astfel, în cadrul idealurilor de progres, de evoluție ale omenirii.

Ei știu să injecteze la distanță idei, pe care, ulterior, oamenii le vor considera propriile lor aspirații. Se pot injecta astfel tot felul de idei : de la utopiile politico-sociale la mesianism, bunele sentimente, etc. Dacă vrem să menținem controlul trebuie să propunem o iluzie pozitivă, cu riscul de a provoca contra acesteia războaie și alte grozăvii, pentru ca speranța într-o lume mai bună să fie și mai adânc înrădăcinată în inimi, și mai dorită de oameni.

Pentru că l-ați amintit pe Hitler, este adevărat că mulți lama tibetani l-au sprijinit. Unii naziști s-au deplasat special în Tibet, pentru a fi inițiați în anumite secrete ezoterice. Alegerea zvasticii ca simbol național-socialist este cel mai banal, dar și cel mai bun exemplu. Tibetanii însă i-au păcălit pe naziști, favorizând în cele din urmă înfrângerea acestora. Cu privire la

Lenin, dascălul proletariatului a fost adept al Lojii Orientale, compusă exclusiv din « maeștri desăvârșiți ai înțelepciunii ». Loja Orientală are multe la activ, majoritatea ororilor ultimelor secole fiind opera ei, inclusiv actuala ideologie *New Age* și propaganda pentru cea mai bună lume posibilă, către care chipurile ne îndreptăm.

Să revenim însă la aspectele tehnice ale centralei telepatice. Există șapte nivele de energie în natură, șapte calități diferite, de la solide până la eterul superior. Eterul superior îndeplinește nu numai funcțiunea de a umple spațiul. El este de o calitate atât de subtilă încât reflectă ideile. În momentele propice, emisiuni întregi și fluvii de gânduri sunt difuzate în atmosferă, impregnând eterul, gravându-se în acesta.

În interiorul nostru, anumite centre sunt sensibile la aceste frecvențe vibratorii, de exemplu glanda pineală, considerată cândva, în Antichitate, sediul sufletului. Creierul nostru are astfel posibilitatea să « fotografieze » ideile ce se găesc în aer. Dacă o astfel de idee se poate armoniza cu aspirațiile noastre personale, ea va fi reținută de conștiința noastră, care o va considera drept ceva ce îi aparține. Răspundem astfel în mod conștient la o idee reținută de fapt inconștient. Acest răspuns mintal se va reîntoarce către sursa emițătoare care l-a provocat, operatorii lama verificând efectul proiecțiilor și emisiunilor, grație unei tehnologii oculte.

Să rezumăm însă. Prima fază a constă în lansarea unei idei către lume. Apoi se verifică dacă ideea a stârnit sau nu un ecou în spiritele țintite, a căror influențare se dorește. Dacă rezultatul este pozitiv, ideile lansate ulterior vor urmări provocarea unui impact, apoi largirea acestuia printre cei atrași de ideea nouă, pentru care unii se vor pasiona. Astfel, indivizii în chestiune vor fi mai mult sau mai puțin conectați direct la centrul de emisiune, devenind treptat cei ce lansează o modă, un nou curent de opinie. În acest stadiu se emite o a doua idee telepatică, una de natură emoțională, prin stimularea anumitor calități ale eterului, dedesubtul celei precedente. Se ajunge

astfel la ceea ce tradiția ezoterică sanscrită numește « eter luminos ». Pentru realizarea acestei operații destinată să influențeze starea noastră de emotivitate, se utilizează ritualuri magice pe bază de muzică, cântece, dansuri, gesturi sacre, smirnă, tămâie și alte ingrediente, emisiunea fiind dirijată către cei ce au reacționat pozitiv la prima fază, confirmându-se astfel un fel de cuti-reacție emoțională.

Ajunși aici, problema magicienilor operatori este de a grava mesajul lor în sângele nostru, cu scopul de a ne armoniza emoțiile cu gândurile, intelectul și inima conectându-se pe o idee ce devine chipurile, propria noastră creație. Pentru o astfel de idee începem să ne mobilizăm, fiind gata de acțiune și de sacrificii pentru a o realiza. Rezum un proces foarte complex. În acest stadiu de pregătire, faza următoare de condiționare atinge scriitori, ziariști, oameni angajați într-un fel sau altul pentru ideea respectivă. Urmărind evoluția societății prin intermediul oglindei care este presa, verificăm de fapt acest proces.

În majoritatea cazurilor însă, faptul de a acorda atenție unor astfel de lucruri ne leagă de ele în detrimentul nostru. Pe de o parte, nimeni nu vrea să rămână în afara celor ce se petrec. Nu este bine să ne lăsăm depășiți de evenimente, să părem niște reacționari incapabili de a ține pasul cu lumea. Pe de altă parte, a fi în pas cu cele ce se petrec cere o parte din timpul și energia noastră, una cu care s-ar putea face altceva. De altfel, oriunde ne-am duce și orice am face, propaganda intră parcă singură în fiecare dintre noi. Nu toată lumea freacă efectiv mingea în sportul fotbal. Milioane de oameni urlă însă pe stadioane, alte milioane asistă, mai de aproape sau mai de departe, la mărețul spectacol al pseudo-gladiatorilor bășicari din zilele noastre. Când este vorba de idei ce urmează a fi injectate în creierile înzămășate ale plebeimii, « piața » este plină cu tot ce trebuie, pentru toate gusturile și toate sensibilitățile. Piața, în acest caz, este eterul, atmosfera înconjurătoare.

În final, la nivelul cel mai de jos al operațiunii de influență telepatică, suntem mobilizați printr-un fel de instinct sau

mecanism de propagare, ce ne incită a răspândi ideile în același fel în care suntem împinși către procreație și supraviețuire.

La stadiul cel mai de jos, stadiul material, operatorii sunt foarte atenți, de exemplu, ca alimentația noastră să fie cât mai bine adaptată scopului urmărit. Înțelegem astfel de ce guvernanții denaturează alimentele la dispoziția popoarelor. În dosul faimosului *Codex Alimentarius* se ascund intenții criminale. Altfel cum se justifică vasta întreprindere contemporană de manipulare genetică a produselor naturale, fără să mai vorbim de mai vechea chimizare a agriculturii, de hormonizarea artificială a animalelor, etc. Dispunem astfel de o indicație clară cu privire la gradul de condiționare, de înzombire a populației. Lucrul este extrem de grav întrucât astfel sunt atinse facultățile noastre superioare. Ecologiștii insuficient pregătiți ezoteric se întreabă de ce guvernanții nu par să se sinchisească prea mult de creșterea alarmanță a nivelului de radioactivitate. Creșterea radioactivității artificiale este dorită, necesară și provocată de către cei ce urmăresc să aducă sistemul nervos al omenirii la un nivel vibratoriu negativ.

Procesul morbid analizat permite înțelegerea faptului că anumite idei ne-au fost injectate în mod subliminal. În stadiul lui terminal, acest proces își propune să facă din fiecare om de pe pământ un câine de pază al ordinii stabilite, un zombi.

Unii vor fi șocați citind aceste considerații iconoclaste despre lamaismul tibetan. Nu dispun de mijloacele magice ale Marii Loji Albe pentru a-i convinge. Vorbesc ca un om de rând. Din păcate, cei mai mulți dintre oamenii de rând nu pot crede decât minciunile oficiale sau oficioase, auzite la televiziune.

Aceste explicații sumare sunt suficiente. Nu pot face un expozeu tehnic ce ar depăși limitele discuției noastre. Fiecare poate și trebuie să gândească prin el însuși, fără să piardă din vedere semnele sau particularitățile vremii ce trăim. Se va înțelege astfel mai ușor ce vreau să spun.

J. L. : Intr-adevăr, nu-i ușor să-ți imaginezi cum ar putea fi dirijată o astfel de operațiune de către câteva creiere omenești.

Știind însă că este vorba de spirite dotate cu facultăți supra-omenești, putem admite, în principiu, mașinația în chestiune. Gândindu-ne mai bine, începem să înțelegem destinația reală a mănăstirilor din Tibet, a ritualurilor săvârșite acolo, de a căror utilitate practică nimeni încă nu s-a ocupat.

Evoluționism spirituel Impotmolire în iluzii

Dr. Bhodyoul : Spiritualismul clasic crede că este bine că există o fraternitate ce se ocupă îndeaproape, împinge înainte și conduce evoluția civilizației omenești. Evoluția și progresul constituie argumentul de pe toate buzele. « Maeștrii înțelepți » în chestiune ne-ar ajuta să evoluăm din epocă în epocă. Acest plan ar fi atât de grandios încât ar depăși slaba putere înțelegătoare a minților noastre... O astfel de viziune se bazează pe dogma evoluției ascendente, către o lume din ce în ce mai perfectă. Deși această viziune este infirmată de cele constatate istoricește ca și de ideea de entropie universală, ea constituie dogma fundamentală a epocii și a culturii actuale. Prea ușor se crede că lucrurile vor merge din bine în și mai bine, deși adesea este evident că ele merg din rău în mai rău. Prea ușor cred ezoteriști că urcăm din viață în viață și din încarnare în încarnare către înălțimile perfecțiunii, până la a deveni asemenea zeilor.

Evoluția ascendentă nu este contrazisă de nimeni în mediile spiritualiste. Fără ea, de altfel, viața ar deveni absurdă. Nu este îngăduită respingerea acestei dogme evoluționiste. Cel ce o face este considerat nihilist. Totuși, evoluția progresivă către perfecțiunea absolută este o sursă de deziluzii, la fel de infinite ca această evoluție însăși. Conform celor mai vechi tradiții, evoluția este ciclică, timpul își mușcă parcă singur coada, descriind cercuri fără sfârșit. Până când? Până când noi înșine decidem să ieșim din acest ciclu. Fiecare trebuie să evadeze din cercul vicios al acestui ciclu, al timpului. Acesta este însuși

scopul religiei veritabile, scop exprimat în ideea de nemurire sau imortalitate.

Puterile ce trăiesc în cadrul acestui timp ciclic ne împiedică să evadăm din el căci asta ar însemna sfârșitul lor. Mesajul original al lui Buda este un apel către fiecare pentru a se smulge din magia circuitului evoluției închise. Gardienii sau maeștrii sistemului temporal au ripostat difuzând doctrina evoluției progresive cunoscute, ce se rezumă la ideea simplă : « cu timpul vom deveni asemenea zeilor, într-o lume perfectă, pe un pământ mirific, vindecat de toate relele. Nu există și nu trebuie căutată altă soluție ». Ne-am putea întreba de când oare există această idee printre noi, cine a formulat-o pentru prima oară. Evoluționismul este oare un concept religios tradițional? Face el parte din învățătura marilor înțelepți ai trecutului ? Nu cumva este vorba de o interpretare deturnată de la sensul ei original ? Fiecare trebuie să își pună această problemă. Nu voi ataca o dogmă printr-o altă dogmă. Evoluționismul spiritual este însă o idee modernă specifică, răspândită de lamaști și de adepții teosofiei orientale, în cadrul căreia ea constituie o idee fixă, dogmă incontornabilă sau *doxa* supremă.

J. L. : De ce oare această dogmă este atât de importantă? În fond este vorba de o idee. Ideile se schimbă, sunt abandonate unele după altele, epocă după epocă. Pe bună dreptate susțineți că marii înțelepți, precum Buda sau Christos, nu au predicat evoluționismul spiritual ci mai curând detașarea de iluzia existenței, printr-un efort suprem în viața actuală.

Dr. Bhodyoul : Susțin un singur lucru : Teoria aceasta ne-a fost inspirată de Marea Lojă Orientală. Ea a fondat lamaismul, pentru difuzarea acestei idei și a iluziilor ce decurde din ea. Să mă explic. Dacă ni se injectează în conștiință o idee capabilă, chipurile, de a răspunde problemei fundamentale a vieții noastre, în acest caz putem fi condiționați pentru a accepta consecințele ei în toate domeniile vieții.

Teoria evoluționistă nu se poate aplica decât fenomenelor naturale și încă de manieră relativă, totul fiind ciclic, totul

revenind veșnic la un punct inițial de plecare. Este cauza pentru care vechii indieni și alte civilizații au împărțit timpul circular în patru cicluri inegale : vârsta de aur, vârsta de argint, vârsta de bronz și vârsta de fier. După vârsta de fier va reveni vârsta de aur și așa mai departe...

Aceasta privește însă istoria lumii, nu a omului. De aceea, tradiția universală susține că germenul identității omenesti nu este afectat de aceste cicluri. Sufletul omenesc traversează aceste epoci schimbătoare, fără să fie afectat în ceea ce este imuabil în el, în parcela lui de divinitate.

J. L. : Aceasta este oare o idee tradițională?

Dl. Bhodioul : Cu unele variante, ea constituie fundamentul filosofiei eterne, *philosophia perennis*. Cercetând de aproape miturile sacre ale revelațiilor religioase originale, constatăm că toate spun unul și același lucru. De îndată însă ce aceste religii se instalează în timp, într-o lume temporală, ele își schimbă mesajul inițial în scopuri efemere, temporale.

Timpul pune problema duratei, obligându-ne să durăm. Supraviețuirea temporală devine astfel mai importantă decât căutarea a ceea ce este veșnic. Se știe și este scris că în cadrul prezentului ciclu numit « Vârsta de Fier » sau « Vârsta Neagră », adevărul este pierdut, fiind înlocuit cu aparențe, iluzii și fantasme atât de încântătoare încât oamenii le-au adoptat ca « adevăruri ».

Puține lucruri sună mai plăcut pentru urechea omenească decât ideea că suntem niște zei sau dumnezei în plină evoluție, că ne apropiem încetul cu încetul de perfecțiune. Această perfecțiune poate fi înțeleasă ca ceva individual sau social, în care caz știința va avea rolul ei în obținerea salvării răscumpărătoare. Dogma evoluției avansează astfel, câștigând teren atât pe plan « științific » cât și din perspectivă spirituală. Progresul devine o religie dătătoare de speranțe, permanent reînnoite.

În această nouă vârstă a « Vârstei Negre », spiritualitatea este trăită ca o succesiune de ameliorări psihice, cu speranța ultimă de atingere a Nirvanei. Căutarea sacrului se estompează,

dezvoltarea personală devine dominantă. Numeroase iluzii devin inevitabile, calea lor fiind larg deschisă în cadrul lui « mereu mai mult, mereu mai bine », cu rezultate evidente la anumite nivele, fără însă ca problema fundamentală a vieții și a morții să fie rezolvată.

De mai multe secole, anumite idei au prins rădăcini foarte puternice. Nicio idee însă nu apare din vid. Orice idee este mai întâi gândită de un creier. În cazul nostru, Loja Orientală pretinde a ne fi furnizat ideea unui progres spiritual planetar, ce privește întreaga omenire. Acest progres ar urma să conducă la o împărăție divină pe pământ, cu suprimarea tuturor relelor posibile și imaginabile, inclusiv a bolilor și a morții. Aceasta este ideologia Marii Loje. Nu este de mirare că ea seduce un mare număr de oameni. Atenție însă. Nu este vorba decât de o ideologie ca oricare alta. Ea crede că se poate ajunge la Bine prin opoziție cu Răul.

Este vorba de un idealism reactiv și s-ar putea foarte bine ca el să nu fie deloc în armonie cu legile cosmice. Dacă este vorba de o iluzie tipică Vârstei Negre, înseamnă că cei ce o difuzează sunt absolut interesați să o facă, pentru ei fiind vorba de o problemă de viață și de moarte. Judecând după energia și forțele în joc, pentru a ne convinge de justetea ideilor lor, această propagandă le asigură un anumit progres în realizarea obiectivului prioritar, de cea mai înaltă politică : instalarea sub ochii noștri a unei civilizații centrată în întregime pe speranța progresului material și pe evoluția spirituală. Care este scopul lor ? Cum se justifică incredibila mașinărie de condiționat și dresat masele, unindu-le în jurul unor idei corecte politicește, flatante și reconfortante precum unitate, pace, fraternitate omenească?

Există iluzii pentru orice tip de ființă omenească, de la bruta cea mai grosolană la indivizii cei mai rafinați. Cel ce nu este receptiv la o anumită iluzie va fi testat cu o alta, mai potrivită, mai bine acordată personalității sale. Am arătat cum se procedează pentru a prinde oamenii ca șoriceii în cursă.

J. L. : Putem scăpa cu ușurință de impresia mentală a unei ordini deficitare, vizibil negative. Nu putem rămâne însă indiferenți, când este vorba de idealuri aparent nobile și umaniste.

Dl. Bhodyoul : În vremurile ce trăim, nu putem scăpa de civilizație nici măcar refugiindu-ne într-o grotă. Trebuie să ne adaptăm continuu, să închidem bine ochii pentru a ne menține în iluzia că suntem relativ liberi, că facem ce vrem, mâncăm ce vrem, gândim ce vrem, discutăm cu cine vrem, difuzăm ideile ce ne sunt dragi și așa mai departe. Cel ce nu înțelege aceste lucruri o ia razna și se pierde, crezând, culmea, că se ameliorează, că este în plin progres. Asta este de fapt Vârsta Neagră. Să nu dramatizăm însă peste măsură. Cred în forța Spiritului și eliberarea ultimă.

J. L. : Puteți face vreun pronostic cu privire la următoarele evenimente planetare? Cine pe cine va aranja de data asta, ca și în trecut? Cine pe cine va judeca în cadrul unei noi mascarade nurembergiene ?

Dl. Bhodyoul : Vă voi răspunde. Sper să vă satisfacă ceea ce vă voi spune. Nu toată lumea împărtășește însă viziunea mea, ceea ce este cât se poate de normal. Mulți oameni sunt victimele unei duble iluzii, prin exaltare pentru o lume mai bună, sau ca urmare a unei depresii cauzată de ipocrizia și perversiunile epocii noastre. Timpurile ce trăim sunt grele. Depresiunea în chestiune provine din refuzul de a ne lăsa duși cu preșul iluziilor presimțite ca generatoare de noi și noi decepții viitoare. Unii încep să-și dea seama de limitele și mizeria mediilor *New Age*, în cadrul cărora rezultatele luptei pentru « dezvoltare personală » prin regim alimentar și alte tehnici specifice se văd mai bine dacă abandonăm rigoarea regimului și iluziile cu privire la tehnicile în cauză.

Cum putem scăpa din strânsoarea aceasta ? Depinde de forța noastră interioară, de refuzul solicitărilor și ispitelor specifice vremii noastre. De altfel, conform unor surse demne de crezare, Marea Lojă Orientală va pierde partida, întrucât o altă

fraternitate lucrează deja la frânarea procesului de dresare a omului, de înzombire a omenirii.

J. L. : Să vorbim despre asta. Nu degeaba sunteți tibetan. Aveți talentul de a ne conduce la marginea prăpastiei și de a ne întinde mâna salvatoare exact în momentul căderii. Lamaiștii, compatrioții dumneavoastră sunt deci pe cale de a pierde partida întrucât o altă fraternitate este pe cale de pune capăt planului cu privire la noua ordine mondială ?

Dl. Bhodyoul : Să clarificăm mai întâi chestiunea călugărilor tibetani. Compatrioții mei nu sunt în cauză. Ei sunt victimele sentimentelor lor de simpatie și iubire pentru aproapele lor. Sunt oprimați magic, fiind închiși în cătușele unei religii retrograde ce vine din Atlantida. Cei vinovați sunt *fantomele-tulcus*, ce au făcut din omenire o turmă de vite, utilizată în cadrul unui vast plan de cucerire mondială. Aceștia nu au utilizat însă atuul lor de căpetenie, ce la va procura un oarecare răgaz înainte de a fi puși la locul lor de către fraternitatea ce îi va distruge.

Intoarcerea lui Mesia

Dl. Bodhyoul : Ultimul lor atu va fi de a proclama că speranțele tuturor popoarelor sau împlinit. Toate ziarele și televiziunile lumii vor striga sus și tare, în toate limbile, pentru toate urechile și sensibilitățile că Isus Christos s-a întors pe pământ.

J. L. : Am auzit de această afacere. Este vorba de un proiect NASA privind « coborârea unor ființe din ceruri ».

Dl. Bodhyoul : Exact. În cadrul acestui program vor fi utilizate imense holograme cerești imitând divinitățile diverselor panteoane religioase. Marea Lojă Orientală poate provoca apariția unor îngeri și a altor ființe invizibile, învăluite într-o lumină astrală. Gardienii și temnicerii noștri știu să ne lucreze în foi de viță. Ei dispun de puterea necesară pentru a subjuga la

fel de bine ființele și creaturile lumilor invizibile, de a le obliga magic pe acestea să se manifeste într-un mod accesibil simțurilor noastre. Nu este vorba de o tehnologie omenească. Ingerii pot fi și ei înțemnițați, supuși unui regim penitenciar.

Uzurpând numele viitor al lui Buda, Marea Lojă Orientală a pregătit o ființă numită Maitreya, ce va fi distribuită și pusă în scenă pe rolul lui Mesia. Nu se știe însă ce va face acest Maitreya pentru pământ, întrucât principalele probleme și dificultăți ale lumii noastre sunt rezultatul căldășiei dintre Marea Lojă Orientală și diversele loji și obediențe occidentale. Mai întâi au umplut lumea de rele, apoi vor să ne vândă serviciul lor de depanare. Este vorba de mincinoși de principiu, angajați de milioane de ani pe drumul înșelăciunii, condamnați fie să coboare și mai mult pe scara infamiilor, fie să dispară. Se apropie însă vremea când crimele se vor întoarce contra celor ce le-au comis. Pe de altă parte, este necesar ca ei să își ducă până la capăt infamiile, pentru ca judecata și osândirea lor să fie definitivă, fără de apel. De aceea, puterile superioare le permit, ba chiar îi ajută să se înfunde din ce în ce mai tare în minciună, crime, blasfemie, infamie.

J. L. : Nu li se poate în niciun fel retrage dreptul sau permisul de a distruge?

DI. Bhodyoul : Mai întâi, scandalul trebuie să se declanșeze. Din respect însă pentru liberul arbitru al omenirii și pentru că iluziile și decepțiile ne ajută să deschidem ochii și să înțelegem ce se întâmplă, deocamdată sunt lăsați să-și facă mendrele. Conștiința la care trebuie să ajungem este însăși miza și scopul întregului univers. Tot ce se petrece este un joc grandios, suferința ea însăși este iluzie. Există o fraternitate secretă ce lucrează nu pe axa Est-Vest, precum cea din Himalaia. În momentul de față, această fraternitate se opune strategiei totalitare *New Age* și Noii Ordini Mondiale.

Lupta Fraternității din Nord

Nu știu prea multe despre *Fraternitatea din Nord*. Pe de altă parte, nu trebuie să dezvăluim prematur anumite lucruri. Dacă această fraternitate acționează și își difuzează mesajele pe axa Nord-Sud, activitatea ei se intersectează într-o serie de puncte din lume cu axa Est-Vest. Locurile respective trebuie să fie vaste câmpuri de luptă titanescă, între două grupări magice. Aș adăuga că *Fraternitatea de Nord*, dacă o pot cu numi astfel, nu trebuie confundată cu fraternitatea spirituală consacrată din totdeauna eliberării spirituale a omenirii. Aceasta a trimis pe pământ marii mesageri divini cunoscuți. Ea nu intră de altfel niciodată în luptă cu puterile pământești.

J. L. : M-ar interesa dacă această *Fraternitate de Nord*, cum o numiți, își propune sau nu să impună un guvern mondial?

Dl. Bhodyoul : În niciun caz. Altfel nu s-ar opune Lojei Orientale, sursa iluziilor mondialiste cunoscute. *Fraternitatea Nordului* urmărește un cu totul alt scop. În absența unor informații directe, suntem nevoiți să facem unele supoziții și analize, pe baza cărora ne-am putea apropia de adevăr. Dacă facem lista numeroaselor iluzii propagate de *Loja Orientală*, putem deduce indirect și scopul celeilalte fraternități. Câtă vreme se vorbește de reîntoarcerea lui Christos și de o nouă ordine mondială, de o religie mondială unică, de o societate socialistă tehnocratică, de o utopie egalitară, de un câmp electromagnetic jur-împrejurul pământului sau de maeștri ascensionisti tip *New Age* este evident că nu poate fi vorba de *Fraternitatea de Nord* ci de vechea și nocivă propagandă difuzată de călugării lamaști de pe *Acoperișul lumii* din Tibet. *Fraternitatea de Nord* nu are program politic. Ea nu-și propune decât să repună condițiile planetare de existență în armonie cu legile universale. Fără să aibă un program politic propriu, ea încearcă să înlăture posibilitatea unor foarte grave pericole. Este vorba deci de o forță pașnică ce își propune să corijeze erorile și excesele *Lojei Orientale* precum și pe cele ale grupurilor *Illuminati*. Deși dispune de o magie puternică,

această fraternitate nu violează întru nimic legile naturii, nici conștiința umană. *Fraternitatea de Nord* a tulburat enorm activitatea Lojei din Tibet, lamaismul traversând momente de mare tensiune. A fost o luptă pe viață și pe moarte. Promotorii ordinii mondiale nu au grijă mai mare decât înarmarea la maximum. De aceea, au plasat dispozitive de supraveghere în toate colțurile lumii și universului, pentru a intercepta din vreme orice mișcare ce i-ar putea amenința. Iată ce scrie un inițiat:

« Fraternitatea lamaistă va încerca să-și regrupeze forțele dispersate, ceea ce va necesita o intensă producție de energie.

Nu numai lumea materială abundă în diferite forme de viață, ci și lumea de dincolo, tărâmul celălalt. Formidabila luptă pentru existență va căpăta din ce în ce mai mult caracterul unei lupte de apărare. Cu ajutorul magiei, fraternitatea lamaistă va încerca să își accelereze artificial activitatea, menținând nivelul de tensiune nervoasă maximă care a existat din totdeauna. Astfel, omenirea va fi incitată să comită cât mai multe acțiuni abjecte, ce vor fi regretate când va fi prea târziu.

Când această tentativă va eșua, după cum sper, în sânul fraternității lamaiste va izbucni o criză ce va conduce pe mulți la acte disperate. Acestea vor deveni vizibile ca fenomene violente în atmosferă, rezultat al formidabilei concentrări a voinței magicienilor de a impune omenirii imperativele lor ».

Apologia bombei atomice

Iată declarația lui Djawal Khool zis « Tibetanul », purtător de cuvânt al *Marii Loje Albe* până către 1950. Acesta își

transmitea mesajele prin intermediul cunoscutei Alice Bailey⁹, învățătura lui fiind un fel de Biblie pentru numeroșii guru sau *channels New Age*.

Djawal Khool face apologia bombei atomice, pe care o consideră o armă divină. Mărturisirea lui este o dovadă clară privind nebunia criminală a magicienilor, gata să srunce lumea în aer pentru instaurarea ordinii lor mondiale.

Cei ce înțeleg semnificația violării atomului, a fundamentului ordinii naturale, nu pot admite niciun fel de laxism sau compromis în legătură cu energia nucleară, care ar putea distruge întreaga lume.

Magicienii în chestiune au reușit să își subordoneze lamaismul și alte organizații inițiatice sau religioase. Rând pe rând, aceștia se dau drept reîncarnări ale lui Christos sau Buda, Krishna, Hermes, Zoroastru, Pitagora și chiar George Washington sau Ioana d'Arc. Ei ne anunță de altfel că în curând se vor manifesta în mod public. Această manifestație va începe cu apariția lui Christos-Maitreya, șeful religiei lor mondiale. Va fi o parodie grosolană, destinată să prostească lumea în ce privește revenirea lui Isus Christos.

Numeroși oameni au fost păcăliți cu promisiunea unei noi vârste de aur; cu tot ce ține de strategia și imageria *New Age*.

Marea Lojă Albă și-a întins influența peste toate organismele internaționale : *UNESCO*, *Organizația Mondială a Sănătății*, *ONU*... Cercurile mondialiste și agenții *Iluminatti* ai lojii lucrează la realizarea planurilor acesteia în toate domeniile de activitate: financiar, politic, militar, cultural, religios, etc.

Agenții lui Djawal Khool pretind că analizele și criticile noastre ar face jocul « Lojii Negre ». Lucrurile însă sunt clare: din punctul nostru de vedere « Marea Lojă Albă » nu este decât un instrument al Puterii obscure. Această *Lojă Albă* este un departament al *Lojii Luciferiene*, împărțită în « *Negru și Alb* ».

⁹ . Alice Bailey :

Spiritualiștii se lasă prea ușor înșelați de aparențele de înțelepciune cazuistică ale iezuiților din Tibet.

Declarația lui Djwal Khool cu privire la bomba atomică nu rezistă analizei, nici pe plan filosofic, nici pe plan moral. Ea ne arată că magicienii din Tibet sunt în mare încurcătură, gata să semene, prin teroare, haosul în lume. Argumentele lui sunt ridicole. Bomba și energia nucleară nu pot fi justificate în niciun fel. Strategia de violare a atomului este satanism pur.

J. L. : De ce se folosește energia atomică în scopuri « spirituale » ?

Dl. Bhodyoul : *Loja Orientală* are nevoie să ridice nivelul de radioactivitate al planetei, pentru a-și întări controlul asupra omenirii. Programul de poluare al planetei este bine pus la punct, cu scopul de a pune întreaga omenire « sub tensiune ». Prin apologia meritelor și a avantajelor bombei atomice, Djawal Khool confirmă ceea ce a declarat cu diverse alte ocazii, anume că exploziile atomice subterane permit eliminarea unor adversari invizibili. Oare despre ce este vorba? Cercetările ezoterice arată că adepții *Lojei Orientale* încearcă să distrugă fraternitățile ce li se opun și cele care nu vor să le facă jocul. Se înțelege că funcțiunea secretă a cercetărilor și a întregii industrii atomice este alimentarea unui război ocult sub pretextul experiențelor nucleare « pașnice ».

Djwall Kholl și Bomba de la Hiroșima

« *Vorbesc despre CEL MAI IMPORTANT EVENIMENT din lume, care s-a produs după apariția regnului uman. Vorbesc de eliberarea energiei atomice, așa cum a fost relatat faptul la 8 august 1945, după bombardamentul din Japonia. V-am spus că, urmare a muncii savanților, va începe o eră nouă, că începutul împărăției lui Dumnezeu pe pământ va fi precedat de un mare succes științific. Acest prim pas a fost făcut prin eliberarea de energie atomică, în Anul de Grație 1945* ».

Alice Bailey,
Extériorisation de la Hiérarchie,
Dervi-Livres, 1986

Călătorie la Shamballa

După ce, în secolul al XIX-lea, teosofii au făcut din ea capitala guvernului spiritual al lumii, misterioasa cetate Shamballa fascinează tot mai mult amatorii de ezoterism. Totuși, « Cetatea Zeilor », cum o numesc unii, a rămas inaccesibilă atât aventurierilor ocultiști ca și exploratorilor ieziști, care au încercat să se apropie de ea plecând din deșertul Gobi.

Nimeni dintre oameni nu a ajuns vreodată în Shamballa, nici pe plan fizic, nici în cadrul unei « călătorii astrale », în ciuda celor afirmate de Daniel Meurois-Givaudan în cartea sa Călătorie la Shamballa. Împreună cu soția sa, acesta nu a vizitat decât Shamballa imaginară de la Hollywood, unde chipurile totul este « ordine și frumusețe, lux, calm și voluptate ». Importanța derizorie a informațiilor vehiculate în această carte constă în faptul că ne pune în fața unei mistificări, ce s-ar fi putut limita la un gen literar, printre altele, dacă această Shamballa de operetă nu ar fi fost utilizată drept cursă magică de către rechinii ocultiști.

Meurois-Givaudan este un specialist *New Age* în farse și curse. El nu cunoaște și nu înțelege nimic din funcția veritabilă a centrului spiritual din Gobi, nici despre dimensiunea pe care se situează acest loc sacru. Acest Maurice Herzog¹⁰ francez al călătoriilor astrale, lăsându-și corpul într-un han din Himalaia, s-ar fi deplasat într-un fel de reverie astralo-eterică cu o bășică RATB pentru libelule, fabricată în uzina de falsuri de la Hollywood. La un nivel mai jos decât josnicia, dorințele se

¹⁰ . Alpinist norocos și de mare curaj, Maurice Herzog este primul om care a urcat pe Everest, în urmă cu aproape 60 de ani. (N. T.).

confundă ușor cu realitatea. Meurois-Givaudan ar fi vizitat incontestabilii « maeștrii ai Lojii Albe », care i s-ar fi adresat cu titlul de « frate » și i-ar fi dat mesajul că « *nimeni nu poate ajunge la Dumnezeu altfel decât prin intermediul nostru* ». Bineînțeles, ghidul lui Meurois-Givodan ar fi fost Djwal Khool în persoană. Câtă vreme mășcăricii Hollywood nu ezită să dialogheze cu autoritățile planetare oculte, de ce nu ar încerca și *Undercover*¹¹ un astfel de contact cu maeștrii oculte ?

Lucrurile sunt mai simple decât am crede. Meurois-Givaudan spune că-i suficient să devii un canal, un *channel*. Apoi te alungești într-un loc liniștit și treaba se pune în mișcare. Mai întâi îți părăsești corpul, Maeștrii din Shamballa îți deschid porțile astralului și te întâmpină cu « bine ai venit frățioare ». Nu vă vine să credeți?

Am recitat cu atenție sfaturile lui Meurois-Givaudan pentru a realiza o călătorie astrală în deplină securitate. Destinația lui era Shamballa, cetatea Înțelepților ce veghează vibrațiile sacre din Univers. În mod normal, nimeni nu împinge curajul până la a-și face apariția în fața marilor înțelepți. Iată însă ce spune Meurois-Givaudan, ce pretinde că a deschis această cale :

« Este suficient să-ți armonizezi bătăile inimii cu ritmul grav al tobelor din templul de alături. Semnul trebuie înțeles și voința relaxată, spre a lăsa să treacă albastrul fluxului de apel. Dintr-o dată, un declic ușor se face simțit în străfundurile ființei. Cu iuțea fulgerului, frigul deveni intens. Un frig hrănitor, pe care îl cunoașteam și care se transformă apoi într-un irezistibil val de iubire. Ca și cum cineva ne-ar deschide pleoapele, vedem cu o claritate de necrezut, cu ochii deschiși, corpul fizic la un metru dedesubt. Întreaga cameră este învăluită într-o aureolă de vis.

¹¹ . Numele revistei în care s-a publicat inițial această « Călătorie la Shamballa ». (N. T.).

Peste câteva secunde simțim corpul astral ce iese din cel fizic, derulându-se vertical. Curând apăru o licărire timidă, ce deveni tot mai puternică și mai caldă, cuprinzând încăperea în care obiectele încep să pulseze, deschizând calea unui lama ce ne iese în cale ca un înger printre oameni ».

Încă un lama. Ce senzație poți avea când părăsindu-ți corpul dai peste un lama ? Dacă Meurois-Givaudan o spune, înseamnă că înaltul cerurilor este sub paza călugărilor lama. Progresului fizic al lamaismului îi corespunde oare o expansiune în lumile invizibile? Nu cumva, după aproape două milenii de iudaizare creștină, am intrat pe nesimțite într-o fază de tibetanizare, de lamaizare ? Să continuăm însă jocul. Să-l urmărim pe acest lama ce ne conduce în ritm supersonic pe deasupra vârfulor înzăpezite din jurul bazei *Ladakh*. După un zbor fără surprize, iată-ne la Shamballa, în inima pustiului Gobi. Meurois-Givaudan trebuie să fie un al doilea Sfânt Ioan Gură de Aur !

Greu sau ușor, asta a fost tot. Nu ai decât să « răspunzi la apelul » tobelor tibetane și să te ții după lama ce-ți iese în cale. După lectura *Tratatului despre Focul Cosmic*, al cărții despre *Cele Șapte Raze* și mai ales a *Intoarcerii lui Christos*, abia așteptăm să-l vedem pe Djawal Khool, apostol *New Age* și mesager al marilor maeștri. Am consultat și mesajele transmise de Djawal Khool prin canalele sale, faimoșii *channels*. Ne simțim noi înșine un canal gata de a primi verbul sacru din gura unui personaj din înalta ierarhie tibetană. În sfârșit, vom gusta Adevărul la sursă. Iată-l că apare. O!, clipă sublimă !

Dialog cu Djawal Khool, supranumit « Tibetanul »

J. L. : Maestre Djawal Khool, mrturisesc că am comis o indelicateță în ce vă privește. Am publicat în revista mea un om ce se pretinde Tibetan, și care vă consideră un vampir al poporului său.

Djawal Khool : Nu-i nimic, dragă prietene. Il cunosc pe Bodhyoul. Suntem compatrioți, V-a spus el oare că numele lui înseamnă « Tibet », supranume ce mi s-a dat și mie? Să nu ratăm frumoasa noastră întâlnire printr-o ceartă demnă de servitori. Nu de asta îmi arde mie acum.

De peste un secol, Domnul nostru Maitreya este gata să se pogoare pe pământ precum Sfântul Duh de Rusalii. Ca un făcut, totdeauna apare ceva care îl împiedică. Mai întâi a fost Krishnamurti, copilul ales spre a fi vehicolul lui Dumnezeu. Ne-a lăsat baltă, refuzând să își asume misiunea.

Șeptelul nostru brahmanic duce lipsa unui corp suficient de pur. Copilul Krishnaji a fost un adevărat diamant. Teribilă pierdere pentru noi. L-am anunțat deja pe Mesia.

J. L. : Krishnamurti a refuzat îndeplinirea misiunea pentru care l-ați pregătit. Se zice că v-a dat totul peste cap. De ce ?

Djawal Khoul : Lucrurile sunt complicate. Ne trebuia corpul fizic al unei ființe apropiate de eliberare. Înțelegeți ? Un vehicol fără karmă. Totdeauna există un risc. Ajunși în acest stadiu, cei pe cale de eliberare nu mai vor să colaboreze cu noi. Convinși că au luat-o pe drumul Marii Eliberări, tratează cu dispreț pe cei din jur. Ne reneagă. Noi suntem însă gardienii evoluției maselor. Cât despre ei, ființe orgolioase, nu vor alta decât să evadeze din karma colectivă. Cu Khrishnaji, lucrurile stăteau altfel. Era lipsit de egoism, de orice ego propriu. Parcă era translucid. Leadbeater, agentul nostru l-a captat fără probleme, i-a făcut educația necesară. Iată însă că, înainte de a împlini 30 de ani, s-a decis să o ia către eliberare, alegând o modalitate ce scapă controlului nostru. Eliberarea i-a reușit pe deplin.

J. L. : Există căi de eliberare pe care voi, mari inițiați, nu le cunoașteți?

Djawal Khool : Nu despre asta este vorba. Că le cunoaștem sau nu, n-are nicio importanță. Treaba sau funcția noastră nu este eliberarea sufletelor, ci pregătirea lor pentru a fi gata... pentru... cum să zic, pentru a urca o treaptă, nu mai mult.

Suntem adepții lui încetul cu încetul. Procedura mutării lui Krishnamurti ne este însă necunoscută. Nu s-a respectat niciunul din protocoalele cunoscute.

La început, Leadbeater a fost un bun clarvăzător, deși cam formalist, defect frecvent la discipolii noștri. Însărcinat să vadă ce se petrece în sistemul atomic al lui Krishnaji, ne-a făcut raportul următor: « *In corpul copilului se petrece un proces necunoscut. Sensul mișcării atomilor s-a inversat. Procesul mă depășește* ». Imaginați-vă stupoarea noastră. Cu toate semnele de individualism ale tânărului, cu tot dezgustul lui pentru *samsara*, el era atuul de căpetenie, arma noastră secretă. Maitreya a fost lipsit astfel de vehicolul necesar. Precum Cenușăreasa ce și-a pierdut caleașca pentru că a depășit ora fixată. Unde am fi putut găsi un vehicol de talia lui Krishnaji? Dacă l-ați cunoscut, mă înțelegeți.

J. L. : L-am întâlnit în Elveția. Ce s-a ales de Krishnamurti? Vorbiți de un procedeu utilizat pentru « mutarea » lui. Cine sunt inițiatorii misterioși capabili să vă dea peste mână ?

Djawal Khool : Și încă cum! Fraternitatea *Lohans* ne pune bețe-n roate. Sunt budiști puri, maniheeni pe deasupra. Cum am pus mâna pe un corp valabil, îl și trag dincolo de marea frontieră. Nu putem împiedica acest lucru. Nu-i vorba de nicio luptă. Nu vedem, nu simțim, nu auzim nimic. Imbobinează irezistibil sufletele, precum Krishna cu flautul său.

De îndată ce un suflet nu mai suportă ciclul reîncarnărilor în circuitul nostru, devine sensibil la apelul infinitului și o ia pe drumul acestor *Lohans*. De regulă reușim să reținem aceste suflete printr-o substanțială majorare a salariului. Înțelegeți ce vreau să spun. *Acești Lohans* și alți gnostici sunt excelente călăuze, luntrași de suflete.

Cine traversează frontiera scapă controlului și influenței noastre. Asta se întâmplă totdeauna când unul din vlăstarele noastre intră în vibrații prea puternice, realitatea existenței lui apărându-i așa cum este. Realitatea pământească devine atât de insuportabilă încât sentimentul acesta îl propulsează în afara

circuitului încarnărilor repetitive. Cei ce ne scapă sunt cei mai buni. Părăsind pământul și sistemul solar, se angajează pe drumul stelelor îndepărtate. Este chemarea *Marii Eliberări*, dragul meu... Cum să oprim această hemoragie?

J. L. : Vă rămân totuși atâția alții pentru a învăța roata încarnărilor. Știu însă ce credeți despre mase...

Djawal Khool : Aveți aerul unui inițiat. Vi s-a propus deja o colaborare? Aparțineți vreunei loji? Revistuta dumneavoastră tratează cumva subiecte spirituale? Dacă mergeți pe linia cea bună, v-am putea ajuta...

J. L. : Nici lojă, nici inițiat, Domnule Maestru. Din care cauză lucrurile merg cam greu. Nu mă plâng însă. Mă interesează tot ce este spiritual, însă dintr-o perspectivă mai puțin comună. Nu mă las dus de curent.

Djawal Khool : Înțeleg foarte bine, dragă prietene. Sunteți partizan. Rebelii îmi plac la nebunie. Ei nu ne sunt inamici. Recunoaștem stofa și calitățile dizidenților. Ne deranjează un pic, până se apropie de cercul nostru magic, după care este suficient să îi iei de mână și să-i bagi înăuntru, fără tapaj. Apoi devin cei mai buni agenți de-ai noștri. Cu condiția să nu îi pierdem din vedere.

J. L. : Ca Elena Blavatsky.

Djawal Khool : Scumpa noastră ! *Notre Dame de Russie*. Am apreciat-o enorm. Era cam înclinată către fantastic. A fost o flacăără! Încă ne pune probleme. Poate că nu știți. A rămas o rebelă. Vă amintiți că anteriorul preotului ce se pregătea să o boteze a luat foc nu se știe cum. Cu Elena Blavatsky nu a fost de glumă. Așa stau lucrurile cu toți cei sub semnul focului. Dispunem însă de mijloacele necesare pentru a-i neutraliza și a face din ei excelenți servitori de-ai noștri.

J. L. : Elena Blavatsky este încă în serviciul vostru?

Djawal Khool : Întrebare indiscretă amice. Încercați să aflați singur răspunsul. Dacă Steiner, nemțoteiul sau austriacul ăla rozicrucian nu ar fi contactat-o pe Elena după trecerea ei pe

celălalt tărâm, poate că nu ar fi rupt legăturile ce o legau de fraternitatea noastră. Cum ar fi putut lua ea însăși decizia de a ne renega declarând că... în sfârșit... acest Steiner... că noi am înșelat-o! Chestiunea asta nu o pot discuta cu un profan. Să vorbim despre cercetările dumneavoastră.

J. L. : Nu am mai nimic de spus. Lucrurile nu-s simple. Vă avertizez că nu am o părere foarte bună despre fraternitatea dumneavoastră. De când am înțeles că aveți un dublu limbaj, sunteți în colimatorul meu. Adevăratul scop pe care îl urmăriți nu este cel afișat public.

Djawal Khool : Sunteți foarte amuzant. Ce-i în gușă, și-n căpușă. Vorbiți cu o deschidere și sinceritate ce nu-s pe toate drumurile. Sunteți un original. Ar trebui să colaborăm. Mulți discipoli de-ai noștri sunt plictisitori. Talente mici, pretenții mari..., unii chiar pupincuriști. Nu mai vorbesc de ignoranți ! Colaboratorii de nivel înalt sunt orbiți de orgoliu. Nu știu decât una : să se ridice până la nivelul nostru. Ca apoi să ne ia locul ! În vârful piramidei nu este însă loc penru toată lumea. Cât despre suporterii sau mercenarii necondiționați, aceștia sunt gata oricând să moară sau să ucidă pentru noi. Stupiditatea lor este dezarmantă.

Stupiditatea dragul meu, prostia cea de toate zilele, lașitatea... sunt penibile. Lucrăm cu suflete idealiste care nu totdeauna au acces la inteligență. Dacă spun alb, ele văd și gândesc în alb. Dacă spun negru, văd și lucrează în negru. Lucrăm de secole cu o bandă de troglodiți vanitoși. Ascultă orice, înghit orice. Nu-mi fac nicio iluzie în ce îi privește. Ne servesc pentru că nu au încotro. Dacă vântul se schimbă, nu știu câți rămân cu noi.

J. L. : Totuși, Domnule Tibetan, mi se pare preferabil și de dorit ca ei să nu înțeleagă ceea ce urmăriți realmente. Asta i-ar putea scoate din papuci. I-ați luat cu preșul și-i purtați peste un ocean vid, cu brașoave albastre la orizont. Ii munciți ca pe hoții ide cai, iar ei vă ling tălpile fără să vadă nici puța finului nici pământul făgăduinței. Nici măcar pe dumneavoastră nu vă văd cu adevărat. La capătul drumului găsesc zidul brașoavelor

albastre, un fel de retribuție comunistă, după nevoi... De milioane de ani îi suciți și învârtiți în cerc vicios. Scuzați expresia. Cum altfel m-aș putea exprima, Domnule Maestru ?

Djwal Khood : Nu face nimic. Rari sunt cei ce mă pot amuza în așa hal. Știți unele lucruri... La ce vă folosesc însă ? Sunteți mai avansat decât discipolii noștri. Ați ajuns oare la stadiul de *Iluminatti* printre prinții drojdiei reptiliene din lume ? Lipsa vizibilă a oricărui pragmatism mă face să cred că nu ați atins acest nivel. Unde veți ajunge fără ajutorul nostru? Vegetați și atât. În loc să fiți rezonabil, vă grozăviți ca boxerul cu pumnii. Cunoaștem anarhismul neputincios. Viața nu-i ușoară pentru nimeni. Să colaborăm, prietene. Aveți un loc printre noi. Vă așteaptă o situație, o răsplată ocultă. Înțelegeți ce vreau să spun. Nu trebuie să aspirați a ne lua locul, precum carieristii lui Ilici din linia a II-a a lui Ceaușescu. Credeți că ne-ați înțeles jocul ? Unde dai și unde crapă, nu l-ați înțeles !

J. L. : Apreciez deschiderea cu care vorbiți. Totuși, exploatați omenirea pentru a învârti morile drăcoveniei ai scărei singuri beneficiari sunteți exclusiv voi. Ridicați nivelul pentru a vă urca voi înșivă mai sus, pentru a scăpa astfel de legea karmei. Oricât mi-aș cântări cuvintele, este limpede că navigați pe un ocean de sânge omenesc.

Djwal Khood : Nu vorbim de judecata supremă. Să lăsăm vorbele mari. Nu vă plac cuvintele simple ? Avansăm în toate cele. Cineva trebuie să se ocupe și de asta. Sunt inițiat al *Fraternității Planetare*. Imi apăr casa, întreprinderea, casta, interesele, ca să zic așa. Ca și dumneavoastră, dar la o altă scară.

J. L. : Eu nu spun oamenilor ce să gândească, nu le impun o existență inutilă. Dumneavoastră, dimpotrivă, întrețineți o infinită suferință.

Djwal Khood : Asta este misiunea noastră. V-am spus-o. E rolul nostru. Dacă nu le-am da directivele, idealurile necesare, oamenii ar deveni pasivi, ar stagna. Înțelegeți? Ar vegeta ca legumele. Ii observăm de mult. Li se fâlfâie. Nu-i interesează

decât burta, confortul, bunăstarea personală, capra vecinului, trai ușor pe cosor.

Libertatea de care vorbiți îi tulbură. Dacă ar fi liberi, ar deveni sălbatici, și-ar ieși din minți, ne-ar ucide. Fără normele impuse de noi, s-ar distruge singuri. Trebuie să-i facem să viseze. La ce bun să îi învățăm doctrina eliberării, pe care nu o doresc. Liberați-vă dacă vă stă la îndemână. Puteți trece printre ochiurile filetului ? Ce alta v-aș putea spune? Vedeți bine, nu suntem monștri. Suntem maeștri drepti.

J. L. : Pentru că mi-ați dat ocazia, vă voi spune ceva. V-am înțeles de mult scopurile și m-am gândit la modul de a vă combate cu succes. Sistemul vostru nu este perfect. I-am descoperit hibe. Preocupați de lupta pentru existență, puțini oamenii înțeleg asta. Le trebuie o viață ca să priceapă. Când încep să înțeleagă de unde bate vântul, moartea-i la doi pași... Apoi sunt obligați să refacă întregul parcurs, de la naștere la moarte, iarăși și iarăși, din veșnică în veșnică pomenire și lăncezeală. Voi, păstorii ipocriți ai turmei, mânați oițele acolo unde ele nu vor să meargă. Le jupuiți, beliti și înfulecați ca în restaurantele văcarilor americani, cărora le trebuie luna de pe cer dar încă n-au învățat să mănânce. De fapt căutați pășuni pentru oile ce behăie și vă îngrașă.

Djawal Khool : Vă ascult ca la dentist. Iubim oamenii, oițele supuse. Doctrina noastră e limpede. Preconizăm compasiunea, iubirea, democrația. Trimitem oițele la păscut. Mulțumim cerului pentru pâinea cea de toate zilele.

J. L. : Să o luăm mai încet. Repetați cuvintele înțelepților ce s-au coborât pe pământ pentru a ne învăța. Li deturnați însă în sensul unei aplicații exclusiv pământene. Înșelați cu bani buni și vorbe frumoase ! Păcăliți oamenii ! Sportul ăsta a devenit atât de murdar în programul *New Age*, încât mulți adormiți încep să se trezească. Iată problema ! Sunteți condamnați la cacialma veșnică. Ați ajuns la capătul puterilor. Vă credeți puternici pe vremea când miliardele de oițe nu cereau « maeștrilor » decât să coboare pe pământ. Veți avea însă

surprize când arătarea dumneavoastră se va arăta. Vom vedea cum e cu arătările cerești...

Djwal Khool : Dragă prietene, mă dezamăgești. Doar nu vă imaginați că am omis șocul de întoarcere. Credeți că am fost atât de stupizi încât să punem programul în acțiune fără cur- napoi, fără plan de rezervă? Aveți o părere mediocră despre *Marea Lojă Albă* și eșaloanele ei superioare. Controlăm situația. Putem activa oricând planul de rezervă. Desigur, avem inamici. Nu îi subestimăm. Știm însă că Domnul nostru va domni peste lume.

J. L. : Mi-ați putea spune mai multe despre inamicii sau adversarii de care vorbiți? Cine are curajul să se opună *Marii Loji Albe* ? Credeam că fraternitățile spirituale autentice nu vă opun niciun fel de rezistență.

Djwal Khool : Din partea asta, totul este în regulă. Din când în când însă, fraternitatea *Lohans* ne răpește câte o mioriță mai brează, pe care o atrag spre bogatele pășuni cerești. Aceasta însă nu slăbește decât temporar sistemul nostru, pe perioade ce putem lungi sau scurta după dorință. Problemele se identifică, se rezolvă din timp. Totuși, fiecare suflet ce ne părăsește este o pierdere pentru noi. Nu se știe niciodată. Sufletul respectiv ar putea reveni pentru a elibera alte și alte suflete. Vitejii ce intră în circuit, pentru a-și salva frații, fără să cunoască gravitatea pericolelor, ne fac mai mult rău decât bine. Supraveghem îndeaproape acești eretici, fără milă. Este vorba de ordinea planetară. Cine s-o menține, dacă nu noi ?

J. L. : Am vrut să aud asta. Vă mulțumesc. Mi-ați spus-o fără ocoliș. Mărturișiți deschis că simțiți omenirea într-un impas, că o duceți cu zăhărelul iluziilor pentru a o ajuta să evolueze, să se « înalțe », cum spuneți pe unele din nenumăratele *channels* prin care operați. Omiteți însă ceea ce este mai important, nu-i așa?

Djwal Khool : Ce este mai important ? Ce vreți să spuneți ? Programul nostru este expus în detaliu în cărțile lui Alice

Bailey și multe alte *channels*. Lucrăm pentru insituirea unei noi ordini mondiale care va constitui zorii împărăției cerești pe pământ. I-am convins în acest sens pe idealistii tuturor lojilor și curentelor. Nu v-am ascuns nimic.

Primo. Am spus-o ! Confirm și întăresc : televiziunea este mijlocul de propagandă numărul unu. Secundo. Am spus-o și o re-confirm : În ziua « Declarației », Domnul nostru se va adresa tuturor popoarelor lumii. Nu am ascuns intenția de a ne lichida adversarii prin violență, inclusiv cu arme atomice, de va fi cazul. Nu ascund că vaccinarea masivă a « oițelor » este necesară pentru... buna ei sănătate morală. Nu pot fi mai sincer. Discipolii m-ar fi putut părăsi, denunțându-mă pentru crime ecologice și alte stupidități. Dimpotrivă însă. Veți vedea. Vă vor blestema dacă încercați să îi treziți din visul ferice al Raiului pe pământ. În acest sfârșit de *Vârstă Neagră*, a *Epocii Tenebrelor*, visul ăsta este jucăria omenirii. Oamenii au nevoie de acest drog și de alte jucării. Trebuie să-i înțelegeți.

Am impus dogma progresului. Dacă arătați falsitatea ei, lumea vă va condamna ca fascist, reacționar, legionar, revizionist. Am plantat în creierii oamenilor tot ce le trebuie. Lumea behăie și așteaptă cu sufletul la gură « Impărăția Cerurilor pe pământ ».

Spuneți-le că este o imposibilitate. Vă vor linșa ! Spuneți-le că « Impărăția Cerurilor » nu este posibilă pe pământ. Vă vor răstigni ! Vă vor considera un trăznit din banda lui Corneliu, un dement. Fraternitatea noastră studiază și se pliază pe instinctele gloatei. Iată arta politicii de înalt nivel. E clar ? Veți admite aceste reguli ale celei mai înalte politici, sau vreți să rămâneți un incurabil terchea-berchea ?

În acest ultim caz, ați fi o decepție pentru mine, un neputincios condamnat la revoltă. Politica înseamnă dirijarea poftelor și dorințelor masei, reglarea instinctului bestial prin cultură modificată biologic, triologic, tetralogic, pentalogic și chiar sexologic.. Din haosul pe care-l semănăm va ieși ordinea dorită. Vizibil sau invizibil, imperiul nostru este tot ce poate fi mai sublim.

Apropo de asta și pentru a nu încălca regulile ospitalității, aș dori să vă prezint cetatea noastră de... cum să zic, *Shamballa*, cum îi spuneți voi pe pământ.

Ne-am spus esențialul. Nimic nu-i mai steril ca discuțiile ideologice despre chibuțurile de concentrare ovină.

Vă rog să mă urmați.

*
* *

După un periplu prin somptuoase palate și majestuoase săli de recepție, vizita la *Shamballa* se apropie de sfârșit. Ghidul mă salută cu cuvinte de pace protocolară. Înainte de a ne despărți și a-mi reintegra propriul corp, i-am mai pus o ultimă întrebare.

J. L. : Domnule Maestru Tibetan, vă mulțumesc pentru această agreabilă vizită în palatul vostru de oglinzi. Cred că am vizitat nu adevrata *Shamballa* ci doar un reflex al acesteia. Ceea ce mi-ați arătat este o iluzie, o imitație fără valoare, inclusiv bolta presărată cu diamante, podele de lapis-lazuli... Totu-i artificial. Ca și doctrina dumneavoastră despre evoluție. Am traversat palatul iluziilor și falsurilor autentice. Nu am văzut nimic sfânt în decorul pentru opiomanii *New Age* și etilnicii ocultului. Cum puteți juca comedia asta ?

Djwal Khood : Ce idee ? Comedie? V-am prezentat *Shamballa* pentru plăcerea discipolilor și delectarea personală. Ați văzut vreodată pe Maestrul Isus Christos, pe Domnul Maitreya și ceilalți frați ai noștri? Oamenii au nevoie să viseze în fața imaginilor. Că ar fi imitații? Detaliu iconoclast. Credincioșii zic bogdaproste pantru raiurile artificiale. Nu le trece prin gând să ceară altceva. Repet : înalta politică constă în a-i face pe oameni să viseze lucruri mărețe : Raiul pe pământ, câini cu covrigi în coadă, democrație... Asta facem. Ajutăm oamenii să viseze ceea ce nu le-ar fi trecut niciodată prin cap !

Nu le veți deveni simpatic zdrobindu-le iluziile. Dimpotrivă. Lumea vrea să viseze. Puteți înțelege asta?

Adevărul n-are importanță. Magicieni peste timpuri, împlinim oamenilor irezistibila dorință de a visa non-stop. Au cumva nevoie de un Mesia, de un Mântuitor ? Nicio problemă. L-il oferim pe tavă, îl aducem din ceruri. Incercați să le deschideți ochii. Vă vor linșa. Oamenii vor decât să viseze cu burta plină. Să râgâie neîncetat, fără oprire. Ultimilor ologi și nenorociți le rezervăm deliciul suprem, satisfacția sublimă învocată cu glas de foc dumunica, în fața altarului : « Fă Tu, Doamne, cum oi ști, dar omoară întâi capra vecinului ! ».

CHANNELS SAU CANALE

Noul Spiritism

Termenul englez channel înseamnă « canal », pluralul fiind channels¹². Canalul este un medium, un clarvăzător ce transmite mesaje de pe alte tărâmurii. Publicul este convins că mesajele provin de la ființe spirituale prestigioase. Adevărul însă este altul. În mod normal, este vorba de operațiuni de condiționare și propagandă, sub controlul unor entități ce s-au făcut cunoscute, încă din secolul al XIX-lea sub numele de « Maeștrii Mării Loji Albe ». Prin intermediul unui inițiat numit « Tibetanul », această lojă și-a anunțat intenția de a instaura « Noua Ordine Mondială a Noii Epoci ». În spatele fațadei onorabile, acest New Age este o întreprindere totalitară, sub controlul unor Illuminatti de grad suprem.

Centralele telepatice din Himalaia

De-a lungul secolelor, de la centrele secrete din Tibet, *Confreria Secretă* și-a întins mrejele pretutindeni în lume, utilizând lamaismul ca vitrină și acoperire disimulatorie. Dalai Lama este plasat în văzul lumii, cu scopul de a-l ascunde pe « Tashi Lama », *Papa cel Negru* al ordinului tibetan.

¹². Odată acceptat singularul « channel », după regulile limbii române, pluralul ar trebui să fie « channele ». Pluralul acesta este însă situat într-un câmp sonor apropiat de termeni ca « manele », « mamele » și altele. Pe de altă parte, nu este vorba de un « canal » în sensul celui de peste Dâmbovița sau dintre Dunăre și Marea Neagră, ci de un turbion atmosferic în spirală (*vortex*), prin care, în condiții insuficient cunoscute, se pot scurge sau pot circula energii, mesaje, persoane, chiar vapoare, cazul experimentului legat de numele lui Tesla și intrat în istorie sub numele de *Filadelfia*. (N. T.).

Acești ocultiști dispun de puteri telepatice care le permit să influențeze lumea prin intermediul tehnicii de « focalizare pe un punct ». In acest fel, prin ritualuri repetitive, amplificate pe bază de rezonanță, lamaistii ocultiști au răspândit în lume numeroase idei, pe care oamenii le consideră de origine « modernă ». De pe înălțimile podișului tibetan, lamaistii își proiectează și răspândesc gândurile în atmosferă, persistând în ritm sacadat, până ce acestea se fixează în conștientul și subconștientul oamenilor. Un pact în bună formă leagă *Marea Lojă Orientală* și *Ordinul Iezuiților*. Intre aceste două fraternități, nu se știe încă cine controlează pe cine.

Manifestându-se sub numele flatant de *Mare Lojă Albă*, acești inițiați au influențat o serie de clarvăzători, ce le-au servit de *channels* pentru propaganda *New Age*. Vasta operațiune de subversiune spirituală urmărește topirea religiilor lumii într-o « nouă religie mondială », anunțată de Alice Bailey, discipolă a lui Djwal Khool. In cadrul unui cult dedicat lumii și omului, prin confuzia principiilor și inversarea revelației originale, *New Age* ne pregătește pentru religia unică a Noii Ordini Mondiale. In acest fel s-au pus bazele a ceea ce putem numi « *satanismul corect din punct de vedere spiritual* ». *New Age* este în întregime o doctrină luciferiană.

Mesajele iezuite ale lui Djwal Khool alimentează teoriile diverșilor guru și ale puzderiri de *channels* prin intermediul cărora operează *New Age*. Discursul ipocrito-demagogic se articulează în jurul ideii de « salvare a planetei » și « unire prin iubire ». Scopul real al acestei întreprinderi de aruncat praf în ochii credulilor scapă oamenilor de rând, ce nu pot înțelege că vorbe aparent neutre pot avea un nebănuit substrat politic.

Operațiunea *New Age* progresează din succes în succes și în toate mediile, lucru ce se explică prin faptul că ea corespunde speranței într-o « Vârstă de Aur » ce va urma după *Kali Yuga*, Epoca Neagră actuală sau Vârsta Tenebrelor. Analele cosmice nu vorbesc însă despre așa ceva. Conform cronologiei indiene, vârsta neagră sau *Kali Yuga* a început cu aproximativ 3000 de ani înainte de Christos și ar urma să dureze încă 427 000 de

ani. În ciuda imposturii evidente, propagandiștii *New Age* nu renunță la iluziile din care acești negustori de vise au făcut baza fondului lor de comerț.

Vasta întreprindere vizează realizarea celei mai mari imposturi a tuturor timpurilor. Speculând speranțele mesianice din tradițiile religioase, se urmărește instituirea unui guvern mondial, în frunte cu un *Salvator*, *Mântuitor*, altfel spus un *Mesia*.

Curios este însă faptul că acest plan apare deja ca o profeție în cadrul *Apocalipsului*, ultima carte a Noului Testament.

Injoncțiuni hipnotice

De peste un secol, propaganda *Marii Loji Albe* funcționează perfect. Grație unei vaste rețele financiare și a politicii strict controlate de cercurile *Illuminati*, domeniul științific și cel general cultural sunt și ele pregătite.

Numeroasele *channels* satisfac în general setea spiritualistă de mesaje, nevoia de compensație adânc resimțită de un public perturbat de manipularea politică și sufocat în diversele căsăpelnite materialiste. Încetul cu încetul, credințele *New Age* se impun în toate mediile, propunând legătura directă cu lumea invizibilă a ghizilor luminoși și a altor ființe de lumină, a îngerilor...

Aceste entități nu se bucură de nicio legitimitate. Este vorba de ființe dezincarnate, îndărătnice sau retrograde, în pierdere de vitalitate și în căutare de pradă. La originea lor, unele dintre ele au fost canale sau *channels* ce au traversat o dezvoltare ocultă negativă, prin care s-au conectat la « supra-eul lor karmic » sau « gardianul pragului », de unde pretențiile lor, pe cât de absurde, pe atât de groțști. Deși sunt de bună credință, aceste victime ale unui miraj colosal fac la rândul lor noi și noi victime. Puși în fața propriilor contradicții, ca și în cazul altor domenii sau probleme controversate ale epocii noastre, aceștia adoptă o atitudine de superioritate doctă, refuzând orice

dezbatere cinstită. Nimeni nu le poate ajunge, cu niciun fel de prăjină, la sfântul lor nas de ființe alese...

Mesajele dezinformatoare și manipulante, a căror proveniență nu se poate controla, ar proveni, se spune, din niște foarte « subtile planuri ». În realitate, ele sunt niște iniecțiuni hipnotice al căror scop este de a ne împiedica să înțelegem veritabila situație mondială. Nu toate merg ca pe roate pentru maeștrii operațiunii *New Age*. Forța propagandei lor este pe măsura destructurării imperiului lor pe plan invizibil. Pentru a face față crizei ce îi amenință, ei trebuie să facă tot ce este posibil, chiar imposibilul, pentru a evita să fie expulzați de către anumite forțe cosmice puternice.

De aceea, diferiții *channels* fac o enormă risipă de imaginație pentru a deturna căutătorii de adevăr către lăaturalnice acoteuri fantasmagorice, pline de ghizi spirituali, ființe de lumină și maeștri ascensionisti, vampiri amenințați cu expulzarea de către puternicele forțe înbitoare ale *Erei Vărsătorului*. Desigur, acestea sunt greu de crezut de către cei intoxicați cu visuri și castele în... Spania. În ultimele decenii, propaganda s-a axat inițial pe « planul astral ». Apoi, pe măsură ce experimentatorii au vizitat domeniile morților și ale altor retrograzi îndărătnici ai vechilor inițieri, nivelul s-a urcat treptat către planul mintal, apoi către cel intuitiv și cel causal.

Astăzi, diversele *channels* pretind a fi în contact cu dimensiuni ce nu se manifestă. Informațiile ce provin din aceste planuri nu pot fi exprimate în cuvinte. Totuși, admitem că există inițiați autentici, posesori ai unei conștiințe interdimensionale. Acești vizionari nu trebuie confundați cu călătorii în astral, nici cu pelerinii la *Shamballa* de operetă.

Intreprindere de subversiune spirituală

De ce oare « zii » stabiliți la frontierele universului nostru s-ar implica în treburile ce ne privesc ? De ce ar ordona ei măsuri politice pentru a schimba fața lumii ? Numai cei ce ignoră total

legile metafizice pot crede că destinul karmic al omenirii poate fi schimbat în sensul dorit de idealişti *New Age*. După ce au distrus şi păgubit lumea vreme de milioane de ani, aceştia pretind a trăii într-o lume pe placul lor. Impostura sau şarlataneria nu scapă celui ce ştie că omul este un suflet viu, ce s-a propulsat în afara materiei dense, îndepărtându-se voluntar de centrul universului dumnezeiesc. Aşa stau lucrurile. În loc să admitem însă că adevărata noastră patrie este în altă parte, ne agăţăm de lumea aceasta ca înecatul de pai şi invocăm pe Cel de Sus pentru a transforma pământul într-un paradis imposibil. Ideologia *New Age* este o aberaţie căreia nu-i corespunde nimic în univers. De aceea, pentru a-şi disimula deşertăciunea, ea se referă permanent la autorităţi prestigioase precum Christos, Buddha şi alţi mari înţelepţi ai Antichităţii. Deviza oricărui *channel* este : « Acordăm importanţă la ceea ce se spune numai funcţie de autoritatea celui ce le spune » !

De vreme ce nu face decât oficiul de transmitere a unui mesaj, canalul de transmitere sau aşa numitul *channel* se crede la adăpost de orice critică, în deplină securitate. Deşi minciunile lui ucid suflete, el nu se simte întru nimic responsabil de pagubele psihice pe care le provoacă.

Pretenţiile acestor *channels* sunt pe cât de grandilocvente în formă, pe atât de seci în fond. Auzim din când în când de câte un *channel* auto-proclamat încarnare a Sfântului Arhanghel Mihail, cu scopul de vinde mai cu spor « apa vieţii » bogată în şi impregnată cu « ADN christic », poliloghie bine împănată cu sentinţele inevitabilului *Tibetan*, marele manipulator *New Age* iezuito-oriental. Nu se mai vorbeşte explicit de venirea lui *Christos-Maitreya*, ci de ascensiunea pământului către o altă dimensiune. Se vorbeşte mai puţin de *Maeştrii Înţelepciunii* şi *Marea Lojă Albă*, care s-au demonetizat, fiind înlocuiţi cu gargara concentrată în « Ierarhii cosmice » şi « Maeştrii Ascensiunişti ». « Fiinţele de Ilumină » se bucură de un credit nemeritat, hrănindu-se chiar cu lumina pe care ne-o răpesc nouă. Nici pe lumea asta însă, nici pe tărâmul celălalt nu se capătă nimic gratis. Se ştie că demonii se dau drept îngeri de

lumină ! Nu mai vorbim de *Satana*. Nimeni nu-l depășește în arta de a trece drept entitatea cea mai pașnică. Fiecare este liber să creadă... După-atâta lobodă, gura lumi-i slobodă !

Iată însă o anedotă. Incarnat zice-se în femeie, « Arhanghelul Mihail », care tocmai îl păcălise pe unu, Codreanu, ar fi admonestat un întreg cuib, incapabil să-l recunoască printre volănașele, panglicuțele și zorzonelele la modă, căci arhanghelul era îmbrăcat femeiește. I s-a replicat cucoanei cu pretenții de arhanghel că mesajele ei sunt nedemne de Sfântul Arhanghel Mihail, ce nu colindă lumea în fustiță cu volănașe, ci luptă cu Balaurul din jurul sistemului solar. Cuibul știa ce suflet zace-ntre piepții unei rochii, cum spune poetul apropo de Dalila ! Victima ocultă nu poate fi însă lămurită cu privire la rătăcirea, la iluzia în care se află, fiind posedată de un orgoliu fără limite. Entitățile ce o controlează și manipulează sunt inflexibile. Mafia ocultă întreține și păzește cazinourile și bordelurile ei cu aceeași strășnicie ca cea terestră.

Tărâmul celălalt nu este divin

Nocivitatea generată de *canalele-channels*, aventurieri ai purgatoriului și ai altor coclauri de pe « celălalt tărâm », nu ar însemna mare lucru dacă nu ar fi în serviciul unei subversiuni spirituale al cărei scop este de a semăna confuzia în spiritele celor ce caută adevărul. Cei mai mulți dintre *channels* sunt sinceri și puri, ignorând tărâmurile sau planurile invizibile. Pentru ei, tot ce vine din « cer » este literă de evanghelie. Invizibilul la care avem acces nu este însă decât contrariul lumii vizibile. Expresia « nimeni nu l-a văzut pe Dumnezeu » este explicită. Impărățiile cerești superioare sunt inaccesibile celor prinși în lanțul încarnărilor.

Lumea divină este inaccesibilă. Ea este o dimensiune situată dincolo de cele șapte planuri ale universului nostru, singurul

cunoscut de ocultiști. De îndată ce un explorator al ocultului zărește o luminiță, se va crede în *Devachan*¹³, botezat de clarvăzătorii grăbiți « lume spiritulă ». Ca și cum lumânarea se compară cu soarele. Proverbul zice : « dacă îl vezi pu Buda, ucide-l fără întârziere, căci nu poate fi decât de o iluzie, ce-ți iese în cale ». Altfel spus, dacă întâlnești un « maestru ascensionist », ucide-l înainte ca el să-ți mănânce capul, inima și sufletul...

Noua vârstă *New Age* este coruptibilă, de vânzare. De aceea, arcanul ei peste societatea de consum actuală se întărește pe zi ce trece. Negustorii vând numeroasele producții *New Age* ce au invadat piața spirituală. De frica falimentului, nimeni nu are curajul să strige « Ajunge bandiților ! » Intr-un moment de descurajare, un librar parizian spunea cu amărăciune: « *Priviți cărțile expuse în marile librării. Una nu merită o privire. Toate-s rahat în stare avansată de puritate. Ne prostituăm citind aceste mizerii New Age* ». Librarul cinstit a vut de suferit. În final și-a mutat prăvălia în catacombele Parisului. Unele din terapiile medicinei paralele sau naturiste, ne dau o idee despre cum au fost adoptate ukazurile strategiei *New Age*. Aproape nimeni nu are curajul să iasă din turmă, să facă ceva așa cum crede el. Lumea este înebunită de cultul « energiei » al « deschiderii șakrelor », ce trece adesea prin șliț ! De altfel, lucrul nu este lipsit de orice pericol.

Dezvoltarea personală sau domnia egoului decomplexat

¹³ . *Devachan* : Paradis iluzoriu, parte luminoasă a celuilalt tărâm, unde sufletele se « odihnesc » într-o stare de vis, proiecție a bucuriilor pământene și a speranțelor neîmplinite, înainte de a se « trezi » într-o nouă încarnare. Între altele, nocivitatea religiilor constă în eternizarea iluziei că « Raiul » se confundă cu *Devachan*. Se eternizează astfel circuitul reîncarnărilor, sufletele fiind împiedicate să înțeleagă adevărata lor origine, respectiv adevărata lor destinație și misiune : întoarcerea la lumea, dimensiunea și starea originală. (N. T.).

Intâlnirea doctrinei și practicei Yoga cu psihologia californiană s-a soldat cu o puternică dezvoltare personală și nenumărate metode... comercialo-ecumenice. Dezvoltarea personală se reduce la domnia egoului decomplexat. Aceasta înseamnă « să te iubești pe tine însuși », « să îți iubești propriul corp », « să îți dezvolti puterile latente », « să te armonizezi cu planurile subtile », « să îți împingi la viață eul profund », « să unești pacea cu unitatea » și pe alfa cu omega, « să trăiești într-un regim de dragoste necondiționată », să faci încă cine știe câte din idiotiile siropoaso-narcisice abundente în literatura *New Age*. Formule aparent savante, în realitate lipsite de orice conținut, sunt distribuite în stânga și în dreapta, după care guguștiucii sunt invitați să treacă pe la casă, cu cartea de credit... Lumina *New Age* se plătește cu « cardul electronic » !

Chakrele

Subiectul fascinează numeroși profani, de când, în urmă cu vreo cincizeci de ani, doctrina și practicile *Yoga* l-au scos la lumină. Ținând cont de modul cum s-au folosit aceste cunoștințe, yoghinii ar fi fost mai inspirați de-ar fi zăbovit în continuare pe înălțimile din Himalaia. În cadrul civilizațiilor tradiționale, inițiații își protejau cunoștințele în diverse feluri, între altele prin intercalarea în cadrul scrierilor lor a unor erori voluntare, cu scopul de a deruta inoportunii și a « înșela imbecili », cum spune un dicton zen. Cunoașterea ezoterică demnă de acest nume trebuie să rămână secretă. De aceea, scrierile sacre, inclusiv *Biblia*, sunt codate. Lucrul este adevărat și pentru scrierile tehnico-magice din India, ale căror aforisme ascund chei ce pot însemna contrariul a ceea ce par să spună. Scopul operațiunii este îndrumarea celor indezirabili pe piste false, unde nu vor putea face decât un rău mai mic. Respirația ritmică sau *pranayana* este o tehnică de ridicare a ritmului vibratoriu al organismului. Pe baza cunoștințelor din

tratatele accesibile, unii își pot ridica nivelul vibratoriu până în planul eteric. Accelerarea rotirii chakrelor atrage o importantă cantitate de *prana*¹⁴ în organism, de unde un sentiment de împlinire ce nu trebuie confundat cu experiența spirituală autentică, care nu este condiționată de tehnici vibratorii magico-mecanice.

Întreaga sferă *New Age* s-a consacrat aproape exclusiv asupra metodelor de trezire a chakrelor, pentru a vinde diverse sub-produse și metode îndoielnice europenilor doritori de rezultate rapide cu eforturi minime. Ținând cont de metodele utilizate, chakrele yoghinilor nu riscă să explodeze. În ce privește *kundalini* putem dormi cu toții pe ambele urechi. De regulă, se ajunge la stimularea excesivă a crizelor sexuale, calificate drept « experiențe tantrice ».

De ce veritabilii inițiați utilizează tot felul de obstacole și stratageme pentru a-i îndepărta, descuraja și păcăli pe curioși? Pentru că orice secret sacru trebuie ferit de contactul cu « mâinile murdare ». Altfel spus, cel ce se apropie de sacru fără să o merite, fără să fie suficient de pregătit, riscă să se otrăvească, să se îmbolnăvească.

Scrierile ermetice despre transmutarea corpurilor ascund secretele acestora în dosul unui obscur limbaj alchimic. Adevărata lumină este interioară. Totuși o căutăm în exterior, unde nu strălucesc decât lampioanele iluziilor.

Există însă un secret cu privire la chakre și modul lor de funcționare sau rotație. Chakrele sunt un fel de « supape » sau mecanisme ce atrag în corp energii subtile. În mod normal, ele funcționează, vibrează, se « rotesc » în același sens. Când sufletul nemuritor se deșteaptă în noi, sensul de rotație al chakrelor se inversează, « conversiune » ce face posibilă atragerea în organism a unor energii noi, din sferele divine. Aceste forțe sacre nu pot fi captate de profanii ce nu au

¹⁴ . În cadrul doctrinei Yoga, *prana* este o energie vitală pretutindeni prezentă, în toate mediile. (N. T.).

îndeplinit indispensabila purificare numită în scrierile ezoterice « moartea egoului ». Nici dezvoltarea personală, nici practicile yoga nu pot inversa sensul de rotație al chakrelor, această răsturnare energetică depinzând în întregime de nașterea efectivă a sufletului divin. Dimpotrivă, deschiderea chakrelor prin amplificarea puterii lor energetice naturale, conduce la o și mai puternică legătură cu planurile invizibile ale celor mai de jos ierarhii. Este vorba de o cursă ocultă.

Orbii conduc pe orbi

Canalele *channels*, clarvăzătorii și orice *medium* sunt ființe ce au practicat într-o viață precedentă o dezvoltare magică îndărătnică, întârziătoare, retrogradă. Aceștia posedă adesea capacitatea de a prezice, care este un fel de infirmitate pe drumul lor spiritual. Desigur, ei au acces la anumite informații. Totul însă se petrece de parcă ar fi fermecați. Ei nu stăpânesc nimic. Sunt un fel de lipitori. Au nevoie de publicitate pentru găsirea de noi victime, pentru lărgirea cercului influenței « cochiliilor¹⁵ » ce le manipulează.

Egocentrismul le este conectat pe supra-eul subconștient, pe care îl confundă cu sinele. Ușurința și abilitatea disimulatorie le permit să treacă drept « slujitori ai luminii ». Oricât ar fi de sinceri, ceea ce nu este exclus, ei sunt niște falși profeți, orbiți de lumina lui Lucifer. Orbii conduc și ghidează alți orbi, neștiutorii discipoli sunt mânați pe « calea largă » a mirajelor Maya, reflex al realității.

Egotismul tip *channel* se manifestă prin titluri prestigioase, cazul, de exemplu, al femeii, care pentru a-și vinde amuletele și tinichelele, s-a prezentat drept încarnare a Arhanghelului Mihail. Cum putem pierde în așa hal controlul de sine încât să

¹⁵ . Cochiliile sunt entități dezincarnate ce nu au putut părăsi pământul și au rămas atașate acestuia. (N. A.).

ne credem Arhanghelul Mihail în persoană? Pentru aceasta, trebuie să fim roși de poftă, de invidie, de dorința de a deveni cineva în cadrul ierarhiei piramidale luciferiene. Locurile din vârful piramidi sunt însă limitate. Nu orice minciună stă cu Regele la masă, lucru bine înțeles cândva de Vlahuță.

Observând diverșii *channels*, înțelegem că ei îndeplinesc roluri puțin onorabile, precum cei ce recrutau cândva cu arcanul soldații Moldovei, sau cei ce răspândesc la margine de drum fițuicile prin care negustorii speră să-și lărgască clientela. Ei înșiși sunt exploatați, ceea ce nu-i împiedică să se creadă mai cu moț. Orice *channel* este o ființă prostituată ce lucrează pentru un proxenet sau bordel de pe tărâmul celălalt !

Rezumând, acești *channels* sunt controlați de o Lojă ocultă ce urmărește un scop politic : confuzia spirituală. Nu există *channel* care să nu se pretindă investit cu misiunea de a difuza mesaje cu caracter spiritual. Revelațiile lor seci nu oferă însă nicio perspectivă liberatoare. Dimpotrivă, mesajele lor fac și mai dificilă descoperirea adevărului. Fără excepție, diverșii *channels* aruncă prafuri în ochii mulțimii, bruiază undele electromagnetice ale *Erei Vărsătorului* printr-o caricatură de spiritualitate, cu scopul de a împiedica accesul la Adevăr.

FUMISTERII ȘI PĂȘUNISME NEW AGE

Mediile *New Age* pretind că « Isus Christos », supranumit Maitreya, urmează să revină pe pământ. De unde vine această credință ?

Înțelegerea acestei chestiuni necesită un scurt expozeu istoric. Doctrina venirii unui salvator provine din mesianismul iudeo-creștin, greșit pe credința orientală în reîncarnare. Tema a fost dezbătută de ocultişti în sânul *Societății Theosofice*, matricea fecundă de unde și-au luat zborul majoritatea curentelor spirituale din ezoterismul contemporan. La începuturile ei, *Societatea Theosofică* ar fi fost inspirată de misterioși « maștri al înțelepciunii » al căror șef ierarhic ar fi un inițiat numit Maitreya, după numele dat de budiști viitorului *bodhisatva*. În acest context a apărut legenda « *Marii Loji Albe* », ce a devenit cadrul și referința de bază a majorității grupurilor și curentelor *New Age*, a mișcărilor pseudo-inițiatice exoterice.

Către sfârșitul secolului al XIX-lea, aristocrata rusă Elena Petrovna Blavatsky, fondatoare a Theosophiei, pretindea că ar fi întâlnit personaje misterioase la frontiera indiană dinspre Himalaia. Pentru a stăvili materialismul secolului al XIX-lea, aceștia ar fi însărcinat-o pe Elena Blavatsky să răspândească diversele lor cunoștințe în Occident. Dacă ar fi să credem pe Blavatsky, ar fi fost vorba de o întâlnire cu ființe reale, în carne și oase, nu de un contact telepatic. Acești inițiați nu aspirau să devină cunoscuți publicului, nici să creeze vreo nouă religie în jurul propriei lor imagini. Când s-a ajuns la cultul personalității lor, la manifestarea unei devoțiuni oarecare față de ei, aceștia au întrerupt orice contact. Ei nu doreau decât să repună în circulație cunoștințe de mult uitate de cultura și religiile

fosilizate ale epocii moderne. În ce o privește, Elena Blavatsky a făcut un efort colosal înființând, în jurul unui centru din India, o instituție internațională pentru difuzarea învățaturii primite. Această învățătură a fost expusă într-o vastă lucrare în șase volume, intitulată *Doctrina Secretă*.

De peste un secol, în jurul Elenei Blavatsky s-a iscat o adevărată controversă. Unii o consideră marioneta unei loji politico-oculte sau chiar un agent *Iluminatti*, fără niciun fel de legătură cu spiritualitatea. La vremea respectivă, ea a fost acuzată de a fi agent secret al Angliei și al Statelor Unite.

După moartea sa, Blavatsky l-ar fi însărcinat pe clarvăzătorul Rudolf Steiner să aducă lumii la cunoștință desolidarizarea ei de « Loja Orientală ». Steiner a transmis mesajul următor : « *Doamna Blavatsky, actualmente dezîncarnată, m-a rugat să vă spun că a fost trasă pe sfoară de Loja Orientală* ».

Admitem că este ușor să spui ce vrei în numele morților. Cert este însă că Steiner a rupt apoi orice legătură cu Societatea Teosofică, în cadrul cărei îndeplinea funcția de secretar general în Germania.

Apoi Steiner a difuzat un învățământ oarecum creștin, christo-centric sau christo-cosmic, dacă vrem să evităm orice conotație religioasă dogmatică. La rândul lor, teosofii l-au acuzat pe Steiner de a fi un agent de-al Iezuiților. Acuzația este însă contrazisă de denunțarea vehementă de către Steiner a ocultismului iezuit.

Deși în primele rânduri ale teosofilor, nici Blavatsky, nici Steiner nu au vorbit de o întoarcere a lui Christos sau de venirea lui *bodhisattva* Maitreya. Cât despre « Maeștrii Înțelepți » care au inițiat-o pe Blavatsky, aceștia nu au emis nicio idee despre întoarcerea lui Christos pe pământ, eveniment ce a avut deja loc, la vremea cunoscută, pe Golgota. Teoria « Intoarcerii Christice » este o interpretare *à la lettre* a anumitor pasaje alegorice din *Noul Testament*.

Învățământul teosofic inițial nu vorbește de « a doua venire christică », nici de o « vârstă de aur », idei apărute ulterior în cercurile pseudo-teosofice *New Age*.

Pentru a dovedi incredulilor existența fenomenelor paranormale, Elena Blavatsky a utilizat uneori magia, lucru pe care l-a recunoscut și l-a regretat ulterior. Unii o acuză de a fi copiat, mimat sau reprodus fețele «maestrilor» săi pe personaje reale din India vremii respective. Pe această temă însă, tezele emise se contrazic și se anulează unele pe altele.

Ideea «reîntoarcerii lui Christos» a apărut și s-a răspândit după moartea Elenei Blavatsky, pe vremea când Societatea Teosofică era condusă de Charles Leadbeater. S-a pregătit chiar trecerea la fapte, atribuindu-se lui Krishnamurti, tânăr brahman din Sudul Indiei, rolul lui «Mesia». În acest scop, vreme de mai mulți ani, Leadbeater l-a pregătit intensiv pe Krishnamurti. Ajuns însă adult, acesta a refuzat misiunea ce i se încredințase, denunțând-o drept o întreprindere oportunistă de exploatare. Până la sfârșitul zilelor sale în anii 1980, Krishnamurti ne-a prevenit fără încetare contra oricărei referințe la maestrul ocult, denunțând cultul autorității în domeniul spiritual.

Idea mesianică a revenit însă printr-un alt *medium* teosofic, Alice Bailey, ce s-a pretins inspirată de un inițiat Djwal Khool. Alice Bailey a lansat conceptul de *New Age*, anunțând vremea în care se va instala «noua ordine mondială», în frunte cu Christ-Maitreya. La origine predicatorie creștină vehementă, Alice Bailey și-a asumat misionarismul cu mult zel, anunțând pretutindeni «*Intoarcerea lui Christos*».

În decada 1940, pe când Alice Bailey își difuza învățătura, ea nu pretindea a fi *mediumul* în persoană al lui Christos. Cu timpul însă, diverșii *channels* și *medium new age* au adoptat pe deplin ideea aceasta, pretinzând a fi în contact direct cu Christos, cu Buda și alte personaje religioase de rang înalt. Se estimează că această însușire și utilizare frauduloasă a numelor unor mari instructori spirituali ai omenirii, de către spirite controlate de fantome din astral, constituie o degradare ultimă, depravarea spirituală cea mai gravă. Din păcate însă, abia de acum încolo urmează căderea din lac în puț.

**Astral, *channelism*, false profeții.
Cum s-a ajuns la această degradare ?**

Teosoful, francmasonul și clarvăzătorul englez Leadbeater este tartorul care a dat exemplul, care ne-a spus cum s-a ajuns la degradarea de care vorbim. El a prezentat încarnările sau avatarurile tradiționale ca pe niște « maeștri » ce pot fi contactați oricând, de oricine, aproape în orice fel. Această atitudine trivială a degenerat rapid într-o practică curentă printre « *channels* », neo-spiritele epocii noastre. S-a dovedit însă că Leadbeater manipula lumea, prezentându-se drept *mesager demn de încredere* al « *Maeștrilor Marii Loji Albe* ».

**Oamenii aceștia cred oare cu adevărat că sunt în
contact direct cu Christos sau cu Buddha?**

Răspunsul este afirmativ. S-a ajuns la această situație prin vulgarizarea « Marii Loji Albe ». Conform acestei interpretări, marii avatari ar fi pur și simplu la dispoziția oricărui *medium* sau clarvăzător pierdut în păienjenișul mirific al astralului. Planul astral, bine cunoscut de clarvăzători, este pe măsura iluziilor și a înșelătoriei prin excelență. Plecând sau luându-și avântul din astral, numeroase ființe dezincarnate se pot manifesta unui *medium* sau altul, dându-se drept filosofi dispăruți, genii, sfinți și alte mari personaje din istorie.

Printre șarlatanii ce mișună pe tărâmul celălalt, ca și pe al nostru, numai Dumnezeu își recunoaște credincioșii fideli. Grație corpului nostru astral, suntem în permanent contact cu planul respectiv, mai ales în timpul somnului. Lucrul acesta este normal, natural. Altfel spus, spiritualitatea fondată pe astral nu este decât un vulgar spiritism, neavând caracter sacru. Veritabilele ființe divine nu trebuie confundate cu « ghizii » *new age*. Ele trăiesc în dimensiunile superioare ale universului și nu ne contactează niciodată în afara planului fizic. De ce? Mai întâi pentru a evita orice confuzie, apoi pentru că nu ar

avea ce să spună ființelor egoiste ce suntem. Numai cel ce a pierdut cu desăvârșire sensul existenței noastre specifice poate să creadă că fii lui Dumnezeu pot fi contactați telefonic, precum chiriașii de la Casa Albă sau Kremlin. De altfel, în viața concretă, nu-i prea ușor să telefonezi unui cântăreț sau unei vedete de cinema. Mesagerii *new age* contactează secretariatul personal al lui Christos, pe Arhanghel Mihail, Sfânta Treime sau Maica Domnului precum Gigi Becali ce o sună pe Steluța, la orice oră din zi și din noapte, să-i facă echipa : « Alo, Doamne, ești acasă? *Comment ça va ?* Sună-mă mai târziu. Am o chestie pe rol ». Fără exagerare, cam așa stau lucrurile.

Mediumnitatea, channelismul și claviziunea sunt fondate pe intervenția entităților dezincarnate care, de pe celălalt tărâm, abuzează omenirea.

Practic, nu există excepție la această regulă. Experiența trăită de un *channel* poate fi reală. Asta însă nu înseamnă că entitatea ce contactează un *channel* este mesagerul divin al unei ierarhii legitime. Totdeauna este vorba de un « *para-normal de pe celălalt tărâm* », ce caută o pradă, pentru a genera un curent de energie în profitul său. Vom explica acest proces ceva mai încolo. Practic, este ceva extrem de simplu. Odată înțeles acest proces, nu mai putem fi înșelați de spiritele ce uzurpează diverse identități, adesea prestigioase. De altfel, de ce s-ar priva de așa ceva în fața unor oameni total iluzionați de formele și aparențele vieții ?

Un inițiat autentic ne va contacta în modul cel mai simplu posibil, în chiar planul nostru, al existenței fizice. Înainte însă de a ne lansa în experimente oculte, să ne întrebăm pentru care eventuale merite am fost aleși în vederea îndeplinirii unei misiuni ? Cel în cauză se poate întreba dacă într-adevăr este o persoană suficient de importantă pentru a fi însărcinat cu un

mesaj de importanță cosmică. În spatele unei astfel de pretenții găsim adesea un egocentrism colosal.

Cu un minimum de bun simț, înțelegem aroganța celor ce se prezintă « *Mesagerii Maeștrilor* ». Pomul se cunoaște după roade. Analiza mesajelor « revelate » arată impostura. Nu este vorba de un simplu joc. Mesajele de pe tărâmul celălalt pot fi periculoase, inversând sensul principiilor spirituale. Ele flatează vanitatea celor în cauză, prăbușindu-i însă într-o tulburătoare iluzie. Dincolo de orice referință la vreo dogmă, este vorba de un satanism în stare pură. Există însă un « *satanism alb* », dar există și un altul « negru ». De aici confuzia între « satanismul alb » și « bine ». În materie de spiritual și mistic, aparența se confundă cu realitatea. Toți am citit *Capra cu Trei Iezi*. Totuși, când din steaua celor două triumfiuri Lupul cel Rău face cruce și bate la ușă cu varianta revoluționară *Trei Iezi Cucuieți și Iubire pentru fleți*, îi pică în plasă nu numai *Scufița Roșie*, rătăcită prin păduri, ci și uriașul Imperiu al Romanovilor, pierdut în bordelul iudeo-ortodoxiei precum neputința-n căldare ! De la Trei Iezi Cucuieți la 7 Noiembrie și *Iubirea Leninistă pentru Fleți* nu-i decât un pas. Unul care unește, nu separă Steaua Sinagogii de Crucea Bisericii.

Ce putem spune despre mesajele de iubire creștină, de dragoste cosmică ? Internetul abundă în situri ce vorbesc de ființe de lumină și iubire. Cei insuficient de maturi pe plan emoțional pot fi păcăliți. Scopul mesajelor respective nu este inocent, înscriindu-se în acțiunea de blocare a Spiritului Adevărului, prin grila sentimentalismului fleților din jurul pământului.

Noi « revelații » sunt lansate zilnic. La ce servesc aceste mesaje, aparent neînsemnate, repetate fără încetare?

Mesajele evoluează pe măsură ce entitățile dezincarnate, inspiratoare ale diverșilor *channels*, pompează noi elemente printre învățăturile spirituale deja publicate. Fără această sursă

de informații, entitățile respective nu ar putea spune nimic; cel mult grațuități de genul « sunt Christos, iubiți-vă unii pe alții » sau profeții scoase din *Apocalips*. Se piratează vechile tradiții. Elemente din acestea sunt repuse în circulație sub formă de « vestite profeții din, Kilimandjaro, Anzi sau Tibet ». Domnii *channels* și tovarășii *medium* nu au niciun fel de scrupule.

Pe tărâmul celălalt există entități parazite ce-și formulează mesajele în mod abil, adesea cu ajutorul doctrinelor ezoterice elaborate, despre care un *medium* incult, de exemplu, nu are nicio idee. Consultând « revelațiile » diverșilor *channels* găsim adesea lucruri cunoscute. Esențialul însă nu constă în acest aspect, căci există de asemenea entități perverse puternice, care recurg la acest gen de păcăleală. Acestea seamănă cu patronii cazinourilor, ce trec de la o masă la alta supraveghind totul, asigurându-se că nimic nu le scapă. *Channelismul* sălbatic este practicat de fraternitățile oculte răspândind doctrine pe gustul plebeimii, precum Intoarcerea lui Christos, Vârsta de Aur și altele. Un om cumsecade, idealist și generos, nu poate fi nici contra întoarcerii lui Christos, nici contra Vârstei de Aur. El nu cunoaște însă neapărat doctrinele tradiționale, nici nu este suficient de puternic și echilibrat sufletește, fiind gata să creadă orice, mai ales dacă i se sugerează că în acest fel se deșteaptă, evoluează, că devine cineva ! La nivelul cel mai înalt, această manipulare este o armă de politică ocultă prin intermediul căreia masele sunt condiționate pentru a accepta pe nesimțite anumite forme de gândire.

Cine profită de banditismul ocult ? Cine trage sforile propagandei mediumnice ale cărei primei victime sunt naivii *channels*, ce antrenează apoi alți naivi, conform principiului orbii conduc pe orbi?

Față cu cadavrul, să ne întrebăm totdeauna cui profită crima ? Să reluăm istoria *New Age* din punctul de de plecare. Un inițiat al « Marii Loji Albe », cunoscut sub numele de Djwal Khool și

supranumit « *Tibetanul* » a revelat unui *medium* pe nume Alice Bailey că omenirea va intra curând în *Vârsta de Aur* și Christos se va reîntoarce în persoană, pentru a lua problema în mână.

Tema constituie permanentul leitmotiv al scrierilor lui Alice Bailey. După ea, sau mai curând după « *Tibetanul* » din spatele ei, *Vârsta de aur* va fi posibilă după instaurarea de către oameni a unei noi ordini mondiale, fondată pe o civilizație planetară globală și pe o religie mondială unică. Această ordine mondială, condusă chipurile de Christos și de discipolii lui, se înfăptuiește deja, sub conducerea organismelor internaționale : ONU, UNESCO, OMS, FMI, Banca Mondială, etc. Să nu uităm : prezicerea respectivă a fost făcută mult înainte ca aceste organisme să fi apărut pe scena lumii. Cu alte cuvinte, mesajele « *Tibetanului* » au anticipat derularea efectivă a instaurării Noii Ordini Mondiale, de parcă el ar fi fost un fel de înainte mergător. Cei ce văd însă dincolo de aparențe, consideră că aceste organisme internaționale ale « *Vârstei de Aur* » sunt la originea degradării continue a vieții politice, a sănătății omenirii, a culturii, etc.

De când a luat ființă ONU au avut loc mai multe războaie și genociduri decât în întreaga istorie anterioară. OMS otrăvește deliberat omenirea prin vaccinare și alte false medicamente, cu scopul de a o abrutiza, de a face neoameni din oameni ! UNESCO este un fel de rulou compresor ce uniformizează culturile la nivelul cel mai de jos posibil. FMI îndatorează țările bogate, depozitând de tot și toate pe cele sărace și pe cine mai poate. Criminală și ageamie, știința distruge mediul înconjurător, cu complicitatea organismelor guvernamentale sau mondiale ce se pretind protectoare ale naturii. Toate acestea sunt însă anunțate de « *Tibetan* » drept un mare progres. Dacă noua ordine mondială necesită un astfel de preț, nu cumva trebuie să ne ridicăm din vreme contra venirii mult anunțatului « *Mesia* » ?

« *Mesia* » Noii Ordini Mondiale seamănă cu Antichristul și ceilalți falși profeți ai *Apocalipsului* precum picăturile de apă

între ele. Mult lăudatul « *Mesia* » va fi un tiran capabil de a jongla cu fenomne și « minuni », în scopul subjugării maselor. Se vede că « *Tibetanul* », ideolog *New Age*, nu știe încotro să o cotească, urmând însă politica ce se desfășoară sub ochii lui. De exemplu, a anunțat cu bucurie și entuziasm explozia atomică de la Hiroshima, despre care a afirmat că ar fi cel mai mare eveniment al tuturor timpurilor. Pentru el, atomizarea Hiroshimei este o « eliberare de energie divină ». Această idee apare în cartea *Exteriorizarea Ierarhiei*, pe care a transmis-o lui Alice Bailey, pe atunci cel mai preferat dintre *channels*. Adepții *new age* mai naivi rămân ca la dentist când li se spune asta. Reamintirea acestui adevăr m-a costat, de-a lungul anilor, pierderea multor prieteni. Este vorba de oameni ce aspiră mai curând la o eră de pace, fiind ostili utilizării energiei atomice atât pe plan militar cât și pe plan civil. « *Tibetanul* » afirmă că energia nucleară este de esență divină, că ea îl va elibera pe om de funcțiunile servile, că va servi, de asemenea, la eliminarea ființelor eterice intraterestre. Predicția lui este de-a dreptul alarmantă. El vorbește admirativ despre exploziile atomice experimentale, în vederea distrugerii unor forme de viață insuficient cunoscute, sub scoarța pământescă, de exemplu. Se dorește exterminarea ființelor elementale, prin exploziile nucleare submarine sau sub-pământene. Acestea sunt scrise negru pe alb. Le putem citi în cărțile lui Alice Bailey, ai cărei partizani le parcurg doar în diagonală. Mulți din adepții și simpatizanții *new age*, ce se consideră militanți anti-nucleari, ignoră că bomba atomică a fost inspirată savanților atomiști de către adepții preinsei « *Mare Lojă Albă* ». Detaliul este semnificativ, indicând veritabila natură și doctrină a celor ce se intitulează « *Maestrii Mării Loji Albe* ». Cei ce cred că tot ce vine de la Loja Orientală este conform Adevărului și Binelui ar trebui să reexamineze problema.

La o cercetare atentă, « *Marea Lojă Albă* » pare mult mai apropiată de terorism, decât de « *Înțelepciunea nepieritoare* ». Totuși, faptul este fapt : pacifiștii adepți *new age* condamnă armele atomice, fără să realizeze că maestrul lor a fost primul

lor partizan și propagandist. Când li se atrage atenția asupra acestui lucru, ei răspund precum creștinii specializați în rolul de avocați ai Satanei : « *Gândurile și căile Domului sunt de nepătruns !* ». Iată lucruri cât se poate de incoerente. Trăim însă într-o epocă de atare decadență încât mulți nu se mai miră de nimic. Lumea întreagă așteaptă o minune. Nimeni însă nu se întreabă cine, cum și cu ce va plăti minunea ce va veni. Tot ce putem face este oare să stăm cu mâinile în sân, să continuăm spoirea icoanelor cu rugile noastre ? Cu bani putem plăti bunuri materiale. Sângele însă, viețile oamenilor, viitorul vieții pe pământ și în Univers nu pot fi prețuite, nici plătite cu bani ! Deși în jurul ei se învârt multe din fantasmеle spiritualiste, puțini sunt dispuși să admită că *Loja Albă este mai curând o Lojă Neagră*. Oricât at fi de neagră însă Loja Albă, aceasta nu impietează cu nimic existența unei Fraternități de inițiați autentici. Ea dovedește numai că grupuri de pirați ocuți îi uzurpează numele și calitățile, mergând până la plagiat și răspândirea de erori și minciuni. Să vorbim însă și de acești pirați ai spiritualismului, îmbrăcați ca lupii : blană de oaie, cârje sau mitră patriarhală, anterie și sutane de înalți ierarhi creștini pravoslavnici, înmiliardiți însă, nu doar însutanați, ca cerșetorii orbeți de profesie, din fața tuturor sfintelor biserici...

Ce semnificație au acestea? Ființe aproape divinizate în mediile *new age*. Ierarhi ai Bisericii, pe care popoarele îi cred pătrunși de dragoste de aproapele, sunt partizani ai Lojei Albe Orientale, ai bombei atomice și ai energiei nucleare, prezentate drept succese ale spiritului.

Să pătrundem dincolo de voalul negru al politicii oculte. Mai multe grupuri oculte pretind a ști ce este și ce nu este bun pentru omenire, considerându-se îndreptățite să o conducă pe aceasta, cu de la sine putere. Pentru a lămuri lucrurile, vom expune unele fapte sau evenimente necunoscute și de necrezut,

inclusiv de cei ce se cred posesorii unei culturi ezoterice, ba chiar ai unei experiențe mistice și magice.

Ce se petrece dincolo de cenzura transcendentă, cum numesc unii cortina de eter a lumii invizibile. Prin simplă deducție logică putem ajunge destul de departe, logica fiind la fel de valabilă în toate domeniile.

În lungul și latul mulțimii de curenți ezoterice și spirituale de pe pământ, constatăm că puterile oculte sunt numeroase, urmăresc scopuri diferite, adesea opuse. Ca toate creaturile, entitățile din lumea invizibilă sunt animate și ele de instinctul de conservare, uzând de toate mijloacele posibile pentru a-și lărgi spațiul vital și a se apăra cu succes în caz de nevoie. De mai multe secole, aceste puteri sunt în efervescență. Situația se explică prin faptul că la Fondul Monetar al lumii invizibile contul lor este pe roșu. Criza energetică este reală. Din punct de vedere cantitativ și calitativ, anumite energii subtile devin rare în lumea invizibilă. Puterile respective sunt obligate să reacționeze pentru a îndrepta situația și a relua controlul lucrurilor. Agitația, războaiele, crimele, confuzia de pe pământ explică în bună măsură criza energetică din dimensiunile invizibile ale planetei. Numeroase entități sunt pe picior de război, liniștea lor seculară fiind astăzi amenințată de forțele *Apocalipsei*.

Cine sunt ființele ce trăiesc pe planuri superioare și care se simt amenințate ? Cine le amenință ?

Este vorba de entități anormale, clandestine, întârziatoare sau îndărătnice, de pe celălalt tărâm. Ele vampirizează-parazitează ființele pământene, furând și subtilizând vitalitatea acestora. Orice organism din Univers trebuie să se alimenteze. Lumea invizibilă nu face excepție de la regulă. Ca și în cazul celorlalte ființe, viața și activitatea omului generează un « carburant » utilizabil de către ființe lipsite de organele noastre de asimilare, posedând însă altele, probabil mai subtile !

La rândul nostru, inhalăm și profităm de energii cosmice pe care le transmutăm și re-emitem sub forme subtile. Private de această capacitate, ființe ce dispun de organele lor, nu de ale noastre, se pot menține pe tărâmul celălalt, deși de manieră anormală, conectându-se la curentul de energie piratat din acumulatele omenești. Suntem piratați de aceste entități, după cum suntem căpușați de oligarhia politică, tehnocrată, militaro-polițienească, idolatro-religioasă și justițiară actuală.

Marele secret al vieții de pe celălalt tărâm constă în faptul că totul este hrană, adică energie ! În vreme ce ființele divine își trag energia necesară direct din sursele de radiații cosmice, cele atașate planului terestru utilizează omul ca intermediar în lanțul trofico-energetic. O fac nu de plăcere, ci pentru că nu au încotro. Altfel nu pot supraviețui pe tărâmul celălalt, dincolo de răstimpul acordat între « moarte » și o nouă încarnare¹⁶. Este vorba de un lucru fundamental, ascuns oamenilor cu multă grijă, pentru ca ei să producă în continuare, fără să se revolte, energia de care alții au nevoie. Acest schimb energetic devine un fel de vampirism, creaturile de pe celălalt tărâm fiind la fel de imorale ca mulți dintre pământenii. De ce oare ființele dezincarnate de pe celălalt tărâm ar fi altfel decât au fost de-a lungul vieții pe pământ ? Ele nu sunt întru nimic mai conștiente decât pe pământ. Dimpotrivă !

De milioane de ani, în lumea invizibilă s-a organizat o viață parazitară, ce reflectă structurile sociale, politice și religioase din diversele civilizații care s-au succedat pe pământ. Este vorba de o viață fantomatică foarte dezvoltată pe plan astral, cu aspecte superioare de falsă viață îngerească, cu iadurile sale pline de entități întârziatoare, ce se hrănesc din pasiunile inferioare și viciile oamenilor, din perversiuni, excese, crime,

¹⁶. Ipoteza încarnărilor repetate nu este obligatorie pentru înțelegerea acestui lucru. Este suficient să admitem realitatea *Purgatoriului* catolic sau a spațiilor recunoscute de alte religii, unde sufletele sunt în « așteptare » pentru perioade mai lungi sau mai scurte. (N. A.).

etc. Pasiunile și viciile noastre constituie hrana de toate zilele a acestor entități, a căror viață anormală este consecința manierei noastre de a trăi, gândi și simți.

La origine « dumnezeu creator », omul de azi alimentează aceste domenii ale invizibilului, prin gândirea și prin emoțiile sale. Grecii spuneau că « oamenii sunt vitele zeilor », afirmație ce reprezintă un profund adevăr. Pe durata încarnării sale, omul îndeplinește intense și variate activități de ordin material, emoțional, mintal, psihic, religios..., fără să înceteze niciodată de a produce energie. Putem spune că întreaga civilizație este organizată cu scopul de a genera activitate, muncă, jocuri, pasiuni, sexualitate, gândire, idealuri, credințe, sentimente, rugăciuni, suferință și altele ce ne acompaniază precum umbra însoțește lumina. Procesul continuă din timpuri imemorabile. Conștient sau nu, astăzi, mai mult ca oricând, omul își dorește din ce în ce mai mult toate acestea. Viețile omenești sunt fără încetare măcinate de această imens concasor, ce extrage prețioasele esențe. Acest mecanism vital nu are în el nimic ezoteric. Fiecare va admite că de vreme ce nimic nu dispare, ceea ce rezultă din această considerabilă energie ar putea fi asimilat de către alte ființe, eventual acumulat în anumite zone din spațiu, ce ar putea deveni lumi artificiale.

Când un *medium*, un clarvăzător sau un ocultist intră în contact cu aceste planuri invizibile, cu locuitorii lor, el se crede într-o lume spirituală, luminoasă, divină !. Este vorba de o eroare funestă, tărâmul celălalt nefiind decât inversul lumii materiale. Acolo, ca și pe lumea noastră, ori mănânci, ori ești mâncat. Numai ființele din Împărăția lui Dumnezeu se hrănesc cu Iubire, Justiție, Adevăr. Entitățile din împărăția lui Dumnezeu se hrănesc cu forțe divine pure; pe tărâmul celălalt însă, aceste forțe sunt alterate. Cel ce le captează și le transformă este exploatat de către « prinții lumii respective », după cum orice producător plătește « impozit » statului hrăpăreț și exploatator ce ne jupoaie de șapte piei fără să producă nimic bun, fără să ne dea nimic bun în loc !

Că este sau nu este de acord, omul hrănește și întreține nu numai mafia statală mai mult sau mai puțin vizibilă, din lumea fizică, ci și pe aceea ocultă, din lumea invizibilă pe dimensiuni joase : eteric, astral și mintal. Grație organismului său sofisticat, cu sistemul său nervos și glandular, omul furnizează prețioasa esență cosmică pe care numai el o poate sintetiza. În schimb, ființele ce depind de el se comportă astfel încât să îi satisfacă mofturile, credințele și idealurile lui, putând parodia cu viclenie pe Christos, pe Buda, Alah sau altă ființă divină.

Este vorba de întreținerea producției de energie, precum în centralele electrice. Oamenii sunt reuniți pe criterii de ideal, de moravuri, de rituri și alte obiceiuri standardizate. Apoi trebuie avut grijă ca activitatea să continue, să se perpetueze. Pe cât posibil, producția este astfel organizată încât să nu cadă niciodată în pană. Această sferă de iluzii a fost denunțată de către înțelepți și profeți ca sursă de exploatare umană, reședință a « Celui Rău ». Marii mesageri divini au vrut să ne elibereze de această exploatare, în vreme ce tiraniile conservatoare vor să ne mențină pe mai departe în robia politico-idolatră actuală. Există calități energetice diverse, legate de activități foarte diferite precum instinctul sexual sau gândirea metafizică. Pentru a simplifica, vom spune că dacă o energie se îndreaptă către sfera fizică lunară, cealaltă se va îndrepta către Jupiter. Altfel spus, aceste energii se îndreaptă singure către regiunile unde sunt asimilabile, pentru alimentarea sferelor de viață invizibilă. Lucrul acesta nu este totdeauna foarte evident, cazul, de pildă, al acțiunii mecanice elementare, ce pare să nu aibe alt scop decât mișcarea fizică.

Se înțelege însă mai bine, când este vorba, de exemplu, de rugăciune. În acest caz, energia mintală este purtată de sentiment, dirijându-se singură către ființa superioară care este destinatarul, Dumnezeu sau un « sfânt » din « Comitetul Executiv »... Dragostea pe care o purtăm ființei iubite o afectează pozitiv, în vreme ce sentimentul contrar nu-i face bine. Suntem însă relativ inconștienți de destinația fluxurilor continue de energie mintală și emoțională, produse de noi ziua

ca și noaptea. Devoțiunea religioasă, mai ales când este sinceră, se numără printre esențele energetice cele mai rafinate și este numită « eter lumină » în cadrul ezoterismului. În relație cu diversele activități omenești, există tot atâtea calități eterice. Considerând energia astrală eliberată prin activitatea sexuală a miliarde de ființe de mii de ani, ne putem face o idee de modul cum lumea invizibilă este alimentată. Gândindu-ne la ceea ce am emis personal din momentul în care am devenit sensibili la pulsuniunea sexuală, natura acumulării colective este cât se poate de preocupantă.

Desigur, energia sexuală nu lipsește niciodată. Natura și cultura sunt organizate pentru a o stimula în permanență. Fie că ne lăsăm purtați de acest impuls, fie că ne abținem, energia în chestiune va fi exprimată în pulsuni sau, dimpotrivă, concentrată, ca în cazul mănăstirilor, pentru obținerea unor și mai subtile calități prin transmutațiune.

Refularea, de asemenea, este o manieră de a transforma energia. De aceea, ecleziastici inițiați în ocultism au favorizat constrângerea și refularea sexuală, botezată castitate. Nu este vorba de o pierdere pentru toată lumea. Egregora contra-Bisericii beneficiază astfel de o energie turbo, super rafinată.

Nebunia și criminalitatea sunt prezente în astralul inferior, permanent alimentat cu așa ceva. Că este vorba de o brută, de un geniu sau de un sfânt călugăr în pustie, omul este în toate cazurile un fel de centrală ce produce și transmite energie. Acumulatorul se încarcă și se descarcă. Energia de un fel sau altul merge către energia de același fel.

În sferele înalte ale astralului, adesea de fapt mai curând joase, ba chiar de cea mai joasă speță, « zeii » mereu flămânzi sunt totuși sătui, iar « demonii » pasiunilor inferioare îndopați și ei până la refuz. Pe toate planurile, schimburile energetice produc viață, determinând nașterea tuturor creaturilor vizibile și invizibile. Procesul acesta nu s-a blocat niciodată și nu se va opri decât la sfârșitul a ceea ce indienii numesc « ziua lui Brahma », Dumnezeuul creator, când totul va fi absorbit în absolut.

Impozantul echilibru energetic universal se dereglează uneori, în care caz apar anomalii, ba chiar crize profunde sau grave penurii energetice.

Intr-un univers divin, după cum este normal, totul se petrece în mod armonios. Nu se poate vorbi de exploatarea celui mai slab de către cel puternic. Pe pământ însă, cele ce se petrec au depășit de mult limitele normalului. Cei mai sensibili sau mai atenți au remarcat dezechilibre grave în societate și în ei înșiși. Aceste anomalii pun astfel de probleme încât « salvatorii » vin regulat printre noi, pentru a încerca să remedieze ceea ce se poate remedia. Nu cunoaștem însă secretele zeilor. Nimic precis nu ne spune când anume lucrurile evoluează spre bine sau spre rău. Teoriile evoluționiste și spiritualiste pretind că totul merge ca pe roate, aceasta însă este o pură speculație.

Totuși, aceste anomalii nu sunt inerente planului material, dereglările energetice repercutându-se asupra altor dimensiuni, pentru că totul influențează tot, toate fiind conectate între ele. Planul fizic și dens nu duce niciodată lipsă de energie. Nu tot așa stau însă lucrurile pe planurile mai subtile, mai ales acolo unde urcă gândurile noastre înalte, precum cele de devoțiune și spiritualitate. De câteva secole bune, de când domnește materialismul și ateismul, înaltele planuri invizibile trăiesc vremuri de restriște. Vizionarul suedez Swedenborg, despre care se zice că ar fi fost reîncarnarea lui Ignățiu de Loyola, afirma că pe plan astral creștinismul se prezintă ca un câmp în ruine. De atunci au trecut însă două sute de ani.

De ce toate acestea pe plan astral? Pentru că acesta este planul sau domeniul afectivității, spre care rugăciunile și invocațiile credincioșilor se îndreaptă în mod natural, formând acolo construcții conforme cu ritmul undelor și invocațiilor sacre din lumea creștină. Lucrurile nu-s tocmai greu de înțeles, materia astrală pliindu-se foarte ușor după gândire.

Pe timpul răgazului ce le este acordat înaintea unei noi încarnări, ființele dezincarnate sunt încartiruite în aceste domenii ale astralului ce palpită în ritmul notelor dominante din religiile ezoterice. Swedenborg a descris acestea sub

aspectul *Purgatoriului*. Vom vedea cum se justifică inițiativa lui de a studia această situație, deși, pe de altă parte, el nu a suflat o vorbă despre reîncarnare, conformându-se total ortodoxiei teologice din vremea respectivă. După vizionarul suedez, catolicismul este o ruină pe tărâmul celălalt, lucru de înțeles dacă ținem seama că religia catolică nu mai înseamnă nimic aproape pentru nimeni. Catolicismul nu este de altfel singurul în cauză. Intr-o măsură mai mică sau mai mare, toate religiile au astfel de probleme. Vaticanul ocupă locul central în economia politică a lumii oculte. Chestiunea de care ne ocupăm nu privește însă numai catolicismul, ci toate religiile lumii. Penuria de sentimente religioase fervente pe pământ a determinat o criză pe tărâmul celălalt, criză ce se repercutează pe pământ. Acesta este fondul problemei.

Criza aceasta ce antrenează degradarea reflecției astrale a civilizației pământești nu constituie însă o tragedie pentru sufletele de pe tărâmul celălalt, ce așteaptă o nouă reîncarnare. Dimpotrivă. Ea este însă resimțită ca un pericol mortal de către entitățile retrograde îndărătnice, ce refuză să se reîncarneze, deși nu au fost capabile să se ridice la nivelul spiritual ce le-ar fi permis eliberarea definitivă din acest jug. Este vorba de entități ce fac parte din înalta ierarhie ocultă a unei egregore sau alta. Pentru aceste ființe, « para-normalii celuiilalt tărâm », ce vor să supraviețuiască la infinit fără să se mai încarneze pe pământ, situația actuală nu poate să mai dureze.

Criza de hrană subtilă riscă să măture șandramalele egregorelor îndărătnice și retrograde din astral. Marele Babilon, falsul Paradis astral este în descompunere. Ca și în lumea fizică însă, cei care suferă mai mult sunt cei mici. Nomenclatura ocultă și ceilalți « sfinți », ca și pe lumea asta, au acumulat din timp rezerve în seifurile băncilor celuiilalt tărâm. Calitatea globală a acestor rezerve este însă în scădere, lucru ce se explică prin vulgarizarea, degradarea, confuzia și decadența riturilor religioase pe pământ. Trecerea de la liturghia latină la cea în limbile popoarelor, de exemplu, a fost înțeleasă pe bună dreptate ca o degradare, oamenii neavând de fapt nicio nevoie

să înțeleagă rugăciunea bolborosită de ei în fața icoanelor. Asta este treaba lui Dumnezeu, a Sfinților din Comitetul Executiv Divin. Problema constă în faptul că în ciuda golirii bisericilor a dezmembrării credințelor, contul energetic ocult al ierarhiei catolice trebuie alimentat în continuare. Câtă vreme credința oamenilor a fost intactă, liturghia latină era pe toate buzele, deși mulțimea nu înțelegea nimic. Cine își bate astăzi capul să învețe liturghia papistașă pe de rost? Promovarea limbilor vii în planul sacerdotal este o pierdere pentru calitatea magică a cultului catolic. Conciliul Vatican II (1958-1963) a optat însă pentru salvarea a ceea ce se estimează că poate fi salvat. După cincizeci de ani, hemoragia calitativă și cantitativă a luat proporții alarmante. Nu însă, în orice caz nu în aceeași măsură în lojile și organizațiile ecleziale masonice, în cadrul cărora ritualurile sunt trăite, vivificate mintal, situându-se pe un nivel superior de putere, în comparație cu riturile emoționale din biserici. Planul mintal masonic este superior celui afectiv-astral al bisericii.

Înțelegem de ce preoții și ierarhii ambițioși nu pot promova în ierarhia Bisericii de azi decât dacă, precauți, se înscriu mai întâi într-o lojă masonică. Structura magică masonică și-a subordonat Biserica întrucât, pe plan masono-mintal, ritualurile au o încărcătură magică mai mare decât pe planul afectivo-sentimental sau astralo-religios. Raportul de forțe magice determină și explică totul în mecanica politică și ocultă a ierarhiilor terestre. Bine canalizat de ritualul masonic, mintalul reprezintă o forță formidabilă. Pentru a merge mai departe în acest domeniu, ar fi însă nevoie de o lucrare specială.

Cine sunt anormalii celuilalt tărâm ? Cum supraviețuiesc ei ?

Să luăm exemplul din calendar, al unui « sfânt » căruia îi este consacrat de secole un anumit ritual sau cult. Ne putem imagina energia considerabilă ce a alimentat sfera spirituală

din jurul imaginii venerabilului personaj. Ființa sfântului respectiv, ca suflet, nu este într-un nimic în cauză. Cultul însă organizat de ocultiștii dezincarnați în jurul memoriei acestuia constituie o rezervă afectivo-bancară ce se fructifică. Prin expansiunea ateismului și slăbirea credinței, aceste « acțiuni bancare » energetice sunt în pericol. Dacă falimentul religios continuă, consecința va fi o criză teribilă, foamete pe țărmul celălalt, foametea invizibilului. De cel puțin două secole, aceasta este starea sferelor religioase mondiale. Este normal ca entitățile celuilalt țărm, ce trăiesc din energia magico rituală, să sufere de anemie, de devitaminizare, decalcifiere, rahitism, osteoporoză... « Decalcifierea » îngerească sau demoniacă a început prin reformele lui Luther și Calvin, care au inaugurat lovitură de grație pentru cultul sfinților, inclusiv al Fecioarei Maria. Nu întâmplător exact atunci, în cel de al XVI-lea secol, emanând dintr-un cerc invizibil, și-a făcut apariția Ignățiu de Loyola, personajul însărcinat să rezolve criza. Vom vedea însă că papii și întreg Vaticanul nu au înțeles bine și nici de la început că pentru a trece puntea s-au înfrățit cu... Dracul ! Prudența există și pe celălalt țărm. Ocultiștii dezincarnați ce se îndoaie pe planul astral ca și pe cel mintal ca Flămânzila, au decis unele măsuri de urgență. Criza s-a repercutat până în foarte înalte dimensiuni superioare ale invizibilului. Întregul sistem invizibil a fost afectat de diminuarea energiei emise de acumulatorul uman. Aceasta a fost o teribilă tragedie pentru entitățile retrograde, parvenite ilicit la o stare comparabilă cu eliberarea din jugul reîncarnărilor, din *samsara*.

Este vorba de ființe umane ajunse în starea de veritabilă eliberare sau mântuire eternă sau de entități ce se sustrag ilegal și pentru o vreme ciclului încarnărilor ?

Desigur, nu este vorba de cei ce au atins în mod licit « marea eliberare », întrucât aceștia au scăpat de sub influența dublului sistem, vizibil și invizibil, al lumii noastre. Entitățile ce riscă să

crape de foame sunt organizate, constituind formațiunile pe care vechile școli inițiatice le numeau « Eoni ».

Aceștia sunt marii supraveghetori și în același timp jefuitorii omenirii, a cărei suferință o ignoră. Este vorba de un fel de mecanisme cosmice fără conștiință, un fel de « automate zeiești ». Nu putem să îi considerăm demoni, în sensul satanic al cuvântului. La nivelul lor de existență nu există nici bine, nici rău. Eonii nu sunt mai răi decât oamenii obișnuiți, care mănâncă de exemplu carne. Câți dintre noi își dau seama de oroarea prezentă în fiecare bucățiță de carne înghițită ? Putem oare condamna pe cei ce nu își dau seama de suferința creaturilor inocente și vulnerabile, pe care le ucidem cu violență și ni le servim apoi în farfurie ? La rândul nostru, răpitori mai puternici decât noi ne rezervă aceeași soartă.

Eonii trăiesc în iluzie și se cred veșnici. Ei vor dispărea însă prin simplă uzură, la capătul unei « zile cosmice ». Până atunci însă, multă apă va mai trece pe sub poduri, căci « Eon » înseamnă o perioadă de timp cvazi-infinită.

Precum o centură, Eonii înconjoară sistemul solar, menținând ca într-o închisoare egregorele religiilor și civilizațiilor pe care Biblia le numește « Marele Babilon ». Avem însă în vedere aici mai ales pe « prinții acestei lumi », baronii, aliații și nomenclatura Satanei, nume ce înseamnă « adversar ». Aceștia se sprijină pe o complexă ierarhie cuprinzând sferele vizibilă și invizibilă, din zonele cele mai înalte până la etajele obscure ale astralului inferior și chiar dedesubtul planului material, în dimensiunile de maximă densitate. În cadrul universului relativ, este vorba de un sistem dublu, vizibil și invizibil. Lumea divină veritabilă este într-o altă dimensiune, dincolo de această « vale a lacrimilor » sau *samsara*, în cadrul căreia ființele se nasc și mor. Acest Babilon¹⁷ de pe celălalt tărâm este pe cale de a se prăbuși, lucru pe care nomenclatura respectivă se străduiește să-l evite. Pentru omenire însă, nu ar fi deloc o

¹⁷ . Babel : acumulare, îngrămădire haotică de toate pentru toți (N. A).

pierdere. Dimpotrivă. Este vorba de un ocean de iluzii, care nu ar strica să se ducă pe apa sâmbetei.

Avantajele tip *new age*

Problema începe a se contura. Înțelegem mai bine mulțimea găselnițelor ezoterice din zilele noastre, numărul imens de clarvăzători, *channels* și medium-uri însărcinați cu difuzarea unor mesaje de natură spirită, în scopul revigorării interesului oamenilor pentru lumea invizibilă. De câteva secole, acest interes este în continuă scădere. Lucrurile se complică prin aceea că entitățile anormale, ce vampirizează omenirea și refuză să se încarneze pe plan fizic, vor fi nevoite să reintre în circuitul normal. Aceasta nu le face niciun fel de plăcere. Să muncească ei, de exemplu ? Ei care din timpuri imemorabile parazitează și vampirizează omenirea, trăind ca niște belferi în *Devachan*, « Coasta de Azur » a tărâmului celuilalt.

Dintre acești Eoni, cei mai suspuși în ierarhia ocultă vor evita « deportarea în lagărele morții » din lumea fizică. Ceilalți însă vor trebui să treacă la lopată, să își riște pielea pentru a pune mașina în funcțiune. Ordinea stabilită de Lucifer este solidă. El se protejează bine, are destule mijloace pentru a-și prelungi continuitatea îndărătnică pe toată durata *Erei Vărsătorului*. Regimul se schimbă, dar afacerile continuă. Ca pe pământ. După « Jos Ceaușescu » vine « Sus Iliescu ». Mortul se îngroapă la Ghencea, iar mafia de rezervă preia conducerea ! Numeroase cercuri religioase aspiră la o lume nouă. Spiritualul interior, este însă singurul ce are un sens. Intre spiritualitatea autentică ce propune o renașterea prin eliberare interioară și pseudo spiritualitatea *new age*, diferența este netă. *New Age* pune lumânare la capul mortului, dar nu-l învie ! Nu are rost să exaltăm dorința legitimă de confort, resimțită de orice ființă umană. Cine nu ar vrea să își amelioreze soarta, fie numai pentru o zi, ba ciar pentru o clipă? Vânătoarea este deschisă. Cohortele de falși profeți distribuie și răspândesc nimicuri

sclipitoare, nu spirituale. Aproape toți oferă tehnici de împlinire superficială ce se schimbă constant, în ritmul modei ce vine din pepiniera *New Age* care este America. Bursa lacrimilor și a suferinței nu este în criză.

In epoca noastră, cele mai multe mesaje spirituale emană din partea entităților obligate să ia contact cu prada fizică omenească, dacă vor să supraviețuiască.

Aceste entități procedează mereu în același fel. Ele țintesc ființele sensibile din punct de vedere ocult, trimițându-le o impulsivitate telepatică. Dacă ținta reacționează convenabil, începe marele joc de seducție. În acest caz, ținta sau omul încarnat devine obsedat, se crede în misiune pentru a aduce la cunoștința semenilor săi o revelație. Pe de altă parte, în acest fel ținta își satisface deopotrivă dorința secretă de putere prezentă în orice mistic. Nimic de mirare că se va consacra răspândirii mesajelor, primite chipurile din cer. Pentru a atrage mai multe « oițe », entitatea ocultă va crea un fel de aură în jurul celui misionat. Se ajunge la constituirea unei mici egregore, suficient de structurată pentru alimentarea entității dezincarnate căreia, de regulă, îi place să se prezinte drept o « ființă de lumină » sau un « ghid », după jargonul umorului macabru *new age*. Alteori poate fi însă vorba de « Christos » în persoană, sau de un înalt personaj dintre înțelepții recunoscuți ai omenirii.

Unii dintre acești *channels* nu se dau îndărăt de la blasfemie pe față, fără să realizeze neverosimilitatea mistificării în care sunt angajați. Nicio carte nu denunță această mascaradă. Cartea de față va fi blamată și condamnată, pentru că revelează lucruri ce deranjează pe unii... Ignoranța marelui public provine din ateismul cultural ce a răstăcit omenirea, lipsind-o de repere religioase elementare. Sfera religioasă tradițională este mai puțin susceptibilă să confunde spiritualul autentic cu ocultul negativ, foarte temut de altfel în aceste medii. Ce poate face

însă un om lipsit de cultură ezoterică sau filosofică? Pe deasupra, acesta este adesea în suferință, și i se promite sănătate perfectă... Celui ce suferă și se zbate i se promite marea cu sarea. Nevrozatului i se promite echilibrul psihic desăvârșit și rezolvarea oricărui conflict interior. Omul își zice : « De ce să nu încerc? Ce mă costă? » Iată motivul pentru care o mulțime de oameni se preumblă din stagiou în stagiou în cadrul bazarului *new age*, consumând produse la modă, unul după altul, crezându-se sincer angajați într-un autentic demers spiritual. Inițial, angajarea este reală. Ulterior însă, ea este recuperată și manipulată. Este poate mai puțin dramatic decât exploatarea suferinței de către medicina cadaverică oficială. Să nu ne pierdem însă printre tehnicile *new age*, uitând că scopul unic al vieții spirituale este marea eliberare din lanțurile dualității terestre.

Cum se face că nu înțelegem că sănătatea și libertatea depind exclusiv de noi, în nici un caz de « ființele de lumină » dezincarnate ? Cel mai slab dintre noi este infinit mai puternic decât aceste ectoplasme. Dacă le-am putea vedea sub veritabila lor înfățișare de larve cu mutre fantomatice, înconjurate de eter luminos precum popii de negru și toreadorii de roșu, probabil că nu ne-am lăsa căsăpiți prin spitale mai ușor decât taurii din arenă sau abatoare.

Nu există altă « dezvoltare personală » decât cunoașterea de sine însuși, ce conduce la încrederea de sine, la concentrarea energetică ce o face posibilă. Încrederea în voința personală favorizează sănătatea și confruntarea cu obstacolele vieții. « Ingerii » nu au ce căuta în acest demers pe cât de simplu, pe atât de natural. Pentru a dobândi sau a păstra sănătatea, trebuie să avem încredere în « vindecătorul » din noi înșine. Pentru obținerea « grației », a ajutorului lui Dumnezeu, trebuie mai întâi să îl contactăm pe Dumnezeul din noi înșine. La început, vom traversa un număr de experiențe confuze. În final însă, după efortul depus, vom sfârși prin a găsi ceea ce căutăm. Secretul sau cheia vieții spirituale stă în faptul că nu putem conta decât pe noi înșine, pe Christosul interior, în termeni

religioși, nu pe entități exotice, oricât de « luminoase » ar fi ele. Iată o învățătură pe care șarlatanii o trec sub tăcere. Ea este de altfel foarte simplă, fără să fie de vânzare. Grație cărților propuse, a stagiilor organizate pentru difuzarea mesajelor receptate de *channels* și pentru bani, cercul unui profet *new age* poate căpăta dimensiuni internaționale, ceea ce permite acestuia focalizarea unei energii importante în jurul lui. Excepțiile sunt rare printre profeții *new age*. Fiecare se crede « *trimisul absolut al cerului* ». Totuși, anumite persoane pot fi efectiv contactate de inteligențe superioare din alte dimensiuni, care nu își propun să exploateze omenirea, nici să o mențină sub papuc, ignoranță, mizerie, robie vaccinală microcipuită.

Există însă și instructori spirituali autentici sau legitimi, ce lucrează pe plan fizic, în deplină cunoștință de cauză. Să învățăm a separa bobul de neghină. Lucrul nu este din cele mai simple. Iată câteva criterii pentru a nu ne lăsa păcăliți de entitățile celuilalt tărâm.

Primul dintre acestea este de a nu acorda niciodată încredere unui ghid invizibil. Să ne ferim de spiritele lingușitoare ce încep prin a ne spune că suntem minunați, că dispunem de calități extraordinare... Este cunoscut cazul lui Raymond Bernard, fostul Mare Maestru A. M. O. R. C.¹⁸, care își saluta oițele de sex feminin spunându-le : « Ne-am întâlnit deja într-o altă viață. Avem de realizat ceva foarte important împreună ». Este vorba de o formulă utilizată de cei ce vor să racoleze și să-și fidelizeze neofiiții. Recent, acest « mare maestru » a mărturisit cu dezinvoltură că a « inventat inițierea de tip templier pentru a-i face pe oameni să viseze ». Intre timp, Ordinul Templului Solar (OTS) a fost masacrat aproape simultan în trei țări : Canada, Elveția, Franța. De prisos să mai spunem că « marele maestru » Raymond Bernard a fost unul dintre inspiratorii OTS. Să nu credem niciodată « ghidul » sau

¹⁸ . Ancien et Mystique Ordre de la Rose Croix (Vechiul și Misticul Ordin Roze-Croix). (N. T).

« *medium* »-ul ce anunță cu voce mieroasă, pe cel ce caută o slujbă, că ar fi fost mare-preot în Egipt sau Babilon, de exemplu...

Cunoaștem cazul unui individ ce nu întreprinde nimic concret înainte de a-și da singur în cărți... Soția celui în cauză bănuiește, pe bună dreptate, că omul ei este victima unui farmec ocult. Nimic altceva nu este de făcut decât aruncarea pe foc a cărților de joc și regăsirea încrederii de sine. Sfera ocultă este o teribilă sursă de necazuri și deziluzii. Trăim însă mai curând din speranțe, refuzând adesea să ne asumăm propria viață.

Cel ce flatează trăiește pe seama celui flatat. Entitățile invizibile de pe celălalt țărm pot facilita uneori soluții cvasimiraculoase pentru problemele noastre. Ne pot vindeca de o boală, de exemplu. Apoi însă trebuie să achităm datoria. Generozitatea din lumea ocultă este întru totul identică celei din lumea bancară terestră. Dobânzile se acumulează și contul se închide dacă nu jucăm cum ne cântă banca...

Lumea ocultă este necruțătoare. Neofiții sunt atrași cu cuvinte mieroase de către entitățile celui alt țărm. Acestea sunt mâinate exclusiv de instinctul lor de supraviețuire, de perpetuarea ilegală a unei situații dobândite prin fraudă ocultă. Nicăieri nu există nimic gratuit. Aici, ca și pe celălalt țărm, serviciile se plătesc. Dacă nu ar fi fost vorba de vampirism ocult, entitățile în chestiune i-ar fi putut incita pe oameni să utilizeze reala lor putere individuală, nu să se pună la remorca vreunui « ghid » sau « ființă de lumină » care nu este altceva decât vreun trăznit de pe celălalt țărm.

ROMA – CETATEA MINCIUNII

INVENȚIA DUMNEZEULUI UNIC

Către sfârșitul secolului al IV-lea al erei noastre, împăratul roman Theodosie a injectat o bună « doză de dumnezeu unic » în ideologia imperiului. Vechii dumnezei au fost interziși în favoarea zeității tribale semite numită Yahve, avansată, prin decret imperial, « singurul Dumnezeu adevărat ».

Promovând o zeitate jidovească la « gradul de dumnezeu unic », iudeo-creștinismul primelor secole a procedat cam în genul lui Napoleon I, ce fabrica pe câmpul de luptă generalii și mareșalii de care Imperiul Francez avea nevoie.

Genocid contra puterilor cerești

Tentativa împăratului Iulian, de resturare a armoniei păgâne anterioare a eșuat. Împăratul a fost asasinat de un soldat creștin din propria lui gardă personală. Ulterior, Împăratul Iulian a fost blestemat de secta jidovească victorioasă, devenită « Biserică oficială » a imperiului. În consecință, luminatul împărat-filosof este cunoscut până astăzi sub numele de « Apostat ». Împăratul Iulian este autorul unor scrieri de mare valoare cu privire la « conspirația galileenilor », pe care nu îi numește niciodată « creștini ». Scrierile lui au fost falsificate sau distruse de Biserică, ștergându-se astfel orice urmă privind « viciul » monoteist ce revoltase pe împărat.

Fidel spiritului antic de toleranță pentru orice religie și orice dumnezeu, împăratul Iulian nu s-a opus lui Christos. El a condamnat impostura considerării unui singur dumnezeu ca

adevărat, impostură ce elimina în mod birocratic și dictatorial toți ceilalți dumnezei. De altfel, această eliminare a scandalizat întreaga lume păgână, ce practicase vreme de secole și milenii o remarcabilă toleranță pentru toate religiile. « Piosul » împărat creștin Theodosie va extermina într-o singură după amiază 15 000 de greci¹⁹, în circul din Salonic, dând astfel un bun exemplu cucernicilor împărați iudeo-creștini sau iudeo-bolșevici de mai târziu : împăratul franc Carol cel Mare va decapita și el, tot într-o singură zi, 7000 de saxoni ce refuzau erezia creștină în plin secol al VIII-lea. Nu mai vorbim de « împăratul sovietic » Stalin, unul din făuritorii actualei ortodoxii pravoslavnice post-sovietice.

În toate timpurile și locurile, adepții monoteismului iudeo-creștin și-au arătat adevărata față. De-a lungul secolelor de rătăcire religioasă iudeo-creștină, milioane, ba chiar miliarde de oameni, de pe toate continentele, vor afla, pe pielea lor, că iubirea creștină se reduce la foc și la sabie. Iudeo-creștinismul a marcat un adevărat genocid contra puterilor cerești, dar și a omenirii. Popoare întregii au fost exterminate, în numele lui Christos și al crucii : în Africa, în Asia, în cele două Americi, pretutindeni în lume. În numele unei iubiri ipocrite, iudeo-creștinii au inventat și practicat vreme de aproape două milenii principiul totalitaro-extremist « cine nu-i cu noi, este contra noastră ! »

Cu șaptesprezece secole înaintea ipocritului-pios Theodosie, revolta faraonului Akhenaton nu reușise să șteargă numele celorlalți dumnezei din pantheonul Egiptului. Akhenaton a fost detronat, « dumnezeul ascuns » Amon și ceilalți zei-colegi au

¹⁹. Ca și în cazul celor șase milioane de jidani, cifră proverbială, bătută în cuie și sfințită cu rouă de rândunică auschwitziană, cifra respectivă nu este nici ea sigură. Unii autori vorbesc de 7000, nu de 15 000 de victime. Se știe însă că « piosul » împărat Theodosie i-a persecutat la sânge atât pe creștinii arieni (adepti ai lui Arius) cât și pe cei ce persistau în practicarea vechiului păgânism roman. Masacrul de la Salonic pare să fi avut loc în anul 390 (<http://terrescontees.free.fr/gouvernement/italie.htm>). (N. T.).

reapărut pe frontispiciul templelor. Faraonul își concepute însă dumnezeul suprem ca părinte al celorlalți dumnezei, nu ca pe o divinitate ostilă oricăror alte puteri cerești.

Exclusivismul religios este o invenție jidovească, apărută în jurul jupânului Yahve, divinitate a unor triburi barbare de prin părțile Canaanului. Preoțimea lui Yahve a manevrat astfel încât dumnezeul ei a fost avansat « singur și unic Dumnezeu » al întregului Imperiu Roman.

Cum s-a ajuns la aceasta ? Cum s-a putut ca tiranica erezie jidovească să înlocuiască imemoriala credință într-o ierarhie cerească. Păgânismul nu a însemnat niciodată credința într-un tiran sau dictator ceresc, instalat democratic în ceruri, precum Stalin la Kremlin sau Yankeul Cutare la Casa Albă.

O serie de factori au acționat în sensul victoriei tiraniei ideologice monoteisto-totalitare. Monoteismul este contrar ordinii universale și nu s-a putut impune decât prin distrugerea pluralismului divin. Vechiul păgânism integrase natural și armonios puterile cerești într-o ierarhie universală, a cărei sursă centrală era un mister, scop ultim al inițierii spirituale. Dimpotrivă, monoteismul exclusivist caricaturizează această sursă sacră, degradată la nivelul unui simplu concept adaptat vieții profane.

Cristalizarea ego-ului individual în materie

Prin ideea de « dumnezeu unic », omul încarnat își însușește iluzoriu ceea ce numim « suprem ». Supremul acesta se reduce la o proiecție ce pleacă din noi înșine. Monoteismul a fost și rămâne semnul prăbușirii omului în vârsta neagră, în Kaly Yuga. « Singurul dumnezeu adevărat » este o cristalizare a ego-ului individual în materie. Căzut în materie, eul « rupt » din cer proiectează din el însuși un dumnezeu, după propria sa imagine. Divinizându-se pe sine însuși, ființa profană devine centrul realității sale subiective, evacuându-l pe dumnezeu și pregătind terenul ateismului sistematic de mai târziu. Căzut

într-o perfectă ignoranță de sine, emancipare sau rătăcire de lumile spirituale ajunse obiect de superstiție, eul credinciosului în dumnezeul unic devine în timp ateul modern de mai târziu.

Căderea în *Vârsta Neagră* sau *Kaly Yuga* a decurs astfel :

1. Promovarea unei divinități deasupra tuturor celorlalte.
2. Distrugerea celorlalte divinități.
3. Identificarea propriului ego cu această divinitate unică.
4. Abandonarea « dumnezeului unic » în favoarea « omului unic », împotmolit în mirajele materiei.

Ca și Constantin (cel Mare !) înaintea lui, împăratul Theodosie avea o nevoie politică urgentă de a impune secta iudaică numită creștină. Pentru el, cu sau fără dreptate, consolidarea imperiului pe cale de atomizare nu era posibilă decât printr-o ideologie unică.

Nu Christos este în centrul succesului acestei operațiuni, ci mai curând forța unei idei totalitare, căreia popoarele sunt obligate să i se închine. Ordinea mondială s-a născut în momentul în care nomenclatura imperială romană a impus « dumnezeul unic » ca « singurul dumnezeu adevărat ». Interzicerea altor referințe religioase a însemnat victoria iudaismului, ce a știut să-și moșească dumnezeul unic, să-l scoată din născătoarea sângeroasă a păgânismului abrahamic și să-l impună ca dogmă exclusivă. Din diverse motive, experimentul totalitar al partidului unic s-a încheiat relativ rapid, lucru bine cunoscut. Experimentul dumnezeului unic durează însă de șaptesprezece secole, în care timp s-a țesut ideologia dominantă a lumii actuale. La origine a fost vorba de deturnarea scrierilor mitologice sacre chaldeo-babiloniene, de adaptarea povestirilor biblico-patriarhale ale « poporului ales », devenit sucursală comercială și monopolistă unică a « dumnezeului unic ».

Realizarea acestei mașinațiuni a necesitat intervenția forțelor oculte. Vechea ordine fusese guvernată de ierarhiile spirituale luciferiene, care stabiliseră ciclul civilizațiilor antice. Ordinea nouă, ce va conduce la « ordinea mondială » de astăzi, s-a impus prin voința puterilor materialiste ahrimaniene, de atunci

încoace în poziție de forță de-a lungul *Vârstei Negre*, începută cu aproximativ 3000 de ani înainte de Christos.

Pe germeul iudaic de ideologie totalitară monoteistă au fost altoite cele două transplanturi cunoscute : creștinismul și islamul. Cele trei « *religii ale cărții* » s-au dovedit agenți-parteneri antagonisto-cooperanți, legea « *divide et impera* » a tiraniei « gândirii unice » suferind pe alocuri interpretări creatoare nu lipsite de pitoresc. Rând pe rând, funcție de împrejurări, ideologia unică își va avansa diviziile romano-tsahalice, catolico-ortodoxe-protestante sau sunito-shiite în numele « *Religiilor Cărții* », al « *Scrierilor Sfinte* »! Nici nu se putea altfel. Scrieri sfinte, bineînțeles ! Halal sfințenie ! Catolicismul își zice universal, adică deasupra oricărui alt lucru, aspect ori credință. Cu mai puțină finețe teologică, dar mai multă ardoare, islamul a urmat aceeași glorioasă linie de partid. Cât despre iudaism, strămoșul creștinismului și a islamului, acesta domnește peste și domină ambele erzațuri monoteiste. « *Dumnezeul unic* » este precum balaurul din poveste, cu trei capete. Toate la fel de veninoase.

Dumnezeu însă, principiul suprem, sursa universală de Forță, Iubire, Adevăr și Frumusețe nu are nimic comun cu ideologia totalitară a unui « *singur dumnezeu adevărat* », fantasm omenesc prin excelență. Sursa divină supremă nu poate fi monoteistă întrucât din ea emană miriade de dumnezei ce coordonează tot atâtea miriade de lumi. Omul l-a creat pe Dumnezeu după chipul și asemănarea sa, creație devenită « *Dumnezeu unic* ». Este vorba de o lucrătură ce ascunde egregore sectare agitând marionete sacralizate precum Moise, Isus, Mahomed, Fecioara Neprihănită, regimente de sfinți și de mironosițe. Acestea însă țin de politică, nici măcar nu vin în atingere cu sacrul. Este vorba de un cult întru gloria maestrului tuturor mașinațiunilor și matrapazlăcurilor, demonul solar Ahriman, având vocația de « *demon unic* ». Nimeni altul nu ar fi putut uzurpa titlul de « *Dumnezeu unic* ».

Creștinismul roman

Dumnezeul numit Christos va rămâne vreme îndelungată un mister, deoarece mesajul său veritabil a fost falsificat și trădat de cei ce se dau drept apostolii sau urmașii lui. Prin forța lucrurilor, Christos a ajuns prizonierul dumnezeului tribal-rasial semit, pe care a încercat să îl răstoarne. Accelerând însă procesul istoric, Christos a scuturat binișor pe dumnezeul tribal iudeu²⁰, decadența *Vârstei Negre* accelerându-se și ea de-a lungul erei creștine, necesară punere în scenă a viitoarei încarnări și înscăunări dumnezeiești a lui Ahriman. De-a lungul *Vârstei Negre*, omenirea a fost și va fi în continuare testată și judecată, separată în două rase, total opuse.

Dumnezeul numit Christos știa el oare că va servi de ferment pentru căderea omenirii în materialism? Fără îndoială, știa acest lucru. Altfel ar trebui să admitem că instructorii sau dumnezeii, ce ne sunt periodic trimiși, suferă la capitolul inteligență, ceea ce nu poate fi admis. Oricum, Ahriman a fost obligat să iasă din bârlogul său galactic. Acestea însă sunt simple supoziții. Creierul nostru nu poate înțelege strategia ultimă a dumnezeilor salvatori.

De vreme ce dumnezeii antici s-au retras fără să reziste monoteismului totalitar, putem spune că ora acestuia sunase la orologiul cosmic. Cum se face că « dumnezeul unic » s-a impus atât de ușor în fața Celților, a Dacilor, Ungurilor, a Slavilor, de exemplu? Druizi și ceilalți preoți și-au făcut bagajele fără să se revolte, « creștinismul » iudeo-roman guvernând lumea ca Vodă prin lobodă. Păgânismul nu obișnuia să opună unei credințe o altă credință. Popoarele păgâne nu au înțeles pe deplin natura pericolului cu care au fost confruntate. Pentru păgâni, apariția unui nou dumnezeu era mai curând o agreabilă surpriză, deși pentru unii ea rămânea de domeniul

²⁰ . Legat de această accelerare a istoriei, reamintim ce spune Iisus lui Iuda: « Ceea ce ai de făcut, fă repede ! ». (N. A.).

indiferenței. Necunoscând dogmatismul sectar, oamenilor de atunci nu le trecea prin gând că o nouă religie ar putea să fie tiranică. Cu timpul însă, lumea și-a dat seama că noua religie nu aspira doar la un legitim drept de existență, în cadrul pluralismului religios din epocă. Pretenția iudeo-creștinismului era proclamarea lui oficială ca religie unică, singura religie autorizată. Ideologia «dumnezeului adevărat» a distrus vechile religii, fără să întâmpine un veritabil obstacol. Lucru curios, creștinii de astăzi, afectați de dizolvarea Bisericii în Noua Ordine Mondială, nu înțeleg că propria lor religie este la originea procesului de dominație ideologică internaționalistă. Catolic înseamnă universal!

Astăzi, după ce aproape două mii de ani a fost utilizat ca tranziție de la era luciferiană la cea ahrimaniană, creștinismul se dizolvă în religia umanistă universală, căreia i-a servit de trambulină cu ideea sa despre un Iisus istoric, trădare totală a Christosului cosmic universal²¹. Divinizarea Christosului istoric este conformă teologiei iudaice, pentru care Mesia nu poate fi decât un justițiar temporar.

Vom vedea în curând unde ne va duce ideea dumnezeului unic, în cadrul civilizației materialiste. Se va ajunge inevitabil la o religie planetară unică, în fruntea căreia va fi plasat super-dumnezeul materialist Ahriman, avansat milităresc, după modelul iudeo-creștino-napoleonian, dumnezeu adevărat unic. Cine se va îndoi de existența lui? Oamenii îl vor vedea în carne și oase, pozele lui vor fi lipite pe garduri, ca Stalin sau Ceaușescu, televiziunea îl va arăta din toate unghiurile posibile. Va fi ceea ce omenirea și-a dorit și a așteptat cu ardoare de vreo cinci mii de ani încoace. Ar fi pueril să credem că Ahriman, marele demon al științei materialiste, va veni pe pământ precum un cuceritor nedorit. El va veni pentru că din

²¹ . Pentru gnostici, exterminați de către torționarii și călăii catolicismului, Christos era un principiu de renaștere nemuritoare, nicidecum un personaj istoric. (N. A.).

fundul subconștientului ei, omenirea îl cheamă fără încetare. Din punctul de vedere al dreptului galactic, el va acționa în deplină legitimitate.

Ahriman nu este un impostor sau un pirat, ci un binefăcător, un salvator, în felul lui. Sub conducerea sa, nu va mai fi vorba de libertate de conștiință. Libertatea de gândire este ceea ce omenirea dorește mai puțin, întrucât acest dar al zeilor înseamnă inconfort, insecuritate, probleme și bătaie de cap !

În cadrul unui regim de absolută securitate pe plan terestru, libertatea va fi suprimată. La asta aspiră majoritatea omenirii. De aceea, pe măsura împiciorogării în materie, ne-am construit singuri idolul numit dumnezeu unic. De la bun început, din chiar punctul lui de origine, dumnezeul unic este un ideal materialist. Într-un univers multi-dimensional ca al nostru, conștiința spirituală nu poate contesta pluralitatea dumnezeilor. Cu și prin mulțimea zeilor și dumnezeilor lor, Anticii erau mai aproape decât noi de adevărul universal.

Proiectul lui Ahriman urmărește încătușarea omenirii în cadrul imortalității fizice. Prototipul acestui proiect este Ahasverus, sluga lui Ahriman pe pământ, care a obținut imortalitatea fizică acum două mii de ani, exact atunci când a apărut posibilitatea realizării nemuririi spirituale. Ahasverus reproduce pe dos mitul eternei renașteri sau reîntoarceri. El este maestrul ocult al culiselor iudaismului oficial, care a manipulat această religie astfel încât să facă din ea pepiniera spiritelor ahrimaniene ce au modelat civilizația modernă. Dumnezeul unic ce își zice Yahve este de fapt un *medium*, un *channel* al lui Ahriman. Pe durata întregii perioade atlanteene, elohimul Iehova-Yahve a lucrat la diferențierea raselor. El a fost arhanghelul raselor înainte ca spiritul lui să fie recuperat ca spirit de rasă extrem de exclusiv, ce a dat naștere iudeilor²². De altfel, pentru a servi planul lui

²² . Autorul nu ne spune cum a putut acest spirit de rasă exclusiv să dea naștere iudeilor. Conform Legii iudaice a primelor cinci cărți biblice, iudeul devine iudeu nu prin naștere ci prin tăierea împrejur, în a opta zi de viață. Nu este nevoie ca părinții celui tăiat împrejur să fie neapărat iudei. Probă

Ahriman, rasa iudaică a fost manipulată cu o mână de fier. Ca un fel de recompensă, spiritul de rasă numit Israel a manipulat miturile chaldeene, feniciene și altele, pe care le-a copiat spre a fabrica Biblia, carte ce exaltează istoria mai mult sau mai puțin fictivă a unui popor ales de către dumnezeul unic Ahriman, alias Iahve.

De-a lungul Vechiului Testament, Ahriman își face mâna, avansează pionii, își ascute logica, lăsând ici și colo goluri și plinuri pentru morile religiilor lui Lucifer, care se apără cum poate. Câtă vreme, prin riturile lor, religiile le aprovizionau cu suficientă energie, ierarhiile sacerdotale luciferiene nu și-au bătut capul cu, sau nu au înțeles pe deplin semnificația catastrofei materialiste. Iată însă că Ahriman închide robinetul, lansând prin știință, economie și mesianism social revoluția sa planetară. După ce a devitalizat religiile, Ahriman l-a obligat pe Lucifer să colaboreze la edificarea societății materialiste, bazată pe tehnologie.

Rămâne de văzut care va fi porția, partea finală a lui Lucifer, ale cărui ierarhii spirituale se mențin de bine de rău pe celălalt tărâm. Ierarhiile sale spirituale vor fi oare alimentate pe mai departe, în energie spirituală, de către generatoarele omenești ? Sau va fi constrâns să se refugieze într-o altă zonă din Univers ? Echilibrul dintre ierarhiile spirituale luciferiene și puterile materialo-ahrimaniene va fi probabil ameliorat,

că, după aceeași Lege iudaică, întărită de Talmud, în secolul al VIII-lea după Christos, întregul popor khazar, de origine turcmenă, a devenit poporul jidovesc de astăzi. Cum ? Printr-o minune ! Minunea tăierii împrejur a penisului, în a opta zi de viață. Aprofundarea acestei chestiuni presupune mai întâi stabilirea exactă a ce este tăierea împrejur din punct de vedere tehnic : ce, când, în ce fel și cum anume se petrece ceea ce numim tăiere împrejur. În al doilea rând, se pune problema consecințelor endocrinologice ale acesteia. Conform unor recente descoperiri medicale, tăierea împrejur înseamnă, pe plan endocrin, o veritabilă deturnare a ființei umane. Omul de după intervenția chirurgicalo-endocrină și ezoterică este un fel de robot biologic, cu totul altceva decât ceea ce ar fi fost el în mod normal. (N. T.).

păstrându-se forma existentă de sentiment religios, respectiv canalizarea energiei devoționale a popoarelor către circuitele integrate luciferiene, de pe celălalt tărâm.

Aducere aminte cosmogonică

Legat de constituția Universului, precizăm că lumea noastră este prinsă într-un circuit închis, fiind deconectată de la sursa internă a Universului. De când o parte dintre spiritele virgine (printre care *Inalții Aelf*) s-au prăbușit, ca urmare a dizidenței purtătorului luminii numit Lucifer, întregul sistem solar este rupt de dimensiunile divine. Lucifer a părăsit drumul evoluției divine normale, inaugurând o experiență spirituală periculoasă, soldată cu un accident cosmic, o explozie teribilă deteriorând vehiculele subtile ale spiritelor ce urmau să devină dumnezei adulți. Se pare că Lucifer ar fi vrut să accelereze maturizarea divină a acestora, printr-o nouă formă de divinațiune.

Aflați în fază de copilărie, unii dumnezei s-au prăbușit, rămânând blocați în domeniul inconștientului. *Geneza* biblică începe în chiar acest moment din timpul universal, moment ce ne spune că dumnezeii numiți *Elohim* și-au dat silința să furnizeze sufletelor rănite un univers potrivit pentru a-i primi. Universul în chestiune este lumea noastră actuală. Cu alte cuvinte, pământul este un refugiu pentru spiritele devenite inconștiente, refugiu provizoriu unde ele se însănătoșesc și prind puteri în vederea reluării drumului inițial. Căzute în inconștient, sufletelor rănite le-au fost date corpuri fizice dense, mijloc absolut necesar pentru a reînvăța să trăiască. Corpul nostru este o proteză grefată pe sistemul spiritual al unui dumnezeu. La rândul ei, personalitatea noastră mortală este o grefă psihică pe individualitatea nemuritoare.

Unora dintre noi, vocea sufletului reușește să șoptească unele semnale în direcția conștiinței. Aceștia sunt cuprinși de nostalgia pentru lumea noastră originală, nostalgie însoțită de o firească dorință de eliberare. Mai devreme sau mai târziu, vom

dori să ne întoarcem la adevărata viață, existența actuală pierzându-și mare parte din trecuta sau prezenta ei savoare. Presimțim cu toții fericirea eternă a vieții fără de moarte, veșnic urcătoare către paradisuri din ce în ce mai sublime.

Programul de eliberare și răscumpărare s-ar derula armonios dacă lumea noastră de refugiu nu ar fi dominată de două principii dinamice și antagoniste, care generează tulburări, întârzieri și accidente. De-a lungul secolelor și mileniilor, unele suflete se pierd în sisteme aberante de funcționare, devenind entități retrograde întârziatoare sau îndărătnice. Unele entități cu puteri psihice mai mari abuzează de acestea, exploatând pe plan ocult masele de ființe ce dorm încă în materie.

Organizate pe dimensiuni invizibile superioare planului fizic, aceste puternice entități trag sforile politicii oculte planetare. Elita spirituală ierarhică vampirizantă, ce întârzie omenirea în efortul ei de eliberare, se forțează din greu pentru a părea o egoră de ființe luminoase, demne de devoțiunea maselor. Ea a organizat diversele religii astfel încât să vampirizeze cât mai multă energie rafinată din generatoarele omenești. În asta constă aspectul dureros și penibil al degradării luminii lui Lucifer.

Se crede că, cu ocazia diverselor schimbări de eră, unii din acești paraziți sunt obligați să se reîncarneze, debarasând celălalt tărâm de prezența lor vampirică. Așa au stat lucrurile până la intrarea în *Kaly Yuga* sau *Vârsta Neagră*, epocă în care vampirismul a invadat pe de-a-ntregul civilizația omenească, otrăvind-o cu numeroase vicii și anomalii psihice. Hipertrofia eului individual egocentric a schimbat coordonatele antice ale moralei, justiției și onoarei, foarte respectate în cadrul civilizațiilor precreștine.

Către închisoarea robotică

Disprețuind orice rafinament sufletesc, omul s-a împotmolit în materialism. Sufletul omenesc este ignorat, disprețuit, neglijat, ca și cum nu ar merita să fie cunoscut. Ierarhiile spirituale parazitare devin tot mai perverse, preocupate exclusiv de intensificarea exploataării șeptelului uman. În acest stadiu al decadenței vizibile și invizibile, puternicul demon Ahriman pregătește viitoarea sa încarnare terestră. Înarmat cu o colosală inteligență, nu i-a fost greu să-și impună propria ordine în haosul terestru provocat de ierarhiile spirituale luciferiene. Formate pentru a-i servi cauza, puternice spirite au fost instalate în fruntea organizațiilor pământești, iar apoi mâinate în direcția idealului său de progres material. Fără să țină cont de oameni, Ahriman i-a deturnat de la vechile lor credințe, condiționându-i în spirit mondialist, deturnând cu abilitate idealul dumnezeului unic luciferian către unitatea planetară globalizantă. Demon al materiei, Ahriman și-a subordonat comenzile gândirii și a sprijinit dezvoltarea tehnologică, care îi va procura corpul fizic necesar viitoarei încarnări terestre. Omenirea aspiră la o unitate virtuală, falsă unitate spirituală într-o lume fondată pe contrarii. Ahriman va furniza lumii ceea ce aceasta își dorește. Prin suprimarea libertății de conștiință vor fi impuse unitatea globală și ordinea tehnocratică. Dumnezeu unic al iadului materialist se va încarna printre noi, coborând ca un păianjen pânza electro-magnetică și internetică planetară. Extremismul său este pe măsura fricii, cupidității și ambițiilor omenești ce l-au invocat.

De aceeași natură cu Ahriman, o hoardă de entități s-a strecurat de aproximativ un secol și jumătate pe pământ, disimulându-se în subconștientul oamenilor. Tot mai strâns legați de materie, oamenii sunt împinși către robotizarea totală. Intrucât cei mai mulți dintre noi apreciază ahrimanizarea cunoștințelor și progresul tehnic inerent acestora, de voie sau de nevoie, omenirea va cădea într-o stare humanoidă robotică, omul devenind un fel de « *computer-anthropos* ». Gândirea va fi atributul exclusiv al mașinilor. Efortul de gândire personală va deveni penibil. De altfel, într-o serie întreagă de domenii și în

multe state ale lumii, gândirea este deja pedepsită prin lege. Nu mai avem voie să mâncăm nici să vorbim cum mâncau și vorbeau părinții și bunicii noștri²³. Nu avem voie să ne punem vreo întrebare cu privire la justetea politicii partidului comunist de ieri sau tehnologia « camerelor de gazare » de ieri și chiar alaltăieri... Istoricii mincinoși « cred » în « camerele de gazare » mai vârtos decât preoții și pastorii cultelor creștine în Sfânta Treime. Iată de ce, lumea umanoizilor robotizați va accepta și chiar va răsufla ușurată când gândirea va fi interzisă prin lege. În imposibilitate de a ne face geniali pe toți, grație concursului entuziast sau nătâng al fiecăruia dintre noi, legea ne va face imbecili emeriti. Performanțe asemănătoare au fost deja realizate. Nu numai în închisoarea de la Pitești sau exclusiv în mediu penitenciar, cum cred unii. Faimosul « Congres XX PCUS » din iunie 1956, în cadrul căruia liderul sovietic Hrușciov și-a citit cunoscutul *Raport de Destalinizare*,

²³ . Oricât ar părea de paradoxală, afirmația nu este exagerată. *Codex Alimentarius* dovedește că întreprinderi ahrimaniene ca Monsanto, Nestle și altele se bagă în farfuria fiecărui om. Legea ce interzice noțiunea de « țigăni » amintește pe Ceaușescu, care a interzis tot prin lege, noțiunile de « doamnă », « domnișoară », « domn », înlocuite cu « tovarășă » și « tovarășe ». Guvernul lui Adrian Năstase este autorul unei Ordonanțe Guvernamentale de Urgență (31/2002), ce interzice și limitează cercetarea liberă a unor evenimente istorice reale, impunând credința idolatrică în altele fictive. Dovedite cu martori, adesea plătiți sau mincinoși, acestea nu au existat și pace ! De altfel, Guvernul Năstase și Președintele Ion Iliescu au dat trei « Comunicate » despre « Holocaustul jidovesc ». Primele două stabileau că în România nu a existat « holocaust ». Al treilea însă, după intervenția diplomației israeliene, spunea invers ! Nu că România ar exista în holocaust, lucru ce s-ar înțelege după 45 de ani de holocaust comunist. El admitea holocaustul fără să dea vreo explicație. De atunci, poliția gândirii și justiția murdară cu care ne-am pricopsit, vânează și persecută pe cei ce vor să înțeleagă în ce constă arătarea numită « holocaust », impusă României prin OUG amintită și prin declarații cu martori oculari. Vorbim de « arătare », nu de un eveniment istoric. Acestea nu au nevoie de « martori oculari ». Pentru bătălia de la Călugăreni sau împușcarea lui Ceaușescu, nu este nevoie de martori. (N. T.).

i-a prilejuit lui Păstorel Teodoreanu o nu mai puțin memorabilă epigramă, dedicată îndobitocirii bovine a Uniunii Scriitorilor vremii, a intelectualilor în general. Epigrama suna astfel :

« *Congresul XX ne-arată cum fuse treaba :*

Zece ani pe Genialul,

L-am pupat în c... degeaba ! »

Genialul « Dascăl al Proletariatului » și « Părinte al Omenirii » fusese pupat, cu grația și gingășia cuvenită locului, de către întreaga « Omenire progresistă », în frunte cu elita intelectuală franceză, clasa politică americană, englezi etilnici și alte arătări computerantropice de verticalitate dubioasă. Pupatul divinului orificiu al proletariatului mondial durase nu zece ci peste treizeci de ani... Unii nu se pot dezbăra de fervoarea idolatrică pe fundul în cauză, pe Gulagul cu față umană sau « camerele de gazare », scoase prin *hocus-pocus*, ca porumbeii păcii din pălăria lui Josefini, la Circul de Stat... Ar trebui dat de pământ și cu circul și cu statul ! De unde însă atâta minte ? Mai ales de când cu întemnițarea gândirii în « memoriale ».

Ceea ce s-a petrecut deja, s-ar putea repeta în viitor, ba poate chiar agrava. Grație tehnologiei, devenită « neagră », « Circul de Stat » a depășit pălăria lui Josefini, fără să mai spunem că nici statul nu ezită să facă tot răul ce-i stă în putere. El este chiar mai activ ca oricând, ocupându-se, în numele libertății de a face rău, inclusiv de gândurile și intimitățile noastre.

După aproape două milenii de domnie a dumnezeului unic, este cazul să tragem linie, să socotim. Să nu fie oare nicio legătură între împlinirea idealului gândirii unice, proiecție a omului rupt de originea sa cerească, și cele ce vedem în jurul nostru? Altă dată, pupatul era rezervat celor dragi, eventual sfinților de pe pereți, ce stăteau la locul lor, nu cu chirie la Kremlin, Casa Albă sau Palatul Cotroceni...

APOSTAZIA LUI PETRE

Afacerile Bisericii Catolice și ale oricărei alte confesiuni nu ne privesc. Ca la poker, cărțile sunt servite. Nimic nu poate fi schimbat. Suntem printre pioșii creștini din inerție. Asistăm însă cu satisfacție și bucurie nedisimulată la lichidarea și prăbușirea creștinismului de fațadă, pe care Vaticanul se face că vrea să-l salveze.

Ocultarea adevărului istoric nu datează de azi, nici de ieri. Trădarea mesajului lui Christos era necesară și obligatorie pentru crearea unei religii de recuperare a unui mister, pentru păstrarea acestuia la secret. Prostimea însă are nevoie de păstori, iar aceștia de stână, de oițe vorbitoare, plătitoare... Religia are o funcție consolatoare. Cu ce preț însă ?

Impărăția mea nu este din această lume

Biserica a respins apelul salvator, eliberator și răscumpărător al lui Christos, apel rezumat în formula « *Impărăția mea nu este din această lume* ». Propovăduind Impărăția lui Dumnezeu pe pământ, Biserica respinge doctrina chistică în întregul ei. Este vorba nu numai de o diversiune, ci de o inversiune ce anulează mesajul lui Christos. Biserica actuală este în contradicție absolută cu doctrina evanghelică a întoarcerii oamenilor în « Impărăția Tatălui ». Iisus l-a prevenit pe Petre, înainte ca acesta să înscrie SRL-ul numit biserică în registrul de comerț al gheșefturilor sacerdotale din ultimele douăzeci de secole. Înaintea prezentării în fața judecătorilor săi, Iisus l-a prevenit pe Petre că o să-l renege de trei ori înainte de cântatul cocoșilor. Lucrurile s-au petrecut exact așa. Iisus nu vorbea în

vânt. Petre l-a renegat și continuă să îl renege. Renegare peste secole, prin gura papilor și popilor ce împlinesc judecata fatală contra lui Petre și a întregii Biserici creștine fondată pe « umerii » lui de... piatră mincinoasă, sterilă și seacă.

Cenzura Evangheliilor

Pentru a se contopi în magiunul religiei planetare al noii ordini mondiale, catolicismul sângheros și arogant de altă dată este nevoit să-și pilească dinții ca lupul din poveste, ștergând urmele trecutului. Una din aceste extrem de jenante urme, pe care Vaticanul încearcă să o șteargă, de la Revoluția Franceză încoace, este severitatea lui Iisus cu privire la iudaism și la șefii acestuia, numiți în bloc « *sinagogă a lui Satana* » și « *rasă de vipere* ». Printre ierarhii Bisericii auzim tot mai des că aceste cuvinte nu-l privesc decât pe Iisus, căruia, ca și altora vezi Doamne, i-o mai lua din când în când gura pe dinainte. Radicalismul doctrinei christice deranjează aranjamentele Bisericii, la ora ecumenismului *New Age*.

Rasă de vipere, Sinagoga lui Satana sunt cuvintele unui trimis divin care știa ce spunea. Iudaismul colcăia deja între multele și grelele sale păcate. Iată însă că papii și ierarhii Bisericii și-au schimbat politica, susținând fără perdea că această problemă nu îi privește. Conflictul lui Christos cu Sinagoga este treaba lui personală ! Ei au alte treburi. Tanti Biserica se spală pe mâini. Ca Pilat din Pont. De-a lungul secolelor, ierarhii creștini și-au făcut destule griji pentru a ține iudaismul la distanță. Acordând jidanilor toate drepturile posibile, Revoluția franceză a rupt digurile anterioare. Treptat, Vaticanul și Biserica, inclusiv cea ortodoxă, au adoptat, cu mai mult sau mai puține reticențe gândirea liberă, punând sub semnul întrebării dogmele creștinismului. După cum se știe, Noul Testament, adică Noua Alianță, înlocuise Vechiul Testament sau Vechea Alianță. Iată însă că Biserica de astăzi, Noul Israel al lui Christos, este pe moarte. Vechea Alianță revine la suprafață, dovedind o

surprinzătoare vigoare. Se prevede că numele lui Christos va fi interzis prin consens tacit, deschizându-se astfel cale liberă salvatorului, ce va fi uns în fruntea Noii Ordini Mondiale. În ciuda eforturilor ierarhilor catolici, ortodocși sau protestanți de a șterge din Evangheliile cuvintele « nesocotite », chipurile, pronunțate de Christos, se pare că o putere superioară veghează la menținerea acestora. Solicitățile repetate ale jidovilor și creștinilor, doritori să șteargă din « canoane » cuvintele politicește incorecte, pronunțate de Christos, vor fi satisfăcute. Tulaeta teologică va avea loc în curând. Religia mondială artificială nu poate fi edificată fără ca principalii parteneri și acționari să se pună de acord asupra unei doctrine fără asperități, cât mai șlefuită și dreasă cu putință.

Creștinul modern ignoră creștinismul metafizic. El rămâne perplex când i se arată pe *Evanghelie* că revelația creștină nu a fost niciodată o morală umanitară unsă cu siropul drepturilor omului, că ea s-a confruntat cu doctrina iudaică materializantă, ce neagă realitatea Împărăției lui Dumnezeu dincolo de spațiu și de timp. Agentul divin numit Christos a venit pe pmânt pentru a răspândi antidotul necesar contra negării vieții divine transcendente, în profitul împărăției terestre, ce riscă să devină credința lumii întregi, și care, până una-alta, chiar a devenit. Iată un pasaj din *Evanghelia* după Ioan, pasaj ce dovedește că tocmai pentru asta Christos a venit printre noi :

« Iisus spuse Iudeilor : dacă Dumnezeu ar fi tatăl vostru, m-ați iubi. (...) De ce nu înțelegeți ceea ce vă spun ? Nici măcar nu puteți să mă ascultați. Tatăl vostru este diavolul, iar voi îndepliniți dorințele tatălui vostru. El a fost criminal de la început. Nu îi pasă de adevăr pentru că nu există adevăr în el. Când spune minciuni, le spune din propriul său fond, căci este mincinos. El este părintele minciunii ».

Evanghelia după Ioan, cap. 8

Un creștin ar putea exclama : « Ce-ai făcut Doamne Iisuse Christoase ? Ai dat cu bâta-n baltă. Tocmai tu fluieri în biserică ? Le-ai tras-o jidanilor... Diavolul este părintele lor. Babacul lor este tatăl minciunii ! Doamne, Dumnzeule, nu cumva ai mers prea departe ?

La vremea aceea, se vede treaba, legile încă nu reglementau cu suficientă rigoare și eficacitate ce este și ce nu este corect din punctul de vedere al liniei religioase, linie mai veche decât cuvioasa, și ea, linie de partid... Dragă Doamne, ar urma creștinul, până la urmă ți-au închis totuși gura. Astăzi nu te mai poți exprima liber, ca acum două mii de ani. De când cu democrația, libertatea s-a dus pe copcă ! Cum să citim *Scrierile Sfinte*, dacă nu mai avem dreptul să citim ce-i scris acolo ? Doamne Iisuse Christoase, trebuie să îți schimbi doctrina pe ici pe colo, mai ales în punctele esențiale, cum spune Caragiale, unul mai citit și mai iubit decât oricare dintre popii tăi nesuferiți ca ciurma. Cultura noastră modernă și democrată nu tolerează nimic ce seamănă cu adevărul ! ».

Cu riscul de a se dezonoara și de a-și trăda Dumnezeuul lor, creștinii sunt gata să accepte cenzura *Evangheliilor*. Este însă improbabil ca jidanii să reproșeze divinității lor totemice faptul că i-a ales să domine lumea. Este improbabil ca ei să taie din *Biblie* pasajele care arată de ce este în stare Israel. Va trebui poate ca *Evanghelia* să devină și ea o carte secretă, ca *Talmudul*. Să sperăm că vor fi evitate considerațiile scârboase, rasiste și holocaustice pe care le comportă acest cod al legii jidovești.

Autoumilierea Papei Benedict al XVI-lea

Pentru a fi în ton cu vremea, în momentul ultimei sale denegări, Papa Benedict al XVI-lea, ocupantul în exercițiu al tronului Sfântului Petre, s-a umilit în fața Sanhedrinului, la Sinagogă, urmând exemplul lui Ioan-Paul al II-lea, care s-a dus până la Ierusalim să se ploconească în fața rabinilor, în semn de renunțare la doctrina Bisericii. În zilele noastre papii și ierarhii creștini cer iertare. Pentru ce anume ? Pentru că încă sunt mai mult sau mai puțin creștini. Trebuie deci scos din *Evanghelie* agitatorul *Ieshoua ha meshirah – Iesous Kristos*, Iisus Unsul, ce pretinde a fi venit pentru a salva oițele pierdute

ale lui Israel. Iisus Christos începe să-i scoată din papuci pe ierarhii Busericii, care au tupeul să conducă șeptelul omenesc către pășunile grase, pentru ei, ale Noii Ordini Mondiale. Creștinii se scuză pentru cuvintele lui Christos. Jidaniî însă nu se scuză pentru a-l fi ucis pe Christos, nici pentru a-l fi tratat de « Fiu de curvă » în *Talmud*, sau pentru a fi scris în aceeași carte, « sfântă », că el « fierbe pentru eternitate într-un cazan cu excremente ». Pentru ce aceste excese de limbaj ? Rabinii nu se vor duce să ceară iertare la Vatican, pentru că nici acesta nici celelalte confesiuni creștine nu dispun actualmente de divizii blindate, cum s-a exprimat cândva Stalin. Pe de altă parte, orice păcate și blestemății ar comite, obișnuiți cu teatrul și veșnic pe rol, rabinii își vor acorda ei înșiși cea mai iertare posibilă ! De vreme ce Papa persistă însă în auto-umilire, lucrul se explică prin necesitatea împlinirii permanente și totale a apostaziei Apostolului Petre, anunțată de Iisus. În caz contrar, suntem obligați să credem că « Dumnezeuul Creștinilor » este altă pălărie pentru aceeași Marie, alt nume pentru același « Părinte al Minciunii », împotriva căruia s-a ridicat Christos.

Sabat Shalom !

Iată un extras dintr-un discurs al Papei Benedict al XVI-lea către rabini. Discursul papal arată că religia catolică nu ne incită a reveni în casa Tatălui nostru, ci mai curând la sinagoga jidovească.

*« Dragi prieteni,
Vă întâmpin cu multă plăcere în seara asta. Din fericire, întâlnirea noastră are loc în ajunul celebrării săptămânale a sabatului, zi care din timpuri imemorabile joacă un rol atât de important în cadrul vieții religioase și culturale a poporului lui Israel. Orice jidan credincios sfîntește sabatul citind Scrierile și recitând Psalmii. Dragi prieteni, după cum știți foarte bine, rugăciunea lui Iisus este hrănită de aceiași Psalmi. Iisus se ducea regulat la Templu, la sinagogă. Cu ocazia unui sabat a*

luat cuvântul, arătând cu câtă bunătate Dumnezeu cel Veșnic se îngrijește de om, până și în organizarea timpului acestuia. Talmudul Yoma spune de altfel. "Sabatul vă este dat vouă. Nu voi sunteți dați sabatului". Christos a cerut poporului Alianței să recunoască deschis splendida măreție a dragostei Creatorului pentru oameni.

Dragi prieteni, ca urmare a ceea ce ne unește și a ceea ce ne separă, avem o fraternitate de fortificat. Să ne trăiască. O știm însă cu toții. Legăturile de fraternitate sunt o permanentă invitație a se cunoaște mai bine, a se respecta mai deplin. Prin chiar natura sa, Biserica dorește să respecte alianța încheiată de Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Iacob. Ea se înscrie în Alianța veșnică a Celui Preaputernic ale cărui planuri sunt fără regrete, nici remușcări. Ea respectă Fii Promisiunii, Fii Alianței, frații săi iubiți întru credință. Prin vocea mea, Biserica reafirmă cu putere cuvintele Papei Pius al XI-lea, veneratul meu predecesor : "Din punct de vedere spiritual, suntem semiți". Biserica se ridică astfel contra oricărei forme de antisemitism. Acesta nu are justificare teologică. Teologul Henri de Lubac, într-o oră "de tenebre", cum spunea Papa Pius al XII-lea, a înțeles că a fi antisemit înseamnă a fi anti-creștin. Țin să omagiez profund pe cei ce au murit în mod injust, ca și pe cei ce au lucrat pentru ca numele victimelor să nu fie uitate. Dumnezeu nu uită. Într-o ocazie ca aceasta, nici eu nu uit să menționez rolul eminent al jidanilor din Franța în edificarea națiunii, prestigioasa lor contribuție la patrimoniul spiritual francez. Din rândul lor au apărut și continuă să apară figuri de oameni politici, intelectuali, artiști. Adresez tuturor acestora urările mele respectuoase și de afecțiune. Cu multă ferveare rog pe Maestrul Timpurilor și al Istoriei să vă binecuvânteze pe voi, familiile și comunitățile voastre. Sabat Shalom ! ».

Discursul Papei Benedict al XVI-lea la
Întâlnirea cu Jidanii din Paris,
vineri 12 septembrie 2008

Dacă jidanii și creștinii, la fel de « semiți din punct de vedere spiritual », au același Dumnezeu, « *Maestrul Timpurilor și al Istoriei* », va trebui ca unii și alții să se pună de acord asupra identității reale a dumnezeului lor. Nu cumva « Părintele din totdeauna al minciunii » este și Dumnezeu creștinilor ? Dacă așa stau lucrurile, s-a trecut probabil cu buretele peste Iisus

Christos și *Noua* sa *Alianță*, mesajul christic ce anula *Vechea Alianță* ne mai având niciun sens spiritual, metafizic sau istoric. În acest caz, misiunea lui Christos și întregul creștinism nu au servit decât pentru a-i aduce pe creștini în sânul Marii Sinagogi, după o așteptare de două mii de ani. În care caz, întregul creștinism poate fi rezumat în trei cuvinte : « Iudaism pentru goyim ».

Christos, adversarul iudaismului retrograd, pe care îl denunță ca obstacol în calea emancipării omenirii de sub jugul materiei, Christos se va fi înșelat oare ? Se poate oare spune că Iisus Christos s-a încarnat om de florile mărilor ? Prin gura papilor, ce împlinesc până azi în istorie apostazia Apostolului Petre, ni se ordonă să dăm uitării revelațiunea christică ce constituie o pată în cadrul mult căutatei armonii ecumenice. Să fi fost Christos atât de puțin luminat încât să nu fi înțeles măreția ecumenismului ce avea să bată în zilele noastre la porțile istoriei ? Infailibili în fața Sfântului Duh, numai Papii pot înțelege idealul unei Impărății terestre conforme speranței iudaice, Impărăție umanistă și materială refuzată cu tărie de Iisus printr-un fel de prejudecată anti-iudaică retrogradă. Din fericire, iezuiții au lărgit ulterior doctrina christică cam îngustă, punând-o în conformitate cu luminile științei și ale progresului !

Petre, triplul renegat !

« *Inapoi* mea *Satană*, *cuvintele tale sunt ale oamenilor !* ». Iisus spune aceste cuvinte Apostolului Șef Petre. De ce oare primul chiriaș al Vaticanului și fondatorul creștinismului este considerat « *Satana* » de însuși Iisus Christos ? Evident, titlul de « *Satană* » este puțin onorabil pentru unul dintre principalii fondatori ai creștinismului și ai Bisericii. Lucrurile ar fi ceva mai clare dacă am înțelege că Biserica, ce își spune creștină, a fost de la început cripto-iudaică. Iisus însuși lasă să se

înțeleagă acest lucru, gratificându-l pe Apostolul Petre cu titlul de « *Satană* ». Așa stând lucrurile, de ce oare Iisus a încredințat paza « oițelor » sale unui păstor pe care îl numește *Satană*, pentru motivul că gândește ca oamenii, adică în mod profan ? Pentru Christos, umanismul Apostolului Petre este *satanism* pur. Christos știa că apostolul îi va deturna mesajul transcendent pentru a edifica o organizație mafiotă efemeră, ce va cădea inevitabil sub controlul « prințului lumii acesteia ». Se știe însă : acest prinț este « *părintele din totdeauna al Minciunii* ».

Putem spune că, prin intermediul papilor, Petre îndeplinește pe mai departe profeția christică ce îl prezintă drept un renegat al lui Christos. De ce Christos îl numește astfel ? Fie pentru că Petre nu a înțeles scopul încarnării Mântuitorului, fie pentru că el face o altă politică, de care nu ne putem ocupa aici. Să ne amintim : după *Evanghelie*, numai Ioan, « prea iubitul discipol, apropiat inimii lui Christos » înțelegea ceea ce spunea Iisus. Altfel spus, Petre nu a înțeles mare lucru din învățătura lui Christos.

În multe situații Petre îl întreabă pe Ioan una sau alta, de unde putem deduce că, adesea, el nu știe despre ce este vorba, care este treaba... Deși nu înțelege misterele ezoterice christice, Petre trece drept primul creștin de pe pământ ! Prin teologia sa intelectuală omenească, prea omenească, Biserica și-a arătat ignoranța și voința politică de a-i pune cu botul pe labe pe discipolii lui Ioan, considerați eretici, gnostici sau maniheeni, sub pretextul că aceștia cultivă o cunoaștere inaccesibilă lui Petre, ce neagă realitatea acestei cunoașteri, pentru a nu pica de fraier în fața fidelelor, « oițe » ce nu pricep niciodată nimic. Petre sfârșește însă prin a se demasca, negând pe Christos încă de la întemeierea Bisericii. Mai târziu, grație puternicei instituții politice bisericești, Petre umple lumea cu contrariul învățăturii christice, al cărui scop suprem a fost reconducerea sufletelor oamenilor în Impărăția lui Dumnezeu. Ajuns mare mahăr la Roma, Petre persecută dizidenții, încătușând pe mai departe sufletele în această lume. Supunându-se iudaismului

pornit dintr-o gravă eroare, Vaticanul reneagă pe Christos, ce s-a încarnat pentru a elibera sufletele din robia materiei. Redusă la esența ei, legea mozaică este negarea Impărăției din Ceruri a lui Dumnezeu, destinația ultimă a sufletelor eliberate de sclavia materială a lumii. Este limpede că Petre, triplul renegat, nu l-a înțeles pe Christos, pe care l-a renegat de la bun început. De aproape douăzeci de secole, Petre și papii de după el au făcut din învățătura lui Christos o parodie teatrală pretențioasă, emfatică, grandilocventă, mincinoasă. Astăzi însă, neputincioși, zaharisiți și ridicoli, din înaltul tronului papal prăbușit, compromiși prin crimele, rugurile și violența lor din trecut, papii apostaziază pe față creștinismul lor echivoc. A fost oare Vaticanul vreodată cu adevărat creștin ?

Fideli profeției

Supuși puterilor oculte ce îi domină, papii sunt obligați să joace cum li se cântă, împlinind astfel profeția lui Christos cu privire la Apostolul Petre :

« Cu adevărat, cu adevărat îți spun. Când erai tânăr, îți stângeai singur brăcinarul, mergeai unde vrei tu. Când vei îmbătrâni însă, vei întinde mâinile și altul te va încinge, ducându-te unde va voi el ».

Evanghelia după Ioan, 21

În acest început al celui de-al treilea mileniu, după ce ne-am lăsat legănați de atâtea iluzii, înșelați și decepționați, iată-ne martorii sfârșitului lamentabil. Treziți, surprinși, fascinați de divina strategie a Mântuitorului, asistăm în direct la împlinirea profeției de apostazie a lui Petre. Totul a fost prevăzut, de la tripla renegare personală a apostolului până la demascarea papilor renegați, sfârșit rușinos pe care *Noul Testament* îl prezintă prin răstignirea inversă a lui Petre. În mod evident, cu oarecare stângăcie și parcă nu tocmai după voința lor, papii de pe urmă sunt ocupați cu lichidarea SRL-ului și închiderea bordelului. Pe când se numea încă Ratzinger, actualul Benedic

al XVI-lea ne-a prevenit : « *Vom redeveni o mică Biserică, precum celelalte* ». Catolicii nu pot ignora că Papa a anunțat clar lichidarea religiei lor. SRL-ul continuă deocamdată afacerile, pe durata lucrărilor ecumenice. Se împlinește astfel profeția privind agonia unei religii ce speră să supraviețuiască prin topire într-o religie mondială. Altă posibilitate nu există. Pentru împlinirea profeției, era necesară apostazia publică a papilor, astfel încât cei ce au ochi să vadă. Am asistat cu toții la scena memorabilă în cursul căreia șeful suprem al creștinătății, vorbind în numele lui Christos, ținând « cheile raiului și ale iadului », s-a lăsat condus, ca bătrânul ce nu-și mai stăpânește nădragii, « acolo unde nu ar fi vrut să meargă ». Unii spun că papa a fost astfel răstignit din nou, de către aceiași judecători ai lui Iisus. Putem vedea lucrurile și astfel. Principalul aspect însă, vizibil și pentru orbi, este cel politic.

Petre, Ioan și Iuda

Cine este Petre, apostolul pescar de suflete, căruia i-a fost dat să « pască oițele Domnului » pe durata erei Peștilor ?

Infierbântatul trepăduș cu sabie, din Evanghelii, reprezintă aspectul voluntar al revelației în dimensiunea ei istorică. El înscrie în timp memoria evenimentului cristic. Cât despre Ioan, ce își « punea capul pe inima Domnului », acesta conservă *Gnozis*, cunoașterea secretă atemporală, știința lui Dumnezeu. Iuda-Iehouda, al treilea personaj cheie al mitului cristic, are o misiune specială : accelerarea timpului pentru precipitarea crizei mondiale în vederea Armagedonului. Cuvintele lui Christos către Iuda « fă repede ceea ce ai de făcut » arată că acesta era de mult în treabă, că sosise timpul să-și termine isprava. Iuda este trimis « în plină noapte » pentru împlinirea misiunii sale în umbra noastră *Vârstă Neagră* sau civilizație materialistă, în cadrul căreia el este șeful Finanțelor.

Iuda înseamnă « iudeu » sau « jidan ». După ce i-a dat o ultimă *sărutare* — forță dinamică, Iisus comandă iudeilor reprezentați

de Iuda să își îndeplinească rapid proiectul lor internațional și apoi... să se spânzure. Odată îndeplinit ordinul, Iuda se spânzură într-adevăr. Nu înainte însă de a fi « vândut lumina tenebrelor » pentru treizeci de arginți²⁴. Misiunea lui Iuda, trădarea acestuia constă în dinamizarea împlinirii revelației în istorie. Să nu uităm însă că Iuda-Iudeii au luat-o de la bun început pe fals (« *tatăl lor este tatăl minciunii* »), Christos ordonându-le doar să sfârșească odată (« *fă repede ceea ce ai de făcut* »). Ezoteriști eminenți consideră că unul din scopurile revelației christice a fost rezolvarea spinoasei probleme jidovești, ce nu putea fi tranșată decât ajutând pe iudei să obțină rapid ceea ce le promisese dumnezeul lor tribal. De aici inevitabilitatea actualei ordini mondiale de esență jidovească, pe care prosemiții sau alții nu o pot schimba întru nimic. Când vor înălța steagul Sionului pe catargul lumii întregi, jidanii se pot însă aștepta la o surpriză de proporții. Abia atunci vor descoperi divina lor manipulare.

Ce reprezintă Petre, Ioan și Iuda, pe plan metafizic ? Ioan simbolizează inima, Biserica interioară a lui Christos, care păstrează cunoașterea misterele. Această eclesie secretă a fost permanent persecutată de către autoritățile religioase și laice. Ea nu este întru nimic vinovată pentru decadența spirituală actuală. Din ea pornesc operațiunile ciclice de regenerare spirituală, cum ziceau Catharii : « Biserica lui Ioan » reprezintă puterea spirituală din afara lumii, care nu luptă în lume, nici cu mijloacele lumii acesteia. Din ea emană lumina Iubirii celei mai pure.

²⁴ . După cabalistul Carlo Suarès, trădarea lui Iuda este actul ce îl face cunoscut pe Christos. Trădarea lui Iuda devine astfel gestul accelerator al actualului ciclu istoric. Numărul de treizeci de arginți (denier) corespunde literei ebraice « ל » (*lamed*), ce are valoarea numerică 30 și simbolizează dinamizarea vitală, precum aceea rezultată din intonarea cântecului *Aleluia*. (N. A.).

Cât despre Petre, acesta păzește « cheile Raiului, Iadului și Purgatoriului », reglând circuitul încarnării sufletelor, aici și pe tărâmul celălalt. Ocupația lui este « păscutul oițelor », astfel însă încât niciun suflet să nu scape prea devreme din temnița circuitului încarnărilor repetate. De aceea, el se opune cu energie lui Ioan, inspiratorul celor ce vor să se elibereze, inițiați în confreriile ioanite ale misterului și reintegrării în lumea divină. Bine sau rău, Petre conduce Biserica. Ioan se ocupă de eliberarea sufletelor. Fiecare cu atribuțiile lui. Iuda scoate bani din sudoarea omenirii, Petre tunde « oițele » și le mulge de energia lor emoțională, tot mai spălăcită în ultima vreme. Ioan conduce spiritele pe calea reintegrării în regatul divin original. Din cauza slăbirii credinței « oițelor », ce nu mai vitalizează suficient Biserica, din cauză că tot mai multe « oițe » se pierd, Petre a cedat puterea financiarului Iuda, care accelerează prăbușirea generală în materie. Zarurile sunt aruncate. Ceea ce este scris că trebuie să se îplinească se va împlini. Bătrânul păstor Petre nu-și mai ține brăcinarul, nu mai poate conduce turma. Altă dată grijuliu întreținută, Biserica a ajuns pradă modernismului, homosexualilor și parazitismelor, mai ales de când iezuiții au luat conducerea, ducându-l pe papă, de brăcinar, unde vor ei. Petre nu-și mai poate strânge singur brăcinarul. El a pierdut controlul forțelor vitale ale Busericii, acționând conform unei voințe străină lui și Busericii. Cât a fost tânăr s-a dus unde a vrut, a convertit popoarele prin sabie, a condus imensul imperiu de suflete dând prinților lumii bogățiile lumești cuvenite. Binecuvântările lui aduceau cândva bunăstare și securitate. Excomunicările lui blestemau și scoteau pe oricine în afara legii, aici ca și pe tărâmul celălalt. Nimic nu este însă veșnic pe lume.

Căderea Marelui Babilon

Dacă ar fi să îl credem pe Rudolf Steiner, Swedenborg a fost o reîncarnare a lui Ignațiu de Loyola. Acest lucru este sau nu este adevărat. Sigur însă este că, după propria sa mărturisire, în

secolul al XVIII-lea, vizionarul suedez ar fi vizitat în spirit domeniile invizibile ce depind de Biserica romano-catolică, între altele Purgatoriul, locul de tranziție al sufletelor, unde nu a văzut decât ruine. Pe tărâmul celălalt, pe fața invizibilă a Bisericii, se alege praful de luminoasele catedrale eterico-astrale de altă dată. Swedenborg confirmă căderea Marelui Babilon din Apocalips. Marea metropolă astrală și-a pierdut strălucirea, fiind invadată de sălbăticiuni, păsări de pradă și alte jivine. Este vorba de o alegorie a decadenței imperiului invizibil, în care șefii secreți ai religiilor își au lăcașurile lor spirituale, întreținute de energia emanată de credința fidelilor. Decadența Bisericii și a altor religii, mai puțin evidentă pe plan material, era destul de avansată în secolul al XVIII-lea, când Swedenborg a tras semnalul de alarmă. Gestul lui Swedenborg nu a scăpat iezuiților, care s-au străduit să adapteze Biserica vremurilor noi. Așa s-a născut ideea reunirii tuturor religiilor și confesiunilor într-o singură idolatrie, pe baza căreia s-ar putea restructura totul, inclusiv Purgatoriul în decadență. Este vorba de noua idolatro-religie mondială, ce ar trebui să revigoreze credința pe moarte a oamenilor, care nu mai furnizează destulă energie ierarhiilor oculte ce se alimentează din acumulatorul energetic uman. Se impunea o reacție înainte ca materialismul să sufoce definitiv orice sentiment religios.

Credința artificială

Sentimentul religios sincer nu poate fi decretat. În consecință, el trebuie fabricat artificial. Biblia vorbește despre acest lucru în legătură cu venirea Antichristului, ce va înlocui credințele precedente printr-o idolatrie mondială. Falsul profet va face minuni sub ochii oamenilor, îmbrobodindu-i inclusiv pe cei aleși ». Reprezentant al patronatului invizibil, Petre ne va arăta cum trebuie realizată operația de reîncărcare a « bateriilor cerești ». Asta îl va costa o privatizare dureroasă, implicând falimentul SRL-ului numit Biserică. Pentru aceasta, urmașii lui

Petre s-au asociat într-un ecumenism de conveniență cu celelalte confesiuni, într-un fel de cartel sau monopol internațional al cultelor religioase. Această Golgotă mafiotă a rușinii și a decadenței, nu va fi lipsită de obstacole. Mai întâi, Biserica va trebui să dea cu capul de pereți la *Zidul Lamentațiilor*, pentru a obține acordul Sanhedrinului, ce nu suferă de aceeași anemie energetică. Dimpotrivă. Sanhedrinul este în poziție de forță. Supraviețuirea lui nu depinde de cele materiale. Rezervele lui sunt asigurate de numeroase secole. Tribunalul care l-a trimis la moarte pe Christos, decide astăzi totul în lume. El este cel ce ordonă papilor, urmașilor lui Petre din fruntea catolicismului, de a o lăsa mai moale cu Iisus și obsesia chistică a Impărăției Cerurilor. La ora ghillinometriei *New Age*, ideia metafizică a Impărăției Cerești trebuie să dispară din cultura omenirii. Impărăția din Ceruri a lui Dumnezeu este deci o idee eretică, condamnată să dispară din cultura umană. Totuși, Petre va putea profita în continuare de acumulatorul uman, cu condiția să realimenteze în forță-lumină superiorii săi ierarhici. El trebuie să înțeleagă însă că noile instanțe conducătoare ale ordinii mondiale au decis înființarea unei sfere paradisiace virtuale, grație unei tehnologii electromagnetice grefată pe magie. Păstrător al cheilor dimensiunilor suprasensibile, Petre trebuie să se organizeze pentru a mulge din nou energie din « oițele » sale încarnate, știind însă bine că turma behăitoare a devenit incapabilă de sentiment religios autentic. Pe măsură ce conștiința umană va transmigra în sfera virtuală, ce se formează sub ochii noștri, credincioșii creștini vor fi din ce în ce mai handicapați din acest punct de vedere.

Există un acord între ierarhii religiilor, în dificultate pe celălalt tărâm, și instanțele politice urmărind instaurarea paradisului virtual în lumea fizică. Potrivit acestui acord secret, iudaismul este forța politică conducătoare, creștinii mulțumindu-se cu paracliseria, coliva, penuria de credință și șomajul ceresc. Vaticanul poate utiliza canalele mediatice pentru propaganda

confesională, dispunând după voie de orice tehnologie pentru revigorarea artificială a credinței anemiate sau dispărute.

Marea seară *New Age*

Planul constă în proiectarea « Intoarcerii lui Christos » în conștiința omenirii. Este vorba de proiectarea unei imagini nu numai în raport cu creștinismul ci cu arhetipul salvatorului, așa cum este el imaginat de diferitele popoare. Imaginea va fi furnizată de un personaj real extrem de carismatic. În urma unui anunț internațional, acesta se va prezenta drept ființa providențială, așteptată de întreaga lume. Pentru moment, personajul providențial își repetă sânguincios rolul în studiourile credincioșiei de la Hollywood, de unde va porni tărașenia « Intoarcerii lui Christos » printre « oițe ». Personajul în chestiune este bine pregătit, cunoaște meseria, și-a învățat misiunea, este convins că nimeni altul nu va putea interpreta acest rol. Actor desăvârșit, uns cu toate alifiile, va afișa o sinceritate cosmică când va anunța lumii, ce-i va sorbi cuvintele, măsurile preconizate pentru salvarea planetei. El are soluții pentru toate problemele. Experții în diversele domenii nu vor avea a zice decât « Amin ». Colaboratorii lui, deja instalați în guvernele tuturor statelor, vor aplica fără întârziere măsurile preconizate, fiind și ei gata de a intra în funcțiune. De altfel, unii încep deja să se afirme public. Politicienii din toate țările primesc și vor primi tot mai convingătoare semnale telepatică pentru a acționa în sensul dorit. Desigur, mai întâi va fi suscitată o speranță colosală în rândul maselor. Cum ? Printr-o alarmă dirijată, în cursul unei crize ce va forța omenirea să solicite pronia cerească. Într-o civilizație bazată în principal pe confort material, este suficientă ușoara scădere a nivelului de trai pentru ca aceasta să fie resimțită ca o catastrofă de mari proporții ! De altfel, la nevoie, orice gen de catastrofă poate fi declanșat. Suntem încălziți și pregătiți în acest sens, magicienii tehnologiei negre a undelor fiind în faza

ultimelor reglaje. Un singur lucru lipsește : declanșarea printre « oițele » diverselor religii a nevoii « Intoarcerii lui Christos ». Falsul Mesia va veni curând și va genera o emoție cataclismică a cărei energie psihică va fi canalizată către acumulatele de forță ocultă. Puterea astfel recuperată va realimenta circuitele vitale ale organismelor și sistemelor dimensiunilor invizibile anemiate, ale domeniilor de viață eonică trăind din exploatarea sentimentului religios și a magiei sacerdotale. La momentul potrivit, vechile religii vor putea să dispară din planul terestru, întrucât organele lor superioare vor fi la adăpost de orice nevoi pentru o bucată de vreme. Slujbele religioase obișnuite vor fi înlocuite cu spectaculoase invocații în transă colectivă, devoțiuni model Piața Roșie sovietică, la 7 Noiembrie, manifestații ca la defilarea de 23 August și alte rituri din recuzita *New Age*. Cuvintele iubire și pace vor fi pe toate buzele. Tehnologia undelor va descrie pe cer forme și culori splendide, ce vor fi considerate îngerești, totul agrementat de muzică și tam-tamuri ce vor împinge gloatele la extaz bovin. Lumea întreagă va fi fermecată, sau se va preface, fenomen experimentat în fostele barăci ale lagărului comunist de muncă silnică și chiar exterminare. Vai de cei ce vor îndrăzni să explice aceste minuni prin teoria conspirației. Scepticii vor fi obligați să recunoască realizarea întocmai a promisiunilor politice. Va fi declanșată depoluarea naturii, rezultate magistrale vor fi obținute și în alte domenii. Cei ce nu cred în miracole vor fi adânc tulburați. Acestea vor dura un timp. Tensiunea extremă produsă de punerea în scenă va sfârși prin inevitabilul șoc de întoarcere, ce va da peste cap fabrica de minuni și miracole. De ce ? Pentru că minunile și miracolele vor fi artificiale. Ele nu vor decurge dintr-o reală conversiune a conștiinței ci dintr-o înscenare, din violarea legilor naturale și spirituale. Dumnezeuii vor trimite o undă de blam pe pământ. Oamenii vor începe să strângă din dinți, vor protesta. Comedia mesianică va lua sfârșit. Prin acest divertisment *New Age*, entitățile înaltelor sfere, ce trăiesc din traficul de emanații ale acumulatorului omenesc,

vor avea o perioadă de relativ belșug. Grație acestuia, ele vor construi noi structuri în sfera virtuală, știind foarte bine că nu vor putea duce aceeași viață liniștită decât în dimensiunile astrale superioare.

Reprezentant simbolic al grupului *lobby* sau mafiei ce va fi declanșat acest viitor apocaliptic, Sfântul Petrică de la Roma va renunța la pompa și puterile sale pământești, salvând ce se mai poate din imperiul său de pe celălalt țărm. Ne putem însă întreba dacă papii de astăzi știu cu adevărat ce fac și către ce se îndreaptă ! Nu se știe ce-i în capul ierarhilor. Unii sunt de bună credință, crezând că Antichristul căruia îi pregătesc sosirea este cu adevărat Christos. În orice caz, conform doctrinei catolice tradiționale, nu se pune problema unei a doua veniri a lui Christos. Altă dată, creștinii credeau în avertismentul biblic : « Dacă auziți că Christos este în stânga sau în dreapta, nu verificați. Este vorba de o cursă ». Alte pasaje biblice spun că « Satana se va prezenta ca un înger de lumină », că marele seductor va veni ca un « om al păcii ». Biserica i-a descurajat permanent pe cei ce credeau și așteptau a doua venire a lui Christos, cazul unora dintre sectele neo-protestante. Desigur, în prezența salvatorului mondial hiper mediatizat, de care nimeni nu se va îndoii, se va proclama conformitatea lui cu *Sfintele Scrieri*, forțându-le pe ici pe colo pe acestea, cum s-a făcut totdeauna. Satana însă nu este stupid. El știe mai bine decât noi ce ne place și ce nu ne place. Cu cât mesajul și aparențele salvatorului mondial vor confirma ceea ce oamenii speră și așteaptă, cu atât comedia va funcționa mai bine. Regia este simplă. Câteva cuvinte sunt suficiente : pace, dragoste, confort, securitate, prosperitate materială, abolirea suferinței, minunile științei...

Teologia catolică a lăsat totdeauna să planeze o nebulozitate în problema Antichristului, rezervându-și soluția maximului oportunism pentru la sfârșit. Înțeleaptă precauțiune !

De fapt, Christosul catolic nu este decât un Eon al sferei supra-sensibile, total dependent de ordinea terestră, cal de paradă

pentru galvanizarea credinței « oițelor » închise în circuitul reîncarnărilor, nevoite să creadă într-un viitor mai bun.

Speranță iudaică mai ales, mesianismul constă în exploatarea durerii și așteptarea unui remediu miraculos. Că este vorba de speranța unei fericiri pe pământ, cazul jidanilor, a raiului creștin de pe celălalt tărâm sau a grădinii cu lapte, miere și purururea fecioarele lui Alah, de fiecare dată este vorba de exploatarea suferinței și a speranței. Cum vor fi reunite într-un buchet aceste imagini mesianice diferite ? Dificultățile au fost studiate și rezolvate. Toată lumea va fi de acord cu o sinteză mesianică modernă. Divergențele culturale sau atavice vor fi șterse. Presa, televiziunea, tot și toate vor obliga lumea să creadă. Apariția unui salvator planetar nu se va putea produce fără o puternică emoție mediatică și colectivă. Se va declanșa o isterie mondială cum nu s-a văzut de când lumea și pământul. Toți vor fi duși cu preșul, inclusiv cei mai indiferenți și mai sceptici.

Savanții materialști și intelectualii vor jubila, deși altfel ar râde pe sub nas de le-am spune că Mântuitorul este la biserica din colțul străzii. Mesianismul este atât de profund implantat în subconștientul omenesc încât popoarele vor crede în apariția salvatorului, cu sau fără figură de vedetă seducătoare și oportunistă.

Dacă reglajele tehnice și oportunitățile politice vor fi la punct, evenimentul s-ar putea petrece înainte de 2025. Unul din semnele iminenței lui este că papii se întrec în declarații ce afirmă că toate religiile sunt adevărate și conforme. Se bate monedă pe ștergerea diferențelor. Se celebrează « sfinte liturghi mixte », oficiate de preoți creștini, imami musulmani, călugări lama și alți budiști, brahmani, șamani, animiști africani... Nu mai există niciun fel de specificitate creștină. Mesia cel politic al lui Israel, care își va stabili Impărăția pe Pământ, este preferat Mântuitorului, care, după cum se știe, vrea să ne ducă sufletele într-o altă lume. Una este vrabia din mână, alta cea de pe gard ! Intre cele două tipuri de împărății, alegerea este deja făcută. Nu-i greu de ghicit care dintre cele

două tipuri de împărăție va fi preferată de împotmoliții în civilizația materialistă de azi. Fiecare va fi solicitat și supus ispitei. Vom vedea atât pe « fii Satanei » cât și pe « fii lui Dumnezeu ». Să nu ne grăbim a alege prematur partea ce pare a fi cea bună. Să așteptăm ispita mai întâi. Toți vom fi ispitiți. Celor împiciorongați în fericirea terestră nu le va fi ușor să renunțe la aceasta pentru o imitație grandioasă, oricare ar fi ea.

Paradisul eroilor

Ca șef pragmatic, Papa a ales securitatea maximă. Milion după milion, turmele de credincioși vor mărșălui în direcția indicată de Vatican. Musulmanii vor face același lucru. Imamii vor da ochii peste cap și vor striga din transă « *Allah e mare și Mahomed este profetul său* ».

Celelalte religii vor fi duse cu preșul indescritibilei unde de șoc ce va mătura conștiința colectivă a omenirii, ca un tsunami de fervoare planetară budistă, hindusă, animistă, etc. Natura va resimți însă această undă ca pe o poluare. Cei cu inima trează vor respinge idolatria și nu se vor lăsa îmbătați cu apă de ploaie. Ei vor fi însă nevoiți să ascundă refuzul falsei revelații. Altfel ar fi declarați bolnavi, incapabili să recunoască adevărul evident, recunoscut de toată lumea. Ce se va întâmpla cu acești « anormali » ce refuză să admită ceea ce toată lumea constată, chipurile ? Ei vor fi tratați precum dizidenții comunismului, precum revizioniștii istorici de astăzi, ce prezintă argumente imbatabile despre inexistența « camerelor de gazare » în lagărele germane de concentrare, cerând dovezi tehnice și probe concrete : desene, fotografii, instrucțiuni de utilizare și de protecție a muncii, nu povești și mărturii în genul veteranilor ce l-au cunoscut pe Lenin, cândva, la Baia publică din Petrograd... Marele dascăl al proletariatului se spăla pe mâini. Cu anticipație.

În mod inevitabil, se va ajunge la persecuții. Cel ce va încerca să explice musulmanilor sau creștinilor, atinși de grație, că

personajul ce vorbește la televizor nu este Mahomed sau Christos ci un artist-escroc, va avea desigur probleme. Viața nu-i va fi ușoară. Vremurile vor fi dificile pentru dizidenții ordinei mondiale și ereticii noii religii planetare. Totuși, cu ajutorul zeilor, unii dintre aceștia vor rezista până la capăt și își vor merita locul în paradisul eroilor.

PISTA IEZUITĂ

Pentru mai marea glorie a lui Ignațiu-Marțianul

Iată o informație ce nu a fost încă explicit revelată. Câțiva cercetători pe tema *Illuminati* au menționat acest grup, fără să sesizeze însă fondul problemei. Vorbind de *Illuminati*, dacă ocolim obstacolul principal cădem în groapa dezinformării pe care ne-o săpăm singuri. Nu toți cei ce vorbesc de *Illuminati* știu despre ce vorbesc.

« *Illuminat* » și el, grupul în chestiune își zice, de peste patru secole, « Compania lui Iisus ». Este vorba de o societate ultra-secretă, sub aparențele unei congregații preoțești. Compania lui Iisus este societatea secretă cea mai structurată și mai activă de pe pământ, singura ce dispune de puteri oculte reale, lucru total necunoscut. Că iezuiții ar fi un ordin ecleziastic consacrat educației tinerilor, este doar pe jumătate adevărat. Prin școala iezuită au trecut mulți dintre cei ce pretind că reprezintă elita occidentală. Nu orice elev al iezuiților devine însă iezuit, deși școala aceasta lasă invariabil o teribilă urmă psihică. Inițiatul iezuit este cu totul altceva. Nu vorbim de plevușca iezuită de bază, simpatcă și afemeiată de ambele sexe, cu care ne încrucișăm pe culoarele universităților și organizațiilor sociale. Vorbim de iezuiții gradul IV de jurământ, dintre care se recrutează inițiații curții luciferiene, veritabilii *Illuminati*.

Șefii *Illuminati* sunt Iezuiți de grad superior ?

Illuminati sunt iezuiți adevărați și vice-versa : iezuiții adevărați sunt *illuminati*. Nu poate fi altfel. Ordinul Iluminaților din

Bavaria a fost fondat de iezuiți. Ulterior, iezuiții au făcut din acest ordin o aparență, o himeră, o iluzie aproape, un miraj pentru amatorii de curiozități inițiatice. Dacă *Illuminati* ar fi fost cu adevărat o societate secretă, nu am fi știut nimic despre ea. Ce este cu adevărat secret, rămâne secret.

Ordinul interior al Iezuiților este însă o veritabilă societate secretă. Nimeni sau aproape nimeni nu știe despre aceștia nimic precis, nici măcar cei ce se cred ezoteriști. Oricâte cărți de ocultism și oricâte lucrări despre societățile secrete am citi, nu vom găsi în ele decât aluzii străvezii.

Oamenii se tem să vorbească, ori este vorba de ceva atât de secret încât nimeni nu știe nimic precis ?

Explicând celor ce se cred cunoscători în materie de *Illuminati* că în dosul acestora sunt iezuiți, constatăm oarecare stupefacție, perplexitate și îndoială. Oamenii sunt astfel condiționați încât iezuiții trec drept un grup de preoți ce nu se disting prin nimic de celelalte fețe bisericești. Aceasta este imaginea pe care iezuiții au răspândit-o cu privire la ei : călugări și preoți perfect reperabili, a căror duplicitate nimeni nu o bănuiește. La o privire atentă însă, nimic nu este normal la iezuiți, totul este suspect, paradoxal.

Vorbim de iezuiții de grad înalt, nu de plevușca ce servește de paravan inițiaților în secretele ordinului. Organizarea lor este de tip militar, iezuiții formând o bizară armată secretă, al cărei fiecare soldat este oricând gata de a îndeplini orice misiune. Din patruzeci sau cincizeci de candidați, pregătiți vreme de cincisprezece sau douăzeci de ani, unul singur este selecționat și va intra între cei de care ne ocupăm aici. Paradoxul este una dintre regulile iezuite. Oameni cu două, trei sau multiple fețe microase, experți în diverse domenii ale cunoașterii sau ale vieții sociale, săraci printre săraci și bogați printre bogați, iezuiții sunt maeștri recunoscuți în arta conspirației, știind perfect să facă contrariul a ceea ce se fac că fac. De peste patru

secole, iezuiții s-au înstăpânit peste Biserica romano-catolică și diversele obediențe masonice, punând în practică marele lor proiect, Marea Operă. Noua Ordine Mondială și ideologia *New Age* este invenția lor. În această perioadă a *Vârstei Negre*, destinul popoarelor este sub controlul lor. Nicio revoluție sau război nu se declanșează fără ei. În cele patru secole ale existenței lor, iezuiții au fost expulzați de 73 de ori din aproape toate țările și colțurile pământului. De ce ? Din cauza zăzaniei, a problemelor de tot felul din jurul lor, probleme ce nu cadrau cu statutul lor de uși de biserică, ba chiar icoane de închinat... Pentru a-i înțelege mai bine, să aruncăm o privire asupra istoriei lor. Inigo sau Ignace de Loyola a fondat Ordinul Iezuiților în 1534. Teoretic, era vorba de o armată în sutană, la ordinul și în serviciul Vaticanului, nu al Bisericii. De la bun început, Ordinul Iezuit a fost un instrument de cucerire. Mai întâi în serviciul Vaticanului. Apoi, tot mai mult, pe cont propriu. Iezuiții constituie super-inchiziția modernă, pentru convertirea popoarelor, pentru aducerea acestora sub drapelul Romei, inclusiv prin ecumenism, în cazul în care conversiunea se dovedește imposibilă.

Această societate se numește « Companie ». Șeful ei are titlul ofițeresc de General. La începutul anilor 1920, veteranii SS, din Partidul Național-Socialist German, s-au inspirat din teoria și practica iezuită, copiată de toate serviciile secrete din lume. Pentru iezuiții ce i-au moșit cu vorba dulce pe limbă, crucea în mână și dracul în piept, naziștii au fost excelente marionete.

La început a fost vorba de combaterea Reformei protestante și salvarea Vaticanului de dezastrul ce bătea la ușă. Dându-se apărător al Credinței, în fața protestanților și ereticilor, contra cărora Dominicanii se dovediseră neputincioși, Ignățiu de Loyola a profitat cu abilitate de situația critică în care se afla catolicismul.

Încă de la fondarea sa, Ordinul iezuit s-a răspândit peste tot : India, Japonia, China, America, Estul Europei, etc. Din China, Iezuiții au ajuns în Tibet. Am spus deja câteva cuvinte despre importanța acestei penetrații clandestine. De-a lungul secolului

al XVII-lea, iezuiții au avansat pe toate fronturile : America de Sud, Asia, Africa, peste tot în dosul perdelelor palatelor unde se lua o decizie importantă. Oriunde s-ar afla, iezuiții se încrustează în cultura locală, deghizându-se în *sannyasin*²⁵ în India, mandarini în China, bolșevici sub Stalin și așa mai departe. Disimularea și infiltrarea fac parte din natura și obligațiile lor de toate zilele.

În gravurile chinezești reprezentând mandarini cu unghii lungi și mustăți căzătoare, iezuiții par absenți. Crucifixul însă, neglijent plasat într-un colț, arată fără greș că sunt pe aproape. Ajunși în Tibet, iezuiții s-au strecurat în lamaserii, de unde au scos nasul în plin secol al XIX-lea ca... Maeștri ai Marei Loji Albe. Îndrăzneala lor nu are margini. Abilitatea lor este proverbială printre amatorii de povești cu zâne din Tibet, varianta *New Age*. Greu ne-am putea imagina că ei conduc Marea Lojă Orientală și Marele Orient. Planurile lor sunt colosale. Pe de o parte finanțează budismul tibetan, plătind salariile episcopale ale tuturor lama; pe de altă parte, tot ei sunt cei ce au lansat China comunistă contra Tibetului. Nimeni nu aplică mai bine ca ei regula « *divide et impera* ». China este o excelentă platformă iezuită, iar comunismul una din armele lor preferate. Astfel de lucruri sunt greu credibile. Cercetătorul ce se va consacra acestei probleme va găsi dovezile necesare. Puține lucruri rămân ascunse celui ce știe citi printre rânduri cărțile de propagandă lamaistă.

Cine sunt Iezuiții ce dețin o astfel de putere ?

Majoritatea oamenilor trăiesc viața vegetativă a frunzelor din pădure. Iezuiții sunt altfel. Ei au un program de anvergură, cel mai mare proiect conceput vreodată, dispun de importante mijloace financiare, intelectuali vestiți și o disciplină de fier.

²⁵ . Sfânt indian, retras din lume și din viața familială. (N. T.).

Iezuiții sunt un fel de Gestapo, Mossad, CIA și KGB la un loc, puterea ocultă pe deasupra. Miliția SS deghezată în sutană, acționând de peste patru secole, a condus la rezultate capitale. Sistemul de formare și dezvoltare ocultă face din iezuit un automat supus ca robul, precis ca ceasornicul, necruțator ca destinul. Sistemul lor de dresaj psihic este codificat în *Exercițiile Spirituale* ale lui Loyola, care ar fi fost inițiat de către un spirit marțian. Cucerirea lumii, sub masca religiei și în sutană, este o idee de pe Marte, planeta zeului războiului.

De mai multe secole, iezuiții duc un război teribil. Direct sau indirect, conflictele și războaiele au fost declanșate prin voința lor, cu sprijinul financiar al suculentei lor bănci, onorabila casă Rothschild ! Aceiași generoși Rothschild au finanțat *Illuminati* din Bavaria, oferind protejaților, aliaților sau poate stăpânilor iezuiți somptuoase cadouri, domeniul și castelul princiar de la Chantilly (Franța), de exemplu.

Originea comorilor iezuite este insuficient cunoscută. Unii o caută în tenebrele mafiei italiene, filieră ce arată că mulți din discipolii lui Loyola sunt printre marii traficanți de droguri și trupuri omenеști. Regret că trebuie să-l confirm în acest punct pe David Icke²⁶, ce vede reptilienii peste tot. A venit însă timpul să spunem lucrurilor pe nume. Fiecare apoi se va strădui să înțeleagă sau să nu înțeleagă !

Vorbind de puterea *Illuminati*, pomenim adesea financieri internaționali ca Rothschild, fără să amintim însă pe iezuiți. Ei sunt cei care au lansat antisemitismul, în secolul al XIX-lea, cu scopul de a arunca asupra jidanilor vina pentru propriile lor abjecții. Primele scrieri ale așa numitei ideologii antisemite sunt opera Iezuiților, deveniți ulterior militanți anti-rasiști. Totdeauna cu fundul în două bărci, nimeni nu-i întrece în ce privește *Divide et impera*. *Protocoalele Înțelepților Sionului* ar fi fost puse în circulație tot de către Iezuiți, cu scopul de a

²⁶ . David Icke : scriitor ezoteric canadian, de limbă engleză, foarte prezent pe anumite situri, între care [www.presseinternationale](http://www.presseinternationale.com). (N. T.).

dirija atenția colectivă către jidanii deveniți țapi ispășitori ideali, din cauza nomenclaturii jidovești instalată la comanda sistemului iluminato-iezuit.

Este dificil de susținut că jidanii de rând ar fi responsabili pentru afacerile murdare ale miliardarilor sioniști. Se zice că unii jidani încearcă să-și explice succesele lor cusute cu ață albă în domenii ca presa, finanțele, cinematografia, politica, teatrul etc. Aceștia ar putea fi mai atenți la cei ce îi sprijină de sus, la înaltele lor pile, familia Rotschild și alții, ce nu au ezitat să-i sacrifice, ca plevușcă, în timpul ultimului Război Mondial. Jidanii au suferit sub jugul iezuito-nazist, dar nu mai mult decât celelalte popoare. Nimic nu-i îndreptățește să-și atribuie monopolul mondial al suferinței. Familia Rotschild nu a avut nimic de suferit pe timpul războiului, niciunul dintre membrii ei nu a dispărut din cauza antisemitismului modern. O serie de miliardari jidani au finanțat regimul nazist, care îi căuta între coarne și cu care întreținea relații amicale. Nu ne vom ocupa de această chestiune. Ea necesită cunoștințe din rarele cărți de istorie adevărată, pe lângă un minimum de bună credință intelectuală, la fel de rar și aproape în afara legilor de după Război. Cauza ascunsă a atrocităților și crimelor revoluționare sau a regimurilor totalitare se explică în bună măsură prin politica iezuito-iluminaților, cu spioni peste tot, masacrând opozanți, asasinând împărați, regi, șefi de state și guverne, de la Henric al IV-lea până la Kennedy, Ceaușescu, Milosevici, Saddam Husein sau Gadhafi.

Responsabilul permanent al Vaticanului pentru relațiile cu CIA, Mossad și alte organisme de acest gen a fost totdeauna un iezuit. Secretele « reptilienilor » rămân astfel în familie.

**Cum se explică faptul că o organizație intitulată
« Compania lui Iisus » duce o politică diametral
opusă credinței creștine ?**

Această întrebare dovedește ea însăși naivitatea generală. Puțini știu că pentru a atinge, pe termen lung un scop de anvergură, lucrul cel mai important este să dai impresia că acționezi în numele lui Dumnezeu și al Binelui, că ești animat de cele mai bune intenții. Lupul știe precis că ușa ce-l separă de cei trei iezi se va deschide dacă se îmbracă în piele de oaie, își derege dantura și cântă cucuietilor despre iubire, pace, democrație, drepturile omului... De îndată ce ne punem în fața televizorului, devenim cu toții iezi cucuieti. Mulți iezi cucuieti se lasă înșelați mai ușor cu « binișorul » decât cu forța brutală. Cel mai bun camuflaj este masca religioasă, cucuieti în toată firea dând în mintea copiilor când aud « Doamne miluiește ».

Candoarea este o dovadă a bunătății originale, adesea însoțită de o naivitate dezarmantă. Bunele sentimente, umanitarismul, progresul științific și social sunt câteva din armele preferate ale Iezuiților. Când îi urmărim însă de aproape, suferință, lacrimi, oceane de sânge mărturisesc crime și sălbăticiii inimaginabile, toate în numele lui Christos și al Crucii : masacrul popoarelor bășinașe americane, holocaustul khmerilor în Cambodgia, sub Pol-Pot, zecile de milioane de victime imputate lui Stalin sau Mao. De la holocaustul popoarelor bășinașe din America la genocidul popoarelor-cobai supuse experimentului criminal comunist, de la Vânătoarea de Negri africani și comerțul cu sclavi la Cermania nazistă, Uniunea Sovietică, bomba atomică, serviciile secrete sau « reeducarea penitenciară prin tortură », de la Pitești, iezuiții sunt prezenți pretutindeni unde se pune la cale o infamie, unde se urzește o crimă de proporții cosmice sau cine știe ce altă sălbăticie. Ca și *Illuminati* sau alte eminențe cenușii, iezuiții se plasează negreșit în al doilea plan, dirijând totul cu riscuri minime. Adesea ei sunt singurii ce cunosc toate sau adevăratele motive ale unui holocaust. Fără excepție și potrivit devizei lor ipocrite, întreaga lor activitate și operă este închinată celei mai mari glorii posibile a lui Dumnezeu. În limbaj iezuit, formula machiavelliană « Scopul scuză mijloacele » devine « Pentru mai marea Glorie a lui Dumnezeu ! ». Ciudată idee, această sporire a gloriei lui

Dumnezeu. Cine este Dumnezeul a cărui glorie sporește prin cuceriri terestre ?

Cum și-au subordonat Iezuiții Francmasoneria ?

Nimic mai simplu. Iezuiții intră în francmasonerie ca orice altă persoană interesată. Odată intrați, ei se dovedesc repede cei mai buni și mai devotați, reușind să ia comanda organizației căreia i-au devenit indispensabili în materie de administrație, doctrină, finanțe, etc. Aceasta atrage mai mult sau mai puțin atenția francmasonilor mai vechi, care simt că organizația lor a deviat misterios de la programul inițial. Situațiile de acest gen sunt prevăzute din timp, disciplina, jurămintele, pedepsele și răzbunările masonice fiind lucruri cu care nu se glumește. Față de acestea, cenzura și manipularea scrierilor originale, linia stalinistă a partidului, teroarea și limba de lemn, manevrele politice, lupta pentru putere, imobilismul sau dimpotrivă super-activismul, metamorfozarea doctrinei inițiale, toate cad pe planul al doilea. În orice organizație ar intra, sprijinindu-se secret între ei, iezuiții reușesc să își impună atât maniera lor de a face lucrurile cât și obiectivele concrete de realizat. Cu alte cuvinte, organizația respectivă devine pe nesimțite o officină iezuită ocultă. În zilele noastre, acțiunea iezuiților este mai ocultă decât oricând în trecut. Puternica lor egregoră magică se poate greșa pe o scenă psihică colectivă și injecta veninul prin canale din cele mai subtile. În general, iezuiții își injectează otrava prin indivizi sensibili din punct de vedere telepatic, ale căror puncte slabe sunt stimulabile. Ambițiile, femeile, alcoolul, banii sunt slăbiciuni omenești prin intermediul cărora se poate distruge rapid o organizație.

Iezuiții *Illuminati* practică « piratajul ocult ». Ei au pus la punct ritualurile înaltelor grade masonice, prin intermediul cărora își servesc propria lor egregoră. Ei sunt cei ce au inversat, de exemplu, coloanele de granit sau marmură ale « ritului francez » al lojilor Marelui Orient. Este vorba de

inversarea miticelor inițiale "I" și "B" (« Iakin » și « Boaz ») ale Templului lui Solomon prin "B" și "I", inițialele lui Beatus Ignatius ! Astfel, fără să o știe, îndeplinind ritul lor normal, francmasonii îl dedică de fapt lui Ignațiu de Loyola. Acesta nu este decât un exemplu printre numeroase alte manipulări efectuate de către inițiații iezuiți, grație cunoașterii științifice a efectelor oculte de magie ceremonială. Deturnarea în sens iezuit a riturilor lui Confucius este numită de catolici « ritual iezuit ». Iezuiții au tradus majoritatea scrierilor sacre ale Asiei, Lao Tseu devenind astfel un pseudo *Tao* iezuit, fără a mai vorbi de marii înțelepți ai Indiei. Nimeni nu poate ține piept iezuiților. Niciun alt grup sau organizație nu se ridică la nivel iezuit. De altfel, cele mai multe din organizațiile ce contează sunt sub controlul lor direct sau indirect, neutralizate chiar de către *Illuminatii* iezuiți ce dispun de agenți în toate mediile.

Aceasta nu împiedică însă pe nimeni să își facă drumul pe calea aleasă. Unii totuși își pun anumite întrebări cu privire la natura dificultăților iraționale cu care se confruntă. Grupurile sau indivizii ce bat pasul pe loc s-ar putea întreba dacă nu cumva cineva le-a blocat mecanismul dezvoltării interne. Dimpotrivă, alte grupări cunosc o dezvoltare internațională miraculoasă, la fel de puțin naturală ca blocarea celorlalte... Cu toate acestea, ar fi absurd dacă am pune propriile erori pe seama influenței oculte. Incompetența, stupiditatea, ambiția și altele sunt vicii de care suferă multe organizații, vicii care afectează pe oricare dintre membrii lor non-iezuiți. De ce mai ales pe aceștia ? Pentru că iezuiții dispun de criterii de selecție superioare, din punct de vedere tehnic, tuturor celorlalte organizații cunoscute.

Pentru a simplifica, vom spune că *Ordinul secret al Iezuiților este o Inchiziție ocultă planetară, ce deține controlul tuturor polițiilor secrete din lume*. Toate polițiile secrete din lume sunt simple departamente ale centralei oculte iezuite. O divizie specială se ocupă cu motivarea ideologică sau de altă natură a nenumăraților pioni din serviciul centralei. Două înverșunate armate inamice pot fi foarte bine sub comanda acelorași

stimabili iezuiți, care le aprovizionează deopotrivă cu arme, spre marea mulțumire a aceluiasi cartel bancar anonim ! Dinastia financiară Rotschild nu ne va contrazice. Mare plească a căzut pe capul traficantilor de devize din Francfort, în ziua când misterioși necunoscuți iezuiți le-au propus să deschidă primele mari bănci europene, în secolul al XVIII-lea. Se explică de ce și cum se face că o parte din judaism a căzut sub influența iezuiților *Illuminati*, jidanii de la bază picând cum se zice de fazani, devenind ținta criticilor organizațiilor botezate « anti-semite » tot de iezuiți. Inocenți însă, printre jidani, găsim foarte greu. Chiar și cei mai umili, naivi, idioți, cum-se-cade sau cum vrem să le spunem trag foloase materiale non neglijabile de pe urma tutelei în chestiune, ce ni-i bagă pe gât cu forcepsul, chipurile ca « popor-martir ». Când vântul va sufla altfel, situația ar putea deveni catastrofală. Despre asta însă, fiecare poate citi pe oricare din paginile istoriei ultimelor milenii.

Iezuiții dirijau regii Franței de altă dată

Încă din secolul al XVI-lea, iezuiții au reușit să își atribuie monopolul exclusiv al spovedaniei tuturor prinților și regilor catolici din Europa. Știind astfel totul despre toți, ei au incitat neîncetat un rege contra altuia, nepotul contra unchiului, verii între ei, adică țările și popoarele în fruntea cărora se găseau aceste personaje « auguste ». Răbdarea și credincioșia regilor și a prinților europeni nu au fost fără limite. Rând pe rând, devenind odioși, iezuiții au fost expulzați din diverse țări, uneori reprimiți, iarăși expulzați, și așa mai departe. Ei sunt cei care au creat din marioneta Ludovic al XIV-lea personajul de circ Rege-Soare, căruia i-au pus în brațe mai multe cocote, spovedite tot de ei ! Iezuiții au fost singurii cunoscători ai fastuosului ceremonial de la curtea Împăratului Chinei, pe care l-au aplicat lui Ludovic al XIV-lea, ce s-a lăsat dus în lesă ca un *caniche royal*. Sănătoși la trup și la suflet, strămoșii lui

Bourboni sau Capețieni nu s-ar fi pretat la un astfel de cult al personalității, pe care nici măcar Stalin nu l-a egalat. Punerea în scenă, dar și în lesă, a împăratului-soldat Napoleon I a fost brevetată tot de Sfântul Ignățiu, ca și arta grandilocventă, iezuito-barocă, vizibilă mai ales în Spania și Portugalia. Trecut prin filtrul iezuit, fastul regal importat din Orient a fost utilizat pentru subjugarea și îndobitocirea maselor occidentale. Spectacolul a ieșit astăzi din cotidianul șefilor de guverne și state, ce preferă cohortele de tehnocrați servili, adesea chiar descreierați. Aserviți de cine ? Descreierați de către cine ? Căutați. Veți găsi. Răspunsul este invariabil același : Iezuiții !

Pe ce se bazează puterea și știința ezoterică a iezuiților ?

Grav rănit la picior, cu ocazia asediului Pampelunei, în 1521, Ignace de Loyola a știut să își sublimeze în mod controlat energia sexuală. Nu era nimic extraordinar în asta, controlul energiei sexuale fiind un element de bază în orice ocultism. Ulterior, Loyola a codificat un sistem foarte eficace de dezvoltare ocultă, în legătură cu forța planetei Marte, sau poate numai a unui spirit marțian.

Mulți se amuză astăzi cu practicile yoga ce i-ar putea conduce la eliberarea energiei *kundalini*. Înălții demnitari iezuiți dețin de multă vreme puteri secrete, printre care *kundalini*. Șefii lor sunt conduși de entități oculte superioare, cazul celei ce l-a inspirat pe Ignățiu de Loyola sau pe Swedenborg, probabila încarnare ulterioară a primului. Christosul Iezuiților este de împrumut, acoperire necesară și comodă, lucru vizibil pentru cei ce știu că Iisus nu s-a folosit de viclenie, nici de crimă, pentru mai marea glorie a lui Dumnezeu !

Militar spaniol din secolul al XVI-lea, aspirând să cucerească lumea întreagă, Loyola a înțeles că religia constituie cel mai bun mijloc pentru a-l da peste cap pe inamic, cu cuvinte de dragoste și de pace în gură. Rănit la Pampelune, a rămas alungit vreme îndelungată, timp în care a analizat mecanismele

psihice cele mai subtile. Și-a sublimat astfel energia sexuală și a pus la punct un sistem de dezvoltare psihică pentru fabricarea de « anormali ». Pentru a infiltra Biserica, mai întâi s-a făcut preot. Apoi a debarcat la Roma și s-a introdus pe lângă Papă, căruia i-a promis salvarea tronului amenințat de Reformă. Ulterior a creat o miliție totalitară camuflată în ordin religios, cu care a pornit la cucerirea universului – evident « pentru mai marea glorie a lui Dumnezeu ! ». Fostul militar și proaspătul călugăr catolic a devenit astfel agent al destinului, în cadrul actualei *Vârste Negre* a omenirii.

Loyola s-a pus « în serviciul Papei », ceea ce înseamnă exact contrariul, pentru cunoscătorii limbajului iezuit. Catolicismul este el însuși de altfel și încă pe de-a-ntregul în mâinile generalului Ordinului Iezuit, autoritate pseudo-bisericească ce constituie vârful oficial-vizibil al piramidei.

Iezuiții sunt într-o stare de absolută supunere. Conform formulei lor de a se « abandona ca un cadavru », iezuiții sunt niște roboți în mâinile șefilor lor, fiecare la nivelul lui. Ei formează un corp militar de elită, prezent în toate țările, preoți și războinici, medici, profesori, financiari sau alți specialiști în același timp. Ei constituie o adevărată armată demoniacă ce a infiltrat pământul, legătura lor cu faimoșii « Gri extraterestri » fiind foarte probabilă. Polițiile secrete, armatele și organizațiile internaționale sunt controlate de iezuiți.

Din pozițiile pe care le dețin, Iezuiții fac experiențe pe popoarele lumii. Războiul din Vietnam, de exemplu, a fost o excelentă ocazie de a scăpa de adversarii lor budiști, operațiune repetată apoi în Cambodgia : Pol-Pot, instrument docil al iezuiților, a exterminat un milion de budiști ostili idolatriei pseudo-creștine și neo-mondialiste. Budiștii de tradiție Petit Véhicule²⁷ au fost crunt persecutați, în vreme ce lamaștii

²⁷ . Există două tradiții budiste : una de « *mare vehicol* » și alta de « *vehicol mic* ». Prima admite eliberarea întregii omeniri în același timp, așa numiții « *bodisatvas* », ce se eliberează între timp, revenind fără încetare spre a înlesni eliberarea tuturor. Dimpotrivă, tradiția budistă de « *vehicol mic* » nu

tibetani sunt finanțați în continuare. Fără banii iezuiților și ai Americii, lamaștii tibetani ar fi total ignorați de marele public iar Dalai Lama nu ar beneficia de o publicitate la fel de zgomotoasă ca cea a lui Lady Gaia sau Michael Jackson.

Pentru vaccinarea lor silnică, pentru contaminarea copiilor și nepoților lor, pentru viața de cobai în mâinile hrăpărețe ale unor companii monopoliste internaționale precum Monsanto sau Novartis, popoarele trebuie să « mulțumească » iezuiților și protectorului lor discret, baronul devizelor Rotschild, primul administrator al criminalului Institut Pasteur din Paris.

**Afirmațiile acestea sunt de necrezut.
Ce dovezi există în sprijinul lor ?**

Cel ce le va căuta, va găsi o mulțime de dovezi. Cine nu caută, nu găsește nimic. Niciun cercetător « conșpiraționist » sau « revizionist » nu acordă importanța cuvenită pistei iezuite, de parcă aceasta ar fi subiect tabu. Din când în când, unii sau alții evocă posibilitatea iezuitismului, apoi trec la altceva, lucru normal pentru cine vorbește fără să știe despre ce, nici de ce ! Pentru a pătrunde în acest viespar, unde totul este disimulat, trucat, falsificat și minat este nevoie de multe calități, inclusiv perseverență și intuiție. Deși indispensabilă, perseverența nu trebuie dusă până la focalizarea excesivă, al cărei aspect emoțional poate deturna. Obsesia « complotului satano-iezuit » trebuie evitată, ca de altfel orice alt exces, gen « complotul

admite decât eliberarea unui grup restrâns de suflete, în deplin acord, din acest punct de vedere, cu diversele școli gnostice. La prima vedere, tradiția « *mare vehicol* » pare mai generoasă, mai nobilă. În realitate ea furnizează o scuză ocultiștilor ce nu doresc sau amână la infinit eliberarea, sub pretext că trebuie să își ajute semenii. A refuza eliberarea, înseamnă a se atașa lumii actuale, inclusiv părții ei invizibile, adică tărâmului celuilalt. În termeni iudeo-creștini este vorba de calea cea largă a pierderii și de calea cea îngustă, a salvării. (N. T.).

reptilian », « complotul iudeo-masonic » sau fascist. Precum pescarul ce supraveghează pluta, cercetătorul așteaptă vreme îndelungată pentru a verifica o informație. Nu trebuie uitat niciun fel de detaliu. Informația, confirmarea acesteia sosește adesea când o așteptăm mai puțin. Unii cercetători americani au scos la lumină informații esențiale cu privire la iezuiți. Discursul lor este însă adesea presărat de un regretabil fanatism protestant, plătindu-se astfel polițe, datorii și alte hangarale cu catolicismul roman. Prejudecățile lor dogmatice îi împiedică pe cercetătorii respectivi să vadă aspectul ocult al problemei, care nu se reduce la lupta istorică dintre catolicism și protestantism. Pentru ei, protestantismul american este garantul libertății totale de conștiință, în vreme ce Roma, prin filiera iezuită, aspiră să perpetueze Inchiziția, să instaureze o teocrație mondială în frunte cu un « *Mesia-Papă* ». Neo-protestanți americani ce își zic « patrioți » sunt convinși că Statele Unite se află sub jugul iezuiților. Ideea nu este neapărat falsă. Împănată însă cu prejudecăți religioase și handicapată de incapacitatea sesizării feței oculte a lucrurilor, ea este practic inoperantă.

Pe de altă parte, nimeni nu studiază o problemă fără să fie suficient de motivat. Anumite imprecizuni se vor fi strecurat poate și în cele spuse aici, deși pentru aproximativ 80 % din cele avansate dovzile sunt cât se poate de clare. Simpatizanții budismului tibetan ar putea fi scandalizați de afirmația că lamaștii sunt finanțați de iezuiți și de americani. Nu am însă încotro. Este vorba de o informație ce se găsește în edițiile originale ale cărților de succes ale lui Mathieu Ricard. Ca din întâmplare, această informație a fost cenzurată în edițiile ulterioare. Cu efort și perseverență, oricine poate întreprinde propria lui cercetare și verificare.

Inițiatii Iezuiți controlează cercurile decizionale New Age, lucru ce șochează pe cei ce leagă iluziile unei epocale

deschideri de conștiință și a unor noi perspective de civilizație...

Cei ce nu vor să privească lucrurile în față s-ar putea simți șocați. Nu se poate spune că spiritualismul este o cale fără deschidere. Dimpotrivă. Curente spirituale ar fi însă și mai deschizătoare de perspective dacă am identifica lucid ce este și ce nu este liberator în cadrul lor. Pentru asta, nu este nevoie de o nouă închiziție. Este suficient ca fiecare să deschidă ochii.

În ce privește însă *New Age* și balivernele privind « Maeștrii Marii Loji Albe », este vorba de o operație tipică iluminato-iezuită. Cine poate mult, poate și mai puțin. Inteligențelor ce controlează politica Vaticanului și a Masoneriei nu le este greu să înșele amatorii de ocultism. Inițiaților « Planului Solar²⁸ » nu le este greu să sufle la urechea lui Alice Bailey că « *Vârsta de Aur* » a venit, zarurile sunt aruncate și Iisus Christos va trece curând Rubiconul !

Simbolul Companiei Iezuiților este soarele pe fond de azur. Scopul lor secret depășește planul terestru. Ei vizează întregul sistem solar. De aceea, au dezvoltat și intensificat cercetarea științifică spațială și tehnologiile de vârf relativ bine cunoscute. Programul lor vizează extrem de departe. Dacă nu ar fi la originea atâtor orori și suferințe, dacă nu ar colcăi în oceane de sânge, iezuiții ar fi poate de admirat. Elena Blavatsky obișnuia să spună că « armatele Satanei la un loc au făcut mai puțin rău pe pământ decât iezuiții ». Blavatsky știa ce spunea. Ea care a fost un important *channels* la vremea respectivă, care a cunoscut probabil unul sau mai mulți dintre maeștrii Marii Loji

²⁸ . Rudolf Steiner consideră că inițiații iezuiți plănuiesc nu numai cucerirea planetei Pământ ci a întregului sistem solar. De aici ideea de « *Plan solar* » iezuit, de « *Demon solar* », care i-ar anima și inspira pe iezuiți. (N. T.).

Albe. Tocmai de aceea, pe cât s-a putut afla, ea a fost pusă sub « cămașă de forță ocultă²⁹ » pentru un timp oarecare.

Cum putem scăpa de acești șacali în sutană ?

Debarasarea de un agent cosmic nu este la îndemâna oricui. Nu ne vom pierde în reverii pe această temă. În cadrul *Vârstei Negre* istoria se accelerează, iezuiții grăbind producerea unor evenimente și împiedicând desfășurarea altora. Unii consideră că iezuiții pregătesc astfel calea demonului materiei, ce se va încarna curând pe pământ. Implicarea lor profundă în științele experimentale pare să indice misiunea de agenți pregătitori ai terenului în vederea a ceva prodigios. Nu-i ușor să tratezi aceste lucruri din exteriorul imageriei religioase. Este vorba de politică, într-un univers în care totul este politică. Salvarea sufletelor nu se reduce la rugăciuni în fața altarului. Ea este o problemă de înaltă politică cosmică.

În așteptarea demonului « solar », iezuiții au împins lucrurile către ordinea mondială de azi, ce va marca probabil sfârșitul actualei civilizații. Nu americanii, în timpul războiului lor de secesiune, nici englezii, pe timpul războiului Burilor, nici bolșevicii lui Lenin sau național-socialiștii lui Hitler nu sunt

²⁹. Informația privind « cămașă de forță ocultă » aplicată Elenei Petrovna Blavatski provine dintr-o conferință de-a lui Steiner din 28 martie 1916), publicată în volumul *Libertatea de gândire și minciunile epocii noastre*, Paris, Ed. Triades, 2000. Iată ce spune Steiner : « (Francmasonii englezi) au recurs la un mijloc foarte rar utilizat și de altfel problematic. Au pus-o pe blânda și inofensiva Blavatski în captivitate ocultă, cum se spune, lucru posibil prin intermediul unor rituri de magie ceremonială, ce presupun și urmăresc ca gândurile spiritului întemnițat să nu poată depăși a numită limită. Ajunse la această limită, gândurile în cauză sunt trimise înapoi, la cel ce le-a gândit. Persoana respectivă este astfel în imposibilitate de a comunica, gândurile și ideile ei neputând fi transmise nimănui. Pedepsa aceasta excepțională a fost decisă la Londra, în 1887, cu ocazia unei reuniuni ocultiste internaționale ». Cf. Ed. cit., p. 76. (N. T.).

inventatorii lagărelor de concentrare. Că acestea au fost sau nu și lagăre de exterminare, rămâne de văzut. Unde?, Cum?, În ce condiții?, Cine pe cine ? Iată întrebări ocultate de institutele de istorie, muzeele lumii, cărțile oficiale de istorie ! Majoritatea minciunilor convenționale actuale ne-au fost impuse inițial prin omisiune, prin trecere sub tăcere. Auschwitzul, lagărele de concentrare a adversarilor politici au fost inventat de iezuiți, în Paraguay³⁰, în scopul « reeducării indienilor »! Țurcanu, iudeo-bolșevicii reeducării penitenciare piteștene prin tortură 24 de ore din 24 și 365 de zile din 365, nu sunt primii ce au încercat să-și prefacă semenii în cetățeni-roboți, automate biologice sau computeranthropi ai societății comunisto-tehnocratice, respectiv americano-totalitare. Meritul istoric, întâietatea în materie roboți umani aparține iezuiților și Bisericii, începând probabil cu ultimele decade ale secolului al XVI-lea. Grație comunismului, în secolul al XX-lea, iezuiții au experimentat ce se mai putea, în materie de tiranie și crime contra omenirii. Treaba începuse la înființarea Companiei iezuite. Acestea nu anunță nimic îmbucurător pentru societatea microcipuiților ce se prepară.

Cei ce nu pot admite aceste lucruri, nu au decât să le considere simple speculații și să-i ignore în continuare pe iezuiți, contra

³⁰ . Diverse lucruri de proveniență iezuită vorbesc de reeducarea penitenciar-concentraționară a indienilor din Paraguay, întreprinsă începând cu secolul al XVII-lea, poate chiar al XVI-lea. Materialele educativ-propagandistice sovietice, sub autoritatea « științifică » a lui Makarenko și ale altor discipoli știuți și neștiuți de-ai iezuiților, nu spun mare lucru despre cum s-a ajuns la pionierii « reeducați » gen Pavliușa Moruzov, proclamat erou al Uniunii Sovietice, după ce și-a denunțat părinții, ulterior împușcați ca « dușmani ai poporului ». Ca și sursele și izvoarele sovieto-marxiste, cele iezuite trebuie studiate cu atenție, cu lupa și printre rânduri (Cf. *Les missions jésuites*, Paris, Gallimard, 1991). În stilul ezoteric cunoscut, Steiner vorbește și el despre acest lucru, în Conferința din 9 mai 1916, publicată în volumul deja citat (*Libertatea de gândire și minciunile epocii noastre*, Paris, Ed. Triades, 2000). (N. T.).

căroră, se pare, nicio putere terestră actuală nu este în stare să miște un deget.

IGNAȚIUS SI AHASVERUS

Dialog cu nemuritorii cei mai puternici și mai anonimi din lume

J. L. : Domnilor, deși de manieră discretă, non-oficială, sunteți șefii veritabili ai religiilor ce constituie cei doi poli ai iudeo-creștinismului.

Ahasverus, Jidanul rățăcitor

J. L. : Domnule Ahasverus, cu persistența cunoscută, ați apărut și întins iudaismul până la capătul pământului, în ciuda riscurilor de implozie și contra celor mai puternice imperii, pe care până la urmă le-ați zdrobit. Această strategie v-a pus în fruntea celei mai importante rețele internaționale, cu ajutorul căreia, vreme de secole, anonim și neștiut de nimeni ați țesut păienjenishul arhitecturii voastre politice și economice.

Între altele, prin venirea lui pe pământ, în cadrul operațiunii discrete și energice cunoscute, Christos dorea normalizarea sau regularizarea anticei rasei semite, venită din Atlantida, pentru a o topi în curentul evolutiv post-atlanteen. Ca răspuns la aceasta, ați ales, de două mii de ani, statutul de nemuritor încarnat, grație unui proces ocult, un fel de inversiune a nemuririi spirituale.

Ați devenit mitul « *Jidanului rățăcitor* », agitați păienjenishul afacerilor mondiale fără ca moimele ce se agită în avanscenă să sesizeze cine trage sforile ambițiilor și avidității lor de oameni de stat ratați și mafioți veritabili. Cei înșelați i-au acuzat totdeauna pe jidani de toate relele, fără ca iudaismul, ce asigură coeziunea adversarilor lui, să înceteze de a vă fi jucărie docilă. Incorect numită « antisemitism », isteria aceasta este întreținută de unul din fideli voștri aliați, poate chiar cel mai puternic, Ignățiu de Loyola, prințul strategilor.

Spritul marțian

J. L. : Maestre Ignațiu, sunteți un spirit combatant venit de pe Marte. Ați fondat « *Compania lui Iisus* ». Urmăriți topirea creștinismului în materialism, cu ajutorul unei religii mondiale. Grație puterii voastre oculte asupra lumilor invizibile, plănuți înființarea în sistemul solar a unui imperiu tehnocratic, un fel de rai sau paradis populat de roboți îngerești, pe două picioare, în așteptarea aripioarelor și cătușelor cerebrale, de care se ocupă grupul Monsanto.

Cucerirea Pământului și a lumilor invizibile

J. L. : Domnilor, sinceritatea obiectivelor voastre este limpede, la fel ca decizia de fier și mijloacele terifiante de care uzați, conform formulei « scopul scuza mijloacele ». Formula este a Maestrului Ignațiu, nu a lui Machiavelli, cum se crede, dar asta este altă problemă. Cei ce vă cunosc știu că dispuneți de enorme resurse pentru a vă atinge scopul de neînțeles pentru oamenii de rând : implantarea imperiului vostru tehnocratic în sistemul solar, contra voinței Federației Galactice, contra tuturor legilor divine.

Deși le prezint în fugă, rezum cât se poate de corect scopurile dumneavoastră respective, în cer și pe pământ. Sensul alianței voastre este greu de înțeles fără a presupune fie că sunteți una și aceeași persoană, fie că ascultați împreună de un șef comun mai puternic, ipoteză probabil exactă. Cei ce vă vor scoate la lumină conspirația și matrapazlăcurile vor fi etichetați nebuni, căci o armată de cenzori, polițai și magistrați ai gândirii lucrează non stop la ștergerea urmelor responsabilității voastre întru alienarea omului și distrugerea naturii.

Unul sau doi filosofi mai intuitivi v-au înțeles jocul, dar nu au îndrăznit să demaște tabu-ul intelectual ce vă apără de orice intruziune nedorită în afacerile voastre.

Grație nazismului și comunismului, diabolizându-vă reciproc, ați aplicat cu brio principiul *divide et impera*, astfel încât fiecare grup religios și etnic vede în celălalt un pericol pentru propria sa credință. Un creier normal nu poate înțelege manevrele ce au făcut din această planetă o pubelă. Nu avem însă pretenția de a vă fi înțeles pe deplin strategia drăcească.

Confruntate cu starea mizerabilă a lumii și a omenirii, spiritele libere v-au înțeles suficient intențiile, fără să furnizeze însă dovezile alianței voastre pentru cucerirea pământului și a lumilor invizibile. Motivul acestei ignoranțe este că ar trebui să se pună în situația voastră, pentru a-și putea face o idee despre motivele voastre. Nicio ființă umană nu este însă capabilă de acest lucru.

Maestre Ignățius, ați fost ținta multor denunțuri morale. Nici Pascal, în cearta sa cu iezuiții, nici Nietzsche fulminând contra mafiei preoțești iudeo-creștine, nu au atins pe deplin fondul problemei. Sunteți invulnerabil, de neatins.

Oculțiști ca Elena Blavatsky sau Rudolf Steiner au atins uneori problema, fără să o rezolve însă. Steiner a arătat efectele perverse ale *Exercițiilor* voastre *spirituale* iar Blavatsky a scris negru pe alb că « *Iezuiții au făcut mai mult rău decât toate oștirile Iadului la un loc* ». În afara acestor rare spirite ce au combătut deschis iezuitismul, nimeni nu a mișcat un deget. Nu v-a fost prea greu s-o închideți pe Blavatsky într-o cămașă magică de forță iar pe Rudolf Steiner să-l otrăviți.

Nimeni nu face legătura între *Compania lui Iisus* și iudaismul ocult. Dimpotrivă, aceștia sunt prezentați adesea ca adversari ireductibili, unul în serviciul Papei de la Roma, celălalt în slujba *Sanhedrinului*. Nimeni nu vrea să vadă că ambii sunt finanțați de aceeași bancă, decizia finală fiind a celui care plătește. O cecitate generală, un fel de auto-cenzură împiedică accesul la fapte, fenomene și documente evidente. Nimeni nu trage concluziile ce se impun.

De vreme ce lucrurile materiale evidente scapă percepției generale, aspectele ezoterice sunt și mai greu de înțeles. Ignoranța obștească în materie de politică ocultă este protecția

voastră ideală. Puterea voastră asupra celor mai subtile planuri va rămâne vreme îndelungată în afara oricărei investigații.

Maestre Ignațiu, domniți suveran pe întinderile lumii astrale, pătrundeți în sufletele și inimile oamenilor prin intermediul sentimentelor, emoțiilor, al idealurilor. Măreția voastră, Înalt-Preasfinte Ahasverus, controlați fluxul de energie vitală, făcând din omul supus zeului-ban o slugă personală, un veșnic datornic. Lucrul nu este greu de înțeles. Cele ce se petrec sunt decise din timp de către entități superioare. Grație poziției voastre de forță în planurile material și spiritual, sunteți decidorii vizibili din perspectiva istoriei.

Cine pe cine păcălește ? Care pe care ? Vom vedea !

Despre Sfinția Voastră, Maestre Ignațiu de Loyola, se spune că sunteți un jidan convertit, înconjurat de secretari și colaboratori jidani. Scopul ce vă animă este menținerea *Companiei lui Christos* în cadrul arsenalului jidovesc. Accesul jidanilor în Companie a fost interzis abia după un secol, pe când aceasta era deja perfect jidănită și instalată pretutindeni ca atare. Nu vi se pare bizar că un ordin catolic, adică universal, a simțit nevoia imperioasă de a formula o clauză restrictivă, de a interzice accesul jidanilor ?

Tâlhari cosmici

Iezuitismul se teme de ziua în care lumea va înțelege că este vorba de un iudaism camuflat. Prea terestrul Iisus al Iezuiților este antiteza sau opusul Christosului universal. În opoziție cu Christos, iezuitul Iisus nu urmărește salvarea sufletelor prin întoarcerea lor în Împărăția lui Dumnezeu. Iezuiții conspiră pentru și urmăresc întemeierea unei împărății terestre. Cu alte cuvinte, iezuitismul este contrar creștinismului.

Vom reveni asupra lucrurilor incredibile ce ar fi trebuit să atragă atenția celor ce s-au ocupat de discipolii lui Ignațiu, transformând criminalitatea acestora în virtute. În numele supușeniei formale față de Iisus, cazuistica vă permite Maestre

justificarea tuturor viciilor. Ați asasinat numeroși regi, prinți și papi ce nu s-au opus directivelor voastre, ați semănat confuzia în toate domeniile.

Ați pătruns peste tot, Maestre Ignațiu, în casele princiare din Europa și Asia. Ați fondat institute științifice, organizat servicii secrete, ați infiltrat religiile, în fruntea cărora v-ați instalat zbirii în sutană, cazul budismului tibetan. V-ați rezervat funcțiunile de comandă și decizie ale armatelor principalelor puteri. Descoperim din întâmplare că expertul în seismologie și cartografie sub-marină al armatei Statelor Unite este un cuvios iezuit. Observațiile astronomice sunt în mâna iezuiților ce au impus lumii viziunea lor materială despre univers. Când un Hubert Reeves sau alt măscărici de serviciu vorbește despre cerul înstelat, el spune exact ceea ce Iezuiții vor să ne bage în cap, cu privire la diversele galaxii. Concepția scientistă despre lume este invenția iezuiților. Ei au fabricat marile telescoape de după secolul al XVI-lea. Direct sau indirect, ei au elaborat teoriile științifice cunoscute.

Viziunea spiritualistă contemporană este tot o operă iezuită, consecință a viziunii clarvăzătorului iezuit Swedenborg care a descris lumile cerești și locuitorii acestora. Swedenborg a trasat geografia celuilalt tărâm, pe baza căreia iezuiții ocultiști au fixat gradele masonice prin care elitele sunt legate din punct de vedere magic – « semnul, cuvântul, pipăitul ! ». Lojile sunt închisorile în care sclavi naivi se joacă de-a masonii inițiați, producând energie ce vă alimentează egregora grație ritualului liturghiei masonice a Sfântului Ignațiu. Sunteți cu adevărat puternici !

Multe sunt de spus despre acțiunea voastră eficientă și discretă în diversele domenii ale cunoașterii și existenței. Analizând cultura noastră, descoperim peste tot o idee iezuită subtil disimulată.

Cât despre Înalt-Preasfântul Ahasverus, este oare nevoie să reamintim minunile prestidigitatorii îndeplinite grație Fondului

Monetar Internațional și băncii acestuia, nervul războaielor și revoluțiilor moderne ?

Unitatea mafiotă a puternicelor voastre *lobby*-uri fiind realizată într-un domeniu precis, forța zeului-ban este eliberată în sensul unui proiect științific, militar sau politic, astfel că lucruri considerate adesea imposibile se realizează în fața privirilor mirate ale omenirii neștiutoare. Dacă aceasta se opune cumva, cum se petrec uneori lucrurile în cazul criminelor vaccinuri obligatorii sau al alimentelor otrăvite, ea va fi constrânsă prin seducție mai întâi, apoi prin tiranie și măsuri polițienești, acestea servindu-vă și în cadrul relațiilor cu prea supusele ierarhii spirituale joase. Sunteți stăpânii voinței implacabile. Nu vă lipsește nimic spre a vă atinge scopurile : pe pământ prin Ahasverus, în ceruri prin Ignațiu. În fața acestei puteri, revolta pare puerilă. Nimeni nu vă arată, nici măcar cu degetul. Conspiraționiștii înșiși relativizează importanța iezuiților și a lui Ahasverus, mărturisindu-și astfel neputința de a înțelege complotul, de a opune acestuia o strategie oarecare. Sunteți la adăpost de orice suspriță neplăcută.

Cei ce ar dori eventual să vă combată, ar trebui să distrugă tot ceea ce au construit iezuiții, care au imaginat lumea modernă până la cel mai mic detaliu în materie de valori și manieră de gândire.

O fraternitate secretă vă combate în liniile defensive, fără a uza de mijloace directe, ceea ce încetinește progresul operațiunilor de curățenie din zona solară. Pentru moment, această acțiune nu prezintă un caracter spectacular. Toate însă la timpul lor... Iezuiți se tem de acest inamic invizibil ce folosește contra lor o influență magică care le perturbă și întârzie planurile ce ar putea fi blocate cu totul în final. Omenirea nu are niciun rol activ în acest război secret. Pentru moment, orice progres în acest război se constată cu dificultate, unele detalii părând să indice că uriașul iezuit are picioare de argilă. În fond, masele urmează pe oricine, neavând valoare în sine. Clasa medie este inexistentă, creierile sunt spălate prin presă și cultura debilitantă, surogat vândut cu o generozitate demnă de cauze

mai bune. Dacă imensul și agresivul ghiveci spiritualo-ezoteric *New Age* ar conține cel mai infim germen eliberator, puternicii lumii nu ar tolera pe piață nici măcar o carte de o acest gen. Abia vizibilă, fisura este greu de găsit.

În concluzie, ați încălcat legile universale și v-ați pus în postură de piraterie, de tâlhărie cosmică. Mânați sufletele într-o direcție opusă planului dumnezeiesc. Asta este problema voastră. Cum vă veți menține imperiul în timp, de vreme ce, treptat, blindajul materiei protectoare se dematerializează. Grație cunoașterii ciclurilor cosmice cunoașteți riscurile și vă adaptați schimbărilor. Până când ?

Nu vă temeți de judecata severă a Ierarhiilor Superioare care, cu toată răbdarea lor infinită, vor pune capăt într-o zi jocului vostru. Ați făcut mult rău omenirii și regnurilor naturale, ființelor elementale și spirituale, ierarhiilor îngerești reduse la sclavie în Babilonul vostru. Nimeni nu se poate opune justiției divine la infinit !

Iezuitismul războinic

Maestrul Ignațiu : La pledoaria naivă pe care ați făcut-o, răspund printr-o întrebare. Credeți cumva că nu am prevăzut eventualitatea unui recul, ba chiar a unei înfrângeri ? Misiunea mea este construirea Imperiului pe pământ. Prin grație cerească, îmi este dat să conduc această acțiune la bun sfârșit. Convins de adevărul și măreția misiunii mele, îmi asum dreptul de a distruge orice obstacol ce îmi stă în cale. Mă voi bate inclusiv cu zeii, de va fi cazul. Imi voi îndeplini misiunea. Intruchipez o voință ardentă, după cum o indică numele meu, *Ignațiu-Inigo*, adică « foc ».

Uitați imaginea pioasă a Sfântului Ignațiu. Sunteți în fața unui spirit marțian încarnat pe pământ pentru lupta finală. Ierarhia Superioară de care vorbiți mă lasă rece. În această zonă din Univers, autoritatea îmi aparține de drept; ea nu poate fi în niciun caz atributul acestor timorate « Entități Superioare » ce

se tem să că-și murdăresc aripioarele imaculate, prin contactul cu materia. Spirit de foc și de voință, am venit pentru a învinge, conform regulii în vigoare pe pământ și în întreg universul : cel mai bun trebuie să învingă ! Filosofia pășunistă și sentimentală, milogeala creștină dispar în fața voinței, a inteligenței superioare.

Cât despre raporturile de forță, concluzia a fost rezumată de tovarășul Stalin : « Câte divizii are Vaticanul ? ». Răspunsul este simplu. Eu, Generalul Ignațiu, pot lansa oricând și întărâta unele contra altora toate armatele lumii și toate cohortele îngerești de pe celălalt tărâm. Dacă Ierarhiile Superioare nu vor să-mi recunoască dreptul meu de expansiune în sistemul solar, le stau la dispoziție. Față în față, pe câmpul de luptă, îi voi întreba : « Nobile spirite ce pretindeți că acționați în numele unui Dumnezeu necunoscut, de câte divizii blindate dispuneți pentru războiul vostru ? ». Nici măcar nu și-au pus problema confruntării directe. De altfel, nici eu nu răspund convocărilor, provocărilor... Dacă din întâmplare unul din aceste spirite pure îndrăznește să-și bage nasul unde nu-i fierbe oala, îl voi acuza de amestec în treburile interne ale altora.

Odată dați peste cap, după cum merită acești incompetenți și handicapați politic, îi voi trata ca eretici. Pentru noi, după cum știți, blasfemia supremă este negarea divinității materiei. Dispun de armate întregi. Aviație, artilerie, rachete, poliție, justiție la comandă. Grație Sfinției Sale Ahasverus, dispunem de aurul necesar – măcar că asta se negociază, nu-i așa Sfinția Voastră ? Dacă acești fute-vânt își închipuie că pot veni de hac unui războinic ce a cucerit planeta spre a o scoate din rahatul stagnării, îi voi întreba încă odată : « de câte divizii dispuneți, *Messieurs* », pentru a mă scoate din imperiul meu ?

Dinspre ei, nu mă tem de nimic. Nu se pot bizui decât pe o adunătură de paraziți mistici, sclavi ai confortului, fără ambiție nici putere. În loc să se bată ca niște războinici, își udă chiloțeei și roagă cerul să îi scutească de chinurile vieții pe pământ. Ar putea cere o nouă, o mai bună încarnare. Toți cu Christos, numai cu el în gură. Când este însă vorba să pună mâna pe

lopată, pe o mitralieră... fug ca potârnișii. Eroi de-alde d'ăștia nu știu decât învârti cuvinte și privi în vârful buricului. Cei cu un rest de creier țin predici moralizatoare. Ceilalți dau ochii peste cap și așteaptă pară mălăiață din cer...

Din când în când, releurile mele cerești strivesc câte doi sau trei din acești viermișori. În astfel de situații, lucru de necrezut, se cred atinși de Sfântul Duh. Poliția mea îi ia la trei-păzește și ei o țin în Duhul Sfinteniei. Nu mai vorbesc de lăncezeala și dezorganizarea lor. Li trimiți la Dracu-n praznic și ei se duc mulțumind cerului. Le dai un șut în c... și ei îți întind obrazul, să se echilibreze. Cei mai serioși dintre rebelii și dizidenții ordinii mondiale construiesc uneori o organizație solidă. Acestea însă sunt rapid paralizate de dogmatism, lipsă de bani, divergențe... Se cred războinici, dar se împotmolesc în idealism, pacifism, misticism debilitant, ignoră totul în materie de artă politică, disprețuită ca un rău absolut. Vai de ei. Secături cosmice ! Când sar peste cal cu acțiunile lor idioate și dezordonate, le trimitem câțiva de-ai lor, frați și surori ce le neutralizează organizația din interior.

Nu ne subestimăm însă adversarul. O fraternitate secretă de pe pământ ne-a jurat pieirea. Nu știu în ce corp omenesc este încarnat șeful ei. Acest cavaler ocupă terenul încă din Evul Mediu, din vremea când încă nu apărusem pe lume în pielea lui Ignațiu de Loyola. Am venit pentru a-l înfunta. În acest scop, în ciuda unor divergențe mai vechi, am bătut palma cu Ahasverus, ce dorește « Pământul Promis ». Eu vreau întreg sistemul solar. Cu tot respectul, Cuvioase și Înalt-Preasfinte, vom regla acest litigiu după ce vom fi ras, tuns și frezat toate secăturile din zonă.

Exclusivitatea poporului ahasveric este o problemă. Refuză amestecul cu alte rase. Va trebui probabil să-l deportăm pe altă planetă, să instalăm acolo Regatul lui Israel. Iată un subiect ce produce oarecari scânteii între noi... *Ach so! Heil schalom !* (râsete).

IPS Ahasverus : Cu cine vom începe pe planeta voastră de concentrare ? In sfârșit, slavă Domnului, Preasfinte Ignățiu, inventator al lagărului de concentrare pentru Indienii din Paraguay. V-ați gândit la ceva, construind acel « *reducciones* » chibuț socialist ideal. Gândeți probabil să gravați în memoria lumii chibuțul viitorului, pentru toate sufletele sub autoritatea Sfinției Voastre, a noastră. Slavă Domnului, înțelegerea noastră este perfectă, Preasfinte Ignățiu.

Sfântul Ignățiu : Nu pe mine mă veți face să cred, Inalt-Preasfinte, că altceva decât bolșevismul va fi forma voastră de guvernare, când mult așteptatul Rege al lui Israel va urca pe Tronul Pământului. De altfel, este singurul mijloc științific de guvernare a guguștiucărimii. Am convins elitele liberale angajate pe linia noului bolșevism, pe drumul tras de vajnicii tovarăși. Vom instala un Bulă-Verde în fruntea nomenclaturii. Mulți se bat pe coliva asta.

Să revenim, dacă permiteți, la oile noastre. Ce știți despre cavalerul perfid ce plănuiește subversiunea sufletelor. Din cauza lui am lansat operațiunea « Iisus, Regele lumii », pentru a contracara « Christosul Universal », găselnița lui. Apăr lumea și ființele organice de care avem nevoie pentru delicioasa materie.

Șeful secret al puterilor spirituale de dincolo de sistemul solar are probleme cu găsirea coechipierilor. Prețioșii ăia nu suportă existențele dezincarnate. Vorbesc până amețesc de sacrificiul încarnării. Fecioarele de pension și flăcăii foliculinizați n-au cu ce intra în luptă. Înțelegeți ce vreau să spun... Ne-ar place să le vedem blindato-boășele degenerate strălucind în soare, față cu fermitatea, energia și dispozitivele noastre virile, peste care nu trece nici musca. Revin însă la întrebarea rămasă fără răspuns : « voi, iubitori de dreptate și de mâțe democrate, voi buricul lui Socrate, trădători frate de frate, de câte divizii dispuneți ? » (râsete).

IPS Ahasverus : Limbajul exotic al Sfântului Ignățiu mă fascinează de peste cinci secole. Tot acest timp l-am observat

cu o încântare amestecată cu spaimă. Rapiditatea cu care și-a aranjat sfințirea de către buserica pe care a dat-o la întors nu este la îndemâna oricui. Spiritele astea de pe Marte au pe Dracu în ele, răstoară totul în cale, schimbă ce ating, scot Universul din țâțâni. Punerea asta în chestie mă fascinează, obișnuit cum sunt cu diplomația...

Mă aflu de mult pe acest front. Citesc sufletul oamenilor ca o carte deschisă. Sfântul nostru Ignațiu este un fenomen în această zonă din sistemul solar. Parteneriatul nostru este o binecuvântare, deși metodele lui îmi cam dau palpitații. Operațiunea Cel de al III-lea Reich și războiul respectiv a fost cam riscantă... La un moment dat, englezii au fost aruncați în mare precum mizeriile omenești din rețelele de canalizare ale urbelor de pe coasta Mânecii. Asta însă este o afacere aparte cu scumpul și perfidul meu Albion.

God save the Queen of British Israel ! Hmm... Sfinte Ignațiu, aveți perfectă dreptate, ar spune-o și ipocriții apostoli ai dragostei cu sila : « Câte divizii are Sfinția Voastră ? Hmm... *tov meod* ».

Sfântul Ignațiu : Excelența Voastră mă flatează. Nu pot face umbră Excelenței Voastre. Ați repurtat victorii fără număr. Ați îngropat imperii. Christos este un model pentru mine. Singurul ce merită combătut, între noi fie vorba. Avem puțini adversari pe măsură. Nu strică să inventăm câte unul, să scoatem din lesă bolșevici, naziști, fasciști, teroriști și alte creaturi de-ale noastre, pentru mai marea și mai deplina glorie a lui Dumnezeu. Nu-i așa ? (râsete).

IPS Ahasverus : Bineînțeles. Pentru tot mai marea glorie a lui *Ha Chem*... Binecuvântat fie-i numele !

J. L. : Amândoi pretindeți că lucrați pentru mai marea glorie a unui Dumnezeu preocupat de afacerile pământești. Cei ce vă ascultă în biserici, sinagogi, moschei sau loji nu-l vor înțelege ușor pe Dumnezeu vostru pragmatic. Ne-ați putea explica acest lucru ? Desigur, fără să deconspirați vreun mister rezervat înalților inițiați !

IPS Ahasverus : Sper să vă fac plăcere citând pe discipolul și fiul spiritual al Sfinției Voastre, Părintele Teilhard de Chardin. Venerabilul iezuit scrie undeva : « pe când eram copil, adunam în cameră bucățele de fier, găsite care de pe unde. Imi construisem din ele un altar frumușel din fiare vechi: Adoram Dumnezeuul fierului din toată inima și din tot sufletul meu ». Imi veți scuza aproximația. Nu am la îndemână citatul exact. Aparent copilăresc, fragmentul este de o rară frumusețe lirică : « Dumnezeuul meu, al fierului³¹ ». Dragoste pentru Sfânta Materie, nu glumă ! Iezuiții-s mai catolici decât Papa, mai religioși decât religia, mai rapizi decât viteza, mai negri decât păcatul...

Sfântul Ignațiu : Citatul este exact. Mulțumesc pentru duioasa aducere aminte a tinereții Părintelui Teilhard. Ea rezumă zelul, devoțiunea noastră pentru lumea materială și dumnezeul ei. Fără nicio teologie feruginoasă, subliniez fervoarea religioasă a savantului pentru fiarele vechi. Doar țigarii, prin târguri, mai invocă cu respectul și venerația cuvenită sfintele fiare vechi. Sfântă idolatrie a Materiei, miluiește pre poporul tău.

Vă amintiți...? S-a publicat. Rănit la Pampelune, am fost pătruns de un spirit de pe Marte. Luni de zile am zăcut la pat. Un șarpe de lumină mi-a pătruns în suflet. Prin șira spinării. Mi-a schimbat viața cu totul. Șarpele s-a arătat apoi de nu știu câte ori. La început, contactul supra-natural cu el îmi îngheța inima. Încă nu eram inițiat în mistere. Spiritul, pe care

³¹ . In cartea sa *Inima Materiei* (Cf : *Le Coeur de la Matère*, Paris, Seuil 1976), Teilhard de Chardin a publicat un « Imn al Materiei ». Unul dintre capitolele acestei cărți poartă titlul « Christos în Materie ». Exclamațiile acestui iezuit apropo de materie sunt demne de luat în considerație. Iată câteva : Nu spune niciodată « Materia este uzată, Materia este moartă » întrucât până la sfârșitul vremurilor « Materia va fi tânără și exuberantă, strălucitoare... »; nu pune niciodată « Materia este condamnată, Materia este rea ! ». Opinia definitivă a lui Chardin, cu privire la materie, este adesea citată de exegeții și comentatorii săi : « Acesta este Corpul meu. Scaldă-te în Materie, Fiu al Omului ». (N. T.).

neobrăzații de azi îl numesc reptilian, venea de pe Marte, planeta roșie a fierului. Marte polarizează voința oamenilor în chiar sângele lor.

IPS Ahasverus : Absolut ! In sfânta limbă ebraică, ADAM semnifică culoarea roșie, sângele. In Sfânta Cabală, culoarea sângelui provine din fierul voinței spiritului lui Marte. Nimic de mirare că sufletul ce avea să devină iezuit în serviciul materiei s-a aprins și a palpitat la vederea nobilei metal de pe planeta sa de origine.

Sfântul Ignațiu : Exact : « Metalul planetei sale de origine », Inalt Preasfinte. Din cele mai vechi timpuri, spirite-șarpe au coborât pe pământ, aducând știință oamenilor incapabili să iubească materia. Spiritele-șarpe veneau de pe Marte. Au adus progresul și au dus tot cu preșul. Eu însumi vin de acolo. Ca și mine, savanți iezuiți ca Teilhard de Chardin au săltat Biserica la nivelul înțelegerii, ba chiar la glorie, față de întârzierea științifică acumulată în aproape cincisprezece secole de obscurantism. După 1950, când cu istoriile extraterestre marțiene și omușorii verzi, am râs cu poftă. Semăn eu cu un omușor verde ? (râsete).

IPS Ahasverus : Știam că iezuiții Inalt Preasfinței Voastre au aranjat chestia cu omușorii verzi și invadatorii marțieni. M-am prins scurt. Controlați astronautica, aparițiile cerești, slavă Domnului. Farsele voastre însă întrec uneori măsura. Ce vreți cu farfuriile zburătoare ? Milioanele baronilor Companiei Finnciare se duc pe gârla OZN-urilor voastre.

Sfântul Ignațiu : Compania Financiară a lui Iisus ! (râsete). Banii baronilor, dolarii lui Rotschild... treaba nu-i oablă, Inalt-Preasfinte. Banii-s ai popoarelor, ce i-au încredințat băncilor internaționale care, cum zice un cântec sionist, « va fi întreaga omenire ». Moștenitorii scumpului *Ha Nassi*³² sunt vechilii

³² . Titlul ebraic de Prinț, al baronului Edmund de Rotschild. (N. A.).

bunurilor Domnului. Venerabilul Avraham Benyamin³³ s-a încarnat într-un corp ce ne va fi foarte util în viitor³⁴.

IPS Ahasverus : Banii ăștia îi am în pază pentru succesul Marii Opere. Voi, militarii, nu știți cum se câștigă banii, reflex al aurului din soare. Am adunat toți banii în același pol magic. Trebuie să dorești banul așa cum dorești puterea, să ști să îl păstrezi. Asta este arta.

Sfântul Ignațiu : Banii de care dispuneți depind de strategia politică. Fără planul meu de război, bancherii Inalt Presfinției Voastre și-ar număra încă bănuții de tinichea în fundul ghetourilor, unde rabinii i-au ținut în lesă vreme de secole.

De n-aș fi creat eu condițiile politice necesare, cum ați fi decașat voi revoluția voastră ? Cu țoalele lor pitorești și barba în noduri, talmudiștii își frecau ochii prin stele și manuscrise pentru a decide dacă este permis să dai calul sâmbăta la apă. Iezuiții însă au pus la cale invențiile, descoperirile, progresul. Pe vremea când rabinii, popii și pastorii poceau spiritele în școlile dogmatice, iezuiții au plănuț mutăția tehnologică ce a schimbat fața lumii. Cu tot respectul, cine v-a scos din rahat, Inalt Preasfinte ?

IPS Ahasverus : Prin compresie, la explozie ! Asta a fost ghetoul, căruia îi păstrez o nostalgie infinită. Cât despre *Yeshivots* sau școlile noastre, scumpul nostru fiu, enoriașul Albert³⁵ și alți savanți, mustăcioara lor pana ciorilor, multe

³³ . Numele baronului jidan, proprietar al Palestinei. (N. A.).

³⁴ . Inițiații elitei se încarnează după propria voință, ca și călugării lama tibetani, nu mai puțin inițiați iezuiți și ei. (N. T.).

³⁵ . Este vorba de Albert Einstein și de Teoria Relativității, despre care, fără să insiste, autorul crede că ar aparține acestuia. Lucrurile stau altfel. Cu toate meritele, reale sau trâmțate, Einstein nu a contribuit cu nimic la Teoria Relativității. Imaginată către 1904 de Henri Poincaré, ea a fost apoi completată de Lorentz, Planck și alții. Poincaré este cel ce a botezat formulele de trecere (« *Ecuatiile Lorentz* ») de la mecanica clasică la cea relativistă. În ce calitate a făcut Poincaré asta ? În calitate de autor al lor. Lucrul nu are importanță, se înțelege. Se înțelege și mai bine însă, dacă o spunem. (N. T.).

inteligente au fost frecate și ferecate în scaldătoarele de spălat creieri. Doriți cumva lista școlilor și dascălilor specializați în debusolare mintală și descreierare galipantă ?

Sfântul Ignațius : Profesorul cu râșnița voastră de creiere ? Cunosce lista celor cărora cercetătorii noștri din umbră le-au suflat descoperirile, înainte ca lojile voastre să le aștearnă la picioare covorul roșu al renumelui internațional. Fără noi, obsesiile kundaliniste ale lui Sigmund ar fi rămas în sertarul lui de onanist emerit. Nici dracu nu l-ar fi băgat în seamă. O spun cu umilință. Exercițiile mele spirituale au format genii peste genii, servitori devotați și dezinteresați.

IPS Ahasverus : Este adevărat, în materie de științe fizice, nu însă și în științele umane. Minunată găselniță, științele astea... « umane ! ». Rigoarea și disciplina au făcut din ele o excelentă mașină de spălat mințile și de tuns creierii. De când cu normele internaționale și gândirea gata gândită, mașina asta a cam ajuns la muzeu. O vom repune în funcțiune. Ca și ghilotina, scaunul electric, camerele de gazare... Pardon ! La loc comanda ! Unu, Faurisson, și-a băgat nasul în chestia asta magnifică...

Sfântul Ignațiu : Dintr-un trivial nimic, arhaismul talmudic face o întreagă metafizică. Iată un magnific exemplu : « *De ce nevasta lui Rabi ține mâna pe capul soțului, printr-o gaură specială, când acesta este pe tronul unde oamenii bine crescuți se duc singuri ?* ». Răspuns : « *Pentru a împiedica împielitații de dracii să-l deranjeze pe sfântul om în timpul operațiunii obscure* ». Talmudul formează spiritele analitice ! (râsete).

Măcinarea, pulverizarea, atomizarea, crăparea infinită a firului în paișpe e materia de bază a Talmudului. Normal, căci natura nu înseamnă nimic în cadrul marelui nostru plan. Ea este un obiect străin, populat de forțe ostile, pe care spiritul nu le poate domestici. Suntem imuni la orice sentimentalitate privind natura și regnurile ei. Nu ne interesează decât evoluția omului nostru nou. Proiectul meu depășește limitele micuței planete ce vă stă în gât de vreo sută de mii de ani. Vă vom da pământul

promis. Pe noi ne interesează sistemul solar. Tot sistemul solar. Cât despre soldații roboți, ei nu pot fi fabricați decât prin intermediul *Exercițiilor spirituale*. Pentru asts le-am compus.

IPS Ahasverus : « Vârsta Neagră necesită mijloace specifice Vârstei Negre », spun Indienii. Oamenii ăștia nu-s deloc în urmă, cum cred unii. Răul se vindecă prin rău. N-o să învăț eu astea pe inițiat de mână stângă³⁶, ca Sfinția Voastră, dizolvant teribil al culturilor tradiționale. Gândim la fel. Religia noastră unică este voința de a dirija omenirea în direcția cea bună, împiedicând orice evaziune extra-galactică. Am făcut un pact, ne recunoaștem reciproc forțele noastre egale. Voi în cadrul muncii și disciplinei de fond. Noi adunăm bogățiile lumii, ban peste ban. Voi cu naziștii, noi cu bolșevicii. Voi cu China. Noi cu America. Aliați pe vecie. Noi tăpănim Hollywoodul. Voi comandați Vaticanul și popii de operetă. Facem teatru, cinema, actorie... Ce ne-am face unul fără altul ? Bilanțul îl vom face la sfârșitul sfârșitului. Atunci vom trece la bani mărunți.

J. L. : Limbajul vostru pentru inițiați este excesiv codificat. Limbajul de lemn s-a cam demonetizat. Să revenim la subiect. De ce îl ocoliți ? Cum vă veți descurca ? Forțe superioare văd altfel evoluția lumii. Ele se vor supăra și vor folosi marile lor mijloace.

³⁶ . Se vorbește de două căi de inițiere. « Calea tantrică », de mână stângă permite orice în vederea obținerii eliberării. Pentru ea, otrava este identică cu leacul. Căii acesteia i se mai spune satanistă sau de mână stângă, în opoziție cu « calea religioasă » sau de mână dreaptă, ce implică renunțarea totală, la tot și toate. Calea de mână stângă legitimează orice, cea de mână dreaptă interzice orice. Calea de mână stângă nu implică însă neapărat satanismul. Multe forme de inițiere, inclusiv învățământul consideră necesară trăirea normală a vieții, realizarea cât mai multor experiențe, de tot felul. În acest fel, fiecare învață din propria experiență. Dimpotrivă, inițierea sau calea de mână dreaptă presupune intervenția unei autorități exterioare, care dictează ce este bun și ce este rău. (N. T.).

Sfântul Ignațiu : Care mijloace ? Am răspuns clar, prietene. Atât de clar, cât poate un iezuit. V-am spus. Nimic nu ne stă în cale. Nimeni nu se poate opune planurilor noastre. O singură excepție. Una comică : « Fantomele Trandafirului³⁷ ». (râsete).

IPS Ahasverus : *Ach so, kamerad !* De acord. Prin apatia lor somnolentă, masele-s în mâna noastră. Clasele medii sunt abrutizate de nevoia exagerată de confort și păpică. Elitele umblă după plăceri, vicii, mănăstire, maici, chef... Cine să împiedice triumful Internaționalei noastre ? Vom menține imperiul terestru până la următorul ciclu. Nicio putere galactică nu poate interveni pe pământ. In caz contrar vom declanșa strategia arderii holocaustice totale.

Legalmente, forțele spirituale străine nu au de ce să-și bage nasul. Pe plan material sunt inexistente. Din cauza și în ciuda calităților spirituale, nu ni se pot opune. In configurația actuală, calitățile lor nu înseamnă nimic. Christos, binecuvântată fie-i memoria, a schimbat regula. Magnetismul lui seducător a pătruns planul vital. Slavă Domnului, ne-am recuperat spațiul vital. Material vorbind, proprietarul locului deține ce este pe locul lui. Am plătit tranzacția. Fiecare-i stăpân la el acasă.

Datoria mea este să conserv, să fructific pământul prin industria poporului meu, atât de muncitor. Hoții coboară pe pământ pentru a tulbura sufletele șeptelului nostru ascultător. Legea lumii este contra lor. Inger cu foale de fier, Sfinția Sa Ignațius face poliție de mână forte, veghează dimensiunea luminoasă a celuilalt târâm. Casa Domnului și stăpânului nostru, binecuvântat fie-i numele, este bine păzită. Sfinția Sa Ignațius va pune mâna pe fantoma vizionară și sentimentală ce se încumetă să ne stea în cale. Personajul acesta irealist și pierdut în spațiu nu ne jenează de fapt. Nici nu-i pronunț

³⁷ . Aluzie la Christian Roze-Croix (sau Rosencreutz), fondator și maestru secret al Ordinului Crucii Roze. In anumite cercuri, fără nicio justificare, acest maestru secret este considerat « fantomă », deși el nu are nici în clin nici în mănecă cu entitățile « fantomatice », care populează astralul. (N. T.).

numele. Dealtfel, este lipsit de orice resurse. Valoarea combativă a echipei lui este nulă. Elanul lor mistic îi poate amuza pe cei cu urechile în mrejele absolutului. Forțele reale sunt în mâna noastră. Omenirea va cunoaște progresul nostru și numai al nostru. Forțele unite ale banului și inteligenței ne-au făcut invincibili. Contrar neputincioșilor detractori, suntem însuflețiți de ardoarea ce inspiră proiectul nostru grandios, de cunoștințele științifice, mijloacele materiale colosale ce ne stau la dispoziție. În fața noastră cine-i ? Neant !

J. L. : Bine informate cu privire la înalta politică, unele cercuri susțin că nu veți putea ține omenirea în frâu la infinit.

Sfântul Ignațiu : Categorie ! Ne trebuie o opoziție dinamică. Pacea veșnică pasteurizează progresul. Dacă inamicul nu vine pe pământ, spre a ne înfrunța, îl vom ataca în cer. Înțelegeți ? Viața noastră este lupta ce stimulează ierarhiile îngerești. Mormolocii semi-conștienți se cred oameni, trăiesc doar în puf, la căldură, în securitate... ba chiar în ghiarele acesteia ! Pacea lor este aceea a cimitirelor. Christos le-a vorbit de sabie. Vorbe în vânt,... Nimeni n-a avut urechi, să audă. Idioții aplică principiile invers. Toate le fac pe dos. Ii vom ajuta să continue. Din groapă în groapă, la prăpastia finală. Veșnica pomenire... Preferă moartea în locul vieții. Moartea, numai moartea, ne este cea mai scumpă nuntă dintre nunții, cântă încă voci de mult îngropate. După câteva gesturi, cândva, de mult, acum fac pe ei de frică. Nu mișcă un deget. Ii conducem ca pe orbi. Fără noi s-ar sufoca în bulgărele de seu ce le presează creierul și le înzămoșează mințile. Ii stimulăm. Le injectăm gustul plăcerilor materiale, al acțiunii sterile și productivității nule. Ordinul nostru, se știe, nu și-a propus niciodată formarea intelectuală a maselor. Dresăm doar elitele. Pentru masele de cretini avem doar imagini, senzații tembelizante, sunete. Vom face din ei uși de biserică. Ii ducem pe stadioane, în cârciumi, la televizor, carfur sau alt bordel. Am născocit sportul patogen. Lansat de lojile engleze stupide, fotbalul nu mai umple stadioanele, ca acum câteva zeci de ani. Nu face nimic. Ne ducem după ei.

Scapă câte unul, dar îl prindem în fața ecranului. Il împărtășim din Sfântul Potir televizual, în numele Tatălui, al Fiului, al Sfântului Duh... Radio România Actualități cântă « Tatăl Nostru » dimineața la cinci, la miezul nopții. Tundem, mulgem, mergem înainte; credincioși, atei, căldicei, cu sau fără popii năuciți de evenimente. Radem tot. Sfintele noastre planuri cerești și milițiile îngerești nu vor duce lipsă de nimic.

Notre Dame de l'Internet

J. L. : Ce ne puteți spune în materie de Internet ?

Sfântul Ignațiu : Cu permisiunea IPS Ahasverus voi răspunde și la această întrebare. Pruncii mei spirituali sunt atât de înșurubați pe *Web* încât iezuiții mucaliți vorbesc de *Notre Dame de l'Internet*. Conform tradiției, numele spune totdeauna ceva. Pentru inițiați, « *Notre Dame* » de peste tot înseamnă un circuit teluric, dublat electromagnetic.

În secolul al XIV-lea, un călugăr franciscan a avut viziunea computerului în vis. După cum știți, franciscanii au fost printre primii în multe domenii, cucerirea Asiei, la sfârșitul Evului Mediu, de exemplu. Primii lama catolici au fost franciscanii, care au deschis Bisericii perspectiva politicii mondiale. Lumea a uitat. Înainte a deveni politrucii lui Dumnezeu sau călugări predicatori, franciscanii au fost inchizitori, eliberându-ne de complexul sexual și de altele. Aparatul magic numit computer, ordinator sau calculator ne-a fost inspirat de îngerul Domnului, Slăvitul Ahriman. Grație iezuiților militari din Pentagon, am instalat o rețea mondială pe frecvența « 666 », unda purtătoare prin excelență în actuala vârstă a omenirii, *Kaly Yuga* sau *Vârsta de Fier*.

Litera « w » este « *vaw*-ul », din *Kabală*, cu valoarea numerică « 6 ». Internetul sau *Web*-ul este un vector de comunicație globală pe frecvența « *www* » sau « 666 ». Frecvența aceasta înglobează toate energiile conectate în rețea și transformate

într-o nouă formulă religioasă, de unde numele de « *Notre Dame de l'Internet* » sau « *Notre Dame du Web* ».

Conștiința virtuală globală sau « *Noosfera* » este un concept formulat de Teilhard de Chardin. În starea ei de comuniune actuală, este o unitate minunată ce se apropie de punctul « *Omega* » al iezuitului Teilhard de Chardin. Rodele acestei conștiințe unificate vor pune la un moment dat toate ființele pe una și aceeași lungime de undă. Ceea ce deocamdată este trecător și episodic, pe durata limitată a unei ședințe internet, va deveni o permanentă stare de conștiință. Unificăm sufletele prin matricea *Notre Dame de la Technologie*. Vom integra conștiința umanității în Dumnezeu nostru.

J. L. : Cine este Dumnezeu vostru ? Voi ce proiectați o tiranie absolută. Doriți formarea unei celule colective omogene, tăind omul de originea lui divină, cu scopul de a-l aservi pe vecie planului terestru. Plănuți robotizarea omenirii, transformarea ei în instrumentul ce va produce energia necesară supraviețuirii voastre parazitarno-vampirice. Descoperind complotul vostru contra omenirii, nimeni nu rămâne indiferent. De mirare însă, până una-alta nimeni nu alertează omenirea cu privire la planul vostru infernal. Cei ce v-au înțeles jocul întârzie să dea alarma. Fără un obstacol neprevăzut, vă veți atinge probabil scopul. În acest caz, omul va fi tăiat de esența sa spirituală. Care este scopul proiectului vostru monstruos ? În loc să ne închideți într-un sistem alienant, v-ați putea utiliza inteligența pentru a ne ajuta să ne regăsim originea noastră divină. V-ați asigura astfel vouă înșivă salvarea, în loc să riscați un blestem veșnic.

Triburile lui Israel

IPS Ahasverus : Dragă prietene, te rog să-mi permiți să îți spun ceva grav. Nu poți înțelege drama ce se joacă. Ți lipsesc unele elemente.

În ce privește poporul meu ales, problema este supraviețuirea dumnezeului arhaic încrustat în chiar carnea lui. Mitologic numit « Dumnezeul lui Israel », acesta este încarnat în etnia modificată genetic, păstrând veșnic în ea divinitatea semită ce domnea și domnește peste tribul de altă dată, ajuns în fruntea turmelor de *goiym*. Pare de necrezut. Așa supraviețuiește însă divinitatea tutelară a unei rase. De demult, sub Imperiul Atlant, rasa semită primordială și-a avut momentul de glorie. Spiritul s-a încarnat în carnea ei pentru a produce prototipul uman cel mai evoluat al epocii, grup selecționat intrat atunci în eliberare spirituală. Au apărut însă unii refractari, preferând plăcerile vieții materiale în locul celei sufletești. Sufletul semiților inițiali și-a regăsit natura îngerească, capacitatea de a călătorii către universurile superioare. O parte însă din semiții « aleși » a refuzat să plece din planul material, unde acumulate puteri magice și comori uriașe. Biblia vorbește de contactul prodigios dintre forțele aleșilor acestei epoci și navele spațiale ale forțelor spirituale superioare. Datorită pietății spirituale pe care le-am inoculat-o, jidanii cred că aceasta privește ciclul actual al destinului lor, pierzând din vedere că este vorba de un mit atlant preistoric. Nu pot să îi dezamăgesc. Ar fi să-mi pierd toate oițele dintr-un foc.

După potop, grupul semiților-atlanți, reuniți de magii lor, formară cele două triburi, Israel și Iuda. Intreținută prin rituri magice, știința eugenismului și mai ales tăierea împrejur de ziua a opta, egregora iudaică a supraviețuit mii de ani cu nostalgia gloriei pierdute, o amintire fără de sfârșit. De aici, prin compensație, a rezultat o nestăvilită forță de viață, de afirmare, ca și cum totul risca să le scape printre degete. Le-am implantat în suflete teama de șefi, dezgustul pentru amestecul cu alte popoare și cursul normal al evoluției raselor ce apar, mor sau dau naștere altor rase noi. În ce mă privește, afirm cu tărie doctrina rasistă ce prelungește viața divinității noastre.

Descendenți ai vechilor Semiți, Jidanii au dezvoltat sentimente de culpabilitate pentru gloria pierdută din cauza refuzului de a se alia cu dumnezeii, conform ofertei din timpurile de demult.

De aceea, în fiecare jidan trăiește o nostalgie nestinsă, ce se exprimă în memoria colectivă și așteptarea unui Mesia ce va veni spre a le restitui gloria pierdută. Ei așteaptă ziua când această glorie va țâșni ca dintr-un vulcan, făcând din ei păstorii omenirii, conform *Leviticului* și *Deuteronomului*. După drama Atlantidei, confundată cu Egiptul, în Bublă, această aspirație este inversată în sens material. De aceea, ei așteaptă un Mesia fizic, ce va domni peste lumea materială.

Un grup exclusiv

Toți profeții au fost din rasa noastră. Altfel nimeni nu i-ar fi ascultat. Deși ascultați, ei au fost nu mai puțin respinși, întrucât incitau la ruperea coeziunii rasiste a grupului nostru exclusiv. De ochii lumii, această coeziune se justifică prin ideologia poporului ales, la care aderă inclusiv jidanii ateï, ce filosofează despre umanism și Drepturile Omului. O întreagă nostimadă tejghetarii troțkiști sau sioniști ce moralizează goimii! Altfel nu am putea să dăm lecții de anti-rasism lumii întregi, deși practicăm rasismul cel mai integral posibil, în văzul lumii întregi. Cum ar putea face altfel filosofii democrați, cărora de mii de ani li se spune dușmanii sau cu forța că sunt îngerii păzitori ai întregii omeniri ?

Biblia este un amalgam de cărți profetice interpretate pe dos. Așa stând lucrurile, am fost ales pentru a ghida entitatea noastră iudaică colectivă, ce vrea să supraviețuiască, refuzând să se dilueze în omenirea inferioară. Obiectivul nostru este supraviețuirea colectivă, dincolo de alte considerații, cum o cere legea existenței. Acest scop asunde însă unul și mai înalt : supraviețuirea spiritului nostru de grup, a dumnezeului nostru, pentru care trebuie să facem unele sacrificii.

Insuficient atașate memoriei colective, sufletele jidovești de azi aspiră la emancipare. Adversarii noștri cei mai periculoși provin astăzi dintre noi; trădători ce scriu blestemății despre rabinii, gânditorii, bancherii, șefii noștri politici. Nu se sfiesc

să avanseze că i-aș fi plătit pe naziști prin intermediul Americii, al perfidului Albion și al lojilor *British Israel*. Auzi vorbă ! Mai bine îmi mușc limba. Înțelegeți situația, nu-i așa ?

Eugenism

J. L. : Lucrurile au meritul de a fi clare. Aspirați să mențineți neschimbată egregora, deși o știți condamnată la topire și refacere, ca toate rasele de pe pământ. Iată însă altă problemă. Țineți neapărat să împingeți eugenismul până la immortalizarea materială prin metode științifice ? De ce ? Implicarea evidentă în magia genetică neagră arată că urmăriți modificarea codului genetic omenesc, ceea ce este cu totul altceva decât motivele grotesco-medicale invocate. Există un vechi contract între Banca Rotschild și Institutul Pasteur din Paris. Fondatorul Institutului Pasteur este baronul Edmund de Rotschild, zis « Prințul ». Activitatea acestui « Institut » este cât se poate de sugestivă : după ce a otrăvit lumea întreagă, prin vaccinare, în momentul de față îngrășă o bandă de SRL-uri și societăți anonime specializate în manipulări genetice. Din întâmplare, șefii acestor SRL-uri și societăți banditești sunt oamenii voștri de încredere.

Scopul acestor costisitoare matrapazlăcuri este crearea unui om nou³⁸. Fanfaronada scientiștii din jurul crimelor voastre este

³⁸ . Mulți au încercat crearea unui « om nou », ceea ce implică dispariția, treptată a omului actual. Comunismul a fost o tentativă supremă în acest sens. Inventat, experimentat și condus de politrucii jidani, « omul nou » comunist a fost fabricat cu băta, prin mizerie științific organizată, tortură permanentă a sclavilor de către sclavi. Lozinca « Proleteri din toate țările uniți-vă ! » devenise « Sclavi din toate țările turnați-vă, torturați-vă, ucideți-vă unii pe alții ! ». Comuniste, necomuniste, oricum li s-ar spune, este vorba de lozinci și practici jidovești, a căror rădăcină este Talmudul. Teoria și practica comunistă, liberală, democratică sau « umanistă » este o vastă întreprindere talmudică. Înțelegerea acestui lucru ar necesita traducerea fidelă a Talmudului în limbile pământului. În cei două mii de ani de

praf în ochii prostimii. Sumele uriașe cheltuite arată că urmăriți falsificarea codului genetic al întregii omeniri. Este singura voastră alternativă de supraviețuire. Sau lucrați sub comandă pentru vreo putere extraterestră epuizată genetic, doritoare să își refacă virginitatea ADN-ului prin intermediul sacrificării rituale a omenirii.

Ce gândește Sfinția Voastră despre asta ? Originea iezuită a eugenismului nazist nu mai este un secret pentru nimeni.

Sfântul Ignațiu : Mai întâi voi îndrepta unele din cele spuse aici, toate ieșite din creiere conspiraționiste debile. Onoratul meu coleg întru sfințenie, IPS Ahasverus a condus operațiunea de transplantare a egregorei sale în pământul Palestinei. Afacerea nu este încă deklasificată din punct de vedere ocult, întrucât condiționează istoria modernă a omenirii. Pe această temă, nu voi spune nimic în plus. Dacă vă amuză, putem vorbi despre orice fel de baliverne ezoterice. Problematika iezuito-iudeo-nazistă este însă un subiect tabu, foarte emoțional încă pentru cei mai mulți dintre oameni.

Fuziunea tuturor credințelor

IPS Ahasverus : Sfântul Ignațiu știe cum devine chestiunea. Căutați cu răbdare. Veți găsi. Este vorba de o evidență în legătură cu supraviețuirea înaltelor puteri cerești și a ierarhiilor temporale ce le servesc. Scumpul nostru Sfânt Ignațiu, deși venit războinic, este în serviciul exclusiv al castei sacerdotale. De aceea a infiltrat biserica vremii sale, făcând din aceastaa

creștinism, cu toate bunele lor intenții, armatele de preoți, călugări și ierarhi creștini au bătut câmpii, jidovind lumea întreagă. Bunele intenții nu scuză incompetența, lenea intelectuală, dogmatismul, obscurantismul, fanatismul, lichelismul. Spunând acestea, nu oferim niciun fel de soluție. Este însă posibilă vreo soluție înainte de buna cunoaștere a situației ? (N. T.).

matricea templului universal, în vederea și prin fuziunea tuturor credințelor.

Temerar și de necrezut, planul lui i-a lăsat pe îngerii și chiar pe Dumnezeu ca la dentist. Între timp este pe cale de a restaura Imperiul Ceresc, actualmente pe sponci. Va injecta vigoare, o nouă tinerețe în venele colesterolizate ale Dumnezeului nostru, ale îngerilor lui.

J. L. : Este oare vorba de împlinirea vorbeii apocaliptice : « Rănită mortal, Bestia și-a regăsit viața » ? Urmăriți salvarea ierarhiilor sacerdotale anemiate de excesele distrugătoare ale ateismului, ce le-a privat de energia magico-religioasă, hrana lor cea de toate zilele.

Sfântul Inigo : Exact. În secolul al XVIII-lea, constatând reaua stare a sferelor cerești și a religiilor planetare, mi-am asumat lungă și penibilă restaurare. Mai întâi, trebuia curățat molozul. Asta s-a făcut prin Conciliul Vatican II, ce a pus capăt ritului catolic desuet. Consecințele evenimentului au fost de importanță cosmică. Am dăruit pentru a construi o nouă credință. Vom moderniza religiile, vom înființa cultul mondial indispensabil circuitelor energetice cerești. Acestea vă sunt cunoscute. Desfășurăm o intensă activitate diplomatică, în invizibil, pentru realizarea Federației Mondiale de Egregore. Ne-am confruntat cu unele forțe tradiționale, actualmente sub control. Fanaticii ne servesc de sperietoare, pentru a dezgusta definitiv omenirea de bigotisme anacronice în care nu mai cred nici maimuțele din pădurile tropicale.

Orice ar fi, ai Noștri sunt preveniți pe toate fronturile, de la teologia marxistă la aparițiile Sfintei Fecioare. Totul este sub control. Rănită de moarte, Bestia va reînvia, va trăi, pentru mai marea glorie a Dumnezeului nostru. Veți vedea minuni peste minuni.

Originea politicii mondiale

IPS Ahasverus : Sfântul Ignațiu se bucură de totala noastră încredere. El face negreșit ceea ce și-a propus. A schimbat fața lumii. Pământu-i plin de minunile lui. Nimeni nu a uitat divina surpriză a călugărilor iezuiți în China, primirea călduroasă de care s-au bucurat din partea jidovilor de acolo. Ce vremuri ! Așa s-a făcut jonțiunea, linia sacră Est–Vest. Politica mondială merge pe acordul nostru. Finanțăm cu încredere operațiunile venerabilului Sfânt Ignațiu, fiul nostru drag, viziunea noastră limpede. Lipsiți de un ideal științific, jidovii mei s-au mobilizat numai pentru gheșefturi rentabile și imediate. Sfântul Ignațiu însă, sigur pe el și încrezător în forța caracterului său, șchioapătă totuși la capitolul simț practic. Ambițiile și ideile lui nu se pot împlini fără banii noștri. După micile dificultăți de început, ne-am înțeles de minune și am realizat tot ce-am dorit. Niciun obstacol nu stă în calea marelui nostru plan.

Sfântul Ignațiu : Pătruns de spiritul ce m-a făcut clarvăzător și nemuritor, am înțeles că singurul scop de viață al oamenilor este mizerabila lor supraviețuire. Jidovii, Inalt Preasfinte, nu fac excepție de la regulă, sabotând coeziunea egregorei, manifestând dezinteres, apatie și indiferență pentru idealul lor mesianic. N-ar strica să-i băgați în viteză. Prea au devenit fanfaroni și vanitoși.

Pe de altă parte, reușita este un excelent stimulent. Sfătuiesc pe toți să reușească. Reușita noastră constă în succesul total al mășcăricilor puși de noi în fruntea statelor și guvernelor lumii. Am descoperit cu mirare lipsa de ambiție a oamenilor, absența oricărui proiect de viitor, trivialitatea aspirațiilor imediate. Spiritele cuceritoare le numeri pe degete. Când se întâmplă să dai peste un om de caracter, constăți cu tristețe că el nu se știe organiza, că-și trăiește naiv victoria de o clipă. Noi trăim totul altfel. Traversăm secolele ca un singur om, veșnic pe direcția noastră. Nimic mai lamentabil decât spiritele avide de plăceri ieftine. Nimeni nu caută victoria dincolo de lungul nasului, de îngustul context din jurul lui. Câți sunt cei pătrunși de gustul

cuceririi spațiului vital, al lumii întregi ? Alt scop este oare imaginabil ?

Voi face ordine în sistemul solar. Voi impune un guvern intergalactic. Armata-i gata pentru războiul cel sfânt. Mi-am curățat spiritul de spațio-temporalitate, de limitele ce persistă de la o încarnare la alta. Lupta nu suferă handicapul considerațiilor morale, al prejudecăților și uitărilor muritorilor. Unii ne critică pentru metodele noastre, chipurile diabolice. Ne apărăm spațiul vital. Scopul scuza mijloacele. Este normal să reacționăm, întrucât mesagerii altor dimensiuni se pregătesc să mulgă ei șeptelul uman, să delocalizeze omenirea din zonele ce ocupă în sistemul solar. Este dreptul nostru să refuzăm de a fi puși cu botul pe labe. Vă fac o confidență ce vă va mira. Oricine urmează exemplul modelului nostru, oricare i-ar fi scopul, îl va atinge negreșit.

Protestați și vociferați contra ordinii noastre mondiale. Repetați însă la infinit principii idioate, fără a trece la acțiune. Vă limitați la acte și gesturi incoerente. Am controlat personal. Am inspirat falsele concluzii în care idealismele creștine au capotat unul după altul, împotmolindu-se în mlaștina neputinței lor seculare.

Nici măcar cei mai buni dintre ei nu realizează că merg din lac în puț, din rahat în rahat spre haznaua finală ? După mileniile de iluzii ale lumii fizice, abia îndrăznesc să deschidă ochii. Din obișnuința neputinței, reîncep însă cu halucinațiile și aiurelile ce îi îngroapă în pragmatismul limitat, fără ieșire, nici speranță. Cauza disperării lor este lipsa unui înalt scop de viață. Unul adevărat, izvorât dintr-o viziune ce le-ar dinamiza forța vitală și ar inspira inimii lor dorința intensă de a-l realiza. Numai astfel voința devine invincibilă.

J. L. : Înalt Preasfântul Ahasverus este de acord cu acestea ?

IPS Ahasverus : Cazul meu este particular. Sunt însă de acord cu analiza Sfântului Ignațiu. Ideile lui politice sunt pertinente. Sfinția Sa a exprimat perfect suportul filosofic ce ne unește. Aparținem aceleiași esențe spirituale. Apărăm același imperiu,

ceea ce nu este floare la ureche. Diagnosticul nostru este clar. Expertiza noastră este bătută în cuie. Victoria sau înfângerea depind de noi. Nimeni nu poate face treaba noastră, în locul nostru.

Apărăm Dominațiuni, Tronuri și Principate ce s-ar prăbuși fără noi. Ni s-a dat o imensă putere, un credit fără limite. Eventualii noștri concurenți ar trebui să dispună de mijloace pe măsura puterii noastre, motivația lor ar trebui să fie la fel de tenace ca a noastră. Așa ceva este imposibil. De aceea, nu întâlnim nicio opoziție, niciun obstacol adevărat. Trecând în revistă armele și armatele noastre, repun mereu și din nou aceeași întrebare stalinistă : de câte divizii dispune eventualul nostru inamic ? Nu văd nicio mișcare. Mă îndoiesc că aceasta se va produce. Recunosc însă că ea nu este absolut imposibilă. Până una alta însă, nimeni nu îndrănește, nimeni nu poate, nimeni nu se gândește să ne țină piept !

O eventuală rebeliune

Sfântul Ignațiu : Notez cu satisfacție că IPS voastră nu exclude total posibilitatea unei rebeliuni contra politicii noastre. O surpriză este posibilă, chiar probabilă, dacă forțele galactice neprietene decid trimiterea unui ajutor efectiv pe pământ. Un astfel de lucru este destul de improbabil, întrucât singurele forțe ierarhice interesate de soarta acestei planete sunt pe frecvența respectului absolut al liberului arbitru. Ele nu se pot amesteca în politica noastră, întemeiată pe acordul omenirii de a fi guvernată de cine-o fi. Înțelegeți cum stă treaba, cum funcționează mecanica inter-galactică ?

Forțele galactice ce ar putea trimite ajutoare în vederea salvării sunt parcă handicapate. Difuzează impulsuri de speranță într-o mântuire fără încetare amânată. Foarte rău pentru noi este că ele ar putea lansa programe precum cel imprimat pământului prin operațiunea chistică. Programul lor chistic ar putea fi reactivat în unele suflete. Pentru moment însă controlăm totul,

creștinismul ajustat și îmbălsămat de mine este principalul nostru cal de bătaie. Ținem cont de energiile speciale ale Erei Vărsătorului. Lucrăm în sensul unei mai ușoare adaptări. Pe de o parte, presiunea se suportă cu dificultate. Pe de alta, bumerangizarea, eventual devierea undelor cosmice respective este foarte complicată din punct de vedere tehnic. Studiem posibilitatea retrimiterii lor în direcția sursei cosmice de emisie. Savanții mei fac tot ce pot. Treaba nu este ușoară. Când vom rezolva această problemă, vom răsufla ușurați. Adversarii noștri sunt însă paralizați. Sunt convinși că vom arunca în aer întregul bordel, dacă insistă să ne scoată din apele noastre. Armele nucleare sunt forța noastră preventivă și de intimidare. Grație amenințării atomice permanente, pe pământ ca și în întregul sistem solar, inclusiv dimensiunile mai subtile, raportul de forțe este net în favoarea noastră. Înțelegeți ?

J. L. : Armele și instalațiile voastre nucleare ar putea fi neutralizate simultan, de către agenți extraterestri. Cum ați putea replica ?

Sfântul Ignațiu : Scenariul nu este imposibil. Chiar și într-un astfel de caz ne-ar rămâne încă o serie de pârghii secrete, despre care nu pot vorbi. Ocup terenul pentru mii și mii de ani. Toate la timpul lor.

IPS Ahasverus : Foarte bine Sfinția Voastră.

J. L. : În încheiere, pentru că vă țineți în șah unul pe celălalt, v-aș pune o întrebare indiscretă. În final, care din voi îl va da la întors pe celălalt ?

Sfântul Ignațiu : Vom trăi și vom vedea. (râsete).

ROMA AMOR — CETATEA URUI SAU AMOR PE DOS

Inamicul sau Marele Adversar a luat de milenii înfățișarea Romei. Trubadurii medievali, prietenii ai Catharilor, cântau deja că Roma este contrariul iubirii, al dragostei, că Roma este ură și nimic altceva. Cincisprezece secole înaintea trubadurilor, Cartagina a înțeles pe pielea ei ce înseamnă iubirea Romei. « *Cartago delenda est !* ». Cartagina trebuie distrusă, rostea Cato cel Bătrân la sfârșitul fiecăruia dintre discursurile sale nu foarte iubitoare, în Senatul Romei.

La începutul erei creștine, Roma, cetate imperială și lider al ordinei mondiale antice, își puse masca religiei pe figură, pentru a se lansa mai cu spor la cucerirea lumii. Titlul de Biserică romană și « catolică », adică universală, exprimă perfect planul politic al Romei. Conform teologiei romane, toate cultele antice, toate religiile precreștine sunt incluse în Biserica universală catolică. Detaliul acesta de doctrină merită să fie cunoscut.

Supremația și legitimitatea proclamată peste toate religiile sunt anterioare Bisericii. Ele constituie fundamentul proiectului imperialist ce a dat naștere Romei primitive. Roma a fost fondată pentru a supune legii sale necruțătoare popoarele, rasele și sufletele.

Puternicul Eon al Romei a apărut după distrugerea Troiei, orașul despre care Grecii spuneau că ar fi fost fondat din greșeală, la instigația zeiței minciunii. Pentru Greci, Troia a fost o eroare, o minciună.

Chiar dacă ne este imposibilă înțelegerea erorii în chestiune, mitologia este explicită. Fapt este că Eneea, cunoscutul supraviețuitor de după distrugerea Troiei, a părăsit cetatea în

flăcări, ducându-și tatăl pe umeri. Cu trecutul său în spate, Enea ajunge în Cartagina reginei Didona, care l-a primit cu toate onorurile, invitându-l să rămână pe lângă ea.

Din Cartagina, inspirat probabil de un geniu ceresc, (Eonul Romei ?) Enea ajunge în Italia, unde fondă noua Troie, adică Roma. Noua cetate își va da misiunea cuceririi întregii lumi civilizate din vremea respectivă. Mai întâi cu sabia. Apoi cu crucea, coliva, busuiocul, cu Doamne miluiește...

Roma își schimbă masca

Astăzi, la începutul unei noi ere, Roma este iarăși în căldurile năpârlirii, ale schimbării măștilor. Care va fi noua sa mască ? Ce piesă nouă se va pune în scenă ? Care va fi religia mondială *New Age* ? În parteneriat cu vechiul concurent oriental, aceasta și-a pus deja la treabă o miliție special instruită, coborâtă de pe înălțimile Himalaiei.

Cei doi acoliți repetă insistent asigurările lor de pace, bunăstare și fericire în « cea mai bună lume posibilă », paralizându-ne astfel orice velleitate de rezistență. Călugării lama au pregătit telepatic terenul, convinși că vor avea un loc de invidiat printre pontifii, politrucii, comisarii și mahării noii religii mondiale. Ceea ce numim « *New Age* » este de fapt o pregătire pentru fuzionarea în religia universală, deja efectivă în invizibil. Islamul își va găsi locul unde va fi petrolul. Prin intermediul FMI și al Băncii Mondiale, iudaismul materialist ține întreaga lume în buzunar.

În noua configurație a religiei mondiale, Roma se va schimba la față și își va abandona « oițele » credincioase, pe jumătate adormite, dacă nu descreierate prin educație, alimentație, manipulare genetică... Papii își vor schimba tiara pontificală, vor adopta noile simboluri, ale noii religii mondiale. Ei au abandonat deja o bună parte din ritul și discursul romano-catolic, în favoarea unui jargon umanist, pe măsura politrucilor diverselor secte, ale comisarilor politici din Departamentul

Cultelor. Creștinismul a abandonat referința la transcendența divină, strecurând șopârlița masonică a unei « transcendențe terstre », a unei evanghelii deviate, golite de orice conținut, devenită caricatura vândută de « Prințul lumii acesteia ». În asta constă opera istorică a Iezuiților. Religie de fațadă, surogat de jidovism, catolicismul nu și-a făcut niciodată probleme de natură politică, adaptându-se evenimentelor și îngenunchindu-și în final aproape toți dușmanii. Eonului cosmic încarnat de Roma eternă îi pasă prea puțin de Christos, de sfinții din calendar sau de pe pereții spoiți ai bisericilor. Din moment ce strategia politică o impune, Roma este gată să dea de pământ cu dogmele creștine, să trimită pe Maica Domnului la azilul de bătrâni, să scoată la pensie sau să bage în șomaj armata de sfinți și mucenici din calendar și de pe pereți.

Iisusul Iezuiților este un om. Un om chiar foarte uman. Raiul acestuia este universul material. Catolicismul se străduiește să dea impresia unei aparențe de tradiție, lucru exprimat undeva de cardinalul Ratzinger, ce avea să devină actualul Papă, în termenii următori: « Biserica romano-catolică va redeveni o bisericuță sau sectă, ca celelalte, regăsindu-și astfel puritatea ei inițială ». Sub pana unui cardinal și viitor papă, această frază este expresia și dovada voinței de a lichida întregul bordel. Cardinalul Ratzinger știa ce spunea când scria aceste cuvinte, câțiva ani înaintea investiturii sale.

Autoritățile Vaticanului știu bine ce fac, nefiind deloc, cum cred unii, victimele istoriei, ale lui « cum bate vântul ». Ierarhia catolică este informată cu privire la viitor și se pregătește minuțios pentru lichidare cu Veșnică Pomenire, surle și tam-tam-uri a bordelului politic ce a fost cândva Statul Papal sau Vaticanul. Desigur, unele fețe bisericești sunt puse pe liber, altele intră în șomaj sau trec pe funcțiuni laice. Noua religie progresează, sângele cel nou începe să circule în venele și arterele de care am vorbit și vom mai vorbi.

Vaticanul va lăsa pe ici și pe colo câteva covrigării cu funcțione lichidativă, mai ales în țările încă atașate formelor magice trecute sau prezente ale Bisericii. Odată în plus, se va împlini

cuvântul evanghelic al lui Iisus către Apostolul Petre : « Când erai tânăr, te încingeai singur și te duceai unde vrei. Când vei fi însă bătrân, altul te va încinge și te va duce unde tu nu vrei să mergi ». Mai limpede și mai precis nu se putea spune.

Roma și catolicismul au luat-o într-o direcție unde nu s-ar fi dus dacă ar fi fost în stare să reziste. Grație pragmatismului de care a dat totdeauna dovadă, catolicismul va ști să opereze mutația obligatorie să dea ortul popii cu forme în regulă..., pentru a renaște sub forma unui nou cuib de vipere, a unei noi forme de putere și înrobire a naivilor, de sclavie terestră și ocultă.

Mai mult ca niciodată, adversarul este la locul lui. Să nu pierdem din vedere că numele de ROMA este inversul iubirii, al AMOR-ului. Executivul din Roma și-a făcut de mult bagajele. Bordelul se vinde, speluncă după speluncă. Intreaga ierarhie catolică urmează cursuri de management, de formare în tehnologia neagră magico-informatică și pseudo-religioasă. Iezuiții au infiltrat toate domeniile civilizației, au pregătit de mult terenul. Ei au semnat un pact cu vechiul concurent asiatic, care a dobândit astfel dreptul de a deschide prăvălie, de a dresa « oițe » și suflete în țările altă dată creștine.

Către o Inchiziție tehnologică

În ciuda aparențelor, cei ce aspiră la libertatea spirituală sunt convinși că marele lor adversar din vremurile moderne este aceeași veche Romă internațională, disimulată în dosul Noii Religii Mondiale. De acum înainte, inchiziția va fi tehnologică și tehnocratică. Sfânta inchiziție a noii religii mondiale se va infiltra în spiritele, sufletele și corpurile noastre, asigurându-se că nimeni nu se sustrage necruțătoarei legii internaționale. Cu oarecari diferențe, așa ceva s-a mai văzut. Într-o lume unificată politicește, nu va mai exista nicio posibilitate de libertate, de a trece neobservat, de a fi liber. Într-o lume fără frontiere, nu ne vom mai putea refugia într-o altă țară, spre a scăpa din ghiarele

unei anumite poliții, ale unui anumit guvern. Într-o lume tiranică precum aceea ce se pregătește, nimeni nu va mai putea protesta contra unui abuz tehnocratic sau manipulare pseudo-științifică. Cadrul moral fiind totalmente penitenciarizat și sterilizat, orice contestație este imposibilă. Ideologia *New Age* bombardează deja cu formule perfide și înșelătoare de genul « dacă ești bun și drăguț, vei fi fericit, nimeni nu-ți va căuta nod în papură ». Cu alte cuvinte, ni se ordonă să fim « buni și drăguți », să stăm în banca noastră, să mâncăm ce ni se dă, să facem ceea ce ni se spune. Ca la orice închisoare... Cei ce vor fi de altă părere și vor exprima vreo critică la adresa « *cele mai bune dintre lumile posibile* » vor fi considerați bolnavi mintal și vor face obiectul unei terapii, al unui tratament « special ». Revistele, publicațiile și reclamele cu care suntem bombardați sunt un fel de anuare de terapii comportamentale, în vederea adaptării rapide la « lumea cea mai bună », care ni se pregătește. Cu voce siropoasă, de manieră machiavelică ni se propune pur și simplu să ne abandonăm personalitatea într-o scăldătoare umplută cu apa Stixului. Când citim o invitație la « eliberarea potențialului nostru vital » trebuie să știm că este vorba de un atac la sufletul nostru. Când ni se oferă sporirea puterilor naturale pentru obținerea unei sănătăți perfecte, trebuie să știm că însăși viața noastră este atacată.

Eonul preoției mondiale

În urmă cu douăzeci și două de secole a eșuat ultima mare încercare de neutralizare a Romei. Hanibal ar fi putut, dar a refuzat să distrugă Roma. Marele comandant de oști nu dorea din partea Romei decât un pact de neagresiune. Ar fi putut șterge din analele lumii tânărul imperiu, a cărui putere nu ajunsese încă la deplină maturitate. Hanibal nu era însă călău holocaustoman, nici politician nurembergian. El nu voia să își transforme victoria într-un abator sau cimitir, ca la Dresda, Hiroshima, Nagasaki, Belgrad sau Bagdadul zilelor noastre.

Roma s-a refăcut însă. Apoi a dat Cartaginei lecția istorică cunoscută de toată lumea : « *Nu m-ai dat gata când ai fi putut. Acum îți voi arăta stupiditatea de care ai dat dovadă. Te voi rade de la suprafața pământului* ». Așa a funcționat Roma totdeauna.

Spiritelor idealiste ce speră o reconciliere creștină le reamintim exemplul Catharilor. Caracterul iudeo-necruțător și genocidar al Romei i-a șters pur și simplu de pe fața pământului.

Roma nu se aliază cu cineva decât spre a-l devora mai ușor. Cel ce are slăbiciunea să își deschidă inima, în fața farmecelor și promisiunilor ei, este pierdut. Roma vrea tot. Ea nu împarte nimic, niciodată, cu nimeni. Dacă astăzi behăie slogane și lozinci pacifisto-umaniste, este pentru că nu are încotro. Când a putut, Roma a făcut ce a vrut. Ea a deviat creștinismul, făcând din el o caricatură de materialism spiritual, golit de orice substanță.

Roma nu se schimbă și nu se va schimba niciodată. Ea este emanația unei puteri cosmice intratabile, pe cât de vicleană, pe atât de feroce. Cei ce se îndoiesc, ar face bine să cerceteze mai de aproape exemplul și metodele inchiziției, modelul oricărui serviciu secret, inclusiv al Securității Anei Pauker. Roma a comis totdeauna crimele cele mai monstruoase și mai barbare. De vreme ce a reușit să învingă vechile zeități, puterea ei ocultă nu este de neglijat. Ce este Roma de fapt ? Ce Eon se ascunde în spatele mării prostituate ? În spatele Romei se ascunde Eonul Marii Preoții oculte, ce încarnează și reprezintă puterea arhetipală a castei sacerdotale internaționale. De aceea, teologia ei dogmatică stipulează că ea este reprezentantul lui Dumnezeu pe pământ. Ea înglobează religiile precreeștine, despre care spune că sunt celule ale propriului său corp.

Să înțelegem cum și de ce Roma s-a proclamat și intronizat « Biserica universală, catolică », vocație asumată și pe plan invizibil. Eonul Romei domnește și peste alte egregore, cum ar fi ortodoxia, protestantismul și mulțimea bisericuțelor neo-protestante. Nu este imposibil ca Eonul Romei să domnească chiar și asupra budismului sau hinduismului, întrucât Roma se

consideră Biserica tuturor Bisericilor, deținătoarea cheilor Raiului – în consecință și ale iadului.

Cât despre iudaism, puterea acestuia ține de materie, în cadrul căreia nimeni nu-l întrece în abilitate. Interzicând creștinilor dreptul de a împrumuta cu dobândă, Biserica a pus în mâna jidovilor nu numai finanțele ci produsul muncii creatoare a omenirii. Evident, jidovii nu s-au sfiit să exercite monopolul împrumuturilor și al oricărei activități bancare. Sursa inițială a puterii financiare jidovești este catolicismul. În pofida a ceea ce cred unele fețe bisericești, creștinismul a protejat iudaismul, menținându-l însă vreme de secole în anumite limite. După Revoluția franceză, acestea au dispărut cu totul.

Iudaismul nu trebuie confundat cu doctrina apostolului Petre, primul Papă. Fără să acorde autorizații de trecere în « Raiul » de pe celălalt tărâm, el taie și spânzură în lumea fizică, oferind paradisul material fidelilor tăiați împrejur și chiar *goyim*-ilor ce se prostituează în lupanarele hollywoodiene. Fiecare egregoră guvernează sfera ce îi revine de drept. Pe plan cosmic există o castă sacerdotală și numai una, marea preoțime ocultă ce gestionează un număr de credințe și rituri diferite. Roma s-a identificat cu această înaltă preoțime. Nu se pune problema detronării ei. Pe plan vizibil, Roma își schimbă înfățișarea. Pe plan invizibil, imaginea sau amprenta ei cerească rămâne însă neschimbată.

Totuși, din cauza rarefierii sentimentului religios în lume, Eonul ei traversează o criză teribilă, acesta fiind motivul pentru care se pune problema restimulării credinței « oițelor » fidele prin spectacolul « reîntoarcerii lui Christos ». În acest fel, omenirea debusolată și disperată va implora cerul mai cu tărie.

Ce înseamnă acestea pentru cei ce aspiră la adevăr și dreptate ? Ce rost are să rezistăm, de vreme ce Eonul ocult ce controlează Roma este atât de puternic ? Răspundem : libertatea spirituală nu se obține decât prin ruptură definitivă cu Eonul preoției cosmice, reprezentat de casta clericală catolică și a celorlalte religii. Reîntoarcerea în lumea de origine este condiționată de

eliberarea de sub jugul intermediarilor, mafia « sfinților » ce devorează pe toți cei ce vor să ajungă la Dumnezeu.

Un Mesia artificial sau de sinteză

Religiile planetare ale Marelui Babilon duc un război secret pentru apărarea privilegiilor lor pe pământ și de pe celălalt tărâm. Nu mai puțin, scopul acestui război este cucerirea unui cât mai substanțial șeptel omenesc. Islamul și catolicismul sunt cele mai importante formațiuni egregorice din acest război. Câtă vreme Roma va menține forma sa religioasă tradițională de « Sfântă biserică romano-catolică », raportul de forțe nu se va schimba. Această formă însă este pe cale de fosilizare. În consecință, Roma este pe cale de a se metamorfoza ca element în cadrul religiei mondiale. Aspectele și calificativele romano-catolice se vor topi într-o nouă denumire, o probabilă sinteză umanistă de budism psihologic și de socialism.

La modă astăzi, budismul denaturat permite reunirea ateilor și iudeo-creștinilor în cadrul spiritualității laico-transcendente a francmasoneriei materialiste. Abandonând vechile lor rituri și scopuri secrete, religiile vor putea fuziona în materialismul spiritual *New Age*. Complect deconectate de revelația lor originală, ele vor anunța împreună noua revelație a liturghiei artificiale, sintetice. Pe ici și pe colo doctorii legii coranice șiite anunță deja apropiata venire a lui Maahdi, al VII-lea imam musulman, împreună cu Christos. Propaganda *New Age* a anunțat și ea apropiata venire a budistului Maitreya, tot în compania lui Christos. Dacă musulmanii vor accepta ca mântuitorul lor să vină la braț cu Christos, desigur că îl vor accepta și pe Maitreya. La fel vor face și hindușii în ce privește zeitatea Kalki, a cărei misiune vizează restabilirea vârstei de aur. Nu va fi prea greu să se rotunjească și alte asperități, astfel încât să se proclame sus și tare că această excelentă și formidabilă sinteză de sacralitate este exact încarnarea lui Mesia, mult-așteptatul jidovilor.

De vreme ce toată lumea aşteaptă un mântuitor, nu va fi prea greu să se « dovedească » existenţa unui singur şi unic « mântuitor » pentru întreaga suflare omenească. În acest sens, vor fi « găsite » dovezile necesare, posibile şi imposibile, arheologice, ştiinţifice, teologice, demonstrându-se astfel nu numai autenticitatea înaltei divinităţi a acestuia ci şi a originii comune a tuturor religiilor lumii. Faţă de ignoranţa religioasă lucie a generaţiei actuale, lucrul nu va fi deloc dificil.

De vreme ce nu va exista decât o religie mondială, pentru rasa umană rezultată din manipularea celor existente, salvatorul politic instalat în fruntea ordinei mondiale va ţine cont de ambiguitatea aspiraţiilor religioase şi de nevoia tuturor de securitate materială. În ce constă, de exemplu, religiozitatea americană de astăzi ? Practic, aceasta se rezumă la inversarea unei directive evanghelice : « *Căutaţi mai întâi prsperitatea materială. Sfântul Duh va veni başca, pe deasupra !* ».

Operațiunea Rock'n Roll

VODU, SERVICII SECRETE ȘI ROCK'N ROLL

Rockul este un fruct otrăvit Vudu

« Intr-o zi, după obișnuita liturghie vodu, un tânăr negru trecu la chitară. Incepu să cânte în maniera lentă, monotonă, nostalgică și dezolantă, cunoscută sub numele de "blues"³⁹. Deodată, un spirit elemental se apropie și îi luă chitara din mână. În câteva clipe o acordă în alt sistem. Tânărul constată cu uimire că muzica sună cu totul altfel, mai armonioasă, mai fluidă, procurând o plăcere mai intensă. Totul era mai ușor, efortul mai mic, acordurile curgeau strună, sunete noi, cântece nemaiauzite, melodii agreabile. Așa a fost răsplătit chitaristul negru pentru liturghia vodu, pe care o săvârșise. I s-a încredințat cheia magică a muzicii Rock ».

Adevărată sau imaginară, această istorie a fi fost povestită de un agent secret CIA, specializat în relațiile cu entitățile oculte.

*« Noaptea când m-am născut, Doamne,
Jur că Luna s-a vopsit în roșu.
Biata mamă tot plângea :
O, Doamne, Doamne, țiganul avea dreptate !
Apoi se prăbuși moartă. Milă, fie-vă milă !
Leii munților m-au găsit aici, așteptând,
Și m-au pus pe spinarea vulturului.*

³⁹ . *Blues* – Formă muzicală inventată de negrii americani, caracterizată printr-o formulă armonică constantă, o structură în douăsprezece măsuri și ritm în patru timpi. *Blues* este una din sursele jazzului (N. T.).

Iată-mă pe aripile acestuia,
Baby, ce să-ți mai spun ?
Vulturul m-a dus în trecut,
Dincolo de infinit.
Când m-a adus înapoi,
Mi-a dat inelul vrăjitoarelor lui Venus...
He, îmi zise din plisc, "Ia-ți zborul !"
Și am zburat, căci sunt un copil Vodu, Baby,
Da, un copil Vodu, Oh yeah ! »
Jimi Hendrix, *Voodoo Child*

« M-am născut în furtuna
bombardamentului,
Urlând către mama printre bombe.
M-a crescut o vrăjitoare știrbă și cu barbă,
Am fost educat cu bâta pe spinare.
Am fost înecat, aruncat la mal,
Părăsit ca mort.
Epuizat, cu picioarele-n sânge,
Văzui sfârmurile unui coltuc.
M-au încoronat cu sârmă ghimpată...
Nu-i nimic, mi-am zis. O farsă,
O glumă. Sunt păpușa lui Jack Fulger.
O glumă, glumă, o glumă »
Mick Jagger, *Rolling Stones –*
Jumpin' Jack Flash

Originea muzicii Rock'n Roll

Originile *Rock'n Roll*-ului se pierd în muzica tribală africană, ce însoțea și completa animismul ritual. Printre sclavii duși în Lumea Nouă, vechea muzică rituală africană a evoluat în forme acceptate ca « bisericesti », dar și în expresia populară cunoscută sub numele de « *Blues* ».

Convertirea la creștinism i-a obligat pe negri să își adapteze muzica. Preoții și pastorii au supervizat metamorfozarea ritmurilor africane în sens extatic, euforic, de beatitudine întru Christos. Negrii au abandonat dumnezeii tribali în schimbul

libertății de a conserva magia ritmului de la baza vechii lor religii.

Muzica *Blues* a apărut din cântecele de muncă și de suferință ale negrilor. Treptat, această muzică tristă a devenit veselă, săltăreață și dansantă, luând numele de *Jazz*.

Diverse combinații muzicale s-au încrucișat și grefat pe muzica ceremonială *Voudou* și muzica populară albă *country* sau *folk* tradițional. Așa a apărut muzica *Rock-and-Roll*, cunoscută mai întâi sub numele de *Rythm-and-Blues*.

Din cauza rădăcinilor sale păgâno-africane, *Rock'n Roll*-ul a fost de la bun început acuzat ca muzică diavolească. Cu mai multă dreptate s-ar fi putut vorbi de « muzică *Damballah Ouedo* », întrucât cultul închinat de negri acestui zeu *vodu* a avut un mult mai mare impact asupra *Rock'n Roll*-ului decât « cultul lui Satana », al albilor, necunoscut printre negri.

Până prin anii cincizeci ai secolului trecut, aceste ritmuri fură acceptate de societatea americană sub formă de jazz. Treptat, ele au fost tot mai mult apreciate de burghezia albă și s-au înrădăcinat în orașe, în vreme ce *folk*-ul și *country* au rămas muzica albilor din mediul rural.

Se spune că muzica *Rock'n Roll* a spulberat ermetismul cultural, ștergând diferențele de clasă și de rasă. Sintează a tuturor curenților etnice, *Rock*-ul nord american a devenit muzica populară prin excelență a Statelor Unite. Tinerii albi au abandonat cu timpul muzica tradițională a colonilor anglo-saxoni, adoptând cu toții *Rock*-ul. Muzica *cow-boy* sau *country music* a adoptat și ea ritmul sacadat, devenind un fel de *Rock'n Roll* al satelor sau *Rockabilly*. Muzica tradițională albă din Irlanda și vechea Europă a asimilat o doză de *blues*, acceptând ca bază ritmică bateria și sunetele joase ce leagă muzicile populare respective la magia tribală și la *vodu*.

În anii 1950 *Rock'n Roll*-ul devine muzica adolescenților albi, comerțul făcând din el expresia favorită a tinerilor candidați la descreierare. Consacrarea internațională s-a făcut prin Elvis Presley. Cu ocazia unei memorabile emisiuni de televiziune, acesta a scandalizat America puritană prin bățâiala lui obscenă.

Scandalul s-a dovedit exploatabil atât pe plan comercial cât și ocult, muzica patogenă *Roc'n Roll* devenind drogul cel mai popular din lume, mai întâi printre tineri, apoi, prin *Beatles*, infectând întreaga planetă.

Succesul *Rock*-ului se explică în bună măsură prin caracterul lui provocant-sexual. Pentru prima oară în istoria occidentală, de exemplu, se mimează actul copulației, bătând fundul și coapsele chiar și în societatea ce se ține « bine crescută ». Vulgarizarea deșănțată sexual-corporală s-a produs după secole de inhibiție, America puritană trecând rapid, masiv, euforic și orgasmic la cealaltă extremă. Caracterul sexual al *Rock*-ului este cât se poate de explicit în formula *Rock-and-Roll* care înseamnă « înainte-înapoi ».

Operațiunea *Roc'n Roll*

Tonul anilor șaizeci a dispărut din cadrul concertelor *Hard Rock* actuale, spectatorii fiind incitați pe față la viol, crimă și alte blestemății în numele Satanei. În orice concert *Rock'n Roll*, întâlnim la tot pasul expresii de genul :

« Ți-am găurit fundul, ți-am golit sufletul impotent,
te-am făcut creatură rece, fără milă. Te oblig să-ți
ucizi fratele, să-i mănânci creierul și să-i bei
sângele, să-i faci corpul cârnați, să-i sugi oasele
până vei înnebuni. Suntem ruina ce contaminează
totul. Oștile drăcești vor domni peste lume »...

Pentru cei tineri este vorba mai mult de o manieră expresivă de a face glume sinistre, în genul « Cucu, sperie-mă te rog ! ». Părinților nu le vine să creadă tâmpeniile ascultate de copii lor cu căștile pe urechi. În naivitatea lor deloc inocentă, și-ar dori chiar « o reîntoarcere la Epoca de Aur *Beatles* ». Aceasta însă a fost probabil mai nocivă decât « Epoca ceaușistă de Aur », și chiar a lui Stalin, dacă nu a tuturor nomenclaturiștilor Tălpii Iadului, Cotrocenilor, Pieței Victoriei, Kremlinului, pentru a

nu mai vorbi de Casa Albă și alte buticuri de același gen. Majoritatea oamenilor nu își imaginează că scârboșenia satanistă a început exact cu *Beatles*, cu toată alura lor inocentă, de tineri... bine crescuți !

Inaugurat la începutul anilor 1960, *Rockul electric* a fost de la început afacerea comună a serviciilor de informații britanice, americane și a unor rețele satanice. Anglia are o veche tradiție în genurile astea de manipulare umană, în care mișună tot felul de mutre, scrântiți, criminali, turnători de meserie ai poliției încadrați de-a valma în serviciile banditești de spioni și asasini la comandă. Pe de o parte, sataniștii controlează principalele grupe *Rock* prin drog, sex, amenințare cu violența sau cu moartea. Pe de altă parte, publicitatea, turneele, concertele și înregistrările sunt finanțate de marile societăți de discuri, patronate discret de serviciile secrete britanice. De prisos să adăugăm că ambele direcții sunt implicate până-n gât în comerțul internațional ilicit de droguri.

Așa numiții *Rock-star* nu sunt decât patetice marionete într-o afacere de care habar nu au. Din momentul în care acești « artiști » primesc primii bani pentru înregistrările lor, putem fi siguri că sunt amestecați până peste cap în comerțul ilicit cu droguri. Nu a existat și nu există *star* de oarecare anvergură care să nu fie heroinoman cunoscut, cazul unora ca John Lennon, întregul grup *Beatles*, Keith Richards, grupul *Rolling-Stones*, etc. Keith Richards a fost obligat să se transfuzeze la extrem, să își schimbe tot sângele de mai multe ori, pentru a șterge urmele prea flagrante de heroină, în vederea obținerii unei vize de intrare în Statele Unite. Așa numiții *Rock-star* sunt creaturi artificiale ce își datorează existența presei și mediilor de manipulare prin dezinformare... Ca și muzica lor patogenă, imaginea lor publică este fabricată în culise de către niște « inspecitori ». Sosit pentru prima dată în America, în 1964, grupul *Beatles* a fost asaltat la aeroport de câteva sute de adolescente isterice. Pregătită din timp, presa americană a anunțat pe prima pagină și cu litere grase că Statele Unite suferă de « *Beatlomanie* ». În realitate, fetele isterice respective

au fost transportate la New York de la un colegiu din Bronx. Impresariatul *Beatles* le-a plătit frumușel pentru istericalele lor impecabile. Multora dintre ele li s-a promis o eventuală carieră *Hollywood...*

În anii 1960, sutele de milioane de dolari ale grupurilor *Rock* erau în întregime sub control mafiot. Între 1963 și 1970, formația *Rolling Stones* a câștigat oficial peste 200 de milioane de dolari, fără ca membrii acesteia să vadă culoarea banilor, încasați direct de mafioții promotori. Niciunul dintre *Rolling Stones* nu știa de unde provin și care este destinația banilor ce curgeau în jurul imaginii lor.

Putem spune că în anii 1963-1964, grupurile *Beatles* și *Rolling Stone* au luat pur și simplu cu asalt cultura americană, ca și cea europeană. Pe ambele fronturi, invazia pleca din Anglia, fiind perfect planificată și condusă la minut. Pe atunci, America era sub șocul asasinării președintelui Kennedy și al Mișcării pentru Drepturile Civice ale Negrilor, conduși de Martin Luther King. Acesta organizase la Washington o enormă manifestație pentru vremea aceea : peste 500 000 de persoane. Muzica patogenă, barbaria sau contra-cultura *Rock* a fost utilizată de către serviciile secrete pentru slăbirea și distrugerea Mișcării Pentru Drepturile Civice ale Negrilor.

Ceva mai târziu, în anii 1968-1969, cu ocazia grevelor muncitorești și studențești din SUA și Europa, s-au organizat concerte *Rock* monstruoase, în aer liber, pentru contracararea nemulțumirilor și contestațiilor unei bune părți din populație. Concertele *Rock* erau imaginate ca mijloc de recrutare în masă, în serviciul contra-culturii, a drogurilor, destrăbălării, curviei fără limite, fără perdea, nici complexe ! Programul acesta continuă. El este axat pe tineri, lucru la care ar trebui să se gândească părinții. Ofițeri activi din serviciile secrete, unii chipurile demisionați, sunt implicați din plin în astfel de activități, în mai toate țările Comunității Europene. Forumul interneto-tineresc « Drumul Invingătorilor », de exemplu, refuză pe situl lui orice critică cu privire la muzica *Rock*. Greu de crezut că animatorul acestui forum, cunoscut și popular

« contra-spai » și scriitor post-decembrist, chiar nu știe cum stau lucrurile... Milioane de tineri asistă, mobilează și constituie decorul concertelor *Rock*. Lor le sunt vândute sau « dăruite » milioane de doze *LSD*, heroină și alte droguri. De regulă, drogurile sunt distribuite prin intermediul băuturii *Coca-Cola* ce transformă sute de mii de tineri naivi în somnambuli deliranți. Pentru evidența precisă a sinuciderilor, crimelor și internărilor psihiatrice rezultate din concertele *Rock* ar fi nevoie de un adevărat institut științific dublat de un serviciu de investigații.

Cu mai puțin de un secol în urmă, tinerii studiau vioara sau pianul. Spațiul sonor este dominat astăzi de magia numită chitară electrică. Enescu, Bach, Mozart, Beethoven au fost abandonați la picioarele idolului *Rock'n Roll*. După cum vom vedea mai încolo, societățile de înregistrare-vânzare a muzicii patogene *Rock* au inițiat și condus operațiuni secrete de distrugere a moștenirii muzicale populare sau culte, mai ales a compozitorilor clasici. Guvernele și alte autorități, inclusiv bisericile, se întrec în ipocrizie, făcându-se că denunță o decadentă pe care de fapt o încurajează, uneori chiar o susțin, cu bani sau pe plan logistic. Astăzi, în epoca concertelor techno-diabolice, a drogului *ecstasy*, a heroinei, a atâtor crime și deturnări de vieți, polițiile lumii cheltuiesc sume imense pentru depistarea șoferilor ce depășesc cu câțiva kilometri limita orară legală.

În ultimii patruzeci de ani, întreg Occidentul a fost sub jugul deliberat al unui război cultural, al cărui scop principal pare să fie slăbirea, compromiterea și eliminarea civilizației actuale. Va reuși oare acest plan, lansat și în România, după asasinarea fostului președinte Ceaușescu.

Pentru ca tinerii cititori să reziste mai în cunoștință de cauză acestui fenomen, să ne întoarcem cu patruzeci de ani în urmă, când patru tineri din Liverpool au intrat în scenă. Așa s-a născut grupul *Beatles*.

Grupul Beatles

Grupul *Beatels* își începe controversata lui carieră către sfârșitul anilor cincizeci ai secolului trecut, în speluncile nocturne de jazz din Anglia și Germania de Vest. Cluburile de noapte, se știe, sunt situate în cartierele deochiate și rău frecventate, locuri unde proxenetismul, prostituția și crimele sunt la ele acasă. Iată ce scrie Philip Norman⁴⁰, biograful grupului *Beatles* :

« Singurul lor contract fusese semnat cu o speluncă strip-tease. Proprietarul acesteia plătea zece shilingi fiecăruia pentru ciupitul chitarei. Strip-tesa Janice se dezbrăca în fața unui public de marinari, comercianți suspecți și alți dubioși în impermeabile ».

În urma unui contract cu un club de noapte din celebrul cartier *Reeperbahn* din Hamburg, în august 1960 grupul *Beatles* își face apariția în Germania. Același Philip Norman ne spune că :

« prin ferestrele luminate în roșu se vedeau prostituate de toate vârstele: nimfete abia intrate în pâine, bune și străbune din războaiele trecute, rămase cam ne... Totul era permis, drog și sex prin toate cotloanele și găurile ».

Departa de imaginea inocentă, de la primele lor ieșiri în public, *Beatels*-ii puteau a droguri de la o poștă, mai ales o pudră numită « *Preludine* » :

« John Lennon avea spumă la gură... Inghițise prea mult drog... Devenise furios pe scenă. Urla, sărea de colo-colo. Publicul nu înțelegea nimic din ce guita el, ceea ce îl scotea cu totul din papuci și-l făcea să scandeze lozinci naziste precum "Sieg Heil" sau anti-naziste precum "Curve de naziști"... Scoși din minți, spectatorii răspundea cu hohote de râs și ropote de aplauze ».

În afara scenei, *Beatels*-ii erau la fel de dezlănțuiți :

⁴⁰ . Cf. Philip Norman, *Shout! The True Story of the Beatles*, Pan Books, 2004. (N. T.).

« Cu ocazia sejurului la Hamburg, John Lennon ieșea pe balcon, în fiecare duminică, cu un imens prezervativ plin cu apă și agățat de o efigie a lui Christos, totul la buna vedere a creștinilor ce mergeau la biserică... Odată, când i-a picat bine, a reușit performanța de a urina pe creștetul a trei călugărițe, care tocmai treceau pe acolo ».

În iunie 1962, din nou la Hamburg, grupul *Beatles* primi o telegramă de la managerul lor, venerabilul homosexual Brian Epstein, ce se găsea în Anglia. « *Felicitări*, telegrafia acesta. *EMI* solicită un spectacol cu înregistrare ». Pe atunci, *EMI* era una din cele mai mari firme producătoare de discuri din Europa. Rolul acestei firme în lansarea mondială a grupului *Beatles* a fost determinant.

Sub conducerea lui George Martin, directorul de înregistrări *EMI* și a lui Brian Epstein, *Beatles*-ii fură spălați și dichisiți. « *Tunsoarea Beatles* » a făcut imediat înconjurul întregii lumi. În studioul de înregistrare *EMI*, George Martin lucra din greu la fabricarea fenomenului *Beatles*.

Lockwood și *EMI*

Condusă de aristocratul Sir Joseph Loockwood, *EMI* înseamnă *Electrical & Mechanical Instruments* și este una din cele mai mari întreprinderi de produse electronice militare. George Martin era directorul filialei *Parlophone*, din cadrul *EMI*. Către mijlocul anilor 1960, *EMI* a creat o divizie muzicală cu aproximativ 75 de salariați, a cărei cifră de afaceri a depășit de la început cifra de 3 miliarde de dolari.

Nu mai puțin însă, *EMI* era un element cheie în cadrul *establishment*-ului secret al informațiilor britanice. În 1945, după război, Walter Legge, șeful producției europene *EMI*, a preluat conducerea înregistrărilor de muzică clasică, semnând zeci de contracte cu interpreți germani renumiți, precum fostul nazist Herbert von Karajan, ce avea să devină un super-star. Pe alții însă, i-a îngropat uitarea...

De la bun început, *EMI* s-a înhămat la fabricarea mitului celebrității mondiale a grupului *Beatles*. În august 1963, cu ocazia primei apariții televizate la *London Palladium*, o bandă de peste o mie de melomani, scoși din minți, s-ar fi răsculat chipurile contra timpului probabil și a paralelismului căilor ferate, cum au zis unii... A doua zi, marile cotidiene britanice afixau pe prima pagină că « *poliția a înfruntat o mie de adolescenți isterici* ». Fotografiile nu arătau însă mai mult de patru sau cinci tineri, prezentați drept « *adolescenți isterici* ». Povestea era trucată. După cum s-a aflat mai târziu, nu avusese loc niciun fel de răscoală sau revoltă, nici isterică, nici lucidă. Prezent la fața locului, un fotograf ne asigură că « *a văzut vreo opt fete despletite, poate chiar mai puține* ».

În februarie 1964, mitul *Beatles* își face intrarea în Statele Unite, nu fără o revoltă, prevăzută și orchestrată pe aeroportul Kennedy. Pentru lansarea primului lor turneu, televiziunea și presa au organizat probabil cea mai mare audiență din istorie. Cu ocazia faimosului *Ed Sullivan Show*, vreme de două săptămâni, milioane de americani au privit la televizor tinerii *Beatles* scuturându-și craniile și balansându-și lasciv corpurile, într-un ritual satanic ce va fi rapid copiat de sute de grupuri *Rock*. Așa s-a lansat virusul *Rock* la nivelul continentului american. Ulterior, lumea întreagă s-a lăsat contaminată.

La întoarcerea lor în Anglia, *Beatles*-ii fură recompensați de aristocrația britanică pe care o serviseră atât de bine. În octombrie 1965, cei « *patru băieți purtați de vânt* » au fost decorați cu *Ordinul Cavaleriei*, primind din chiar mâinile Reginei Elisabeta a II-a acolada rezervată servitorilor emeriți ai Imperiului Britanic.

Rolling Stones

Succesul *Hard Rock* din anii 1980 și răsunătorul satanic *Heavy Metal* (metal greu) aparține grupului *Rolling Stones*, a cărui faimă a urmat îndeaproape gloria *Beatles*-ilor.

Grupul « *Stones* » (pietrele) a fost caracterizat ca un fel de antipod, sau antiteză, în opoziție cu *Beatles*-ii. *Stones* sau « bolovanii » erau murdari ca râia și rebeli ca Satana, în vreme ce *Beatles*-ilor, dichisiți, cravată și papion, li se spunea « *Fab Four* », un fel de patru iepurași, poate chiar îngerași... Aparent concurente, cele două grupuri erau de fapt pedalele aceluiaș angrenaj. Primul mare succes *Stones* a fost opera lui George Harrison, chitarist *Beatles* și autor al aranjamentului muzical pentru primul contract de înregistrare al grupului aparent advers.

În primăvara lui 1963, conform schemei *Beatles*, grupul *Rolling Stones* își făcu apariția în cadrul unei populare emisiuni televizate « *Thank You Lucky Stars* » ce s-ar putea traduce prin "noroc bun vedetelor". De data asta însă, reacția spectatorilor de vârstă medie a fost complet diferită de ceea ce ei înșiși rezervaseră grupului *Beatles*. Uimiți și indignați, unii și-au regăsit mințile pierdute scriind : « *Este scandalos că vagabonți netunși ca arătările Rolling Stones trec drept vedete pentru televiziune. Mutrele lor sunt respingătoare !* ».

Totuși, mașinațiunea televizuală s-a soldat cu efectul urmărit. Incântat de reacția acestora, Andrew Oldham, managerul *Rolling Stones* declara :

« *Voi face din voi exact contrariul iepurașilor ăștora curați și dichisiți din banda Beatles. Cu cât vă vor detesta mai mult bătrânii, cu atât vă vor iubi mai mult tinerii. Așteptați. Veți vedea !* ».

În 1964, grupul *Rolling Stones* își făcu apariția în cadrul aceleiași populare emisiuni televizate *Ed Sullivan Show*, ilustrată de *Beatles* ceva mai înainte. De data asta, spectatorii au vizionat în direct distrugerea studioului de către tinerii isterizați și scoși din minți. Sub șocul emoției, realizatorul Sullivan declara : « *Vă promit că nu-i voi mai invita la*

emisiuna mea ». Conform previziunii, publicitatea a funcționat perfect. În următoarele câteva luni s-au vândut mai multe milioane de discuri.

Bine pus la punct, planul prevedea utilizarea simultană a celor două grupuri pentru schimbarea mentalității unei întregi generații și fabricarea a sute de milioane de imitatori docili, dintre care unii vor deveni cadrele curentului satanist.

Treaba Satanei în toate acestea ?

Intărită-i drace, că și mie-mi place ! Strategia utilizată pentru a prinde tineretul lumii între *Scilla* și *Caribda* noii ideologii a fost opoziția aparentă dintre « îngerașii » *Beatles* și « dracii împielitați » *Rolling Stones*, fiecare dintre aceștia trimițând bila celuilalt. Ca la biliard. Grupul *Beatles* a infiltrat mediile sociale și culturale unde *Rolling Stones* era prost văzut. Orice tânăr de pe pământ și-a putut alege astfel muzica, grupul și ideologia preferată, fie de partea « *Dracului dezlănțuit* », fie de partea « *Dracului pocăit* » !

Când *Beatles*-ii introduceau vreo inovație muzicală, *Rolling Stones* și-o însușea pentru a o caricaturiza, a o trece prin sarcasmul și clișeele decadenței. Lucruri aparent constructive, mesajele chipurile idealiste ale *Beatles*-ilor erau invariabil grohăite, puse pe note de revoltă și incitație permanentă la desfrâu, de către *Rolling Stones*. Sloganul « *Sexe, drog și Rock'n Roll* » a invadat întreaga sferă muzicală și « culturală ». Când *Beatles* face apologia călătoriei halucinogene pe bază de *LSD*, *Rolling Stone* protestează urcând în înaltul cerului virtuțile heroinei ! Când *Beatels* lansează cântece despre pace și armonie, *Rolling Stones* proclamă credința sa absolută în Satana. Stahanovismul acesta anglo-american a ajuns atât de grotesc și caricatural încât numai cine nu a vrut nu a înțeles că artificialitatea celor două atitudini viza semănarea confuziei în spiritele tinerilor. Ajuns pe culmile gloriei, grupul *Beatles* s-a dislocat atât din motive ideologice cât și comerciale.

John Lennon a luat-o pe drumul contestatar al « stângii », în vreme ce George Harrison s-a angajat pe un plan spiritual. Paul McCartney, elementul neutru și echilibrant al grupului, nu suporta alte discuții decât despre muzică și planuri de succese peste succese. Nivelul maxim de glorie fiind atins, fiecare visa să redevină liber, să se exprime fără constrângerea grupului. Contractul odată împlinit, misiunea a fost și ea încheiată.

În plus, japoneza avantgardistă Yoko Ono a reușit să-l dreseze pe năvășul John Lennon, împiedicând astfel o eventuală reconstituire a grupului. Rămăsă văduvă în 1980, Yoko Ono administrează averea soțului, asasinat se pare de serviciile secrete. Se bănuia că Lennon pregătește divulgarea unor secrete politice. Se crede chiar că Lennon a fost asasinat tocmai pentru împiedicarea reconstituirii celui mai celebru grup muzical, lucru ce ar fi necesitat nu se știe ce schimbări în planurile de manipulare ale tinerimii mondiale. Nu s-a putut dovedi cine a plănuit dizolvarea grupului Beatles. Sigur este că s-a ajuns la asta. Probabil nu întâmplător.

Dimpotrivă, grupul *Rolling Stone* s-a consolidat pe picior mare, concertele sale fiind cele mai impresionante din lume. La peste șaiszeci de ani, Mick Jagger tremură și se gudură ca un pește pe uscat, grohăindu-și faimosul său cântec de « *Simpatie pentru Diavol* ». Pentru servicii aduse Majestății Sale iudeo-reptiliene Elisabeta a II-a, Mick Jagger a fost înălțat la rangul de Lord al Angliei. Pastorii și evengheliștii americani ce denunță influența Satanei în materie de *Rock* nu sunt departe de adevăr, deși ignoră cu desăvârșire misterele ocultismului.

Inițierea satanică a vedetelor *Rock*-ului este un mic mister. Nimeni dintre cei în cauză nu a abordat explicit acest subiect. Lucrul este de înțeles. Aceasta le-ar fi purtat piață rea. Se crede, nu fără dreptate probabil, că principalii protagoniști *rock* ar fi niște sclavi bine dresați, utilizați de stăpânii lor pentru manipularea maselor. Lucrul este aproape sigur, întrucât averile și gloria imensă, plus garanția acestora, nu pot fi decât rezultatul unui pact. « *Pactul cu Dracul* » din perspectiva anti-Faust, ce nu i-a trecut prin cap lui Goethe!

La începutul carierei lor, vedetele *Rock* nu bănuiau existența mâinii ce îi dirija din umbră. Aventura era minunată. Nimeni nu numără foile plăcintei îmbietoare. Cu timpul, unii dintre protagoniști au devenit curioși, au început întrebările... Necesitatea eliminării unora prin overdoză sau o binevenită sinucidere nu a întârziat să se facă simțită.

Mai întâi, a fost cazul lui Brian Jones, cel mai adulat din grupul *Rolling Stone*, creativ și frumușel ce umbrea excesiv pe Mick Jagger. De felul lui băiat domol, cam muncit de gânduri, Brian nu a jucat cu suficient entuziasm rolul în care a fost distribuit. A fost găsit înecat în propria sa piscină. Mick Jagger și Keith Richards nu au ascuns faptul că Brian devenise o piedică pentru cariera lor. Lui Keith i-a cam luat-o gura pe dinainte, declarând că « Brian era un adevărat căcănar, ce ne punea bețe în roate ». Cu un astfel de « prieten », Brian trebuie să se fi simțit cam singur, nu departe de paranoie.

În lumea *show bussines* trebuie să ști să te faci mai mic, să nu creezi probleme celor ce te-au ridicat în vârful piramidei. Cine nu știe să închidă ochii, gura, să-și astupe urechile, să meargă unde i se spune și să se supună în toate pățește ca Marilyn Monroe și alți sclavi rebeli, ce au comis gravissima imprudență de a lăsa să se creadă că vor face anumite revelații...

Dacă ne limităm la ceea ce se vede, se știe și se poate controla, lumea spectacolelor este condusă de serviciile secrete și de mafia. Unii supraveghează derularea politică a programului, alții se ocupă de finanțe... Pe plan ocult, entitățile câștigă beneficiul energetic colosal, rezultat din puternica emisiune emoțională colectivă produsă de excitația muzicală. Pe baza energiei *Rock* s-au format puternice egregore pe celălalt tărâm. Misterul persistă însă în bună măsură, cu privire la conexiunea dintre serviciile secrete ce conduc și controlează totul în concret, respectiv entitățile de pe celălalt tărâm. Se știe precis că mafioții la putere se reunesc în cadrul unor ritualuri magice sângeroase, cu care ocazie se stabilește un contact între lumea noastră și celălalt tărâm.

Cazul *Bohemian Club* din California este relativ bine cunoscut. Selecționați cu grijă, membrii elitei internaționale se reunesc anual în cadrul unui « seminar » aparent oficial. Acesta ascunde însă rituri abominabile, de nemărturisit. Focul arde, de exemplu, în fața unei statui a lui Moloch, în vreme ce sacrificatorii rituali operează în voie, sângele curge... Lumea însă ignoră că până și Vechiul Testament iudeo-creștin vorbește de « crime rituale ». Desigur, lumea spectacolului și amuzamentului nu este formată numai din monștri excesiv egocentrice, ce sacrifică pe altarul lui Moloch. Există însă un raport strâns între această lume și magia neagră.

Celebritățile *show biz* și de cinema sunt formate și plasate sub un control extrem de strict. Manechinele cele mai celebre sunt exploatate sexual pentru plăcerile vinovate ale mafiei politice și financiare. Manechinul Karen Mulder a povestit cu destulă indiscreție o serie de lucruri, din care cauză a fost internată într-o închisoare psihiatrică. Au devenit astfel publice chinurile îndurate de ea din cea mai fragedă vârstă. Mai întâi din partea propriului ei tată, apoi în agenția simbolic numită « Elită », în cadrul căreia a fost pusă la dispoziția sexuală a personajelor influente și a altor granguri.

După o perioadă de reprogramare mintală, Karen Mulder a fost eliberată. Ea neagă acum, cele afirmate înainte de închisoarea psihiatrică. Mulder nu este primul manechin ce dispare o vreme și apoi reapare, după o « cură » de reprogramare. Drogul este prezent și de data asta, ca și în contextul *Rock*. Numeroase femei-manechin s-au căsătorit cu instrumentiști sau cântăreți *Rock*, ca și cum s-ar urmări exercitarea unui control mai strâns, pentru ca anumite secrete să nu iasă din « familie ». Alianțele matrimoniale între femeile-manechin și cântăreții *Beatles* sau *Rolling Stone* sunt numeroase, iar peripețiile lor destul de bine cunoscute. Manechina Patti Boyd s-a căsătorit cu chitaristul George Harrison din grupul *Beatles*, pe care apoi l-a schimbat cu cel mai bun prieten al soțului, chitaristul Eric Clapton. Să fi fost vorba numai de gust pentru chitariști ?

Înainte de a se retracta, Karen Mulder a mărturisit că a fost supusă unei manipulări psihice însoțită de violențe, agresiuni sexuale și tortură. Tovarășa ei de suferință Ophelie Winter părea gata să o susțină. Până la urmă s-a abținut. Emisiunea televizată a lui Thierry Ardisson a fost retrasă *in extremis* de pe program.

În prezența unor astfel de mărturii, într-un mediu unde legea tăcerii este absolută, putem trage concluzia că lucrurile se petrec într-adevăr așa, că nu este vorba de nimic excepțional. Presa de scandal este mută cu privire la fapte și evenimente, ce ar trebui să o intereseze. Misiunea presei și a tuturor mediilor, chipurile « de informare », nu este nicicum de informare. Treaba presei este « să dea o imagine cât mai dulce și mai uniformă despre lume », după cum s-a exprimat unul din maeștri acesteia, prezentatorul francez de televiziune Patrik Poivre d'Arvor. Totuși, din când în când se face un pic de lumină în groaznică lume interlopă a spectacolului.

Conform unui reportaj, după propria ei mărturisire, Marilyn Monroe ar fi fost o sclavă, pe care membrii unei anumite Mafii și-o împărțeau « ca pe un sac de carne ». Acestea sunt propriile ei cuvinte. În noaptea morții, a fost vizitată de Bob Kennedy, venit cu o bizară echipă medicală, ce a aranjat « sinuciderea ». Ceva mai înainte, Marilyn petrecuse câteva zile într-un buncăr secret al lui Franck Sinatra, unde a fost violată și torturată ca la cartea cea sfântă. Nu se știe în ce împrejurări a reușit să scape. Poliția a descoperit-o în picioarele goale, cu un aer halucinant, pe o stradă din Los Angeles. Celebrul ei amant, John Kennedy nu a murit nici el chiar de moarte bună.

Înainte de a muri de overdoză, Jimi Hendrix a fost vizitat de « oameni în impermeabile ». Așa mor cei ce devin incomozi ! Brian Jones, Jimi Hendrix, Janis Joplin, John Lennon – iată o listă lungă de vedete *Rock* ucise sau « sinucise ». Listă ce depășește substanțial proporția normală de accidente de muncă într-o astfel de profesie...

Marilyn Monroe a amenințat că « va dezvălui totul despre banda de porci ». Din întâmplare însă, a fost « sinucisă » cu o

zi înaintea proiectatei conferințe de presă, în cadrul căreia urma să dezvăluie cele pentru care a fost asasinată. Eliminarea ei a fost o operațiune urgentisimă. De-a lungul unei cariere excepționale, Franck Sinatra, omul cu voce de velur, a fost proxenetul de vedete al mafiei hollywoodiene. Înaintea comandoului asasin deghizat în echipă medicală și beneficiind de complicitatea lui Bob Kennedy, Sinatra fusese însărcinat să « trateze și să sondeze » intențiile lui Marilyn Monroe.

Grupurile rock *Beatles* și *Rolling Stones* au fost instrumentele unei profunde schimbări culturale. Mulți oameni avizați se întreabă cu privire la sensul înobilării unora ca Mick Jagger sau Paul Mc Cartney, ridicați la demnitatea devenită infamă de Lorzi ai Imperiului Britanic. S-au ridicat aceștia la demna demnitate, ori aceasta a căzut la nivelul porciei și satanismului cunoscute de întreaga lume ? Satanicul Jagger a fost oare înobilat pentru că și-a cântat « *Simpatia pentru Diavol* » într-o țară anglicană, unde regina Elisabeta a II-a este cea mai înaltă autoritate religioasă ? Iată elemente ce dau de gândit celor ce se întreabă cine sunt și în ce constă identitatea și profilul spiritual al membrilor mafiei politice și financiare actuale. În Anglia decadentă, totul sfârșește țigănește... în cântec. *Rock'n Roll*, numai *Rock'n Roll* peste tot *Rock'n Roll*. De peste patruzeci de ani, Sir Michaël Jagger își urlă sloganul însoțit de energice mișcări sugestivo-ritmice din fund : « *It's only Rock'n Roll, but I like it !* » (numai *Rock'n Roll*, asta-mi place. Iată însă foarte elaborata lui « *Simpatie pentru Diavol* », cântec *Rock'n Roll* :

*Permiteți-mi să mă prezint, vă rog,
Sunt un om prosper, de bune maniere,
Circul de mult pe aici
Furând credința semenilor voștri.
Pe vremea lui Christos, eram acolo,
In momentul îndoielii sale.
Și m-am asigurat că Pilat și-a spălat mâinile,
Bătând astfel destinul în cuie.
Incântat să vă cunosc,
Sper că îmi ghiciți numele.*

*Ceea ce vă intrigă însă
Este scopul operațiunii.
Dacă ne-ntâlnim cumva
E bine să fiți sociabili,
Plini de tact și curtoazie,
Simpatici, politicoși.
Altfel, atenție la gafe
V-aș putea face sufletele bulion
Um yeah woo woo woo...*

Sympathy for the Devil by Sir Michael Jagger

Formula magică *Rock'n Roll*

Cum se explică magia unui stil muzical rudimentar, devenit divertismentul și ocupația agreabilă a milioane de tineri seduși prin calitatea lui hipnotică și posibilitățile nelimitate de variații pe baza a câteva acorduri ? *Rock*-ul este posibilitatea însușirii oricărui idiom muzical tradițional, transformarea acestuia în ceva agreabil pentru ureche și excitant pentru simțuri.

La baza *Rock*-ului găsim ritmul binar omniprezent (al bateriei) și contrabasul, ce furnizează baza sonoră. La acestea se adaugă sunetul agresiv al chitarei electrice și timbrul magic al vocii omeneste ce debitează cuvinte sugestive sau bizare. Se obține astfel o alchimie muzicală capabilă să anestezieze multe din nivelele personalității omului, aducându-l mai mult sau mai puțin rapid în pragul transei, al relaxării mintale și fizice.

Formula magică a *Rock*-ului acționează ca un drog, de care ascultătorii pasionați nu se mai pot elibera în niciun fel. Când solistul vocal este suficient de captivant și de fascinant, cazul vedetelor pop, el poate suscita în ascultători emoții din cele mai profunde, devenind un fel de magician sau tribun. Dacă solistul știe să își plaseze vocea, ceea ce cântă nu are nicio importanță. Lucrurile par fără sens aparent. Totuși auditoriul captează un mesaj transcendent din ceea, aparent, este exclusiv trivial, vulgar și absurd.

Către mijlocul anilor 1960, după ce Bob Dylan a arătat că

poemele supra-realiste și alegorice pot fi deitate în ritm *Rock*, că se exprimă astfel tot ce ne trece prin cap, grupurile *Beatles* și *Rolling Stones* părăsesc definitiv demodatele povești adolescentine ale anilor 1950. Așa au sfârșit cântecele stupide în « yé-yé », despre ceea ce se petrece când un tânăr serios face curte unei domnișoare. S-a ajuns la *Rock*-ul evocator, atenuant, consolator și refulant de tot ce este inacceptabil pentru cultură și societate în general.

Clișeele argotice provenite din *blues* au servit de leitmotiv sau ecou, creind sentimentul de proximitate. Sunt repetate fără excepție cuvinte hipnotice și onomatopee standard : « *yeath, wooo, hou, hey* », un potop de suspine bâlbâite și râgâite din fundul burții, gesturi obscene, invocarea celor nouă ceruri « *Oh, Lord* », toate amestecate în sosuri universale de genul « iată o curvă » sau « excelent, drogul ăsta », referințe biblice și orientale, papa de la Roma, șefi de state, poliție, divinități, personaje istorice, droguri, perversiuni sexuale, delir alcoolic, violență, zâne, fantome, indieni, cow-boy, naziști, ozn-uri... *Rock*-ul anglo-saxon a pus orice în scenă, într-un lirism debordant și haotic, inexistent în așa numita « *pop-musique* » franțuzească, rezervată idioților de talie rezonabilă, ființelor patetice cărora un Johnny Halliday le strigă pe rând « *Que je t'aime* », sperând să șteargă astfel fraudă evidentă, mărturisită de chiar consonanța anglo-gasteropodă a pseudonimului ales.

Când francezii au vrut neapărat « faire du Rock », contra-performața s-a produs pe fondul unei depresiuni psihice de mare sărăcie și prăpăstioasă mizerie.

Rock-ul anglo-saxon dezgustă și revoltă « *goșismul* » francez, ca orice altă ideologie fără legătură cu caraghioslăcul grotesc din Parisul lunii mai 1968. Pentru francezul de rând, ceea ce nu trece zilnic pe undele de radio sau televiziune din țara lui, nu poate fi decât anarhism în stare pură. Niciunul din cântecele *Beatles* sau *Rolling Stones* nu este adaptabil în franceză. Traducerile fidele ale acestor cântece ar fi fost probabil cenzurate în Franța. Putem spune că francezii nu știu nimic din această barbarie sau anti-cultură muzicală, pe care o ascultă

frără să o înțeleagă de o jumătate de secol. Nu ar fi însă foarte grav, dacă numai despre neînțelegere ar fi vorba. Aspectele subliminale ale *Rock*-ului arată că lucrurile sunt ceva mai grave. *Rock*-ul nu s-a putut împământenii pe pământ francez. De ce ? Din cauza limbii franceze, mai ales, ale cărei reguli nu permit râgâieli, bâțâieli, onomatopee, nici obștescul orgasm galopant și colectiv numit într-un cuvânt : *Rock*. Engleza rămâne « limba sacerdotală » *Rock'n Roll*, limba magică *blues*.

Subversiunea sufletului tinereții

Sentințele, sutrele sau mantrele *Rock* se recită în engleză. Fără engleză, magia *Rock* dispare. Fără magia verbului englez, *Rock*-ul însuși dispare.

Aspectele oculte ale *Rock*-ului sunt bine cunoscute. Nu strică să le analizăm însă mai de aproape. Situația catastrofală la care s-a ajuns îndreptățește această analiză. *Rock*-ul a încătușat mințile tinerilor într-un sistem afectiv și comportamental regresiv. Stilul pseudo-muzical « *techno* » adună și abrutizează tinerii unde-i găsește, corpul și spiritul acestora fiind posedate de ritmul mecanic al unei bestialități robotizante.

Rock-ul este o transă, o vrajă, o vastă operațiune a serviciilor secrete anglo-saxone și americane, ce a deviat cultura contemporană pe o cale diferită de ceea ce ar fi putut și trebuit să fie evoluția sa normală. Simpaticii « iepurași » *Beatles* au dispărut. Mesajul lor însă a rămas ! Noi, cei ce am fost martorii epidemiei acestui virus, care ne-am lăsat uneori contaminați cu mândrie, nu am înțeles că deja primele și drăguțele cântece ale « iepurașilor » *Beatles* erau de fapt o declarație de război contra conștiinței, contra gândirii, contra omului. Înaintea fenomenului *Beatles*, această subversiune ne era străină, îndepărtată, limitată la rezervația antropoidă ce ambiționează să devină arealul trușilor flăcăi neterminați și borțoși ai pământului. Desigur, l-am ascultat pe Elvis Presley. Comparată

cu un organ sexual, vocea acestuia nu s-a putut infiltra în viața noastră de toate zilele, căci prea era identificată cu modul de viață și clișeele specific americane. Onomatopeele din *Little Richard* « *bam, bam, ha loole* » au rămas simple curiozități etnice.

Beatles-ii au fost niște tineri ca toți ceilalți europeni debarcați în mediul nostru cultural. Subversiunea culturii *Rock* a intrat însă în casele, familiile, sufletele și visurile noastre. Pe acest fond sonor, brazdă subversivă în vinilul sufletelor noastre tandre, ne-am trăit primele emoții tulburi, primele tristeți, griji și revolte. La vremea lor, versurile *Beatles* din *Twist and Shout* nu păreau subversive. Totuși, este vorba de una din cele mai frenetice drăcovenii *Rock'n Roll* :

« *Hai, hai Baby, strâmbă-te, guiță !*
Dă-i drumul Baby, strâmbă-te și urlă !
Scutură-te, scutură-te, scutură-te fă.
Iarași Baby, strâmbă-te, urlă !
Te-ai făcut super,
Ești super-super Baby
Strâmbă-te încă, urlă, urlă !
Hai Baby, Hai,
Strâmbă-te ! Urlă ! Urlă ! Urlă... ! »

Nu putem adăuga nimic. Toate sunt spuse perfect ! Se înțelege că milioane, poate miliarde de tineri s-au strâmbat, au urlat și au scuturat astfel mai multe secole de rezistență, inhibiții, blocaje, cenzură dar și bun simț bătrânesc.

Viitorul *Rock'n Roll*-ului ? Muzica lumii întregi a fost murdărită de *Rock*. Nicăieri nu mai putem asculta un cântec oarecare, fără omniprezenta baterie și contrabasul ce goleşte spiritul și scoate din minți. Indigestul ghiveci aduce uneori cu muzica sud-americană, alte ori cu muzica orientală sau celtă. *Rock*-ul a cules de peste tot și a murdărit tot. El este precum betonul orașelor. Unde trece betonul, prospețimea dispare, frunza verde moare. Ritmurile inumane « *techno* » sunt apogeul *Rock*-ului. Suntem spectatori neputincioși ai veștejirii florilor fragile, sufletele copiilor și nepoților noștri.

Grație acțiunii subversive a guvernanților și a serviciilor secrete complice din slujba acestora, *vodu* și magia primitivă au câștigat bătălia sunetului. Victorie ce se va distruge singură într-un nestăvilit exces de zgomot și de haos.

WOODSTOCK

Marea liturghie CIA – *Peace and Love*

Se vorbește mult de raves-parties pe bază de transă sonoră și chimică. În ciuda dezinformării, victimele oficial identificate ascund ravagiile psihice pe termen îndelungat, puțin vizibile însă considerabile. Prin muzică techno și raves-parties ne-am depărtat enorm de vremea coronițelor de flori în buclele de pe frunte, ba chiar și de uneori relativ veselele reuniuni hipice, din jurul anului 1960. Totul a început la Woodstock, la sfârșitul decadei demențiale 1960. În acest colț de provincie din comitatul Sullivan, statul New-York, serviciile secrete americane au înghesuit o jumătate de milion de tineri, pentru a efectua cea mai mare experiență de manipulare colectivă din toate timpurile, nu numai din istoria Rock-ului.

Pe la mijlocul decadei 1960, America asistase la concertul din Monterey (Clifornia), ce reunise în jur de 100 000 de participanți, premieră absolută pe atunci, în istoria mișcărilor de tineret. Testul Monterey a fost un succes. Experiența *Woodstock Music and Art Fair* (Sărbătoarea Artei și Muzicii de la Woodstock) a fost celebrată de magazinul Times ca « *Festival al Erei Vărsătorului* » și « cel mai mare eveniment din istorie ». Termenul de « *Vărsător* » fusese ales cu multă grijă. Slăvirea *Erei Vărsătorului* era un semnal limpede că *Era Peștilor* este pe sfârșite. *Era Peștilor* însă mai înseamnă și *Era lui Christos*.

La Woodstock, pe terenul unei ferme, 500 000 de tineri s-au adunat spre a fi drogați, spre a le fi spălate creierele și stoarse mințile. Cobaii au fost izolați cu meșteșug, fără posibilitate de scăpare, în băltoace și propriile lor excremente. Au fost forțați să absoarbă droguri halucinogene, ce i-au ținut în picioare vreme de trei zile, în mijlocul unui potop de decibeli, toate sub bagheta *FBI* și a altor înalți funcționari din guvernul american. Securitatea concertului a căzut în sarcina unei comunități

hippie infiltrată de numeroși agenți secreți și alți « *lipoveni* », cum se exprimă, în proza lui impresionantă, un scriitor de succes și agent secret consacrat. Securitatea concertului se limita la distribuirea în masă a drogului *LSD* și la asistență psihologică.

Serviciul secret de informații militare britanice asigurase deja succesul marilor grupuri *Rock'n Roll Beatles* și *Rolling Stones*. Operațiunea Woodstock a fost o inițiativă a aceluiași serviciu secret de spionaj și contraspionaj. Evident, realizarea efectivă a operațiunii, pe pământ american, nu ar fi fost posibilă fără colaborarea cu serviciile secrete americane. Cât privește partea tehnică pseudo-muzicală și patogenă, aceasta a fost lovitura de geniu a lui Artie Kornfeld, director la *Contemporary Projects Division*, filială a lui *Capitol Records* și *EMI*. Foarte suspectele « case de discuri » nu erau ceea ce se dădeau, ci pur și simplu filiale specializate ale serviciilor secrete britanice. Fanii *Rock*-ului libertar al anilor 1960, « revoltați și anti-militariști » la culme, habar n-aveau că discurile idolilor lor erau produse în laboratoarele discrete ale serviciilor secrete militare britanice.

Finanțarea originalului Festival Woodstock a revenit lui John Roberts, moștenitor al unei imense societăți farmaceutice din Pennsylvania. Pentru asigurarea succesului întreprinderii, Roberts și-a asigurat concursul a doi asociați specialiști. Fiind vorba de droguri în cantități masive și de o experiență inedită de psihiatrie colectivă, *lobby*-ul farmaceutic era în chiar inima problemei. Laboratoarele *Sandoz* din Elveția sintetizaseră nu de mult substanța cunoscută sub numele de *LSD*, prezentată drept un adevărat « drog magic ». Prezentată de cine ? De savanți și oameni serioși, chipurile perfect « onorabili », precum apostolul hippie și falsul profesor universitar Timothy Leary, propagandist fanatic al drogului *LSD* în contul CIA.

Sponsorul John Roberts a fost acuzat ulterior de a fi utilizat propria societate farmaceutică pentru intoxicarea în masă a spectatorilor. Pentru primirea celor 500 000 de tineri, ce au asistat la Festival, sau realizat o serie de amenajări. Câteva zile

după Festivalul-concert, Joel Rosenmann, unul din cei trei sponsori asociați scria :

« Hrana și apa au fost în cantitate insuficientă, instalațiile sanitare extrem de scumpe, interdicțiile puțin numeroase, drogurile la discreție. Mai rău de cât toate însă, nimeni dintre cei ajunși la locul respectiv nu a avut cea mai mică posibilitate de a renunța și pleca după dorință ! ».

Cei 500 000 de fani ai *Rock*-ului s-au trezit într-o sinistă cursă ! « Faptul de a-i obliga, de a-i sili să se așeze și să doarmă în propriile excremente făcea parte din protocolul experimentului », a scris mai târziu, cu umor și mândrie, John Roberts.

Comunitatea hippie *Hog Farm* a jucat un rol important la Woodstock. Ea era condusă de un agent CIA, cunoscut sub numele de Wavy Graver, vechi participant la proiectul *MK Ultra* din Ken Kesey. Comunitățile *Hog Farm* erau frecvente în anumite părți din California, servind de adăpost grupurilor satanice, stângiste și teroriste. Membrii lor navetau de la o comunitate la alta, constituind masa de recrutare pentru *Process Church*, Biserica satanistă a lui Manson. La data masacrului actriței Sharon Tate, membra *Hog Farm* Diana Lake făcea și ea parte din *Family Manson*. La 14 august, cu o zi înaintea experimentului prevăzut, a fost retrasă întreaga forță de securitate de pe durata pregătirilor, compusă din 350 de polițiști din New-York. Un purtător de cuvânt al Poliției din New-York a pretins mai târziu că niciun fel de aranjament oficial nu a fost încheiat cu primăria mării metropole, aserțiune dezmințită vehement de promotorii Festivalului-experiment.

Intr-un articol din *New-York Times* (15 August 1969), șeful serviciului de securitate al Festivalului declara :

« În momentul de față nu dispun de niciun serviciu de securitate. Am fost înșelat. Suntem în fața celei mai mari reuniuni de tineri ce a avut loc vreodată în țara asta, fără niciun fel de protecție de poliție ».

În această situație, așa cum se prevăzuse în secret, comunitatea *Hog Farm* a fost însărcinată să asigure securitatea Festivalului.

John Roberts, sponsor principal și director al *Festivalului Woodstock* a recunoscut ulterior că era la curent cu implicația și afacerile notorii în materie de droguri, ale comunității Hog Farm :

« Sarcina comunității Hog Farm era de a-i aduce pe tineri la festival. Apoi de a-i face să plece... O forță de menținere a ordinii care semăna, vorbea și simțea precum mulțimea era credibilă și eficientă... Lucru important, membrii comunității Hog Farm erau buni cunoscători în materie de droguri, distingând între cele "bune" și cele "rele", cele "acide", bunele "trips", relele "delirante", medicamente-otrăvuri, etc. ».

La vremea respectivă, *Hog Farm* își ducea veacul în munții din Noul Mexic. Sponsorul și industriașul farmaceutic John Roberts a închiriat un *Boeing 727*, plătiind 17 000 de dolari pentru a transporta o sută de membri ai comunității hippie *Hog Farm* de la un capăt la celălalt al Statelor Unite. Pentru ca intoxicația planificată a unei jumătăți de milion de tineri să aibă loc în condiții juridice optime, procurorul regiunii respective a dat asigurări, în privat, că nu se va opera nicio arestare și nu va avea loc nicio urmărire pentru încălcarea legii cu privire la stupefianțe. Roberts era în contact permanent cu *FBI* și se bucura de cooperarea totală, strânsă și discretă a acestuia. Iată ce ne spune el în persoană :

« Procurorul a admis din vreme folosirea drogurilor ilegale de către consumatorii noștri, recunoscând că nu asta era grija lui cea mai mare pe durata unui week-end. El a acționat cu multă înțelegere și o perfectă bună voință pe toată durata festivalului ».

Experimentul începe

Cu două zile înainte de începutul programat al festivalului-concert-fluviu, 50 000 de tineri sosiseră deja la Woodstock. Drogurile circulau nestingherit. Unii dintre cei 50 000 veniseră cu copiii lor, drogați și ei, după cum ne asigură Roberts. În apropierea lacului, spune acesta :

« Micuții înotau, fumau marihuana, zburdau în ritmul muzicii... ».

Un sondaj *New-York Times* realizat pe timpul festivalului arată că 99% dintre participanți fumau marihuana. Complet depășiți de evenimente, adjuncții șerifului local au raportat că nicio arestare nu a fost efectuată pe motiv de utilizare ilicită de droguri. Ziarul *New-York Times* din 17 august citează un agent :

« Dacă ne-am fi pus pe arestat, nu ar fi fost locuri la comisariatele din Sullivan (capitala comitatului) nici în cele trei provincii din apropiere ».

Consumul de marihuană nu ar fi fost lucrul cel mai grav. Conform protocolului *Proiectului MK Ultra*, se știe că abia după începutul festivalului urma distribuirea masivă de *LSD*, drog disimulat în răcoritoarele *Coca-Cola*. Roberts continuă astfel :

« Unui polițist de la circulație i s-a servit o sticlă de *Coca-Cola* în timp ce își făcea rondul. După aceasta, în vreme ce o mulțime de mașini erau parcate, polițistul le făcea semne disperate, de unul singur... »

Vreme de trei zile, cei 500 000 de tineri au consumat fără încetare tot felul de droguri, au ascultat non-stop diversele grupuri *Rock* și *Pop-Stars* ce se perindau pe o scenă sau alta. Din cauza ploilor torențiale din acele zile, tinerii fură obligați să suporte noriul, pe alocuri până la genunchi. Nu exista niciun acoperiș, adăpost, sau mijloc de plecare, mașinile fiind garate la peste 10 km distanță. Rosenmann scrie că :

« (*Secretul*) experienței Woodstock a stat în faptul că artiștii s-au produs fără încetare, făcând de trei ori turul complet al cadranelor (ceasului)... pentru a-i menține treji pe tineri ».

În primele 24 de ore, peste 300 de tineri s-au prezentat autorităților medicale prezente, acuzând în general boli grave. Diagnosticul pe care și-l dădeau singuri era că au făcut un « *trip* » rău, adică un voiaj inconfortabil sub influența drogului *LSD*. Ziua următoare, bolnavii se numărau cu miile. La 17 august, *New-York Times* raporta :

« Noaptea asta, un oficial al festivalului a anunțat de pe scenă că acizi cu defecte de fabricație circulă printre participanți ».

Același oficial a adăugat ceva mai târziu :

« Nu-i vorba de acizi otrăvitori. Acidul nu este o otravă. El are doar un defect de fabricație. Nimeni nu va muri... Dacă credeți că ați luat o doză de otravă, puteți fi siguri că vă înșelați. Totuși, de vă temeți, luați numai o jumătate de tabletă...»

Cine era acest oficial ce recomanda celor 500 000 de tineri americani să ia numai o jumătate de tabletă *LSD* în caz de ceva ? Era chiar Wavy Gravy în persoană, agentul *CIA*, omul cu *Proiectul MK Ultra* ! Dovadă mai limpede nu se poate. Agenția Centrală de Investigații *CIA* era în dosul întregii țărâșenii *Woodstock* !

Cazurile de intoxicații au fost fără număr. Se profila o catastrofă medicală. S-a făcut apel la orașul New-York, pentru ajutor medical suplimentar și urgent. Peste 50 de medici și sute de infirmiere au sosit cu avionul. La sfârșitul festivalului s-au raportat însă numai 5000 de cazuri medicale.

Nu se știe dacă serviciile secrete organizatoare au considerat experimentul suficient de edificat. Ele nu vorbesc niciodată despre manipulările și crimele lor multiple. Diverșii exegeți consideră că operațiunea promoțională *LSD*, de anvergură internațională, a fost un mare succes în întreaga lume. *Festivalul Woodstock* a fost apoi prezentat ca un suprem moment de « pace și iubire ! ».

Ultimul mare festival din decada 1960 s-a organizat pe circuitul Altamont, la periferia orașului San Francisco. Vedeta acestui festival a fost grupul *Rolling Stone*. Ideea acestui al doilea concert monstru aparține lui Ken Key, responsabilul *Proiectului MK Ultra* din cadrul *CIA*. De data aceasta a fost vorba de o frenezie colectivă, o orgie cu toate excesele imaginabile, soldată cu zeci de răniți și mai mulți morți.

Concertul Altamont a fost și mai prost pregătit decât cel de la *Woodstock* : fără apă, fără mâncare, fără asistență medicală, fără grupuri sanitare, exact contrariul a ceea ce este de obicei o organizare de tip american. Singurele produse din belșug au

fost drogurile. Pentru securitatea concertului, grupul *Rolling Stone* a recurs la serviciile bandei de motocicliști *Hell's Angels* (Ingerii Iadului), vestiți pentru brutalitatea și mitocăniile lor. Alegere mai rea nu se putea. Banda *Hell's Angels* a organizat un trafic monstru de droguri, fără să renunțe câtuși de puțin la numerele ei preferate : furturi, insulte, certuri, bățai, violuri... Pentru a-i întărâta și mai tare pe cei aproape 500 000 de tinerii fani, intrarea în scenă a grupului *Rolling Stone* a fost deliberat întârziată cu o oră. Mick Jagger, într-un pardesiu de satin roșu și negru făcea pe Ingerul Iadului, maimuțărindu-l pe Satana. Nu i-a fost prea greu să culeagă aplauzele unui public drogat, privat de apă, de hrană, de altele, de toate. Scriitorul Sanchez descrie astfel ritualul satanic planificat :

« De îndată ce grupul (Rolling Stone) își începu muzica, mai mulți tineri se dezbrăcară de hainele lor (în ciuda iernii) și urcară pe scenă, de parcă ar fi fost vorba de un altar ceva mai înalt, oferindu-se ca victime loviturilor de cisme ale brutelor Hell's Angels, lovituri ce cădeau ca ploaia. Cu cât erau bătuți mai vârtos, cu atât cereau și mai multă bătaie, împinși parcă de o forță supra-naturală. Meredith Hunter, un tânăr negru, urma să fie ales pentru sacrificiul ritual omenesc ».

Rolling Stones tocmai lansase noul cântec *Sympathy for the Devil*, ajuns rapid cântecul cel mai apreciat din programul lor. La începutul cântecului, Mick Jagger se prezenta el însuși ca Lucifer. Îndată ce Jagger s-a pus pe cântat, publicul s-a pus și el pe dansat, într-o frenezie de nedescris. Iată cum descrie Sanchez cele ce s-au petrecut mai atunci :

« Un spătos Hell's Angel s-a repezit ca un urs peste Meredith, trăgându-l de păr, pentru a-l provoca. A început îndată o bătaie în toată regula. Alți cinci Angel năvăliră contra lui Meredith pentru a-și ajuta coechipierul. Neavând încotro, Meredith încercă să scape din înghesuială. Un Angel însă îl apucă de braț și reuși să îi înfigă un cuțit în spate. Cuțitul nu pătrunsese foarte profund. Meredith, știind că se bate pe viață și pe moarte, scoase un pistol din buzunar și îl îndreptă spre pieptul celui ce-i înfipsese cuțitul.

In acest moment însă, toată banda Hell's Angels îi sări în spate, ca o haită de lupi. Unul din haită îi smulse arma, un altul îi

plantă un pumnal în obraz, altul încă îl înjunghie nebunește din spate, până ce Meredith se prăbuși. »

Nu s-a putut dovedi că Meredith ar fi avut cu adevărat un revolver. De altfel, nimeni nu a fost inculpat. În vreme ce această crimă sângeroasă se desfășura sub ochii și la picioarele lor, grupul *Rolling Stone* a continuat să-și cânte faimoasa, trista și execrabila lui *Simpatie pentru Diavol*.

Întreaga scenă a fost înregistrată de echipa angajată să filmeze întregul concert. Puțin după aceea, sub titlul unui cântec *Rolling Stone* (*Gimme Shelter – Dă-mi un acoperiș*) filmul a devenit un mare succes comercial. După săvârșirea crimei, Mick Jagger s-a oprit o clipă din cântat, apoi și-a reluat *show-ul* satanic. Se crede că tragedia a fost plănuită de sataniștii ce fac trafic de « *snuff films* », filme cu crime reale.

O întrebare jenantă rămâne însă fără răspuns : Ce urmăresc serviciile secrete prin aceste criminale manipulări ? Observarea atentă a mulțimii în vederea punerii la punct a unor droguri de sinteză ? Voința politică de a prăbuși cât mai jos tineretul, pentru a-l controla mai ușor ? Punerea în scenă a unor ritualuri de magie neagră la scară înaltă, pentru a satisface pulsunile drăcești de nemărturisit ale mafiei politico-financiare ? Putem spune cu certitudine : în urmă cu peste cincizeci de ani, pentru toate aceste motive și altele încă, a fost lansat programul : « *Sex, Drog și Rock'n Roll* ».

Se poate oare deduce că majoritatea modelor și curenților culturale ar fi expresia unor experimentări planificate ? Oricare ar fi răspunsul la această întrebare, în ce privește mișcarea de tineret din decada anilor 1960, operațiunea « *Woodstock* » dovedește că totul a fost manipulat din perspectivă politică. Tineretul lumii este deliberat împins cât mai jos cu putință, pentru a-l adapta și obișnui să se supună ordinii mondiale. Demn de dispreț, tineretul acesta este pe deplin inconștient. De vreme ce drogurile circulă liber în școli, universități, peste tot, putem trage concluzia că aceasta este dorința ascunsă a celor ce ne guvernează, ducând întreaga lume către catastrofa probabil finală.

ESOTERISM ȘI SPIRITUALITATE

ŞASE SUTE ŞAIZECI ŞI ŞASE

Cunoaşterea răului

Marii clarvăzători şi profeţi ce au prezis apariţia viitoare a unui puternic demon pe pământ, a unei calamităţi cum nu a mai existat niciodată, nu au făcut-o pentru a ne îngrozi. Cu timpul s-a ajuns la unele speculaţii în jurul numărului « 666 », a cărui urmă a fost identificată în actuala tehnologie de vârf. Practic, nu este vorba numai de atât, ci de mai mult, de sinteza unui demon dublu, numit « Diavol » şi « Satana », polul material şi polul subtil ai puterilor adverse. Aceasta a luat proporţii de necrezut odată cu cel de al XXI-lea secol. După intensă şi abila pregătire din secolul precedent, speculaţiile în jurul numărului « 666 » s-au accentuat şi mai mult odată cu intrarea în cel de al III-lea mileniu. Se cuvine să înţelegem despre ce este vorba, nu să închidem ochii.

De ce să neliniştim omenirea cu problema Răului, spun falşii profeţi ce ne anesteiază ? Păstorii creştinătăţii au disimulat permanent gravitatea problemei Răului, cu scopul de a da impresia că « totul este în mâna lor », că situaţia este sub control.

De ce oare a fost considerată erezie investigarea feţei ascunse a lucrurilor ? Răspunsul este simplu : Pentru că autorităţile politice şi religioase planetare, ce ne conduc şi dezinformează, sunt în solda şi sub comanda « Prinţului acestei lumi ». Istoria oficială este o continuă spălare de creieri. În ceea ce priveşte originea şi natura Răului, se aplică principiul « *Vă rugăm să circulaţi. Nu este nimic de văzut !* ».

Nu pentru a ne speria ne-au alertat profeţii pe tema demonilor din spatele existenţei ordinare, faţă de care suntem mediumuri inconştiente. Să fi vrut înţelepţii să ne încurce, punându-ne la îndemână o cunoaştere pe care nu o putem asuma ? Noi credem că dimpotrivă, ne-au prevenit din dragoste, pentru a ne

ajuta să identificăm Răul, să îl demascăm și să îl învingem cu ajutorul forței noastre sufletești. « *Veți cunoaște Adevărul, și acesta vă va face liberi* », așa ni s-a spus.

De ce oare sufletul uman trebuie să cunoască natura unui Rău cosmic ce ne depășește în întregime ? Nu avem destule pe cap, cu viața noastră complicată, cu lupta pentru existență, cu grijile, bolile, chiria, impozitele...? De ce să ne încărcăm conștiința cu o cunoaștere atât de dureroasă și consternantă.

Sperăm de multușor că un « mântuitor » va duce lupta în locul nostru. Este vorba de o speranță precum aceea a soldaților ce abandonează prima linie a operațiilor în curs, deși întăririle se apropie. Puțini își pun întrebări asupra sensului formulei « *Mihail s-a luptat cu Balaurul, l-a aruncat pe pământ, unde acesta colindă furios* ». De vreme ce Balaurul a ajuns pe pământ, afacerea nu este reglată definitiv, lupta nu face decât să înceapă. Iată ceea ce ar fi de înțeles, dacă vrem să trăim în deplină cunoștință de cauză, să devenim mai puternici. În calitatea noastră de oameni încarnați în materie, avem obligația sau datoria de a cunoaște în întregime realitatea Răului. Avem o imensă datorie și responsabilitate față de ființele spirituale ce trăiesc în alte dimensiuni și care nu pot vedea în zona noastră densă, în care suntem încarnați. Aceste ființe nu dispun de facultatea preciziei mintale, pe care condensăția materială de oameni încarnați în materie ne-o procură nouă. Pe pământ, aflăm adevărul cu precizia procurată de acuitatea durerii. Ne-am încarnat nu pentru a ne fofila și a ne culca pe ureche, nu pentru a ne legăna cu iluzia « celei mai bune dintre lumile posibile », ci pentru a învăța legile vieții reale. Rostul nostru pe pământ este transmutarea suferinței în adevăr-conștiință și apoi în iubire. În viitor, cel ce nu este capabil de a învăța din propria experiență va suferi pentru asta. Cel ce nu este capabil să învețe dintr-o experiență normală de viață, va învăța aproape sigur dintr-o experiență avansată, limită. Cazul suferinței, al

binecuvântatei închisori, cum spune Nicole Valéry⁴¹, al durerii nemărginite !

Omul este partenerul dumnezeilor... și al demonilor

Economia universală funcționează astfel încât orice regn trăiește în serviciul și pe seama altor regnuri. Zeii și îngerii, ființe de natură spirituală, au nevoie să fie informați de către oameni, ființe încarnate în materie, ce servește formării conștiinței. Anumiți zei sau dumnezei nu pot cunoaște Răul așa cum îl cunoaștem noi, în carnea noastră. Aceștia așteaptă, ba chiar pândesc trezirea continuă a conștiinței noastre, pentru a ne feri de asaltul puterilor demoniace.

Omul este partenerul dumnezeilor. De destinul lui depinde soarta ierarhiilor superioare ce-i așteaptă redresarea spirituală, în vederea promovării lui pe un plan superior de existență. Așa se explică agitația ce domnește pe pământ. Așa se explică, de exemplu, de ce Răul cosmic, prin intermediul multora dintre noi și al anumitor societăți secrete, duce un război pe viață și pe moarte contra forțelor Spiritului. Pământul este câmpul de luptă unde se asumă riscuri politice inter-galactice, unde se decid interese de aceeași natură cosmică.

⁴¹. Unul din pseudonimele literare și ziaristice ale Elenei Grosu, soția poetului și ziaristului basarabean Sergiu Grosu. După mai mulți ani de temniță comunistă, ambii au trăit câteva zeci de ani ca refugiați politici la Paris (Courbevoie), asigurând direcția publicației creștine și anti-comuniste *Catacombes*. Nepoată a lui Iuliu Maniu, Nicole Valéry, căsătorită Grossu, a publicat la Plon, puțin după 1970, o foarte interesantă carte memorială și de reflecție pe mergea a șase ani de detenție (Inchisoarea Mislea), la capătul cărora, Securitatea și-a cerut scuze ! Fusesse arestată și deținută chipurile din greșală. Fără proces, fără condamnare ! Au existat și astfel de cazuri. În închisoare, Nicole Valéry-Elena Grosu l-a descoperit pe Dumnezeu. De unde titlul cărții publicate la Plon: *Bénie soit tu Prison*. (N. T.).

Prin natura sa dublă, terestră și spirituală⁴² în același timp, omul este în centrul acestui conflict. Acești demoni nu sunt imagini mitice ci ființe nesătule, anti-dumnezei ce se hrănesc din slăbiciunile noastre, pe măsură ce cădem din lac în puț și ne împiciorongăm tot mai mult în densitatea materiei.

Cei mai terifianti dintre demoni trăiesc pe planuri sub-umane, acolo de unde oamenii puternici își trag energia din chiar cultul închinat acestor demoni prin intermediul organizațiilor terestre, religioase, politice, oculte. Orice putere pământească depinde de cea demoniacă. Iată de ce, căutarea adevărului cu privire la Rău, la Diavol, la Satana a fost și va rămâne un subiect tabu. Reducem, ștergem și ignorăm aproape total chestiunea Răului, cu privire la care nu dispunem decât de explicațiile parțialo-firave ale teologiei, filosofiei și științelor. Dacă întâmplător cineva riscă sau chiar reușește să cunoască și să expună public teribilul adevăr, acesta va fi considerat nebun sau eretic, cazul Catharilor de exemplu, exterminați fără milă, până la ultimul. Cazul atâtor altor savanți, înțelepți și chiar militari, precum mareșalul-erou Ion Antonescu. Cazul chiar al unor politicieni, Ceaușescu, de exemplu, exterminați și ei fără milă, dacă au ajuns să « deschidă ochii » într-o problemă sau alta, dacă au trecut de partea Binelui.

În înfruntarea cu demonii, prin natura sa dublă, omul ocupă o poziție cheie pentru cunoaștere, el fiind acela care îi hrănește prin însăși existența sa. Numai oamenii sunt capabili să cunoască secretele demonilor.

« Numai prin această ofrandă a oamenilor către zei și prin secretele smulse demonilor pot fi deturnate acțiunile nocive ale demonilor. Astfel, acolo unde, la un moment dat, au dominat tenebrele, va străluci din nou lumina spirituală ».

R. Steiner, *An die Freunde*, octombrie 1925

⁴². Deși unite într-o singură ființă, cele două naturi sunt nu mai puțin separate și opuse. Diavol înseamnă « cel ce separă », iar Satana « cel ce se opune ». (N. T).

Infruntarea Răului

Având în vedere tendința noastră naturală la dezinteres, nepăsare și neglijență, înțelegerea răului este ceva dezagreabil. Cu sau fără voia noastră, pe plan individual sau general, ne trezim la un moment dat în fața realității terifiante. Adesea, aceasta are loc pe fondul catastrofelor istorice ce duc iluziile noastre pe apa sâmbetei, deși noi am fi preferat să continuăm a nega realitatea. Unii se încăpățânează să nege adevărul, ceea ce îi plasează alături de Rău, ai cărui servitori devin din ignoranță sau perversiune. Aceștia regresează și vor fi înlăturați. Este vorba de îndărătnicii sau întârziatorii ce nu pot sau nu vor să țină pasul cu evoluția. Ei vor fi probabil retrogradați pe sisteme planetare mai lente, de exemplu pe lună.

Epoca noastră este înșelătoare. Ne putem crede cu ușurință la adăpost, în afara zonelor de rău ce au bântuit lumea în secolul al XX-lea, când atrocitățile au atins cote inimaginabile, în timpul celui de al II-lea Război Mondial și după acesta. Profețiile apocaliptice ne-au prevenit : atrocitățile trecute sunt premisele Răului ce urmează ! Propaganda mediatică ne bombardează cu ororile și monstruozițiile fictiv-ideologice ale secolului XX, pentru a ne face să credem că Răul cel mai mare este în spatele nostru. *New Age* proclamă pe mii de *channels* că « răul este învins și *Vârsta de Aur* a sosit ! ». Cine nu cunoaște această propagandă ? Înțeleg oare aceștia cât este ea de diversionistă ?

Negustorii de false iluzii și speranțe sunt inamicii genului uman. Pentru problemele și dificultățile de azi, ei nu propun decât adaptarea noastră, prin pudrarea, coafarea și sulemenirea tuturor relelor cu sentimente umanisto-creștine înălțătoare. Este vorba deci de niște trădători. Ceea ce fac ei poartă numele de colaborare cu inamicul. Acestora le este atât de frică de Rău că nici măcar nu îndrăznesc să îl evoce, judecând tentativele

investigatoare ale aspectelor ascunse ale lucrurilor drept un fel de masochism.

Să acordăm atenția cuvenită propagandei ce disimulează adevărata față a Răului. Pacifistă și generoasă, în aparență, această propagandă ne dezarmează, astfel încât suntem predați inamicului precum copiii neștiutori. Opușe acestora, spiritele cu adevărat conștiente și pozitive înțeleg situația, anticipând cu bărbăția cuvenită, de la caz la caz, evoluția dramatică a lucrurilor. Totuși, demascarea Răului nu se poate face decât în mod progresiv. Cei fragili nu trebuie perturbați prematur. Ei au nevoie de multe experiențe personale pentru a înțelege piesa ce se joacă în culise.

Unele fraternități spirituale din trecut au înfruntat Răul în deplină cunoștință de cauză. Grație eforturilor lor eroice, nu suntem încă pe deplin copleșiți. Ele au săpat un culoar de lumină în beznă de tenebre din lume, reușind adesea să transmute Răul în Bine. Dacă maniheerii ar fi refuzat să meargă până la capătul lucidității în ce privește natura puterilor ce se confruntă pe Pământ și pe celălalt țărm, Răul ar fi și mai arogant. Nobili Cavaleri ai Adevărului, maniheerii au fost persecutați cu sălbăticie de autoritățile laice și religioase ale vremii. Autoritățile au avut totdeauna ceva de ascuns !

La fel au stat lucrurile pe vremea Templierilor, ce se pregăteau să smulgă monopolul aurului din mâna puterii bancare jidovești născându-se pe atunci, lucru ce ar fi schimbat radical cursul istoriei.

Ființe eroice până la sacrificiu au existat fără încetare. Grație sacrificiului lor, beneficiem astăzi de o oarecare libertate de conștiință, de posibilități de manevră. Fără aceste sacrificii, neîntâmpinând niciun fel de rezistență din partea oamenilor, Răul ar fi cucerit absolut totul : corp, suflet și spirit. După ce a infiltrat sufletul omenirii, această putere aspiră să cucerească sanctuarul cel mai subtil. Suntem în fața ororii și a dezolării în Sfânta Sfinților, de care vorbește profetul Daniel.

Asaltul forțelor Răului îmbracă în fiecare epocă un caracter diferit, seducător sau brutal, fermecător sau violent. Miza asaltului este cucerirea citadelei conștiinței omului. Răul are nevoie de om, prin intermediul căruia speră să atingă existența efectivă, ocupând locul acestuia. Fără colaborarea omului, Răul nu are niciun fel de putere creatoare. Răul nu crează nimic. El golește ființele de individualitatea lor autonomă, cu scopul de a pune stăpânire pe corpul și pe conștiința lor.

Cei ce consideră că nu există în om niciun fel de spirit divin sunt prada ateismului, cea mai gravă dintre bolile cunoscute, consecință a unui Rău maximal. Prin intermediul rătăcirii ateiste, unii demoni se dezlănțuie în deplină libertate, tocmai pentru că victimele lor, atinse de materialism și ateism, nu cred în existența puterilor divine sau demoniace. De aceea, dintre totalitarismele majore ale secolului al XX-lea, comunismul ateu a sedus rapid lumea întreagă. Național-socialismul relativ păgân, s-a bucurat de un enorm succes în Germania. Nostalgia lui va fi resimțită vreme îndelungată. Național-socialiștii germani credeau în forțe invizibile, de care bolșevicii nu aveau nicio idee, deși, cu Stalin în frunte, erau servitorii orbi și neștiutori ai acestora.

Am fost confrunțați cu cei doi poli ai Răului : pe de o parte, puterea luciferiană a trecutului, pe de alta, puterea materială, îndreptată spre viitor.

În zilele noastre, a apărut însă un al treilea demon, mai perfid decât ceilalți, întrucât știe utiliza puterile reunite ale acestora. Acest demon modern a reunit forțele dibolice trecute ca și pe cele viitoare.

Demonul modern

Dintre oamenii ce au capitulat în fața iluziei idealismului vaporos, ca și dintre cei ce se închină materiei, se va naște curând un spirit mai parșiv, despre care *Apocalipsul* spune că va purta « *Semnul Fiarei : 666* ». *Apocalipsul* susține că este

vorba de un « număr de om ». Aceasta înseamnă că el va veni din interiorul conștiinței omenești, nu din exteriorul acesteia, precum Diavolul sau miticul Satana. Este vorba deci de un demon al bestialității cu « față omenească ».

Demonul « 666 » exprimă imoralitatea absolută din om. Este vorba de omul nu numai căzut în bestialitate, ci și mândru de căderea lui. Despre acest tip uman ce urmează să vină, amintește undeva și Hitler, care îl prezice : « *Am văzut omul nou, el este crud și întreprind⁴³* ». Semnele prevestitoare ale acestuia sunt deja vizibile pentru cei ce știu să vadă printre perversitățile contemporane, necunoscute marelui public.

Se vorbește din ce în ce mai mult despre crimele odioase comise asupra copiilor, despre așa numita « pedofilie », care este orice, numai iubire nu⁴⁴. Terminația « filie », ce înseamnă iubire, este deci mincinoasă. Auzim într-una de pedofili peste pedofili, scandaluri peste scandaluri, cazul Doutroux⁴⁵ din

⁴³. Intr-o mulțime de ocazii, Hitler a spus lucruri chiar mai interesante. Citatul pare extras din *Hitler mi-a spus*, cartea fostului președinte al Parlamentului din Dantzig, Hermann Rauschning. Acesta este un cunoscut detractor al nazismului, trădător al lui Hitler, care îi acordase probabil o anumită încredere. (N. T.).

⁴⁴. Din punct de vedere etimologic, « pedofilie » înseamnă dragoste de copii (« pedos » = copil, « filia » = iubire). Simpla existență a cuvântului de pedofilie este o mărturie a climatului conspiraționist în care trăim, a complicității forurilor academice, universitare, religioase, dar și a apatiei, a indifferenței publice. Ar fi mai potrivit să vorbim de « pedocid, pedocizi » (ucigași de copii), sau de pedomanie. (N. T.).

⁴⁵. Cazul Doutroux a fost unul din marile scandaluri din ultimii ani ai secolului XX. În grădinile locuințelor lui Doutroux din Belgia și Franța, au fost găsite numeroase cadavre. Grav este însă faptul că Doutroux a beneficiat de sprijin și complicități guvernamentale franco-belgiene. După toate semnele, Doutroux a fost un furnizor de copii și tineri de ambele sexe, atât pentru desfrânarea sexuală a fețelor palide din mafia politico-financiară și idolatro-religioasă cât și pentru eventualele sacrificii rituale omenești, discret practicate cu anumite ocazii, în anumite cercuri. Intre altele însă, Doutroux a fost și un furnizor de sânge omenesc. Nu pentru transfuzii medicale ci pentru anumite ritualuri magice. Această problemă ar merita însă un studiu aparte. (N. T.).

Belgia și Franța fiind cât se poate de elocvent. Marele public nu știe și nu a înțeles că afacerea Doutroux privește înaltele sfere ale puterii, în cadrul cărora se practică rituri sângeroase, pe cât de abominabile, pe atât de necunoscute, grație « legii tăcerii » ce domnește în rândul mafiei corupte, satanice și sângeroase ce guvernează lumea. Franco-belgianul Doutroux nu era un criminal sângeros oarecare. El era furnizorul de sânge omenesc, proaspăt și tânăr, de care are nevoie, ca de aer, mafia satanică și satanizantă ce ne conduce.

« Tipul uman 666 » este extrem de bine reprezentat în clasa politico-financiară sau mafia actuală. Este vorba de politicienii aroganți, ce mint cu nonșalanță, negând astăzi ceea ce au spus ieri și mâine ceea ce spun azi. Veșnic cu mâna pe inimă și surâsul pe buze, « tipul uman 666 » jură pe marile principii ale democrației, păcii, dreptății, adevărului, libertății, face cele mai mari și mai verticale cruci dintre fideli ortodoxiei, fiind în tot și toate mai luminos decât soarele, mai drept decât dreptatea, mai creștin decât Christos.

Omenirea este în pericol. A nega acest lucru înseamnă a trece de partea « demonului solar » a cărui umbră avansează pe toată întinderea pământului, prin intermediul mafiei ce conduce lumea către dezastrul final. În curând, mulți dintre noi vor servi drept *channels* sau *medium*-uri pentru acest « demon solar » ce încearcă să pătrundă în lume prin intermediul fiecăruia dintre noi. Extrem de dificilă, confruntarea aceasta este obligatorie pentru cunoașterea Răului. Ea va procura omenirii victoria pe planurile inferioare și posibilitatea unei ridicări ulterioare.

Pentru acest demon, miza este totul sau nimic. El riscă să fie identificat ca ceea ce este efectiv : adversar absolut al omenirii. De aceea, el se va dezlănțui pe neașteptate, pentru a realiza o cucerire în forță, un viol brutal al conștiinței umane, cu riscul, în caz de eșec, de a pierde uzufructul eforturilor sale seculare. Pentru « spiritul 666 », lovitura aceasta a necesitat o îndelungă pregătire, după cum reiese din istoria secolelor și mileniilor trecute.

Putem spune că omenirea nu a văzut mare lucru până acum. Abia de acum încolo, ea va fi supusă alegerii capitale : accesul la conștiință sau supunerea în fața « Prințului acestei lumi ».

Bineînțeles, fiecare va crede că a făcut alegerea cea bună. Lucrul însă nu este evident dacă avem în vedere, cu luciditate, cele la care sau de care ne legăm zilnic, pe care suntem obligați să le săvârșim, să le gândim, cele prin intermediul cărora suntem manipulați.

Suntem oare sortiți să ne sacrificăm întreaga viață pentru mai marele nostru confort interior mic-burghez ? De ce amânăm zi după zi decizia de a ne angaja în nobila luptă pentru salvarea spiritului nostru ? Veritabilii cavaleri ai spiritului refuză doctrinele și credințele ce ne îndeamnă la evaziune, dezertare, dispersare, compromisuri, complezență, apatie, lene...

Am avertizat deja cu privire la unele obstacole ce trebuie evitate. În domeniul spiritual, seducția este arma cea mai utilizată de Rău. Înțelegem astfel mai ușor propaganda ce inundă circuitele specializate, lovind pe cei insuficient avizați și experimentați în evitarea obstacolelor subtile precum flatarea cu zâmbetul pe buze, laudele suspecte, promisiuni, etc. În astfel de cazuri se speculează toate punctele slabe : lipsa de bani, boala-sănătatea, ambițiile, gelozia, femeile, jocurile de noroc și altele, pentru a ne face dependenți de ceva exterior. « Demonul » ne face dependenți de o autoritate exterioară, pentru a limita liberul nostru arbitru personal. Apoi, pentru el va fi floare la ureche să se interpună în locul autorității respective, în care unii dintre noi vor fi crezut la un moment dat. De la caz la caz, această autoritate poate fi șeful de birou, guvernul, nevasta, Biserica, etc.

Cei ce nu urmăresc decât « micile plăceri ale existenței » trebuie să știe că timpul a cam trecut, mecanismele de atenționare fiind pe roșu în ultima vreme. Cei deja lămuriiți nu trebuie să-și piardă timpul cu cei ce nu vor să se știe. Nimeni nu este mai surd decât cel ce nu vrea să audă, nici mai orb decât cel ce nu vrea să vadă ! Lupta contra Răului ce va veni nu va fi câștigată decât de cei ce vor ști să își protejeze

individualitatea, să se reunească în sânul unei familii de oameni conștienți. Cei ce se vor încumeta să înfrunte Răul în mod izolat, de unul singur, vor trebui să fie foarte puternici, poate chiar mai puternici decât « Demonul 666 ».

Accelerarea proceselor în curs va împinge mulți indeciși către o decizie. Cei mai mulți se vor arunca trup și suflet, cu brațele deschise în gura « Fiarei ». Mijlocul ideal pentru dinamizarea aspirației noastre este de a ne exersa luciditatea în raport cu Răul ce și-a început deja marile manevre. Luciditatea ne ajută să nu ne pierdem printre aspecte evenimentțiale spectaculare, să căutăm totdeauna cauza ce se ascunde în dosul aparențelor.

Datoria noastră principală în aceste vremuri apocaliptice este să ne informăm cu precizie asupra războiului « Demonului 666 » contra conștiinței omenirii în general și a fiecărui om în parte. Informarea și înțelegerea presupune știința sau flerul de a nu ne lăsa păcăliți de aparențe, de a ști pe cine să întrebăm, ce să credem și ce să nu credem, etc. Atitudinea de viață, de cunoaștere și de luptă a fost perfect descrisă în mitologia cavaleriească. Se cunosc deopotrivă virtuțile ce trebuie cultivate și slăbiciunile ce trebuie respinse. Când el o să apară cu mare pompă și cu întreaga sa splendoare pe scena lumii, va trebui să ne amintim acestea, să nu confundăm « Demonul solar 666 » cu Dumnezeu. Cei ce se înghesuie în turma înfricoșată din stadioane sau marile suprafețe comerciale pentru a invoca « Sfântul Duh » și a cere o « vindecare » nu mai pot fi salvați. Ei sunt ca peștele în plasă. Toate ispitele posibile ale cerurilor inferioare și ale Iadului se abat astăzi peste lume. Trăim ajunul marii selecțiuni, vremea « falsului profet ce va seduce chiar și pe cei aleși, dacă lucrul este posibil ».

Focarele viitoare de rezistență

Pentru a constitui o forță capabilă de a rezista « Demonului 666 », sufletele, spiritele sau personalitățile apropiate între ele trebuie să se unească în sânul unor comunități dizidente în

raport cu ordinea mondială. Spiritul Răului ce acționează în lume va încerca să împiedice regruparea acestor energii spirituale calitative. Constituirea de focare de rezistență este singura alternativă contra dictaturii necruțătoare și a tiraniei « Sistemului 666 ».

Se înțelege că și de ce « Demonul 666 » incită pe fiecare să se refugieze în colțul său preferat. Căutătorii imprudenți de lumină sunt plonjați tot de el în imensitatea spațiilor și experiențelor astrale, fără nicio legătură cu eul lor interior.

Totuși, când evenimentele se vor precipita, mulți se vor trezi din letargie, cum se petrec în general lucrurile, pe timpul bombardamentelor aeriene de exemplu. În astfel de situații, fiecare știe sau ghicește ce are de făcut, pentru a se pune la adăpost și a-și salva viața. Că fiecare știe sau ghicește, asta se discută. Că fiecare reușește însă, rămâne de văzut. Cei ce se vor trezi mai din timp și vor lua din vreme măsurile necesare vor avea, evident, mai multe șanse de reușită.

Bun venit așadar la bordul navei salvatoare, al comunității dizidente. Răul nu va putea fi evitat decât de ceea ce este în noi, dar nu de aceeași natură cu el. De exemplu, conștiința ce nu a fost contaminată de ateism va evita Răul. De asemenea, Răul va putea fi evitat de cei ce nu sunt contaminați de cultura de masă, de politică, dezinformarea mediatică, de doctrina iezuită, știința materială, moda vestimentară și alte mode, moravuri decadente, idealisme absurde, ocultismul *New Age*, etc.

Trăim o epocă fascinantă. Evenimente importante vor avea loc în curând. Voalul ce ascunde multe din secretele lumii va cădea la pământ. Nimeni nu trebuie să se întristeze pentru asta. Aflarea adevărului, în orice situație și cu orice preț, face parte din destinul omenesc. Grație providențialei confruntări cu forțele Răului, necunoscută până acum, forța Binelui se va dezvolta în noi. Nu este cazul să jelim, unii pe umerii altora. Dimpotrivă. Să facem față împrejurărilor cu curaj și bărbăție, să ne organizăm din punct de vedere material și spiritual.

Când Răul este învins în conștiința noastră, Binele ce apare nu este de aceeași natură cu binele banal, care adesea este o

slăbiciune ce se manifestă ca atitudine de teamă în fața suferinței, a existenței. Ținând cont de condițiile penibile ce domnesc pe pământ, binele sau bunătatea omenească cea de toate zilele sunt legitime, laudabile și binevenite. Ele nu trebuie însă confundate cu Binele cel Mare, Binele Adevărat care este Conștiința dominantă peste puterile inferioare.

Manifestările cele mai criminale și imorale ale « Demonului 666 » sunt ascunse în străfundurile spiritului nostru. Totuși, imoralitatea absolută se manifestă deja în cadrul cercetărilor « științifice » și « medicale », de exemplu, pretext ieftin pentru o incredibilă perversitate, chipurile în numele « Binelui ». Înainte de a ataca oamenii, cercetarea « științifică », ipocrită și barbară a lovit regnul vegetal și animal, a căror suferință mută urcă la ceruri într-un amestec neîntrerupt de gemete, strigăte, suferințe inexprimabile. Răzbunarea⁴⁶ karmei va fi teribilă. Degenerescența ce asaltează omul este un semn precursor.

Unii se întreabă, și pe bună dreptate, ce vrea să însemne acest « 666 » ? Este vorba de spiritul de perversiune ce se manifestă din Evul Mediu încôace, când Inchiziția creștină a început să tortureze sălbatic corpul și spiritul oamenilor, nu pentru greșeli comise, nici din motive de ură sau de război, ci în numele « Dumnezeului Iubirii ». Precum comuniștii pe drumul tras de vajnicii tovarăși, Știința continuă drumul trasat de Biserică. Plantele și animalele sunt martirizate în laboratoare-abatoare de către « savanți dogmatici și idolatri » în anterie devenite halate albe. Înarmați cu tot felul de seringi, microscopae, substanțe chimice, radiații, călăii *sui generis* ce se cred oameni de știință ignoră totul în legătură cu natura martirizată în numele culturii. Ei sunt plătiți și decorați de către mafia

⁴⁶. « Răzbunarea » nu este neapărat răspunsul « rău » la un « rău » anterior. În *Rostirea filosofică românească*, Constantin Noica a scris pagini antologice despre « răzbunare » ca repunere în drepturi a « Binelui ». Oricât ar fi ea de ispititoare, nu putem zăbovi pe această pistă contaminată de sentimentalismul periferiei Gulagului sovietic de la jumătatea secolului XX. Problema karmei merită, ea singură, un întreg studiu. (N. T.).

politică, mafia bisericească, UNESCO, OMS-ul și alte « filiale 666 » totul într-un entuziasm ipocrit, punctat uneori de indiferența ecumenică generală. Acestea dovedesc un singur lucru : « Demonul 666 » a pus deja stăpânire pe conștiința umană.

Spectacolul oferit de spiritele civilizate și pretins « creștine », ce se ghiftuiesc, în post și nepost, cu cadavrele animalelor martirizate, discutând, despre meditația transcendentă sau immanentă, este penibil în sine.

CREAȚIE ȘI ACCIDENT

Când suflul divin întâlnește energia universală

Se pare că începuturile Universului au avut loc sub semnul a două principii, ce s-au încrucișat : un principiu masculin, Tatăl, și un principiu feminin, Mama. A rezultat un proces de creație ce poate fi exprimat astfel : spiritul creator original, Tatăl, a fecundat energia virgină universală, Mama.

Acest spirit, sau suflare, este un foc, o putere ce energetizează materia pasivă a întinderii universale. Când suflarea sau spiritul pătrunde substanța universală, aceasta formează un cerc, delimitează un spațiu, astfel încât un cosmos în germene își face apariția.

Intr-o primă etapă, spiritul sau suflarea lui Dumnezeu delimitează un cosmos, în cadrul materiei universale infinite.

În acest cosmos originar, găsim apoi toate universurile, toate constelațiile. Este vorba de un univers delimitat în cadrul Marii Mame Universale, numită Fecioară în Occident și Mamă Divină în Orient.

În spațiul astfel delimitat, se va manifesta procesul de creație în șapte faze, de la cea mai înaltă, faza spirituală ultimă, până la cel de al șaptelea aspect, cel mai formal și mai dens. Acest al șaptelea plan al creației, deși implică un aspect cvasi-fizic, se situează în, sau face parte din materia universală.

Nu este vorba de materia cunoscută de noi, ci de un sistem extrem de luminos și complex, ce adăpostește ființele transcendente, adică manifestarea numită « Fiu ».

Când un univers se manifestă prin fecundarea de către Părintele Divin a Mamei Cosmice, lumina sa intensă

proiectează o umbră, adică realitatea iluzorie în care ne găsim noi. Această umbră este însă o lumină și ea, una mai puțin intensă, un fel de invers, *alter ego* sau parte ascunsă a Fiului. Umbra Divinului este numită lumina lui Lucifer. Așadar, cosmosul creat este numit Fiul sau Christos, iar umbra lui se numește Lucifer, « purtător de lumină », o umbră luminoasă, ce se întinde peste spațiul universal. Există deci două mișcări simultane : una verticală și alta orizontală, umbra purtată a Divinului.

Emanate din Absolut, aceste creațiuni vor deveni încetul cu încetul conștiente, traversând diverse forme de evoluție divină, ceea ce va însemna lansarea lor într-o mare aventură, în lungul și latul sferelor cerești.

Libertatea fiind prima regulă în univers, se întâmplă că unele din aceste forme de evoluție sunt dereglate, corupte sau deviate de către dumnezei, ei înșiși implicați în acest periplu de evoluție divină, liberi de a se comporta așa cum vor ei înșiși. Ei sunt de fapt idei ale lui Dumnezeu. O idee a lui Dumnezeu este însă tot un dumnezeu; dumnezeu pentru întreaga eternitate. Dacă posedăm un singur atom de-al lui Dumnezeu, rezultă că suntem etern indestructibili, chiar dacă vom traversa milioane de încarnări și reîncarnări. Posibilitatea unor accidente nu poate fi însă exclusă, căci există perioade cosmice în care procesul de ascensiune stagnează, blocându-se într-un impas spațio-temporal.

Căderea Dumnezeilor

Ființele sau entitățile ce nu au reușit să țină pasul cu evoluția divină ascendentă sunt condamnate să recadă în materia univereală, ceea ce se cheamă « blestem etern » sau distrugere finală. Este vorba de dizolvarea atomului lor spiritual în materia universală.

Intr-un astfel de caz, totul se sfârșește pentru aceste entități. Șansa pe care au avut-o de a parveni la individuare, de a reliza

ființa lor eternă, este pierdută. Din diverse motive, de-a lungul a milioane de ani, de ocazii și oportunități, ea nu a putut fi realizată. Entitățile în cauză au fost libere de la bun început. Milioanele de ani la dispoziție le-au oferit o mulțime de posibilități de a alege, de a accepta sau refuza marea aventură divină. Ele au preferat să se piardă însă într-o involuție formală, devenind îndărătnice sau întârziatoare.

Se spune că în această « evoluție inversă » a intervenit interferența spiritului dumnezeului Lucifer. Ierarhiile acestuia ocupă un domeniu de extensiune către exteriorul centrului universurilor, către lumea incommensurabilă a abisului, prăpastia sau gheena cosmică, exterioară lumii divine, în centrul căreia se găsește Christos.

În ce-l privește, Lucifer exprimă energia centrifugă mergând cel mai departe posibil către exterior, depărtându-se de centrul divin, fără să piardă însă posibilitatea Creației, nici pe aceea a Accidentului. Umbră a divinului, spiritul lui Lucifer se îndreaptă către zonele periculoase în care pot interveni procese incontrollabile. El acționează conform liberului său arbitru, de care abuzează însă, antrenând dumnezeii valului de vieți omenești. El îi influențează pe aceștia zicându-le, de exemplu : « alături de mine veți beneficia de o mai rapidă evoluție, devenind dumnezei adulți și liberi ! ».

Lucifer urmărește accelerarea evoluției dumnezeilor către conștiința lor individuală nemuritoare. El a lansat o puternică informație luminoasă ce s-a răspândit ca fulgerul în grupul dumnezeilor din valul omenesc în fază de copilărie, val de viață din care facem parte, alături de nenumărate alte valuri de viață. Pentru a atinge lumile arhi-divine, valul nostru de viață trebuie să parcurgă evoluția ascendentă, care este drumul lui normal, întrucât este constituit din creaturi divine. Ființe emaneate din Dumnezeu, din Absolut sau sursa universală, entitățile omenești sunt sortite să devină dumnezei conștienți auto-realizați, capabili să creeze noi cosmosuri pentru a multiplica, amplifica, întări și intensifica splendoarea, armonia, generozitatea și feeria universală.

Prin originea noastră suntem dumnezei. Dumnezei deviați însă, ca urmare a abuzului de liberul arbitru, prin care am ales o cale evolutivă aparent mai ușoară. Intr-o convorbire cu omul de știință David Bohm, Krishnamurti ar fi spus că « *Prin dorința ei de confort și comoditate, omenirea s-a depărtat de sursă* ». Din aceasta, ca și budismul originar, Krishnamurti a tras concluzia că numai așa a putut să apară suferința. Universul nostru actual este deci un curent deviat de viață. El nu decurge dintr-o evoluție normală, valabilă sau reglementară, cum pretind doctrinele evoluționiste. Este vorba de o cădere, o deturnare, de un accident cosmic.

Lucifer a lansat o impulsie îndrăzneată și periculoasă pentru accelerarea evoluției divine, utilă probabil dintr-o perspectivă superioară. Prin aceasta însă, el a declanșat o perturbare teribilă în sistemele dumnezeiești aflate în fază de copilărie. La originea lor, sufletele sunt idei divine având ca structură de bază o trinitate de forțe : iubire pură, inteligență pură și voință pură. În stare latentă, dispunem încă de acești centri motori care inițial funcționau cu întreaga putere.

Rupându-se, aceste forțe uriașe au declanșat un fel de explozie atomică cosmică, ce a antrenat o serie de reacții în lanț. Entitățile din circuitul valului cosmic de vieți omenești au fost antrenate în această catastrofă.

Tolkien, în cartea sa *Silmarillion*⁴⁷, a intuit destul de bine acest proces. La început, Tolkien prezintă corul de îngeri ce cântă în armonie. Ceva mai târziu însă, unul dintre îngeri a început să cânte pe o altă voce, făcându-i și pe cei din jur să dereiaze. Astfel, s-au aliniat toți pe o notă falsă. Din aproape în aproape, s-a ajuns la catastrofa de care vorbim.

⁴⁷ . Cf. J. R. R. Tolkien, *Le Silmarillon*, Paris, Presses Pocket, 2004. De asemenea, Tolkien este autorul cărții « *Seigneur des Anneaux* », publicată ulterior de același editor. După această carte s-a turnat un film cu același titlu. Cartea ca și filmul sunt opere de ficțiune ce popularizează în imaginarul colectiv existența ælfilor. După cum era de așteptat, cărțile lui Tolkien au inspirat scenariștii de la Hollywood. (N. T.).

Procesul acesta a cauzat căderea originară. Este vorba de o discordanță în care a fost antrenată întreaga lume, în care ne-am încrezut cu toții. Insuficient individualizat, tânărul val de viață divină și-a pierdut o bună parte din conștiință, fiind cuprins de confuzie. În asta constă mitica revoltă a lui Lucifer. Valul cosmic de viață omenească a făcut la un moment dat un pas greșit. Lucrul este de înțeles : sistemul său energetic, un fel de sistem atomic în fază de copilărie sau de creștere, a fost perturbat.

Explozia și vacarmul ce a urmat ne-a făcut să pierdem una din forțele nucleului nostru divin. Bărbații ar fi pierdut, se pare, aspectul feminin al nucleului lor, iar femeile aspectul masculin al nucleului respectiv. Precizarea acestui aspect nu este un lucru tocmai ușor întrucât, cu ocazia diverselor reîncarnări, sexul se schimbă frecvent. Ceea ce numim « căderea omului » este deci un fel de explozie atomică pe plan metafizic. Catastrofa cosmică în chestiune s-a produs pur și simplu pentru că un dumnezeu, Lucifer, a vrut să accelereze procesul de creștere a tinerei omeniri. Lucifer a vrut să facă prea bine. Prea-binele însă este inamicul binelui !

Planul salvării sufletelor

Intrucât iubirea domină universul, problema care s-a pus nu a fost aceea a condamnării, a pedepsei, ci a unui plan de salvare numit « intervenția Christosului cosmic », a « Fiului lui Dumnezeu ». Se poate spune că a fost vorba de un fel de flotă extraterestră, însărcinată să asiste, să ajute și să recupereze valul de viață ce s-a rătăcit.

Ființe divine la origine, oamenii și-au pierdut unele dintre calitățile lor, ajungând în situația copiilor grav răniți în timpul jocului. În astfel de cazuri, mama este însă alături și intervine. Ea are în cap întreaga schemă de ajutor : salvarea ce sosește, intervenția chirurgicală, diferitele aspecte ale spitalizării... În imediat însă, în multe cazuri se pune problema de a ajuta

copilul să elimine obiectul sau otrava înghițită. În general, mamele fac din instinct aceste operațiuni.

În cazul nostru, este vorba de același lucru. Planul de ajutor s-a pus în funcțiune încă din momentul accidentului. Într-o zi, totul se va sfârși prin revenirea la normal. Pentru aceasta însă, omenirea trebuie ajutată în căderea ei, trebuie însoțită în această cădere în spațiu, în timp, în iluzie. Ea este absorbiă de timp, căzută și împotmolită în inconștiență. Oamenii au devenit un fel de spirite anarhice, bramburind fără noimă în timp și spațiu, sfere de lumină învârtindu-și inconștiența pe toate fețele, în stingere progresivă, pierdere și prăbușire în imensul cosmic.

Formarea pământului

După cum era de așteptat, în cadrul operațiunii de salvare, ierarhiile divine superioare au sosit la capul bolnavului. Este vorba de *Elohimii* numiți « Domnii Focului » sau « Domnii Flamei », ale căror nume Biblia iudaică le indică, în vreme ce diversele traduceri ale acesteia le trece sub tăcere. Citim în Biblie : « *La început, Dumnezeu a creat cerul și pământul* ». În versiunea ebraică avem cuvântul « *Bereschit* » care semnifică « Fiul Flăcării » sau « Fraternitatea de Foc » (*Bar-esh*). Este vorba de o ierarhie întreagă, nu de un Dumnezeu abstract; o ierarhie de ființe evolute ce au venit să ne ajute și care și-or fi zis : « să-i devansăm, să coborâm înaintea acestor rătăciți, pentru a le pregăti noul lor cosmos, casa convalescenței lor, care îi va găzdui ». Cosmosul acesta, adaptat stării noastre de după cădere, este universul vizibil plus dimensiunile lui suprasensibile.

Unii din acești *Elohimii* au construit sistemul solar, alții ne-au înlocuit personalitatea de origine cu corpul fizic actual, alții ne-au implantat principiul individualității, etc. De-a lungul unor perioade infinite, diverse ierarhii au participat la crearea universului crono-spațial. În *Cosmogonia Rozi-Cruciană*, Max

Heindel⁴⁸ descrie și comentează cele șapte zile ale Creației, cam rapid expediate, de « Bibliile » creștine. Fiecare « zi » a Creației a durat milioane de ani, *Elohimii* succedându-se de fiecare dată. Totul s-a făcut grație inteligențelor superioare, tot ce există a fost făcut de aceste inteligențe. Desigur, este vorba de o viziune spirituală a universului. Totul este viu, peste tot găsim o inteligență ce lucrează.

Sistemul solar a fost creat pentru a permite zeilor decăzuți, adică oamenilor, să-și regăsească natura lor adevărată, să reintre în conștiința dumnezeiască, în valului cosmic de viață căruia îi aparținem. Incarnările au loc pe o planetă a cărei substanță a fost special densificată de către Elohimii. Mai întâi, sufletele au fost reunite pe o planetă imaterială. Apoi, treptat, totul a fost energetizat și solidificat până la cristalizarea materială. Noi înșine am țâșnit din materie. În mod evident însă, s-a ales o planetă solidă, un fel de secreție a noastră înșine. Precum molusca ce își fabrică singură cochilia, efluviiile sau exudarea noastră energetică au produs corpul sau materia carapacei terestre. Nimic, nicio creatură nu apare din neant. Pământul întreg și speciile lui elementale, vegetale, animale au apărut din același val de viață cosmică cu noi înșine. Lumea este o concretizare a emanațiilor noastre. Regnurile mineral, vegetal și animal au ieșit din om. Acesta este sensul unui anumit pasaj Biblic : « *Animalele au fost prezentate de Dumnezeu omului, pentru ca acesta să le dea numele lor* ». Cine dă numele unui lucru, este creatorul acelui lucru. Când numim o creatură, înseamnă că o cunoaștem. O recunoaștem ca pe un aspect din noi înșine, căci numai asemănătorul cunoaște asemănătorul.

Suntem dumnezei potențiali, dar într-o stare inversă față de originea noastră. Ființa noastră reală a fost propulsată, catapultată în exterior, în natură, lansată în afara ei înșiși, într-o stare însă dislocată, întoarsă pe dos, distrusă într-o măsură mai

⁴⁸ . Cf. Max Heindel, *Cosmogonie des Rose-Croix*, Ed. Ensro, 2009.

mică sau mai mare. Posedăm un corp, o energie, dar acestea depind în întregime de alimentarea exterioară⁴⁹. Avem o conștiință, nu însă o putere reală. Supraviețuirea necesită forțe exterioare nouă. Suntem supuși contingentelor, decrepitudinii, morții. Natura ne obligă să îi respectăm legile.

Recunoaștem speciile trăitoare, florile, recunoaștem frumosul. Cum se explică asta ? Se explică prin aceea că speciile, florile, frumosul, tot și toate emană la origine din calitățile sufletului nostru, că toate acestea sunt creaturi ce s-au manifestat prin intermediul nostru.

Mineralul a apărut mai târziu. La vremea când am început să ne încarnăm pe dimensiunea eterică, nu aveam încă un corp. Pe atunci, eram concentrații vapoaze non elaborate. Planeta era constituită de un fel de emanație gazoasă, eterică, întreținută de Elohimii precum grădinarii grădinile. Elohimii o încălzeau cu căldura lor spirituală, pentru a-i da coeziune.

Nu noi am dat formă celor ce ne înconjoară întrucât, ca urmare a căderii originare, eram inconștienți. Totuși, noi suntem cei ce am furnizat modelele celor ce ne înconjoară, dar care au fost realizate ca atare de către ierarhiile elohimice. Asta relatează povestea sau mitul *Genezei* biblice.

Mai întâi a fost « perioada polară », în cadrul căreia, într-o primă civilizație subtilă și foarte pură, existentă numai în plan eteric, sufletele se manifestă pe pământ începând cu Polul Nord spiritual. Sufletele nu erau încă pe deplin conștiente, abia începeau să se trezească din somnul de moarte consecutiv căderii. De acum, ele erau într-o lume unde se puteau mișca din nou. Lucrurile redeveneau coerente, viața reîntra în ordinea

⁴⁹ . Depindem într-adevăr și în principiu pe de-a-ntregul de alimentarea exterioară. Aceasta nu se limitează însă la ceea ce se crede în general că ar fi alimentele. Viața întreagă este o excitație. În principal, trăim din excitații. Acestea pot fi alimentare, artistice, metafizic-religioase, sexuale, etc. Cf. Teodor Usca, *Elemente de bucătărie și nutriție revizionistă*, Paris-Pietroasa 2007. (N. T.).

firească, pământul începea să semene cu o lume locuită, după chipul zonelor cosmice cunoscute anterior de către suflete, în dimensiunile divine.

Perioada polară a durat milioane de ani. Apoi a venit « perioada hiperboreană », mai densă decât cea polară, totuși încă de natură eterică. A urmat epoca civilizatorie numită « perioadă lemuriană ». În cadrul acesteia, prin dobândirea corpului astral sau al dorințelor, am ajuns la sentimente de tot felul, pasiuni, la dorința de a ne mișca în lume. Apoi a fost rândul « perioadei atlanteene », în cadrul căreia am dobândit corpul mintal și puterea de a gândi, deși probabil într-un mod relativ rudimentar. Trăim astăzi în « perioada ariană » și dispunem de patru corpuri ce formează personalitatea noastră : corpul fizic, corpul eteric, corpul astral și corpul mintal. La acestea se vor adăuga cu timpul încă trei aspecte sau corpuri spirituale, deocamdată neîncarnate, despre care se spune că formează « monada superioară ». Într-o măsură mai mică sau mai mare, posedăm deci șapte planuri, ceea ce înseamnă că dispunem, în principiu, de capacitatea de a regăsi conștiința multidimensională pierdută. Pentru aceasta însă se impune o mutație, un salt evolutiv.

Structura Universului

Actualmente, suntem în zona cea mai periferică a universului, în al VII-lea univers, unde am coborât treptat, ca urmare a căderii din cel de al VI-lea univers, în care am fost creați ca dumnezei. Bineînțeles, dimensiunile acestea ale universului se interpenetrează, mai mult sau mai puțin.

Există un Univers Central, despre care nimeni nu poate spune nimic. Nici despre al II-lea Univers, ce înconjoară pe primul, nimeni nu a știut niciodată nimic. Cel de al III-lea univers este și mai larg, înconjurând la rândul lui primele două. Nici despre acesta, nimeni nu știe și nu poate ști nimic, la fel de altfel în ce privește al IV-lea și al V-lea univers. Cel de-al VI-lea univers

nu este cunoscut decât prin intermediul dumnezeilor salvatori, ce au coborât până la noi. Cel de al VI-lea este universul în care am fost creați și din care am căzut, ajungând să ne manifestăm în forma actuală. Tradiția ne învață că aceste universuri se întrepătrund, de la sursa centrală sau Universul intern, până la universul nostru periferic.

Cel de al VII-lea univers este planul cosmic în care ne aflăm și al cărui nivel cel mai de jos l-am atins prin încarnarea noastră fizică. Acest al VII-lea univers este el însuși constituit de un plan fizic, un altul eteric, un plan astral, unul mintal și încă altele trei, având el însuși șapte dimensiuni. Ocultismul sau spiritualismul, sub o formă sau alta de trezire sau potențare a facultăților noastre, nu pot cunoaște decât nivelele din cadrul celui de al VII-lea Univers. În general, inițierea ocultă nu conduce decât la planul astral, eventual la cel mintal, unde anumite ierarhii spirituale joase își au centrul lor de putere.

Cele șase universuri superioare au fost și rămân inaccesibile chiar și pentru cei mai puternici clarvăzători din trecut sau din prezent. Clarvăzătorii spirituali de nivel înalt susțin că frontiera universurilor necunoscute începe la limita celui de al VII-lea Univers.

Eliberarea constă în a ne ridica la cel de al VI-lea univers, în « trecerea frontierei », marea frontieră a zeilor Orientului Spiritual, fluviul Eufrat din *Cartea Apocalipsului*.

Vasele salvatoare de reabilitare sunt trimise din cel de-al VI-lea univers în universul nostru, al VII-lea, pentru a îngriji și căuta de sufletele rătăcite aici, pentru a organiza transmigrarea lor, întoarcerea la universul intern. În mitul creștin original, Christos este prezentat ca un zeu venit din această dimensiune divină pentru a efectua răscumpărarea noastră din dimensiunea străină în care ne găsim. Intrucât el provine din universul intern, adică regiunea ce nu a cunoscut căderea sau păcatul original, spunem despre el că este pur, născut din fecundarea virginității Mamei-materie inițiale, ce nu a cunoscut « păcatul căderii ». El este însă un străin, pentru că nu vine din universul

nostru, fiind un zeu ce nu s-a compromis nici amestecat în situația problematică în care ne găsim.

Pentru un zeu ca el, coborârea în universul nostru reprezintă un sacrificiu penibil. De aici provine ideea crucificării, a durerii, a suferinței extreme. Christos a venit dintr-o dimensiune unde domnește legea iubirii, nu însă « iubirea necondiționată » a glumeților *New Age*, ci iubirea cosmică pătrunsă de Adevăr și Dreptate, o iubire ce reprezintă forța de conservare și de coeziune universală.

De peste cincizeci de ani, apostolii *New Age* desfășoară o intensă propagandă. Ei au sfârșit prin a înțelege că deasupra universului nostru există încă șase universuri. Nu le-a fost prea greu să afle acest lucru, întrucât Max Heindel îl făcuse public. Deși acest lucru este astăzi relativ cunoscut, ei se feresc să vorbească despre aceasta, să îl popularizeze.

Anthroposofia lui Steiner se limitează la cel de al VII-lea univers, căruia îi descrie lumile suprasensibile : planurile astral, mintal, budic, atmic, etc., fără să menționeze al VI-lea univers. Către 1910, Max Heindel este primul care a vorbit despre acest al VI-lea univers : « Deasupra celei de a VII-a dimensiuni, există șase universuri necunoscute ! ».

Mai întâi, apostolii și ierarhii *New Age* au crezut că pot minimaliza sau chiar respinge acest adevăr, spunând : « în acest caz, marii înțelepți și ceilalți învățați și luminați nu au cunoscut decât lucruri de mână a doua, poate că nici nu vor fi atins limita periferiei universului. Este absurd. Suntem în fața unui sacrilegiu, a unei blasfemii ! ».

În acest context, clarvăzătorii din mișcarea teozofică și mai ales din jurul lui Alice Bailey, aserviți cu toții ierarhiilor spirituale retrograde, au sfârșit prin a întoarce foaia și a spune cu totul altceva, disimulând însă în continuare ceea ce vor ei să disimuleze. Așa au sfârșit prin a zice : « desigur, există un al VI-lea univers deasupra celui care este al nostru. Acesta este Lumea Răului Cosmic ! » Cu alte cuvinte, pentru promotorii *New Age*, afacerea este în sac, și sacul închis. Nimeni nu trebuie să vorbească despre asta. Afacere clasată.

Oculțiștii ce au fondat curentul *New Age* consideră deci că dimensiunea divină de deasupra noastră este Lumea Răului, lucru vizibil în toate scrierile lor. Aceasta însă este o dovadă în plus că doctrina *New Age* este un fals politic, că cei din spatele ei se tem că omenirea ar putea descoperi secretul lumilor intra-cosmice. Ei vor neapărat să mențină omenirea în zonele spirituale inferioare, sub controlul ierarhiilor joase, în scopul asigurării și prelungirii privilegiilor seculare și milenare ale acestora.

Grija și preocuparea actuală de căpetenie a forțelor oculte organizate în a VII-a dimensiune ca și a zeilor din ierarhiile joase este ca sufletele omenești să nu evadeze din circuitul planetar al încarnărilor, în cadrul căruia ei sunt cei ce le mulg și le jupoaie, după cum am arătat. Aceasta explică propaganda lor neîncetată pe tema celei mai bune lumi posibile aici, pe pământ, a « *Vârstei de Aur* ».

Criza planetară

Planul divin constă în edificarea unui univers în care sufletele să se trezească prin confruntarea cu condițiile penibile de viață de pe pământ, cu suferința și experiența morții. Din păcate, acest nou univers, mai ales pământul, este parazitat în mod clandestin de vampirii unor ierarhii ce nu pot trăi altfel. Vampirismul și parazitajul împiedică înălțarea sufletelor către sferele superioare, închizându-le în dimensiunile intermediare. Așa stând lucrurile, este nevoie de intervenții divine salutare și de milioane de ani pentru deblocarea unor situații, curățarea zonelor corupte de ierarhiile luciferiene superioare și de puterile demonice inferioare. În momentul de față, pentru a grăbi eliberarea, nu putem conta decât pe accelerarea crizei planetare.

Ceea ce numim « conspirație satanică » ar putea fi de fapt o binecuvântare. Ea agravează condițiile insuportabile de viață

de pe pământ, ceea ce ne va ejecta din circuitul prizonieratului terestru, ajungându-se la eliberare, la o trezire masivă.

Christos este agentul cosmic ce efectuează această muncă de accelerare a evoluției. Fraternitatea lui Christos sau flota vaselor salvatoare a venit pe pământ în urmă cu milioane de ani. Încă de atunci se știe că lucrurile merg încet pe pământ, că se doarme cam mult în lumea noastră. Pentru a grăbi întrucâtva lucrurile, a fost lansat un proces ce va conduce probabil la *Apocalipsul* final. Acest proces s-a accentuat în ultimii două mii de ani iar de câteva secole a devenit de-a dreptul dinamic, ca și cum cineva ne-ar fi spus de sus: faceți ce aveți de făcut, tăiați, spânzurați, distrugeți, faceți o Bancă Mondială, o nouă ordine mondială, duceți-vă rapid și până la dracu-n praznic demersul, logica voastră. În felul acesta se adresează Christos lui Iuda, ce se pregătea să îl trădeze: « Fă repede ceea ce ai de făcut ! »

Se simțea nevoia obligării Satanei să lucreze pe față, la lumina zilei. Tot mai mulți sunt cei ce încep să îl vadă în exercițiul funcțiunilor lui satanice. Scopul marii fraternități ce încearcă să readucă omenirea în lumea ei de origine este accelerarea istoriei. Nu suntem în măsură să ne opunem ordinii actuale, dar nici nu suntem obligați să o acceptăm pe aceasta cu ochii închiși, precum antroposofii, ce încrucișează brațele și exclamă cu naivitate : « asta-i evoluția, nu avem încotro, curentul ne va duce unde trebuie ! ». Va veni un moment în care fiecare va trebui să spună un nu decisiv și final acestei lumi și actualei ordini mondiale. Altfel, cu cât va trece mai mult timp, cu atât acest lucru va fi mai dificil.

Problema extraterestrilor

Din cadrul valului vieții umane, unii nu au căzut la fel de jos ca noi pe pământ, alții probabil au reușit să urce mai mult sau mai puțin, să redreseze întrucâtva situația, refuzând apoi să coboare. Aceștia s-au stabilit pe alte planete din sistemul solar

sau în afara acestuia, creind civilizații care nu au nimic comun cu civilizația noastră, restabilindu-și probabil veritabila lor natură spirituală. Căderea i-a afectat într-o măsură mai mică decât pe noi. Ei nu au cunoscut obstinația noastră de a cădea din lac în puț și din rău în mai rău, indiferent că am făcut-o din orbire personală, din cauza mafiei ce ne conduce sau din ambele. Aceștia au dezvoltat civilizații tehnologice pozitive pe bază de « energii libere », naturale, fără explozii nucleare, probabil fără niciun fel de explozii ! Dacă totuși vor fi experimentat energii periculoase într-o fază primitivă a dezvoltării lor, aceasta s-a întâmplat de mult, astfel că cunosc perfect riscurile și au tras concluziile de rigoare.

Pleiadienii și Andromedienii rezidă într-o constelație de la frontiera galactică. Andromeda și, într-o mai mică măsură Pleiadele, sunt constelații extrem de strălucitoare, poartă de acces a navelor spațiale din flota salvatoare-răscumpărătoare cunoscută în cadrul mitului iudeo-creștin sub numele de « Arhanghelul Mihail ». Este vorba de rase foarte evolute, de civilizații stabilite acolo pentru a ajuta sufletele să revină către împărățiile universului intern.

Se practică diabolizarea acestor rase extraterestre, considerarea lor sub aspectul culorii chipurile « gri », a formei reptiliene actuale sau trecute, monstruoase... prezentarea lor ca asasini, vampiri și așa mai departe.

În momentul de față, aceste rase superioare manifestă interes față de noi, având relații cu unele autorități terestre, mai ales după multiplele noastre experiențe, bombardamente nucleare criminalo-banditești, aventuri, explozii, accidente... Pe alte dimensiuni decât a noastră, fisiunea atomului este considerată un pericol. Ființe foarte evolute, ele nu pot rămâne indiferente la ceea ce se petrece în părțile noastre ale sistemului solar, cunoscând mai bine decât noi natura și riscurile tehnologiei negre, de care ne servim și cu care ne confruntăm actualmente. Purtată pe dimensiunea eterică, unda malefică generată de activitățile noastre i-a atins de mult, după cum ne-o arată o serie de semne.

Fisiunea atomului reprezintă o violare flagrantă a vieții în ordinea ei naturală. Ființele extraterestre au simțit în repetate rânduri undele radioactive difuzate în cosmos de activitățile nucleare terestre. Acesta este motivul pentru care, după cel de al II-lea Război Mondial, extraterestrii ne-au luat la ochi, punându-se în mișcare pe direcția noastră. Ei și-au părăsit constelația prin Polul Sud al acesteia, au pătruns în sistemul nostru solar, s-au conectat pe linia de atracție a pământului, intrând în atmosfera noastră pe la Polul Nord. Prin ingenioasa folosire a undelor cosmice, se pot deplasa în lungul și în latul pământului fără cheltuială de energie, în univers toate fiind legate la toate.

Afabulatorul Einstein a pretins că între planete domnește vidul. Unii cred că părerea acestuia ar fi fost diferită, că știința actuală se servește de numele lui și ai altor idoli pentru a ne face să credem ce vrea ea să credem ! Vid nu există nicăieri. Spațiul cosmic este străbătut de rețele energetice, electro-magnetice, de auto-străzi eterice. Extraterestrii au urmat aceste căi, au negociat cu Americanii, poate chiar și cu Nemții, popor foarte avansat din punct de vedere mintal și moral ! Se crede că au cerut Americanilor să înceteze experiențele lor, lucru refuzat de Unchiul Sam.

Ulterior au venit pe pământ și alte soiuri de extraterestri, mai retrograzi, versați în banditismele politicii terestre. Aceștia au denigrat pe primii vizitatori și au propus Americii unele tehnologii, de care aceasta profită actualmente rău și din plin. Plini de bună voință, vizitatorii mai vechi s-au retras în anumite colțuri ale pământului, în scopul salubrității mediului, al neutralizării deșeurilor de tot felul, în primul rând atomice, produse de industriile noastre. Funcție de cum îi privim și de maturitatea cu care gândim, îi putem considera gunoieri dar și regeneratori ai spațiului. Ei curăță și neutralizează efectele devastatoare ale poluării, în scopul protejării propriului lor sistem contra materiilor nocive ce se acumulează fără încetare în anumite zone ale pământului și ale sistemului solar.

La bordul navelor extraterestre ce ne vizitează se găsesc rase umane super-evolute, care nu au trecut printr-o cădere ca a noastră, trăind pe o altă dimensiune, pe planul eteric superior. Dimensiunea noastră se întrepătrunde însă cu a lor. Scopul nostru ar trebui să fie accesul la conștiința multidimensională pierdută. Am putea fi conștienți în șapte dimensiuni. Nu suntem însă conștienți decât pe o foarte fină peliculă, frecvența noastră actuală. Unii vor să ne facă să credem că dimensiunile subtile sunt lumi divine superioare. Se întâmplă însă că aici și acum trăim înconjurați de ierarhii subtile de joasă moralitate, care alături de îngeri deviați și entități spirituale retrograde pompează esența spirituală din sângele nostru. Omul ar putea fi conștient în cele șapte dimensiuni, ar putea să urce și să coboare pe firul sufletului său, în asta constând libertatea fiilor lui Dumnezeu. Pentru aceasta însă, mai întâi ar trebui reparate consecințele accidentului cosmic, ale căderii noastre în « păcat ».

CAIN ȘI ABEL

Mitul biblic al lui Cain și Abel este un exemplu de inversiune a sensului unor evenimente. Este vorba de o inversiune operată de autoritățile terestre mai vechi sau mai noi, sacerdotale-religioase, politice și de altă natură. Cain din această poveste, revoltatul al cărui sacrificiu este refuzat de « zei », nu este chiar așa rău cum pare la prima vedere. Pe de altă parte, blândul Abel, al cărui sacrificiu impresionează plăcut nărilor lui « Eternelu », cum susține Biblia, este de fapt cel ce mulge, tunde, taie și belește oițele și turmele plasate sub a sa sfântă protecție, ce se dovedește ipocrită și sângheroasă.

De ce această inversiune își are importanța ei, în ce privește raportul de forțe pe pământ ? Pentru că rasa « zootehnistului șef » Abel, actuala mafie mondială, își exercită în mod criminal puterea asupra maselor, menținându-le în robia sistemelor politice și religioase. Cât despre Cain, « plugarul » ce scormone pământul pentru a găsi adevărul, acesta este excomunicat de către casta mafiote a gardienilor, pontifilor, regilor, președinților... Cain este un țap ispășitor căruia i s-au pus coarne, pentru a-l asemana mai ușor cu Satana. Abel în schimb, este prezentat ca un sfânt pontif, patriarh, papă sau rabin. De fapt, el duce masele cu vorba și zăhărelul, iar acestea îl suportă ca povară milenară parazitara.

Grație unor cunoștințe elementare privind alfabetul evreiesc, aflăm din dicționare că « Abel » înseamnă « aparență » sau « fum » în vreme ce « Cain » semnifică « cel ce posedă stăpânirea de sine ». Practica istorică ni-l arată pe Abel drept polițist sau gardian-măcelar al « turmelor » omenești, maestru al ordinii opresoare, în vreme ce nesupusul, rebelul Cain este condamnat să rătăcească, fugitiv pe fața pământului.

De ce oare întâiului născut, posesor al spiritului și al stăpânirii de sine, i se retrage rangul, demnitatea și reputația, în vreme ce fratelui mai mic, despre care chiar numele ne spune că nu este de esență divină, i se atribuie o putere nemerită. De ce oare Cain este blestemat, în vreme ce Abel, fără niciun merit, este onorat materialicește, înmiresmat cu toate binecuvântările lumii acesteia ?

Despre Cain, mitul ne spune că este primul născut al Evei și al unui zeu (Samuel sau poate alt Elohim), în vreme ce Abel este un muritor, fiul pământeanului Adam. Potrivit Genezei, în momentul nașterii lui Cain, Eva ar fi exclamat : « am născut un copil, al lui Dumnezeu ». Când s-a născut Abel, Eva nu a avut nimic de exclamat ! Mitul spune simplu și pe față că Adam este tatăl păstorului Abel, ce se ocupă cu vitele și alte treburi materiale, oferind cerului holocaust din carnea lor. Abel nu produce nimic. El beneficiază, păzește, conservă și sacrifică ceea ce nu a creat el însuși. Cerul aprobă sacrificiul lui, care este pe sensul și ordinea istorică a lucrurilor, în vreme ce sacrificiul natural al lui Cain nu este acceptat. Sacrificiul « cainit » este fructul scos din pământ al acțiunilor, muncii și sudoarei lui Cain. De ce ofranda lui Cain, primul născut, fiul Evei cu o divinitate, posesorul focului Spiritului, stăpân pe sine însuși, ce întoarce brazda pământului spre a obține adevărul vieții lui, de ce acestui om nu i se recunoaște munca și efortul depus ? De ce sacrificiul lui nu este acceptat ? *Biblia* nu spune nimic despre asta. Dacă vrem să înțelegem cum stau lucrurile, mitul în chestiune trebuie analizat îndeaproape. Din ignoranță, lene, interes sau diverse prejudecăți, teologii au inversat sensul acestui mit biblic. Autoritățile religioase ale lui Abel, ca și cele laice de altfel, sunt păstorii lumii acesteia, fie că păstoresc cu crucea în mână, fie că războiesc cu sabia sau cu bombe atomice... Clericalo-războinicii și politicienii aceștia sunt reuniți într-o mafie planetară ce nu dorește ca « turma » de credincioși să descopere adevărul cu privire la soarta ce îi este rezervată în această lume.

Grație cărții *Eclesiastul*, înțelegem mai bine natura lui Abel. *Eclesiastul* începe cu vorbele celebre « Vanitate, vanitate, totul este vanitate ». În ebraică însă, « vanitate » se spune « *abel* », care eventual se pronunță « *hevel* », funcție de punctuația-pronunția literei « *Beit* » sau « *Veit* » (« *hevel me hevelim* », vanitatea vanităților). În acest caz « vanitate » înseamnă aparența lumii formale, care deși dispune de viață, nu are caracter divin.

Prin natura noastră corporală suntem produse ale naturii înconjurătoare. Forma noastră naturală aparentă este neîncetat condamnată să dispară, fiind sacrificată timpului și morții. Ceea ce *Eclesiastul* numește « vanitatea vanităților » este existența, în cadrul căreia totul se schimbă, după ciclurile cosmice. Fiecare moare într-o zi, sacrificat pe altarul existenței temporale. Abel este satisfăcut de soarta sa, în care găsește baza religiei și filosofiei sale. Cain se revoltă însă, opunându-se procesului existențial pe care vrea să îl schimbe, pentru a regăsi libertatea absolută, atribut de care se bucurase la origini. Acesta este adevărul ascuns în mitul lui Cain și Abel, adevăr revelat de etimologie, care este « știința adevărului ». Evident, aceasta înseamnă deopotrivă demascarea minciunilor inventate de clericalo-războiniciei și păstorii-măcelari ai lumii acesteia.

Două tipuri omenești

Să aprofundăm mitul lui Cain și Abel, pentru a descoperi ce se ascunde în dosul fabulei teologice a celor doi frați inamici.

Misterul din dosul fabulei constă în faptul că, dintr-un anumit punct de vedere, pe pământ trăiesc două rase de oameni. Dincolo de clișeele de « bun » și de « rău », Cain și Abel reprezintă două tipuri umane diferite. Contrar credinței ortodocșilor iudeo-creștinismului, a imamilor, lamaștilor și altor negustori de dumnezei și mandatarilor de altare, binele și răul nu sunt ceea ce se crede în general. Pentru păstorii rasei lui Abel, ce domnesc peste lume, « binele » se reduce la o

absolută supușenie. Pentru ei, nesupunerea este « rea » și în consecință condamnată ca « eretică ». Cel ce caută secretele existenței, este considerat eretic și condamnat ca atare. Oricine încearcă să pătrundă dincolo de dogmele admise socialmente este considerat un om « rău ». Vocația și destinul fiilor lui Cain fiind aceea de a cerceta și răscoli dincolo de orice aparențe posibile, demersul lor este considerat criminal de către ordinea mafiotă existentă.

Mitul biblic ne spune că sacrificiul sau opera lui Cain nu au fost acceptate de către dumnezeii acestei lumi, din care cauză sfânta lui indignare explodează. În fața ardorii și a revoltei lui Cain, creatura aparentă care este Abel se reduce la ceea ce ea este de fapt, adică la vanitate, la fum⁵⁰.

« Cain i-a apărut lui Abel în față și l-a ucis ! ». Ce trebuie, ce putem înțelege din această afirmație biblică ? Un singur lucru se înțelege : acela că în fața forței Spiritului, aparența iluzorie dispare. Iluzia aparentă este demascată, înlăturată. În fața « dumnezeului » născut din dumnezeu, creatura muritoare nu este decât ceva trecător. Oricât de pură ar fi o formă, ea este dominată de către spirit. De fapt, acest mit vorbește de o dramă cosmică, petrecută pe o dimensiune superioară a universului, într-un timp arhaic, non terestru. Cain era « Domnul » lumii inițiale, încă non manifestă în concret, în cadrul căreia domnea voința pură. Abel era creatura angelică inconștientă, scăldată în dulcea lumină a raiului ocrotitor, sub conducerea demiurgilor.

Tradiția secretă arată că există universuri paralele, de calități energetice radical opuse, precum focul și apa. Cain este foc. Abel este apă. Lumile ce vibrează sub potențialul focului sau spiritului nu sunt accesibile creaturilor de natură acvatică, ce vibrează sub semnul apei.

Când ființele de foc se încarnează în lumea formelor concrete, aceasta declanșează o catastrofă, precum cea descrisă în mitul

⁵⁰ . În ebraică, Abel înseamnă și « fum », ceea ce confirmă că în calitate de creatură el nu este decât o iluzie, o « vanitate ». (N. A.).

respectiv, mai general, în « mitul căderii omului ». Spiritul ardent al lui Cain a fost resimțit ca un viol de către creaturile lumii de căldicei imperturbabili, a lui Abel. Lucrurile însă sunt prezentate în mit ca și cum Cain l-ar fi ucis pe Abel. Cain însă nu și-a ucis fratele la propriu, nici voluntar, nici involuntar. În fața spiritului lui puternic, spirit de foc, iluzia formală, fumistă și apoasă, reprezentată de Abel, a dispărut pur și simplu. Din motive asupra cărora nu vom insista, teologia a prezentat acest lucru drept o crimă, și încă una imprescriptibilă.

De asemenea, Cain reprezintă arhanghelul rebel, aducător de libertate creaturii. O libertate însă cu care creatura nu are ce face, pe care ea o resimte ca un pericol, o rană, o crimă. Cain însă insistă, căci este în firea lui să nu renunțe niciodată. Prin simpla prezență devorantă a ființei sale, prin voința sa nestăvilită el arde ceea ce ar fi vrut să salveze din mâna demiurgilor. Intrucât a violat teritoriul demiurgilor sau zeilor naturii formale, Cain a fost blestemat și condamnat să rățăcească, veșnic prizonier al acestei lumi, dezechilibrate de acum prin simpla sa prezență. Veșnic urmărit și persecutat de cerberii căldicelului păstor Abel, de polițiile gândirii, de inchiziție, Cain este condamnat să-și ducă viața de « fugitiv rățăcitor », sub semnul excomunicării fără apel. Autoritățile mafioate se tem de Cain, care ar putea elibera într-o zi turmele de behăitori abelieni, demascând și distrugând prejudecățile și minciunile politico-religioase. Se înțelege : aceste autorități au avut și au tot interesul să zugrăvească pe Cain în culorile Satanei. Religiile false și mincinoase au făcut din Cain principiul Răului, al perversiunilor de care suferă ele însele și întreaga mafie de falși păstori din rasa sau tipul uman al lui Abel.

Există o neînțelegere. Turmele behăitoare, sclavii pământului sunt în dificultate, chiar în imposibilitate de a vedea care sunt adevărații lor aliați. Mulți dintre noi ne plasăm adesea de partea forțelor retrograde mascate, crezând, în naivitatea noastră, că suntem în rândurile forțelor luminii, ale adevărului. Mitul acesta arată cât de dificilă este demascarea minciunilor și

dogmelor convenționale ale culturii, ale civilizației « noastre ». Aceasta este problema. Cultura și civilizația « noastră » nu este a noastră ! Cei pe care autoritățile mafiote ale lumii îi denunță drept « Fii lui Satana » sunt de fapt oameni liberi, revoltați contra minciunii, oameni în căutarea adevărului, a eliberării din chingile erorii, manipulării și minciunii. Ei sunt copiii revoltați ai pământului și ai lui Cain, oameni ce își caută eliberarea, în vreme ce pontifii cu crucea în mână sunt lupi deghizați în mieluși.

Autoritățile, păstorii turmelor omenești mâunate cu bâta la muls, tuns, abator, sunt urmașii lui Abel. Putem marca în contul lui Abel că cei ce au tulburat armonia ovină a lumii paradisiace sunt urmașii lui Cain, fără de care dinamizarea evoluției, a conștiinței individuale ar fi fost imposibilă. Soarta creaturilor trăitoare într-o veșnică beatitudine inconștientă, fără o conștiință individuală liberă, îl revoltă pe Cain. Stăpân pe sine însuși, conștient de spiritul divin din pieptul lui, Cain aspiră să dăruiască, să trezească în semenii lui aceste calități. Pentru Cain, omenirea evoluează prea încet. El vrea accelerarea evoluției, grăbirea emancipării oamenilor de influența mafiota protectoare până la un punct, umilitoare însă și degradantă în fond, a autorităților pământești vampirizante.

Irupția ardentelor spirite de foc în lumea luminii paradisiace a formelor constituie « căderea spiritelor tenebrelor ».

Tenebrele originale

De ce ființele venite dintr-o dimensiune superioară sunt numite « spirite ale tenebrelor » ? Grație etimologiei, descoperim că aceste « tenebre », atât de înfricoșătoare pentru cultura noastră, sunt anterioare luminii, preexistând acesteia.

Inceputul *Genezei* prezintă « tenebrele » drept o lume necunoscută, un univers preexistent lumii manifeste, în niciun caz ceva « malefic ». « Tenebrele » sunt rezervorul de forțe inițiale, originale. Tot și toate au ieșit din această matrice

misterioasă diabolizată de teologii-politrucci întrucât, pentru omul încarnat, ceea ce este fără formă pare un pericol, sugerând disoluția, marea noapte, « diavolul ».

Tenebrele originale nu reprezintă « răul », ci un mediu de energie și putere, ale cărui emanații sau radiații nu pot fi suportate de către creaturi. De aceea, ortodocșii diverselor tradiții au văzut în ele « adversarul » coeziunii lor, pe Satana ce dizolvă ordinea stabilită.

Pe pământ, acest foc mocnește în spiritul fiilor lui Cain, ce conservă nostalgia lumii inițiale și sunt în căutarea vastului insondabil al infinitului tuturor începuturilor. Fii lui Cain sunt blestemații acestei lumi : poeți, artiști, genii necunoscute, neînțeleși, căutători de adevăruri ascunse, apostoli ai libertății individuale contra ordinei lui Abel.

De la catastrofa ce le incombă, fii lui Cain sunt obligați să învețe penibila lecție a răbdării și compasiunii pentru frații lor din rasa lui Abel. Aceștia dispun de o înțelegere paradisiacă, cum ar spune Lucian Blaga, le lipsește cu totul înțelepciunea sau inteligența luciferiană a marilor taine, a misterelelor universului și dumnezeilor.

Dezinformare și confuzie

Tot mai mulți oameni resimt situația planitară cu o extremă confuzie. Mai devreme sau mai târziu, fiecare descoperă că cei « răi », pe care i-am crezut sau despre care ni s-a spus că ar fi astfel, nu-s « răi » deloc. Dimpotrivă.

Astfel, marii politicieni ai lumii, ce se cred și se prezintă drept păstori ai « popoarelor », ce recită jurăminte ipocrite de pace la cele mai înalte tribune internaționale, sunt în realitate călăi și măcelari ce sacrifică popoarele pentru interesele lor egoiste, participând adesea, în secret, la penibile și abjecte rituri satanice sângeroase. Aceștia au inventat un țap ispășitor, un lup rău, un diavol, pentru a excita repulsia « oițelor » față de dizidenții dornici să se elibereze din sclavie, amenințând astfel

puterea sau imperiul lor, ordinea mondială actuală. Experți în magie și în alte procedee și practici oculte, ei își acuză inamicii, fiii lui Cain, de a practica riturile magice pe care de fapt le practică ei înșiși.

Pentru a spori confuzia la maximum, mulți dintre păstorii de « oițe » și proprietarii de sclavi din mafia mondială actuală au răspândit rumoarea că ei ar fi de origine extra-terestră, ca zeii veniți cândva din spațiu și care ar fi fabricat omul în laborator. Invocarea unei legitimități aristocratice non-omenești este o înșelătorie și o manipulare în plus, prin intermediul căreia mafia respectivă speră să ajungă la o și mai mare putere.

Culmea dezinformării se constată adesea în mediile *New Age*. Confundând o serie de elemente, acestea se prind în cursa vampirilor invizibili ce se proclamă « maeștri ascensionisti » sau « vectori de lumină ». Confuzia este totală.

Studiul lucid al mitului lui Cain și Abel furnizează reperele necesare în vederea evitării confuziei și jocului macabru practicat de teologii politruci abelieni. Cei oficial desemnați ca « răi », care fac obiectul disprețului, presiunilor și persecuțiilor judiciare sunt de fapt aliații noștri veritabili. Să nu ne mirăm că sistemul politic actual îi persecută, că ierarhiile religioase oficiale îi denigrează cu vorbe mieroase de pace, securitate, bunăstare. Persecutorii urmașilor sau fiilor lui Cain sunt un cuib de profitori mafioți și vampiri, cu sau fără sutană.

Lucrurile nu sunt totdeauna foarte simple. Cel ce face însă efortul necesar găsește adevărul și îl înțelege, adevăr ce îl scoate și eliberează din jocul sinistru a cărui miză este viața și libertatea lui. Desigur, găsirea adevărului nu exclude curajul și forța de a refuza, de a se sustrage multiplelor implanturi pe care cultura și civilizația iudeo-creștină actuală le-a plantat mai mult sau mai puțin adânc în mintea fiecăruia dintre noi. Eliberarea din sclavie presupune o sete de libertate mai puternică decât nevoia de liniște, confort și securitate.

Prin natura noastră terestră, prin nevoia de confort și chiar belșug, fiecare dintre noi aparține tipului sau rasei abeliene. Esența cainită este mai puternică, mai activă, numai în cei

animați de o puternică dorință de libertate, de nevoia de adevăr, de noi și noi descoperiri pe care uneori le plătesc cu prețul vieții lor. În fiecare dintre noi domină una sau alta din aceste două tendințe. Propria sa natură spune fiecăruia cum să armonizeze aceste aspecte atât de opuse și contradictorii încât au generat criza cu care ne confruntăm astăzi. Problema nu va fi rezolvată cu una cu două, nici în curând. Nimeni însă nu este condamnat să rămână spectator pasiv, supus, inconștient, fiecare poate deveni actorul dinamic și înțelept al propriei sale vieți, al propriei sale eliberări.

Ne afirmăm ca fii sau descendenți al lui Cain prin tăria și tenacitatea voinței noastre. Problema omului de un astfel de calibru este stăpânirea focului impetuozității sale, asimilarea corectă a valorii compasiunii și iubirii aproapelui. Cât privește pe Abel și descendenții lui, aceștia trebuie să își dezvolte puterea de gândire, de căutare a adevărului dincolo de iluzii și aparențe mulțumitoare. Pe un astfel de teren, Abel și Cain se vor întâlni. Până acolo însă, drumul va fi lung. Miza ciclului nostru de evoluție este reconcilierea dintre esența spiritelor cainite nesupuse și în veșnică căutare cu frumusețea formalonaivă și sterilă abeliană.

UNIVERSUL VREA CEEA CE ESTE MAI BUN

Intrebări și răspunsuri

Inițiații Indiei, Egiptului și ai școlilor de mistere din Grecia aveau o foarte clară idee despre Dumnezeu și creație. Viziunea lor pornea din axioma că Universul « fabrică » ceea ce este mai bun. Din sursa de energie universală, mister pe care oamenii îl numesc Dumnezeu, țâșnesc lumi și noroade de ființe. Creația este perfectă la origine, precum copilul divin pur și imaculat. Matricea acestui efluviu de viață originală, pe care Anticii o numeau Mamă (materie primordială, oceanul vieții) rămâne veșnic inaccesibilă înțelegerii noastre.

Ce înseamnă ziua și noaptea cosmică pentru înțelepții antichității ?

Dacă ne plasăm din punctul de vedere al existenței actuale, universul nostru este într-o zi de manifestare, Ziua cosmică de exteriorizare a formelor. După fiecare Zi urmează o Noapte, returul la noaptea universală ce pare groaznică pentru ochii noștri de muritori ce ignorăm profunzimile insondabile ale vieții.

Trăim într-o lumină ce luminează lumea exterioară, care este inversul creației. Această lumină solară ne dă viață pe plan organic. Totuși, în profunzimile noastre, viața subconștientă este înrădăcinată în Tenebre, terenul fertil pe care înfloresc florile conștiinței. Omul seamănă cu un aisberg, a cărui parte invizibilă plutește în rezervorul de forțe obscure și misterioase ale Noptii cosmice. Această noapte ne îngrozește întrucât știm că ea ne poate distruge. De aceea, numim « rău » Tenebrele necunoscute. Dimpotrivă, luminii reconfortante, calmante,

consolatoare i se zice « bine ». Noaptea însă succede zilei. Marea Noapte absoarbe fiecare Zi cosmică într-un ritm ce este un fel de dans divin.

Prin Ziua și Noaptea lor cosmică Anticii aveau o viziune dualistă ?

Universul este dublu. El se manifestă prin cei doi poli ai dinamicii contrariilor. Omul își limitează conștiința la polul sensibil experimentat pe durata trecerii sale prin lumina ce face vizibile aparențele formale. De aceea, omul reține ceea ce poate fi cunoscut și refuză sau respinge momentul de disoluție, contemplând cu groază perspectiva propriului său sfârșit.

Omul nu poate înțelege jocul contrariilor, creatoare ale unei dureroase dualități la nivelul vieții sale iluzorii. Eliberarea din această dualitate existențială înseamnă reintegrarea sfintei dualități a Soarelui și Soției, fără de care nu există iubire. Veritabila înțelepciune este dualistă. Orice dualitate este jocul sacru, a cărui dorință și căutare amoroasă este umbra nostalgiei jocului divin etern.

De ce apare suferința în cadrul acestui joc extatic ?

Dacă fabrică ceea ce este mai bun, înseamnă că Universul absolut nu poate fabrica decât dumnezei. El nu poate fabrica handicapați sau creații deficitare, supuse declinului și morții. El produce dumnezei, după propria sa imagine, generând copii divini din Matricea Mamă și Suflul Spiritului. Fiind vorba de un joc de iubire, trebuie cel puțin doi parteneri pentru ca jocul cosmic să aibă loc. Toate câte există au apărut din această eternă iubire dintre Spirit și Materie. Cum au apărut totuși suferința, handicapul, moartea?

La scară umană, fiecare imită acest joc extatic, căutând ceea ce amplifică starea de plăcere, de fericire, încercând să evite orice

sursă de neplăcere. Omul încă nu și-a recâștigat condiția lui de Dumnezeu, pe care a pierdut-o cândva. Suntem încă la primii pași pe drumul vieții, ne depărtăm adesea de scopul pe care ar trebui să îl urmărim. Cu sau fără știință sau intenție ne punem fără încetare în situații dificile sau de-a dreptul periculoase. Dacă omul s-a depărtat de principiul iubirii, lucrul se datorează faptului că această posibilitate există în absolut. Suferințele, mutilările, moartea, relele de care suferim se datorează faptului că nu am urmat cu consecvență neabătută calea iubirii.

Doctrinile moderne vorbesc de evoluția sufletelor spre perfecțiune. Anticii cunoșteau oare această credință ?

Inițiatorii antici nu au admis niciodată posibilitatea unei evoluții în timp a sufletelor nemuritoare. Sufletul este din totdeauna nemuritor. Anticii au admis numai drumul trezirii lui, ceea ce este un proces de înțelegere, de cunoaștere, nu de evoluție a sufletului. Omul înțelege sau realizează că « posedă » acest suflet în el însuși, că depinde de el și numai de el ca acest suflet să renască în el.

Doctrinile spirituale moderne s-au adaptat conștiinței materialiste ce acordă o extremă importanță omului încarnat. Sufletul însă (sinele, atman) depășește încarnarea, el nu trăiește în timp.

Universul crează ceea ce este mai bun. Această creație nu este însă o producție automată prin evoluție progresivă. Valuri de viață după valuri de viață, ființe foarte diferite țâșnesc din focarele creației, luând drumul puterii, gloriei și beatitudinii, calități din programul unui Dumnezeu. Acestea nu se obțin prin evoluție, cum se crede în mod eronat.

Conform cu imaginea Universului, unul din atributele ființei glorioase este libertatea, liberul arbitru, posibilitatea de a alege în cunoștință de cauză. Nu ne putem imagina un Dumnezeu care să nu fie liber să-și exprime puterea, inteligența și iubirea

sa. Dacă așa ar sta lucrurile, nu ar fi vorba de un dumnezeu, ci de o creatură servilă, handicapată, infantilă.

Universul însă nu crează dumnezei pentru a le rezerva apoi un destin mizerabil. Limitarea apare în urma perturbării armoniei universale. Trebuie să știm că dumnezeul original este un « spirit virgin », fără conștiință individuală. El nu este capabil de a alege ceva în opoziție cu divinul din care s-a născut. Această ființă originală trece prin faza de copilărie. Deși dotat cu liberul arbitru, conștiința sa deplină nu se va putea actualiza înainte de depășirea unui anumit prag de maturitate. Persoana încarnată trebuie să se maturizeze prin propria ei experiență trăită în materie, înainte de a ceda locul sufletului nemuritor atunci când eul mortal va realiza că numai sufletul este real.

**Anticii vorbeau de un om pământesc și de un om ceresc.
Oculțiști evoluționiști consideră că omul pământesc
evoluează către cel ceresc. Care este adevărul ?**

Sub formă de mituri, cosmogoniile arată în ce fel copilul-dumnezeu parcurge cicluri foarte lungi, înainte de parveni la conștiința de sine. Aceste cicluri comportă experiențe pe diferitele dimensiuni ale universului, mult înainte de apariția unei forme corporale. Totuși, nu trebuie să plecăm urechea la toate licențele evoluționisto-fanteziste în circulație. Teoriile acestea nu consideră omul decât din momentul apariției corpului său fizic. Ele ignoră îndelungata involuție anterioasă a spiritului, pe dimensiuni din ce în ce mai dense. Corpul nu este decât o carcasă, o cochilie. Teoriile sau licențele respective pun problema omului și a lumii numai sub forma aparenței fizice, care nu reprezintă însă decât un stadiu recent și nu va dura decât puțin timp.

Puțin doritoare să cunoască omul în întregul lui, începând cu originea sa misterioasă, aceste teorii, transmise de ființele dezincarnate așa numitelor *canale* sau *medii*, vorbesc de un om

creat de extraterestri sau prin manipulații genetice hominide, fără să ni se spună de unde au venit acești hominizi.

Teoriile de acest fel constituie o formă de darwinism ce trădează lipsa de argumente serioase. Ele seduc relativ ușor pe cei ce ignoră cosmogoniile tradiționale. Lipsit de o cultură metafizică și ezoterică, publicul se mulțumește cu povești ieftine, servite la tavă, care îi flatează suficiența și orgoliul. În fond, toate acestea nu sunt decât tentative de a ascunde adevărata origine a omului.

Unii pretind chiar că omul este o creatură de rasă reptiliană...

Omul nu este o creatură « reptiloidă », nici un produs genetic de epruvetă, meșterit de manipulatori extraterestri în scopul lărgirii sau ameliorării șeptelului lor biped. Aceste teorii sunt mai mincinoase chiar decât dogmele sclerозate ale religiilor, în care găsim adesea o urmă de mister la origini...

Ce trebuie să înțelegem prin expresia sau noțiunea de om original ?

Ființa originală purta în ea perfecțiunea puterilor cosmice unite prin fecundare în chiar corpul ei. Rezultat al uniunii sacre dintre aspectele feminin și masculin ale Universului, această ființă trebuie să posede forma și conștiința tatălui și mamei sale. Prin spiritul lui, omul est fiu al Sufletului universal, adică Sfântul Duh, cum spun unii. Prin forma sa, el reproduce imaginea Mamei universale, cu corpul ei de o frumusețe fără seamăn și puteri uriașe. Nici nu ar putea fi altfel. Universul nu poate dori decât ceea ce este mai bun, atât pentru el însuși, cât și pentru creația prin care se manifestă.

Ce relație există între omul ceresc și omul pământean ?

Ca membrii ai valului de viață omenească, ne tragem din omul original. Totuși, între starea noastră actuală și omul original nu există nimic comun, în afară de amintirea vagă a gloriei pierdute. Trăim această reminiscență cu nostalgia absolutului, cu intuiția mai mult sau mai puțin limpede că existența actuală nu este adevărata viață. Această intuiție este de altfel unul din semnele trezirii noastre.

Când un dumnezeu țâșnește din substanța primordială sau corpul Mamei Universale, el dispune de toate puterile ce se vor actualiza cu ocazia ascensiunii sale către înălțimile infinite ale Universului. Ființa originală nu este creată pentru a coborî, printr-o involuție dureroasă, către ceea ce este dens. Destinul ei este să trezească conștiința din ea, în cadrul unei ascensiuni glorioase. De aceea, faza actuală de coborîre în materie este o încercare ratată, în care nu spiritul original este angajat ci proiecția lui inferioară, adică noi înșine.

Vechii inițiați au vorbit despre viziunea căderii omului. Astăzi însă omul decăzut este glorificat, nu-i așa ?

Fără îndoială. După miileniile de manipulare religioasă și spălare a creierelor, nu ne este ușor să admitem acest lucru. Dimensiunea noastră spirituală superioară nu este încarnată, așa cum suntem noi înșine. Ea nu este mortală, nici implicată în *karma* noastră, amestec de bine și de rău. Dumnezeuul original a rămas pe dimensiunea în care s-a născut, păstrând forma sa de dumnezeu. El continuă să fie dumnezeu, un dumnezeu ce doarme însă, fără putere de decizie, fără dinamism, fără autonomie, fără conștiința lui înșși, aceasta fiind transferată personalității noastre mortale.

Miturile relatează o tragedie cosmică originală. De ce ?

Da, situația este tragică. Pe timpul încarnării suntem antenele conștiente ale sufletului nostru, el însuși inconștient, dormind în continuare în lumea lui cerească. Cele două părți nu se cunosc. Totuși, în noi se poate naște ideea și dorința de a ne reintegra totalitatea. Este vorba de o dorință de reîntoarcere la viața absolută, dorință pe care o presimțim când sufletul vibrează în noi, cu ocazia unei crize interioare, de exemplu. Suntem supuși suferinței, umbra noastră permanentă, ca să zicem așa.

Trezirea necesită poate un timp, o evoluție, un număr de încarnări ?

Este vorba de o minciună, de o exploatare spirituală întreținută cu grijă de autoritățile pământești, cu scopul de a menține omenirea în circuitul reîncarnărilor. Lanțul catastrofelor ce formează căderea în chestiune nu a depins de vreo opțiune sau voință divină. Pierduți în ignoranță, fără nicio idee cu privire la originea lor, oamenii au încercat să își justifice existența dându-i sensul unei evoluții de la organismul biologic simplu la « regele întregii creații », supercampionul capabil să construiască nave cosmice, să compună poeme, simfonii, etc.

Omul încarnat dispune de calități ce ar putea fi considerate divine ?

Pentru că este emanația unei ființe spirituale, a unui dumnezeu de la care a conservat unele vestigii subconștiente, omul dispune încă de anumite puteri. Acestea se actualizează uneori, mai ales la cei pe care îi numim « genii », ceea ce ne încântă și ne minunează, făcându-ne să îi considerăm ca fiind într-adevăr dotați cu talente sau calități « divine ». Fiecare dintre noi este

înzestrat cu astfel de daruri. Ele trebuie să se actualizeze în această viață, nu neapărat la capătul unui infinit șir de încarnări. Altfel, este vorba de o iluzie ce se perpetuează peste generații, din încarnare în încarnare.

Sensul învățământului original al inițiaților din Orient și Occident, al înțelepciunii eterne, este trezirea din toropeală. Să ne trezim acum, nu mâine, nici câte un pic în fiecare zi, căci timpul ne înșală, făcându-ne să credem că lucrurile merg din bine spre și mai bine. Dimpotrivă, în ciuda iluziei progresului și a dezvoltării psihice, căderea continuă, se perpetuează, se prelungește. De aceea, trebuie să ne trezim în chiar această încarnare. Nu trebuie să așteptăm într-una altă și altă viață. Tocmai în asta constă iluzia supremă.

**Cine predă această înțelepciune ? Se vorbește de evoluție,
viață după viață, raiul de după viața fără păcate.
Înțelepciunea anticilor s-a pierdut ?**

Todeauna au existat școli inițiatice, care au perpetuat înțelepciunea. Aceasta însă a fost în bună măsură ocultată de către religiile dogmatice, care nu își puteau constitui altfel turmele de « oițe » behăitoare, averile și puterea lor temporală.

În domeniul inițiativ se disting două curenți subterane. Cel mai cunoscut este acela al ocultismului, care dispune de cluburi și antene numeroase, de organizații ce propagă un învățământ privind stăpânirea și dezvoltarea forțelor naturale personale.

Celălalt curent, mai secret, este continuarea lanțului inițiativ al vechilor școli de mistere, ce au culminat cu epopeea cathară. Exterminați de imperialismul creștin-catolic la începutul secolului al XIII-lea, catharii au reprezentat o adevărată încoronare a vechilor școli de mistere ale antichității.

Curentul ezoterico-ocultist se adresează egoului, personalității încarnate, căruia încearcă să îi dezvolte puterile în chiar lumea aceasta.

Dimpotrivă, curentul secret pe care ortodoxiile l-au persecutat ca « erezie », nu încearcă să dezvolte puterile personalității. Scopul fraternităților acestui curent de cunoaștere divină-spirituală este renașterea sufletului divin. Din totdeauna, acesta a fost curentul « gnozei » sau cunoașterii divine, din care emană sistemele de eliberare ale marilor mesageri din istorie, cunoscuți sau necunoscuți.

Curentul ocultist se diferențiază prea puțin de ortodoxiile religioase. Ca și acestea, el consideră că lumea invizibilă superioară este un scop, o țintă ce trebuie atinsă. Gnosticii, dimpotrivă, nu încearcă stabilirea vreunui contact cu domeniile invizibile. Ei pun accentul pe eliberare în sensul budist, ceea ce face din ei continuatorii veritabili ai vechilor școli de înțelepciune. Astăzi, așa cum au făcut-o din cele mai vechi timpuri, școlile gnostice transmit această inițiere într-o formă adaptată timpurilor moderne.

Din cauza obstacolelor, este foarte greu de mers singur pe acest drum. Forța vine din unire, din uniune. Cel ce caută sincer eliberarea, se conectează natural și automat la marea fraternitate a sufletelor eliberate. În măsura în care karma o permite, acest contact se actualizează dacă dorința este justă. Nu este vorba de o karmă « bună » sau « rea », nici de alte predispoziții psihice, ca în cazul ocultismului, ci pur și simplu de trezire, în raport cu iluzia vieții și a morții.

Cum se manifestă această trezire ?

Trezirea este un stadiu de maturitate în cadrul căreia realizăm că locul nostru nu este stabil în această lume nesigură și periculoasă, ce nu oferă o securitate durabilă. De-a lungul încarnărilor lor precedente, oamenii au experimentat religia, misticismul, filosofia, magia, ocultismul, au verificat limitele tuturor sistemelor și au văzut că niciunul nu duce la eliberare definitivă. Toate acestea nu fac decât să creeze și să complice fără încetare lanțurile karmei. Cel ce este gata pentru marele

salt, nu este o ființă excepțională ci unul venit pe lume cu ideea clară că scopul lui este acela de a se elibera. Pentru aceasta, nu are nevoie să fie excepțional de inteligent, nici să posede calități extraordinare. Pe plan exterior poate să fie o ființă banală oarecare, cu nimic mai bună decât alta. Ceea ce face diferența este dorința sa de eliberare și nimic altceva. Dorința aceasta poate fi trăită ca o tristețe profundă, ca o dificultate de adaptare la aparențele și minciunile societății.

Cel ce este gata pentru marele salt, nu are nevoie de psiholog sau de terapeut pentru a-l ajuta. De altfel, el nu caută și nu încearcă să se amelioreze, niciun semn exterior și niciun carisme nu îl distinge de semenii săi.

Ce trebuie să facă cel ce se angajează pe acest drum ?

Cel ce alege această cale nu are nimic special de făcut; mai curând de desfăcut, de simplificat. De exemplu, nu trebuie să ducă o viață bucolică, să imite formele exterioare ale renunțării. Ceea ce trebuie, este o cât mai mare disponibilitate pentru propriul său suflet. Nu trebuie să se pună în serviciul unui ideal generos în ordinea exterioară a firii și lucrurilor. Dimpotrivă, el se va detașa de implicațiile mondene, lucru mai dificil decât îmbrățișarea cauzelor nobile. Toate acestea implică reducerea vieții materiale la esențial. Un proverb taoist descrie astfel această situație : « înțeleptul este precum copilul la sânul mamei sale ! ». Nevoile biologice fiind satisfăcute, toate celelalte sunt secundare.

Nu există vreo rugăciune specială, un ritual, o meditație ?

Riturile, rugăciunile și meditațiile nu sunt recomandate celui ce se angajează pe drumul eliberării. Dimpotrivă, acestea sunt recomandate de sistemele ocultiste, fondate chiar pe practicile repetitive respective. Gnosticul întoarce spatele lumii, nu

așteaptă nimic de la ea. După cum spune un proverb sufit, « *gnosticul nu are niciun drept în această lume* ». A nu avea niciun drept, este un mare privilegiu.

Calea eliberării este o dublă ieșire din lumea fizică și din cea subtilă. Nimic nu este de făcut nici în una, nici în cealaltă. Este vorba de un punct neînțeles de cei ce urmăresc dezvoltarea personală, prin care speră să se pună la dăpost de contradicțiile existenței. Cel ce se angajează pe calea sufletului nu caută un rezultat provizoriu, o ameliorare. De aceea, Biserica și toate autoritățile religioase i-au persecutat pe gnostici. Orbită de dogmatism și de fanatism, Biserica nu i-a putut înțelege pe gnostici, pe cathari și pe alți « eretici ». În schimb, i-a putut persecuta și chiar arde pe rug. Pe toți ! Comportamentul lor a fost considerat indiferență religioasă, iconoclast. Creștinii sunt singurii în istorie, care au ars oameni pe rug. Și încă în numele iubirii, al Crucii, al lui Christos !

Gnosticul aderă la o credință religioasă oarecare ?

Suntem într-un punct delicat. Religiile nu conduc la eliberare. Ele consolează sau servesc de reper în mijlocul confuziilor vieții. A crede sau a nu crede în fabulele religiilor nu are nicio importanță. Cel ce caută adevărul, nu crede decât în acesta. Nu întâmplător, Blavatsky spunea că « Adevărul este cea mai înaltă dintre religii ». Ceea ce contează este contactul direct al sufletului cu sursa universală, nu reprezentările unui club creștin numit biserică, sectă sau altfel. Nu avem nevoie să credem și să căutăm în istorie apariții extraordinare, maestrul de înțelepciune, sfinți părinți sau ierarhi, etc.

Predilecția pentru o viziune sacră tradițională sau alta este negativă ?

În orice caz, aceasta este inutilă pentru trezirea sufletului divin. Credința sau devoțiunea pentru o reprezentare sacră oarecare

este valabilă pentru cel ce urmează drumul mistic sau ocult. Este vorba de o legătură între egoul său și forța simbolizată prin această reprezentare.

Credința gnostică este diferită. Ea constă în experiența directă cu sursa originală, fără nicio intermediere. Calea eliberării depășește lumea formală și reprezentările tradiționale ale acesteia. Ea vizează mult mai sus. Dificultatea constă mai curând în detașarea de orice reprezentare pentru a permite emanațiilor spirituale superioare să intre în inimă fără niciun fel de filtru. Este calea cea mai simplă posibil; ea a fost însă complicată de diversele credințe religioase. Evnghelia spune ceva de care nu prea se ține seama : « Calea ce duce la viața veșnică este strâmtă, în vreme ce drumul pierzaniei este larg ». Calea « strâmtă » de care vorbește Evanghelia este aceea a vechilor școli de mistere, nu a Bisericii, a niciuneia dintre bisericile-cluburi ce au făcut carieră lumească, care au tăiat și spânzurat vreme de secole în numele Domnului.

Ce forță îl ajută să continue a trăi pe pământ pe cel ce se detașează de această lume, regenerându-se sufletește ?

Iată o foarte interesantă întrebare. Tânărul inițiat trebuie să traverseze și să-și depășească propriile probleme, să învingă demonii din el însuși. El are nevoie de o forță pentru a-l susține, căci eul nu se poate combate pe el însuși. Instructori, precum Krishnamurti, au demontat mecanismul pe care eul nostru contează pentru a se perpetua. Dificultatea esențială a eliberării stă în viclenia extremă a eului. Eul ce se forțează să devină spiritual este de fapt o caricatură *New Age*. Pericolul constă în dezvoltarea unui ego subtil, în a crede pe deasupra că am ajuns undeva. Cei ce o iau pe această cale sunt sub influența iluziilor planului astral.

Cel ce ia calea sufletului cu sinceritate deplină și dezinteres total de sine se detașează de forțele pseudo-spirituale. În fața demonilor iluziilor el nu va fi lipsit de apărare, căci Dumnezeu

nu-și abandonează niciodată creația. Sursa universului divin emană curenți de forță adaptați frecvenței vibratorii a nucleului sufletului. Cel ce se încredințează sufletului veșnic, nu eului muritor, va fi automat conectat planului cosmic al sufletului. Fiecăruia i se dă după credința sa.

Parcă ar fi vorba de un pariu. Mântuirea sau pieirea unui om depinde de atât de puțin ?

Decizia de rupere de iluziile existenței provine dintr-o justă înțelegere a realității. Nicio grație divină nu se acordă oricum vreunui ales oarecare. De o astfel de grație beneficiază doar cel ce a înțeles necesitatea reîntoarcerii în sânul divinului, ca singura cale de ieșire din fatalitatea reîncarnărilor, a suferinței, a materiei.

După experiența atâtor dureroase încarnări, este posibil ca vocea sufletului să răsună în ființa noastră. Un circuit interior de comunicație a fost deschis prin eliminarea karmei, ceea ce face posibilă pătrunderea informațiilor spirituale electromagnetice în ființa umană.

Vorbiți de o tehnologie internă. Nu cumva, în acest proces, este vorba de un miracol ?

Este vorba de un sistem spiritual științific. Aspirația inimii ajunge în dimensiunile invizibile, atingând inima universului, ca rugăciunea adevărată. Este un fel de rezonanță magică a sufletului, pe care lumea nu o percepe, dar care este captată pe planul înaltelor frecvențe ale Universului. Acesta emite automat un răspuns. Procesul în întregul lui poate fi considerat un fel de grație. Nu este vorba de un miracol ci de magia sufletului, de sublima tehnologie spirituală între sufletul emițător și receptorul divin. Eul cu jelaniile și aviditatea sa nu are ce căuta în acest proces.

**Dacă s-ar pune într-o justă conduită și dispoziție, omul
s-ar putea conecta rapid la sursa universală. Ce se
întâmplă însă când moare omul ?**

Când cel ce s-a reconectat ajunge la capătul vieții sale terestre, sufletul acestuia a dispus de timpul și oportunitățile necesare pentru fabricarea vehicolului etern care este « *Merkavah* » sau corpul de glorie al hermeneuticii. Corpul spiritual îmbracă forma corpului fizic ce i-a servit de suport pentru transmutație. În jurul acestui corp s-a format o nouă aură luminoasă ce seamănă cu o navă cerească într-un nou cer, astfel că noua ființă își poate lua « zborul » către dimensiunile superioare. În general, această plecare se face mai curând cu un vas colectiv, căci un grup de suflete atrage o mai mare forță pentru a se propulsa dincolo de atracția terestră.

**Suntem departe de reveriile mistice pășuniste cu care ne-au
îndopat teologii politrucii. Inițiații Antichității cunoșteau
oare aceste mistere ? De ce este atât de dificilă descifrarea
alegoriilor lor ?**

Limbajul științific de astăzi permite reprezentarea înțelegerii la care ajunseseră anticii cu privire la lumile suprasensibile. Vechii înțelepți dispuneau de o știință universală imuabilă, dar metodele de inițiere s-au schimbat de-a lungul vremurilor. Nu putem urma aceleași căi inițiatice precum Sumerienii, Indienii, Egiptenii sau Grecii de altă dată. Constituția noastră psiho-somatică subtilă s-a schimbat. Ceea ce a fost bun cândva, în trecut, și-a pierdut între timp mult din eficacitatea inițială. Referința la trecut a devenit anecdotică întrucât nu aceleași curente spirituale vibrează astăzi în atmosfera noastră.

**Ce poate face cel ce doare să o ia pe această cale ? Cum
putem afla ce avem de făcut ? La nevoie unde putem găsi
un maestru în carne și în oase ?**

Când un căutător al adevărului a examinat mulțimea căilor fără ieșire ale experienței lui, când a înțeles iluziile inteligenței și sentimentelor sale, putem spune că este pregătit spre a o lua pe calea de care vorbim. Modificarea frecvenței sale interioare a fost remarcată acolo unde ea a fost tot permanent urmărită îndeaproape. Problema se reduce la o chestiune de reglaj pentru autentificarea re-conexiunii, Universul dorind totdeauna ceea ce este mai bun pentru creaturile sale, pe care nu le abandonează niciodată.

Pe drumul înțelepciunii și pe altele, când ne-am blocat, trebuie să deblocăm situația. Să nu ne mulțumim cu subterfugii și imitații, să căutăm totdeauna ce este mai bun, mai autentic, mai pur și mai adevărat. Maestrul sau școala ce nu vă îndrumă către mântuirea sau eliberarea personală nu sunt la înălțimea sarcinei asumate. Dacă scopul școlii sau maestrului nu este eliberarea, putem spune că este vorba doar de o evoluție, de o satisfacție pentru inima însetată de adevăr, ceea ce este prea puțin. Cel ce vrea să se întoarcă în patria divină, de unde provine, nu are ce face cu o astfel de școală. Dificultatea nu constă în găsirea maestrului sau a școlii. Găsim maeștri de toate gradele și pentru orice karmă. Unii ne vor conduce la groapa în care au căzut ei înșiși. Alții vor simți că suntem prea avansați și ne vor trage în jos. Alții ne vor exploata, mai ales dacă ei înșiși sunt exploatați de forțe superioare, ce îi manipulează ca pe păpuși. Alții ne vor servi pietre în loc de pâine. Vom găsi destui capabili să ne supună la orice caznă.

Maeștri autentici vă vor împinge înainte fără nicio concesie. Maestrul spiritual veritabil este servitorul discipolului său. El se va strădui să îl înalțe pe acesta cât mai sus, mai sus decât el însuși. Dacă totuși nu întâlniți un astfel de ghid în carne și oase, aceasta nu este neapărat o nenorocire. În acest caz, egoul personal trebuie să devină discipolul și servitorul sufletului

vostru. Căutați să dezvoltați propria stăpânire interioară. Nu aveți nevoie de un guru celebru, nici de vreun sfânt din cer. Astfel de iluzii și fantasmagorii trebuie respinse.

Și dacă eșuăm în căutarea absolutului ?

Nimic nu este niciodată pierdut. Unii acționează ca și cum ar fi vorba de ultima lor șansă, ceea ce reprezintă o foarte bună atitudine. Cele ce se rezolvă în această viață, rezolvate rămân. Nu trebuie să ne gândim la încarnările trecute, nici la cele viitoare. Acum trebuie acționat, acum trebuie schimbat totul. Pentru aceasta, karma trebuie epurată și inima purificată prin angajare în acțiuni exterioare, fără a ne gândi la rezultat, la câștig, nici la pierdere. Este calea cea mai rapidă în lumea modernă. Trebuie însă înțeles ce implică asta. Numeroși sunt cei ce ar vrea să abandoneze înainte de vreme responsabilitățile materiale. Lucrul este imposibil, întrucât în cadrul *Vârstei Negre*, în care ne aflăm, eliberarea nu cade din cer. Ea trebuie câștigată în focul acțiunii.

Unde se duc sau ajung cei ce s-au liberat de legăturile cu lumea și și-au construit corpul spiritual, corpul de glorie ?

Aceștia se întorc pe planetele sublime unde sufletele lor au fost semănate înaintea căderii. Ei regăsesc familia lor spirituală, așa cum se povestește în parabola Fiului risipitor. Pentru orice Fiu rătăcitor ce revine la Tatăl său, acesta va tăia Vițelul cel Gras⁵¹, adică îi va face o primire sărbătorească în lumea de origine. Toți suntem așteptați. Fiecare va fi primit într-un mod la fel de special.

⁵¹. Fără să fie foarte încurajatoare pentru vegetarieni, parabola cu Vițelul cel Gras nu este singura, nici cea mai gravă incoerență a Vechiului Testament sau a eseului de față. (N. T.).

*Cine caută să caute fără
încetare până ce va găsi !
Evanghelia după Toma*

MERKAVAH

Merkavah nu este menționat explicit în învățăturile spirituale, ci într-un fel anecdotic, în relație cu mistica jidovească du « maasse⁵² Merkavah ».

De câțiva ani, stagiile de Merkavah se întâlnesc la tot pasul. Contra unei sume de bani, fără diferențe funcție de nivelul de conștiință al fiecăruia, oricine poate învăța să « se înalțe » cu ajutorul tehnicilor yoghine. Entuziasmul « democratic » de masă provine dintr-o neînțelegere. Veritabilul Merkavach nu se ridică prin metode psiho-magice. Esoteriștii nu au pretins niciodată că vor face asta, lucru cât se poate de normal întrucât vasul divin este în afara oricăror puteri psihice naturale.

Probabil că nu există mai mult de o persoană pe secol, care să poată descrie cu precizie funcționarea vasului divin. Aceasta presupune o clarviziune multidimensională care nu este de același ordin cu facultățile superioare normale, ce nu depășesc corpul causal, confundat de ocultişti cu *Merkavah*. Eroarea explică admirația și entuziasmul publicului. Inconștientul colectiv este sensibil la perspectiva deschisă de *Merkavah*, nava sufletului, scopul însuși al dezvoltării spirituale. Dacă ascensiunea sufletului nu ar fi depins decât de efectuarea anumitor respirații și de niște vizualizări, omenirea ar fi părăsit de mult planul fizic, campionii școlii ocultiste reintegrând dimensiunea de origine a vasului divin. Lucrurile însă nu stau

⁵² . În ebraică, « *maasse* » înseamnă operă. *Maasse Merkavah* este unul din cei doi curenți ezoterici ai iudaismului, celălalt fiind *Arborele de Viață* sau *Sefirotul*, foarte utilizat de către ocultişti. (N. T.).

aşa. În consecinţă, probabil că moda yoghinilor grăbiţi întru *Merkavah* o să dispară precum alte mode specifice specifice găselniţelor *New Age* iar amatorii de senzaţii tari vor fi invitaţi la o meditaţie transcendenţală şi mai transcendenţală. Stocul de găselniţe *New Age* pentru diversele categorii de creduli este impresionant.

Regatul este în interior

După tradiţia cabaliştilor exteriori misticii jidăneşti ortodoxe, « *Carul Divin* » este vehiculul cu care sufletul călătoreşte în cele şapte ceruri. Pentru mistică convenţională este vorba de « *Carul lui Dumnezeu* ». După tradiţia iudaică, afară de Ilie, ridicat se zice de un « car de foc », fără să cunoască moartea, nimeni nu a dispus de un astfel de vas magic. Adevărul însă este altul, *Merkavahul* fiind miza finală a reintegrării omenirii în domeniul ei de origine. La originea lui, fiecare suflet-spirit este un sistem spaţial autonom, o aeronavă de natură spirituală. Ce altceva am putea fi pe plan spiritual esenţial ? Cele ce se spun ca învăţătură în materie de călătorii astrale nu au nimic de-a face cu splendoarea puterilor vasului spaţial sufletesc. Acesta nu îşi ia zborul decât atunci când fiinţa încarnată se reînserează armonic în urzeala universului, eliberându-şi sufletul de dubla iluzie fizică şi invizibilă. Structura noastră cauzalo-ezoterică este nimic în comparaţie cu măreţia vasului divin nemuritor. Ca vehicul al corpului spiritual, *Merkavahul* este mai mult decât haina sufletului. El înconjoară corpul spiritual într-o sferă se pare de aproximativ 30 de metri diametru, un fel de glob electro-magnetic format din şapte cercuri, douăsprezece constelaţii luminoase şi trei « motoare » energetice. Este vorba în realitate de o hologramă a universului. O hologramă însă mai reală decât realitatea noastră actuală, ce trebuie să ne servească de trambulină pentru relansarea vasului. De aceea, vechii înţelepţi spuneau că omul este un reflex al universului. Ei nu vorbeau de omul fizic,

psihic sau spiritual ci de forma cerească din interiorul individualității noastre încarnate, care nu este decât o grefă provizorie, plasată în *Merkavah*. Scopul vieții și funcția noastră de ființe încarnate este de a trezi nava *Merkavah*, de a furniza acesteia pilotul capabil să o reinsereze în universul intern. Se înțelege, aceste lucruri nu sunt divulgate în cărți. Omul de toate zilele nu poate concepe că lumea spirituală invizibilă, de care îi vorbesc scrierile spirituale, nu este decât o reflecție iluzorie a lumii noastre, realitatea divină fiindu-ne absolut necunoscută. Chiar și astăzi, realitatea divină este în afara înțelegerii celor mai mulți mistici, ocultiști și ezoteriști, fără a mai vorbi de teologi, preoți și clientela diverselor religii. Pentru evitarea manipulării prin fantasmagoriile răspândite de învățăturile *Erei Peștilor* este necesară o excepțională deschidere de conștiință. Așadar nu știm nimic. Totul trebuie descoperit. Realitatea supremă ne este perfect necunoscută.

Cititorii lui Krishnamurti, de exemplu, nu pot sesiza ce înțelegea acesta prin «cu totul alta», adică dimensiunea superioară dincolo de cele șapte planuri ale continuumului nostru. Dincolo de această dimensiune extra-cosmică, începem să întrevădem nemurirea, căci nava *Merkavah* devine o experiență conștientă dar indicibilă. De aici refuzul inițiaților de a specula pe această temă.

Până în zilele noastre, în plin secol XX, descrierea vasului eternității era considerată inasimilabilă. De aceea, clarvăzătorii nu o menționează decât cel mult indirect, de exemplu cu ocazia evocării similitudinii macrocosm-microcosm. Cunoaștem mai mult sau mai puțin analogia dintre creație și creator. O descriere explicită a navei *Merkavah*, formă originală a «imaginii lui Dumnezeu», nu există însă. Mai întâi pentru că nu există termeni potriviți pentru a defini ceea ce este de ordinul unei științe și al unei realități abstracte, fără referință la credințele noastre. Memoria noastră spirituală este aceea a trecerilor prin lumile paradisiace, între două încarnări. Or nava

Merkavah există pe planul Supra-naturii și deci nu poate fi percepută nici de pe tărâmul nostru, nici de pe celălalt.

Tehnologia sacră a navei *Merkavah* a constituit totdeauna obiectul activității interioare a anumitor comunități inițiatice antice. Este vorba de ambarcațiunea sacră, grație căreia traversăm lumile pe drumul de retur către Dumnezeu. Acest vas spiritual și individual este un câmp electromagnetic și sferic, cu o rază de peste 15 metri, al cărui centru matematic este în atomul-germene din inima sistemului. Centrul în chestiune corespunde cu inima, nu însă și cu șakra acesteia. Atomul-germene conține codurile și legile de funcționare ale navei *Merkavah*. Se știe că un centru energetic ce emite unde într-un spațiu omogen (izotrop) crează în mod natural o formă sferică. De aceea, ideea divină ce țâșnește din sursa de energie primordială generează o sferă. Putem face experiența cu baloanele sau bulele de săpun. Se pare că sferele ce apar iau culorile curcubeului, ceea ce pe plan cosmic se manifestă sub forma unui câmp pulsant de dinamica divină pe șapte dimensiuni.

Această bulă divină este forma originală a oricărei ființe ce prinde viață în sânul eternității și pe care ezoteriștii o numeau « spirit virgin ». La început, această ființă nu are încă o individualitate conștientă. Totuși, ea dispune de vehiculul *Merkavah*, pentru a călători și a experimenta. Constituită după « imaginea lui Dumnezeu », această ființă divină are în ea toate potențialitățile universale și puterile unui dumnezeu : iubire, înțelepciune, forță. Nu îi rămâne decât să le exteriorizeze funcție de geniul său individual, pe parcursul unui proces ascendent și etern de evoluție divină. În cadrul acestei călătorii către universurile glorioase, nu este prevăzută o involuție. Există însă posibilitatea învățării prin durere și suferință, făcând experiența uitării sursei originale, ceea ce constituie așa numita « cădere ».

O întreagă ierarhie a sistemelor *Merkavah* de tip « suflete de lumină » a luat această direcție negativă în urma intervenției

unei alte ierarhii de tipul « spirit de foc », care ar fi vrut să accelereze procesul conștiinței individuale al « sufletelor de lumină ». Biblia ne povestește această tragedie sub forma « crimei lui Cain », spirit de foc plin de ardoare, contra fratelui său ceresc Abel, spirit luminos dar conformist. Cele două ierarhii sunt umane și divine de la originea lor. Ierarhia îngerească a Fiilor Focului există însă grație unei formule energetice dinamice, care o împinge să caute și să rezolve cu un curaj dus până la eroism orice problemă de inteligență, pentru a progresa pe drumul ei. Celălalt grup îngeresc, ființele de lumină din rădăcina lui Abel, este orientat către adorarea paradisiacă a înțelepciunii, pasiune calmă, comodă, în liniștea și confortul mic-burghez ce nu lipsește în ceruri, după cum nu lipsește nici printre cei mai lumpen-proletari la care se va fi gândit vreodată rabinoidul emerit Marx, falsul profet al unui comunism imposibil. Grație legilor armonice ale universului divin, aceste două grupuri dispuneau fiecare, de la origine, de o dimensiune proprie pentru a se manifesta și împlini în toată plenitudinea.

Fii focului lui Cain, își aveau reședința sau împărăția lor pe planul fără forme al înălțimilor universale. Cei ai apei de lumină, ai lui Abel, cu o aparență formală concretă, își aveau reședința sau împărăția « dedesubt », în lumea formelor paradisiace sublime. Invazia fiilor focului în ordinea sau împărăția fiilor apei de lumină s-a soldat cu explozia armoniei inițiale, producând prăbușirea solidară a sufletelor de lumină și a spiritelor de foc în aceeași involuție, până în planul material. Acesta este marele mister. Ordinea divină nu cunoaște evoluție în cadrul materiei. Trecerea noastră în dimensiunea materială densă este consecința pierderii de conștiință prin accidentul de origine, care ar putea fi comparat cu o explozie atomică de putere cosmică. În momentul exploziei, sistemul *Merkavah* a fost dezorganizat, « regele » acestuia sau pilotul vehicolului divin a fost grav rănit. Nu însă ucis, întrucât era un dumnezeu nemuritor. Pilotul navei sau sistemului *Merkavah* a devenit inconștient, ca un mort, așteptând revenirea la viață după o

infinită serie de încarnări în sistemul solar, bază provizorie pentru mulțimea pilotilor *Merkavah* accidentați. Pe măsura împotmolirii în densitatea materiei și în ritmul vibratoriu încetinit din cauza inconștienței noastre, am proiectat în jurul nostru un mediu ce constituie universul nostru exterior, cu toate creaturile lui. De la bun începutul originilor posedăm puteri divine sublime. Acestea însă s-au exteriorizat în analogie cu starea noastră de inconștiență, amalgamând ambianța terestră cu iluzia bolții cerești, vestigiu al reședinței sau împărăției noastre anterioare. Constelațiile și stelele vizibile sunt exteriorizarea vechilor focare de putere interioară a sistemului *Merkavah*. S-a produs o inversiune în puterile noastre. Nu întâmplător, spiritualitatea noii ere a *Vărsătorului* începe să admită că universul este o hologramă proiectată din noi înșine.

Sistemul nostru *Merkavah* este deci la pământ. Totuși, el nu poate fi distrus în mod iremediabil, întrucât este confecționat din substanță eterică divină. Ca atare, nimic nu îl poate distruge cu adevărat și pentru totdeauna. El este doar în pană. Așteaptă pilotul capabil să îl depaneze. Acest pilot poate fi oricare dintre noi, căci fiecare om dispune de un astfel de *Merkavah*.

Minciună și dezinformare

Așa stând lucrurile, de ce rămânem inactivi, de ce nu preluăm comanda vehicolului nostru veșnic, pentru a relua drumul vieții noastre divine. Răspunsul este simplu. Niciodată, nimeni nu ne-a spus despre ce este vorba. Una după alta, una mai mult decât cealaltă, toate religiile ne-au dus cu preșul, fără să ne explice cum stau lucrurile, ce, cum și în ce condiții trebuie făcut. Ni s-a spus că « salvatori » sau mesageri divini au venit pe pământ în cadrul unor misiuni extrem de importante, fără să ni se spună nimic precis. Constatăm însă că nimic nu s-a schimbat, ceea ce ne face să credem că « salvatorii » respectivi

au eşuat în misiunea lor. De ce oare acești mesageri divini sau salvatori nu ne-au spus adevărul cu privire la veritabila noastră natură ? Ei au vorbit numai prin alegorii și pilde cu privire la tot și toate, inclusiv originea și destinația noastră. Autoritățile pământești au deturnat însă cele puse de ei, punând astfel prin chiar cuvintele adevărului baza unei culturi alienante. Adevărul răstălmăcit și întors pe dos este hrana de toate zilele a minciunii pe care s-au fondat toate religiile. Inversiunea aceasta nu înseamnă că ierarhiile preoțești sunt pline de monștri. Ele sunt însă constituite din ignoranți servili, leneși, ignoranți mândri de prostia lor, doritori mai ales de a-și păstra prerogativele asupra șeptelului uman.

Față de starea în care am ajuns, este nevoie încă de timp și de șocuri dureroase, pentru a ne trezi. După ce am reușit să ne eliberăm în bună măsură din cătușele dogmelor mincinoase ale religiilor, vom ști oare să traversăm neatinși teroarea scientismului actuală, sau vom cădea din nou în închisoarea dogmelor și ineptiilor religiilor *New Age*, dogme construite pe vechile iluzii din noi înșine, « antinomii transfigurate » cum ar spune *Cenzura Transcendentă*. Falsul *Merkavah* al magicienilor spiritualismului modern este o păcăleală ce pică la țanc, acum când mulți cercetători și căutători ai adevărului încep să se trezească la realitate, să înțeleagă natura adevăratului *Merkavah* divin. Cu timpul, această trezire la realitate va spulbera vechile credințe și mistificări ezoterice.

După cum trebuia să ne așteptăm, reacția nu a întârziat să se producă. Ea constă într-o nouă și subtilă imitație a adevărului. Vizitând sumar zecile de situri internet ce preconizează o meditație în vederea « înălțării » la *Merkavah*, nu am găsit nici măcar unul care să exprime întregul adevăr cu privire la acest vas divin original. Falșii profeti, adesea de o ignoranță și sinceritate dezarmante, au invadat fără speranță circuitul informațiilor. Cercetătorii sinceri nu au aproape nicio șansă de a evita mulțimea piedicilor ce li se pun în cale. Cel ce vrea să se informeze cu privire la *Merkavah* nu va găsi altă sursă de informație decât ceea ce au scos pe piață oficinele *New Age*.

Merkavah plutește în aerul vremii ce trăim. Adevărul cu privire la *Merkavah* pare atât de subversiv pentru anumite *lobby-uri* oculte. De aceea, s-au lansat ample campanii de dezinformare, echipe de medium-clarvăzători și chiar entități astrale a căror misiune este alimentarea circuitelor magice ale grupurilor de meditație. Terapeuți, neo-yoghini, *channels*, mediumuri de profesie s-au conectat în aceeași perspectivă și prin aceleași tehnici pe « meditația *Merkavah* ». Niciunul nu pare să știe ce înseamnă vasul sau nava sufletului. Această ignoranță în materie de tehnologie sacră este cea mai bună garanție de reușită a campaniei de dezinformare. Incercând să avertizăm pe unul sau altul cu privire la o altă perspectivă asupra lucrurilor, în locul interesului pentru aprofundarea problemei ne-am izbit de obtuzitate și indiferență. Ca și în alte domenii, refuzul dialogului contradictoriu este blindajul și semnul evident de recunoaștere al politrucilor și comisarilor New Age.

Cum putem deveni conștienți de *Merkavah* ?

Nu prin orice mijloace putem deveni conștienți de ceea ce este etern și există numai pe o altă dimensiune. Niciun exercițiu repetitiv de tehnici mecanico-electronice pentru ridicarea nivelului vibratoriu al unei persoane oarecare nu ne poate pune în contact cu ceea ce depășește natura. Legi universale protejează valorile sacre contra profanatorilor. Nu este nevoie de calități extraordinare pentru a înțelege acest lucru. O aroganță dementială ne face să credem că avem dreptul să știm orice, fără să plătim cuvenitul preț al cunoașterii. Conștienți de *Merkavah* nu vom deveni prin simplă meditație yoghină, nici recitând mantră în sanscrită, ebraică sau tibetană. Nava spațială împotmolită în dimensiunea materială nu recunoaște comenzile noastre actuale, fiind programată într-un limbaj inviolabil. Mai întâi trebuie reparată ruptura cauzată de accidentul original. Înainte de a-l redemara, vehiculul accidentat trebuie reparat. Egoul nostru trebuie să facă efortul de a se sacrifica.

Numeroși cercetători și căutători ai adevărului sfârșesc în sisteme ermetice, deși dorința lor inițială și sinceră a fost aceea de a se elibera. Cei chemați sunt numeroși. Cei primiți sunt puțini. Condiționați de o serie de sisteme de gândire, ne reprezentăm cu dificultate scopul vieții într-un mod simplu și clar. Am studiat doctrinele spirituale și practicat anumite tehnici în vederea unor rezultate precise. Nimeni nu ne-a furnizat însă informațiile necesare cu privire la propria noastră natură. Nimic de mirare că ne-am rătăcit, pierzându-ne în jungla ideilor și teoriilor, într-o căutare fără de sfârșit.

Omul trebuie să fie gata a primi informația ultimă. Prepararea cere o mulțime de eforturi, o experiență adesea penibilă, ce deschide însă inima, făcând-o receptivă la emanații universale din cele mai subtile. Sistemul *Merkavah* este activat grație deschiderii propriei noastre inimi, nimeni și nimic nu poate schimba, nici forța acest proces. De altfel, universul este un corp electromagnetic multi-dimensional, în cadrul căruia fiecare element este legat de toate celelalte. Există totuși zone deconectate de inima centrală, în care energia divină nu poate pătrunde din cauza unui nivel vibratoriu prea lent. Contactul este uneori atât de slab cu aceste zone periferice ale luminii centrale încât s-ar putea crede pur și simplu că aceste zone nu există. De aceea, este normal ca lumea noastră căzută-decăzută să nu constituie o prioritate pentru ființele divine superioare, după cum nici noi nu suntem foarte atrași de lumea ființelor microscopice, de exemplu. Nu suntem însă ființe microscopice. Dispunem de un organ psihic emițător, ce poate trimite semnale în spațiu. După formidabila acumulare de SOS-uri emise de milioane de oameni, ce sau rugat cerând ajutor vreme de milioane de ani, problema omului a sfârșit prin a fi luată în considerație. Nu facem însă obiectul unei atenții speciale întrucât nimic în comportamentul nostru bestial, primitiv și egocentric nu ne atrage simpatia raselor îngerești, nici a civilizațiilor evolute. Totuși, ființe capabile de compasiune au captat apelul nostru și un plan de salvare a fost pus în mișcare. Suntem ajutați, în măsura în care *karma* fiecăruia o permite.

Apelul de inimă și salvarea

Acumularea semnalelor noastre de mizerie, disperare și durere s-a cristalizat într-un soi de constelație, într-o enormă masă cosmică electromagnetică, ce a determinat marile inteligențe cosmice să emită un semnal de retur. Acest semnal este forța de reacție a propriului nostru apel. Ținând cont de precizia legilor universale, el nu poate fi nici mai puternic, nici mai slab decât semnalul emisiunii de origine. Astfel trebuie înțeleasă salvarea și răscumpărarea. Noi înșine suntem artizanii acestora. Nu se pune problema ca un salvator să vină pentru a rezolva problemele noastre. De altfel, acesta nu ne-ar putea trimite altceva decât încărcătura compasională deja conținută în apelul recepționat din partea noastră. Cu alte cuvinte, niciun fel de mântuire mesianică nu poate avea loc pe planeta noastră. Dacă totuși un astfel de fenomen pare să se producă după unele semne, este vorba mai curând de o intervenție politică, pentru a ne subjugă, printr-o completă violare a legilor universale. Salvarea nu poate veni decât de la noi înșine. În ciuda promisiunilor deșarte ale religiilor, ce ne flutură tot felul de speranțe pe sub nas, pentru a ne ține cât mai strâns sub control, nu există și nu poate să existe mântuire-miracol. Ceea ce numim Christos nu este decât răspunsul de compătimire la apelul nostru de disperare. Marele spirit colectiv numit Christos și-a luat asupra-și sarcina de a stimula și structura auto-eliberarea noastră, venind pe pământ de numeroase ori, din cele mai vechi timpuri și sub diferite nume de dumnezei, confirmând și întărind astfel forța de eliberare. Aceasta însă nu poate ieși decât din noi înșine.

Poarta Pleiadelor

Se crede că rugăciunile noastre se acumulează în Constelația Pleiadelor de unde probabil și activitatea constatată în această zonă, activitate ce a marcat anumite mituri antice. Poarta

Pleiadelor ar putea fi chiar drumul pe care am ajuns până aici. Aceste lucruri trebuie însă imaginate de manieră internă, întrucât Pleiadele astronomice nu sunt decât o iluzie optică posibilă din punctul nostru de observație și din acela al conștiinței materiale de care dispunem. *Biblia* menționează Pleiadele ca lumi edenice *Kimah* (Cartea lui Iov). În ce privește mitologia greacă, aceasta le numește « Cele Șapte Surori ». *Alcyone* este principala stea din mulțimea de astre reunite în *Constelația Taurului*, o stea de o mie de ori mai strălucitoare decât soarele. De asemenea, se pretinde că un număr de entități încarnate pe pământ provin dintre Pleiade, acestea fiind în consecință deopotrivă pământene și pleiadiene. Este vorba de entități ce se disting prin originalitatea serviciilor aduse omenirii, rostul lor printre noi fiind de a ne favoriza și grăbi eliberarea. Diversele culturi antice au creat o serie de mituri în jurul Pleiadelor, de care nu ne putem ocupa aici.

Conversiune energetică

Ar fi cazul să renunțăm la reveriile spirituale de natură religioasă și să înțelegem că salvarea sau eliberarea nu poate veni decât din noi înșine. Aceasta înseamnă să luăm cunoștință de ceea ce suntem. Nu însă în maniera eronată a sufletelor neputincioase și a eului trecător, ci prin integrarea realității vehicolului *Merkavah*, ignorată de învățăturile spirituale între timp demodate. În primul rând, se impune să ne debarasăm de ideile false.

Cum să înțelegem realitatea vehicolului *Merkavah* ? Putem oare studia tehnologia sacră a navei cerești precum am studia știința fizicii ? Dacă meditațiile captivante sau palpitate și tehnicile ezoterice nu ne servesc la mare lucru, ce am putea face oare pentru a ne apropia de ținta noastră ? Din acest punct de vedere, marii instructori spirituali din secolul al XX-lea sunt categorici : trebuie o mutație radicală, o conversiune absolută a vieții noastre interioare. Altfel vom continua să ne învârtim

ciclu după ciclu în cercul vicios al evoluției, precum leul în cușcă. Pentru cel ce nu a efectuat încă protocoalele preliminare ale re conexiunii la sursa de informații universale, programul intern al atomului-germene al inimii nu este încă suficient de sensibil la influxul ce îi parvine din cadrul spațiului univers intern. Conștiința acestuia rămâne atașată la reprezentarea spațio-temporală exterioară. Probabil că cele ce spunem aici i se par de neînțeles. Dacă însă este vorba de un cercetător serios al adevărului, acesta a înregistrat deja datele spiritualității convenționale despre « unirea cu sinele superior », exprimată într-un fel sau altul. Frazologia aceasta confuză disimulează însă o gravă neînțelegere. Invățătura cu surle și tam-tamur, în piețele publice, nu prea are de-a face cu adevărul.

Adevărul nu este perna pe care ne putem culca cu ambele urechi ! Cunoașterea privind nava *Merkavah* este un secret ultim ce nu s-a revelat niciodată altora decât inițiaților pregătiți pentru « reîntoarcerea la Părinte ». La acest mister nu au acces decât cei ce au înfăptuit mutația de conștiință ce permite bransarea la câmpul electromagnetic al Supra-naturii. Pentru înțelepciunea tradițională, această conversiune energetică este secundară din punct de vedere moral și psihologic, adaptată la ego-ul ce vede în ea o trambulină pentru propria lui dezvoltare. Nimic rău în acest aranjament ce poate conduce la un contact cu așa numitul « eu superior » sau super-eul subconștient, pe care învățătura orientală decadentă a « *Vârstei Negre* » îl confundă cu sinele divin. Este ceea ce numim « realizarea de sine », surpriză agreabilă în sprijinul unei discipline de meditație yoghină sau vedantică. Marea majoritate a așa numiților guru indieni și asiatici sunt pe această cale, fiecare după propriul lui nivel și sinceritate. Sinceritatea însă este una, iar adevărul alta. Nu ne putem aștepta ca acești maeștri să ne spună cum am putea deveni conștienți de *Merkavah*. Ei nu posedă cunoașterea realității structurale a vasului sufletului. În cel mai bun caz, ei pot interpreta această idee din perspectiva cunoașterii Yoga ezoterice cu privire la corpurile subtile. Aceasta explică de ce *New Age* a confundat corpul causal,

adică aura bine cunoscută a teozofilor ocultişti, cu *Merkavah*. Fiind nemuritor, *Merkavah* nu este supus procesului de evoluţie în timp şi nu poate fi « dezvoltat » prin vizualizări. *Merkavah* nu se găseşte pe dimensiunea noastră şi nu poate fi contactat printr-o tehnică sau alta, oricât ar fi acestea de ezoterice. Meditaţia trebuie deprinsă cu un maximum de atenţie.

Dimpotrivă, spiritul se poate trezi şi realiza înţelegerea sau conştiinţa *Merkavah*. Pentru aceasta, inima trebuie să primească din interior informaţiile necesare împlinirii dorinţei sale de eliberare. Informaţii de natură electromagnetică subtilă vor reprograma sistemul care deocamdată este în pană. Pentru aceasta însă, aviditatea egocentrică trebuie înlocuită de o nouă atitudine, de o deschidere reală, de bunătate, de detaşarea din grelele lanţuri ale existenţei încarnate. Nimic nu trebuie acumulat, nimic nu ne trebuie în plus faţă de cea ce avem deja. Problema este să ne scăpăm, să ne debarasăm de unele din cele ce avem, de cele dăunătoare, care ne fac rău... Pe drumul ce ne aşteaptă, tot ce nu este strict necesar călătoriei devine greutate inutilă, un jug sau un drog, ceva ce trebuie abandonat. Cu privire la acest aspect, înţelepciunea tradiţională spune cam tot ce este de spus. Simplificarea existenţei practice, stăpânirea sau punerea la locul şi respectul cuvenit a aspectului emoţional şi psihologic, intensificarea constantă a dorinţei de întoarcere constituie baza a ceea ce trebuie făcut.

Un vehicol către eternitate

Cercetătorii bine orientaţi sunt numeroşi. Le lipseşte însă încrederea. Îndoiala ce-i stăpâneşte provine din ignoranţa cu privire la realitatea individuală *Merkavah*, vehicol la dispoziţia fiecăruia. A şti, fie numai pe plan teoretic, că acest vehicol al sufletului nostru îşi aşteaptă pilotul pentru a fi pus în mişcare, înseamnă reconectarea la programul sistemului nostru.

Desigur, înțelegerea teoretică nu înseamnă împlinirea misiunii ce ne așteaptă. Totuși, ea constituie un bun început, un stimulent în sensul demarajului, al dorinței de călătorie către sursa de origine a întregului univers. Pe această bază, este mai simplă necesitatea înțelegerii unei mutații și a integrării datelor necesare transmutării organismului nostru la starea numită « corp de glorie », de către ermetiști. Transmutarea aceasta a organismului muritor într-unul nemuritor poate dura câțva timp. Totuși, începutul este ceea ce este, adică un început de împlinire ! Când un corp nou, de pură esență energetică, apare pe urzeala sau schema formei noastre fizice atomice, este semn că nava *Merkavah* va dispune de un pilot capabil de a o lansa către dimensiunile interne ale universului, într-o perfectă libertate de mișcare. De aceea, cei ce vorbesc de « mutație de conștiință » trebuie să înțeleagă ce înseamnă aceasta și unde trebuie să ne conducă ea în concret. Rezultatul așteptat necesită un program clar și precis.

Scopul vieții este realizarea întoarcerii către dimensiunile interioare ale universului absolut. Aceasta necesită un vehicol pe care îl avem : nava *Merkavah*. Tradiția o numește astfel, în conformitate cu știința secretă a Sumerienilor, a căror civilizație terestră a fost o poartă de retur către origini. Sumerul este baza spirituală inter-dimensională atașată Pleiadelor, lume edenică unde circulă energia divină de la « mamă », ce aspiră să își repună copilul în deplina sa condiție inițială de om-dumnezeu (ajutorul ne este acordat pe calea « maternă » a divinului, ca răspuns la apelul fiului pierdut).

După toate semnele, *Merkavah* își are sursa sa energetică în Pleiade. Când vasul se reanimează, când nava intră în viteză, toate constelațiile devin vizibile în ochii sufletești, pe bolta interioară a *Merkavah*-ului. Datorită structurii cercului de douăsprezece focare stelare interne, tradiția fixează la douăsprezece numărul de constelații majore. Astrologia nu este decât o proiecție exterioară. În viitor însă, știința astrelor va deveni o astrosofie interioară. « Am văzut un cer nou și un nou

pământ, căci vechiul pământ dispăruse », spune *Apocalipsul*. Aceste cuvinte exprimă ideea că vechea ordine pământească trebuie să cedeze în fața celei universale. Continuarea pe calea idealului terestru deconectat de originea noastră este zadarnică, pământul nefigurând în registrele eternității. Într-o zi va trebui să plecăm de aici. Când « profeții moderni » ne incită să ne rugăm și să ne unim pentru a « salva lumea » este vorba de o diversiune puerilă. Lumea sortită morții nu trebuie salvată. Pământul sau corpul nostru provizoriu va trece. Va trece de asemenea și cerul, adică ciclurile cosmice. Pământul sacru este corpul nostru spiritual al cărui firmament interior este conștiința noastră, cupolă a vasului *Merkavah*. Vechii Hinduși au dat acestui cer interior numele de « *Lipka* ». Este vorba de o boltă cerească interioară prin intermediul căreia conducătorul navei *Merkavah* se orientează în lungul și largul dimensiunilor universului. Privind cerul într-o noapte înstelată, contemplăm de fapt aparența proiectată în afara cerului nostru intern. Cerul este imaginea exterioară a ceea ce numim pe plan interior *Lipka* înstelată. Fiecare punct luminos este un focar magnetic ce difuzează un anumit tip de informație energetică. Când omul se angajează pe drumul întoarcerii către universurile multidimensionale interne, el își reglează mersul spre aceste focare luminoase, univers inedit pe care este liber să îl exploreze. Pe deasupra, a imagina această libertate spirituală totală înseamnă a conștientiza natura tragică a încătușării noastre în dimensiunea formală. Pentru cei ce provin din rădăcina « voinței lui Cain », aspirația către libertate se manifestă printr-o tendință irezistibilă de a inventa mijloace de eliberare pe măsura celei mai temerare experimentări posibile. La celălalt pol, pentru sufletele provenind din rădăcina « luminii lui Abel », această aspirație ia o formă religioasă și devoțională, în relație cu magia luminii, după cum ne-o arată excesivul poate și mai ales naivul entuziasm actual pentru tot ce privește aparițiile astrale luminoase. Dacă vor să regăsească știința și puterea (Cain), precum și lumina paradisiacă (Abel), cele două tipuri umane trebuie să învețe a reanima nava

Merkavah. Altfel, cunoașterea mintală a unuia se dovedește la fel de zădărnă precum iubirea sentimentală a celuilalt.

Prudență și rigoare

Tehnologia sacră *Merkavah* este expresia unor procese electromagnetice foarte complexe, în legătură cu care, la nivelul actual al științei și al revelațiilor serioase, nu avem niciun fel de înțelegere. Nu ne-ar strica dacă am putea privi sistemul de pe pozițiile unei clarviziuni superioare, combinând rigoarea fizicianului cu intuiția misticului. Unii dispun de astfel de calități mintale și spirituale, lipsindu-le însă clarviziunea adecvată care, desigur, nu este de același ordin cu cea ocultă, nici cu aceea a lecturii *akashice*. Din această cauză, întrucât ne lipsesc informațiile « științifice » asupra navei *Merkavah*, exploratorii sensibilității mediumnice și-au dat libertatea de a numi *Merkavah* ceea ce de fapt nu are niciun fel de raport cu vasul divin. Nimic de mirare că cei ce au pierdut un timp oarecare colindând printre grupurile « merkavarești » sunt profund decepționați. De altfel, *Biblia* ne avertizează: « *Poporul meu se pierde din lipsa cunoașterii veritabile, a cunoașterii Mântuirii* ». În lumea actuală de consumatoriști televizualo-nimicnizați, cine își mai aduce aminte de avertismentele « anacronice » din scrierile sacre ? Totuși, dacă eventualul candidat *New Age* la inițierea « *Merkavah* » ar împinge curiozitatea până la a citi « viziunea carului » din *Cartea lui Ezechia*, ar înțelege de îndată că negustorii de *Merkavah* în promoție de spartul târgului au cam luat-o razna cu câmpul lor auric în formă de tetraedru. Atenție la « cristalizarea » magnetică ! Nu avem pretenția de a ști mult mai mult. Se cuvine să fim însă prudenți, să rămânem în limitele unei rigori rezonabile. În vechile civilizații, vulgarizarea noțiunilor sacre a fost totdeauna un semn de decadentă. Desigur, nu există cale de întoarcere. De altfel, la care din vechile tradiții ne-am putea întoarce ? Nu există altă

cale decât mersul înainte, avansarea către era cea nouă. Dacă speculațiile tip *New Age* ne vor fi servit măcar pentru unele clarificări, ele nu vor fi fost chiar de prisos. Unii vor găsi că această încercare de clarificare este improprie pentru a-i conduce la realizările visate de ei. Aceștia ar putea dori, de exemplu, să facă experiența « trezirii *Merkavah*-ului » ce li se propune pe internet sau în cărțile lui Drunvalo⁵³. Poate că aceștia ar dori să încerce o « decolare ». Este bine însă ca ei să știe că programul de meditație *Merkavah* nu este pur și simplu o eroare de denumire, ci o priză spirituală ce se poate dovedi alienantă.

Forțele luciferiene au lansat programul « grilei christice planetare » pentru a pune sub tensiune corpurile noastre energetice, într-un fileu electromagnetic. Prin intermediul meditațiilor canalizate într-un sens ce cristalizează câmpurile noastre magnetice, vom ajunge « lipiți » pe urzeala colectivă, precum muștele. Bineînțeles, această punere în rețea planetară înlănțuie sufletele la grila energetică inferioară în numele « iubirii oamenilor ». Spiritele înfierbântate după « realizări » senzaționale, vor găsi ceea ce spunem despre *Merkavah*, excesiv de teoretic și poate cam complicat. Din lectura « viziunii carului lui Ezechia », cercetătorul serios va înțelege însă că *Merkavah* nu este un amuzament experimental, că este vorba e o tehnologie electromagnetică sacră. Vorba înțeleaptă că « nu este bine să ne jucăm cu focul » nu are în niciun alt domeniu o mai mare greutate decât în cazul de față. *Merkavah* este un « car de foc » electromagnetic. Acest foc puternic l-a transferat se pare pe profetul Ilie în dimensiunea imortalității. Totuși, pentru a ne armoniza în deplină securitate și fără

⁵³ . Drunvalo Melchizedeck: cunoscut scriitor tip New Age, recrutat dintre agenții CIA. Cartea sa cea mai cunoscută este *Vechiul secret al Florii Vieții* (2 volume, Paris, Ariane, 1996). Drunvalo este primul autor ce a popularizat ideea de *Merkavah*, din care a făcut o practică vizuală tip New Age. (N. T.).

niciun risc cu acest înalt potențial energetic, trebuie îndeplinită o anumită procedură de pregătire. Primul pas este de ordin moral : trebuie țesută o combinație de lumină, ceea ce se face grație actelor juste ce decurg dintr-un comportament social profund bun. Dacă această bunătate autentică pornește din sau se sprijină pe cunoașterea legilor universale, ea nu riscă derapajul în sentimentalism, care este parodia adevăratei iubiri. De ce să imităm iubirea ? Cântarea Cântărilor zice : « *Nu invitați iubirea înainte ca ea să o dorească* ». Lumea este plină de imitații mistice, idealiste și umanitare. Bunătatea adevărată nu constă în asumarea relelor lumii ci în reîntoarcerea către iubirea absolută, eliberarea de tot ce ne împiedică să ne deschidem, să ne desfășurăm aripile pe deplin. Unii autori spirituali au insistat asupra sacrificiului de sine propriu misticismului *Erei Peștilor*. Nu există însă alt sacrificiu salvator decât acela către spiritul etern din noi înșine, conform primei porunci: « Vei iubi pe Dumnezeu din toată inima ta ». A-l iubi pe Dumnezeu, sursa internă a vieții noastre, înseamnă să dorim a ne apropia de el, mai întâi. Bunătatea eliberatoare constă în dorința constantă de întoarcere la originea noastră divină. Iubirea pentru lume și creaturile ei nu este decât o consecință. De altfel nu strică să fim atenți cu iubirea, să nu iubim prea mult, adică să nu dăm prea multă forță-iubire ființelor împinse de legile universale la periferia creației, din cauza propriei lor voințe de ruptură. Iubirea noastră trebuie să servească armonia universală, ceea ce nu este cazul atunci când coplesim cu « iubire necondiționată » ființe ce s-au încătușat singure, prin revoltă luciferiană, planului terestru sau celui alt tărâm. Cel care printr-o totală încredere în iubire s-a eliberat din încătușarea terestră, își poate ajuta semenii trăgându-i către nivele superioare, nu lăsându-se aspirat de ei către cele joase. Când Iisus Christos spune : « Nimeni nu este bun, nici măcar unul », aceasta înseamnă că în ciuda tuturor eforturilor noastre de bunătate umanitară, religioasă și sentimentală, suntem încă foarte departe de adevărata Bunătate. Trebuie să dorim reîntoarcerea la Sursă, indiferent în ce fel formulăm această

dorință, funcție de apartenența noastră la o religie sau la vreo filosofie. Această dorință de retur concretizează veritabila bunătate ale cărei fire de aur țes corpul de glorie pe urzeala formei noastre fizice. Dorința de viață absolută induce o transformare celulară atomică, numită de vechii inițiați « țesutul rochii de mireasă », a corpului de lumină. Aspirația constantă către adevăr atrage în ființa noastră informații de înaltă intensitate ce reprogramează organismul întreg în vederea sau direcția unei mutații. Contactul între omul încarnat și *Merkavah* se reia în acest fel. În absența acestui efort, discursul spiritualist nu este decât un vis.

Principiul procedurii preliminare în vederea descoperirii *Merkavah*-ului, nava prin care dumnezeul-om își poate relua locul în ierarhia universală, constă în imprimarea unei orientări total spirituale vieții noastre.

REVOLTĂ

Ieșirea din supa globală

Omenirea este împărțită în trei grupuri, controlate putem spune de trei titani :

- 1. Clasele posedante ce dețin puterea materială.*
- 2. Ierarhia sacerdotală care și-a rezervat puterea ocultă.*
- 3. Forța de inerție a maselor ce alimentează pe primele două.*

Aceste trei grupuri aparțin practic aceluiaș câmp de conștiință, distingându-se prin privilegiile și funcțiunile lor specifice, superioare sau secundare. Masele sunt exploatate pentru că ele ignoră secretele inițiatice ale claselor diriguitoare. Exploatarea este posibilă datorită apatiei omenirii. În schimbul exploatării la care sunt supuse, masele beneficiază însă de un oarecare nivel de confort, pe alocuri chiar de ceea ce putem numi o oarecare bună stare. Cele trei grupuri formează un fel de triplă unitate, fiind mai mult sau mai puțin unite la nivelul conștiinței lor care este conștiința umană normală sau naturală. Cei buni și cei răi sunt pe aceeași frecvență, aceeași lungime de undă fundamentală. Diferențele pot fi considerate de ordinul simple puncte de vedere. Dintr-un alt punct de vedere, orice diviziune între clase este mai mult sau mai puțin exagerată, fiind aplicarea social-politică a regulii fundamentale : *divide et impera*.

Revoltații, revoluționarii, anarhiștii nu ies niciodată din acest circuit. Credinciosul, ateul, bogatul, săracul, nebunul, genialul,

înțeleptul, savantul, prințul, proletarul sunt cu toții pe aceeași frecvență și lungime de undă de bază. Toți la un loc și fiecare în parte sunt simple particule ale conștiinței globale. Conștiința colectivă este câmpul ce înglobează întreg pământul vibrând în ritmul ciclului existență-moarte, căruia nimeni și nimic nu i se poate sustrage. Cel mult printr-o eventuală mutație. Asta însă este o altă problemă.

Impiedicarea tentativelor de evaziune

Cel ce a reușit să iasă din curentul colectiv este un « eliberat », un « om liber ». Din exteriorul colectivului, acesta este capabil să afecteze nivelul general în profunzime. Un grup de oameni ce se rupe din rețeaua conștiinței globale trebuie să pună în acțiune o energie foarte specială, pentru crearea unui câmp de conștiință autonomă. Pentru împiedicarea acestor tentative de evaziune, anumite loji oculte se străduiesc, prin mijloace « spirituale », să mențină coeziunea conștiinței colective prin închistarea nivelului vibratoriu al acesteia într-o unitate internațională artificială. Printre aceste mijloace spirituale putem numi seducția *Vârstei de Aur*, ideea de *Mesia*, venirea negreșită a *Mântuitorului*, ideea de *popor ales*, etc. Presa, televiziunea, radioul și alte instituții sudează sau închistează planurile inferioare legate de materia și de joasa astralitate, în vreme ce *New Age*, precum păianjenul, întinde un câmp astral mai rafinat, grilă energetică ce fortifică conștiința colectivă în numele « binelui ». Astfel, cei ce nu caută direct o cale de eliberare radicală vor fi readuși la matca conștiinței globale de încătușare planetară.

Trebuie să alegem : ori ne amenajăm și gospodărim în cadrul lagărului planetar de concentrare silnică, ori ne eliberăm cu adevărat de o astfel de amenințare. De joasă frecvență sau rafinată, conștiința globală planetară, este un circuit închis. Teoria evoluționistă, după care conștiința progresează la infinit, este o iluzie. Numai conștiința eliberată din circuit

poate relua drumul evoluției superioare, cale dificilă ce implică ieșirea din condiționarea colectivă. Pentru realizarea acestei ieșiri eliberatoare este necesară o mutație de conștiință. Trebuie făcut un salt în afara sistemului global. Salt sau mutație de corp, de suflet și de spirit.

Astfel, când suntem confrunțați cu un învățământ spiritual, să examinăm atent programa ce ni se propune. Dacă ni se cere să participăm la un efort planetar pentru o conștiință unificată, în cadrul căreia cuvinte ca « pace » sau « iubire nelimitată » servesc de râmă la undiță, riscăm să cădem în botul deschis al Fiarei apocaliptice. Ecologia și terapiile alternative⁵⁴ servesc de asemenea pentru atragerea naivilor și recrutarea fazanilor. Totul este recuperat, manipulat, falsificat, lucru pe care nu trebuie să-l uităm nicio clipă.

Învățământul ce nu propune și nu vizează o mutație sau un salt din circuitul planetar, nu are caracter eliberator. Putem încerca să progresăm, să ne înălțăm în « evoluția personală », cum se spune în limbaj *New Age*, fără să încetăm însă a rămâne particule încâtușate în lagărul sau închisoarea planetară.

Un om eliberat nu se distinge nici prin aura sa magică, nici prin carismul personal. Un astfel de om s-a transferat pe o dimensiune ce nu are nimic comun cu criteriile noastre terestre. Cei pe care *New Age* îi numește « ființe de lumină » sunt

⁵⁴ . Suntem în fața unei incoerențe cel puțin aparente. Nu putem pune în același sac și pe promotorii energiei nucleare și pe « ecologiști », și pe cei ce aspiră să vaccineze cu forța întreaga omenire și cu cei ce demască și condamnă turnura criminală a științei și practicii medicale oficiale actuale. Autorul vrea să spună că atât mișcarea ecologică cât și terapiile medicale alternative sunt, cel puțin pe alocuri, mai mult sau mai puțin recuperate de sistem. Eliberarea noastră, în limitele istorice în care trăim, înseamnă însă și eliberarea lor. Înaintea « eliberării » în sensul regăsirii originii noastre, nu putem ignora eliberarea de aici, de prejudecățile și de jugul lumii acesteia, de terorismul statal al Noii Ordini Mondiale. Autorul nu insistă suficient asupra acestui aspect. Totuși, neglijarea lui totală ar putea face ca întreaga și seducătoarea sa construcție intelectuală să fie doar o construcție intelectuală, ca multe altele, fără prea mare legătură cu realitatea. (N. T.).

agenți ocuți în serviciul ierarhiilor ce controlează grila planetară.

Să examinăm cu atenție cuvintele utilizate cu atâta generozitate în cadrul învățământului răspândit astăzi. În foarte multe cazuri este vorba de o propagandă demagogică subtil deghizată în spiritualitate. Aceasta însă nu pune neapărat în cauză nici buna credință a instructorilor, nici pe aceea a adeptilor. Simpla și docta ignoranță sunt suficiente pentru participarea naivă la consolidarea unui sistem de prindere în mână sau dresaj ideologic a unora și altora în numele « binelui ». « Tirania binelui » constituie o întreagă problemă în cadrul aroganței gândiri unice și a corectitudinii din punct de vedere politic. Oricât ar fi ea de aplicată în numele « binelui », tirania rămâne tiranie. Istoria a înregistrat câteva cazuri de despoți luminați, niciunul însă de « tiranie bună », sau măcar bine intenționată.

Există mai multe omeniri

De mii de ani ne-am obișnuit să considerăm « oameni » toate ființele pe două picioare, cu aparență omenească. Termenul indo-european « man » semnifică o ființă gânditoare (*manas*).

Conceptul sau noțiunea de « A-dam » din Biblie desemnează sau ne spune mai exact că germenul de conștiință « A » este scufundat sau înecat în sângele « dam ». Constatăm, cu alte cuvinte, că Antichitatea a identificat ființa umană în termeni de conștiință. A fi sau a nu fi conștient, iată o problemă, o mare întrebare pentru cel ce vrea să știe ce este de fapt ființa umană veritabilă.

Pe planeta pământ întâlnim diverse ființe vii, de aparență umană/umanoidă, ce nu se disting prin nimic în planul conștiinței. Ne bazăm pe aparența fizică, însă aceasta este o sursă de erori, o ceață înșelătoare. Conștiința unui om, sufletul și spiritul acestuia rămân invizibile, de necunoscut. Numai din aparență, din comportamentul persoanei în cauză tragem anumite concluzii cu privire la sufletul și spiritul său. Cu s-au

fără dreptate, se crede că toate ființele de aparență umană sunt oameni ce provin din una și aceeași rasă primordială.

De comun acord, teoriile științifice și dogmele religioase consideră că nu există decât o singură omenire, care s-a scindat în rasele umane cunoscute, ce ar constitui, în realitate, niște simple nuanțe. Această viziune materialistă despre lume a dat naștere filosofiei umaniste, ce afirmă că toate ființele de aparență umană sunt asemănătoare și egale. Rămâne însă de văzut câtă încredere putem acorda acestei viziuni.

Distincția rasială este interzisă astăzi prin legi tiranice, ceea ce, după unii, ar fi un progres față de discriminările crude și barbare din trecut. Este însă greu de exemplificat, în bună credință neîndoielnică, un singur caz măcar de crudă și barbară discriminare rasială în trecut. Nu rasiștii naziști i-au exterminat pe « indienii » din cele două Americi, nu ei urinează pe cadavrele eroilor afgani ce-și apără sărăcia, mizeriile și neamul lor, nu ei i-au vânat și dus în sclavie, vreme de secole, pe negrii din Africa. Cele mai barbare și mai crude crime și discriminări rasiale au loc însă astăzi, sub ochii noștri. Ele sunt opera urmașilor celor ce au comis cele mai abominabile crime rasiste sau nerasiste din întreaga istorie. Să o lăsăm mai moale cu « rasismul » și « nazismul », să verificăm și să revizuiți permanent informațiile cu care suntem bombardați, să ne gândim bine înainte de a crede ceea ce ne învață Doamna Universitate sau Tanti Biserica. Să nu credem pe nimeni pe cuvânt. Să verificăm totul prin noi înșine. La început va fi mai greu. Cu timpul însă vom constata că și mai greu este fără greu. Așadar, greu de spus că ar exista rase superioare sau inferioare. Există însă diferențe rasiale, dintre care unele se văd ca negrul pe alb. Asta e și bună ziua ! Altele însă, poate mai importante, se situează la un nivel diferit de acela al categoriilor definite de ideologiile rasiste din secolul al XIX-lea în principal. Gândirea materialistă ierarhizează speciile dar refuză să recunoască diferențele rasiale, comițând astfel un rasism de sens contrar. De fapt, bogăția ansamblului constă exact în aceste diferențe. Omul înțelept respectă diferențele și

acceptă toate rasele și speciile ce trăiesc sub soare. Armonia lumii depinde de aceste diferențe. În lumea contemporană și mai ales în Occidentul care cu armele sale sofisticate dă lecții sângeroase și atomice de umanism și democrație, nu s-a găsit nimeni capabil să analizeze competent și cinstit diferențele dintre rase, popoare, triburi sau etnii. Nici măcar, de ce nu, de pe pozițiile exprimate, uneori matematic, de un filosof ca Lucian Blaga. *Geneza formelor culturii*, cum se exprima la vremea lui, în cartea cu același titlu un P. P. Negulescu, depinde și de caracterele rasiale. Deși a făcut un enorm pas în înțelegerea acestor lucruri, Blaga este ignorat cu desăvârșire până și de cei ce-l sărbătoresc sobornicește și anual : cu colivă, televiziune, fete frumoase și alte cele, la Sebeș-Alba și în budoarul îmbătrânitei fără de vreme, nici glorie, Doamnă Universitate din Cluj. Pentru astfel de considerente refuzăm nu numai dezordinea românească impusă de ucigașii Președintelui Ceașescu, ci și Ordinea Mondială, gândirea unică și poliția mondială a gândirii în întregul lor, care ucide pe Romanovi în Rusia, pe Antonescu sau Ceașescu în România, pe Laval sau Brasillach în Franța, Milosevici în Iugoslavia, Saddam Husein în Irak, Gadafi în Libia și așa mai departe.

Din punctul nostru de vedere, dezbateră problema raselor terestre nu prezintă nicio importanță. Pe noi ne interesează entitățile diferite de specimenul clasat în genul uman, mai ales că există probabil rase a căror origine este extra-planetară, poate chiar extra-galactică. De-a lungul încarnării lor, nimic nu le distinge în afara trăsăturilor considerate de caracter. Nu vom face inventarul raselor a căror origine probabilă depășește sistemul solar. Este vorba de rase fabuloase, a căror memorie a fost conservată de mitologie.

Nu încercăm să le identificăm. Ceea ce ne interesează este regăsirea originii noastre de străini deportați în sânul unei omeniri ignorante, indiferente, orgolioase, crude, supuse, represive și setoasă de sângele inocenților...

Vreme de o jumătate de secol i-am observat pe cei pe care îi credeam semenii mei. Prima mea impresie de tinerețe a fost cea bună : eu nu sunt ca ei ! În general, nu îmi place ceea ce le place lor, nu doresc nimic dintre cele pentru care ei se dau în vânt. Idealurile lor limitate, filosofia lor speculativă, religiile lor superstițioase, știința lor barbară și amuzamentele lor ridicole nu mă interesează. Toate acestea mi s-au băgat pe gât cu forcepsul. Prin conformism, din cauza spălării creierului cu care suntem murdăriți și torturați, încă de la creșă, am încercat să îmi conduc viața în conformitate cu alte valori și credințe. Am înregistrat un nou eșec. Negăsind în idealurile lor hrana potrivită sufletului meu, am renunțat, fără niciun complex, să cred și să gândesc ca ei. Valorile artistice și spirituale ce mă interesează se dovedesc de origine străină pământului, fiind aduse aici de către semi-zeii și eroii unei antichități relativ recente. Ceea ce mă inspiră și mă emoționează din civilizație nu este de origine pământească ci de origine cerească. Ceea ce îmi place nu este de origine umană. Ceea ce îmi inspiră scârbă și dezgust, o spun pe față, este apanajul genului inuman.

Hylici⁵⁵, psihici și pneumatici

Gnosticii antici au definit trei grupuri umane: *hilicii*, ființe preponderent materiale, *psihicii*, ființe mondene, cultivate, și *spiritualii*, *pneumaticii* sau *gnosticii*, de origine cerească. Între aceștia, numai cei de pe urmă au conservat memoria lumii originale, pe care aspiră să o regăsească.

⁵⁵ . Gnosticii se considerau posesorii cunoașterii secretelor vieții și morții. Pentru ei, oamenii erau fie *hylici* (identificați cu materia), fie *psihici* (identificați cu propriul lor psihism), fie *gnostici* sau *pneumatici*, care se identificau sufletului-spirit nemuritor, doritor de a regăsi starea cerească originală. (N. T.).

Oricât de inteligenți și de cultivați ar fi, *psihicii* trăiesc într-o lume ce îi mulțumește pe deplin, fără să refuze însă o evoluție, pe care o cred posibilă. Ei cred uneori într-un principiu superior, fără să-l caute însă în afara contextului pământesc. Cât despre *hylici*, pentru aceștia nu există decât materia, pentru ei nu există nimic în afara dimensiunii terestre.

În cadrul acestei clasificări, omul de tip spiritual-ceresc este un tip uman ce simte că nu aparține lumii acesteia, având permanent trează în el nostalgia unei alte lumi. Tipul uman spiritual-ceresc sau gnostic împinge la maximum această viziune, liberându-se de prejudecăți umaniste, de manipularea și dezinformarea culturală, întrebându-se foarte serios cine este el în realitate ? Între diversele posibilități de răspuns la această întrebare, două sunt mai importante pentru tipul uman gnostic sau spiritual-ceresc. Acesta se consideră fie un om al cărui suflet este de esență cerească, fie un spirit încarnat într-o formă umană. Majoritatea misticilor autentici se consideră oameni dotați cu un suflet divin, prioritatea sau problema lor fiind de a acorda esenței divine locul eminent ce i se cuvine. După cum ne învață diversele tradiții inițiatice, ei aspiră să redevină ființe divine.

Erezia

Există încă o cale, mai secretă. Secretul din jurul acesteia este justificat, întrucât ea a fost totdeauna considerată extrem de eretică. Se știe ce înseamnă asta. Se știe cum au fost pedepsiți « ereticii » nu numai de către Căleul-Stat ci și de iubitoarea Tanti Biserică sau luminata Doamnă Universitate, fără al cărei aviz nu s-a putut înălța rugul unora ca Giordano Bruno. Adepții acestei căi nu se identifică cu genul uman, considerând că aparțin unei rase diferite, străină lumii « noastre ». În cadrul acestei perspective se impune să știm cine sau ce anume este această rasă, în ce fel un individ identificat ca aparținând genului uman și-ar putea găsi într-o zi o origine diferită de cea

umană. Iată-ne departe de *Geneza formelor culturii și Viitorul Omenirii*, la care visau intelectualii de pe malul Dâmboviței, pe vremea când Academia Română constata regularitatea imposibilei nașteri normale, la cinci luni și jumătate, a viitorului rege nedemn Mihai de Hohenzolern, iar « Tătucul » Stalin și călăii lui înlocuiseră pe nesimțite, la gâtul unei întregi generații, cravata burgheză cu juvățul bolșevico-jidovesc, care apoi s-a strâns tot mai tare pe grumazul celor trecuți prin Aiud, Canal, Pitești, Jilava, etc.

Nu este vorba de rasele sau entitățile malefice încarnate clandestin în corpuri omenești, nici de acea categorie de demoni ce se disimulează în subconștientul omenesc precum paraziții sub epidermă sau tenia în mușchi. Prin intermediul nostru nătâng, conjugat cu ignoranța și lașitatea obștească, acești demoni au fabricat civilizația prezentă, în cadrul căreia găsesc atât corpurile de care au nevoie cât și un larg teren pentru acțiunile lor demoniace.

Purtați de dorința de absolut, să ne întrebăm dacă nu cumva aparținem unei alte specii, dacă nu cumva provenim dintr-o rasă ce păstrează încă, mai mult sau mai puțin vie, nostalgia unui univers diferit, minunant. Este ceea ce resimt eu însumi, în adâncul ființei mele.

Fiecare alege după natura sa proprie sau, după cum crede de cuviință, cum spune o vorbă ce ar merita să fie disecată. În ce mă privește, am ales și solicit transmutarea mea în afara eterogenei adunături omenești în care am fost silit să mă încarnez contra voinței mele. Evident, acest lucru nu mă angajează decât pe mine. Da, doresc, sper și lucrez neîncetat pentru transmutarea mea fără de retur, din această lume.

CONSPIRAȚIE COSMICĂ

Nova Police este o revistă confidențială americană. Ea nu este distribuită în chioșcuri sau librări, nici prin internet. Este vorba de un fel de news letter ce se expediază discret, prin poștă. Cititorii Nova Police au descoperit de la om la om existența acestei publicații clandestine, expediată anonim, plicul exterior ascunzând complet orice indicație cu privire la conținut. Adresa expeditorului se schimbă regulat. Nimeni nu știe cine este la originea trimerii. Mister Kevin, responsabilul publicației, este un fost contra-spai ce se amuză înșelând bubulii și vigilența serviciilor de informații.

Pentru evitarea identificării prin intermediul unui cont bancar, revista este distrinuită gratuit, celor despre care se crede că o merită mai mult sau mai puțin.

Ne-ar fi fost imposibil să descoperim *Nova Police* dacă Mister Kevin n-ar fi avut cunoștință de revista noastră *Undercover*, prin intermediul unor contacte în Canada. După lectura articolului nostru « Politica galactică », publicat de *Undercover* și difuzat prin Internet, Mister Kevin s-a decis să ne întâlnească, cu ocazia unei călătorii în Europa. Voia să știe dacă există și alți cercetători științifici pe aceeași lungime de undă cu el.

Constatând limitele noastre în materie de cercetări politico-oculte, în loc să se arate decepționat, Mister Kevin a preferat să ne cunoscă mai de aproape preocupările și perspectivele. La rândul nostru, neștiind nimic despre el, ne așteptam să descoperim un inginer specializat în manipulări științifico-militare. Am constatat însă cu plăcere, ba chiar cu entuziasm,

că Mister Kevin este pe deplin la curent cu cele mai secrete informații privind finalitatea Ordinei Mondiale actuale.

Mister Kevin este un inițiat. Nu în sensul că ar cunoaște gândurile și cele puse la cale de unii sau de alții, ci într-unul de cu totul altă natură. El este în contact cu reprezentanții unei fraternități planetare secrete, al cărei obiectiv este neutralizarea grupurilor mafiote din banda *Illuminati & Cie*, atât pe plan politic, cât și pe altele: financiar, religios, alimentar, farmaceutico-medical, etc. Proiectul este vast. Ar putea fi vorba de o manipulare din partea unui fost servitor credincios al sistemului. Foștii agenți secreți sau spioni pocăiți sunt o *rara avis*, minune aproape la fel de inedită ca Multiplicarea Peștilor sau Invierea lui Lazăr. Regula generală este de a nu crede niciodată foștii agenți ce vin pe neașteptate cu revelații privind vechii lor stăpâni. Cine a ucis odată ucide și altădată... Orice spion este mai întâi un pion... Creierul spionilor și pionilor de toate categoriile este format într-un anumit fel. Nu este cazul să îi onorăm automat cu o încredere pe care de obicei nu o merită. Experiența arată însă că excepțiile nu pot fi excluse. Chiar și spionii și asasinii cei mai setoși de sânge au o mamă, sfârșind uneori prin a denunța planurile și crimele macabre în slujba cărora au lucrat o viață întreagă.

Kevin pretinde că informațiile pe care le deține le primește în mod anonim. Ca fost militar și specialist în serviciile de informații, el cunoaște diferența între adevăr și dezinformare.

Cele foarte speciale relatate de Kevin precum și cunoștințele sale excepționale în domeniul ezoteric ne înclină să îi acordăm încredere. Nu ne-am imaginat niciodată un agent secret capabil să inspire atâta bunătate, inteligență și dorință de a-și ajuta semenii. În general, servitorii sistemului sunt funcționari ce își îndeplinesc atribuțiile cu precizie și răceală mașinală, cu ochii pe ceas, spre a nu depăși orele obligatorii de serviciu. Ei nu sunt nici buni, nici răi, totdeauna vicleni și egali cu ei înșiși, niciodată demni de încredere. Cei mai mulți sunt incapabili să înțeleagă funcționarea sistemului în întregul lui, mai ales în sferele lui cele mai înalte.

Kevin este însă altfel. El știe ce se petrece în spatele aparențelor și a ușilor închise. Cercetător ce se abține de la speculații inutile, Kevin admite că există lacune și zone de umbră printre informațiile sale. Cei ce îl informează nu îi spun totul despre toate. Pentru propria sa securitate, pentru aceea a informatorilor săi, nu strică unele confuzii și imprecizii. Departe de speculații pe marginea conspirației mondiale ce amestecă tot și răspândesc zvonuri incoerente, stăpânind principalele coordonate ale situației planetare, Kevin ne-a prezentat unele de elemente decisive, ce ne-au edificat pe deplin într-o serie de probleme.

Desigur, aceste informații bazate pe o viziune metafizică a politicii nu sunt pe înțelesul tuturor. Kevin insistă asupra faptului că anumite pasaje trebuie recitite — altfel cititorul se pierde, căci adevărul este obscur. Adevărul a fost totdeauna relativ obscur.

Întâlnire cu Mister Kevin

J. L. : Bună ziua Kevin, vă salut ! Vă mulțumesc pentru ocolul prin Paris, pentru a discuta despre ceea ce ne interesează în mod deosebit : politica mondială. Aveți o foarte specială manieră de a vă organiza întâlnirile de afaceri, nimeni nu vă găsește urma...

Mister Kevin : Deformația asta profesională este utilă. Nu strică să ni se piardă urma. Am venit în Europa, dar nimeni nu știe că trec prin Paris, nici dacă am aterizat la Roma, Amsterdam sau la Casa Dragonului. După cum vedeți, sunt un pensionar american în concediu cu soția, Yankeu în căutarea celor mai bune restaurante, care nu știe cum se numește primul ministru al Franței, pe care o consideră o țară comunistă, tot mai populată de descendenții maurilor și altor africani.

J. L. : Nu sunteți departe de adevăr. Statul le face pe toate aici, toate aparțin lui. Proprietatea privată este terenul preferat de vânătoare și jaf al Ministerului Finanțelor. Viața mintală a

cetățenilor aparține Ministerului Adevărului, corpul fiecărui bărbat, femeie, copil, tânăr sau vârstnic este proprietatea Poliției Medicale, a Ministerului Sănătății. Ministerul Vieții, dacă preferați, cum i se spune de la o vreme Morții.

La sfârșitul ultimului război, învingătorii și-au împărțit astfel prada încât Stalin a primit câteva ministere ce au rămas comuniste până astăzi. Politicienii Franței sunt toți marxiști mascați, precum Chirac, de exemplu, care a făcut pentru socialism mult mai mult decât socialistul declarat numit Mitterrand. În ziua investiturii lui, actualul prin ministru Raffarin și-a decorat fațada cu o eșarfă roșie, gest care nu a scăpat inițiaților: « Le Grand Soir est proche⁵⁶ ».

Mister Kevin : Adevărat ? Primul ministrul Franței și-a agățat steagul roșu la poartă cu ocazia instalării sale oficiale ? Asta mi-o amintește pe Hillary Clinton, ce salută ridicând pumnul, semn ritual de salut al personalităților *Illuminati*. Drapelul roșu pe frontispiciul unui prim-ministru, chipurile de dreapta, nu se vede pe toate drumurile. *Too much !* Nu de umor este vorba aici, nici de întâmplare. *Well !*

Vă mulțumesc de a fi acceptat această întâlnire. Am apreciat la justa lui valoare articolul privind politica intergalactică, ce pune multe lucruri la locul lor. Între timp mi s-au tradus unele pasaje din revista pe care o publicați. Totul este interesant și la obiect. *Really good job*. Pe lângă intuiția justă, dispuneți de cunoștințe întinse în domenii foarte speciale. De la bun început m-am întrebat cine este cel ce știe formula lucrurilor astfel. Nu mă pot debarasa de o anumită suspiciune profesională. Știu însă că având aceste idei, nu puteți lucra pentru ceilalți (*other side*). *Anyway*, mai curând eu însumi aș putea fi suspectat...

J. L. : Mulțumesc pentru complimente. În ce mă privește, prudența nu strică, neștiind nimic despre ce faceți și ce nu

⁵⁶. Marea sau Memorabila Seară este aproape : seara zilei în care socialismul sau comunismul internațional va triumfa. (N. T.).

faceți (*râsete*). Din câte mi-ați spus, sunteți militar la pensie. Un militar ca alții și nu tocmai, întrucât ați fost recrutat de un grup necunoscut, al cărui scop este inversarea cursului actual al evenimentelor mondiale. Incredibile pentru unii, lucrurile astea mi se par excitante. În acest caz și ținând cont de secretul din jurul unei astfel de operațiuni, cum se face că ați decis să ne întâlnim aici, în Franța, unde cercetătorii în acest domeniu sânt rarissimi ? Se cunosc cazuri de ofițeri americani ce au trecut la inamic, pe timpul Războiului Rece, din motive ideologice sau pentru bani. În ce vă privește sunteți contra Ordinei Mondiale, contra tuturor puterilor actuale, contra guvernului propriei voastre patrii. Nu aveți aerul unui iluminat. Prima impresie mă îndeamnă la prudență. Înțelegeți ?

Mister Kevin : Vă voi răspunde cât se poate de clar. Din punct de vedere statistic, în America, există de o sută de ori mai mulți tipi în genul dumneavoastră, bărbați sau femei suficient de pregătiți și motivați pentru a edita o revistă marginală plină de miez. Citindu-vă însă textul despre politica inter-galactică, am prins din zbor o anumită intenție... hmm, un fel de direcție nouă, de comandament superior, dacă mă înțelegeți. În ciuda caracterului eteroclit al articolelor dumneavoastră, am sesizat finalitatea lor armonioasă. Nu vindeți visuri stupide oamenilor, nici false speranțe, seducându-i către ceva excitant și atrăgător, pentru a-i păcăli apoi mai cu spor. V-am apreciat stilul. Nici concesi, nici false iluzii, nici *I'm sorry* sau alte absurdități pentru a agăța cititorul, căruia aveți curajul să îi spuneți verde și pe pe față : « *Această revistă se adresează celor ce o merită. Dacă nu vă place, întoarceți-vă în fața tembelizorului !* ».

Mă înșel cumva ? Și mai interesant însă este faptul că ați înțeles ce se petrece în spatele cortinei. În plus, aveți aerul de a ști ce vreți și unde trebuie să ajungeți. Vă spun astea în calitatea mea de profesionist. Parcă ați fi un soldat parașutat între liniile inamicului și care trimite semnale radio în vid. Nu știu dacă și alții v-au recepționat semnalele. Sunteți cam izolat, nu-i așa ?

J. L. : Nu exagerați de loc. Mulțumesc pentru încurajări. Nu știu cine-i în spatele meu, nici termenii preciși ai misiunii mele. Voi mai vedea pe parcurs. Greu de spus cine, când, cum și de cine este manipulat. Un minim de încredere în sine este indispensabil. Înainte de a trece la lucruri mai profunde, m-ar interesa de ce v-ați intitulat revista *Nova Police* ? Termen precum *underground*, utilizat de William Burroughs în *The ticket ihat exploded* ?

Mister Kevin : Exact. Nu este vorba de o revistă, ci de un buletin de contact, fără titlu. Ii spunem *Nova Police* din comoditate și pentru că toate lucrurile au nevoie de un nume. Altfel nu se poate.

Nu cunosc literatura decadentă. Militarul de carieră preferă alt gen de scrieri. Mă amuză ideea « noii poliții », doritoare și capabilă să combată bandiții și mafioții (*pigs*). *Nova Police* se adresează cercetătorilor din domeniul *conspiracy*. În Statele Unite mulți se interesează de așa ceva. Există o multitudine de doctrine divergente. Nu vorbesc de cei ce se limitează la Internet, ci de cercetătorii și analiștii trecuți prin ciur și dârmon, care știu interpreta semnele vremurilor. Scrisoarea mea de informație permite identificarea celor ce au înțeles, nu convingerea unora sau a altora. Un semnal în negura nopții și atât, suntem *strangers in the night*.

J. L. : Bine zis, străini în plină noapte. Fără surle și trompete pentru a mobiliza masele, ceea ce de altfel ar fi imposibil. Cu lumânarea, precum Diogene, căutați oameni întregi, luptători solitari. Totuși cred că faceți mai mult decât asta. Nu-i așa ?

Mister Kevin : Desigur. Forma de comunicare nu are nicio importanță. Fiecare se descurcă cum poate. Am fost plăcut surprins descoperindu-vă activitatea. Modestă la prima vedere, de un impact mediatic limitat deocamdată. Ea va sfârși prin a rodi într-o zi. Poate chiar mere de aur !

Cercetări militare și oculte

Well... pentru început, să mă prezint. Sunt un pensionar al armatei americane. Nu vă voi spune în ce armă am servit. Am lucrat pentru serviciile auxiliare ale Agenției (nume familiar pentru CIA), pe dosare, probleme și operațiuni para-normale. De aici experiența mea în materie de ocultism.

Este vorba de cercetări despre care nu voi vorbi cu precizie. Aceasta m-ar putea trăda, deși-s atâtea tentacule în jurul NSA⁵⁷ încât mai repede găsești un ac într-un car cu fân decât să identifici acolo pe cineva anume. Să admitem că am rămas un militar cu mâinile curate. Nu am fost niciodată implicat în acțiuni necurate, injuste. Scriam rapoarte statistice pentru o ierarhie superioară necunoscută mie. Totul este foarte secret la CIA sau NSA. Niciun agent nu știe la ce anume lucrează el cu adevărat.

De exemplu, dacă cumva sunt urmărit, agentul pe urmele mele nu știe cine sunt. De la cel mai de jos nivel până la cel mai înalt, toate funcționează astfel, de unde iresponsabilitatea din josul ierarhiei și garanția totală a secretului în sferele înalte. Birocrația ce servește Marele Stabiliment Cosmic este foarte ermetică. Puterea prosperă pe iresponsabilitate. Servitorii pământeni nu cunosc planurile măștrilor lor de pe celălalt tărâm. Ei știu că sunt acoperiți pentru eventualele erori și imprudențe sângeroase, dar că vor fi aspru pedepsiți pentru cea mai mică nesupunere.

J. L. : Ați lucrat pentru *Navy*... Se zice că acolo sunt formați cel mai buni agenți.

Mister Kevin : *No comment* ! Nu pot să vă spun nimic. Dacă cumva vă vor sili să vorbiți, nu veți avea ce le spune (râste). Dacă se ajunge la tortură, va trebui să inventați o poveste cu extraterestri... Nu știu dacă puteți aprecia umorul meu de

⁵⁷ . National Security Agency, una din numeroasele agenții americane de securitate, mult mai secretă decât F. B. I. sau CIA. (N. T.).

soldat. *Anyway*. Curiozitatea, slăbiciunea mea pentru esoterism mi-au permis să descopăr lucruri pe care nici spiritualiștii nici oamenii de știință nu le bănuiesc. În lumea asta, nu te poți descurca fără o bună intuiție mistică și o logică de fier.

Fără să mi se fi spus vreodată rostul unora din activitățile noastre speciale, prin intermediul unor ingineri militari am aflat că laboratoarele noastre secrete fac experiențe pe ființe din lumea invizibilă. Ați auzit ceva despre astfel de lucruri ? Nu am lucrat direct pe un astfel de proiect. Am obținut însă informații clasate « strict secret de importanță deosebită », la care niciun militar din categoria mea nu are acces în mod normal. Din aproape în aproape am putut urca pe filiera secretelor « litera C » sau « secret apărare », fără să fiu mirosit. Am descoperit un fapt incredibil : laboratoare conduse nu se știe de cine, nici cu ce bani, au elaborat o tehnologie pentru sesizarea, influențarea și controlul strict al ființelor invizibile : elementalii, ființele dezincarnate, spiritele vechilor civilizații sau creaturile ecto-plasmatiche, ființe de lumină *New Age*. Înțelegeți ? Incerc să utilizez terminologia convențională.

Descoperind aceste lucruri, treaba mi s-a părut amuzantă la început. Ba chiar puerilă, din partea celei mai mari puteri din lume. Avem noi nevoie de entități invizibile pentru a-i spiona pe Chinezi sau pe Arabi ? Nu avem altă treabă decât să facem vrăji contra inamicilor, să creem o rasă de sclavi invizibili ?

Gândindu-mă mai bine, ipotezele acestea aparent ridicole devin tot mai plauzibile. Dacă tehnologia permite controlul ființelor dintr-un plan imaterial, multe aplicații concrete devin posibile. Desigur, nu-i ușor de admis ceea ce însăși colegii mei formați nu pot concepe cu una, cu două... Știam că lucrurile astea există. Lucrasem la colectarea datelor necesare continuării cercetărilor și încercasem să descopăr unde se va ajunge cu aceste cercetări. Mă înșelasem într-un singur punct, în sensul că aceste cercetări fuseseră deja experimentate practic, iar succesul fusese deplin. Știința oficială are o jumătate de secol întârziere față de știința secretă. Vă spun acestea nu în calitate de inginer, căci nu sunt un tehnician. Am

înțeles funcționarea sistemelor de manipulare a conștiințelor, de exemplu armele pe bază de unde scurte, tehnologie capabilă să semene, într-o populație dată, euforia cea mai deplină sau tristețea cea mai adâncă. Pe anumite frecvențe, aceste unde pot afecta chiar și entitățile invizibile sau non-fizice. Iată lucruri neobișnuite, nu-i așa ?

J. L. : Am publicat un articol despre înregistrările vocilor unor ființe dezincarnate de către serviciile secrete britanice, înaintea celui de al II-lea Război Mondial. Ca întotdeauna, englezii erau în avans. Unii cercetători americani au evocat, foarte vag, posibilitatea controlului entităților invizibile ca și a spiritelor dezincarnate. Este vorba de o tehnologie bazată deopotrivă pe undele emise de anumite aparate și pe mesajele telepatice ale creierului organic.

Mister Kevin : *That's right !* Nu avem baze secrete pentru manipularea entităților aparținând universului vrjitoarelor, idolatriilor și superstițiilor religioase. Există baze specializate în regiunea arctică și alte sectoare, cele din regiunea Polului Nord având un baleiaj planetar mai intens. În jurul acestui pol sunt instalate baze ce permit interferarea în telecomunicații după voință. De exemplu, avem posibilitatea de a emite simultan mesaje în toate circuitele televizuale din lume, prin intermediul sateliților.

Toate acestea vor servi în Ziua "J", asupra căreia voi reveni. Oamenii nu își pot imagina astfel de lucruri. La momentul potrivit, lumea întreagă va rămâne lampă în fața rezultatului final. Marele public nu va vedea însă mare lucru, afară de focuri de artificii. După cum știți, cei mai mulți dintre oameni sunt niște copii bătrâni care nu încearcă să afle ce se petrece în dosul celor ce li se arată, nici să se apere contra celor ce le fură produsul vieții și muncii lor. Oamenii sunt resemnați și supuși. Nu-i interesează nici originea, nici mersul și finalitatea propriei lor existențe. Oricât ar părea de bizar, putem pleca de la ideea că celor mai mulți dintre oameni li s-a grefat pe creier implantul supușeniei, al lenei de a gândi și al indiferenței. Omul a fost astfel manipulat încât apatia lui să fie garantată ca

sub anestezie, oricare ar fi problemele întâlnite și suferințele îndurate.

Planul astral

J. L. : Exact. Este posibil ca laboratoare secrete să emită unde și impulsuri capabile de a ne influența pe plan astral, dimensiunea invizibilă superioară planului material, nu-i așa ?

Mister Kevin : *Right.* Voi reveni. Deocamdată aș vrea să precizez cum am ajuns la ocultism și de ce fac o legătură între magie și tehnologia de vârf. De acum, magia este o tehnologie ce utilizează mașinile. *Well.*

Este important să înțelegem că planurile fizic și invizibil nu sunt separate. Planul astral, cum spuneți dumneavoastră, continuă pe cel fizic. anglo-saxonii confundă etericul și astralul, *but anyway.*

Ființa omenească dispune de un strat de energie subtilă numit corp astral, în care plutește precum peștele în apă, precum sabia în teacă. Fără să ne dăm seama, suntem cufundați în astral, trăim în astralitate. Corpul fizic este parte din lumea materială. Conștiința noastră însă, deși atașată corpului fizic, poate aluneca către planul astral. Cunoașteți foarte bine aceste lucruri. Nu are rost să insist.

Este deci fals să credem că lumea astrală și dimensiunile eterică, mentală, causală și altele, admise de ezoterism, ar face parte din domeniul divin, după cum o cred spiritualiștii în naivitatea lor. Cam în asta constă credința animistă, baza tuturor religiilor și a ocultismului vulgar. Prea ușor se admite și cu multă naivitate că Dumnezeu și îngerii trăiesc pe tărâmul celălalt. Acest tărâm, « celălalt », cum i se spune, nu este decât o oglindă. Puterile veșnice, care sunt câmpuri electromagnetice de înaltă vibrație, se află pe alte dimensiuni, inviolabile și pure, complet diferite și fără vreo legătură cu « celălalt tărâm ». Lumea divină este în afara câmpului ierarhiilor inferioare, oricât de eterice ar fi acestea. Acest "ABC" al cunoașterii

ezoterice este însă prea puțin cunoscut, lucru normal de vreme ce nu este predat în nicio școală.

Practic, tărâmul celălalt, cu raiul și cu iadul lui, este un fel de oglindă a lumii noastre vizibile, plină de minuni și de orori. Cele mai înalte planuri invizibile de pe celălalt tărâm nu pot fi atinse de clarvăzători. Or exact în aceste regiuni, numite « cerești » se găsesc factorii de control ai sistemului solar precum și eonii, guvernatori de popoare și de religii. Ca și aici, pe pământ, unii dintre ei sunt buni, alții răi.

Pe planurile intermediare găsim răpitori-vanpiri organizați în fraternități, un fel de syndicate ale crimei și banditismului astral, specializate în jefuirea energiei umane. O mafie cosmică, nimic altceva. Ați vorbit despre astea în revistă, denunțând mistificările *New Age* ce înfundă omenirea în iluziile astralului. N-a fost rău deloc. Reamintesc acestea înainte de a merge mai departe.

J. L. : De acord pe toată linia. Lumea invizibilă este una și lumea divină alta. Majoritatea oamenilor ignoră acest lucru. Maeștrii de duzină și ceilalți guru nu suflă o vorbă. Mafia invizibilă este și mai secretă decât cea vizibilă. Majoritatea ocultiştilor nu îndrăznesc să atace această problemă. Cât despre clarvăzători și ceilalți *channels* și *mediums*, aceștia sunt atât de prinși în iluziile astrale încât pirații invizibilului îi folosesc pentru atragerea naivilor ce urmează a fi despuiați și jumuliți de energia lor vitală. Izolarea și secretomania de care vorbeți întrețin ignoranța la toate nivelele.

Nu am nimic de adăugat asupra acestor chestiuni. Orice clarificare ar trece de altfel pe deasupra urechilor ce nu vor să audă. Oamenii se roagă, meditează, practică exerciții spirituale fără să se întreba ce se ascunde în spatele lor. Oamenii vor să se simtă bine. Când nu găsesc un voluntar să-i de huța, se leagănă singuri. Dacă reușesc mai mult sau mai puțin, nu vor mai accepta pentru nimic în lume să coboare de pe covorul lor zburător. Cel ce va îndrăzni să-i forțeze va fi considerat un barbar, un profanator. Oamenii vor să viseze. Găsesc puțină bucurie în adevăr, ba chiar de loc ! Evaziunile spirituale însă

sunt agreabile. La asta servesc drogurile. De altfel, totul poate deveni drog : mâncarea, lectura, băutura, femeile, etc. Oamenii din toate cele fac icoană și simbol, spune poetul. Numesc sfânt, frumos și mare ce nimic nu însemnează, și pun haine de imagini pe cadavrul trist și gol. Ce să mai vorbim ! Nu este o judecată, ci o simplă constatare. Un vis e oare moartea, sau viața e un vis ?

Mister Kevin : Asta-i viața. Apatia oamenilor este o problemă crucială pentru Fraternitatea ce urmărește să preia din nou conducerea afacerilor planetare. Voi reveni aspra acestui lucru. Ar trebui deșteptați un număr suficient de oameni pentru a restabili echilibrul. Eonii sunt pe cale de a inunda lumea cu false revelații. Deși nu lipsite de orice valoare, acestea sunt înșelătoare, negative în ce privește deschiderea conștiinței în sensul erei *Vărsătorului*, în care ne aflăm. Revelațiile pseudo-spirituale acționează ca implanturi ce blochează accesul la adevărurile superioare.

Revelațiile transmise prin intermediul clarviziunii inferioare precum mediumnitatea și canalele (*channels*) de transmitere a informațiilor sunt de fapt rezultatul unei manipulări tehnico-magice. Entitățile ce eliberează astfel de mesaje clarvăzătorilor sunt ele însele manipulate de operatori ce nu au nici în clin nici în mână cu spiritualitatea, fiind un fel de ingineri în ale ocultismului. Ne putem aștepta la o subversiune totală și abominabilă a conștiințelor. Destinatarul scrisorilor-surpriză, cu care suntem bombardați și care ne promit pace interioară, împlinirea dorințelor, evoluție spirituală și altele nu-și poate imagina că cineva își bate joc de el. Cum ar putea un individ oarecare să își imagineze asta, câtă vreme nu cunoaște nici legile lumii invizibile, nici tehnologia secretă ?

Din cauza secularei condiționări idolatrice, pseudo-religioase și infantilizante, cam aceeași la toate popoarele și în toate epocile, nimeni nu este în măsură să înțeleagă și să demaște impostura din jurul unor fenomene ce provin din lumea invizibilă. Cei mai mulți dintre oameni pot fi ușor manipulați

prin imagini și prin sunete, orice manifestare mai mult sau mai puțin subtilă riscă să fie catalogată drept sacră sau divină. Față de complexitatea acestor probleme și de posibilitățile tehnice actuale, mulți dintre oamenii sunt în situația negrilor africani de acum câteva sute de ani, în fața cioburilor colorate și a armelor de foc ale invadatorilor și căpcăunilor albi.

Odată păcălit, un astfel de om necopt va striga sus și tare că a văzut cu ochii lui, că a auzit cu propriile-i urechi, că a vorbit cu televizorul, și așa mai departe. Fenomene limită se pot produce de îndată ce înghenunchem pentru a ne ruga sau a medita. Puțini, poate nimeni nu își dă seama că imobilitatea celor ce se roagă și ridicarea momentană a nivelului lor vibratoriu atrage o serie de curioși clandestini și nedoriți, ce ne observă fără ca noi să le simțim prezența. Aceștia ne studiază slăbiciunile și dorințele, încurajând pe unele dintre acestea, respectiv blocând sau estompând altele prin interferență cu aura personală a fiecăruia. În mod obișnuit, lucrurile nu merg prea departe. Astăzi însă suntem îndemnați să ne forțăm sistemul energetic prin diverse tehnici spirituale, deschiderea anormală a șakrelor și accelerarea rotației lor, ceea ce poate favoriza invazia unor forțe dăunătoare, chiar foarte periculoase. Asemănătorul atrage asemănătorul. Cei insuficient purificați din punct de vedere spiritual riscă serioase inconveniente. În mod curios, astfel de anomalii sunt adesea considerate daruri sau chiar puteri personale, victimele fiind prezentate ca ființe evolute ! Așa se explică faptul că numeroși indivizi fermecați sau vrăjiți de unele entități astrale mărturisesc întâlniri spectaculoase cu Dumnezeu în persoană, cu Christos, Fecioara Maria, Krishna, Buda sau vreun mare « Maestru al Marei Loji Albe ». Ingineria ocultă contemporană a creat produse ce sintetizează aparițiile divine tradiționale cu imagini fanteziste extra-terestre, cazul comandantului Ashar, de exemplu, unul dintre cei mai ridiculi « maeștrii ascensionisti » despre care se vorbește prin cercurile *New Age*. După cum ne-am fi așteptat, acesta este aureolat de o inefabilă lumină astrală, înzestrat cu o panoplie de decorații amintind moda sovietică de pe vremuri. Nu mai vorbim de

cascheta de ofițer contra-spai al unei flote intergalactice, nici de vipușca de la nădragi... Farsa este vulgară. Miroase de la o poștă. S-au găsit însă fazani care au luat-o în serios ! Trebuie să fi scrântit de-a binelea pentru a-ți prinde urechile într-o astfel de cursă. *This is all bullshit*, e o prostie. *The Nouvel Âge business is bullshit !*

Acțiunea Arhanghelului Mihail

J. L. : Pentru că am abordat deja tema aparițiilor virtuale, aş risca o digresiune în sensul « Fraternității » opuse Noii Ordini Mondiale de care vorbiți. Nu va fi o simplă vorbă în vânt. Privind activitatea la nivelul pământului a Arhanghelului Mihail, am utilizat uneori expresia de « trupe terestre ». Nu știu dacă experiența dumneavoastră confirmă sau nu intuiția mea. Există în Univers o putere personalizată sub numele de Arhanghelul Mihail, brațul înarmat al lui Christos. Nu puțini sunt șarlatanii ce se prezintă inspirați de acest arhanghel, cu mesaje lugubre, repetitive, plictisitoare și narcotizante ce reprezintă contrariul a ceea ce tradiția ne învață despre brațul înarmat al lui Christos : agent al justiției divine, a cărui sabie de foc distruge iluzia luciferiană. Ce reprezintă acestea pentru dumneavoastră ?

Mister Kevin : *Ok, I got it.* Să separăm aceste personaje cerești de caracterul devoțional ce le-a fost atribuit de către diferitele religii. Doctrina *New Age* exploatează această condiționare religioasă, de o vârstă aproape cu omul. Este vorba mai întâi de un efort, de o muncă de clarificare. Arhanghelul Mihail nu este un dumnezeu după imaginea noastră, nici un înger al panteonului iudeo-creștin sau un maestru de lumină ori înger al astralului și alte de-alde astea. MI-KA-EL este o putere cosmică cu funcțiunea de restrângere a câmpului de expansiune al luminii naturale, lumina astrală a Eonilor. Pe plan etimologic, Michaël înseamnă « care este ca

Dumnezeu ». El reprezintă o putere galactică sau universală îndeplinind funcția de gardian al domeniilor divine, păzitor al Eonilor luciferieni, inclusiv Marele Dragon al Centurii zodiacale, care altfel s-ar extinde către zonele divine. Vă previn, lucrurile nu-s tocmai simple. Vă rog chiar să recitiți acest pasaj, înainte de a continua, întrucât vom da peste complicații și mai mari.

Din punct de vedere simbolic, strălucirea săbiei Arhanghelului Mihail delimitează frontiera de nedepășit pentru entitățile inferioare. Lucifer, dimpotrivă, reprezintă și încarnează extensiunea « luminii iluziei », care este umbră a realității divine. Nu știu cum aș putea fi mai clar. Nu este prea greu de înțeles. Imageria religioasă ne-a băgat însă în cap o serie de imagini false. Noua religie *New Age* ne îndoapă cu imageria copilărească ce bânuie deopotrivă subconștientul iudeo-creștin și cel iudeo-musulman. În asta constă sensibilitatea umană. Christos și Mihail sunt realități universale, foarte active în momentul de față pe planul schimbărilor cosmice. Aceste forțe atacă mafia invizibilă, care se apără cum poate, între altele caricaturizându-le. În fond, este vorba de o strategie simplă, utilizată în toate războaiele : imitarea adversarului !

« *Este război în cer. Mihail s-a bătut cu Balaurul și acesta nu a ieșit învingător* », ne spune Apocalipsul. Să repunem aceste imagini într-o perspectivă spirituală, dar și științifică. Este vorba de echilibrul între « umbra » luminii lui Lucifer, ce luminează lumea vizibilă, și lumina originală, simbolizată de persoana lui Christos. Acesta nu este un « maestru » sau un personaj după imaginea noastră, cum îl reprezintă desenele edulcorante ale așa ziselor mesaje din astral. Religiile și bisericile lumii au fabricat această imagine pe baza devoțiunii naive a maselor îndobitocite.

Eonii

Eonii sunt puteri ce înconjoară continuul nostru spatio-temporal. Puterea lor este prodigioasă, existența lor este egală cu durata sistemului solar. Agregate psihice concentrând chintesența a ceea ce omenirea a produs în materie de gândire, de dorințe și de acțiune, eonii au o dublă natură, psihică și electro-magnetică. De-a lungul timpului, ei au devenit autonomi, singura lor problemă actuală fiind aceea de a-și asigura supraviețuirea.

Din perspectiva exigențelor morale omenești, putem spune că eonii nu au o conștiință, singura lor idee fixă fiind aceea de a devora cât mai multă energie luminoasă de origine omenească, fără să le pese câtuși de puțin de suferința îndurată de oameni pentru a produce această energie. Ei cunosc foarte bine dorința noastră de a ne elibera de sub jugul încarnărilor și fac tot ce pot pentru a ne menține pe mai departe în sclavie, de unde asemănarea lor cu demonii sau « diavolii », iar a unuia dintre ei cu « Talpa Iadului » sau Dracul în persoană, căruia teologii îi spun « Satana ».

Emanciparea noastră spirituală ar însemna declinul lor, de unde necesitatea unui întreg sistem ierarhic pe planurile invizibile, al cărui unic scop este menținerea omenirii în ignoranță și în iluzionism.

J. L. : Grecii spuneau că *oamenii sunt vitele zeilor*, lucru mai adevărat astăzi ca niciodată în trecut.

Mister Kevin : Vite bune de tuns, mulș și pus la frigare. Agregatele sau formațiile eonice sunt imaginea a ceea ce noi înșine am fost de-a lungul timpului. De aceea, la fiecare schimbare de eră avem de-a face cu o schimbare mai mult sau mai puțin dramatică printre eoni.

Tărâmul celălalt este în parte curățat și complet gol, pentru a permite, când o fi să fie, edificarea unor civilizații. Galaxia noastră se învâрте neîncetat, sistemul solar traversează actualmente un spațiu saturat de radiații ce pot fi fatale puterilor cosmice lipsite de o esență divină eficientă, cum este cazul nostru. Regret că trebuie să folosesc un limbaj

spiritualist, pe care eu însumi îl consider imprecis și chiar înșelător. Nu există însă altul. Neputându-se adapta radiațiilor cosmice noi, pe care nu le pot asimila, eonii tună și fulgeră furioși, simțindu-se prinși în cursă. În plus, întrucât omenirea a devenit tot mai materialistă și atee, ea nu mai furnizează suficientă energie devoțională rafinată, fără de care eonii nu pot trăi. Aceasta este principala cauză a dezordinei cosmice și a diverselor riscuri, mai mult sau mai puțin evidente, la nivelul întregului sistem solar.

Ierarhiile celuilalt tărâm, în care se reflectă activitatea terestră, sunt supuse actualmente unei duble constrângeri. Amenințați cu dispariția, eonii timpului și alți ștabi din nomenclatura eonică fac presiuni asupra eonilor mai mici, pentru a le sustrage acestora cât mai multă energie posibilă. La rândul lor, aceștia fac presiuni asupra șeptelului omenesc. Înțelegeți ? Recitiți fraza precedentă, întrucât este vorba de un secret ce trebuie cunoscut astăzi. Mulțumesc pentru răbdarea dovedită. Să continuăm însă.

Din această dramatică schimbare, în cadrul înaltelor sfere, decurge haosul planetar actual. Sper să fiți mai clar, în traducerea ce veți face, decât sunt eu însumi în această expunere. Ceva mai încolo, lucrurile vor deveni mai clare.

J. L. : Vă vom traduce cât se poate de fidel. Analiza dumneavoastră ezoterică furnizează o explicație logică politicii atât de obscure a actualilor maștri ai lumii, ce acționează sub presiunea unor urgențe de nemărturisit, în plină panică, într-o confuzie totală. Dacă am înțelege cauzele comportamentului acesta, ne-am putea probabil elibera de sub jugul lor. Am discutat chestiunea cu un fizician celebru, și am expus întreaga poveste într-un articol intitulat Originea spirituală a Crizei energetice⁵⁸. Constat că ne informăm la aceleași surse. Avem

⁵⁸ . Este vorba de fizicianul profesor Ladorewski, Secretar Perpetuu al Academiei de Științe al Republicii Barataria (N. T.).

cam aceleași inspirații. Să sperăm că alți cercetători ne vor urma exemplul, continuând și aprofundând investigațiile noastre. Pentru moment, inițiații sunt foarte rari în acest domeniu, întrucât este foarte dificilă demascarea simultană a dublului sistem iluzionist, a sistemului terestru vizibil ca și a celui invizibil, de pe celălalt tărâm. În aceste condiții, grație spiritului adevărului din noi, unii dintre cei ce se pot deștepta o vor face probabil în curând.

Dacă Eonii superiori vor pierde partida, intermediarii lor, dinastiile și politicienii ce domnesc peste această lume, își vor pierde la rândul lor nemeritatele privilegii de care se bucură pe pământ. Se va alege praful de tronuri, guverne, coroanele ce regii le poartă pe fruntea lor, privilegiile și tiarele papale supte din sudoarea prostitului popor, de aurul furat din munca nevoiașilor. Ce este sus este cum este jos, spune primul principiu inițiativ, lucru valabil pentru cele bune și înălțătoare lucruri ca și pentru cele mizerabile și abjecte.

Mister Kevin : Perfect. Ați înțeles perfect procesul în curs. De aceea, șefi de state și guverne se comportă ca niște slugi de dârloagă. Sunt gata de orice mizerii și crime pentru a fi pe placul stăpânilor, ce îi strivesc uneori ca pe niște gânganii, cazul unora ca Ceaușescu, Saddam Husein, Milosevici, Gaddafi și alții. Toți aceștia au jucat și joacă încă un poker în care se admite orice cacialma. În caz de nesupunere, ei nu riscă numai pozițiile lor individuale, ci și privilegiile castelor de stăpâni de sclavi pe care îi reprezintă.

Precum unele sălbăticiuni, mafioții politici nu pot supraviețui decât în bandă, în haită. Privilegiile lor individuale, chiar viața lor depind de clan. Lucrurile sunt diferite în ce privește oamenii cum se cade, ce se abțin de la crimele și hoțiile numite politică. Deși striviți și ignoranți, oamenii de rând poartă în ei o lumină sau o flacără ce i-ar putea repune în contact cu viața eternă. Din păcate, ei nu-și folosesc puterea de care dispun întrucât religiile, filosofiele și ideologiile i-au redus la neputință, la imposibilitatea de a gândi. Totuși, destinul lor, al

tuturor oamenilor este eliberarea. Pentru asta însă trebuie luptat din greu. Dumnezeu nu ajută decât pe cei ce se ajută singuri. Asta este adevărata problemă. Oamenii speră o salvare miraculoasă, uitând însă că miracolele trebuie ajutate de noi înșine. Sper că sunteți de acord.

J. L. : Asta spun de ani de zile, deși nu prea am cui. Ați descris foarte bine situația pe plan macro-cosmic. În ciuda dificultăților inerente unui astfel de subiect, a lipsei noastre de repere metafizice, avem o idee justă despre cele ce se petrec în sferele superioare ale Marelui Babilon. Schimbarea de ciclu, rotația sistemului solar și a galaxiei, ce traversează un nou spațiu, obligă politicienii, nomenclaturiștii, profitorii și mafioții să facă față unor dificultăți extreme. S-a vorbit și se vorbește de intrarea într-o nouă eră. Minciuna fundamentală a profeților *New Age* constă în proclamarea iminenței *Vârstei* sau *Erei de Aur*. Este vorba de manipulare, de dezinformare grosolană din partea unor politicieni care nu știu cum să o scoată de pe mână... A spune oamenilor că urmează intrarea automată într-o nouă *Vârstă de Aur* este ca și cum ai pune bucatele arătoase și mirositoare în fața oștirilor baragladinizate ale lui Parpanghel, din memorabila *Țiganiadă*, capodopera lui Budai-Deleanu. În scopul infantilizării, oamenii sunt flatați în apatia lor aproape congenitală.

Mai bine însă, după ce ne-am urcat până la cer, să coborâm pe pământ. Să examinăm partea vizibilă a situației planetare. Persuasiunea este mai la îndemână pe plan metafizic, întrucât este vorba de o coardă sensibilă. Mult mai dificilă este demonstrația unui proces în parta sa fizică, vizibilă. Suntem victime ale aparențelor iar *Illuminati* sunt marii iluzioniști ai balului mascat ce se joacă la nivelul Imperiului Mondial. Ei distribuie roluri, măști, teatre, spectatori, inexplicabilele succese și neașteptatele căderi. Ei pot apărea sub orice formă, imita filantropia și chiar sfințenia. Dacă o cred necesar își atribuie orice *Premiu Nobel* și alte tinichele în serviciul omenirii, nu-i așa ? Mascarada este cât se poate de tragică. Să

ne gândim la Dalai Lama, lichea de cea mai joasă speță, ce joacă rolul unui ambasador al păcii, dar este plătit pentru asta de negustorii de arme, făcătorii de războaie, autori ai celor mai sălbatice crime contra adevărului, a păcii, contra omului și a lui Dumnezeu. Cum am putea demasca atâtea imposturi ? Oamenii abia așteaptă să fie înșelați, să fie duși cu preșul. Dintr-o explicabilă dar iluzorie dorință de confort, omenirea își hrănește și întreține dușmanii cei mai de temut.

Mister Kevin : Perfect. Cunosce povestea lui Dalai Lama. Noi l-am finanțat. Adică Agenția. Mare scamator acest Dalai Lama. *Anyway.*

Am avansat ipoteza, pentru mine certitudine absolută, că macrocosmosul este înconjurat de Eoni dotați cu o conștiință instinctivă, ce îi împinge la supraviețuire cu orice preț. În realitate, aceste « guverne cerești » vor fi în final victimele schimbării. Ele nu vor putea evita necesara și inexorabila distrugere. Tot ce pot face este să câștige oarecare timp, menținând abuziv omenirea pe frecvența compatibilă cu matrapazlăcurile și combinațiile lor. Înțelegeți ? Regret de pe acum dacă cititorii dumneavoastră nu vor putea ține pasul cu complexitatea problemelor atacate.

J. L. : Pentru mine e clar. Nu știu însă dacă toată lumea vă va putea urmări demonstrația. Invățământul, cultura noastră în general nu ne pregătește de loc în acest sens. Ici și colo, câte un autor integru moralicește și cu preocupări spirituale aduce vorba despre așa ceva.

Vechii gnostici ne-au transmis această idee prin legende precum *Cântecul perlei*⁵⁹. Tocmai de aceea însă au fost exterminați până la unul.

⁵⁹. *Cântecul Perlei* este un imn gnostic maniheean din tradiția Actelor lui Toma, între care se numără și *Evanghelia* după Toma. În franceză există două traduceri recente: ed. Cariscript, 1991 și ed. du Septénaire. (N. T.).

Mister Kevin : Perfect. Ați înțeles că Eonii, aceste vaste structuri de putere, au nevoie de o alimentare constantă în energie, pe care și-o procură prin exploatarea șeptelului omenec. Pentru aceasta, ca formațiuni macrocosmice ce sunt, Eonii utilizează circuite intermediare de distribuție energetică. Eonii sau ierarhiile joase ca și Eonii sau ierarhiile spirituale înalte procedează în același fel și în același scop. Ierarhiile joase sau inferioare sunt conectate pe organizațiile pământești ce transformă masiv emoțiile maselor în energie. De sus în jos, sistemul acesta parazitar sugă viața și energia degajată fără încetare de omenire care, evident, nu poate să facă nimic spre a schimba lucrurile.

De îndată ce un suflet se încarnează, plonjat într-un ocean de ignoranță și ciocnindu-se de zidurile mute crono-spațiale, el este obligat să își fabrice iluzii peste iluzii. Acest suflet, ca toate miliardele de suflete asemănătoare, devine suportul unor dorințe, simțiri și gânduri de toate felurile. Formele acestea de gândire, ideile, dorințele și gândurile necontrolate, adesea inconștiente, se reunesc după afinități, conform legii coeziunii universale.

Tutela și puterea Zodiacului

Mister Kevin : Constituți din aceste forme-gânduri-dorințe, Eonii se îngrașă precum scroafa în coteț, ajungând să dispună de un surogat de viață autonomă. De-a lungul vremii, aceste formații psihice anormale și morbide devin egocentrice, ultra-conștiente și viclene, decise să supraviețuiască cu orice preț, constituind ceea ce tradiția religioasă numește « *Șarpele* » sau « *Marele Balaur* » (« *Dragon* »). Este vorba de un cerc de focare de energie ce iau forma Zodiacului. Astrologii vor sălta din sprâncene. Treaba lor. A sosit însă timpul să înțelegem că *Zodiacul* exploatat cu competență și mândrie de făcătorii de horoscoape este țesătura de zăbrele electro-magnetice ale imensului penitenciar planetar. Nu știu în ce măsură oamenii

vor admite așa ceva. Pentru asta ar trebui să facă abstracție de multe, să uite sau să evadeze din cele câteva milenii de cultură. Ar trebui să ne plasăm în afara centurii zodiacale și apoi să încercăm a privi și înțelege universul. Sistemul acesta penitenciar, *Balaurul* dacă vreți, care ne devorează, ne-a fost revelat de miturile străvechi. Precum temnicerii oricărei închisori, autoritățile religioase ne-au ascuns semnificația miturilor atât de bine încât au sfârșit prin a o uita ele însele.

De ce toate acestea? Pentru că de la bun început, tutela și puterea acestor forțe a fost atât de amplă și covârșitoare, încât Eonii au fost confundați cu dumnezeii. Preoții religiilor supuse iluziei ne-au predicat teama și credința oarbă, considerându-ieretici pe cei ce aspirau sau doreau să-l cunoască mai de aproape pe Dumnezeu. Cu timpul, unii ocultiști și mistici și-au rezervat poziții importante în lumile intermediare, între Eonii superiori și omenire. În acest fel s-au format diferite grupuri specifice, racordate la spiritul raselor și popoarelor. Primii sosiți și-au rezervat locurile de căpetenie. Apoi au apărut sisteme inițiatice pentru candidații la funcțiile subalterne din ierarhia invizibilă.

Privind lucrurile obiectiv, fără prejudecăți, ne-am putea întreba care este rostul acestor guverne, autorități și șefi ce ne parazitează? De unde vin aceste ierarhii politice și religioase? Tradițiile fondate pe aceste ierarhii au fost lansate și menținute milenii întregi cu unicul scop de a garanta Eonilor privilegiile lor. Noi am imaginat tradițiile și privilegiile respective, sau ele ne-au fost impuse? În ce mă privește mă simt personal responsabil, altfel nu întrevăd nicio posibilitate de a acționa. Se impune recitirea atentă a celor spuse despre Centura Șarpelui Zodiacal. O astfel de expunere ezoterică nu se găsește chiar în orice revistă *New Age*. De acord ?

J. L. : Pe toată linia. De acord mai ales cu motivele ce au condus la rug personalitățile ce s-au sacrificat pentru trezirea fraților lor, oameni ca și noi. Se explică astfel atât suferința cât și exploatarea.

Gândirea este o armă magică

Mister Kevin : Omul emite gânduri sau forme mintale ce purced din dorințele lui, din resentimente, din setea de posesiune, din frică, gelozie, poftă, speranțe, iluzii, care sfârșesc prin a-l închide, pe plan interior, în propriul său ego psihic, iar pe plan exterior în tendințele și înclinațiile colective. Gândurile și formele mintale în chestiune s-au densificat și reificat în cadrul unor structuri psihice hiper-rezistente, în care omenirea este prinsă precum păianjenul în propria-i pânză. În disperare de cauză și pentru a se elibera, omenirea gânditoare a lansat noi forme mintale, idealiste, mai civilizate și rafinate, nu mai puțin însă dăunătoare, cazul internaționalismului, al umanitarismului, democrației, al altor minciuni convenționale și formule iluzorii. Perspectiva aceasta idealistă va continua până la saturația finală, limita imploziei sistemului bazat pe îndoparea și drogarea forțată cu ipocrizii și iluzii de tot felul. Suntem responsabili de această stare de lucruri, din care cauză eliberarea nu depinde decât de noi. Nu-i ușor să renunțăm la iluzii. Realitatea însă este necruțătoare. Există o lege a echilibrului, în virtutea căreia iluziile se transformă negreșit în contrariul lor, ceea ce ne aduce la realitate. Noi înșine suntem creatorii celor mai multe dintre problemele și necazurile ce ne confruntă, ale închisorii psihice din care nu îndrăznim să evadăm. Nu diavolul ne-a adus în situația în care suntem, nici *Iluminații din Bavaria* sau alți răufăcători. Disprețuind adevărul, noi înșine ne construim necazurile, bolile, mizeriile de tot felul și închisoarea iluziilor.

Gândirea este o armă magică importantă, atât pentru salvarea cât și pentru pierderea noastră. Nu vom aborda însă acum problema eliberării sufletului, nici pe aceea a purificării ființei noastre. Fiecare dintre noi știe cam ce are de făcut în acest sens. Cel ce nu știe trebuie să caute mijlocul de atingere a unei

igiene spirituale satisfăcătoare. Cine caută sfârșește prin a găsi. Cine caută bine găsește chiar mai mult decât caută !

J. L. : De acord. Aceasta însă pune o nouă problemă. Se vorbește mult de metodele de meditație și de dezvoltare personală, care însă nu conduc la o veritabilă eliberare. Ele ne leagă și mai strâns de vechile sisteme psihice. Nu le mai enumerăm. Adepții acestor metode s-ar putea simți vizați personal. Suntem extrem de susceptibili în materie de credințe spirituale. Odată ajunși la o credință sau alta, o transformăm neapărat în cea mai bună credință sau religie posibilă, în singura religie veritabilă, de parcă am fi angajați într-un campionat sportiv al religiilor ! Eliberarea spirituală de orice condiționare colectivă și de orice fantasme individuale este posibilă și la îndemâna oricui. Ea implică o continuă atenție în viața de toate zilele. Lucrul însă este mai ușor de spus, decât de realizat.

Mister Kevin : Nu cunosc altă cale de realizare a unei vieți autentice, în această lume de ispite și tot felul de complicații. Ceea ce avem de făcut se reduce la o permanentă atenție, la evitarea cămășii de forță a propriilor gânduri, ce ne prind în lațul individual sau păienjenișul colectiv. *But that's easy to say.* Fiecare trebuie să-și găsească propriul drum și propria-i metodă, să traverseze fără frică un număr de experiențe. De ce? Experiența demonstrează că adevărul nu se prezintă imediat și de la sine, că înainte de a-l găsi ne înșelăm de mai multe ori, crezând că l-am găsit. Nu vreau să spun cum trebuie procedat. Nu cred că există un singur și unic fel de a proceda. Important este să revizuim totul din când în când, să ne ținem la curent cu descoperirile din toate domeniile, sau măcar cu acelea din domeniul în care suntem specializați. Să nu credem pe nimeni pe cuvânt, mai ales în materie de istorie, de politică.

J. L. : Din cauza diverselor și superbelor creaturi ce pot imita formele cerești, circuitul dintre sferele superioare și planul astral intermediar sau sistemul Marelui Babilon se confundă cu lumea divină. Să revenim însă la oile noastre.

Când observăm lumea înconjurătoare, din diverse motive aparențele ne înșeală relativ ușor. Nu este exagerat să spunem că această lume este o proiecție a noastră înșine. Propria noastră implicare în lume ne împiedică să o vedem pe aceasta așa cum este ea de fapt. Lucrurile se petrec ca în relațiile de incertitudine ale lui Heisenberg. Ochii noștri privesc fără să vadă, urechile ascultă fără să audă. Sentimentalismul este atât de puternic încât adesea refuzăm să vedem ceea ce nu ne place sau nu cadrează cu ideile și credințele noastre. Posedăm sămânța dumnezeiască. Totuși, suntem ființe firave, relativ neajutorate. Suntem incapabili să ne organizăm spre a face față inamicilor vizibili. Nu-i mai amintesc pe cei invizibili. Culmea este că, în candoarea sa, omul adresează rugăciuni și cereri de tot felul multora dintre inamicii săi vizibili și invizibili, pe care de altfel îi hrănește din « sudoarea » sa viața întreagă. Unii din acești inamici sunt aclamați și plasați de om pe un pedestal. În inconștiența sa crasă, omul le încredințează viața și fericirea, sănătatea, sufletul și destinul său. Pe scurt, drumul eliberării omului este lung. Există oare vreun mijloc de accelerare a trezirii din somnul cel de moarte?

Trafic de suflete

Mister Kevin : Pentru cunoașterea adevărului trebuie să înțelegem planul ce se desfășoară sub ochii noștri orbi. Mai întâi, trebuie ca cei sensibilizați să conștientizeze pe deplin războiul cosmic neîncetat, deși aparent totul se petrece ca și cum acest război nu ar exista. După atâtea generații, putem spune și noi : nimic nou sub soare ! După sfârșitul Egiptului antic, evenimentele s-au precipitat iar criza declanșată de către *Operațiunea Golgota* a semănat panică din înaltul până la picioarele Marelui Babilon, care este celălalt tărâm, cu demonii și cu « minunile » sale.

J. L. : *Apocripsul* lui Ioan spune că *Babilonul* este cuibul

traficantilor de toate cele. Este vorba de traficanți și speculanți de esențe magice extrase din regnurile naturii; nu mai puțin însă traficanți de suflete. Acești traficanți sau mari magicieni organizează jaful energetic al pământenilor de către cei de pe celălalt țărm. Pasajul biblic este clar. Este nevoie de o bună doză de rea credință pentru a nu înțelege cum trebuie expresia « *trafic de suflete* » din *Apocalips*. Pe plan terestru, să privim cu atenție șefii de care ne-am învrednicit, ale căror acte publice naționale sau internaționale, arată cât sunt de bandiți. Este vorba de « banditismul 666 » al unor indivizi ce se comportă ca niște mafioți ce mint și asasinează precum respiră.

Mister Kevin : Teologii religiilor Marelui Babilon s-au organizat astfel încât pirateria lor cosmică să nu fie observată de credincioșii iudeo-creștini, musulmani sau alții. Situația nu va dura la infinit. Boșii cei mari, nomenclaturiști de vârf ai acestor bandiți, nu sunt chiar în plină formă. De mai multe secole se agită pentru a supraviețui, fiind aproape obligați să coboare din palatele Marelui Babilon pentru a găsi printre pământeni ceva de pus pe măsă. Poate cv exagerez un pic. Nu vor fi ajuns chiar în sapă de lemn. Au adoptat însă un riguros plan de urgență pentru mobilizarea ierarhiilor invizibile și a releurilor planetare ale organizațiilor politice și religioase, în scopul lichidării penuriei energetice. De aceea, s-au și unit în Ordinea Mondială actuală, cu ecumenismul ei financiar și în religios. Aplicarea acestui plan nu trebuie înțeleasă dogmatic, precum trepădușii Evangheliilor, nici în maniera superficială a conspiraționiștilor. Deși pe deplin posibil, lucrul acesta nu este chiar la îndemâna oricui. Cel ce înțelege este eliberat, sufletul lui este salvat, multiplele implanturi ce îl vampirizează sunt scurt-circuitate. Cu viziunea lor fragmentară, scepticii și credincioșii riscă marea păcăleală a ultimului act.

În măsura în care *Biblia* încă îi interesează, creștinii au făcut fixație pe imaginile din *Apocalips*. Cât privește non-creștinii, mai ales cei ce se cred bine informați, aceștia se lasă antrenați și legănați de povești și iluzii catastrofice al căror scop este

înșelarea credulilor. Iudeo-reștinii, militanții contra Ordinii Mondiale, adepții tendinței conspiraționiste *New Age* au o idee parțială cu privire la acestea. Aparent lucrurile sunt clare. Fiecare se crede pe drumul adevărului, crezând că soarele răsare numai pentru el. Puțini înțeleg că partida se joacă concomitent pe plan fizic și pe plan metafizic, pe pământ ca și pe celălalt tărâm. De aceea, în cadrul discuției noastre, țin să punem lucrurile la punct.

Complotul contra omenirii își are originea în înalte sfere invizibile, pe care credincioșii naivi le consideră divine. Aceasta este cauza pentru care ei sunt în imposibilitate de a vedea, de a înțelege pericolul.

În al doilea rând, complotul se coace și se împlinește în cadrul lumii materiale, al diverselor organizații oficiale, vitrine ale diverselor grupuri secrete. Adevărata putere este invizibilă. Puterea supremă este absolut secretă. Gesticulația papilor, ierarhilor, a șefilor de state și guverne se consumă între iluzionism, actorie și onanie sacerdotală. Bestiarul politico-sacerdotal și întregul decor al societății este o înșelătorie, o aparență. Presa, televiziunea, școala, biserica, întregul sistem luminează un aspect sau altul, manipulându-ne și captându-ne atenția, alimentând discuțiile și dezbaterile, pocindu-ne mințile și deformându-ne intelectul cu informații traficate. Înțelegeți? (Ajuns aici, ochii și întreaga fizionomie a lui Kevin exprimau o tristețe fără de margini).

Nimic nu este încă pierdut

Mister Kevin : Subliniez că nimic nu este încă pierdut. Planul maeștrilor *Marelui Babilon* va eșua. Autoritatea superioară supremă știe că Ordinea Mondială tehnocratică și teocratică la care aspiră nu va putea rezista vreme îndelungată. De ce? Pentru că această Ordine Mondială violează legile naturii, care vor sfârși prin a avea ultimul cuvânt. Nu-i ușor de imaginat răzbunarea regnurilor naturale exploatate și maltratate de

atâtea secole. Această răzbunare se va produce într-o zi. Ea va veni ca un bumerang, ca reacție la propriile noastre acțiuni, pentru a mă exprima în termenii legii a III-a a Mecanicii.

Proiectul Noii Ordini Mondiale nu este decât un mijloc în vederea realizării unui scop secret. Altfel de ce politicianul George Bush s-ar fi oboșit să ne anunțe public Noua Ordine Mondială? Politicienii de nivelul ăsta au spus oare vreodată ceva adevărat? Dacă acesta ar fi fost într-adevăr obiectivul lor, în niciun caz nu ar fi imprimat « Noua Ordine Mondială », în latină, pe bancnotele de un dolar. Dimpotrivă, după cum se obișnuiește, și-ar fi ascuns cu grijă gulgutele otrăvite. Dacă într-adevăr ar fi crezut în Christos, nu ar fi avut nicio nevoie să scrie pe bancnote « *In God we trust* » ! Se știe cine a răsturnat tarabale zarafilor din Templu. Se înțelege ce înseamnă asta. Christos nu a biciuit numai pe cei câțiva zarafi de atunci. El Instituția Bancară, întreg Fondul Monetar Internațional, toți bancherii, miniștri de finanțe, toți percepatorii de impozite. Ce-o fi în capul financiarilor Vaticanului ? Dar în cel al specialiștilor în Management, din fruntea fostei Biserici Ortodoxe Române?

J. L. : Imageria religioasă și gesticulația purtătorilor de sutane ascunde un război pe cât de total, pe atât de necruțător. Din cauza acestei tensiuni, idealistii însetați de confort și căldură invocă pacea la fiecare pas, fără să își imagineze veritabilul, teribilul conflict efectiv. Totdeauna i-am suspectat pe pacifiștii incurabili că trăiesc într-o continuă reverie, când sunt sinceri... Ceea ce se întâmplă din ce în ce mai rar. Sunt manipulați și plătiți pentru a ne împiedica să înțelegem efectul unei cauze mai profunde și mai grave în conflictul vizibil. Tensiunea trebuie rezolvată. Vom ajunge astfel la necesitatea benefică Ragnarök-Armaghedon⁶⁰, « războiul tuturor contra tuturor ». Profetul spune : « Vai de cel ce invocă pacea când nu e vorba

⁶⁰ . Mitul nordic al lui Ragnarök și cel al lui Armaghedon, din Biblie, vorbesc despre același lucru, din două puncte de vedere diferite. (N. T.).

de pace », « Vai de cel ce tencuiește zidul pe care Domnul a hotărât să îl dărâme » (*Ezechia*).

Mister Kevin : Războiul secret este în toi. Idolatriile și pseudo-religiile sunt pentru naivi și diverșii neterminați, pacifiștii, umaniștii și alți gură cască. Ele se străduiesc să ne convingă că totul se va sfârși cu bine, ca în poveste... Binele, se știe, învinge răul, nu-i așa ? De la naștere până la groapă suntem îndoctrinați cu idea că binele învinge răul !

Citind Evangheliile în spirit liber, fără interpretări teologice, contatăm că operațiunea *Golgota* nu este un proces spiritual dezincarnat, ci o realitate vie și actuală, de sânge, sudoare și lacrimi. Operațiunea christică a perturbat și destructurat lumea în profunzime, ca o agresiune absolută contra ordinei stabilite. De aceea, ordinea stabilită a fost obligată să fabrice biserici sectare, corecte din punct de vedere politic. S-a ajuns la cercul ortodoxo-managerial, la țigănia mercantilo-teologică în văzul lumii, ierarhii bisericii, cu patriarhul în frunte, fiind contabili, proprietari de sfinte bordeluri, specialiști în devize, de parcă marketingul s-ar trage din Evanghelia după Marku !

Deși mai mult sau mai puțin informați pe plan ezoteric, unii creștini nu se pot elibera de condiționarea religioasă ce le ascunde sensul real al operațiunii Golgota. Cine are urechi de auzit va auzi. Puterile planetare sunt în război. Imperiile lor sunt amenințate atât dinspre pământ cât și dinspre sferele superioare. Noile forțe cosmice au început depoluarea pământului pângărit de secole și milenii. Să vorbim însă despre războiul magic, în care sunt angajate anumite grupuri de pe pământ.

Războiul magic

J. L. : Lucrați pentru vreo organizație?

Mister Kevin : *Of course...* Altfel cine m-ar autoriza să vorbesc despre aceste lucruri? Vorbim ca doi amici, la o cafea.

Nu aş putea formula astfel de idei fără un ordin precis de misiune. Dacă nu aş fi angajat, aş trăi liniştit, fără să mă preocupe astfel de probleme. Cel mult, din când în când, la soare, în grădină, aş citi vreo carte ca a dumneavoastră. Nu aş avea niciun motiv să mă pun în mişcare. La ce bun, de altfel.

Deşi angajat pe un drum, nu am decât o misiune fără importanţă şi nu cunosc identitatea celor ce mă comandă. Nu pot vorbi despre o organizaţie... Este vorba de o armată secretă foarte specială, în cadrul căreia accentul se pune pe conştiinţă. De aceea, acţionez liber. Binele sau răul săvârşit, le fac din proprie iniţiativă. Nu am primit niciun fel de ordin. Nu mă supun decât la ceea ce eu însumi cred că este just.

Sunt un partizan conştient de faptul că o armată aliată se apropie, deşi, din fundul de tranşee în care mă aflu, nu văd şi nu aud nimic. Gesticulaţia *iluminaţilor* de pe scena lumii îmi arată sensul evenimentelor, necesitatea unei operaţii, evitarea alteia. Vorbesc în calitate de combatant anonim, ce nu poate spune de unde, cum şi de la cine recepţionează ordinele primite prin telepatie.

De mai mulţi ani ştiu cine mă inspiră. Nu este vorba de ceva eroic sau grandios ci de un simplu dram de adevăr. Există o putere de temut, ce lucrează în sensul răsturnării actualei Ordini Mondiale.

J. L. : Când se va produce asta ? În ciuda limitelor noastre, nu cumva putem fi utili şi noi?

Mister Kevin : Depinde de puterile ce organizează jocul politic pe pământ şi care în curând vor fi nevoite să joace cu cărţile pe faţă, să utilizeze atuul sau jokerul mesianic. Problemele lor vor începe după asta...

Noua Ordine Mondială este un mijloc de a pune toate popoarele pe aceeaşi lungime de undă. Planul acesta va începe printr-o tevatură internaţionalistă ce va permite eradicarea fără anestezie a diferenţelor dintre diversele naţiuni şi culturi, ce vor fi reunite într-o formaţiune politică controlabilă. Trebuie neapărat ca această dorinţă de globalism, de universalitate

catolică și virtuală să pornească din inima oamenilor, pentru ca aceștia să creadă că este vorba de propria lor voință. Grație televiziunii și a altor arme mai puțin vizibile, această etapă este deja depășită. Oamenii sunt condiționați să plece urechea la tot felul de povești cu privire la sfârșitul unei epoci sau a unei lumi, respectiv intrarea într-o *Vârstă de Aur*, de pace și prosperitate. Grație *Bibliei*, iudeo-creștinismului și iudeo-islamului, idealul acesta a fost implantat în inconștientul colectiv al popoarelor. Credinciosul ca și ateul aspiră la o lume mai bună, crezând că evoluția naturală și progresul vor conduce la condiții perfecte de viață pe pământ. Evangheliștii vorbesc despre împărăția cerurilor pe pământ ? De unde găselnița asta? Ea ne-a fost implantată. Christos nu a vorbit de o împărăție pe pământ ci de una în ceruri. În mai multe rânduri, el a declarat că împărăția lui nu este din această lume.

Predicatorii predică pe dos Evangheliile, lucru pe care îl poate observa chiar și un copil. Christos a spus și a repetat că împărăția lui nu este din această lume. Noua Ordine Mondială vorbește însă mai mult sau mai puțin explicit despre Raiul pe Pământ.

Am ascultat preoți, pastori, rabini, microbiști, membrii susținători, suporteri și alți băgători de seamă ai cluburilor idolatro-religioase și sportiv-competiționale ce spun verzi și uscate despre Raiul pe Pământ, retribuția după nevoi, « pace și iubire », ecumenism întru Domnul, oameni egali între ei după cum toate mingiile sunt la fel de rotunde ! Christos însă, printre alte vorbe memorabile, a spus că « nu a venit să aducă pacea ci sabia ». Cine vorbește de o lume mai bună ? Cine are interes să promită așa ceva ? În ce scop ? Nu cumva unul demagogic ?

De ce credeți că ne-a fost implantat acest ideal sub forma religioasă și politică a găselniței iudeo-creștine? De ce evoluția către « Raiul pe Pământ » a devenit speranța corectă din punct de vedere politic, pe care o întâlnim în orice discurs, în programul oricărui partid politic, al oricărui candidat la vreun fotoliu într-un parlament ? De ce oare *New Age* se sprijină pe

utopia unei lumi mai bune, a unui paradis terestru de pace, iubire și bucurie?

J. L. : Idealismul acesta de tip *New Age* este o intoxicație propagandistică pornită dintr-o misterioasă lojă orientală, sub bagheta dirijorală a « maeștrilor Marii Loji Albe ». Este vorba de o idee străină vechilor civilizații, o credință putem spune, lansată de mesianismul iudaic. La începutul epocii moderne, iezuiții au introdus acest mesianism în Orient. Cum? Prin infiltrarea ordinelor religioase brahmane și budiste, mai ales a lamaismului. Înțelegem astfel de ce Dalai Lama se comportă ca o marionetă a serviciilor secrete americane, fiind de fapt comisarul și politrucul emerit al mesianismului jidovesc în cadrul Noii Ordini Mondiale. Când întreaga politică mondială se învâрте în jurul ideii sau credinței în venirea iminentă a unui Mesia-justițiar mondial, devine obligatoriu ca acesta să-și facă apariția, mai devreme sau mai târziu.

Pe de altă parte se susține, nu fără dreptate, că acest Mesia uns cu toate alifiile ar fi prezent din totdeauna în sufletele noastre. Dacă aș fi în locul adversarului acestui Mesia, aș organiza o imitație, o repetiție a venirii lui pe Pământ. Imitarea « revenirii Domnului » printre noi ar fi o excelentă demonstrație pentru dușmanii emancipării omenirii. Înțelegem astfel fantasticul montaj mondial, sumele colosale cheltuite pentru a ne face să dorim din totă inima reînnoarea lui Christos sau a unui oarecare avatar al acestuia. Dedesubtul politic al acestei puneri în scenă este limpede : pace, fericire, o lume mai bună, raiul pe pământ și alte elucubrații cu care suntem scărpinăți unde ne mănâncă... Impunerea acestei erezii sau credințe necesită pe alocuri inversarea scrierilor biblice, operație asumată de multă vreme atât de iudaism cât și de creștinism, mai ales de biserica romano-catolică. La sfârșitul secolului al XIX-lea, loja orientală a intrat și ea în acest joc sau complot, în care scop a inventat și lansat fabula « maeștrilor înțelepți » și a venirii lui Maitreya, un fel de Christos adaptat la doctrina budistă. Teosofia anglo-saxonă a răspândit această credință în

Occident, Alice Bailey proclamând pe față doctrina *New Age* și iminenta reîntoarcere a lui « *Christos* ». Acesta va poposi curând în casele pământenilor, ce îl vor vedea și auzii găvărind pe ecranele tembelizoarelor. Va fi cea mai spectaculoasă punere în scenă realizată vreodată în cadrul istoriei.

Operațiunea Antichrist

Mister Kevin : *Very good*. Exact așa se vor petrece lucrurile. Nu trebuie să acordăm însă prea mare importanță propagandei decadente *New Age*. Lojile ce conduc diversiunea sunt în stare de război. Disimularea, dezinformarea și manipularea se folosesc la scară industrială. Să nu facem fixație pe ce ar fi spus vreun clarvăzător sau medium, angajat de cei interesați spre a bolborosi vreo grozăvie, distrând și manipulând masle precum țigăncile profesioniste ghicitoare în ceașcă...

Tembeliziunea de care vorbești este arma lor magistrală. În ziua și la ora stabilită, un inițiat sau francmason, bun de gură, se va adresa lumii întregi, făcând temenele și alte cele precum Ioan-Paul al II-lea, cel mai Papă de la Roma. Respectivul se va prezenta ca « Dumnezeu al popoarelor ce-l așteaptă », după cum se exprimă Bailey în *Reîntoarcerea lui Christos*, carte în care anunță « Ziua Declarației Domnului la televiziune ».

Cunoașteți mai bine decât mine aceste bazaconii, căci ați studiat cu atenția cuvenită literatura teosofică, profețiile moderne și alte afaceri adiacente. Este ceea ce ne apropie. Sunteți în posesia cheilor sistemului. Nu vă înșelați. Aș adăuga că iezuiți de mare anvergură conduc toate serviciile secrete ale lumii, create în principiu și poate efectiv de către ei înșiși, după modelul Inchiziției dominicane de altă dată.

De ce credeți că masonii și inițiații ce conduc operațiunea « *Intoarcerea lui Christos* » și-au expus, în propaganda teosofică și textele *New Age*, cât se poate de explicit planul lor ?

J. L. : Înțeleg ce vrei să spunei. De ce s-au lansat și au pus în circulație planetară scrieri ce dezvăluie planul într-o formă cât se poate de plăcută pentru idealistii în criză de senzații pe măsura poftelor ?

Spiritualitatea de circ s-a răspândit în Occident, apoi în întreaga lume. Pe ce bază? Cine a făcut asta ? Pe baza doctrinelor ezoterice orientale, chipurile. De fapt, operațiunea este plănuită și executată de entități luciferiene, al căror scop este revigorarea mesianismului latent din sufletele « oițelor » iudeo-creștine, musulmane și altele. Mai întâi s-a realizat un traumatism cultural, apoi o religie sintetică ce va fi promovată treptat la scară mondială.

Este vorba de tehnica stăpânirii contrariilor, conform legii negării negației din talmudismul lui Marx și principiului « divide et impera ». Se știe că iezuiții sunt în dosul manipulării lumii prin ecumenism. Dovezile istorice sunt la îndemâna oricui. După cum am văzut, catolicii, în special iezuiții, au ajuns în Tibet încă din secolul al XVI-lea, unde au fost inițiați în lamaism, devenind cu timpul eminențele cenușii ale budismului tibetan. Urmarea se vede...

Moda budismului permite estomparea anumitor dimensiuni ale creștinismului. Cele două religii sunt deocamdată în fază de confruntare. Următoarea fază va consta în fuzionarea lor. Spiritele deschise și atașate ideii universaliste și-au prins urechile în această teatură. Rezultatul constă în rapida expansiune a doctrinei *New Age*, ce permite trecerea de la Christos la Buda ca de la o figură geometrică la alta, pe care se aplică aceleași teoreme... ce demonstrează chipurile unitatea lor. În felul acesta este anihilată atât doctrina eliberatoare budistă cât și răscumpărarea creștină a « păcatelor ».

După anestezia, prohodirea și funeraliile celor două religii se va proclama religia mondială unică. Orice discriminare și chiar diferență confesională va fi considerată dogmatism cu caracter rasist. Noua imagine a unui Mesia corect din punct de vedere politic va fi pe toate ecranele tembelizoarelor, realizare epocală la care abia dacă îndrăzneau să viseze politrucii, comisarii și

culturnicii lui Jdanov, șeful propagandei lui Stalin. Acest Mesia se va înfățișa ca justițiar pe placul jidovimii. Va fi un Mesia politic, după cum Lenin a încarnat cândva, tot pentru jidovime, un fel de Mesia social.

Un mijloc în vederea unui scop înalt

Mister Kevin : Constat că nimic nu vă scapă din această problematică. Ați anticipat perfect ceea ce aș fi vrut să spun eu însumi. Adaug doar că Mesia Noii Ordini Mondiale nu va fi un scop în sine, așa cum crede mesianismul jidovesc inițial. Mesianismul final va fi un mijloc în vederea realizării unui scop mai înalt. Să nu pierdem din vedere că instanțele oculte ce organizează operațiunea *Reîntoarcerii lui Mesia* sunt în pană energetică, având o urgentă nevoie de a-și reîncărca bateriile și schimba bujiile. Nu gloria le interesează pe acestea, nici victoria jidănimii. Aceasta, după ce-și va fi văzut o clipă pământul la picioare și victoria cu ochii, va fi lăsată baltă și părăsită la margine de drum, ca o ceapă degerată. Victoria jidovească va fi ca a alpinistului ce se umflă în pene spre a fi fotografiat, după ca chirurgii îi scurtează picioarele degerate. Jidanii mă distrează teribil. Am mulți prieteni printre ei. Mă bate gândul să le-o spun verde : « Atenție bișnițarilor. Atenție gheșeftarilor ! Vă dați seama unde vă duc șefii voștri ? Părăsiți, barca ce se scufundă. Uitați visul de dominație mondială, ce vi s-a implantat în sub-conștient ». Desigur, ei mi-ar putea răspunde: « *Chalom*, animal cu chip de om. Chiar dacă barca se scufundă, între timp orchestra cântă, ca pe *Titanic*. Afacerile continuă. Ne umplem buzunarele. Nu-ți mai bate capul de grija noastră, goy blestemat ! » (râsete).

Plecând de la un eveniment neașteptat dar bine orchestrat, Eonii vor să suscite o emoție universală și îmbucurătoare pentru omenirea iubitoare și cerșetoare de minuni, pentru « oițele » racordate și reglate pe viziunea Christosului iubirii ce

se va întoarce pe pământ precum Zorro, pedepsind pe cei răi și restabilind puritatea edenică. Cine se poate opune unei astfel de speranțe? Nimeni nu se opune. Să lăsăm buba să se coacă, încheie Kevin trăgându-mi una cu ochiul...

J. L. : Nu vă veți opune?

Mister Kevin : Dimpotrivă. Acest Mesia de Carnaval trebuie ajutat mai întâi. După efemera lui glorie va fi pus pe linie moartă, cu mulțumirile de rigoare. Ulciorul merge la apă, dar nu la infinit.

J. L. : Mi se pare bizar că nimeni nu se opune, nimeni nu formulează o opinie contrară planului mesianic. Majoritatea organizațiilor spirituale pe care le cunosc preferă să ignore această eventualitate. Lumea afișează credința falsă că viața va continua ca și în trecut. Câte o catastrofă pe ici pe colo, atentate teroriste comise de serviciile secrete, spionii de meserie, celelalte secături... Se plănuiesc schimbări de climă, crize economice, se bate apa în piuă... Se binecuvântează arme democratice, războaie pentru dreptate : Vietnam, Iugoslavia, Afganistan, Irak, Libia...

Nimeni nu privește adevărul în față. Unii scapă de propaganda de masă dar își prind urechile în propaganda clubului, a bisericii sau sectei din care face parte. Nimeni nu vede mai departe de vârful nasului.

Viziunea mesianică ne-a cuprins și sensibilizat pe toți. Puțini sunt însă cei ce o stăpânesc și o învârtesc cu adevărat pe degete. Cei mai mulți se fac că plouă, zicând că mitul Antichristului este o fabulă... Toate semnele prevestitoare, toate profețiile par a fi pe cale de a se împlini. Capacitatea noastră de negare a realității depășește înțelegerea. Rari sunt cei ce îndrăznesc și reușesc să-și asume condiția umană.

Mister Kevin : Nimeni nu știe cum ar trebui abordat un eveniment istoric incredibil precum « Operațiunea Antichrist ». Constatăm cu regret totală lipsă de viziune a religiilor și bisericilor oficiale. Ce să mai spun de puzderia sectelor ?

S-a ajuns la o chestiune cu valoare de criteriu. Pentru a verifica

luciditatea cuiva este suficient să îl întrebăm ce crede despre Noua Ordine Mondială și Antichrist. Întrebarea va fi ocolită cu grație și în final se va ajunge la un răspuns confuz, în scutece *New Age*. Singurii opozanți declarați ai Antichristului sunt printre pocăiți. Dacă insistăm ne dăm seama însă că chiar și aceștia așteaptă un Mesia, ce va veni după « falsul profet »...

În mizeria și neputința spirituală în care se complac, oamenii vor neapărat un Mesia, un Salvator. Toți sau aproape cerșesc acest miracol, fiecare la colțul lui de sinagogă, biserică sau moschee. Mesia va veni pentru că toți îl așteaptă. Oițele credincioase vor fi servite de cei pe care aceasta îi servește, pe lângă că îi și amuză. În urmă cu nu prea mulți ani s-a zvonit, prin Statele Unite, că scientologii intenționează să-l prezinte pe Ron Hubbard drept Maitreya. Evenimentul, ce urma să aibă loc la Los Angeles, a fost în final anulat.

J. L. : S-a înregistrat chiar un disc, *Hymn of Asia*. Unul din cântece îl prezintă pe Ron Hubbard ca *boddhisatva*. În Franța, raelienii au scris în ziarul lor, *Apocalypse*, că Raël⁶¹ a fost Buda Maitreya. Nici de această dată însă nu s-a ajuns la pasul decisiv, la scoaterea din pălărie a lui Mesia și instalarea lui pe ecranele cuvioșilor creștini...

Această dorință de a fi avatar sau încarnare a celui « pe care lumea îl așteaptă » este prezentă în toate mișcările religioase marginale, în căutare de respectabilitate. Maitreya a devenit valoarea dominantă. Nu pot spune mai multe. Aveți însă pe deplin dreptate. Organizații aparent străine de complexul religios și doctrinar *New Age* utilizează fără perdea temele și

⁶¹. Adepții lui Raël (raelienii) constituie o foarte cunoscută secte în Franța. Doctrina raëliană încurajează eliberarea sexuală, din care cauză Claude Vorhillon, fondatorul sectei, este acuzat de toate relele posibile. Secta consideră că omenirea nu este originară de pe pământ, că extraterestrii vor veni într-o zi spre a stabili pacea definitivă printre oameni. Presa de scandal, vânătorii de secte și statul inchizitorial francez agită exemplul acestei secte pentru a speria și manipula masele neștiutoare. (N. T.).

motivele propagandistice ale acestuia. Suntem în fața unui irezistibil numitor comun ecumenic.

Mister Kevin : Orice nume îi vom da Christosului-Maitreya dorit și așteptat, în ziua « Z » decisă, când punerea în scenă internaționalo-mediatică va fi coaptă, vom vedea la picioarele lui toate organizațiile inițiatice, toate mișcările religioase, spirituale și chiar filosofice.

J. L. : Vreți să spuneți că evenimentul va avea un astfel de impact încât toate diferențele dogmatice sau de altă natură vor fi măsurate ca și cum nici nu ar fi existat între diversele religii, doctrine și curente de gândire ?

Mister Kevin : Cât privește vitrina sau aparențele, lucrurile vor rămâne chipurile cum au fost, fiecare bisericuță, mică sau mare, păstrându-și busuiocul ei. Niciun ierarh, niciun șef de mulgătorie religioasă nu-și va risca situația spre a demasca impostura. Niciunul nu va fluiera în biserică. Pragmatismul învață că nu-i bine să fluierăm în biserică. Fiecare idolatrie, sectă sau biserică va face declarație de supușenie, după cum fiecare membru de partid sau ministru depune jurământ în fața unui Bulă sau Bulică suprem! Unii vor înghiți pe nerăsuflăte cacialmaua *New Age*, alții o vor face de nevoie, pentru a se pune la adăpost de o teroare polițienească fără egal în istorie. Organizatorii operațiunii « Bine ai venit scumpule și iubitule Mesia » nu vor tolera niciun fel de contestație. Cei ce se vor încumeta să nu creadă în scumpul Mesia, servit pe tavă, vor fi considerați bolnavi și internați în azile psihiatrice. Unii vor fi considerați delicvenți, inamici ai poporului ! Vor fi judecați, condamnați, arși pe rug sau clonați, grefați pe vreun ADN de crocodil sau de cobra. Scumpul și iubitul Mesia, căzut din cer, nu va mai fi doar « Fiul poporului » precum nefericitul din Scornicești. El va fi unicul « Fiu al lui Dumnezeu », din poveștile lui Tanti Biserica, venit să rezolve angaralele noastre. Cine i se va putea opune Salvatorului lumii ?

J. L. : Dizidenții vor fi linșați. Tovarășul Mesia va rezolva multe probleme planetare, create chiar de oculții ce l-au scos

din pălărie și pe el. Va fi suficientă provocarea unei crize economice, răspândirea unor boli necruțătoare... « Oițele » se vor pune cu fundul în sus prin biserici, vor cere ajutorul Celui de Sus, cum au făcut-o și altă dată, fără prea mult succes. În situația dată, ajutorul de sus va veni fără doar și poate. Nu chiar de atât de sus, dar va veni... La început, el va fi eficace și binevenit. Cu timpul însă se va ajunge la o tiranie după modelul comunist al sfârșitului războaielor. Întrebat dacă este adevărat că războaiele vor dispărea în comunism, Bulă ar fi răspuns : « Da ! Războaiele or să dispară, cum a zis Marele Lenin. Va fi însă o luptă pentru pace, de nu va mai sta piatră pe piatră ». Ca la Dresda, Hiroshima, Belgrad, Bagdad...

Mister Kevin : *Well, that's right.* Nimeni nu va putea face pe viteazul. Conducătorul celei mai bune dintre lumi nu se va trage de brăcinar cu cei mai rebeli dintre supușii săi. Atenție la poliția bisericească a gândirii. Pentru a schimba subiectul, m-ar interesa dacă în Franța, oamenii înțeleg sau nu ceea ce li se pregătește.

J. L. : Subiectul este tabu. În Franța trebuie aprobare de la Prefectură pentru a discuta altceva decât fotbal, cai, femei sau buricul puricilor. Unii cititorii m-au abandonat pentru faptul de a fi abordat anumite subiecte. Nu mai vorbesc de relațiile pierdute mediile *New Age*. Nicio publicație nu exprimă o viziune lucidă cu privire la « jocul macabru », *Marele Joc*. Lumea ignoră scenariul al cărui ultim act se va juca sub ochii ei. Libertatea de gândire este o vorbă goală, circulația ideilor dificilă, situația deprimantă. Cu teoriile noastre, vom fi închiși în ospiciile ce se vor deschide pretutindeni.

A admite venirea istorică a unui Mesia este o idee originală. După noi însă, acest Mesia este fals. Unii mă consideră extravagant, poate chiar nebun... De contrazis, nu o fac însă, pentru că nu pot răspunde argumentelor mele imbatabile. La întrebarea pusă, aş răspunde că în afara unor foarte rare cercuri, nimeni nu este informat cu privire la această problemă. Nu pretind că dețin adevărul. De altfel, o margine de eroare

există în ipotezele noastre. Pentru a nu orbecăi, încercăm să facem ordine în ceea ce ni se spune și în cele aflate pe diverse căi, ceea ce este un lucru penibil astăzi. Cei mai sensibili la problemă ascultă politicoși. După care spun « mulțumesc, foarte interesant ». Atât ! Nu știu dacă există în Franța cineva cu care aș putea continua discuția noastră, sucind și răsucind problemele sub toate unghiurile, fără prejudecată, nici tabu. Nu mă interesează dacă lumea este sau nu de acord cu ceea ce gândesc. Ceea ce contează este adevărul în sine, nu faptul că, eventual, el este mai mult sau mai puțin interesant, exprimat de unul sau de altul.

Mister Kevin : Ați pus punctul pe « I ». Vă simțiți probabil un solitar. Înțeleg cam ce fel de viață trăiți. Asta e situația. Cei câțiva pe care îi cunosc și care sunt preocupați de aceste probleme trăiesc aceeași stare de spirit a pionierilor unui *Far West* spiritual. Pe de altă parte însă, ceea ce faceți este excitant, vă pasionează. A căuta cheia misterelor ce ne înconjoară, a o transmite altora nu este lipsit de însemnătate. Să acceptăm, să ne asumăm solitudinea. Nu mulți acceptă sacrificii pentru care nimeni nu arată prețuire și recunoștință, nimeni nu aplaudă.

Forța de a combate

Pentru a închide paranteza cu privire la experiența noastră personală, revin la ideea că *Marele Joc*, cum îl numiți, nu se va derula așa cum au prevăzut *Iluminații*, organizatorii lui. Abilitatea lor depinde de inteligența șefilor lor. Fără ordine precise, ei sunt în plin haos.

Ei nu sunt puternici și dați dracului decât atunci când sunt reuniți în lojă. Nu sunt învingători decât în măsura în care, împinși de maestrul lor, sunt siguri de victorie. Niciun politician din lume nu este ales fără acordul unei voințe superioare.

J. L. : Ii numim « aleși ».

Mister Kevin : Exact. Dacă ordinele nu vin la timp, dacă lojile sunt desființate, « ilumiinații » în chestiune sunt niște orbeți, cazul șefilor de state trași la răspundere, ca niște argați, de îndată ce nu pricep sau nu execută la timp ordinele primite. Ce să mai spunem de farsele electorale, prin intermediul cărora se ajunge chipurile la putere. Ilumiinații nu se jenează să joace comedia electorală în fața popoarelor, ceea ce indică, cel puțin în unele cazuri, că ei nu sunt oameni adevărați. De fapt însă, nu ei mă interesează. Nu trebuie să le acordăm atenție. Până când să îi hrănim ? Să anticipăm mersul evenimentelor. Regret că nu pot vorbi mai clar fără ca adversarii noștri să profite. *Ilumiinații*ăștia ignoră total anumite lucruri. Inițierea diferențiată în anumite secrete este regula generală de jos până sus. Dintr-o anumită perspectivă cunoașteți mai bine decât ei etapele realizării planului și finalitatea acestuia. Mai mici sau mai mari, *ilumiinații* sunt niște slugoi ce se supun pentru a-și păstra privilegiile. Sunteți mai puternici decât ei, întrucât sunteți liberi. Ceea ce faceți denotă dragoste pentru adevăr și omenire. Nu așteptați nicio recompensă.

În ce mă privește, am descoperit că pe o anumită dimensiune a ființei mele dispun de o putere egală cu a celor pe care îi combat, altfel nu mi-ar fi venit ideea de a-i înfrunța, nici dorința de a-i învinge. Înțelegeți ?

J. L. : Înțeleg. Am fost inițiat în această problemă. Am înțeles adevărul egalității șanselor în ciuda discrepantei vizibile de forțe. Nu voi preciza cum am ajuns la această cunoaștere. Știu că un modest scriitor sau un scrib, poate răsturna un imperiu prin forța verbului său.

Mister Kevin : *It's true.* Într-adevăr. Putem dispune de o putere invincibilă, ce vine dintr-o altă dimensiune. Nu vorbesc de planul astral sau tărâmul celălalt, de unde ne vin numai ponoase. Prin intermediul și din partea ființelor aflate pe aceeași frecvență cu noi putem primi o forță cosmică ce poate schimba fața lucrurilor, a lumii întregi.

De aceea v-am întrebat dacă cunoașteți mulți oameni în această

situație. Din păcate mi-ați dat un răspuns negativ. Totuși, întâlnim frecvent un anumit număr de persoane ce cred că știu ceva, care pretind că au înțeles cum stă treaba și de unde bate vântul. Uneori, acești intuitivi ne moralizează spunându-ne fiecăruia « ocupă-te de evoluția ta personală, nimic altceva nu este de făcut ! ».

J. L. : Cunoscut acest aspect. Nu de mult, unul din abonații revistei mele mi-a spus textual că așa cum o prezint eu « situația lumii este atât de descurajantă încât sunt nevoit să renunț la abobamentul meu. Știu toate acestea. Știu că un singur lucru rămâne de făcut: rugăciunea ».

Mister Kevin : Asta ilustrează tendința generală de abdicare în fața realității. Personal, cred mai curând în rugăciunea pentru victorie, nu pentru ajutor. Nu cred în virtuțile rugăciunii de cerșetorie, de demisie. Rugăciunea este un act voluntar, prin care obținem ceea ce trebuie în vederea acțiunii. De acord ?

J. L. : Perfect. Dacă cineva se roagă, să o facă pentru a-și asuma mai bine responsabilitatea, nu pentru a încărca universul cu gemetele lui. Arta rugăciunii presupune multe subtilități. Să nu greșim destinatarul rugăciunii. Nu-i suficient să ne rugăm, ca și cum am pune adresa pe scrisoare iar pe aceasta am încredința-o cutiei poștale. Ca și scrisoarea, rugăciunea poate fi interceptată de « hoți ». Numeroase rugăciuni sunt vampirizate înainte de a ajunge la destinație. De altfel, cine poate spune că cunoaște cu adevărat destinatarul rugăciunilor ? Marii mistici ne-au prevenit și au abordat cu prudență chestiunea.

Rugăciunea nu trebuie profanată cu mărunțișurile noastre egocentrice, cu dorințe pământești. Astăzi, ea a devenit o cursă. Suntem incitați să ne rugăm pentru tot felul de bazaconii umanitariste. Trebuie oare să ne rugăm pentru a evita *Apocalipsul* de care ne este frică ? Ar fi o trădare a rugăciunii.

Dacă vreo cucoană bună de pus pe rană mă îndeamnă la rugăciune pentru pace, pentru o lume mai bună și alte cauze aparent nobile, îi răspund « mulțumesc, nu servesc ». Dacă ea mă îndeamnă să mă rog vreunui Dumnezeu, îi răspund că

« Dumnezeu este în interiorul meu și știe mai bine decât mine de ce am nevoie ». Rugăciuna mea este fapta.

Rugăciunea cea mai înaltă constă în exprimarea dorinței de eliberare a sufletului, nu în aceea de a aștepta corabia de lumină a Arhanghelului Mihail ce va veni din stratosferă pentru ochii noștri frumoși...

Este scris de altfel că trebuie să facem dorința Tatălui, nu să repetăm ca niște papagali « Dă Doamne ». Dumnezeu dă tuturor, dar nu bagă nimănui în traistă. Subiectul acesta privește conștiința intimă a fiecăruia. Mi se pare însă justă rugăciunea de iertare sau de ameliorare a unei *karme* penibile. Dumnezeu nu refuză o inimă zdrobită.

Mister Kevin : Ce fac cei ce pretind că au înțeles ? Nu mă gândesc la marile spirite care au reușit să părăsească această lume și și-au construit un corp de glorie. Aceștia acționează în mod pozitiv. Atâția însă se joacă de-a spiritualitatea din meditație în meditație, în căutarea unei confuze iluminări. Ne putem înșela. Nu contest dreptul la eroare. Să nu ne facem însă un merit din această, să nu colaborăm inconștient cu puterile iluzioniste. În cadrul curentului *New Age* întâlnim o mulțime de persoane drăguțe și de bună credință, care nu au înțeles însă nimic, cărora le este frică de viață.

J. L. : Frica este singura explicație. Neîncetata căutare a unui confort durabil într-o lume în permanentă schimbare mi se pare echivalentă cu moartea. Lumea întreagă se confruntă cu acest aspect, toți avem nevoie de securitate materială.

După aceste considerații, la rândul meu v-aș întreba dacă sunteți în căutarea unor doritori și capabili să reziste, dacă ați găsit cumva așa ceva? Mă gândesc la rezistența pe planul conștiinței.

Mister Kevin : Cei ce rezistă sunt anonimi. Este preferabil să rămână așa. Persecuția și teroarea vor începe în curând. Nu e cazul să ieșim pe gulerul alb, ca adepții lui Corneliu. Conștiința celui ce rămâne în banca lui nu este reperabilă. În epoca armelor pe bază de micro-unde, nu sfătuiesc pe nimeni să facă

pe eroul. Dacă ar exista o suficientă proporție de oameni cu adevărat conștienți, situația s-ar putea inversa, ceea ce exprimă esențialul mesajului meu. Restul este secundar.

J. L. : Intr-adevăr, restul este mai puțin important. Ne-ați putea însă spune mai multe despre această putere ce le va da peste mână iluminatilor ? Asta ar face bine moralului celor pe care îi cunosc.

Fraternitatea ce mă inspiră

Mister Kevin : Vă voi spune în câteva cuvinte ceea ce pot spune. Nu sunt autorizat să spun totul. Dacă veți fi anchetat, puteți repeta ceea ce vă voi spune acum, nu mai mult. De acord ?

Nu trebuie să așteptați din partea mea nume și adrese unde să trimiteți un cupon de adeziune, de unde să cereți un program de acțiune. Genul ăsta de naivități este incompatibil cu aspirațiile noastre.

Grupul sau armata de rezistență ce mă inspiră telepatic este diferit de ceea ce cunoașteți. Fraternitatea în chestiune este absolut secretă. Ea este însă și foarte puternică. Scopul ei nu este nici spiritual, nici strict politic. Deși constituită ca o armată, armele ei sunt de domeniul forțelor, radiațiilor și emanațiilor. Ea acționează cu justiție și rigoare. Obiectivul luptei ei este recucerirea lumii. Cu cei violenți, ea nu este non-violentă. Războiul pe care îl duce, contra organizațiilor ce utilizează magia prin constrângere, este pe viață și pe moarte.

Este vorba de un grup pregătit în secret, în locuri intra-terestre, care nu se teme de armele cele mai sofisticate ale actualei Ordini Mondiale. Voința și tenacitatea lui sunt totale, planul lui pe termen lung este punerea bazelor sănătoase ale civilizației viitorului. Asta ar fi tot.

În armonie cu forțele cosmice purificatoare, această armată va prelua conducerea lumii. Până atunci însă, conflictul va fi lung

și teribil. Puterile negative vor lansa operațiuni ofensive care îi vor face pe mulți să creadă în victoria lor definitivă. Aflată între cele două tabere opuse, omenirea va renunța, ca și în alte dăți, la voința ei proprie. Ea s-a abandonat totdeauna în seama celui puternic. Voința omenirii nu joacă niciun rol în marele război al lui Ragnarök, a cărei miză este propria sa existență. Ne putem imagina omenirea ca o mare sferă ce plutește în spațiul intersideral. Scene animate au loc la suprafață, ca într-o oglindă. Oamenii încasează, suferă, se privesc unii pe alții fără să priceapă nimic.

Așa se petrec lucrurile din secol în secol și epocă în epocă, până se ajunge la trezire, la deplina conștiință. Trezirea însă nu se poate produce decât grație unor indivizi conștienți care, unul după altul, aprind flacăra spiritului. Acești indivizi, minuscule puncte luminoase, pot fi văzuți la suprafața sferei. Ei sunt cei ce s-au eliberat din robia încarnărilor repetate, formând un lanț scânteietor, o lumină ce plutește la suprafața sferei, pe o altă dimensiune. Reconectați la sursa universală, ei anunță reunirea cu aceasta întrucât deși salvați din punct de vedere spiritual, ei aparțin în continuare valului de viață omenească.

Activitatea fraternității noastre nu a trecut neobservată de puterile planetare, căci ea produce o emanație luminoasă pe care acestea nu o pot asimila. Puterile acestea se descurcă o vreme cum pot, minimalizând gravitatea fenomenului. Ele sunt însă într-o încurcătură pe care nu o mai pot ascunde multă vreme. Când totul va ieși la lumină, omenirea va trăi războiul fiecăruia contra tuturor. Să rămânem vigilenți. Să nu ne lăsăm racolați de vreuna din taberele naționale, rasiale sau religioase. Toate acestea sunt condamnate.

Adversarii noștri suferă și vor suferii din ce în ce mai mult. Vitejia fanfaronilor ce se perindă pe ecranele televizoarelor și prin reuniuni publice nu înșală decât pe cei ce vor să se lase înșelați. Fraternitatea noastră îi obligă să accelereze programul lor încropit în grabă. Din această cauză comit erori ce se vor dovedi fatale. Greu de imaginat panica de care sunt cuprinși *iluminații* de mare calibru, care știu că vor pierde ultima

bătălie și vor fi siliți să cedeze noilor forțe civilizatoare locul lor nemeritat. Până atunci însă vom vedea încă multe sălbăticii și infamii în cadrul *Vârstei Negre* actuale. Puteți nota cea ce vă spun : Ordinea Mondială se va duce de răpă cu tot Antichristul sau falsul ei Mesia. Nu vă pot spune mai mult.

J. L. : Fantastic program. Ar trebui să țineți un ciclu de conferințe. Oamenii au nevoie să audă aceste lucruri. În ce mă privește mi-am imaginat un astfel de scenariu. Imi dau seama că este foarte probabil ca lucrurile să se petreacă cum spuneți, că nu putem fi total abandonați pe plan fizic. Pe plan spiritual problema nu se pune. Nimic nu poate afecta cu adevărat spiritul invincibil din inimile noastre. În măsura în care se trezește, în măsura în care devine conștient, oricine se poate salva.

Se zice că prostul se prăpădește de grija altuia. Ne preocupă cei ce suferă, indiferent de apartenența lor la regnurile vegetal, animal, elemental sau îngeresc, toate martirizate sălbatic și otrăvite de noi. Nimic nu este mai inocent în cadrul naturii decât creaturile ce o populează, nu-i așa?

Mister Kevin : Cu tot regretul, vă anunț că nu voi putea ține conferințe nici aici, nici în altă parte. Mă vor lăsa probabil să vorbesc, nu însă și să plec liber. Cunosc serviciile secrete mai bine decât scumpul dumneavoastră contraspai pocăit, ce ocupă un loc important pe listă. V-am spus. Dacă veți fi interogată cu privire la discuția noastră, nu trebuie să vă amintiți nimic. Vă rog să distrugeți banda magnetică după transcriere. Aș putea fi identificat după voce.

J. L. : Caseta va fi distrusă după transcriere. Nu va rămâne decât dialogul scris. Altfel nu știu nimic. Nici de unde veniți, nici unde mergeți. Nu știu nimic în ce vă privește. Decât că sunteți un om de rasă albă, aproximativ 50 de ani, păr negru ușor plecat către înțelepciune, talie medie, cămașă albastră sport, pantalon bej – turist american tipic. Ați venit singur la munte. Presupun că soția vă așteaptă la Paris. În câteva ore vă veți lua zborul spre o destinație necunoscută.

Mister Kevin : Perfect. Să nu uităm că lupta este penibilă. Ea cere din partea noastră un efort gigantic. Deocamdată, oamenii nu au a se amesteca. Ceea ce spun poate să pară deplasat. În viața normală sunt un pensionar fără probleme, precum scriitorul de l-a întrecut pe Iorga, autor a peste o sută de volume, omul cu peniță de aur căzută de unde vom vedea. În realitate, după cum se obișnuiește între contraspai, sunt mai în serviciu ca niciodată. Nu m-am angajat pentru o altă națiune sau rasă extraterestră. Ceea ce fac poate să pară supra-realist. Am venit în Europa pentru a lua temperatura. Momentul este propice pentru recensământul celor ce ne vor putea ajuta când va fi cazul, pe care i-am putea ajuta noi înșine dacă activitatea lor nu contravine strategiei noastre. Asta-i tot. Vă urez noroc. Prima noastră luare de contact a decurs excelent. De acord?

J. L. : Excelent, în ce mă privește. Suntem în acord perfect, deși un pic frustrați, căci misterioasa armată de eliberare de care ne-ați vorbit ne-a deschis pofta legitimă de a afla mai multe. Pentru mine toul este ca un vis. Presupun însă că nimeni nu ține să provoace un conflict în dosul aparențelor. Ceea ce mi-ați spus implică un aspect vizionar a cărui continuare merită toată atenția. Înțeleg însă că nu puteți spune mai multe. Analizele noastre se confirmă reciproc în ce privește situația politică și spirituală. Mă întreb cum se explică unele din inspirațiile mele. Cei ce avem aceleași inspirații cam în același moment suntem probabil destul de numeroși.

Am auzit deja de o fraternitate în război cu grupările magice și politice ce otrăvesc planeta de mai multe secole. Sunt bucuros să aflu că ea există cu adevărat și sper să obțin dovezi concrete în acest sens. Dacă această fraternitate nu ar exista, ar trebui inventată.

Mister Kevin : Desigur. Ar trebui inventată. Nu vă voi da de știre prin internet, ci pe alte căi. Puteți publica mesajul meu, fără adăugiri, nici eliminări. *Ok ? I must go now. Take care, my friend.*

Cum putem scăpa de microcipurile ?

După ce a îndurat abuzuri și suferințe fără număr, omenirea acceptă azi ofense, insulte și degradări de neimaginat în urmă cu o generație sau două. S-a ajuns la violarea integrității corporale și spirituale prin « microcipurile ». Cum vor face oare ultimii mohicani ai omenirii, pentru a scăpa teferi din ghiarele poliției electronice a gândirii, ce dă lovitura de grație oricărei urme de libertate pe pământ ?

Stigmatizare liberticidă

De unde vine acest sistem de stigmatizare pentru identificare. Cartea Națională sau Buletinul de Identitate este o invenție recentă, de după Revoluția Franceză. Până în urmă cu două sute de ani, oamenii au trăit mult mai liberi decât se crede. După măcelul botezat Revoluție Franceză, despre care ni se spune că ar fi marcat un eveniment în materie de libertate, omenirea a decăzut la starea de turmă urmărită, identificată, repertoriată, ce nu se mai poate deplasa, cumpăra, închiria sau vinde sub un nume la liberă alegere, care nu poate trece dintr-o țară în alta fără ca acest lucru să se știe. Lucrul este limpede : fișajul « democratic » al identității este un atentat la libertatea individuală.

Cartea Națională sau Buletinul de Identitate introdus de bandiții și criminalii revoluționari este un model de tiranie și de sclavie ce va fi desăvârșit, în anii ce vin, prin microcipurile. Autoritățile evită în mod abil să vorbească de această invenție liberticidă, lăsând extravaganților conspiraționiști, ecologiștilor și diverselor ONG-uri grija pregătirii sufletelor în vederea

acceptării inacceptabilului. Spiritele mai rebele sunt astfel dresate și obișnuite precum câinele cu lanțul și boul cu jugul, evitându-se protestele, grevele, răzvrătirea populației, războiul civil, mișcările de eliberare socială și națională. Opozanții convinși ai acestei infamii își pierd timpul cu petiții deșarte și discuții sterile pe internet. În final, pentru că pericolul nu pare iminent, opozanții trec la altă bizarerie sau infantilism. În acest fel, la momentul potrivit, pe jumătate banalizat, microcipul va fi relativ ușor acceptat de milioane de indivizi, deja obișnuiți cu ideea. Pentru a rezista sigmatizării prin microcipuire ar trebui să fim mai prevăzători, mai prudenți, mai abili decât suntem, ceea ce nu este la îndemâna oricui. Simpla contestație este stupidă, dacă nu se sprijină pe o organizare serioasă, pe opinia publică, pe masele ce trebuie să iasă în stradă în număr covârșitor. Manifestațiile sporadice de câteva zeci, sute sau chiar mii de persoane constituie semnul clasic de neputință. Fiind vorba de o problemă de acțiune, este important de știut dacă ea comportă sau nu o soluție.

Identitatea noastră constă în apartenența la bordelul mafiot numit, de formă, republica România. Fiecare trebuie să se întrebe dacă dorim sau nu să aparținem în continuare acestei comunități politice și administrative cu tendințe sclavagiste. Altfel spus, fiecare trebuie să decidă dacă dorește sau nu dorește să fi cetățean al Ordinei Mondiale, în cadrul căreia republica România este un lagăr, o baracă, o simplă regiune administrativă. Legile României, ca și cele ale Ordinei Mondiale se aplică urmașilor Dacilor ca și celorlalte popoare din lumea întreagă. Cum ar putea urmașii liberi, și întregi la minte, ai lui Decebal și Burebista să se sustragă sclavagismului mafiei oligarhice numită România, termen inventat și scos din pălărie în urmă cu aproximativ o sută și cincizeci de ani? Cum ar putea omul contemporan să se sustragă sclavagismului statalo-mafiot din propria lui țară, organizație de stăpâni de sclavi subordonată globalismului sclavagist internațional.

Cei ce contestă legile statului mafiot actual, ce a uzurpat și batjocorit libertățile urmașilor dacilor și pe ale altor nefericite

popoare conlocuitoare, cu care trăim împreună de secole, cei ce refuză, în numele libertății, insulta și rușinea microcipuirii, se pot adresa instanțelor europene sau mondiale, dacă au timp de pierdut.

Trăim sub semnul Ordinei Mondiale. S-au dus vremurile când puteam evita prin emigrare o tiranie locală. Insule precum cea a lui Robinson Crusoe nu mai există. Legea sclavagismului internațional se aplică Negrilor din Africa, Papuașilor, Daco-Românilor de la Dunăre sau Carpați, etc. Microcipul va fi un instrument de identificare « democratică », de care nu vom putea scăpa legal cu una cu două. Cum am putea totuși ieși din colivia « democratică » în care suntem la fel de liberi ca animalele din grădina zoologică?

Obiecțiunea religioasă

Deocamdată, în cadrul Ordinei Mondiale, calea legală a religiei, permite refuzul a ceea ce majoritatea acceptă de voie sau de nevoie. Avem în vedere derogările obținute de unele confesiuni și religii cu privire la incompatibilitatea culturală a riturilor lor cu legile laice ale unui stat sau altul. În unele țări, precum Franța și altele, exciziunea sexului femeiesc este interzisă. Nu însă și tăierea împrejur a sexului bărbătesc. În cantinele și popotele Franței, ca și în cele americane, de exemplu, nu se servește carne de porc nici musulmanilor, nici jidanilor, ambele comunități fiind suficient de puternice pentru a impune respectarea drepturilor lor inalienabile. Numeroase exemple arată că religiile au obținut derogări importante, ce sunt sistematic refuzate cetățenilor izolați și recalcitranti. Chiar dacă utilizează cuțitul ritual al rabinilor, un părinte nu poate tăia prepuțul copilului său fără să fie condamnat de justiție. Cu totul altfel stau lucrurile cu cel ce demonstrează că este jidan ortodox. Acesta poate tăia câte prepuțuri întâlnește prin pantalonii bărbătești. Nu gestul, delictul sau actul în sine decide criminalizarea acestuia ci poziția făptuitorului în cadrul

unei organizații sau club religios recunoscut oficial. La fel stau lucrurile cu musulmanii ce locuiesc la bloc și obișnuiesc să înjunghie mieii și berbecii în cada de baie. Pe ei nu-i atacă nici poliția, nici societățile de protecție a animalelor, care nu vor ezita însă o secundă să dea în judecată creștinul cretinizat, păgânul zamolxian sau pe cel ce nu și-a găsit încă religia compatibilă cu ceea ce simte sau crede el. În Franța, de exemplu, un părinte nu are dreptul să-și urce cei cinci copii neșcolarizați într-o șatră și să plece cu ei brambura prin lume. De această libertate se bucură doar cei înscriși ca membri ai « comunității călătornicie » țigănești (*hommes du voyage*). Cel ce încearcă să țină un harem de femei îmbrăcate în țăărăncuțe medievale, obligate necondiționat la sărăcie și castitate, va fi atacat de organizațiile feministe în virtutea legilor pentru respectul drepturilor omului. Cel ce se organizează însă mai întâi în congregație religioasă, sub obediența unei bisericii creștine, va putea ține în jurul lui, în aceleași condiții, câte femei dorește. Ba chiar le va putea expedia într-un bordel sau altul, pentru barosanii din Africa, Asia, sau America.

Exemple de derogări legale găsim nu numai în confesiunile religioase ci și în comunitățile etnice sau ideologice. De exemplu, deputații sunt imuni în raport cu infracțiunile lor, ceea ce poate implica prescrierea legală a unor crime. Același privilegiu a fost acordat soldaților americani de pe teritoriul român. Ei pot comite în România orice crimă, fără să răspundă în fața justiției autohtone, privilegiu de care s-a bucurat cândva soldătimea lui Stalin, ienicerii Porții Otomane mongolii lui Batu Han și legiunile romane. Cine a auzit de condamnarea unui soldat american pentru viol sau omucidere ? Cum ar putea fi condamnat un diplomat sau oficial american surprins în flagrant delict de « pedofilie » ? Toți aceștia, după cum se știe, sunt certați cu legile scrise și nescrise, niciunul nu e bun de pus la icoană. Medicul nu poate fi acuzat că și-a otrăvit pacienții cu medicamentele lui adesea criminale, nici că a expediat prematur la morgă naivul ce a avut imprudența să se vaccinezem să se dea pe mâna lui. Orice crimă ar comite

medicul în exercițiul funcțiunii, el nu poate fi condamnat întrucât este apărat de Consiliul Medicilor, ce îl protejează, pentru a-l ajuta să recidiveze meseria de șarlatan-ucigaș în halat alb și cu acte în regulă, format la una din școlile crimei oficiale, a ignoranței docte numită abuziv Facultate de Medicină.

Legile tiranice de pretutindeni nu respectă decât pe cei ce aparțin unor grupuri reprezentative suficient de puternice pentru a impune respectul. Statul tiranic nu protejează decât pe cei ce se pot proteja singuri. Dimpotrivă, individul izolat care nu aparține niciunei loji masonice, este singur singurel și nimeni nu-l va apăra pentru vina de a refuza vaccinul, microcipurile sau televizorul.

Intrucât nu putem obține un privilegiu decurgând dintr-o deontologie profesională sau prestare de jurământ, întrucât nu suntem nici juriști, nici politicieni, medici, militari, polițiști sau înalți funcționari, iată-ne siliți să punem în valoare principiile noastre spirituale intangibile. Cel ce refuză să se supună unei obligații legale incompatibilă cu conștiința lui, trebuie mai întâi să impună respectul principiilor sale spirituale.

În ce privește microcipul și vaccinurile, cu toată admirabila atitudine civică a unor ierarhi adevărați și cinstiți precum părintele Justin de la mănăstirea Petru Vodă, nu ne putem bizui pe Biserica oficială, partea în sutană a mafiei parazitare post-comuniste. Diversele ONG-uri sunt uneori plătite de poliție și alte servicii secrete, întorcându-se contra celor pe care îi apără de formă, sub pretextul de refuz de comportament civic.

Ne rămâne o singură posibilitate, aceea de a adopta o nouă identitate religioasă și chiar națională, impunând autorităților respectul acesteia. Metoda poate să pară unora temerară. Alta însă nu există.

De aceea, autorul acestei cărți se declară cetățean deplin al Națiunii Libere, ale cărei principii sacre interzic marcarea corpului uman precum cel al vitelor, cu fierul roșu, cerceluși în urchi sau alte mijloace. În loc să aștepte sosirea poliției care îl va marca în chiar carnea și sufletul său, omul responsabil va

căuta să părăsească Ordinea Mondială, intrând în rândurile Națiunii Libere. Este vorba de un act pe plan spiritual și de conștiință, prin care solicitantul izolat devine membrul deplin al unei familii spirituale, căreia simte că îi aparține din plin. Fiecare trebuie să își aleagă în mod liber tabăra din care crede că poate face parte. La început, aceasta poate să pară o utopie. Totul devine însă posibil dacă ținem cont de faptul că marile probleme nu se rezolvă decât prin mijloace la fel de mari. Este vorba de un act de conștiință.

Ieșirea din Vortex

Vortexul blocării sau înlănțuirii noastre est constituit, între altele, din două elemente capitale: în primul rând înlănțuirea naturală căreia nimeni nu i se poate sustrage câtă vreme tranzitează în cadrul dimensiunii materiale cu ajutorul unui corp fizic; în al doilea rând înlănțuirea culturală, de care putem scăpa printr-un efort de voință.

Merită oare să ameliorăm Iadul ?

Noul referențial corporal se instalează odată cu transmutarea interioară. Pentru reconectarea la forțele universului intern, primul pas este detașarea de imageria lumii înconjurătoare, ruperea de sistemul cultural, de reprezentările politice, religioase și științifice. Să renunțăm la acestea precum un dirijabil ce abandonează sacii de nisip, pentru a deveni mai ușor. Dacă nu se aruncă lestul sau o parte din el, balonul nu se poate ridica. Accesibilă imediat, linia minimei rezistențe constă în a părăsi toate cele cu care sistemul ne-a încărcat, începând cu nașterea noastră inițială și încarnările traversate. În acest fel ne dezidentifiem de modelele impuse ca și de cele moștenite.

În mod curios, cei în plină căutare spirituală vorbesc de decon condiționare, deși rămân supuși unei viziuni conformiste despre lume și societate. Ei cred că este un lucru bun să dorim ameliorarea ordinii conduse de ierarhiile joase. În felul acesta, ei continuă să promoveze cultura alienării, de care pretind că încearcă să scape. Ei se identifică cu naționalitatea, rasa, modul de viață materialist și reprezentarea universului promovată de către oamenii de știință ca și de către teologi. Se continuă învârtirea roții încarnărilor, fie prin conformism, fie prin

dorința reformării lucrurilor. Practic este vorba de întreținerea, de prelungirea domeniului sau lagărului morții.

Cel ce este conștient de falsitatea civilizației în care trăiește actualmente, nu protestează contra aberațiilor societății întrucât știe că totul trebuie schimbat. Cea mai bună metodă de a schimba o situație aberantă este însă de a nu o face și mai perversă, prin ameliorare. Umaniștii și alți gânditori corecți din punct de vedere politic s-au specializat de mult în ameliorarea iadului.

Luciditatea constă în a nu ne alarma de riscurile și pericolele ce amenință specia umană, în a nu propune soluții ce păcătuiesc prin naivitate, prin ignorarea cauzelor reale. Luciditatea înseamnă distanțarea, ruperea definitivă de politica și cultura ce întrețin aceste rele. Trebuie operată o adevărată diziență spirituală.

Iată un exemplu concret. În loc să protestăm contra majorării prețurilor la carburanți prin incitarea la boicotarea firmelor PETROM sau OMV, continuând să ne aprovizionăm la alte firme aparținând aceluiaș cartel, se cuvine să propunem un plan energetic de o cu totul altă natură. De fapt, producătorii de petrol sunt îndreptățiți să vândă carburanții cât pot de scump, fiind vorba de genul de civilizație energetică pe care l-au dorit și pe care l-au impus cu forța. Că ne place sau nu, fiecare este stăpân la el acasă sau pe domeniul său.

Personal, nu mă simt responsabil de crizele declanșate de diferitele grupuri mafiote sau lobby-uri. Dacă mi s-ar fi cerut părerea cu privire la energie, nu mi-ar fi trecut prin minte nici săparea de puțuri pentru petrol, nici construcția de uzine nucleare. Nu mă privește ce va deveni acest iad, întrucât deși îl suport în toată aberația lui, nu am niciun fel de drept la cuvânt, la opinie. Este ridicolă credința că am avea vreo putere asupra a ceea ce nu noi am ales. Protestăm și manifestăm pe străzi, ne exprimăm pe Internet dezacordul și mânia cu privire la Pentagonul american... Dacă nu dorim să apărăm pe profitorii industriali petrolifere sau nucleare, e mai bine să lăsăm Pentagonul și pe toți ceilalți să se împotmolească în propriile

lor probleme. O astfel de înțelegere este mai coerentă decât gesticularea naivă în mijlocul străzii.

Să ne desolidarizăm de tirania nerușinată și criminală, întrucât a ne preocupa de soarta ei în condițiile slăbiciunii iertării, instilată de creștinism, revine la complicitate cu o crimă contra naturii și a vieții. Când sistemul se clatină și structurile lui se topesc, este ridicol să participăm la repunerea lui pe picioare. Este stupid să punem umărul la ameliorarea sistemului concentraționar, sub pretextul că acesta permite șomajul, somnul până la amiază și vegetarea întregii societăți.

Trebuie să știm însă de partea cui ne situăm, cu cine votăm, cum se spune. Cei ce vor să reformeze această lume deja condamnată, habar nu au de ce va să zică sensul vieții și sensul morții.

În loc să protestăm fără speranță contra microcipuirii oamenilor, trebuie să înțelegem că mai devreme sau mai târziu sistemul ne va băga pe gât acest abuz ca și pe altele în trecut. Pentru ca așa ceva să nu se întâmple, nu trebuie să ne limităm la un protest simbolic ci să punem la cale ceva pe măsura gravității situației, un protest adică și mai ales o atitudine concretă, de natură spirituală.

Față de anumite unde electromagnetice sau radiații, se preconizează tot felul de magneți și alte mijloace pentru devierea și limitarea efectelor nocive. Bricolajele protecționiste de acest gen complică contenciosul nuclear pe care nu îl combat ci îl ajută să supraviețuiască, asigurându-i de fapt viitorul.

În loc să ne plângem la infinit cu privire la dezinformare și manipulare se cuvine să rupem orice contact cu sursele emisiunilor televizuale sau radiofonice poluante, mincinoase, tendențioase, monumente de ignoranță pretențioasă și ridicolă. Să închidem gura mincinoșilor și manipulatorilor de pe micul ecran. Să avem curajul de a da de pământ cu inamicul ce se ascunde în postul de televiziune.

Minciuni mediatice

De mai mulți ani nu ascult și nu citesc nicio informație de actualitate. Când ceva merită să fie aflat, într-un fel sau altul îl aflu negreșit. Ultimele fotografii care m-au interesat sunt cele privind asasinarea Comandantului afgan Massoud, cu care ocazie mi-am încheiat cariera de lector de reportaje. Ce altceva ar mai putea fi aflat după asasinarea ultimului șef eroic? Singura tentație nostalgică o constituie imaginile din jurul lui 1960, anii tinereții mele. De aici însă până la lectura unui articol de ziar, distanța este foarte mare. Nimic, niciodată nu este adevărat. Totuși sunt la curent cu cele mai importante elemente privind decăderea în barbarie a speciei umane.

În Franța, de exemplu, se ucide lupul. Iată ceva care îmi dă de gândit. Văd apropiindu-se rândul lupului ælfic, al singuraticilor, al celor izolați cu care unii sau alții se pot identifica. Dacă oile și-ar putea desemna singure dușmanul ce le belește, acesta ar fi probabil ciobanul, nu lupul ce răpește din când în când câte una, deja condamnată pentru o slăbiciune sau alta. A pierde timpul cu propaganda profesioniștilor mediilor de dezinformare revine la a acorda acestora credit și putere. Urmărirea actualității mincinoase este un act de complezență față de cei care o construiesc. A reacționa la problemele de actualitate revine la a da probă de naivitate, căci evenimentele sunt decise pe un plan ocult.

Să nu ne batem capul pentru a afla cine va fi președintele următor sau cine va fi ales papă. Și într-un caz și în celălalt este vorba de o cusătură cu fir iezuit : Marea Lojă sau Loja Mare?

Dacă din sentimentalism doriți să perpetuați sistemul, atunci mirați-vă, revoltați-vă, manifestați, petiționați, înscrieți-vă printre « amicii amicilor omului ce a văzut omul ce apără natura », propuneți soluții pe cât de idealiste pe atât de ineficace... Este exact ceea ce se așteaptă din partea fiecărui candid.

Emitând vibrații benefice către cei răi, îi înrăiți și mai mult. Cu sentimente bune dar rău orientate nu se poate face bine

nimănui. În timp ce vă ocupați cu astfel de lucruri, întăriți sistemul pentru care sunteți un colaborator de nădejde. Convingându-vă pe zi ce trece că lumea poate fi salvată, veți sfârși prin a face sistemul acceptabil, deși v-ați fi vândut sufletul pentru a demonstra existența pe pământ a unui iad cu față omenească.

Elita este organizată

Ce trebuie făcut pentru a ieși din vortex? Să vedem mai întâi ce fac concurenții – ca să nu spunem « adversarii » noștri. Trebuie să o facem, deși rumegătorii suportă cu dificultate numele carnivorilor ce îi devorează.

Elita este organizată în rețele oculte de cluburi și loji, în cadrul cărora tehnocrația mondială ține sub control turmele de sclavi. Organizarea aceasta datează de secole. Sclavii se supun unor șefi implacabili ce le procură privilegii și putere asupra oamenilor de rând. În vreme ce unii se reunesc în lojile lor pentru a decide soarta celor mici, aceștia se agită prin piețele publice cu Carta Drepturilor Omului, încercând să înțeleagă cu mințile lor incredule complotul *Iluminaților*. Când domnii elitiști se fac că le ascultă elucubrațiile, turma sclavilor își închipuie că « lucrurile evoluează, că păsurile ei sunt pe cale de a fi înțelese ».

Sclavii continuă să viseze, în loc să se organizeze. Apoi trec de la un complot la altul fără să înțeleagă mare lucru, bat pasul pe loc. Nu contează că o fac din laxism sau din lene. Important este că nu înțeleg că sistemul politic pe care îl denunță este fondat pe o organizație tehnocratică de tip militar, în cadrul căreia nimic nu este întâmplător. Că este vorba de ziariști, de bancheri sau vedete de un gen sau altul, fauna eterogenă mănâncă la același hârdău, doarme în același staul. Ea este organizată. Sclavii de rând însă nu sunt organizați. Altfel nu ar mai fi nici sclavi, nici de rând. Ei își irosesc viața pe internet sau în fața altor ecrane, convinși, după cum li s-a băgat în cap,

că reprezintă o forță morală capabilă să impună respect pentru cauzele nobile. De fapt sunt internați pe Internet cu toții. Nu mai este nevoie de nicio închisoare.

În ce privește elita, ea este cu picioarele pe pământ, lucrează, se amuză în cadrul unei fraternități ce aplică principiul « iubește-ți aproapele ». Membrii ei se întrajutorează, se susțin unii pe alții, schimbă între ei rețete și procedee de acțiune, se amuză făcându-se de ochii lumii că se critică la sânge, bătându-și joc de cei care, inconștienți, îi aplaudă. Elita se bucură de toate plăcerile și rafinamentele, în vreme ce sclavii de rând freacă ecranele cu retina și tastatura computerelor, cu o prestidigitație demnă de alte cauze, fără să înțeleagă că trebuie să se organizeze, să își fixeze un obiectiv, un program, să își strângă forțele, să treacă la fapte. Nu-i trece prin gând că ar fi cazul să dea o ripostă, ba chiar se teme de acest cuvânt. Când i se vorbește de strategia de recucerire a spațiului planetar, nu găsește alta de spus decât necesitatea « iubirii propriului călău » în loc să înțeleagă că este vorba de salvarea propriului ei suflet.

Umanitarismul macabru

Vom sfârși oare prin a înțelege legea acestei jungle, în care sclavii constituie vânatul fiarelor de pradă. Vânatul însă leagănă iluzii proletariene – proletar însemnând « fără putere ». De voie și mai ales de nevoie, sclavii lucrează în folosul elitei prădalnice, care își însușește întregul profit. Fațadă puțin onorabilă a sistemului, sclavii nu înțeleg pe deplin că ei sunt oamenii de șmotru, cârpele și otrepele cu care sistemul dă luciu propriei lor mizerii.

Unii se ocupă cu strângerea de fonduri pentru medicamente, pentru ajutarea vreunui nenorocit pe moarte. Ocupațiile de genul ăsta sunt extrem de rentabile pentru laboratoarele specializate în producerea de otrăvuri și medicii ce se joacă de-a moartea cu viețile pacienților năuci. Alții luptă contra foamei

în regiunile vampirizate de mafia la putere. Iată o excelentă ocupație pentru imaginea mafiei ce va sponsoriza birocrăția umanitaristă, vampirizând la sânge în continuare, cu conștiința împăcată, nenorociții și blestemații pământului. Ceva trebuie făcut, nu-i așa? Se construiesc spitale. Mafia își dă aerul că ține cont de relele civilizației materialiste, fără să înceteze însă cursa profiturilor din industria farmaceutică și spitalicească. Sclavii suportă singuri dificultățile generate de lăcomia mafiei. Machiavelismul sistemului este perfect. Mafia conducătoare face războaie pentru a aduna avere peste avere iar sclavii ies la iarbă verde sau asfalt încins spre a guița « Pace !, Pace ! ». Până când ? Până ce vreunui mafiot mai zănatec sau chiar sclav i se aruncă ciolanul Premiului Nobel, instituit deopotrivă pentru mafioții din tagma profitorilor și naivii cu moț din turma sclavilor. Traficul de arme poate continua în voie, caționat de chiar prostimea însetată de pace și în așteptarea unui don Quichotte ce se va lansa la asaltul morilor de vânt ale lui Rotschild. În concret ca și în astral, acestea se învârt într-un singur și unic scop : aspirarea energiei noastre vitale.

Nimeni nu vede că cel ce acordă Premiul Nobel pentru Pace este chiar fabricantul de arme, traficantul a milioane de vieți și destine. Degeaba spunem însă și repetăm asta. De îndată ce apar moaștele Paraschivei și sarmalele Patriarhiei, prostimea în delir își umple intestinul și aplaudă cu propriile-i cătușe. Cum și-ar putea imagina acești copii bătrâni și burți lacome că marele umanitarist este chiar tovarășul Satana în persoană? Fiecare își aduce obolul la tragicomedia filantropică. Biserica atenuează șocurile și loviturile pe care prostimea le-ar putea da sistemului. Ea identifică eroii și căpitani din mijlocul maselor, făcând din ei caricaturi serafice, bune pentru ștreangul de la Tâncăbești și groapa cu var de la Jilava, de agățat pe ziduri, pentru a păcăli noi și noi generații de tineri.

De ce oare plebeimea nu-și pune niciodată întrebarea justă? Să fie pentru că i s-a spus că virtutea supremă este candoarea? Că cei ce văd răul sunt considerați negativiști casandrici, cobe ale societății de consum, oi negre ale ortodoxiei pravoslavnice.

Fiecare vrea să fie de partea binelui, dar nu înțelege ce înseamnă faptul că acesta este inversul răului. Puțini dispun de baza necesară pentru a realiza că cei ce îi vampirizează au un avans de secole de organizare științifică. Vampirizarea va continua cu aceeași meticulozitate, uscând frunza de pe cracă, omorând pasărea-n zbor, făcând din unii sfinte moaște pentru vanitatea Bisericii sau dușmani ai popoarelor pentru polițiile de pretutindeni.

Adversarul sclavului diferă de acesta prin inițierea în « știința binelui și a răului », el poate juca ambele roluri, fiind un taler cu două fețe. Stăpânii domină de mii de ani iar sclavii se tem să afle adevărul despre lume și despre ei înșiși, nu vor să vadă, nici să știe nimic. Logica sclavului se reduce la « Dumnezeu a dat, Dumnezeu a luat, fie numele Lui binecuvântat ! ».

În rarele lor momente de luciditate, sclavii înțeleg că stăpânii și călăii lor sunt organizați pentru a-i domina, mulge și jupui, fără să se gândească însă a se organiza și ei la rândul lor, pentru a se elibera din sclavie. Cel mult, arzând de dorința nătângă de a ieși în evidență, unii se vor înscrie în organizațiile create anume pentru ei, pentru a-i ajuta să înghită hapul sclaviei permanente, din tată în fiu, din secol în secol. De la caz la caz, de la țară la țară de la epocă la epocă, aceste organizații pot fi partide politice, religii, confesiuni, secte, asociații culturale, bresle meșteșugărești, sau cluburi creștino-portive, asociații femeiești pentru dreptate, idioții democate, etc.

În ciuda armăturii stabilizatoare a sclavilor în sclavie, unii se trezesc și înțeleg că societatea, biserica, școala, televiziunea i-a dezarmat spiritualicește, otrăvindu-i cu « speranța într-o lume mai bună ». Lumea mai bună nu este însă decât o fațadă pentru menținerea presiunii necesare în sistemul energetic sclavagist. Scânteia de înțelegere ce țâșnește în unele spirite ajută sclavii să priceapă stupiditățile *Vârstei de Aur* și ale diverselor religii, să dea cu ele de pământ, alături de alte iluzii trecute, prezente sau viitoare, acțiune de salubritate pe cât de necesară, pe atât de urgentă.

Golirea pubelei

Fără ură, fără pasiune, cu metodă, liniște, fără regret, fiecare trebuie să golească pubela culturală mondialo-sclavagistă a drepturilor omului, a progresului, democrației, a dolarului, dictaturii proletariatului, a trusturilor, televiziunii, științei, dumnezeilor Indiei, a botezului creștin, a tăierii jidovești împrejur, a falselor OZN-uri ale Pentagonului sau a aparițiilor pitorești ale Sfintei Fecioare, a partidelor politice, echipelor de fotbal, a Ordinei Mondiale și a încă altor orori, în preajma cărora ne-am putea astupa urechile precum Ulise printre Sirene. Câți înțeleg oare gestul magic extrem de simplu : acestea trebuie adunate la un loc, puse la pubelă și date focului purificator ! Ar fi începutul ieșirii din vortex. Prea simplu pentru a fi posibil, vor spune scepticii de profesie. Poate că într-adevăr este simplu. Foarte bine ! De ce să ne complicăm singuri viața ? Să ne punem noi înșine bețe în roate ? Alții vor găsi că este vorba de un sacrificiu penibil. Alt început însă nu există. Fiecare trebuie să își facă bilanțul vieții și activității, să arunce « mortul » din casa și din viața lui, să înceteze de a se droga cu cadavre de idei, lucruri, dorințe, ființe...

Cetățeni galactici

Să facem încă pasul necesarului act de înțelegere și conștiință, ce constă în spălarea insultei proprii noastre divinități interioare. Să privim mai de aproape acest aparent neînsemnat detaliu care este buletinul de identitate, cartea de identitate « națională », cum i se spune mai nou, din buzunarul fiecăruia. Pentru că nu o putem distruge fără a risca o pedeapsă din partea autorității sclavagiste ce ne ocupă țara, viața, sănătatea, mințile, trecutul, prezentul, viitorul, tot și toate, să o reducem la ceea ce este ea de fapt : un semn, un marcaj precum cel lăsat de fierul roșu pe grumazul vitei. Este suficient un act de conștiință, simpla și sfânta înțelegere a lucrurilor, pentru

ștergerea magică a Semnului Fiarei, imprimat de secolele și mileniiile de sclavie, de neînțelegere a sensului, a scopului vieții noastre, a lui de unde venim, și unde ne ducem după ceea ce numim moarte ?

Pentru acest act de viață și de moarte, nu trebuie să cerem voie de la poliție. Nu avem ce face cu voia sau nevoia acesteia. Fotografia de pe buletinul sau cartea de identitate este încă acolo unde a fost lipită de proprietarii de sclavi. Tot așa și microcipul. Foștii proprietari de sclavi, foștii stăpâni nu își vor putea da seama că sclavii lor au trecut într-o altă dimensiune, unde le va fi dificil să îi identifice.

Invenția a Revoluției Franceze, necunoscută de civilizațiile precedente, cartea sau buletinul de identitate era sortită să evolueze către microcipului de trasare, ce permite cunoașterea stării vitei 24 de ore din 24 și 365 de zile din 365. Originea unui lucru arată celui ce știe să vadă destinația lui finală. Cartea, buletinul de identitate națională sau terestră reprezintă anularea identității noastre cerești, lucru pe care sluga și complicele voluntar al statului totalitar nu-l va recunoaște cu ușurință. Ea ne învață, ba chiar ne ordonă să dăm Cezarului ce este al Cezarului... Este drept, de formă, această slugă adugă apoi să dăm și lui Dumnezeu, ce este al lui Dumnezeu. Dumnezeu însă fiind departe și invizibil, până la el ne mănâncă și Statul totalitar, sfinții flămânzi din calendarul stufos și clerul burtos al lui Tanti Biserica. Cu voia și cu « binecuvântarea » Bisericii, statul totalitar modern ne murdărește și otrăvește cu vaccinurile poliției medicale, ne microcipuiește, ne anulează identitatea cerească, făcându-ne sclavi ai Satanei pentru veșnicie.

Abandonând naționalitatea română, inventată de francmasoni în urmă cu 150 de ani, fiecare va scăpa de o grea povară interioară. Tot așa, abandonând naționalitatea franceză, francezii vor scăpa și ei de aceeași povară. Naționalitatea franceză este invenția « Marii noastre Revoluții », cum își spun între ei membrii dinastiei financiare Rotschild. Naționalitatea română este o invenție de la 1862, după recunoașterea unirii

definitive a Valahiei și a Moldovei de către Poarta Otomană. Înaintea Revoluției Franceze sau a bancherilor Rotschild, regii francezi de la Paris nu stătuseră nici ei cu mâinile în sân. Prădaseră Bretania, Provence, Occitania și alte provincii ale vechii Galii, statul francez construindu-se grație crimelor fără număr ale câtorva zeci de bandiți încoronați numiți regi, ajutați de mii și zeci de mii de comisari de conștiințe și politrucii în sutană, grupați în faimoasa Inchiziție, după modelul căreia au apărut mai târziu polițiile secrete de pretutindeni. Francez sau Român, cel ce refuză cătușele mintale și lanțurile spirituale împușcă doi iepuri cu un singur glonț. Ca francez, scapă atât din curtea masonică a Marelui Orient de pe rue Cadet din Paris, cât și din prea creștina strânsoare catolico-protestantă a lui Tanti Biserica. Ca român, fiecare se eliberează astfel din cazarma statului din ce în ce mai totalitar, de după Alexandru Ioan Cuza și de sub poala Bisericii Ortodoxe, care, șantajându-ne cu iluzia Raiului și a fericirii veșnice, a făcut din urmașii lui Burebista și Decebal un popor de milogi, cerșetori, umblători după « sfintele moaște » ale vreunei Parascheve sau Dimitrie Basarabov. Actul magic de eliberare va avea un efect salutar asupra celui ce se emancipează deopotrivă de totalitarismul masonic statal și de obscurantismul în sutană al negustorilor de suflete, aciuți la țâța mămoasă a Bisericii. Ne vom elibera astfel atât de sfânta tiranie inchizitorială a Bisericii cât și de aceea a Ministerului Finanțelor, parazit pe spinările sclavilor condamnați la muncă silnică. Pe diverse căi, statul opresor și tiranic va încerca să readucă sclavul la ascultare, mulgătoare și tunsoare. Proaspătul eliberat trebuie să persevereze, să-și mențină încrederea în decizia lui interioară, ce îl va conduce într-o zonă unde statul totalitar și biserica inchizitorială nu-l vor putea atinge. Abandonând identitatea silnică a autorităților terestre devenim cvasi-invizibili, intrăm într-o altă obediență existențială.

Se știe : natura are oroare de vid. Nu există vid în natură. Detașându-ne de o apartenență oarecare, ne conectăm automat la o alta, ne regăsim veritabila noastră identitate. Pe planul

exterior sau vizibil, suntem în continuare sau părem a fi ceea ce am fost. Pe planul interior sau spiritual suntem însă într-o fază mai mult sau mai puțin avansată de părăsire, de abandonare a vechiului vortex.

Fiecare trebuie să știe ce vrea. Alegerea constă în continuarea identificării cu statutul de cetățean european al tiranicei Ordini Mondiale sau, dimpotrivă, refuzul, părăsirea, abandonarea acestei identități, asumarea deplină a calității de cetățean sau membru al Națiunii Libere viitoare. Ordinea Mondială nu ne va putea recupera decât dacă noi înșine facem cale întoarsă. Nu va fi nevoie de birocrație și hârtii identitare, nici de cazier judiciar, anchetă de moralitate sau de sănătate. Totul se reduce la o decizie coerentă și definitivă de conștiință, la părăsirea sau abandonarea Republicii masono-satanice. Acest gest este un prim pas în sensul regăsirii locului nostru de origine în ierarhia divină universală. Ordinea Mondială nu va putea recupera decât cel mult corpul nostru fizic, cadavrul pe care oricum îl datorăm lumii cadaverice a statului masono-tiranic universal, cu închisorile, lagărele, barăcile, « republicile » și biafrele lui. După această fază de decon condiționare conștientă, lucrurile se complică, putând deveni periculoase. Fazele precedente, adică abandonarea culturii parazitare și a cetățeniei concentraționare sau penitenciare, au fost relativ ușor de realizat, deși nu chiar pentru toată lumea. Cel ce a vrut însă cu adevărat și a plătit prețul a realizat negreșit cele două etape preliminare.

După renunțarea la iluziile filosofice și culturale, după abandonarea falsei identități impuse de puterea satanică, se pune problema marelui salt, a conversiunii ființei umane în ființa cerească a cărei nostalgie și amintire o poartă ficare în inima lui. Confrunțați cu această a treia etapă, candidații vor fi mai puțin numeroși. Lucrul este normal. Înțelegerea teoretică nu pune probleme deosebite. Realizarea ei practică nu este însă posibilă decât celor gata să abandoneze pe deplin statutul de ființă umană muritoare, pe care întreaga noastră cultură laică și religioasă ni l-a impus cu forța, precum uniforma vărgată impusă pușcăriașilor.

Să ne imaginăm că în tinerețe am avut ca profesori și educatori ființe luminoase, preocupate de trezirea noastră spirituală, de regăsirea de către fiecare a adevăratei lui personalități. O astfel de pregătire sau educație ar fi fost în totală contradicție cu aceea prin care am trecut cu toții, care ne-a silit să acceptăm, să ne adaptăm cu forța nebuniei sociale cunoscute, statutului de sclavi mai mult sau mai puțin inconștienți, complici la propria noastră sclavie. Putem considera aceasta ca punct de plecare într-o simplă ipoteză de lucru. Nimeni nu a primit educația compatibilă cu originea și natura noastră dumnezeiască. Adevărații educatori ar fi trebuit să aibă în vedere natura noastră spirituală veritabilă, nu să turuie că ne tragem dintr-un neam de maimuțe ratate, cum pretinde statul masono-satanic. Răul însă este consumat. Rezultatul constă în faptul că mulți dintre noi se identifică total cu corpul de carne, oase și sânge. Se impune depășirea stării de infantilism, de neterminați ce pot fi insultați și înjosiți de cei ce pretind a se ocupa de educația și de mântuirea noastră. Nu avem de pierdut decât o imagine insultătoare și degradantă despre noi înșine.

Este important să avem o idee justă, o imagine nobilă despre noi înșine, conformă cu originea noastră cerească. Maimuța, mamiferele, protozoarele nu au ce căuta în explicația originii noastre, în imaginea noastră depre noi înșine. Dacă abandonăm fabula cu șarpele și ipoteza vinovăției Evei, inventată de iudaism și moștenită de creștinism, vom înțelege că suntem un fel de dumnezei, săriți poate un pic de pe fix, cum spun unii. Este suficientă însă reîmprospătarea memoriei noastre, pentru a resimți din nou suflul de viață divină ce ne traversează ființa. Lucrul nu va fi greu de realizat pentru cei ce au reușit să se debaraseze de cultura mincinoasă ce le-a fost impusă în această lume. În care fiecare dintre noi zace un prizonier exilat.

Să îndrăznim a fi ceea ce suntem : nici supra-oameni, nici sub-oameni, ci niște ființe de origine cerească. Ingeri? Nu tocmai. Un înger nu este altceva decât funcția pe care trebuie să o îndeplinească, fără altă perspectivă, nici opțiune. Dacă totuși aceasta este dorința cuiva... Pe unii însă nici condiția umană,

nici cea îngerească sau dumnezeiască nu-i satisface. Acestea însă nu sunt decât cuvinte cărora li s-au atașat imagini din cele mai false, perimate, trunchiate. Umanistul rezervă un adevărat cult omului, în vreme ce spiritualistul înclină către cultul îngerilor. Alții vorbesc de dumnezei. Să nu ne jucăm de-a cuvintele. Să nu exagerăm. Dumnezeu este o ființă specială, capabilă, când lucrurile nu merg cum trebuie, să devină drac împielit, orice ar spune corporația teologilor laici, sau în sutană, stahanoviști idolatri în dogme de tot felul, inclusiv din cele ale stadioanelor, ale baloanelor ovale, rotunde, mai mici sau mai mari.

Am traversat o involuție nu tocmai regulamentară, fără să dobândim puterea unor dumnezei delicvenți sau de-a dreptul infractori. Suntem o rasă aparte. Ceva între dumnezei și îngeri. Ni se spune că suntem oameni, enunț ce nu ne satisface, căci nu putem identifica omul real fără să îl comparăm cu îngerii, dumnezeii sau ființele elementale ale naturii. La nivelul actual de cunoaștere, fiecare poate alege ce crede de cuviință.

Nu este imposibil ca scopul exilării noastre aici să fie exact această alegere. Ce vrem să devenim ? Cu înțelegerea lor de trei parale, sofiștii răspund că trebuie să devenim cea ce suntem. Unii se cred pe culmile înțelepciunii după ce repetă superba ineptie. Vorbim de eul fiecăruia, la fel de nebulos precum conceptul de înger. Cei ce au abuzat de înțelepciunea teologică de circari vor recunoaște că abuzul de limbaj i-a condus la teologie sterilă. Eliberare, realizare, iluminare, trezire și altele asemenea sunt cuvinte a căror origine indiană este greu de ascuns. India însă nu este un exemplu în materie de eliberare, caracterul venerabil al înțelepciunii sale nu mai constituie asrtăzi un criteriu de adevăr.

Să lăsăm în contul *New Age* îngerii, fantomele și imaginile pioase despre astral, care nu ne sunt de niciun folos. Până acum nu ni s-a permis să dăm un nume veritabilei noastre naturi. Dacă nu suntem « oameni, prea oameni », nici îngeri-funcționari, dumnezei, demoni, sau fantome ale « maștrilor » ascensionști, atunci ce suntem ?

Prototipul ælfic

După toate semnele, la originea lui, corpul eteric sau prototipul nostru este o formă energetică perfectă, despre care corpul fizic ne dă o bună idee. Invizibil în mod normal și pentru cei mai mulți, corpul eteric nu poate avea decât aparența splendidă a unei ființe umane divinizate. Funcție de forma corporală, facem cu toții opțiunea de a fi sau de a încarna această ființă nemuritoare. După conștiința ce delimitează câmpul din jurul nostru, suntem o sferă translucidă în care universul se reflectă. Cu alte cuvinte suntem vasul de lumină sau « *Merkavah* ».

În cadrul anatomiei noastre spirituale distingem două lucruri sau două aspecte : forma corporal-eterică a pilotului și vasul spiritual pe care acesta îl conduce. Putem sintetiza astfel descrierile tradiționale cunoscute, permițând imaginației creatoare să le reformuleze în prezentul trăit. Fără să ne facem iluzii, ținând cont de tendințele noastre profunde, care nu sunt nici îngeresci, nici titanești, am făcut pariul de a dori să fim ceea ce resimțim la modul cel mai real și mai nobil.

De aceea, deși deformată de miturile anglo-saxone, imageria elfică este cea mai apropiată de forma noastră esențială, de caracterul nostru autentic. Archetipul formei umane este forma ælfică sau corpul de energie eterică. *Ælful* nu este nici înger, nici dumnezeu. El nu este nici din pământ, nici din lumea dumnezeilor, cărora, ocazional, le poate face anumite servicii. *Ælful* este ceea ce este, bun cu cei buni, dar implacabil, la nevoie, cu inamicii și cu cei ce atentează la libertatea fraților săi. *Ælful* cântă poeme întregi, dar știe și să mânuiască armele, fiind un cavaler de temut. De aceea, el este o figură plăcută, astfel încât fiind în situația de a alege o rasă, a ales-o exact pe aceasta, a speciei *ælfilor*. Examinând alegerea, descoperim că ea corespunde tipului nostru spiritual profund. Se înțelege că unii ar prefera să fie îngeri. Experiențele extreme prin care

trecem pe această lume, și care se înscriu pe vecie în karma noastră, ne arată însă că acest lucru nu figurează în programul nostru.

Intru apărarea unui pretins umanism, unii ar putea obiecta, în sensul că de ce nu am fi oameni divini ? Fiecare să se privească pe el însuși. Ni s-a spus că Dumnezeu ar fi decis pentru noi de la începutul timpurilor și pentru întreaga eternitate. Nu suntem însă obligați să credem tot ce ni se spune, mai ales de către aceia pe care adesea i-am prins cu mâța în sac și care, astăzi, nu mai știu cum s-o scoată de pe mânecă. Folosirea abuzivă a liberului arbitru ne-a împins în căderea condensării materiale. Ea ne-a deschis însă și posibilitatea revenirii la dimensiunea sublimă a dorinței noastre spirituale fundamentale.

Îndepărtarea de genul uman

Pe durata traversării dimensiunii terestre ne îndepărtăm de genul uman, de partea acestuia în care nu întâlnim nicio calitate demnă de remarcat : curaj, noblețe sufletească, aspirații superioare, generozitate, spirit de aventură galactică, dorință de absolut, respect pentru viață sau spirit de luptă contra demonilor, voința de a crea ceva nou, aspirația spre culmile creației... Într-un cuvânt, nu întâlnim nimic excitant între oamenii « notmali », ce-și adresează adesea epitete precum vită, porc, măgar și alte drăgălășenii. Cel ce exprimă dorința separării de această plevușcă umanoidă riscă să fie considerat nebun, eretic, deviaționist, « dușman al poporului », cum spuneau comuniștii de ieri, « terorist », « fascist », « rasist », « antisemit », cum spun extremiștii mondialiști de astăzi.

În limitele genului uman narcisic în cadrul căruia suntem încarnați, întâlnim adesea și aproape exclusiv slăbiciune, lașitate, trădare, nevroza confortului personal, sensibilitatea bolnăvicioasă a unora, insensibilitatea abrutizantă a altora, pasiunea pentru amuzamente de joasă speță, frenezia deplasată pentru activități mecanice, credințe idolatrice, supușenie

degradantă în fața puternicilor, magie narcisică, rugăciuni de pară mălăiață pentru nătăfleată, interse personale, pasivitate, toxicomanie, pornografie, dogmatism idologic sau pseudo-religios, judecăți strâmbe, injustiție, umanitarism ateu, falsă toleranță, frică, superstiții, dorință de dominație, materialism, cruzime, perversitate, spirit analitic steril, prostituție, cultul celebrităților deșănțate, alcoolism, droguri, scientism sau falsă știință, munciuni, etc.

Cum am putea dori să aparținem unei asemenea specii sau tovărășii câtă vreme alte semne, nu mai puțin evidente, vorbesc despre Noua Eră a împlinirii destinului nostru și a gloriei omenești ?

Cât despre cei respectuoși pentru natura lor, acestora le putem da o mână de ajutor, inclusiv până la limita extremă de indulgență și de iubire. Totuși, nu trebuie să riscăm de a fi trași înapoi de sentimentalismul deplasat sau eventualele amenințări polițienești. Terenul acesta este cunoscut. Mulți s-au confruntat cu astfel de situații. Pentru fiecare, vine însă o vreme când, sătul de prostii și de răcăire, spune destul ! Nu trebuie să acceptăm veșnic idioțiile și josniciile inventate și răspândite de unii dintre noi. Acestea constituie de altfel un adevărat inamic al libertății. Securitatea procurată de un astfel de conformism este de natură robotică, animalică. Oricare ar fi prețul ce trebuie plătit, ieșirea din vortex este o necesitate absolută.

DEPROGRAMAREA IMPLANTURILOR MAJORE

Decondiționarea condiției umane

Dacă lumea nu ne convine, de ce totuși o acceptăm? Dacă o acceptăm, înseamnă ca ea ne satisface mai mult sau mai puțin. Practic, nu numai că o acceptăm, dar chiar o apărăm, ne identificăm cu ea !

Civilizația ne dezamăgește sub unele din aspectele ei, precum degradarea mediului înconjurător, batjocorirea naturii, mama noastră a tuturor. Regretabile și de neiertat, acestea au condus la poluarea radioactivă, ce ar putea pune capăt vieții pe pământ, poate chiar existenței sistemului solar.

Nu mai puțin însă, civilizația este sub influența unui soi de centru nuclear al Răului, ce difuzează în lume ignoranța, lășitatea, conformismul și altele. Când găsim o soluție pentru problemele noastre, cu un mic efort ne dăm seama că ea ne-a fost inspirată de « prieteni ce ne vor binele ».

Proteste contra sistemului din care continuăm să facem parte, nu servesc la nimic, noi înșine fiind formați după chipul și asemănarea acestui sistem. Nouă înșine trebuie să ne reproșăm relele sistemului. Pe noi trebuie să ne reformatăm.

Cum ar putea să se elibereze sau să evadeze din acest sistem cel care este chiar produsul lui, care i-a absorbit otrava încă din fragedă pruncie? Pentru aceasta, mai întâi, fiecare trebuie să identifice « implanturile » sistemului în el însuși, înlocuind metodic schemele culturale și psihologice nocive prin altele benefice, sănătoase.

Unii instructori spirituali vorbesc de o decondiționare integrală, fără să propună însă modele de substituție pentru organizarea unei vieți noi. Este motivul pentru care mulți

cercetători se epuizează într-o luptă inegală contra propriilor lor defecte sau implanturi, pe care continuă să le întrețină prin modul lor conformist de viață, prin mentalitatea și comoditățile mic-burgheze de care nu vor sau nu se pot dezbara. Vrem să schimbăm lumea, dar nimic nu schimbăm în noi înșine, nici în jurul nostru. Ce-i de făcut ? Unii renunță la o serie de prejudecăți, rămânând totuși legați de sistemul socio-cultural și moral în care se scaldă de la începuturile « educației » lor. Revoluții și idealiști vor fi decepționați și frustrați să afle că mânia și luările lor critice de poziție le-au fost inspirate chiar de sistemul pe care îl denunță într-un mod pe cât de naiv, pe atât de steril.

Tânărul contestatar cu telefon portabil la ureche, arborând cercei, tatuaje și alte semne ale apartenenței standardizate la grupul uman ce-și învelește fesele cu mutra lui Che Guevara, securistul lui Fidel Castro, este de fapt un bătrân inconștient, caricatură de conformism corect politicește, lepădătură a prezervativelor americano-sovietice întinse pe frânghiile ce au batjocorit, violat și sugrumat Europa, la Nuremberg, etapa inițială a înseminării și implanturilor artificiale de azi. Un astfel de tânăr repetă papagalicește lozincile cu care și-a spoit timpanele, otrăvit mințile, spălat și stors creierul în cadrul dresajului « școlar ». Confuzia totală în care trăiesc, împiedică pe acești tineri să afle adevărul, pe lângă care trec fără să-l vadă. Plini până la refuz de ineptii democrato-mondialiste și iudeo-creștine, ei sunt niște mici burghezi infatuați, visând stereotipia utopică a unei « lumi mai bune », numită de mulți « Rai ». Ei nu s-au ridicat deasupra pestilențialei « culturi » globalizante decât pentru a cădea și mai jos în haznaua minciuniilor răspândite de comisarii și politrucii cu stea în frunte sau sutană pe umeri, idei cu care maestrul oculți și iluminării acestei lumi i-au ferecat în cămașa de forță iudeo-creștină și cătușele electronice mondialiste.

Să nu ne ascundem în falsa pudoare a domnișoarelor ce răsfoiesc în secret reviste pornografice. Ideile noastre provin din nucleul însuși al civilizației actuale, fondată pe o totală și

regretabilă inversiune de valori. De exemplu, dogma umanistă a evoluției omului este piatra fundamentală a idolatriei de tip *New Age*. Ca atare, respingerea dogmei « progresului uman » constituie un element important de decon condiționare și eliberare, de regăsire de sine însuși. Cel ce respinge însă această dogmă idolatrică riscă să fie etichetat drept nazist, rasist, legionar, antisemit, terorist, dușman al omenirii...

Trebuie adoptat un sistem cultural diferit de referință, ceea ce necesită ieșirea din clocitoarea culturalenică ambiantă. Trezirea și purificarea ideologică ne obligă să abandonăm majoritatea ideilor, prejudecăților, credințelor și superstițiilor ce fac din noi ceea ce suntem. Cine este gata pentru asta ?

În ierarhia falselor valori ce ne structurează și care ne-au fost implantate printr-o educație criminală, trebuie să identificăm mai întâi pe cele mai nefaste. Din sentimentalism, acestea ne sunt adesea foarte aproape de inimă. Cultul omului material este valoarea dominantă în civilizația actuală. El trebuie înlocuit prin cultul omului spiritual, sau mai degrabă al unei « ființe spirituale », căci omul muritor, apogeu al creației materialiste, este antiteza divinului.

Spiritualiștii vorbesc de evoluția umanului către divin. Este vorba însă de o neînțelegere. Ca ființă spirituală deplină, omul s-a răscumpărat prin chiar depășirea suportului personalității sale fizice și psihice. El devine astfel o ființă de altă rasă, ale cărei caracteristici urmează a fi determinate, părăsind sau abandonând, în spatele lui, o cochilie vidă. Bătrânul Adam este invitat să se ducă unde și-a nărcat dracu copii...

Cercurile filosofice au cultivat depășirea omului prin realizarea unei ființe supraomenești. În ciuda gânditorilor ce au cultivat supra-omul lui Zarathustra, am rămas la caricatura acestuia : supermanul ideologiei materialiste sau romantico-fasciste, fără să mai vorbim de robotul social visat de socialo-comuniști și de iudeo-mondialiștii actuali.

Pentru spiritele pasionate de absolut, omul definitiv omenesc va fi totdeauna considerat prea omenesc. Purtat de setea sa de transcendență, sufletul orgolios nu aspiră la un supra-om

terestru ci la statutul de dumnezeu. El dorește eternitatea, întreaga eternitate sau nimic ! Starea sublimă nu poate fi atinsă prin simpla ameliorare a omului actual, ci prin depășirea netă a acestuia. Nu putem sublima omenescul căci numic sublim nu este în el. În schimb, putem scăpa de acest omenesc, îl putem abandona odată pentru totdeauna, ne putem deconșiona de condiția umană. Dacă am accepta sofismele spiritualismului, ne-am condamna la iluzia unei imortalități « umaniste » ce nu există în univers.

În afară de savanto-magicienii demenți, corupți și orbi ai scientismului actual, nimeni nu crede în posibilitatea realizării nemuririi în limitele stricte ale materiei, cu toate eforturile masoneriei anglo-saxone și ale Marelui Orient de Franța. Puterile universale vor distruge oare această nebunie? Dacă da, ce ne va fi dat să mai suportăm după vaccinurile criminale, *Codex alimentarius*, alimentele modificate genetic, medicina oficială grefată pe pompele funebre ? Deznodământul ereziei pseudo-științifice nu se va produce prea curând, căci zeii vor permite înălțarea a tot felul de turnuri Babel, înainte de a le prăbuși ca pe orice construcții pe nisipuri mișcătoare. Ei vor permite realizarea parțială a nebuliei, fără de care omenirea nu va putea trage concluziile de rigoare.

Devenirea omului terestru nu merită niciun interes întrucât el nu există decât pe planul fizic, considerat ireal la nivelul universului. Pe de altă parte, greșelile trecute ale omenirii vor fi pedepsite cu severitate. Starea noastră actuală de existență este ea însăși o pedeapsă. Nebunia ne face să sperăm o iertare, o amnisie cerească prin grație extraordinară. Lucrul însă este imposibil, ba chiar contra-productiv, din punctul de vedere al conștiinței.

Legile universale au fost violate din plin și neîntrerupt încă din vremuri imemorabile. Ordinea cosmică va fi restabilită, oricât ne vom văicări și vom strânge din dinți. Setea noastră de justiție va fi împlinită. Nu însă pentru satisfacerea plăcerii de a asista la pedepsele dantești, deja vizibile, ci pentru că în afara

unei severe pedepse nu există altă cale pentru a ne trezi din iluzia materială.

De vreme ce ruperea noastră din lanțurile lumii fizice este inevitabilă, putem anticipa acest lucru. Cei ce vor reuși, vor economisi suferințele transmigrării purgatoriale. Cu cât întârzie această eliberare, cu atât sporește datoria noastră karmică. Aceasta nu scade în niciun caz, întrucât totul se complică la infinit, după cum viața ne-o arată limpede.

Cea mai tenace condiționare umană, de care trebuie să ne rupem este ideea de evoluție, care ne întârzie și ne împiedică să ne realizăm destinul.

Să considerăm cu atenția cuvenită termeni precum « evoluție » sau « progres », pentru care școala mincinoasă, profesorii și maștri corupți ne-au inoculat un adevărat cult. De ce oare categorii diferite precum ateii sadea, babele superstițioase, naivii idolatriei mesianice și alții cred cu toții în evoluție, în progres ? Ne-am lăsat păcăliți generație după generație, fără să înțelegem că o astfel de naivă aspirație nu înseamnă nimic, nu rezolvă nimic.

Implantul acesta seducător ne dă speranța într-un progres automat al condiției umane până la aceea a divinității, idee la fel de falsă ca aceea a evoluției maimuței până la condiția umană. Speranța într-un progres spiritual și material amăgește de mult întreaga omenire. Măine, mereu și mereu mâine...

Plasând omul în centrul universului, umanismul s-a fondat pe progresul infinit al particularismelor omenești. Se știe însă. Din victorie în victorie și din succes în succes, progresul conduce la dezastrul final ! De aici decurge ideologia modernă a materialismului spiritual, care nu este altceva decât ateism sub mască religioasă. Să facem efortul de a înțelege, de a fi conștienți. Deși cercetători și căutători ai adevărului, am fost seduși mai mult sau mai puțin, adoptând o formă de spiritualitate tip *New Age*. Într-o măsură sau alta, propaganda puternică ne-a atins pe toți.

Dorim să ne eliberăm, aspirăm la o conștiință nouă, dar nu ne putem rupe din civilizația materialistă ce ne-a pocit sufletește.

De aceea, adoptăm materialismul spiritual, continuăm pe calea iluziilor idealiste pământești, în loc să alegem eliberarea totală și definitivă, răscumpărarea din robia încarnărilor pământești. Sclavajul, atașamentul la materie este puternic și complex. Rari sunt cei capabili de eliberare prin propriile lor eforturi. Simulacrele, aparențele, perdelele de fum ce deformează și ascund realitatea trebuie extirpate. Câtă vreme ne drogăm cu iluzii umaniste și surogate idolatro-mesianice, pentru fiecare cap tăiat, ca în poveste, balaurului îi cresc alte trei ! Dacă facem însă efortul de a smulge acest implant major, deschidem o astfel de viziune despre lume încât iluziile culturale și falsele credințe vor cădea la pământ.

Să luăm în considerație sistematic și metodic tot ce împiedică, accesul la adevăr. O simplă privire ne arată că este vorba, în primul rând, de însăși natura închistată și penitenciară a sistemului cultural în care trăim. Nimeni nu scapă neatins de cătușele ideologico-religioase ce domină lumea. Din cea mai fragedă vârstă, fiecare dintre noi a fost dresat astfel încât să accepte fără să clipească Ordinea Mondială actuală. Printre aceste mijloace de dresaj, locul central îl ocupă credințele ce structurează viziunea noastră despre lume. Pe deasupra, din punct de vedere sentimental, suntem atașați și dependenți de aceste credințe. Dacă vreunul dintre noi ar afirma că și-a elaborat singur viziunea sa despre lume și valorile morale corespunzătoare, ar fi considerat nebun. Cele în care credem cu tărie ne-au fost impuse prin complezența noastră pentru ideile seducătoare, aparent generoase. Cazul internaționalismului proletar de până mai ieri, al imperialismului globalo-mondialist de azi, dar și al unor dogme precum procreațiunea feciorelnică, infailibilitatea papală, transformarea miraculoasă a pâinei în corpul Domnului, a vinului în sânge, înghețarea apelor, învierea morților și alte bazaconii pentru toate categoriile de scleroză mintală. Iluzia libertății de gândire trebuie subliniată cu tărie. Ea poate genera falsa convingere că ideile noastre sunt cu adevărat ale noastre, că nu ne-au fost băgate în cap cu forța de unii sau alții. La o privire sinceră și lucidă, fiecare va

admite însă că trăiește într-o pușcărie cu gratii invizibile, fiind silit să se hrănească cu ce i se dă și să facă ceea ce i se spune. În lumea noastră, granițele sunt mai invizibile ca niciodată, fiind la nevoie infraroșii, ultraviolete, de domeniul ultra-sunetelor, al sateliților ce ne urmăresc din înaltul cerului. Ei îngrădiți de « lege » plăcerilor se lasă și sucul cel mai dulce pământului i-l sug, ne-a prevenit poetul. Să nu uităm: înainte de a fi asasinat, Eminescu a fost mai întâi ucis moralicește, prin internare la balamuc... Nu i se putea ierta faptul de a fi scris că « Vouă vă pune lege, pedepse vă măsoară când mâna v-o întindeți la bunuri zâmbitoare / Căci nu-i iertat nici brațul teribilei nevoi... » Acesta este oare prețul pe care trebuie să-l plătească cei ce aspiră la o viață lucidă, propria lor viață, pe propriile lor picioare ?

Problema ce se pune încă din primii ani de viață este dacă putem avea încredere în ceea ce familia oarbă și școala adesea mincinoasă și criminală ne învață că ar fi « bine », respectiv că ar fi « rău ». Principii morale aparent incontestabile ne sunt introduse cu forța în subconștient. Ajunși însă adulți, la ora când credem că, în sfârșit, am deschis ochii, trebuie oare să acceptăm în continuare aceste principii ? Putem oare înceta de a crede în ele ?

Pentru unii dintre noi, nu foarte mulți, a venit timpul să facem cu adevărat tabula rasa, o adevărată plecare de la zero, evitând erorile metodice ale unui Descartes, de exemplu, ce-și visa în urmă cu aproape patru secole naivul *Dubito ergo cogito...*, după care latră încă catedrele și cursurile de « Filosofie » din școli și universități.

Binele și Răul

Unii au vrut să gonească « răul » din lume. Acesta este însă o față a realității lui... unde dai și unde crapă. Răul, întunericul, « tenebrele » există de când lumea și pământul, fiind vorba de un pol nediferențiat al energiei universale. Rău cu rău, dar mai rău fără rău, spune proverbul. Absența răului se confundă cu absența binelui, după cum fără umbră nu este nici lumină.

Tenebrele constituie partea cea mai secretă a Universului. Acolo trăiesc entitățile a căror funcțiune este opoziția față de ierarhiile sau entitățile luminoase. Fără această opoziție sau luptă, nici unele, nici celelalte nu s-ar putea realiza pe deplin, nu și-ar putea împlini cu adevărat misiunea lor respectivă. Războiul între forțele luminii și cele ale tenebrelor este un joc cosmic în care fiecare își asumă rolul, luptând pe viață și pe moarte contra partenerului ce i se opune. Refuzarea acestei lupte înseamnă golirea vieții de orice conținut, sterilizarea sau pasteurizarea cosmică, cazul alimentelor sterilizate, moarte, cadaverice, pe care mulțimea le cumpără fără să știe că de fapt cumpără un cadavru, ce îi va desăvârși cadaverizarea inițiată de familie, școală, biserică, tembeliziune, etc. Pe plan universal, Binele constă în împlinirea unei binecuvântate dialectici, o luptă veșnică între două principii opuse.

În lumea concretă, binele și răul sunt forțe într-un echilibru relativ. Asupra oricăruia am acționa, celălalt va fi cu necesitate influențat și el. Cultivarea binelui întărește sau consolidează răul în egală proporție. Tocmai de aceea, de altfel, lumea este supusă influenței a două loji oculte, « albă » și « neagră », ce colaborează pentru a menține echilibrul între bine și rău. Omenirea se crede de partea binelui, dar se supune orbește ordinilor răului, neputând de fapt să facă altfel. Idealizând

binele pământesc, omenirea deschide porțile unui rău pe măsură, ca în domeniul științific, de exemplu, în cadrul căruia ameliorarea condițiilor fizice crează o înclinație compensatorie către noi nenorociri. De exemplu, pentru a precipita venirea Antichristului nimic nu este mai eficace decât credința ardentă într-o salvare mesianică.

Conform codului biblic, « Binele » este un proces de armonie formală, iar « Răul » o energie puternică, obscură, distructivă, non armonioasă. În ordine terestră, nu există Bine absolut, întrucât Binele superior s-ar schimba într-un rău terifiant dacă ar materializa în planul pământesc, ce îi este străin, forța sa veritabilă. O analogie expresivă pretinde că Dumnezeu este un foc devorant. Biblia pomenește la tot pasul de « mânia lui Dumnezeu ». În Cartea lui Iov, Satana este prezentat ca un servitor al lui Dumnezeu, a cărui funcțiune este de a verifica forța credinței și rezistenței morale a « oițelor »... Altfel spus, Cartea lui Iov ne prezintă un Satana ce lucrează pentru consolidarea binelui.

Cunoașterea reală a binelui și a răului este un tabu, căci cel ce va descoperi veritabila funcțiune a acestor doi parteneri energetici opuși va cunoaște jocul contrariilor și va deveni « asemenea cu Dumnezeu ». Pe planul existenței, în care ne găsim, omenirea nu poate suporta contemplarea Răului în toată profunzimea lui. Ne complacem în iluzia sau reveria unui « bine » sentimental superficial, întrucât viziunea Binelui absolut este rezervată dumnezeilor, singurii capabili de a suporta această incomensurabilă putere.

Binele divin este o forță sacră la adăpost de orice atingere. Cât despre rău, sataniștii amatori și alți adepți de « mână stângă » sunt departe de a-și imagina veritabila lui natură.

Punerea lucrurilor în adevărata sau propria lor perspectivă ne permite de a nu ne identifica cu « binele terestru » ce se exprimă în procesul celular repetitiv. Pentru orice verzi și uscate, obișnuim să spunem că « este bine », dacă asta ne aranjează. Pentru noi, binele este confortul, securitatea, pacea, îmbogățirea materială; răul este ceea ce rupe existența

rutinieră, pericolele de tot felul, războiul, schimbările nedorite, moartea. Ceea ce nu ne place, ceea ce contrazice speranțele și certitudinile noastre este considerat rău. În ochii noștri, moartea este considerată un rău, deși din punct de vedere ceresc ea este o grație absolută. Binele idealist, conform cu filosofia umanismului, ne închide în crisalida pământească, transformându-se într-un rău ce va trebui sfârșit de puterile regeneratoare pe care le considerăm dăunătoare. Trebuie să ne deconționăm de prejudecățile cu privire la bine și la rău, de credințele rezultate dintr-o interpretare pe dos a sensului real al diverselor Scrieri Sfinte.

Dovada o constituie chiar *Biblia* jidovească, din care înțelegem că binele este numit « *Tov* ». Literele ce structurează acest cuvânt exprimă un proces celular repetitiv. Se spune despre un lucru că este bun pentru că este formalizat. Binele deci este ceea ce proliferază, durează și satisface pulsivitatea naturală către expansiunea formelor. Răul biblic este numit « *Raa* ». Cuvintele acestei formule exprimă o schimbare internă continuă.

Se zice despre un lucru că este rău, în măsura în care el amenință ordinea securitară din universul nostru fizic. Răul constă în răsturnarea valorilor omenești. El este însă de asemenea factorul ce împiedică lucrurile să se fixeze, să se blocheze sau înghețe pe vecie în cadrul materiei. Când binele iluzoriu înlănțuie sufletul la existența limitată pământească, răul este cel ce pune capăt acestui proces nu nedorit în imediatul lui, dar oricum negativ prin consecințele pe termen mai lung. De aceea înțelepciunea populară zice unde dai și unde crapă, sau rău cu rău dar și mai rău fără rău !

Ideile noastre false despre bine și despre rău constituie un implant pe care trebuie să-l identificăm. Nu se pune problema de a ne situa sistematic de partea răului. Se cuvine să înțelegem însă tendința de a confunda ceea ce ne eliberează cu ceea ce ne alienează. Punctul de plecare al umanitarismului, de exemplu, este un sentiment « bun ». Apoi însă, în dezvoltarea lui, el antrenează mizeria omenească pe o scară superioară. La rândul

lui, pacifismul tensionează relațiile dintre oameni, conducând adesea la război. În numele binelui ideal care este pacea, pacifismul blochează neutralizarea firească a tensiunilor dintre oameni, conducând la agravarea neînțelegerilor, a terorii și războaielor. Procesul poate fi observat de toți cei ce caută adevărul de bună credință. Lucrul este evident atât în cadrul vieții fiecăruia, cât și la nivelul întregii lumi.

În plan omenesc, nimic nu justifică zicale precum cele « să moară și capra vecinului » sau « cine sapă groapa altuia sfârșește prin a cădea el însuși în ea ». Nimic nu ne îndreptățește să credem că ne putem face bine nouă înșine, făcând pentru aceasta rău aproapelui... Nu trebuie însă nici « să facem binele » dintr-o perspectivă sentimentală, cre(ș)tino-lacrimogenă, umanitară. Civilizația noastră practică tirania binelui, care va atrage o reacție contrară, un cataclism sau răzbunare naturală din partea forțelor refulate. Maeștri oculte ce conduc lumea știu foarte bine că inima omului este sensibilă la amorul sentimental. De aceea, ei conduc lumea printr-un soi de idolatrie a binelui caricaturizat pe plan multicultural, pluriracial, imperialisto-global. Internaționalismul proletar sovietic a fost înlocuit cu iubirea necondiționată, despre care se scriu atâtea în cadrul propagandei și teologiei *New Age*.

Iubirea aceasta nefirească, falsă, superficială, idealistă ar putea genera un fel de barieră energetică în jurul lumii, ceea ce va împiedica intrarea forțelor divine transformatoare în atmosferă. Ușor de imaginat că această luptă este inegală. În final, rezistența omenirii, ce dorește și încearcă să evite « judecata lui Dumnezeu », va fi zdrobită.

Venită din spațiul universal, iubirea caută drum către inimile noastre. Să îi lăsăm cale liberă, chiar dacă aceasta presupune distrugerea convingerilor și a blindajului securitar ale eului nostru muritor. Să nu ne încâldășim cu masele sentimentale ce militează pentru blocarea acțiunii justiției și adevărului în numele protejării unei ordini terestre imorale și nedrepte, deja condamnate. « Cine v-a învățat să fugiți de judecata ce se apropie », spune profetul.

OMUL NUMIT ADAM

Adam semnifică un lucru clar și anume: că principiul de conștiință (A) este dizolvat în sângele naturii umane (DAM).

Sângele cald (37°) permite menținerea în stare de letargie a principiului conștiinței. Dacă sângele se răcește, prin încetarea funcțiilor vitale, sau se supra-încălzește în cadrul stărilor febrile avansate, principiul conștiinței este expulzat în afara corpului, ceea ce numim moarte.

Pentru a se manifesta, principiul conștiinței va căuta un alt corp omenesc, cu sânge cald, puțin sub 37°, funcție de un tip rasial sau altul. Se înțelege importanța și caracterul de « tabu » al sângelui, în cadrul tradițiilor magice. Purificarea sângelui și riturile sacrificiale pentru captarea esenței acestuia constituie unul din cele mai teribile secrete ale actualei civilizații. Mitul universal al sângelui atinge nu numai sacrificiul pe altar al animalelor cu sânge cald, nu numai ofranda sângeroasă a lui Christos pentru răscumpărarea sufletelor, ci întreg domeniul transfuziilor sanguine, « științifice » chipurile, cu care se ocupă deopotrivă șamanii, vrăjitorii, rabinii și alte categorii de funcționari ai Sfintelor Duhuri, știința numită Medicină, Ministrele Sănătății de pretutindeni, diverse oraganisme guvernamentale, fără să mai vorbim de traficul ilicit cu sânge omenesc și anumite componente ale acestuia. Prețul sângelui se explică prin misterul impregnat în acest organ fundamental al corpului omenesc. Adam-ul pământean este extras din pământ. « Omul este ca iarba câmpului, ce se taie și se aruncă pe foc ! », spune Evanghelia.

Cartea *Genezei* se ocupă de evoluția formelor fizice, nu de esența spirituală. De când Adam și-a uitat esența sa superioară, el s-a identificat cu forma sa corporală și cu psihicul ce rezultă din frecușul sistemului nostru nervos cu lumea înconjurătoare.

Adam și-a încropit astfel un suflet de substituție, un suflet muritor.

Acest suflet trebuie să moară în repetate rânduri, în cadrul unui ciclu de reîncarnări ce nu se va sfârși decât atunci când esența spirituală de origine va fi restaurată. Pe durata acestei perioade de uitare infinită sau până de memorie pe care o numim « Istoria Omului⁶² », Adam se complăce a crede că este o ființă reală și autonomă. De fapt, este vorba de o iluzie. Adam posedă un psihic mai mult sau mai puțin crepuscular, pe care îl confundă cu rațiunea. Câtă vreme însă principiul nemuririi din el zace în stare latentă, Adam și urmașii lui rămân simple creaturi muritoare. Creatura adamică este numită « om », ceea ce trebuie înțeles drept « creatură dotată cu o viață provizorie, văduvită de principiul nemuririi ».

Omul, ființa formală muritoare a devenit miza unei religii-surogat sau de substituție numită umanism. Demis din poziția sa inițială, Adam s-a proclamat și încoronat « rege al creației »,

⁶². De peste 25 de secole, pe planul științei Istoriei, cercetătorii occidentali continuă variațiunile pe vechiul canevas trunchiat de Tucidide și Herodot. După celebrele sale *Trilogii*, în *Ființa Istorică*, Lucian Blaga a identificat trunchierea tucidido-herodotiană, arătând limpede în ce constă « Istoria », « Cultura » și mai ales « Omul », singura « *Ființă Istorică* » din Univers, nici înger, nici demon, nici dumnezeu... Poate « Ælf », de ce nu, cum crede autorul. Până acum însă, nimeni nu a cercetat cu adevărat perspectiva deschisă de Blaga, epigonii acestuia limitându-se la litanii hagiografice amestecate cu recitaluri poetice la țambal, sub semnul versului eminescian : « *Și deasupra tuturor va vorbi vreun mititel / Nu slăvindu-te pe tine, lustruindu-se pe el !* ». Pe lângă nebănuite și fecunde valențe înțelegătoare, perspectiva blagiană pune capăt maniei veșnicei reveniri la Adam, *Biblie* și fabulele iudeo-creștine. A încerca explicarea omenirii numai prin comentarii peste comentarii și litanii peste litanii la mereu aceleași suspecte surse jidovești revine la o insultă adusă omenirii. Chinezii, indienii, australienii, toate popoarele Americii și atâtea altele nu au auzit încă de tovarășul Adam și poveștile biblice pentru handicapării istoriei. Cresc oameni și-n alte părți, nu numai pe malul Iordanului ! Chiar nu putem pune capăt iordaniadei, imperialismului adamo-biblic în cercetarea istorică, filosofică sau religioasă ? (N. T.).

uitând că situația sa actuală este diferită de cea inițială, în *Edenul* multidimensional din care a fost exclus prin « cădere », adică printr-o pierdere a conștiinței universale.

Conștiința de supraviețuire în cadrul spațio-temporalității este una de urgență, un fel de roată de rezervă, limitată la puterea mintală concretă. Simplul exercițiu al acestei penibile puteri sau facultăți de gândire, foarte redusă față de veritabila inteligență universală, a împins omenirea adamică să se creadă culmea creației. De aici a rezultat iluzia extravagantă cu privire la propria sa identitate, o personalitate muritoare căreia în cele din urmă i s-a consacrat un adevărat cult. S-a uitat astfel lumea superioară inițială sau de origine, în cadrul cărei esență noastră spirituală a fost cu totul alta, esență spirituală devenită între timp latentă.

Deși sufletul nostru spiritual pare mort, îi resimțim prezența și aspirăm din toate puterile să ne întoarcem către Dumnezeu. Aceasta presupune însă o luptă contra egoului nostru muritor, ce aspiră să își prelungească existența. Din această cauză, omul este într-o situație penibilă, ca și cum ar poseda două suflete. Pe de o parte, omul este atașat existenței spațio-temporale materiale în care s-a încarnat, pe de alta aspiră să se elibereze, să evadeze din această existență.

Odată demis din poziția sa de origine, Adam a respins la rândul lui dumnezeii și lumea superioară, devenind un umanist narcisic, adorator de sine însuși, nemaivând decât un singur scop, o singură aspirație : prelungirea și menținerea existenței în această lume inferioară. De aici rezultă erorile și aberațiile pe care le constatăm în civilizația actuală, inversiune a ordinei universale autentice. Omul pământean este o ființă inversată, caricatura unui dumnezeu ce încă se crede dumnezeu, lucru ce se explică prin persistența amintirii subconștiente a stării glorioase arhaice. Proiectul omenesc de obținere prin știință a unui supra-om terestru este o parodie a nemuririi cerești. Omul, prea omenescul om sfârșește prin a-și pierde mințile.

Ieșirea din impasul falsei religii umaniste implică zdrobirea și ruperea de structurile acesteia din noi înșine. Lucrul nu este

prea greu de realizat. Pentru aceasta însă trebuie să înțelegem că identificarea cu o creatură muritoare conduce la veșnicia de suferințe a omului terestru, ce începe prin orgoliu și sfârșește în demență. Celor ce cred că exagerăm le replicăm cu anticipație că satanismul contemporan este demență, lucru cu care toată lumea sau aproape va fi de acord. O demență însă ce decurge din umanism ! Oricât ar fi el de adevărat, nu toți vor fi de acord cu acest adevăr. Cum să-i lămurești pe microbiștii de la Rapid că Steaua sau Dinamo au și ele dreptatea lor. Dar pe iudeo-creștini, cum i-am putea face să accepte că Biblia sau Talmudul nu epuizează lumea, cu atât mai puțin pe Dumnezeu! Fanatismul ideologic și terorismul intelectual sunt la fel de solid instalate printre teologii religiilor ca și printre microbiștii echipelor de fotbal. Oamenii din toate cele fac icoană și simbol ! Și teologia, și microbismul. Două idolatrii !

Să ne debarasăm de seducții idolatrice umaniste precum egalitarismul, democrația, drepturile omului, progresul, științele materiale, etc. Este vorba de un test de luciditate. Suntem sau nu suntem capabili să smulgem din spiritul nostru aceste false valori ? Dificultatea constă în faptul că ni s-a băgat în cap că aceste false valori reprezintă binele.

Rari sunt cei ce riscă să fie etichetați fasciști, legionari sau revizionști pentru simplul fapt că nu vor să creadă în omul construit de umaniști. Cei ce aspiră să se elibereze de condiționarea specifică modernismului, trebuie să renunțe la iluziile idolatriei umaniste, care l-a plasat pe omul muritor în locul cuvenit dumnezeului de origine. Este vorba de fapt de un fel de nouă credință, pe care o putem considera idolatrică. Personal, nu cred în niciuna din valorile ei idealiste sau materialiste. Mă despart și mă disociez de acest umanism idolatric, pentru a-mi regăsi propria mea conștiință spirituală nemuritoare. Omul pământean este blestemat și condamnat. Nu e cazul să ne identificăm cu el. Oricât ar fi el de demn de milă, nu îl putem ajuta încurajându-l în sensul iluziilor sale idealiste, când pretinde că de acum vrea să repare ceea ce a stricat, adică să salveze lumea pe care chiar el a dus-o la malul prăpastiei.

Incapabil să își repare erorile și crimele comise, mai devreme sau mai târziu omul va apela la un salvator, pe care nu i-l va putea procura decât Satana în persoană.

Umanismul este satanism, întrucât dacă Dumnezeu a creat inițial un prototip ceresc după chipul și asemănarea sa, omul demis, exclus și gonit din paradis, l-a creat pe diavol după chipul și asemănarea lui. Se impune realizarea unei mutații divine, ceea ce presupune abandonarea modelului uman.

Va veni ziua când *Ælful* ceresc își va desfășura aripile lansându-se în azurul albastru, abandonând în urma lui carapacea vidă, cadavrul omului pământean. Dacă *Ælful* divin continuă să se identifice cu omul, va fi antrenat din ce în ce mai jos în căderea acestuia, până la stadiul de robot insectoid, creatură monstruoasă nemuritoare poate pe jumătate, proiectul însuși de evoluție vizat de anumite confrerii oculte, în ce privește omenirea pământeană. La ora actuală, omenescul întruchipează o cauză total pierdută.

CREȘTINISMUL

Bilanțul provizoriu al unei operațiuni de răscumpărare

Creștinismul lacrimogen și sentimental ne-a dezarmat. El ne-a dat pe mâna unei mafii exploatare ce utilizează pacifismul nostru ramolit contra noastră înșine, în cadrul unui război secret, nedecarat oficial. Scopul acestui război este aducerea noastră la sapă de lemn, pe plan economic, degradarea și compromiterea noastră totală pe plan ontologic-existențial, pe plan social și cultural.

În vreme ce noi luptăm pentru a supraviețui, mafia prădalnică exploatare este în război contra noastră, pentru a-și păstra pe mai departe nemeritatele privilegii de care se bucură. Pacifismul, milostenia și milogeala creștină au constituit pârgă principală a dezarmării noastre materiale mai întâi, apoi a pocirii noastre spirituale și sufletești. Credinciosul creștin nu pricepe că de fapt Christos a venit cu sabia în mână, nu cu pacea. El a fost dresat să se supună orbește autorităților mafioate prădalnice, pe care nu le poate considera ca atare fără să încerce un puternic sentiment de culpabilitate. Credinciosul confundă aspiția sa legitimă către dreptate și justiție socială cu ura față de aproapele. Idealul lui este un fel de dragoste nătângă, idioată și nediferențiată pentru tot ce mișcă, după modelul întoarcerii spre palmuire a celuilalt obraz ! De secole și milenii, sclavul credincios și îndobitocit își iartă călăii. În rătăcirea lui, adesea îi crede binefăcători pe aceștia, atribuindu-le uneori chiar Premiul Nobel pentru Pace – premiu care, în treacăt fie zis, a ajuns o contra-referință, o rușine, criteriul suprem probabil în materie de infamologie. Unii dintre cei mai blestemați criminali de război, de pace și contra umanității au fost blagosloviți cu infamanta distincție satanică. Alții,

dimpotrivă, oameni cumsecade, binefăcători și chiar eroi ai popoarelor lor, au fost acuzați și condamnați pe nedrept, la moartea prin ștreang, de exemplu.

Am fost dresați și domesticiți. Am fost dresați să îngenunchem în fața călăilor noștri, să le lingem labele și potcoavele. Când un revoluționar, un erou, un adevărat Făt Frumos sau Fiu al Neamului său își îndreaptă cuvântul demascator și sabia către mafia ce umilește și exploatează un popor sau întreaga omenire, în loc să îl urmărim și să-l ajutăm în misiunea lui salvatoare, îl blestemăm sau tolerăm să fie ucis mișelește de mafia exploatoare. Aceasta i-a ucis pe Horia și Cloșca, pe Tudor, Corneliu, pe Ion... Ea ne ucide pe toți. Pe unii la foc domol. Pe alții în focul războaielor aprinse, invariabil stinse cu sângele nostru. Mulțimea « oițelor » credincioase se dovedește incapabilă să înțeleagă justa, sfânta mânie a lui Cain, primul revoltat din istorie și probabil din mitologie. Incapacitatea și indiferența « oițelor » a înarmat pe Basta contra lui Mihai la Turda, pe Iordache contra lui Tudor la Târgoviște, pe Carol contra lui Corneliu la Tâncăbești, pe Ana Pauker și ceilalți contra mareșalului Ion Antonescu. Eroii cainiți sfârșesc invariabil de sabie, glonț sau ștreang, iar cei pentru care acesta își dă viața nu sunt în stare să priceapă pe ce lume trăiesc. De acea sunt mulși, beliți și tunși la infinit, culeși de poliția « Chiorului », precum cloșca de pe ouă !

Istoria, se spune, ne învață că aceasta nu a învățat niciodată, pe nimeni, nimic. Ea ne arată, în orice caz, că istoricii nu au înțeles ce este, în ce constă Istoria. Aceștia au confundat-o cu o « povestire sau poveste » mai mult sau mai puțin adevărată ori falsă. O dovedește faptul că, invariabil, « oițele » destinate abatorului social ling mâinile « falșilor păstori ». Cum se explică acest lucru ? Cât privește epoca mai recentă, faptul se explică prin aceea că falșii ierarhi și preoți creștini și-au dresat « oițele » în sensul valorilor deviate ale unui iudeo-creștinism sentimental, mincinos și decadent.

Pentru creștinii timorați, răul este de acum virtual. Pentru ei nu există alt rău decât acela pe care îl văd ei, din perspectiva

idolatriei bisericești și a imperfecțiunii lor morale. Alt dușman nu avem, chipurile, decât acela pe care ni-l arată Tanti Biserica, Tușa Moscheea sau Bunica Sinagogă. În felul acesta, în cadrul unui război sufletesc interior, creștinul, musulmanul, jidanul și oricare alt credincios se înverșunează contra lui însuși, pentru a-și domina gândurile și simțirile intime, rele chipurile. Acestea însă, nu sunt neapărat și necesarmente rele ! Credinciosul creștin mai ales, cea mai de dârloagă vită a zilelor noastre, nu vede că tendințele, trăsăturile, comportamentul lui absurd i-au fost implantate prin chiar cultura și religia în care, vreme de secole, s-au complăcut strămoșii lui. Este mai simplu să te culpabilizezi, să te pălmuiești singur, decât să te confrunți cu agenții Satanei, cu Chioru, Marinescu, Bengliu, Macoveanu, Stroe, Stalin, Churchill și ceilalți.

Ne atacăm și ne păluim cu înverșunare pe noi înșine, în loc să luptăm deschis și demn contra unui sistem ce a generalizat sclavia la nivelul întregii omeniri. Prin esența lui, creștinul este o ființă însetată de siguranță și confort. Pentru acestea, el duce o dificilă luptă morală contra lui însuși, fără să pună în lumină și în cauză pe cei ce au făcut din el o « oiță ». Nu exagerăm și nu suntem primii ce vedem astfel lucrurile. Într-un vers faimos dintr-un poem vestit, Eminescu pune întrebarea : « Căci de-ar lipsi din inimi speranța de răspaltă, după ce-amar muncirăți mizeri viața toată, ați mai purta osânda ca vita de la plug ? ». În sfântul lui tembelism, cre(ș)tinul merge și mai departe încă : grație mizeriei suportate cu « evlavie », el speră să cucerească sfințenia și Impărăția Cerurilor... Mândru de mizeria și de decadența lui, creștinul linge ghiarele ce-l sfâșie, mulțumindu-le exploataților și călăilor de a fi făcut din el o caricatură cu chip de om, un rahat de înrămat și atârnat pe zidurile spoite ale închisorilor sufletești numite biserici.

Dintr-o altă perspectivă, întrucât creștinul modern a trecut prin învățământul obligatoriu tembelizant, el cunoaște literele, vocalele, consoanele, face propoziții... dar nu mai crede în diavol ! Bătrânul Satana al strămoșilor este de acum în șomaj, nu mai contează decât ca imagine virtuală. De vreme ce răul nu

mai există, suntem liberi să cădem în și mai rău, din lac în puț, făcând din noua și dubla cădere prilejul unui ridicol și inconștient orgoliu idolatric.

Divolul a dispărut și din lumea vizibilă și din cea invizibilă. De aceea, nimeni nu denunță falșii oameni de știință, savanții demenți ce fabrică vaccinuri criminale, ce modifică genetic fructele, legumele, cerealele, otrăvind și desfigurând totul în jurul lor. Nimeni nu denunță cârdășia financiaro-farmaceutico-medicală, nici pe cea financiaro-chimico-alimentară, cârdășia politico-financiară, politico-religioasă-financiară, etc. Aceste cârdășii mafioate, falșii ierarhi și preoți din fruntea idolatriilor bisericești, falșii savanți și laureați ai Premiului Nobel, falșii politicieni și falșii oameni de stat sunt demoni veritabili, draci-împielitați, încarnați printre noi. Nimeni însă nu-i condamnă. Biserica are afacerile ei cu acești bandiți, credincioșii sunt simple « oițe » de tuns și jupuit șapte piei, ateii ei înșiși sunt mutilați sufletește de falsa educație creștino-umanistă. Foarte rar se întâmplă ca un politician, savant dement sau mitropolit mafiot și escroc să fie condamnat public și tras cu adevărat la răspundere. Așa ar fi trebuit să se petreacă lucrurile cu « preafericitul » Teoctist, pramatia din fruntea Bisericii Ortodoxe Române, vinovat de multe, inclusiv de a fi ordonat închiderea porților Catedralei din Timișoara în fața gloatei ce căuta un refugiu, în timpul evenimentelor din decembrie 1989.

Partizanii iubirii necondiționate, incapabili să se înțeleagă cu aproapele vecin de palier, vorbesc de necesitatea iubirii și a rugăciunilor, inclusiv pentru mafia « reptiliană » și creaturile vampirizante ce ne guvernează. Liturghie după liturghie și secol după secol, Biserica se roagă pentru toți mafioții și tâlharii, pentru uneltele tovarășului Satana...

Nu este normal să nutrim ură pentru rău. Acest lucru poate fi chiar mai rău decât a ucide. Psihologii acordă circumstanțe atenuante criminalilor, care adesea au o scuză, un mobil, un ceva care explică și uneori chiar justifică gestul insuficient sau deloc cugetat. Creștinul iartă adesea din oficiu, ceea ce înseamnă că el nu mai are un adversar, contra căruia să verifice

forța Binelui în care crede. Nemiavând adversar, creștinul nu mai are nevoie nici de Dumnezeu. În consecință, Christosul lui a venit pe lume pentru a se afla în treabă. Pentru astfel de falși creștini, Christos a venit degeaba pe pământ. De aici provine trista realitate : creștinii nu mai cred în nimic. Dacă totuși se roagă și chiar imploră un fel de Christos după gustul lor, este pentru ca acesta să coboare pe pământ pentru a le procura lor o viață liniștită, grăunțe din abundență... Dacă porcii s-ar creștina, sindicaliza și s-ar pune pe rugăciuni, ar cere oare drepturi și libertăți porcine, sau grăunțe, 50% în plus, cum cereau profesorii ieri-alaltăieri ?

Cauza apatiei generale față de diavol, politrucii și servitorii acestuia se reduce la « grăunțe », la a mânca! Pentru a mânca porcește închidem ochii în fața ororilor. Revolta ar conduce la punerea în discuție și refuzul atâtor lucruri încât viața liniștită și la căldurică a creștinilor de profesie ar deveni imposibilă. Valoarea supremă stă în curajul de a lua decizia conflictului, în a o rupe cu pacea căduță și mic burgheză a burților pline de sărmăluțele distribuite de intendența managerială a Patriarhiei Ortodoxe. Luciditatea în orice problemă este un atribut al sufletelor războinice, ale adevăraților luptători. Această luciditate îngheață însă sângele în vinele căldiceilor creștini ce întorc obrazul și spre a fi palmuiți și sărmăliți ! Palmuiții și sărmăliții se tem de adevăr. Nici prin gând nu le trece să își dea viața pentru el. Veșnic flămânzi și nesătui, viața lor este o coadă. Coadă cu mâna întinsă către grăunțele dătătoare de porcie. Porcia este fericirea nu dementială ci managementială, singura ce încapă în mințile scoșilor din minți din fruntea bucatelor pravoslavnice și bisericesti actuale.

Totuși, se știe și aceasta : revolta primară, ridicarea pumnului către principate, tronuri și dominații este deșartă. Revoltații din istorie, revoluționarii sunt adesea agenți inconștienți ai mafiei oculte ce finanțează revoluțiile. Nimic bun, valoros și nobil nu poate veni pur și simplu de jos. Revolta spontană a maselor este necunoscută în istorie. Fără excepție, toate zisele revoluții au fost manipulate de mafiile oculte financiare, religioase,

dinastice, etc. Masele nu doresc decât să își umple mațul, să se distreze, să se cufunde în porcie. Justiția socială se reduce veșnic la formula *panem et circenses*.

Creștinul modern se identifică cu masa. De aceea, sfârșește prin a crede că Isus Christos a venit pe pământ pentru a aduce maselor grăunțe, sarmale, confort, eliberare socială. Programul « transcendent » al creștinului ortodox, catolic, protestant sau neo-protestant se reduce la pâine și la pace... Pacea de a merge pe stadion să urle, de a merge la discotecă, în vacanță, lucruri nu prea depărtate de ceea ce se numea cândva *circenses* !

Cât despre creștinul mai spiritual, ce aspiră la iubire, idealul acestuia se reduce la stabilirea pe pământ a unei parodii a regatului ceresc, caricatură a iubirii divine, pocită și degradată la nivelul umanismului. Acesta este tristul rezultat al celor 18 secole de creștinism.

Actualmente, suntem probabil la nivelul cel mai de jos al decadenței. O decadență ce s-a produs sub semnul crucii și de care creștinismului nu se poate disculpa. De altfel, foarte puțin numeroși sunt creștinii ce au o idee mai adâncă despre sensul mai adânc al iudeo-creștinismului. Câți știu, de exemplu, că această religie supranaturală este probabil cea mai mare operațiune de război din toate timpurile ! Ea constă în lenta penetrație a unui foc ceresc în apa pasivă a lumii, penetrație ce a început în timpurile preistorice, prin revelațiile spirituale ale Antichității.

Marea ființă luminoasă pe care sfinții hinduși din epoca vedică o vedeau apropiindu-se, când priveau soarele, era probabil Christos. De-a lungul a treizeci și trei de emanații, etalate pe zeci de mii de ani, această ființă a atins planul fizic pe vremea Golgotei. Din cauza recuperării idolatro-luciferiene-bisericești, creștinismul istoric s-a născut fără ca sensul lui profund să ne fie revelat.

Când un mare spirit solar emană și coboară pe pământ, puterile terestre captează reflectarea manifestării sale secrete, făcând o copie ce va deveni o religie sau idolatrie de masă, creștinismul istoric cunoscut, de exemplu. Valorile sale sunt absorbite în

ordinea înțelepciunii luciferiene. Toate religiile ce au emanat din spiritul solar au fost recuperate astfel. Christos este un spirit străin lumii. Lumea nu l-a cunoscut și nu îl poate cunoaște. Ea poate însă proiecta valorile terestre cele mai înalte asupra lui. Este vorba de valorile civilizației ale lui Lucifer, purtătorul de lumină. De aceea, creștinismul vulgar este o idolatrie luciferiană, mai răsărită desigur decât altele, prin idealul său de sacrificiu răscumpărător. Acest creștinism nu putea să nu decadă în umanism și sentimentalism, în doctrina mondenă ce este o inversiune, o trădare în raport cu impulsul christic inițial.

Creștinismul veritabil încă nu există. Noi nu cunoaștem decât umbra sau caricatura lui terestră, întrucât lumina lui Lucifer este umbră doar, a luminii supra-naturale.

Întrebarea ce se pune este dacă Operațiunea de Răscumpărare a reușit și care vor fi rezultatele ei previzibile.

Raiul periculos

O idee nefastă, de care va trebui să ne debarasăm, este aceea că omul merită să ajungă în Rai, dacă nu a comis prea multe rele pe lumea asta.

Credința în Raiul cu iarbă verde, râuri de lapte, miere și alte delicatessuri, unde fiecare ajunge aproape automat, ca și aceea în Nirvana, ce ne-ar aștepta la sfârșitul ciclului reîncarnărilor, constituie de fapt o problemă secundară. Eroarea funestă este ideea că oricine merită un astfel de sfârșit, ca și cum cineva ar fi obligat să ne ducă de mână în Rai sau în Nirvana.

Raiul nu este o un azil democratic, pentru milogii pământului. Nimeni nu ajunge acolo fără să o merite din plin. Vechii Daci și alte popoare merituoase nu au considerat niciodată că în Rai ajunge orice sărac cu duhul, fără alt merit decât o viață mai mult sau mai puțin onestă, banală, ștearsă. Conform tradiției, Raiul etern aparține eroilor.

În măsura în care ne preocupăm de viitorul de după tranziția numită moarte, acest lucru ar trebui să ne dea de gândit. Cei mai mulți se gândesc cum să-și rotunjească pensia sau șomajul, cum să obțină mai multe grăunțe, fără să își pună problema dacă burta lor nesățulă poate sau nu poate digera pe acestea din urmă. Ideea că pentru a merita Raiul trebuie să fi dovedit anumite calități și să fi îndeplinit anumite sacrificii, nu trece prin capul ierarhilor, nici prin mințile « oițelor » behăitoare de cereri și rugăciuni. Din când în când resimțim o vagă neliniște metafizică cu privire la ce va fi după moarte. Gândurile de acest fel sunt însă repede date uitării. În schimb, ne lăsăm copleșiți de probleme materiale « urgente și importante ». Multe lucruri interesante și rentabile ne ispitesc pe lumea asta, Raiul poate să aștepte, nu-i așa? În iubirea lui fără limite, gânesc credincioșii, Dumnezeu este obligat să își joace rolul

milostelnic, că d-aia este Dumnezeu. Cine l-a pus să-și aleaga meseria asta ?

Atitudinea aceasta de profundă iresponsabilitate ne-a fost băgată în cap de creștinismul popular ce susține într-o formă sau alta că vom merge cu toții în Rai, inclusiv hoții, bandiții și criminalii de politicieni, întrucât nu există păcat pe care Dumnezeu, în generozitatea lui indefectibilă, să nu îl poată ierta !

Raiul sau fericirea supremă nu este pentru cei ce bat drumurile bisericilor și mănăstirilor. Aceștia fac act de prezență, își aruncă ochii în stânga și dreapta, dau un acatist cu vii și morții, plus zece lei, pentru Părintele, Tata Popa, ce ar putea deschide Porțile Raiului... Acestea însă nu se deschid decât pentru cei ce o merită, pentru cei ce au dus la bun sfârșit greaua luptă de eliberare. O luptă nu lipsită de suferințe, de lacrimi și de sânge de-a lungul existenței pe lumea asta. Când ne punem anumite întrebări cu privire la viața eternă și la natura lumilor paradisiace, ne adresăm de fapt celor ce resimt o credință vie și un interes sincer pentru aceste lucruri superioare.

Raiul, de unde am fost expulzați într-o vreme când lumea actuală încă nu exista, reprezintă un univers superior, în care nu ne vom întoarce la fel de ușor ca atunci când am fost izgoniți de acolo. După o cădere ce a durat milioane de ani, re-înălțarea nu va fi ușoară, nici automată sau la îndemâna oricui. Adormiți și aproape inconștienți, am căzut în lungul și latul unor dimensiuni din ce în ce mai dense, într-o lume sau nivel eteric tot mai dens și mai greu, până în vortexul material în care ne găsim actualmente. Ajunși în punctul cel mai de jos și mai puțin glorios al căderii noastre, în opoziție extremă cu lumea cerească de origine, ne iluzionăm cu plăcinta întoarcerii automate, prin intermediul câtorva fițe prin fața icoanelor din biserici, a spovedaniilor ipocrite și a altor mijloace la fel de îndoielnice.

Creștinii cred că sacrificiul lui Christos îi scutește de orice efort. Nimeni însă nu a trecut porțile Raiului fără să facă el însuși sacrificiul răscumpărător. Cel ce se crede, sau care vrea

să devină creștin adevărat, trebuie să înțeleagă acest lucru. Altfel rămâne un simplu idolatru, o « ușa de biserică » mai mult sau mai puțin ipocrită.

La fel stau lucrurile și în cazul budiștilor sau al altor religii. Nirvana nu este posibilă fără ofranda sau sacrificiul total de sine, fără moartea interioară definitivă și absolută. Nu este suficientă credința în chemarea de a servi lumea. Adevăratul budism, ca și adevăratul creștinism constă nu în a servi lumea, ci în a o învinge și depăși pe aceasta, în sensul transcendenței. Calea Raiului nu este ușoară, nici pentru oricine. Aceasta explică de ce majoritatea umaniștilor nu-și bat capul cu Raiul, despre care au cel mult o idee infantilă. Raiul este un loc unde suflă vântul Spiritului Universal, foc viu ce transformă și reînoiește permanent totul. În dimensiunile superioare, din care face parte Raiul, nimeni nu poate trăi dacă nu dispune de o structură energetică adaptată puternicei emisiuni și radiațiilor ce inundă lumile divine. Problema religioasă veritabilă privește această dificultate : cum am putea dispune de un corp-suflet capabil de a suporta intensitatea focului divin și a luminii ce scaldă lumile paradisiace ?

Cel ce pretinde că problemele spirituale îl intersează, trebuie să înceapă prin a înțelege imensul decalaj dintre viața sa actuală și viața veșnică. Constatând că lucrurile nu sunt chiar așa puerile cum susține Biserica în fața școlarilor, nici atât de ușoare precum pretind maeștrii orientali ai « eliberării de sine » prin intermediul meditației pe buricul sacru, ar trebui să înțelegem că este vorba de ceva mai grav și mai urgent, că trebuie să facem în acest sens mai mult decât cele câteva momente de interioritate, pe care le împrăntăm vieții noastre banale. Iată câteva lucruri evidente, puțin sau deloc înțelese. Ceea ce spiritualismul numește « lumi supra-sensibile » sau « celălalt tărâm » nu se identifică cu lumea sau împărăția divină. După moarte sau tranziție, toți ajungem pe celălalt tărâm. Chiar dacă această dimensiune comportă locuri de odihnă agreabile, față de dificultățile vieții fizice de pe pământ, lumea suprasensibilă a spiritelor este provizorie. Ea este o inversiune a lumii

materiale, una în care timpul se scurge probabil mult mai încet. Lumea supra-sensibilă sau tărâmul celălalt nu este în niciun caz Raiul.

Așa stând lucrurile, cum se explică importanța acordată viziunilor și fenomenelor privind tărâmul celălalt și lumea supra-sensibilă în general ? Foarte răspândită de la o vreme, literatura spiritualistă se reduce adesea la munți de osanale consacrate minunilor celuiilalt tărâm. Este cazul clarvăzătorilor, de exemplu, ce se întrec în elogii și exclamații de minunăție cu privire la creaturile fabuloase de pe celălalt tărâm. Misticii și alți maeștri mai mult sau mai puțin demni de crezare nu jură decât pe ființele luminoase și sfinții de pe cealaltă lume... Neînțelegerea generală și universală constă în confuzia dintre grajdul vitelor și palatul împărațesc, dacă ni se permite licența. Câțiva maeștri spirituali din *Școala Gnostică* ne-au prevenit cu privire la posibila confuzie dintre realitate și reflectarea acesteia. Noi nu i-am ascultat însă decât pe falșii profeți și sfinți, ce se ceartă pe credincioși între două partide de țintar, cum credea Topârceanu, în urmă cu aproape un secol. Nu putem rămâne însă veșnic printre chiorii ce se lasă conduși de orbi. Orbi orbiți de falsele lumini astrale ale celuiilalt tărâm.

Dacă Raiul ne-ar fi accesibil grație unei practici idolatro-bisericești mai mult sau mai puțin la îndemâna oricui, el nu ar fi decât un obiectiv de importanță mediocră. În fond, practica respectivă se reduce la un număr de mătăanii, contorsiuni, figuri și fițe pe covorașul zen sau cu fața spre Meca, la vizualizarea divinităților, spovedanii, împărtășanii și alte cele, toate destinate să ne distragă atenția de la veritabila problemă metafizică a realizării operaționale a nemuririi. Practicile respective nu sunt pentru cei ce caută Absolutul, ci pentru doritorii de liniște, pace și prietenie, de securitate materială, fericire, dacă se poate și un pic de extaz, fie el chiar orgasmo-tantric. Dacă totuși, dintre aceștia, unii ar căuta cu adevărat absolutul, atitudinea lor față de adevăr ar trebui să fie cu totul alta. Cel ce caută Adevărul, nu se tocmește cu fabricanții de adevăruri la comandă, nu-și pierde vremea cu privitul buricului

sau poziția lotusului. Nu ne putem regăsi lumea de origine prin intermediul exercițiilor de mecanică sportivă și supușenie idolatrică. Prin astfel de metode putem însă contacta forțele spirituale retrograde și îndărătnice de pe celălalt tărâm, ceea ce ne va întârzia și mai mult eliberarea.

Ce spune Tradiția universală ?

Tradiția universală ne învață că de-a lungul *Vârstei Negre*, căile spirituale spre viața superioară nu se deschid decât pentru cei ce se angajează total în sfântul război spiritual, consacrand acestuia însăși viața lor. O astfel de viziune nu va fi ușor acceptată de cei în urechile cărora sună acordurile anesteziante ale muzicii soporifice tip *New Age* și poveștile cu zâne orientale ale acesteia. Fiecare trebuie să știe ce vrea.

Raiul este un univers multidimensional, în afara continuului nostru ce acoperă lumea fizică și cea suprasensibilă. Universul paradisiac este dincolo de aceste lumi. Tradiția autentică cuprinde această învățătură. După intrarea în *Vârsta Neagră* sau *Kaly Yuga*, în urmă cu peste 5000 de ani, tradiția autentică a fost recuperată de către puterile lumilor intermediare, ierarhii oculte a căror politică constă în preservarea privilegiilor lor cerești, pe celălalt tărâm. Actualmente însă, din chiar inima universului, noi forțe divine atacă aceste sisteme îndărătnice și retrograde, pe care *Biblia* le numește *Marele Babilon* sau lumea spirituală a luminii luciferiene. Eroarea sau erezia constă în confundarea dimensiunilor imateriale cu lumile divine. Nu tot ce este imaterial este neapărat divin.

Conform tradiției, structura Universului cuprinde șapte lumi, fiecare dintre acestea fiind constituită pe șapte dimensiuni. Universul în care trăim comportă șapte dimensiuni sau grade, dintre care șase sunt imateriale, superioare planului material în care suntem încarnați.

Când vorbim de tărâmul celălalt, ne referim la dimensiuni superioare materiei dense. Împărăția cerurilor însă este situată

într-un univers sublim, total separat de universul nostru. Originea noastră este în acest univers superior, căruia îi aparține Raiul sau care poate fi confundat cu acesta. În măsura în care fiecare dintre noi posedă o scânteie divină, putem spune că venim cu toții din acest Rai sau univers superior. După toate semnele însă, nu toate ființele de aparență umană posedă scânteia divină în chestiune. Unii oameni sunt creaturi ale zeilor intermediari, fiind vitregiți de scânteia sau principiul nemuririi. Aceștia au nevoie de o excitație, de o « aprindere » spirituală prin intervenția unor forțe superioare.

Chemarea absolutului, resimțită de unii până în străfundurile ființei lor, arată că sufletul nostru reacționează favorabil la semnalele din universul edenic. Cei ce resimt acest apel se consacră intens căutării adevărului. Adevărul, numai adevărul, nimic fără adevăr constituie deviza de viață a acestora.

Inima acestora tresare de bucurie când aud vorbindu-se de Împărăția Cerurilor, spre care sunt gata să se lanseze cu riscul vieții lor pământești. De aceea, vechile mituri spun că Raiul aparține eroilor ce au luptat pentru el până la moarte. Deși moartea respectivă este inițiativă, războiul în chestiune este cât se poate de real.

În zilele noastre, calea eroică este aproape abandonată. Omul contemporan este slab, vicios și inconstant. Totuși, unii dintre noi sfârșesc prin a lua calea războiului total, a luptei de eliberare din ciclul infernal al încarnărilor repetitive. Acest lucru nu poate fi interpretat în mod dogmatic sau absurd. Angajarea acestei lupte finale depinde de fiecare. Contrar învățăturilor false ale religiilor și bisericilor decadente, Raiul nu este accesibil leneșilor, vicioșilor și altor săraci cu duhul ce așteaptă să le pice pleșca din cer. Accesul în Rai este condiționat de transmutarea integrală a ființei noastre, corp, suflet și spirit. Nicio forță și niciun efort nu trebuie precupețit de cel ce aspiră să își schimbe parametrii propriei existențe. În acest sens trebuie acționat cu fermitate. Nu există altă cale de a transmuta în lumină forțele și mijloacele noastre pământești.

Acțiunea simultană, pe plan interior ca și pe frontul lumii înconjurătoare, este ceea ce putem numi un « război sfânt ». Lupta necesară pentru a învinge vechiul om din noi constă în ceea ce putem numi « Marele Război Sfânt ». Prelungirea exterioară a purificării interne este numită « Micul Război Sfânt ».

În alte vremuri, eroii intrau în luptă fizică contra unor adversari în carne și oase, scopul ezoteric al confruntării fiind verificarea tăriei virtuților eroice. În zilele noastre însă, simplul fapt de a evoca războiul fizic produce frică, groază, dezaprobare.

Practic însă, nivelul la care se situează confruntarea nu are nicio importanță. Întrucât ne aflăm într-o lume supusă decrepitudinii și morții, orice om este în război natural prin simplul fapt al existenței sale conștiente. Evident însă, dacă și numai dacă existența lui este cu adevărat conștientă ! Pentru Rai, merită să sacrificăm o existență în orice caz condamnată la termen. Accesul eroilor în Raiul meritat prin curajul și sacrificiile lor este o certitudine pentru Tradiția Universală.

DEMOCRAȚIA

Implantul stângist

Se știe de mult : gloata înfierbântată și supusă erorii nu poate avea dreptate contra unui singur spirit în posesia adevărului clar și limpede. Democrația însă este de o cu totul altă părere. Pentru ea, cel ce nu este suficient de democrat, adică porcit și mediocru, este necesarmente rău.

Prin faptul de a ne fi născut și trăit în lumea actuală, de a fi frecventat o școală mincinoasă și o biserică ipocrită, fiecăruia dintre noi i s-a implantat cu forța subtilă a păcălelii continue și sistematice credința în falsul adevăr al majorității bolșevice, al gloatei.

Nu toți suntem contaminați cu aceeași doză de democratism corect politicește. De-a lungul vieții am făcut eforturi pentru a da impresia unui democratism naiv și de fațadă. În cele din urmă însă, am înțeles că acesta este un viciu rușinos, plictisitor și incomplet, din care lipsește atracția plăcerii. Fără plăcere, viciul termină nu numai viciații ci și pe el însuși. Am abandonat această atitudine penibilă, trecând de partea celor numiți foarte imprecis « anarhiști tradiționaliști ».

Anarhismul⁶³ acesta este altoit pe tradiție, întrucât singura alternativă salutară pentru el ar fi instaurarea pe pământ a unei

⁶³. Cu totul altceva decât cel tradiționalist, *Anarhismul politic* este un ansamblu de principii generale, concepții fundamentale și aplicații practice privind suprimarea statului, eliminarea din social a oricărei puteri politice, economice, intelectuale sau morale. Termenul provine din grecescul privativ « a » și din « arche », comandament, putere, autoritate. Anarhia este starea unei societăți emancipată de orice tutelă guvernamentală,

societăți inițiatice și aristocratice, în sensul spiritual, nu social, al termenului. Aristocratismul social ar însemna o luptă de clasă pe de-a-ndoaselea, un fel de marxismo-bolșevism de sens contrar. O astfel de viziune este însă și anarhistă, întrucât nimic nu este mai de dorit pentru ea decât prăbușirea totală și neîntârziată a civilizației anti-naturale actuale.

O astfel de civilizație, fondată pe noblețea de spirit și pe verticalitate, nu poate să apară în condițiile decadentei *Vârstei Negre* pe care o trăim. Lumea de astăzi trebuie să decadă până în fundul prăpastiei, cădere fără de care Golgota omenirii nu va fi perfectă și nu vom putea deveni niciodată puternici și puri. Decadența democratică trebuie suportată până la capăt. Altfel, popoarele ce o duc în spinare nu-i vor înțelege caracterul alienant, în numele căruia se practică cea mai desăvârșită ipocrizie ce a existat vreodată sub soare.

Manipulatorii demagogi ce pretind a reprezenta masele sunt de fapt niște elitiști cinici și mafioți, ce jonglează cu principiile republicane și democratice. În ce o privește, gloata se comportă ca un enorm animal, greoi și totalmente orb, ce nu face un pas fără bici, zăhărel sau ambele ! În cadrul *Vârstei Negre*, casta războinică de altă dată a sucombat sub loviturile capitalului, fiind cumpărată și parazitată de acesta. Ea este aceea care a ghidat, guvernat și protejat popoarele în trecut. Noblețea războinică, de sacrificiu și de merit personal, a fost înlocuită de burghezie, care prin democrație aranjează astfel lucrurile încât să se creadă că gloata este la putere, că tot ce se face se face pentru aceasta și în numele ei ! În Europa nimeni aproape nu regretă noblețea feudală, aflată, pretutindeni și de peste două

sistemul social fondat pe libera înțelegere a tuturor componentelor sociale. *Anarho-sindicalismul* economic, social și revoluționar este una din expresiile anarhismului. Opus sindicalismului politic reformist, *anarho-sindicalismul* apără condițiile de viață ale societății, pregătind-o pentru eliberarea deplină economică și socială, nu însă și din ciclul reîncarnărilor, precum *anarhismul tradiționalist*. (N. T.).

secole într-o stare avansată de degenerescență. Barbu Catargiu, ultimul nostru boier autentic la putere, a fost asasinat pe vremea lui Alexandru Ioan Cuza, cu concursul, poate chiar cu complicitatea acestuia, care avea să plătească curând greșeala de a se fi înhăitat cu Brătienii și ceilalți gropari ai românilor, conduși către 1907, 1916, 1938, 1944, 1947, 1989... către cimitirul sau casa morților în care ne aflăm actualmente – alături de alte țări și popoare — dacă asta poate consola pe cineva. Inobilată prin și pentru eminente servicii aduse diverselor popoare, vechea boierime și în general aristocrația creștină a menținut vreme de secole o anumită verticalitate socială, un anumit cult pentru adevăr, nu ușor de apărat în condițiile relativei supremații a obscurantismului iudeo-creștin în întreaga Europă.

Odată cu înlăturarea principalelor dinastii din Europa, ghilotina democratică nu a mai întâmpinat nicio rezistență serioasă. Popoarele au rădăcini. Socialmente însă, acestea nu contează decât în trăsăturile morfologice și în burtă. Cât despre spirit, se știe : « capul plecat, sabia nu-l taie ! ». Cine să spună, cui să spună că un cap plecat devine organ de șezut pe coadă, ca boul la jug și în lanțuri.

Tehnocrații democrați, mafioți și escroci sunt la putere, iar popoarele nu știu dacă trebuie să jelească sau să aplaude. Ele suportă toate calomniile, ofensele și insultele. În numele popoarelor s-au comis, chipurile, toate ororile cunoscute. Afară de acelea comise în numele iubirii, al lui Christos și al Crucii.

Să lăsăm însă gloata să-și rumege în pace destinul ce i-a fost impus, pe care l-a acceptat și în care se complăce. Să aruncăm o privire peste clasa medie, relativ cultivată, în cadrul căreia întâlnim spirite informate, capabile uneori de o luciditate contaminată de spiritul batard al vremurilor ce trăim. Tineretul este (de)format de cohorte de profesorași neterminați, infectați de virusul dușmanilor noștri din cel de al II-lea Război Mondial. Practic, războiul acesta nu s-a încheiat decât în 1989 iar consecințele lui sunt în plină desfășurare la ora actuală (2012).

De când cu democrația totalitară și tiranică, în orice problemă trebuie să ne păzim limba, să ne infectăm singuri creierii prin păreri intenționat deformate și tăceri la fel de vinovate. Nu mai putem spune « țigani », de exemplu, cum spuneau părinții și străbunii ce au avut fericirea să nu cunoască democrația totalitară. Grație acesteia, legea ne obligă să ne pocim limba pronunțând substantivul țigani cu doi, în curând chiar trei de « r ». « Holocaustul » trebuie și el, se pare, pronunțat din vârful limbii și cu mai multe « h-uri », hașuri adoptate, se știe, de toate regimurile concentraționare, inclusiv chibuțul de la Auschwitz, lagărele siberiene, temnițele secreto-democrate tip *Guantanamo-Kogălniceanu*... « Shoah-ul » se pronunță cu un « ș » palatal, fiind vorba de un bișnis pe care se construiesc palate, fără să mai vorbim de muzee unde muzele sunt curve iar muzeografi proxeneți ai minciunii. Cu câte « c-uri » vom scrie mâine-poimâine obștescul, creștinescul rahat cu care ne confundăm până la orgolioasă identificare ! Intelectualii au ajuns cei mai teribili cenzori ai poliției gândirii, cu mențiune pentru nomenclaturiști ceaușiști deveniți liber-schimbști sexualo-sioniști, însutanații, înmilionii și înmiliardații ce ne fac legi și ne pun biruri, ne vorbesc filosofie...

Păzirea permanentă a gândurilor și a limbii este o întreprindere din cele mai epuizante. Unora le-ar place să lanseze, măcar de sărbători, câte o înjurătură antosocială decomplexantă, ba chiar rasistă la o adică. Legea însă protejează pe ăia de-i înjură toată lumea. Ii înjură nu foarte eroic, ci cu capul de sub plapomă, după ce s-au tras jaluzelele... Norma actuală este politicăria corectă de stânga, mai tiranică și mai bezmetică decât totalitarismul părintesc de dreapta, ce ni se reproșează la cea mai mică aluzie legionară, de parcă noi am fi fost mandatarii popularelor restaurante de inimă ținute de partizanii lui Corneliu Zelea Codreanu, Făt-Frumosul și eroul neuitatei decade a anilor treizeci.

Nemții însă, vai de ei ! Au copt-o de n-or s-o mai scoată de pe mânecă cine știe cât, în care timp se vor inventa crime ce nu le-au trecut prin cap nici măcar prevăzătorilor lor călăi. Nu este

vorba nici de naziști, nici de fasciști sau legionari ce au umplut cărțile mincinoase și sacii de box ai Securității comuniste. Cum, necum, aceștia și-au trăit traiul, și-au mâncat mălaiul. Ar fi cazul să punctăm însă la obraz infamiile fără număr ale criminalilor democrați de după Războiul Mondial. Câtă lume știe, în țara asta de peste douăzeci de milioane de « oițe prea creștine » că, după nelegiuitele legi de la Nuremberg, toți președinții americani de după război ar merita cu prisosință ștreangul. Da ! Literă cu literă, funie după funie ! Ștreangul rezervat din păcate martirilor poporului german și ai rasei albe pe cale de dispariție. Nimeni nu ne poate interzice să ne rugăm lui Dumnezeu, în biserici și oriunde, să trăznească odată lumea asta curvită, nedreaptă și sinucigașă ? Christos însuși a venit cu sabia ! Nu cu pacea, nici cu rugăciuni pentru corupții vremii lui. Asta nu i-a împiedicat însă pe francmasoni, nici pe iezuiți, să facă din el idolul umanitarismelor de toate nuanțele curcubeului Nord-Atlantic.

Nu cred în materialismul istoric, nici în valorile fondatoare ale idolatriei democate, după cum nu cred în materialism, nici în vaorile sale satanice. Folosesc verbul a crede, întrucât este vorba de o chestiune de credință, ce nu trebuie demonstrată.

De pe această poziție, îndrăznesc să șoptesc celor ce au urechi de auzit, că ar fi cazul să se elibereze fără fasoane de jugul valorilor mincinoase ale democrației și umanismului. Cei ce au avut curajul de a face pasul s-au eliberat de un adevărat jug suflesc, de o povară pe conștiință. Este vorba de un leac de întinerire mai eficace decât cura Anei Aslan, ce păcătuiește lasând oile oi și gugustiucii gugustiuci... Cel ce smulge implantul democrato-stângist și iudeo-creștin din sufletul lui va vedea lumea sub o cu totul altă culoare. O lume în care totul poate fi regândit, schimbat și transformat, lume ce anunță crepusculul milenarelor idolatrii, al falselor certitudini și dumnezei de rahat cu « C ».

Unii vor neapărat dovezi, ba chiar demonstrații. De aceea, ne vom face și noi democrați, pentru a arunca o privire la cele ce se ascund în dosul sfintei sfintelor democrației. Regim politic

al popoarelor, chipurile, cu oarecare indulgență, democrația poate fi înțeleasă ca un puseu irezistibil din partea conștiinței febrile a maselor, pentru scăderea și absorbirea nu a fierbințelii acestora ci a valorilor superioare, resimțite ca o injustiție. Puseul acesta ar avea un sens dacă masele ar fi constituite din spirite libere, inteligente, atașate ideii de justiție. După cum am mai spus însă, într-o civilizație materialistă ca a noastră, masele nu doresc decât grăunțe, burtă plină, confort material, trai neneanco pe banii babachii, cum spunea Caragiale, ce se bucură de fericirea postumă de a nu fi fost încă proclamat nazist sau proto-legionar, de către inchiziția numită Uniunea Scriitorilor.

Data fiind *cloaca maxima* democrată, ce viață pot duce în mijlocul ei indivizii în căutarea valorilor spirituale superioare, transcendente? Aceștia nu au drept la cuvânt pe măsura capacităților lor și nu cântăresc legalmente mai mult decât ultimul imbecil sau ilustrul mediocru. În cel mai bun caz, politica și cultura sunt în serviciul confortului, al grăunțelor modificate genetic și spoite cu «E-uri», în serviciul manipulării maselor prin sport și muzică patogenă, literatură patogenă, religie patogenă, tembeliziune ș. a. m. d. Puseul acesta instinctiv, de jos în sus, pentru destructurarea și falsificarea valorilor superioare, este un mecanism specific *Vârstei Negre* ce trăim. Slaba prezență a adevărului, vizibil încă în cadrul acestei vârste obscure, este prea anemică pentru a întoarce sensul puseului în chestiune. Justiția karmică ține pe fiecare în limitele stării sale de viață, fiind percepută ca o injustiție. În rest, pentru că, în numele egalitarismului, toți se plâng de condițiile de existență, toți doresc să fie măcar directori sau deputați, dacă nu miniștri, împărați...

Masele nu suportă personalitatea depășind nivelul supușelnic al îndopațiilor cu alimente, medicamente, distracții și vaccinuri patogene, prostie galopantă cronică. False sau veritabile, elitele ce umplu tribunele cu pulovere revoluționar-democrate și salopete muncitorești, trebuie să-și ascundă nu numai originea khazaro-alogenă ci și luxul palatelor rezidențiale, conturile

bancare rotunjite prin trădare și activitate mafiotă. Funcție de elementele ocultate de orice democrație, acestea contează mai mult sau mai puțin, cu condiția de a se da chipurile « dreptate » mulțimii, evaluată audiometric.

Oricare ar fi prețul, gloata trebuie sedusă, promițându-i-se din ce în ce mai mult. Mai multă democrație și justiție, între altele. Mai multe grăunțe, confort, plăceri, spor pentru cosor... Minciuna sofisticată, super-gogonată trece în fața celei simpliste, bună pentru șoimii incontinenți ai patriei. De ce s-ar putea plânge poporul? I se promite egalitate, socialism mondial, pace eternă, sănătate, longevitate... Cei mai grăbiți sau mai exigenți își vor putea curând întoarce fața pe dos ori la spate, instala sexul în frunte pe cheltuiala societății generoase multilateral dezvoltate, cum spunea împușcatul din Târgoviște. Democrația se va întinde până la ultima limită a decadenței, până la prăbușirea civilizației actuale în haosul gloatei umanoide și pofticioase până dincolo de viciu. Se pretinde că natura ar fi distrusă numai de capitalismul prădalnic. Lucrul este inexact. Instinctul gloatelor este ca cel al omizilor : nicio frunză nu rămâne întreagă pe unde trec microbiștii scăpați din cușca ovală a stadioanelor. Falsele elite guvernante își fac plinul poftelor stimulând instinctele bestiale dezlănțuite ale maselor. Șeful, președintele unei democrații contemporane călărește un balaur cu milioane de burți. Mafia coruptă este floarea și icoana idolatră a democrației decadente.

Cei ce-și fac încă iluzii cu privire la virtuțile democrației ar trebui să privească îndeaproape limitele acesteia și, dacă le dă mâna, să se dezidentifice de spiritul gloatei, cloacă a demonilor materiei. Din cauza culturii creștine ce a denaturat ideea de bine și de bunătate, implantul putregaiului democratic este profund înfipt în conștiința noastră. Ni s-a spus că Isus Christos a venit să salveze omul. În consecință, genul uman ca totalitate a devenit sacru. Adevărul însă este cu totul altul.

Nu gloata interesează pe Christos și dumnezeii răscumpărători, ci scânteia de nemurire ce pâlpâie cu mai mult sau mai puțină tărie în anumiți indivizi. Pentru « oițele » ce pasc verdeța din

curtea lui Mammon nu există mântuire. Judecata purificatoare nu poate fi evitată. A ne investi cu energia, dragostea și iubirea noastră de partea unei gloate vicioase și nemernicite este o cauză pierdută și o eroare gravă. Identificarea cu gloata este o crimă contra sufletului și a spiritului. Gloata este în serviciul exclusiv al proliferării materiale.

Interesul, energia și dragostea noastră trebuie să se concentreze asupra parcelei divine din noi. A înțelege oamenii numai sub aspectul aparenței lor formale este o blasfemie, o negare a divinului. Să lăsăm pe cei ce se concentrează asupra trupului să se îngroape liniștiți între ei. Cei ce cred în Dumnezeu transcendent, în Împărăția Cerească eternă, patria noastră de origine, trebuie să renunțe la iluziile democrate. Lucrul este evident și ține de cea mai elementară coerență intelectuală, logică, morală. Jocul democratic nu îi poate interesa pe aceștia.

NAȚIONALISM

Falsa identitate

S-a crezut că sfârșitul supușeniei în fața Bisericii vestește zorii libertății de conștiință. Pretutindeni întâlnim intelectuali, spiritualiști și gânditori de diverse orientări, mândri de eliberarea din lanțurile spirituale ale religiilor cunoscute, cu adevărat tiranice. Modelul inchizitorial a fost adoptat de toate polițiile secrete din lume. Cine îi plătește, pe cine slujesc astăzi acești intelectuali, spiritualiști și gânditori ?

Abia scăpați din chingile Inchiziției am căzut în cele ale *Marii Loji*, stăpâna destinelor și existențelor din toate societățile civile zise « State de Drept ». La vremea ei, Elena Blavatsky a semnalat că *Marea Lojă* este închisoarea în care comisarii și politrucii iezuiți țin prizonieri pe naivii francmasoni ai elito-mafiei internaționale.

În Franța, Biserica laică și republicană este domiciliată pe rue Cadet din Paris, la sediul *Marelui Orient de Franța*. Ea este controlată de *Marea Lojă* din Londra, loja-mamă a idolatriei masonice universale. După disfuncțiunile explicabile prin excesele Revoluției, ezitățile Restaurației, ambițiile imperiilor și ale primelor republici, dominația și tirania *Marii Loje* au devenit totale.

Un francez, belgian, elvețian, quebecois, român ș.a.m.d. este cetățean al « Republicii Masone Universale ». Înțelegând că Biserica nu mai intervine în sufletele și gândurile lor, acești cetățeni ai lumii nu priep încă noua stare de alienare în care au căzut. Cartea națională de identitate sau aparent banalul

Buletin românesc de identitate constituie un simbol despre care am vorbit și vom mai vorbi.

Cei ce se definesc ca « Români » confirmă astfel supușenia lor față de Republica bucureșteană ce domnește peste pașalâcul provinciei europene a Noii Ordini Mondiale, pe care aceasta are tot interesul să o numească, încă, România. Pe plan politic, România mai mult sau mai puțin independentă și-a încetat existența la 23 August 1944. Pe alte planuri însă, social, economic, financiar, cultural-religios și altele, România a încetat să existe în decembrie 1989. Că ne place sau nu ne place, atât Mareșalul Antonescu cât și Președintele Ceaușescu și-au croit un loc în istoria României, întrucât au încarnat și apărut ceva care a fost, este și va rămâne românesc. Viitorul nu va întârzia să vorbească despre ei altfel decât se vorbește la ora actuală.

Câte spirite libere înțeleg astăzi această situație ? Mulți se cred emancipați de vechiul arcan religios, fără să înțeleagă însă noile cătușe cerebrale, noua condiționare internațională în care au căzut. Mulți reneagă botezul, « tainele și canoanele » bisericești, considerându-se emancipați de orice idolatrie iudeo-creștină, fără să realizeze însă întinderea, profunzimea și ravagiile sclaviei laice în care au căzut. Aceștia nu văd noul jug întrucât, în primul rând, au tot interesul să mimeze că nu-i nimic de văzut. Republica masonică a devenit pentru aceștia țâța de la care sug precum precum purceii la scroafă. Istoria ne arată că valoarea supremă, recunoscută invariabil de popoare, ține de burtă precum pruncul de cordonul ombilical. Problema este dacă putem fi cetățeni de niciunde și fideli ai niciunei biserici.

Supraviețuirea fizică ne obligă să suportăm conformismul social și principiile laice cu care ni se spală creierii din fragedă pruncie. În urmă cu două sau trei sute de ani trebuia să ne zicem buni creștini. Altfel riscam retrogradarea socială sau mai rău, inclusiv rugul, din când în când și pe ici, pe colo. În urmă cu câteva zeci de ani, cel ce vrea să se mențină sau să promoveze socialmente, trebuia să treacă drept un « bun

comunist », să dea adică într-un anumit fel din gură și din coate... Deși în anii comunismului închisorile au fost pline până la refuz, puțini au fost cei ce s-au ridicat efectiv contra regimului respectiv. Foștii deținuți politici mărturisesc că au intrat la pușcărie fără să fi făcut nimic. Vina lor constă în acea că nu au făcut nimic atunci când era de datoria lor să facă ceva ! I-a venit lui Mihai-Viteză din București să facă un « 23 August »... Gloata s-a dus după el precum oile după berbec. Popoarele ce urmează trădătorii din fruntea lor sunt sortite pieirii. Puțini sunt cei ce înțeleg implicațiile și legăturile subterane cu Republica-Masonică-Țăța-a-Fondului-Monetar-Internațional, pușcărie a Noii Ordini Mondiale. Liberați de ciuma icoanelor, a busuiocului și Iordanului, semnăm hârtii, angajamente și jurăminte, fără să înțelegem holera noii sclavii, juvățul supușelniciei pe care nedemnul rege Mihai-Viteză, împreună cu complicitii și continuatorii lui, l-au aruncat pe grumazul întregului popor.

Supușenia sau acceptarea naționalității civile a provinciei în care ne-am născut, și care a căzut sub jugul Ordinei Mondiale Masonice, este mai totală, mai teribilă decât arcanul bisericesc și puerilul servaj catehetic de altă dată.

Cel ce vrea să se elibereze de sub jugul Ordinei Mondiale, trebuie să abandoneze simbolic identitatea națională ce îl leagă de țăța unei anumite republici masonice. Mafia bisericească nu mai dispune de prestigiul, nici de mijloacele de constrângere necesare spre a ne îngenunchia din nou în fața falselor altare și a șmecherilor deghizați în preoți. Mafia republicano-masonică nu dispune nici ea de prestigiul necesar spre a fi respectată. Dimpotrivă ! Lumea toată, întreaga țară este scârbită de modul în care, sub privirile îngăduitoare ale câtorva milioane de nătângi și de milogi, România a fost ștearsă de pe harta lumii. Republica masonică de la București nu dispune nici ea de puterea necesară spre a pune în lanțuri un popor ce nu poate trăi decât liber. Pe vremuri, sub comunism, cei mai buni dintre români se aflau după gratiile închisorilor. Sclavii din « câmpul muncii », cum se spunea, erau oare mai liberi decât cei din

închisori ? Sclavii din câmpul muncii erau de fapt servitorii idioți, entuziaști sau cârtitori ai regimului comunist. Că au fost entuziaști, cei 45 de ani de supușenie obstească au dovedit-o îndeajuns. Că au fost cârtitori, succesul incontestabil al aforismelor lui Bulă o arată limpede. Că au fost idioți, s-a dovedit cu prisosință în decembrie 1989 și mai ales după, când am căzut cu același entuziasm din lac în puțul și în puța FMI-ului regulator. Nimic de mirare că acesta ne mulge, tunde, ne belește, ne face educația și ne freacă creierii nu cu socialismul științific borșit ci cu un gen și mai parșiv de talmudism. Omul din Scornicești era un începător. El respecta florile, frunzele, cele două sexe și alte câteva din punctele cardinale ale haosului contemporan. Abia după el, haosul a devenit absolut. FMI-ul regulează totul peste tot, nu numai în fosta Românie care, de ochii lumii, se va numi astfel încă o vreme.

CREDINȚA PIERDUTĂ

Una din consecințele dramatice ale căderii în materialism este pierderea sensului noțiunii de « sacru », total sufocată astăzi de luciferianismul profano-ahrimanian. Credința în Dumnezeu sau dumnezei este pierdută de către cei mai mulți.

Fenomenul pierderii credinței nu datează de astăzi. Irezistibila ofensivă a ateismului cu insistența lui asupra aspectelor materiale ale vieții a început în urmă cu peste 2500 de ani, cam în același moment istoric cu budismul. Buda a fost un agent cosmic însărcinat să teoretizeze o nouă etapă a căderii în materie. El nu a predicat ateismul, nici disprețul față de zeii nemuritori. Totuși, dacă doctrina sa a detașării supreme este integrată nu religiei ci unui mod rațional de gândire, ea devine o filosofie rece, independentă de sensul religios și sacru.

Astăzi, un anumit budism s-a adaptat materialismului și culturii ateiste. Intr-una din proclamațiile sale moderniste, Dalai Lama a declarat : « Dacă știința îmi va demonstra eroarea credinței în reîncarnare, voi crede în știință ». La rândul ei, după Conciliul Vatican II, Biserica romano-catolică a multiplicat declarațiile de încredere și fidelitate întru materialism, pocindu-și dogmele până la caricatură, pentru a le adapta mitului progresului. Demolarea creștinismului a fost inițiată de iezuiți, prin cultul lor pentru materie⁶⁴.

⁶⁴ . « Christosul meu de materie ! » exclamă iezuitul Teilhard de Chardin în apologia sa a universului fizic, împingând Biserica către prăpastia decadenței, din care cauză papa și ceilalți ierarhi, inclusiv cei ortodocși, vor fi obligați mai devreme sau mai târziu să se justifice pe chestiuni de societate discutabile sau chiar nedemne, precum folosirea sau nefolosirea prezervativelor. (N. A.).

O a doua treaptă a căderii în uitare a sacrului, după ce acesta a constituit fundamentul tuturor civilizațiilor antice, a fost monoteismul iudeo-creștin. După ce a dezertificat cerurile prin expulzarea vechilor dumnezei, imperialismul teologic iudeo-creștin a impus o credință unică, de natură sentimentală. Prin chiar natura lui însă, iudeo-sentimentalismul creștin nu putea rezista criticilor și atacurilor rațiunii practice omenești.

După suprimarea altor referințe, atunci când credința într-un dumnezeu unic s-a prăbușit și ea, nu a mai rămas decât posibilitatea credinței în lumea ca lume. De aici s-a ajuns la înlocuirea sacrului cu ideologia speranței în cea mai bună lume posibilă. Astfel, « transcendența laică », adică ideologia franc-masoneriei materialiste, s-a substituit transcendenței divine.

Desigur, se poate încerca sacralizarea vieții sociale cu ajutorul generoaselor principii umaniste. Sacrul însă ce se manifesta prin cultul zeilor nemuritori rămâne absent. Considerate de acum reacționare, vechile credințe tradiționale vor fi sabotate și curând interzise, derapaj sau manevră integristă întru profitul cultului lui Mammon și al Internaționalei globaliste ce va cuprinde întreg genul uman. Pentru a compensa absența sacrului într-o societate profană și profanatoare, confreriile oculte ce dețin controlul civilizațiilor au pus în scenă cultul celebrităților, obligând ierarhia bisericească în frunte cu papii, patriarhii, mitropoliții și episcopii să intre pe pista mediatică, pe ecranele tembelizoarelor, alături de cântăreți, fotbaliști, politicieni și alte vedete, pentru a amuza plebeimea. Aceasta, după porția zilnică de pâine, pretinde și obține porția corespunzătoare de circ. Prelații Bisericii turuie din ce în ce mai multe verzi și uscate despre oameni și lume, din ce în ce mai puțin despre Christos, Dumnezeu, viața interioară sau cea veșnică.

Paralel cu celebrarea idolilor și vedetelor la modă, confreriile oculte au inventat un înlocuitor de religie, pentru ființele cufundate până peste urechi în cloaca materialistă. Așa a apărut *New Age*, surogat religios în cadrul căruia fiecare crede ce-i trece prin cap, imaginându-și, după caz, că este conectat la

entități spirituale sau « ghizi » preocupați de soarta noastră și de problemele lumii, inclusiv cele mai mizerabile. În chip de ghizi luminoși, hoarde întregi de spirite inferioare, de pe celălalt tărâm, au fost băgate în pâine și puse la treabă, lansate ca o haită flămândă printre naivii adepți ai spiritismului *New Age*. În mod evident, pseudo-maeștrii ascensioniști, oricât ar părea ei pe alocuri de veritabili, nu pot fi în niciun caz dumnezei. În cel mai bun caz, ei sunt inițiații retrogradați ai vechilor religii dispensatorii, ce caută a capta « oițe » de muls și de tuns, pentru a-și menține statutul și fondul respectiv de comerț de pe celălalt tărâm.

Unii din adepții *New Age* împing prestidigitația până la a sacraliza orice practică de sănătate și punere hedonistă în formă, promovând un regim alimentar de exemplu, la rangul de religie capabilă să asigure mântuirea. S-a ajuns astfel la decadența materialismului spiritual, în care numeroși naivi cad pur și simplu din cauza absenței oricăror repere orientative.

Cei ce nu au cunoștință decât de sporovăiala clarvăzătorilor și de poveștile cu zâne spiritualiste, de pe Internet, sunt într-o postură delicată pentru a înțelege natura forțelor în prezență pe eșichierul celui alt tărâm și al altor lumi invizibile. Ei s-ar putea informa la sursele ezoterice tradiționale, lucru de la care se abțin însă din ignoranță, lene, din cauza dificultății de orientare în mijlocul manipulării și dezinformării internetice. Pe de altă parte, moda extra-terestrilor a luat o bizară turnură religioasă, ca și cum ființele pe măsura noastră venite de unde vin ar trebui neapărat adulate precum divinitățile.

Nu mai există un sens veritabil al sacrului, ci cel mult o serie de copii frauduloase. Curente de materialism spiritual contemporan se remarcă prin irespect și lipsă de credință față de dumnezeii religiilor antichității, ca și pentru divinitățile din panteoanele mai recente.

Materialiștii de rând și consumatoriștii *New Age*, ce ar dori totuși să creadă în ceva supranatural, nu arată niciun fel de respect pentru puterile superioare. Credința lor este moartă. Se admite totuși, la limită, că repetarea unei formule sanskrite sau

a unei rugăciuni ar putea conduce la o stare psihică particulară. Chiar și într-un astfel de caz însă, este vorba de obținerea unui câștig, nu de un act de căutare și de cunoaștere a adevărului.

De vreme ce sentimentul religios sincer a dispărut, degeaba se practică tehnica zisă spirituală, degeaba se succesc și răsucesc oamenii pe covorașul de yoga, degeaba meditația vidă cu fața la zid...

În cel mai bun caz este vorba de exerciții ascetice deturnate în metode terapeutice, care au conservat o urmă de sacru grație înrădăcinării într-o doctrină tradițională, al cărei sens profund scapă celor ce nu sunt capabili de un veritabil sentiment religios.

Pentru a regăsi sensul pierdut al sacrului, ar trebui mai întâi să constatăm pierderea lui, fără să ne imaginăm că amuzamentele tip *New Age* l-ar putea înlocui.

Dacă ne credem capabili de un sentiment de credință autentică, sinceră și dezinteresată, primul lucru ce va trebui admis este recunoașterea faptului că materialismul sau grija pentru hrană și confort este preocuparea noastră constantă și veritabilă, în ciuda unei dorințe firave de înălțare pseudo-spirituală, ce se pierde finalmente în căutarea fericirii pământești.

Viața spirituală nu se limitează la căutarea fericirii, deși uneori ea ne poate face să adulmecăm parfumul acesteia, pentru a ne încuraja să avansăm. Credința veritabilă își are izvorul într-un profund sentiment de abandon, când cuprinsă de nostalgie, inima plânge și jalește inexprimabilul și inefabilul paradis pierdut.

Când cineva trăiește absența divinului din viața sa interioară, resimțind o imensă tristețe și disperare la ideea că existența sa actuală se va sfârși în moarte, individul respectiv este pe cale de a regăsi religiozitatea. Sentimentul acesta de vid interior nu este legat de vreo lipsă materială, nici de o frustrare afectivă. Este vorba de o stare ce apare când eul înțelege că este pierdut, că trebuie să reînoade firul întrerupt al destinului său întru eternitatea care este credința.

Acest proces intim nu se confundă cu vreo credință concretă oarecare. Pentru ca credința să se consolideze, pentru ca omul să găsească un adăpost pentru flacăra aprinsă în sufletul lui, ferit de primejdiile lumii moderne, fiecare trebuie să își caute tovarăși de suflet. Găsirea și recunoașterea unei familii de spirit marchează începutul religiozității active; înaintea acesteia, individul izolat se găsea încă în stadiul de profan.

Sacrul nu se poate trăi de unul singur. El constă într-o participare comunitară ce începe atunci când câteva suflete, orientate către eliberarea spirituală, sunt reunite într-un cadru potrivit.

Pe baza credinței fundamentale definită astfel, viața spirituală autentică se înscrie în durată printr-un angajament, marcat de un rit de introducere într-o comunitate de suflete în rezonanță cu aspirația noastră esențială.

De când cu decadența religiilor tradiționale, ce nu mai pot pretinde a oferi laicilor cadrul necesar perfecționării lor interioare, cercetătorii spirituali au început să caute structuri inițiatice alternative. Este vorba de un adevărat slalom printre obstacole. Mulți răătăcesc de la un grup cu nume prestigios dar sec pe dinăuntru la un altul tot atât de puțin promițător. Cei ce au trecut prin astfel de situații au descoperit că în centrele inițiatice cu nume sforăitoare, nimeni nu găsește decât ceea ce și-a adus de acasă, indiferent că este vorba de nevoia de credință, sau de obținerea de puteri psihice și de noi cunoștințe. În astfel de cazuri, credința se reduce adesea la cultul ierarhiilor angelice, sub forma unei practici de ocultism cabalistic numit « magie albă » sau theurgie.

Ingerii însă nu sunt entități capabile să salveze suflete. Pe de altă parte, ceea ce este și mai grav, entitățile ce se prezintă în cadrul invocațiilor magice sau al ceremoniilor idolatrice respective aparțin ierarhiilor josnice. În cadrul ședințelor de magie, se prezintă, practic fără excepție, numai entități din această categorie josnică, cele mai apropiate de altfel de starea operatorilor riturilor prin care sunt invocate. De aceea, instructorii gnostici consideră că nu trebuie să întreținem

niciun fel de legătură cu aceste dimensiuni spirituale, întrucât un demon se poate foarte ușor prezenta sub identitatea unui arhanghel sau a unui dumnezeu.

Căutarea unor structuri inițiatice nu este un lucru ușor. Tradiționaliști precum René Guénon sau Julius Evola, studiind curentele spirituale din prima jumătate a secolului XX, consideră că Occidentul nu mai dispune de niciun fel de cadru inițiativ operațional. Găsim în schimb, în același Occident, structuri contra-inițiatice ce arborează titluri tradiționale prestigioase, de exemplu foarte celebrul « AMORC », ce se pretinde a fi Anticul și Misticul Ordin al Crucii-Roze. Acest AMORC nu dispune nici măcar de cel mai neînsemnat element inițiativ și doctrinar al veritabilei Cruci-Roze occidentale.

Numeroși cercetători s-au perindat printre aceste structuri pseudo-tradiționale, în care și-au pierdut ani frumoși de viață și au legănat monumentale iluzii. În ce privește franc-masoneria, aceasta este astăzi pe deplin iudaizată și iezuitizată, fiind lipsită, de cel puțin trei secole, de orice caracter inițiativ autentic.

Față de ortodoxia occidentală decadentă a *Vârstei Negre* pe care o trăim, decepționați și dezgustați, cercetătorii și căutătorii adevărului și-au întors fața către Orient. Mulți dintre aceștia au înțeles însă rapid că majoritatea maestrilor hinduși, prezenți pe piața inițiativă și spirituală cu reclame publicitare pompoase dar înșelătoare, nu-s mai răsați în materie decât preotul din parohia copilăriei lor. Exotismul ține cât ține ar nu duce niciunde. Repetat la infinit, el devine penibil și obositor chiar și pentru occidentalul cel mai indulgent.

Intrucât evocăm India, să amintim un element în favoarea Hinduismului, unul la fel de impenetrabil ca această întreagă doctrină în aspectele sale ezoterice. Este vorba de respectul invariabil pe care indienii îl arată dumnezeilor, ale căror nume trezesc încă un important ecou în templele indiene. Lucrul merită semnalat într-o Europă în care numele lui Christos nu mai înseamnă nimic, nici măcar pentru preoții ce și-au făcut din el principalul articol al fondului lor de comerț.

Cum poate fi găsită o comunitate spirituală într-o Europă atee, în care religiile se prostituează și se prosternează în fața noii Ordini Mondiale, structurile inițiatice fiind controlate de confreriile oculte și politice. După Pascal, credința vine prin rugăciune. Cui ne-am putea ruga însă în deplină siguranță, fără să riscăm a fi devorați de vreo egregoră vampirizantă ?

DIES IRAE⁶⁵

Poème de Leconte de Lisle, 1852

Pe drumul aspru, sub greutatea anilor,
Există o zi, o oră în care
Spiritul uman se oprește
Intrebându-se despre rostul zilelor uitate.

Viața, așteptarea sterilă l-au obosit.
Sătul de zeul ce nu va veni,
El simte renăscând în vinele lui tinerețea lumii ;
Și îți ascultă vocea, sfântă amintire !

Cu raza lor pașnică, astrele iubite
Luminează pădurile misterioase,
Munții sfinți și valea antică, unde, sub palmieri,
Dormeau primii dumnezei,

Vede pământul liber și pășunile sălbatice
Plutind ca tămâia pe fluviile sacre,
Pe malurile lor, albastrul oceanelor cântă
Necunoscutul și nemărginitul divin.

Din înaltul munților, leagăn al raselor pure,
Din susurul apelor și freamătul pădurii
Ascultă crescând tânăra omenire,
Virgină și curată ca Adevărul pur.

Fericitul! Credeai că pământul este nemuritor.
În mantia-i ireproșabilă încă nepătată
Îl auzeai deja vorbind viitorului cer,
Trăindu-și puternicia în frumusețea lumii.

Fulgerul ce luminează și aduce dragoste
Îl zidea puternic, într-o zi cât într-un secol;

⁶⁵. Imn funebru, cântat cu ocazia *Liturghiei Morților* în cadrul ritualului catolic; melodia pe care este cântat acest imn latin. *Dies Irae* poate fi considerat un echivalent poetic, academic chiar, al popularei sau folclorice *Veșnică Pomenire*, din ritualul creștin ortodox. (N. T.).

Credința sigură și candoarea divină
Vegheau sanctuarul unde dospea iubirea.

De ce s-a lăsat atins de voluptate ?
De ce lucrări deșarte și viitor nesigur ?
Vânturile au îngroșat norii negri din înalt,
Și-ntr-o oră de furtună măturară totul.

Oh ! Cortul în deșert și pe munții sublimi,
Marile viziuni sub cedrii gânditori
Libertatea virgină și strigătele de mulțumire
Nemărginitul nemărginirii primitive!

Angoasa dorinței în zadar ne invită :
De acum, cine va citi Cartea Originilor?
Omul a pierdut sensul cuvintelor de viață :
Spiritul tace. Litera este moartă.

Nimeni nu va mai duce în crepusculul mistice
Purpura suspendată în fața altarului,
Nimeni nu va asculta vântul profetic,
Primul dialog dintre cer și pământ.

Luminile înaltului se călătoresc micșorate,
Impenetrabila noapte cade din ceruri.
Astrul bătrânului Ormuzd a murit sub nori :
Orientul s-a culcat în cenușa zeilor.

Spiritul nu mai coboară peste rasa aleasă ;
Nu mai consacră dreptii, nici pe puternici.
La sânul sterp al imobilei Asii
Sorii sterili ard germenii morți.

Din trestiile fluviului
Asceții ascultă murmurul târziu și pur al apei
Plângeți poezilor; înțelepciunea voastră este văduvă:
Vișnu a părăsit nufărul de azur.

Armonioasa Hellas, virgină cu părul de aur,
Căreia dragostea lumii i-a ridicat altare,
Zace mută pe vecie la malul mărilor sacre
Peste popoarele divine ale nemuritorilor albi.

Buzele profeților nu mai pronunță cuvinte de foc,
Adonai ! Vânturile ți-au dus vocea-n pustie,

Iar Nazareanul palid, plecându-și capul,
Scoase un ultim strigăt de neputință.

Salut figură blondă, păr de umbre și pace difuză,
Ce porți pe malul lacurilor nimbul tău de foc.
Te salut omenire în mormântu-ți etern
O, tinere esenian, paza ultimului dumnezeu.

Occidentul barbar se-nvârte trăznit
Sufletele nedemne își dorm somnul greu,
Tufişuri uscate pe propria tulpină,
Ce-au înverzit o zi și-au văzut doar un soare.

Ziduri bătrâne, portaluri secrete
Privesc cu un calm neclintit
Epocile furtunoase și cele de pace
Ducându-l pe om în eternitate.

Noi însă poftim o imposibilă poftă,
Victimele imposibiliei credințe, dragostei ne-mpărtășite,
Răspundeți zile noi, ne veți reda viața ?
Spuneți, zilelor de demult, ne veți reda iubirea ?

Unde ni-i lira de aur și pietre scumpe
Imnul zeilor fericiți al corului virginelor,
Eleusis și Delos, noile teorii
Poemele sfinte, izvorâte din inimă ?

Unde-s zeii promiși, formele ideale,
Riturile îmbrăcate în purpura gloriei,
Deschizând în ceruri aripi triumfale
Sfânta ascensiune a virtuților înțelepte ?

Muzele în pas lent, cerșetoare divine și
Pradă râsului amar se duc la dracu-n praznic.
Ah ! Destul am sângerat sub cununa de spini,
Destul plânsul nesfârșit ca întinsul mării.

Da ! Răul cel veșnic este la zenit!
Aerul vremii pute, spiritele-s bolnave.
Salut uitarea lumii și a mulțimii;
Strânge-ne natură la sânul tău sacru!

Zori de mister în hlamidă de aur,
Cântec de iubire în pădurile nepătrunse ;
Pătrunde-ne soare cu lumina glorioasă.
Deschide-ți munte sânul de arome și pace !

Majestuoase suspine de unde domoale,
Murmurați mai adânc în inimile noastre ;
Răspândiți pădurilor roua frunzelor voastre,
Crească în noi liniștea de scânteii a cerurilor !

Să ne consoloăm, în sfârșit, de speranțe deșarte :
Calea sterilă ne-a zdrobit picioarele goale.
Din înaltul vârfurilor, departe de rumoarea oamenilor
Du-ne vântule către zeii necunoscuți.

Dacă însă nimic nu corespunde imensei întinderi
Decât sterilul ecou al dorinței eterne,
Adio deșerturi unde sufletul deschide o aripă pierdută
Adio vis sublim și de ne-nțeleș !

Iar tu, Moarte divină, totul cuprinzi și totul ascunzi,
Primește-ți copiii la sânul înstelat ;
Liberează-ne de timp, de număr, de spațiu,
Redă-ne liniștea tulburată de viață.

DEMATERIALIZAREA OMENIRII

Efectele emanațiilor specifice Erei Vărsătorului

După milioane de ani de densificare progresivă, materia eterată cândva a atins limita de duritate suportabilă de către viața organică. Lumea noastră materială va demara în curând o mișcare inversă, dematerializându-se încetul cu încetul. Fenomenul se constată deja în răsturnările civilizației și în psihicul uman, supus și el procesului de dematerializare. Receptivă la radiațiile cosmice ale Erei Vărsătorului, conștiința noastră se deschide către noi perspective, ceea ce ne plasează în fața a două posibilități :

- 1. Dematerializare pozitivă prin înălțarea către o regenerare spirituală.*
- 2. Dematerializare negativă prin cădere în dimensiunile infra-materiale ce nu au decât o existență virtuală.*

Ce semnifică intrarea soarelui în constelația Vărsătorului ?

S-a anunțat în grabă o *Nouă Eră*, un fel de *Vârstă de Aur*, în cadrul căreia totul va fi altfel. Nimeni nu ne poate spune însă în ce constă această *Nouă Eră*, care îi este cauza. Generația hippie a cântat *Aquarius* (Vărsătorul), invocând o libertate totală prin celebrul slogan « Lăsați soarele să intre ». Soarele a intrat, a pătruns cât a pătruns, fără ca generația hipie să facă un pas înainte, să progreseze... Dimpotrivă ! Regres după regres, transă, delir, până când mai toți « *hippiști* » au deschis ochii și s-au adaptat realității, înțelegând mai mult sau mai puțin pe ce lume trăiesc.

Intrarea soarelui sub semnul *Vărsătorului* a produs o răsturnare de valori în raport cu *Era Peștilor*. *Vărsătorul* (de apă) este simbolizat de un personaj ce poartă o doniță din care curge apă vie sub un flux de emanații ce coboară din înaltul universului. Energia *Vărsătorului* purifică și reînnoiește creația. Puternica emanație sau radiație, ce provine din chiar inima universului, se răspândește asupra lumii, atacând și purificând vechile structuri. Dacă acestea se înțepenesesc și rezistă schimbării, ele sunt neîntârziat distruse.

Impulsul ce declanșează această răsturnare este inconturnabil. Cele ce nu se pot armoniza cu emisiunile specifice *Erei Vărsătorului*, adică nu se pot transforma, se cristalizează, degenerază, decad. Multe boli moderne și dezechilibre psihice decurg dintr-o reacție de inadaptare la aceste emisiuni ce tranșează problemele omenești precum o judecată divină. După cum am spus, transformările produse de *Era Vărsătorului* sunt inevitabile.

Uranus, Neptun, Pluto

Cauzele schimbărilor pozitive și negative ale *Vărsătorului* sunt legate de activarea celor trei planete periferice ale sistemului solar : Uranus, Neptun și Pluto. Influența acestor planete a constituit multă vreme un mister pentru astrologia profană, cu excepția întrucâtva a lui Pluto, temut cândva ca *Dumnezeu al Infernului* sau Iadului. În zilele noastre, aceste planete au devenit catalizatorii energiei *Vărsătorului* în sistemul solar, acționând ca octave superioare ale lui Venus, Jupiter și Marte. Descoperirea lor corespunde celei a uraniului, neptuniului și plutoniului, polarizări materiale ale radiațiilor lui Uranus, Neptun și Pluto.

Influența explozivă emanată de Uranus este cea mai dinamică. Ea este cea care deschide conștiința la tot ce este nou, tânăra generație fiind foarte sensibilă acestei influențe. Sub influența lui Uranus, tânăra generație devine receptivă la tot și toate cele

ce busculează vechile idei și obiceiuri. Spiritul revoluționar și modernist este cel mai spectacular și mai distrugător dintre efectele lui Uranus. El distruge vechile structuri, fără să aducă însă o schimbare reală, lăsând revoltații și protestatarii să recadă în sisteme securitare anchilozate.

Intr-o perspectivă ideală, geniul spiritual al lui Uranus este de a împinge ființele la o iubire nelimitată, prin transformarea aspectelor sexuale într-o dorință spirituală pură. *Generația Hippie*, a anilor șaizeci, a marcat expansiunea conștiinței spontane și intrarea în *Era Vărsătorului*. Deschiderea inimii nu a condus însă la o realizare veritabilă, din care cauză nu a rezultat nimic durabil. Elanul idealist a recăzut la nivelul inferior al spiritualității emoționale, tot atât de superficială și vagă ca aceea specifică doctrinelor și ideologiei *New Age*. Utilizarea demoniacă a uraniului de către industria nucleară corespunde intrării în scenă a lui Uranus, sub aspectul său devastator. Fisiunea atomică este simbolul elocvent al efectului invers al *Vărsătorului*, în cazul refuzului schimbării interioare. Prăbușirea vechilor obișnuințe și convenții conduce la fisurarea moralității, făcând posibilă manifestarea ideilor utopice, bizare și deviate. Se ajunge astfel la « cultul noului » cu orice preț, la « moda efemerului ». Acest proces de decadență este agravat prin influența cristalizantă a lui Pluton, ce silește ființele incapabile de o schimbare conștientă să ia drumul unui « infern inconștient ».

Când am intrat în *Era Vărsătorului* ?

Data intrării în *Era Vărsătorului* nu este sigură. Există chiar o controversă pe această temă. Schimbările ce au loc în lume, ca și cele din propria noastră conștiință, arată însă că această nouă eră sau epocă a început deja. Schimbările în chestiune se dovedesc adevărate răsturnări. Ele au început să se facă simțite în urmă cu peste două sute de ani. Constatăm cu ușurință întorsătura îngrijorătoare pe care a luat-o cultura omenirii. Toți

reacționăm la semnul *Vărsătorului*, fiind constrânși să luăm o atitudine sau alta. Puțini o fac în mod pozitiv, ceea ce antrenează o mișcare de masă ce duce întreaga civilizație către o prăpastie. Conștiința celor mulți sau a gloatei își impune propria ei lege. Valuri inconștiente după valuri inconștiente, tinerele generații sunt luate de curentul violent al *Vărsătorului*, fără să se trezească la o nouă viziune despre viață. Dimpotrivă, aceste generații se scufundă în mlaștina iluziilor idealiste ce maschează sensul real al *Noii Ere*. Puțin importă stabilirea exactă a începutului *Erei Vărsătorului*. Unii cred că asta s-ar fi petrecut la sfârșitul secolului al XIX-lea. Alții fixează acest moment la jumătatea secolului XX, în zilele noastre sau chiar ceva mai târziu. Ceea ce este important este că simțim cu toții șocul premergător a ceea ce ciocnește și schimbă valorile erei precedente. *Era Peștilor* s-a desfășurat sub semnul dogmelor creștine, la a căror reactualizare visa Berdiaev în *Noul Ev Mediu*. *Vărsătorul* este epoca experimentării nelimitate. Grație tehnologiei și mai ales informaticii, limitele utopiilor vor fi șterse cu totul. Principiul însuși al realității se estompează în fața noilor dogme ale virtualului, făcând din *Era Vărsătorului* nu un *Nou Ev Mediu* creștin, cum credea Berdiaev, ci mai curând un Nou Eon Dogmatic, prevăzut de Lucian Blaga în urmă cu peste 80 de ani. Tehnologia este agentul concret al dematerializării. Aceasta va fi mai întâi psihică, apoi fizică. Treptat, oamenii se vor refugia într-un univers virtual, abandonând conștiința lumii fizice.

Dematerializarea negativă

Omenirea refuză o schimbare în armonie cu influențele pozitive ale *Erei Vărsătorului*, preferând angajarea pe calea periculoasă a «realității virtuale», adică a dematerializării negative. Cei ce o iau în această direcție sunt foarte numeroși. Aceștia vor pierde cu timpul percepția realității spațio-temporale, intrând într-un spațiu virtual unde fiecare va fi

încătușat în propria lui sferă psihică, iluzionându-se însă că trăiește și comunică cu alții⁶⁶.

Internetul este un puternic accelerator al acestui proces de dematerializare, afectând în egală măsură purtătorii tendințelor materialiste și pe cei ce se refugiază în spiritualitatea informală New Age. Această spiritualitate tinde să dizolve structurile mintale, pentru a-l aduce pe om la o stare de fuziune cu forțele spirituale inferioare, ceea ce este resimțit ca o « evoluție ». În realitate, întrucât nu se construiește nimic, este vorba nu de o evoluție, ci de o cădere, de o regresie.

Treptat, întreaga omenire va fi cuprinsă de acest proces de dematerializare psihică și spirituală. Limitele realității fizice vor dispărea. Conștiința se va deschide către sfera invizibilă. Granița dintre lumea materială și celălalt tărâm se va subția și va dispărea, aproape fără să ne dăm seama ! Comunicarea cu spiritele și entitățile dimensiunii astrale va deveni lesnicioasă, fiecare va avea inspirațiile și viziunile sale, care îl vor face să se creadă treaz și pe deplin conștient, fără să își dea seama că este victima unor iluzii psihice și spirituale. Refuzul mutațiilor spirituale autentice și iluzia unei vieți spirituale veritabile este criteriul dematerializării negative, consecință a asimilării defectuoase a energiilor *Vărsătorului*.

Virtualul va deveni un înlocuitor al vieții spirituale, lucru ușor de imaginat în condițiile în care tărâmul celălalt va fi lesne confundat cu lumea spirituală. Oamenii se vor naște și vor muri într-un nou spațiu artificial, situat între rețeaua globală electro-magnetică planetară și sfera astrală sau celălalt tărâm. Într-un număr de secole greu de precizat la ora actuală, materia se va dezincarna, își va pierde consistența sau soliditatea, conectându-se atât de strâns la rețeaua electronică globală, încât aceasta va deveni singura realitate tangibilă. Procesul

⁶⁶ Cf. Sébastien Vaas, *L'Enfer du Virtuel, La Communication Naturelle pour sortir de l'Isolément Technologique*, Ed. L'Age d'Homme, Lausanne 2009. (N. T.).

acesta de rapidă dematerializare negativă este deja evident la tineri. Mulți dintre aceștia au pierdut contactul cu natura, s-au adaptat fără probleme la noutățile tehnologice și la Internet, devenit aproape singura lor sursă de informație și de cultură. Pentru ei, rețeaua Internet este însăși realitatea, lumea lor spirituală. Această rețea va deveni adevărata viață pentru gloată, fiecare membru al acesteia fiind înfierat cu *Semnul Fiarei*.

Pentru o reascensiune sau pentru o cădere

Procesul acesta de dematerializare negativă atinge omenirea non receptivă la influențele înbitoare ale *Vărsătorului*, omenire ce refuză transformarea sa interioară conform cu cerințele și condițiile noi ere. Paralel cu dematerializarea negativă, are loc însă un alt proces, de « dematerializare pozitivă ». Acesta cuprinde pe cei ce reacționează și se armonizează conștient cu forțele emise de Uranus, Neptun și Pluto, « *Planete ale Misterelor* », având puterea de a ghida sufletele către poarta Universului veșnic. Universul sau lumea veșnică nu se confundă cu celălalt tărâm, acesta de pe urmă nefiind decât fața invizibilă a lumii noastre fizice. Fiind bolnavă, gândirea materialistă nu își mai poate reprezenta metafizic lumea superioară.

Era Vărsătorului ne obligă să alegem între a continua ciclul reîncarnărilor fără sfârșit, sau a ne elibera, pentru a ne reîntoarce în Universul de unde am fost deportați. Influența *Vărsătorului* se exercită în sensul reînnoirii integrale a vieții. Dacă înclinăm către această reînnoire, cu încredere în Impărăția Supremă a Dumnezeilor, despre care știm că depinde de noi să ajungem acolo, în acest caz emanațiile sau emisiunea de radiații ale *Vărsătorului* ne vor « informa » într-un sens liberator, fiind asimilate de organismul și de conștiința noastră în sensul transmutării, al nemuririi. Psihicul și corpul nostru se

vor putea astfel subtiliza și transfigura într-o personalitate nemuritoare, dotată cu un corp glorios.

În cazul în care suntem prea atașați de lumea actuală, dacă nu credem în *Veșnicie* și nu o dorim, energia *Vărsătorului* ne îngheață într-o poziție retrogradă sau îndărătnică, emanațiile sau radiațiile respective producând o pietrificare a ego-ului inferior, un și mai puternic atașament la materie și la formă. Acesta este sensul cuvintelor lui Christos : « *Am venit pentru o nouă ascensiune sau pentru o cădere* ». « *Noua ascensiune* » este *dematerializarea pozitivă*, transmutarea personalității noastre efemere într-un dumnezeu ce va putea lua calea planetei veșniciei. « *Căderea* » este dematerializarea negativă, închiderea în rețeaua planetară a *Iadului Virtual*, pe care unii îl prezintă drept cea mai bună lume posibilă.

Ajunsă la sfârșitul unui ciclu de densificare, lumea reia direcția ascendentă, către o stare mai subtilă. Această reascensiune este miza unui test de conștiință pentru omenire, pe care o putem numi « *recoltă divină* ». Este vorba de o selecție, al cărei scop este separarea celor ce vor să iasă din ciclul infernal sau cercul vicios al vieții și al morții, de cei ce vor să rămână pe mai departe în acest ciclu. Selecția este cât se poate de dreaptă, fiecare având posibilitatea de a alege în mod liber. Cei ce vor să treacă într-o altă dimensiune, nu trebuie împiedicați să o facă, de către cei ce preferă să rămână în continuare legați de glia acestui pământ. « *Aleșii* », adică cei ce vor prefera să părăsească actuala condiționare, se vor separa sau detașa de gloata majoritară, ce va prefera să continue actualul ciclu de viață. Problema nu se pune în termeni de aroganță, nici de indiferență. Este vorba de o chestiune de supraviețuire spirituală. « *Aleșii* » *Noii Ere* acceptă transformarea și se înalță, în conștiința lor, către *Impărăția Eterică*. Ceilalți, dimpotrivă, cad și mai jos, în infra-materia rețelei electromagnetice globale. Pentru unii, intrarea în *Era Vărsătorului* este o înălțare, pentru alții o cădere.

Radiațiile universale, ce scaldă omenirea prin intermediul constelației *Vărsătorului* și a planetelor activatoare Uranus,

Neptun, Pluto, sunt pure și implacabile, nepermițând nimănui să rămână indiferent. Fiecare trebuie să aleagă. Nimeni nu poate evita alegerea. Fiecare trebuie să se determine într-un sens sau altul, fie pentru a se cufunda și mai deplin în psihismul egocentric individual, fie pentru a se elibera de acesta. De aceea *Scrierile Sfinte* vorbesc de o judecată cosmică fie pentru mântuire, fie pentru condamnarea veșnică. Deși înfricoșătoare, aceste formule sunt perfect juste, subliniind gravitatea vremurilor ce trăim, necesitatea angajării pe calea vieții, urgența renunțării la iluziile existenței individual-egocentrice, la fantasmagoria realității virtuale.

Dematerializarea pozitivă

Dematerializarea pozitivă constă în împlinirea programului destinului nostru. Ne-am încarnat în forma fizică actuală nu pentru a muri și a renaște încă și încă, la infinit, ci pentru a ne procura un corp nemuritor. Radiațiile universale ale *Erei Vărsătorului* ne trezesc la realitate, deschizându-ne inima și spiritul în sensul regăsirii veritabilei noastre identități. Prin intermediul acestei deschideri, divinitatea noastră interioară, ce doarme de milioane de ani, devine capabilă să reia contactul cu semenii ei, aflați pretutindeni în acest pământ al exilului. Unda amintirii patriei pierdute traversează inimile și sufletele ce se caută unele pe altele, unindu-și forțele.

Dezvoltarea spirituală a *Vărsătorului* nu este individualistă, nici fuzională sau colectivistă în sens global. Fiecare trebuie să își găsească propria sa familie spirituală, conformă exigenței *Vărsătorului* de a se pune în serviciul fraților săi de suflet. Sub influența undei lui Uranus, multe ființe generoase se cred în serviciul omenirii, fără să înțeleagă că iubirea și dăruirea lor au luat calea dematerializării negative. Adevărata cale este însă punerea în serviciul aproapelui, iubirea și unirea cu acesta, fratele sau sora cea mai apropiată, alături de care fiecare duce lupta vieții lui. Dimpotrivă, iubirea umanitară este doar o

imitație a veritabilei iubiri. Ea contribuie la dematerializarea negativă, la falsa unitate globală.

În concluzie, spiritualitatea *Erei Vărsătorului* constă în dematerializarea pozitivă, în dinamica transmutării interioare pentru eliberarea principiului etern al ființei. Dimpotrivă, dematerializarea negativă este o mișcare exterioară, o dezvoltare personală periferică ce închide oamenii în iluzia psihică a libertății lor egocentrice. În cazul extensiunii ei maximal-globalizante, această iluzie colectivă încătușează sufletele în « *Rețeaua 666* ». În momentul de față, toți oamenii traversează o astfel de dematerializare spirituală, fie în vederea înălțării către *Patria Cerească*, fie pentru o și mai totală încătușare în rețeaua terestră.

Reacția pozitivă la schimbările specifice *Erei Vărsătorului* înseamnă schimbarea totală a parametrilor existențiali, acordul cu ritmul universal ce ne va antrena în călătoria veșnică prin diversele dimensiuni divine. Cei ce reacționează negativ, la schimbările dorite de dumnezeii ciclurilor cosmice, sunt în opoziție cu ritmul universal. Ca atare, ei vor fi respinși de acest ritm, împinși către rețeaua globală planetară, către temnița demoniacă plutoniană.

La vremea Paștelui, Christos zise ucenicilor să pregătească un loc pentru masa de sărbătoare. El a precizat : « *Veți vedea un om purtând o ulcică cu apă. Urmați-l cu încredere. El vă va conduce acolo unde vom sărbători Paștele* ». Aceasta ne arată ieșirea din *Era Peștilor* și intrarea în *Era Vărsătorului*, Paștele fiind sărbătoarea eliberării, a renașterii. Procesul de eliberare și de renaștere va fi activat în cadrul noii ere, rezultatul lui final fiind o înălțare sau o cădere.

Pe de o parte, poporul pionierilor *Noii Ere* părăsește *Ordinea Mondială*, pe de altă parte masele sunt încătușate în *Noua Ordine Mondială* demoniacă. De-a lungul secolelor viitoare, mulți se vor trezi și se vor smulge din iadul în care civilizația actuală va sfârși fără doar și poate. Impulsul radiațiilor *Erei Vărsătorului* este puternic. Mulți îl vor înțelege și îl vor urma, în ciuda demonismului ce se instalează pe pământ. De aceea,

este important să fondăm comunități unde se vor putea refugia dizidenții actualei *Ordini Mondiale*. Va veni vremea când cei ce vor dori să evadeze din rețeaua globală nu vor avea altă posibilitate de supraviețuire decât o comunitate în armonie cu curentul energetic specific *Erei Vărsătorului*.

NOUA CIVILIZAȚIE

Manifest pentru o acțiune spirituală

La originea ei, o civilizație începe când un grup de oameni, reuniți în jurul unor principii superioare, decide eliberarea și utilizarea comună a unei energii creatoare, capabilă să fecundeze un popor. Un astfel de proces se pregătește cu mult înainte de sfârșitul civilizației precedente. Animat de un astfel de curent, grupul în chestiune devine receptacolul colectiv al curentului respectiv. O societate se poate edifica fie pe teren virgin, fie pe ruinele unei civilizații dispărute.

De-a lungul istoriei, o experiență milenară ne-a învățat ceea ce nu trebuie să facem. Fără a renunța la capacitățile dobândite, va trebui să reinventăm o cu totul nouă formă de organizare socială.

Noua civilizație va avea o dublă funcțiune: organizarea existenței fizice a membrilor ei și oferirea unui cadru spiritual interior fiecăruia dintre aceștia. Cele două elemente constituie fundamentul societăților tradiționale care, la vremea lor, au fost adevărate trepte către *Impărăția Cerurilor*. Armonizarea unuia sau a altuia din aceste elemente nu a fost niciodată ușoară. Totuși, ea s-a dovedit posibilă în anumite perioade ale antichității.

Noua civilizație este fondată pe « *energia liberă* », la dispoziția comunității aptă să o primească. Este vorba de o energie subtilă, ce nu trebuie confundată cu electricitatea și tehnologia respectivă, acestea fiind unul din aspectele demonismului modern.

O nouă civilizație nu poate să apară în cadrul actual. De ce ? Mai întâi, pentru că societatea existentă nu ar permite acest

lucru. Pe de altă parte pentru că nu suntem încă suficient de pregătiți pentru a utiliza energiile disponibile în eter. Acestea de pe urmă nu pot înlocui pur și simplu energiile vechi, ele depind mai ales de apariția unei noi conștiințe, deocamdată abia embrionară, în cdrul unei elite restrânse a omenirii. Această nouă conștiință va determina condițiile de existență viitoare a celor ce nu se vor lăsa zdrobiți de politica dementă a maeștrilor vrăjitori ai actualei *Ordini Mondiale*.

În cele ce urmează vom puncta câteva aspecte ale civilizației viitoare. Este vorba de ipoteze de lucru în coerență cu cauzele decadenței și alte probleme planetare actuale.

Iluzia Raiului terestru

Pământul nu fost niciodată un Rai. Inteligențele creatoare nu ne-au instalat într-o grădină de plăceri, orice plăcere fiind, precum se știe, condiția eventuală prealabilă a unui viciu. Inteligențele creatoare ne-au pus în situația de a experimenta situații dificile, cu scopul de a ne face conștienți ! Din când în când, practic în mod ciclic, am fost vizitați de mari instructori cosmici, care ne-au adus fără excepție aceeași unică revelație esențială : lumea este iluzorie; în lume domnește efemerul, suferința și moartea. Sufletul însă este de esență veșnică, aspirând a se elibera din cătușele materiei, a se reîntoarce în patria sa cerească de origine.

Nicio civilizație trecută nu a aspirat să mute cerul pe pământ, transformând lumea materială într-un rai terestru. Natura nu are ce face cu idealurile noastre, de care, în mod regulat, se scutură ca de niște paraziți. Ea este indiferentă la capriciile noastre. Dacă totuși încercăm să îi forțăm mâna, ea se revoltă și ne distruge. Trebuie să facem astfel încât să merităm darurile naturii, ceea ce nu este posibil decât respectându-i regulile, recunoscând că omul este doar un oaspete pe pământ. Oaspete tolerat în măsura în care lasă planeta în urma lui așa cum a găsit-o.

Această idee nu este foarte umanistă. Ea este însă adevărată, îndelung demonstrată faptic și din cele mai vechi timpuri. Să ne mulțumim cu faptul de a ne putea întinde cortul de-a lungul pelerinajului nostru terestru, fără să deteriorăm spațiul de viață ce trebuie să servească și altor generații. Nu mai vorbim de evoluția regnurilor vegetal și animal, al căror mediu de viață îl deteriorăm sistematic. În ea însăși, natura este perfectă și nu are de ce să devină « *mai bună încă* », în scopul satisfacerii poftelor și viciilor noastre. Fără îndoială, dispunem de « cea mai bună lume posibilă » pe care o merităm.

Pământul a fost un loc ideal pentru evoluția speciilor animale și vegetale, ca și pentru creaturile elementale ce lucrează cu și completează regnurile naturale. În ce ne privește însă, ca ființe spirituale, Pământul nu este decât o stație tranzitorie pe drumul întoarcerii către lumea noastră de origine.

Omul spiritual nu este un animal, ci un spirit ce ocupă un corp animal și care, prin intermediul gândirii de care este capabil, își caută veritabila lui origine. Unii dintre noi, puțin numeroși, se simt pe pământ de parcă ar fi exilați aici din mediul lor inițial, căutând fără încetare calea de eliberare. Cea mai mare parte însă a omenirii se înconjoară de iluzii, de dorința posesiunii fără limite, ce sfârșește prin a o sufoca. Pentru a-și satisface poftele și a-și calma angoasele, omenirea își distruge singură mediul vital, demonstrându-și neputința regăsirii esenței nemuritoare, de a se angaja pe drumul reîntoarcerii la armonia universală.

La început este energia

Astăzi se vorbește mult de energie vitală. Trebuie oare să deducem că nu mai dispunem de această energie vitală ? De regulă, problema cu care suntem confrunțați nu este găsirea cauzei eventualei crize energetice ci vânzarea-cumpărarea unor înlocuitori, sub etichete variabile, adesea mincinoase, inclusiv alimentare sau terapeutice, fie pentru energizarea și punerea într-o mai bună formă și dezvoltarea noastră maximală, fie

pentru îmbunătățirea performanțelor unui automobil, a unui computer, etc.

Altădată, mediile naturale vorbeau aproape exclusiv de importanța regimului alimentar. Astăzi, aparent, problema se pune în termeni diferiți, unii crezând că este suficient să întinzi mâna pentru a obține vindecarea imediată printr-o metodă sau alta. Sănătatea a devenit o obsesie⁶⁷. Oamenii și-ar vinde sufletul științei pentru a fi mai sănătoși sau pentru a trăi mai mult.

Căutarea excesivă a sănătății este semnul unei penurii de energie vitală, a degradării sistemului imunitar prin poluare chimică, electromagnetică, sonoră sau de altă natură. Starea fiecăruia depinde însă mai ales de ordinea sau dezordinea lui nutrițional-fiziologică, emoțional-psihică și intelectualomintală. Dintr-o perspectivă mai profundă, bolile de care suferim se datorează îndelungatei deconectări de sursa univerală de energie, nicio ameliorare nefiind posibilă fără reconectarea la aceasta. Bolile și suferința sunt inerente existenței terestre în cadrul căreia nimic nu durează veșnic, totul sfârșind prin a se altera, deterioara și a muri. Unii neagă acest adevăr și se droghează cu tot felul de false soluții înainte de a admite și de a accepta adevărul. Acesta este condiția prealabilă nu atât pentru dobândirea unei sănătăți perfecte cât

⁶⁷ . Fără să fie o obsesie, sănătatea este o problemă ce merită întreaga noastră atenție. Starea vehicolului condiționează ajungerea la destinație. Starea corpului fizic condiționează îndeplinirea misiunii liber consimțite, asumate prin încarnare. Înainte de orice speculații, inclusiv cele ale autorului, se cuvine să ne cunoaștem pe noi înșine, inclusiv pe planul sănătății carcasei, a corpului fizic. Cine poate spune la care corp anume face aluzie inscripția « Cunoaște-te pe tine însuși » de pe frontispiciul Templului din Delfi: la corpul fizic, la unul din corpurile subtile, la toate la un loc ? Nu este nevoie de vreun desen sau schemă tehnică pentru a înțelege importanța sănătății la care avem dreptul, pe care trebuie să știm, să învățăm a întreține. Aceasta nu înseamnă o obsesie. Obsesiomania este una din problemele cu care ne confruntăm toți. Fără excepție. Inclusiv autorul. (N. T.).

pentru accesul la o conștiință lucidă ce se apropie adesea de o imunitate terapeutică semnificativă.

Criza energetică este o iluzie în plus. Crize energetice nu există niciunde în Univers. Energia abundă în Univers. Cum se face totuși că suntem atât de slabi, de obosiți, bolnavi, deprimați ? Nu cumva slăbiciunile și bolile noastre se datorează faptului că utilizăm mai ales energiile cele mai dense, mai concentrate⁶⁸ ? Nu cumva ar trebui să învățăm a capta energiile naturale răspândite abundant în atmosferă, de exemplu?

Există numeroase forme de energie. De la magnetismul animal până la undele cosmice superioare există o întreagă gamă de radiații. În modul cel mai natural, unele din aceste forțe sunt în deplina noastră posesiune. La altele însă, nu avem acces decât în măsura în care ajungem în prealabil la o anumită stare de conștiință. Ca oameni, energia accesibilă în modul cel mai direct este cea pe care o găsim în noi înșine, dacă suntem capabili să ne îndreptăm atenția spre interior.

⁶⁸ . Autorul atinge o problemă ce a preocupat din totdeauna știința medicală. La vremea lui, Hipocrate insista asupra necesității diluării alimentelor, a evitării celor concentrate. Desigur, autorul vorbește de energii, nu de alimente. Pentru om însă, alimentele sunt o sursă de energie, după cum combustibilul este sursa de energie a oricărui motor, a oricărei arderi. Viața însăși este o ardere. Calitatea vieții depinde de aceea a alimentelor, de concentrația acestora. În cadrul faimosului *Decalog Hipocratic al Sănătății*, prima poruncă suna astfel: « Gradul de concentrație al alimentelor trebuie adaptat la gradul de vitalitate al fiecărui om ». Oamenii puternici suportă alimentele puternice, care i-ar putea ucide pe oamenii slabi. Oricât ar fi însă ceva de puternic, oricât de fără limite i-ar fi vitalitatea, alimentele concentrate folosite abuziv vor sfârși prin a-l îmbolnăvi și ucide. Invers, oricât ar fi ceva de debil, oricât i-ar fi de slabă vitalitatea, folosirea alimentelor puțin energizante, diluarea atentă a celor prea concentrate îi vor permite un nivel satisfăcător de sănătate. Pentru Hipocrate, singurul medicament totdeauna legitim este alimentul. Mai exact, alimentul potrivit, pentru omul potrivit, la momentul și în contextul potrivit. Cf. Teodor Usca, *Elemente de Bucătărie și Nutriție revizionistă*, Librăria Românească Antitotalitară, Paris-Pietroasa 2007. (N. T.).

Energia fundamentală a naturii este o radiație ce procură vitalitate și întreține toate regnurile naturale. În ce ne privește, această energie eterică poate fi uneori amplificată, printr-un efort mental. Cu cât nivelul de conștiință al omenirii este mai decăzut, cu atât trebuie depuse eforturi mai mari pentru a capta energie. Se înțelege cauza pentru care s-a ajuns la forarea puțurilor de petrol, a minelor de cărbuni, metale și alte materii prime. Caracterul tragic al violenței contra naturii este evident. În mod individual, fiecare își cheltuiește energia vitală, ce arde către exterior, într-o pierdere continuă. Putem însă învăța să concentrăm această energie internă, cu scopul de a o elibera printr-un fel de implozie ce ne-ar permite să vorbim de o energie internă liberă.

Totuși, civilizația materialistă nu permite captarea energiei libere pentru un uzaj personal, individul izolat fiind închis în propriul său sistem egocentric, prizonier al unei conștiințe limitate ce blochează penetrarea forțelor cosmice superioare. Aceste radiații pot fi numite « divine », eventual altfel. Important este însă că ele nu ne pot penetra decât în doze mici și în mod inconștient. Sistemul nostru celular le devorează și elimină, perpetuând astfel existența noastră muritoare.

Ruptura cu lumea veche

De mii și mii de ani, civilizația este o încropeală politică ce permite de bine de rău supraviețuirea omenirii, deși aceasta este deconectată de la sursa universală. Știința și teologia sunt improvizații ce dau impresia unei oarecare ordini, ba chiar coerențe. Ambele decurg însă dintr-o eroare fundamentală : existența aparentă nu este și nu trebuie confundată cu viața adevărată.

Oamenii se încăpățânează să perpetueze un sistem anti-divin, ca și cum acesta ar fi produsul unei evoluții legitime, deși el generează și perpetuează mizerie morală și materială. Acesta este « progresul » cu care suntem mințiți și drogați de secole

întregi. Condițiile planetare nu se pot ameliora în mod miraculos. Totuși, în cursul căderilor succesive pe care le vom traversa încă de-a lungul vârstei sombre, vor apărea alte și alte posibilități de redresare.

Pentru ca astfel de noi oportunități să devină posibile, civilizația actuală trebuie să ia sfârșit. Altfel, încercând să ameliorăm sistemul în care trăim, nu vom face alta decât să îl întărim și mai mult. Pentru mentalitatea noastră, formată pe tiparul credinței oarbe în evoluție și progres, o astfel de perspectivă nu este ușor de admis.

Civilizațiile antice au luat sfârșit la capătul unei îndelungate decadente. Mulți dintre noi nu dispunem de reculul istoric și de perspectiva necesară pentru înțelegerea decadentei actuale și a sfârșitului ei inevitabil. Ordinea mondială fiind planetară, este greu de admis că într-o zi ea se va dizolva, că pe ruinele ei o să apară o societate de o cu totul altă natură. În acest sens, acordul sau înțelegerea noastră nu sunt și nu au fost niciodată necesare. Cu sau fără acordul și înțelegerea noastră, civilizația actuală va pieri, așa cum au pierit atâtea altele înaintea ei.

Egiptenii, grecii sau romanii nu și-au închipuit nici ei că civilizația lor va avea sfârșitul cunoscut, pe ruinele ei apărând societatea medievală timpurie. După sfârșitul evului mediu, am asistat la succesiunea unor perioade foarte diferite sub anumite aspecte, totuși organic legate între ele, ceea ce a creat aparența unei mișcări evolutive ce nu se poate opri. Printr-o astfel de iluzie optică au trecut însă și cetățenii romani, care credeau că imperiul lor va cuprinde lumea întreagă și va dura până la sfârșitul tuturor timpurilor. Sfârșitul imperiului a venit însă mai repede decât s-ar fi crezut. Același lucru se va întâmpla și cu sistemul mondial, dominat de americani. Când vântul contrar se va porni, toate se vor precipita și vor cădea pe capul celor ce o merită. Natura victimizată până la mortificare își va lua cuvenita răzbunare contra imperiului tehnologic, a societății « *computeranthropilor* ».

Actualmente, forțele cele mai retrograde încearcă menținerea și prelungirea edificiului muribund prin diverse scamatorii și

înșelătorii tehnologice, inclusiv controlul polițienesc implacabil, în genul celui imaginat de Orwell. În plus, anumite ierarhii spirituale, ce orientează politic evoluția omenirii, încearcă să întârzie inevitabila schimbare, care le va fi fatală și lor. Aceste veritabile puteri obscure și mafii oculte s-au aliat între ele, cu scopul stabilirii unei ordini mondiale centralizate.

Practic, masele dezorientate vor cădea pradă tentației infantile de a invoca un salvator mondial. « Antichristul » va fi aclamat. El va promite tuturor securitate, bunăstare și pace. De aceea, epoca noastră este aceea a unei « judecăți », a unui test la scară mondială pentru selecționarea celor ce nu vor accepta terfelirea adevărului, sacrificarea acestuia în schimbul confortului și al comodității.

Paralel cu prăbușirea sistemului ce rezistă încă cu energia disperării, asistăm la apariția unor minuscule și izolate comunități civilizaționale, în rezonanță cu emisiunile, radiațiile și strălucirea *Erei Vărsătorului*.

Emanațiile și radiațiile Erei Vărsătorului

Purificarea planetei a început pe înalte dimensiuni invizibile, sub efectul undelor cosmice ce vehiculează noi informații vibratorii. Armonizarea cu aceste forțe regenerante este urgentă. În caz contrar, ele vor acționa independent de noi și contra noastră. Incorecta asimilare a acestor informații vibratorii este cauza ascunsă a unora dintre bolile misterioase din ultimii ani. Vechile deprinderi și obiceiuri sunt atacate, rezultatul fiind intensificarea tensiunii nervoase, încăpățânarea noastră pe fondul celor mai condamnabile trăsături de caracter. Trăim o vreme de încercări individuale și colective, din care cauză psihoza siguranței zilei de mâine, a dorinței de confort și bunăstare afectează și anesteziază pătri largi din rândul popoarelor.

De-a lungul acestei faze de test, din rândul maselor apar o serie de pionieri, mai mult sau mai puțin clarvăzători. Nu toți dintre

aceștia înțeleg pe deplin cele ce se petrec. Numitorul lor comun este însă refuzul categoric și total al lumii vechi, al mafiei politico-religioase vizibile sau invizibile, financiară, militară, industrială sau de altă natură. Pionierii noii ere vor fi confrunțați cu o nouă sarcină. La început va fi vorba de o activitate modestă, ca aceea a semănătorului ce prepară recolta viitoare. Vechea ordine este scuturată din temelii de puternica acțiune vibratorie a *Erei Vărsătorului*. Legea divină nu împiedică însă pe nimeni să înțeleagă ce se petrece și să combată forțele spirituale retrograde.

Oamenii ce vor pătrunde în noua eră vor fi liberați de lanțurile lor. Unii însă nu vor putea intra în *Era Vărsătorului*. Aceștia vor fi obligați la o cădere similară celei adamice. Se va produce o ruptură între două grupe umane contrare. Una dintre acestea va căuta să se unească cu universul superior, cealaltă va deveni robotică, cu scopul de a se menține în limitele și în cadrul materiei. Cei ce aspiră la o reală mutație spirituală se vor recunoaște. Ei își vor uni eforturile pentru stabilirea bazelor civilizației conforme cu convingerile lor, refuzând lumea bordelică actuală. Aceasta implică experimentarea unor noi forme de viață socială și comunitară, omul neputând exista decât în relație cu semenii săi. Individualismul va fi depășit⁶⁹.

⁶⁹ . Rămâne de văzut în ce fel se va produce depășirea individualismului. Despre această depășire s-a scris mult. Pe altarul ei au oficiat nu numai autorii utopiști ci, mai ales, fanatica armată idologică a comisariilor-politrucci bolșevici, a ideologilor din trecut, ai democrației totalitare actuale. Falimentul totalitarismelor comuniste, dispariția armată a fascismului și nazismului par să încurajeze totalitarismul ideologico-tehocratic actual. Totalitarismul nazist a fost acceptat cu entuziasm de marea majoritate a poporului german. Într-o măsură mai mică sau mai mare, la fel au stat lucrurile și cu totalitarismele fasciste italian, spaniol, portughez și altele. Totalitarismul comunist a fost însă respins pretutindeni unde a încercat să se impună. Resingerea lui a necesitat sacrificiul a sute de milioane de vieți. Cu toate eforturile și sacrificiile omenești, cu toată știința leninistă a « omletei » ce necesită spargerea « ouălelor », totalitarismul comunist nu a putut depăși individualismul înrădăcinat în ființa umană. Experimentul fascisto-nazist nu a putut fi dus la capăt, din care cauză, cu tot entuziasmul

Pionierii Noii Ere

În ce anume va consta misiunea pionierilor conștienți de posibilitățile revoluționare înnoitoare oferite de noile condiții cosmice ? Pe baza intuiției, a dorinței lor de intrare într-o nouă eră energetică, ce nu va avea nimic comun cu *New Age* și decadența acesteia, prin refuzul vechii ordini, pionierii de care vorbim se vor grupa, după afinități, în sânul unor mici unități comunitare. Aceste unități vor fi acumulatoarele în care noua energie se va înmagazina în vederea multiplelor folosințe ulterioare. Energia liberă, numită « *Vril* » încă de la sfârșitul secolului al XIX-lea, nu poate fi folosită înainte de a fi captată de o societate în care individualismul și egocentrismul au dispărut. Pentru ca întreaga putere a acestei energii să poată fi pusă în valoare, ea trebuie să devină posesiunea sau atributul unui grup uman efectiv conștient. Individul izolat nu poate ajunge la această energie, în toată plenitudinea ei.

Cu timpul vor apărea noi cetăți sub imperiul acestei energii libere. În fond, nu va fi vorba de nimic extraordinar. Ele vor apărea pe baza noii forme de energie așa cum vechile popoare au apărut pe baza legăturii de sânge sau a spiritului de rasă.

popoarelor respective, el rămâne insuficient de elocvent. Fără să o spună totdeauna limpede, actuala Ordine Mondială pregătește nu depășirea ci suprimarea dictatorial-birocratică a individualismul uman. În ce fel ? Prin vaccinare silnică, degeneranta alimentație artificială și nu în ultimul rând microcipuirea bovină a tuturor oamenilor. O astfel de încercare poate fi numită titanică, dar și tiranică. Nu fără dreptate, unii o numesc diabolică. Din punct de vedere tehnic, ea a devenit posibilă grație tocmai... « progresului tehnic ». Viitorul ne va spune probabil că acest controversat « progres » a fost de fapt un regres ! Cât despre depășirea individualității, aceasta pare imposibilă în limitele naturii. Va reuși oare cultura performanța refuzată din start de natură ? Este oare posibilă ieșirea din uman, saltul din *Ființa Istorică* într-o altă ființă ? Dacă da, care anume ? Probabil una deocamdată necunoscută, Inexistentă. Iată o perspectivă ce ar putea da apă la moara celor ce-și caută revolverul când aud vorbindu-se de cultură silnică. Cei mai mulți însă, trag apa și atât ! (N. T.).

Noua civilizație se va fonda însă pe cu totul alte baze decât sângele și pământul. Individul eliberat nu va mai fi parte a unei egregore rasiale, ci va deveni o celulă a unui nou corp spiritual. Numele pe care îl va primi această nouă forță fundamentală nu are nicio importanță. Li vom putea spune energie liberă, eter sau altfel. Până acum, ea nu a putut fi captată decât în rare ocazii, de către grupuri umane aflate în condiții speciale. Este suficient să știm că această energie există și că trebuie să o descoperim. În caz contrar, riscul este căderea în sclavia mașinilor. Rămâne de văzut dacă presiunea actuală este suficient de puternică pentru a ne îndemna la acțiune. Din păcate, mulți au abdicat deja în fața *Fiarei* moderne, a tehnologiei « miraculoase ».

O nouă conștiință

Apariția unei noi societăți este precedată de cea a unei noi conștiințe. Câtă vreme karma acumulată nu este transformată în adevăr și inteligență, încărcătura negativă a actelor trecute determină existența prezentă și viitoare. Noua civilizație depinde de o nouă stare de conștiință. De aceea, efortul preliminar trebuie concentrat pe mijloacele ce înlesnesc și permit conectarea la sursa de energie universală. În acest sens, primul pas este eliberarea de condiționările noastre actuale. Vom ajunge astfel la o nouă stare de conștiință, ce va structura circuitul de distribuție a energiei.

Am fost condiționați de ideea unei evoluții automate și progresive de-a lungul timpului. Suntem animați de dorința de a obține noul fără să abandonăm vechiul.

Plănuim motoare non-poluante, fără să înțelegem că ideea însăși de motor este depășită, că mașinile funcționând cu apă sau aer nu vor putea stăvili ofensiva betonului și asfaltului ce sufocă Mama Natură. Trebuie să vizăm mai sus, să imaginăm o civilizație ce nu va avea nimic de-a face cu ameliorarea tehnologiei materialiste actuale sau viitoare.

Viața nu are nevoie de mașini, nici de sisteme tehnologice complicate întrucât, fără acestea, sunt posibile sisteme de energie ce permit zborul aerian și chiar interplanetar. Avem în vedere o civilizație fără motoare, nu însă fără tehnologie. Tehnologia actuală este bazată pe principii anti-naturale. Există însă o energie inepuizabilă, a cărei utilizare nu depinde de mașini și aparate externe. Vom da uitării mașinile și motoarele imaginate de savanți eminenti precum Nicolae Tesla, mașini și motoare confiscate de aproape un secol de diversele servicii secrete americane, în frunte cu CIA. Organismul nostru este singurul instrument indispensabil pentru producerea energiei libere. Nici îngerii, nici mașinile non-poluante nu ne vor elibera din actuala sclavie mondialistă, de care vom scăpa, dacă vom scăpa, grație capacității noastre de transformare interioară. Este vorba de o transformare ce implică întregul nostru potențial vital, emoțional și mintal.

Confruntarea cu obstacolele din calea vieții noastre este o excelentă ocazie de transformare, de înălțare. Nu există altă cale de eliberare, în afara dificultăților asumate și depășite.

În același timp, cu cât vom face mai puține teorii despre apariția unei noi conștiințe, cu atât am putea înlesni declararea plenară a acesteia. Noua conștiință se va naște în cadrul luptei cu dificultățile vieții de toate zilele. Unii încearcă să obțină această conștiință prin diverse practici ezoterice. Nu trebuie să uităm însă obiectivul pe care îl vizăm. Noua conștiință nu are nimic de-a face cu puterile psihice speciale sau fericirea terestră supremă ce preocupă exclusiv anumite cercuri.

Noua conștiință este pe cale de apariție. Refuzul acceptării acestei renașteri va înrăi o parte din omenire și o va conduce la căderea într-o sferă de viață virtuală. Dacă resimțim însă dorința de a cunoaște și de a pătrunde în această nouă formă de viață, dacă aspirăm la eliberarea din lanțul reîncarnărilor repetate, trebuie să furnizăm un receptacol noii vieți, să ne deschidem spre a o primi. Acesta este de altfel sensul formării unei comunități de suflete.

Diversitatea înseamnă viață

Cei ce resimt freacă a unei noi conștiințe refuză fără frică înlesnirile și ispitele falsului rai materialist. Ei știu că misiunea lor constă în edificarea unei lumi noi. În zilele noastre, lucrurile sunt cât se poate de clare : din vechea lume, nimic nu este de păstrat. Renunțând la erorile și falsurile trecutului nu riscăm să pierdem nimic prețios, Adevărul fiind inatacabil. Respingând greșelile și erorile, punem adevărul în lumină.

Mai întâi însă se impune renunțarea la fantasmagoria unei civilizații planetare, unificată și centralizată. Oamenii caută unitatea lumii fizice, unitate înțeleasă ca ultim remediu la egocentrismul ce îi macină din interior. Falsa unitate globalo-internațională se va prăbuși precum Turnul lui Babel, căci Dumnezeii doresc diversitatea. Diversitatea este viață, iar viața este divină.

De ce oare universalul s-ar reflecta în standardizare și uniformizare ? Dimpotrivă, universalul este în căutarea celei mai mari diversități imaginabile pentru împlinirea unor infinite posibilități, lucru demonstrat de abundența formelor de viață în cadrul regnurilor naturale.

Dorim o civilizație diversificată. Numai aceasta permite existența comunităților libere și experimentarea unor moduri de viață diferite, conforme și în prelungirea structurii înseși a universului. Universul însuși este astfel întocmit. Nu se pune problema nebuniei de a-l schimba !

Cei ce preferă să trăiască într-un mușuroi de furnici, vor trebui să își facă experiența într-un cadru limitat, dacă acesta le este idealul. În caz contrar, cei ce nu doresc să trăiască în furnicarul global vor fi siliți să împiedice extinderea la nivelul întregii planete a administrației furnicărești totalitare.

Astăzi însă, partizanii furnicăriei mondiale vor să-și întindă stăpânirea peste întreaga planetă. Mai devreme sau mai târziu se va ajunge la un război pentru spațiu vital, un război în care vor fi utilizate arme de natură magică. Arma supremă este

« *vrilul* », care poate da viață și distruge ceea ce nu este în armonie cu legile universale.

Civilizația pe care o preparăm nu va fi nici colectivistă, nici liberală. Ea va fi conformă noilor posibilități energetice, fluidă și suplă, structurată, rezistentă; ea va permite micilor grupuri umane să se împlinească în cadrul unor sisteme sociale foarte diferite, al căror numitor comun va fi conștiința legăturii sacre între ființa vie și univers.

Ideea constituirii unui imperiu mondial va trebui abandonată întrucât este tiranică față de minorități.

Energia universală este accesibilă pe numeroase frecvențe. Având în vedere acest lucru, noua civilizație va trebui să permită comunităților energetice conectarea pe o frecvență spirituală în armonie cu calitățile dominante ale sufletelor ce le compun. Acest lucru este imposibil în cadrul Ordinei Mondiale actuale, oricât ar părea aceasta de umanistă, la prima vedere. Pentru puterile divine diriguitoare, ea este de fapt o ordine blestemată, ce se va prăbuși mai devreme sau mai târziu. Ordinea mondială la care visează internaționaliștii actuali este o cauză pierdută.

Viitorul Omenirii

Câtă vreme ele vor continua să persiste în circuitul nașterilor și renașterilor repetate, sufletele vor continua să se încarneze, aceasta fiind singura cale de dobândire a Conștiinței. Viața va continua încă multă vreme pe planeta Pământ, deși în condiții îngrozitoare din punct de vedere spiritual.

De esență anti-divină, tehnologia modernă își va consolida și mai mult dominația peste o omenire din ce în ce mai copleșită de materialism și de existența virtuală. Această tehnologie va produce « miracole » ce vor uimi și păcăli masele. Totuși, din rândul maselor se va detașa o minoritate ce nu se va lăsa păcălită. Cu timpul, această minoritate va constitui o societate autonomă. Omenirea se va scinda în două grupe : oamenii

liberi, pe de o parte, și sclavii *Fiarei*, pe de altă parte. Copleșiți de o puternică dorință de confort și securitate materială, aceștia de pe urmă vor renunța la libertate. Semnele sciziunii sunt deja vizibile, separația fiind anunțată ca o punere la adăpost a celor « aleși », care vor fi ales calea Adevărului. Cealaltă parte a omenirii, aceea care va fi optat pentru confort și securitate în limitele materiei, va deveni din ce în ce mai « rea » din punct de vedere spiritual, persecutând fără cruțare pe cei ce au optat pentru calea Adevărului. Aceștia de pe urmă însă, nu vor fi lipsiți de mijloace de apărare. Ei vor dezvolta o tehnologie spirituală care îi va proteja de agresiuni. Grație noii tehnologii, adepții Adevărului vor putea supraviețui și prospera în cadrul comunităților lor, primele nuclee ale noii civilizații.

Cu timpul, rețeaua informatică planetară va emana forme de viață monstruoasă. Este imposibil de imaginat care va fi situația planetei Pământ peste câteva secole. Tot atât de dificilă este anticiparea soluției la care se va ajunge după marele conflict dintre *Sclavii Fiarei* și *Adepții Adevărului*. Sistemul cultural actual permanentizează incapacitatea noastră de a imagina conflictele și războaiele viitoare, legănându-ne cu iluzia unei viitoare « *Vârste de Aur* », ceea ce este o înșelătorie politică.

Sufletele încarnate actualmente ar trebui să înțeleagă că tot ele vor recolta în viitor ceea ce se seamănă acum. De aceea, orice efort și orice încercare de a favoriza apariția unei civilizații diferite este un act indispensabil pentru evitarea ulterioară a unor situații insuportabile.

Cei ce înțeleg aceste lucruri, punându-se în serviciul Noii Civilizații, sunt germenii societății viitoare. Ei sunt pionierii Noii Civilizații, ai lumii viitoare. Ca atare, ei vor simți acțiunea tot mai puternică și mai apropiată de ei a energiei universale, pe care unii deja o « respiră ». Aceștia vor avea acces la dimensiunea eterică care este noul cer al noului pământ al sufletelor.

«» «»«» «» «»«» «» «» «»«» «» «» «»«» «» «»«» «» «» «»«»
«» «» «»«» «» æ æ æ æ Æ Æ Æ

« »

AVANT-PROPOS. - Pendant le séjour de S. M-té à Minsk, an 1858, je lui présentai un mémoire sur l'état et l'organisation sociale des juifs en Russie. Quelque temps après, par un ordre émané du S-t Synode, en date du 29 Avril 1859, je fus appelé à S-t Pétersbourg, pour donner des explications à l'égard de ce mémoire et ensuite, le 13 mai 1860, je fus nommé lecteur de la langue hébraïque au séminaire de Minsk. Je fus en même temps chargé de rechercher les moyens propres à aplanir les difficultés que rencontrent, de la part de leurs coreligionnaires, les Juifs qui désirent embrasser le christianisme. Connaissant à fond l'état des

juifs, dont j'avais professé la religion jusqu'à l'âge de 34 ans, je savais à quelle source je devais puiser les matériaux nécessaires à mon travail, et les moyens de me les procurer me furent fournis par son Eminence l'archevêque de Minsk Michel. Ma tâche fut également facilitée par le concours que me prêtèrent plusieurs juifs éclairés ; grâce à ces circonstances exceptionnelles, je me suis trouvé au bout d'un certain temps en possession de matériaux précieux qui suffisaient non seulement au travail que je me proposais, mais encore ils peuvent servir à faire connaître l'état des juifs en général et leur organisation sociale et religieuse en Russie. Ces matériaux consistent en différents documents, lettres, billets et actes de toute sorte, qui par leur contenu expliquent le mécanisme de leur organisation sociale exclusive, beaucoup mieux que toutes les notions que nous procure l'étude approfondie de leurs lois sociales jusqu'à ce jour. Les documents les plus précieux de

celle collection, inconnus jusqu'à présent à la science, consistent en plus de mille décisions, résolutions et actes des Kabals juifs (administrations municipales) et bet-dins (tribunaux talmoudiques) que nous nous proposons de faire connaître à nos lecteurs. L'importance et la signification de ces documents consiste en ce qu'ils admettent à notre appréciation le côté pratique de la vie réelle des juifs de notre époque, et précisément celui qui résulte des théories talmoudiques qui en forme la base, et qui est inaccessible aux personnes élevées en dehors des murs de la synagogue : Par exemple, dans le Talmoud les limites du pouvoir du Kahal et du Bet-din sur la vie privée des juifs n'ont pas été précisées. ...

L'hymne des ouvriers.

Humiliés et torturés sans fin,
Nous nous révoltons enfin.
Les tyrans nous ont pris notre pain.

Nous avons assez souffert et
Nous avons assez été spoliés,
Notre peuple a assez saigné.

Dans le puissant vacarme des aciéries et des fourneaux
Hier, courbés par la fatigue et dans l'étau
De la ferraille et de la misère,
Aujourd'hui, debout! dans un sursaut,
Nous nous levons ,nous, les damnés de la terre!

Travailleurs, au combat!
La légion nous appelle.
Répondons à sa voix!
Accourez dans la tempête cruelle!
Travailleurs au combat! La légion nous appelle.
Accourons à sa voix!

Nous, du monde futur, les bâtisseurs,
Le front baigné de soleil,
Nous dominons, déjà vainqueurs!

Du plus profond des ténèbres de la terre
Des fabriques, des usines,
Du plus profond des souterrains, des mines,
Lave rugissante et brûlante des enfers,
Jaillissons en force vers la lumière!

Courons comme des flammes vers la Justice!
Sur la route de feu, sous l'ombre protectrice,
Aux battements sourds de nos cœurs
Les aurores sacrées jettent déjà leurs lueurs!

Pour la justice, légionnaires,
Pour notre peuple en haillons,
Par l'éclair, par le tonnerre,
Un nouveau monde nous bâtirons!

Renversons l'opresseur comme tempête, légionnaires!
Marin et Motza nous regardent du ciel.
Dans le fracas des forges, notre sacrifice sur l'autel,
Nous martelons notre avenir, destin de Fer!

Venez dans l'orage qui tourbillonne
Unissez-vous! La révolte sonne!"

L'hymne des ouvriers.
>
> Nous somme nés en plein orage et en souffrance,

> Les tyrans nous ont pris notre pain.
 > Humiliés et torturés sans fin,
 > Nous avons été saigné avec le peuple entier
 > Nous nous révoltons enfin.
 >
 > Nous avons assez souffert et
 > Nous avons assez été spoliés,
 > Notre peuple a assez saigné.
 >
 > Dans le puissant vacarme des acieries et des fourneaux
 > Hier, courbés par la fatigue et dans l'étau
 > De la ferraille et de la misère,
 > Aujourd'hui, debout! dans un sursaut,
 > Nous nous levons ,nous, les damnés de la terre!
 >
 > Début du refrain:
 > Travailleurs, au combat!
 > La légion nous appelle.
 > Répondons à sa voix!
 > Accourez dans la tempête cruelle!
 > Travailleurs au combat!
 > La légion nous appelle.
 > Au combat travailleurs
 > Venez au turbillon orageux.
 > Travailleurs au combat
 > Bâtisseurs des siècles futurs,
 > Le front dans le soleil
 > Nous montons vainqueurs.
 > Fin du refrain
 >
 > Nous, du monde futur, les bâtisseurs,
 > Le front baigné de soleil,
 > Nous dominons, déjà vainqueurs!
 >
 > Du plus profond des ténèbres de la terre
 > Des fabriques, des usines,

- > Du plus profond des souterrains, des mines,
- > Lave rugissante et brûlante des enfers,
- > Jaillissons en force vers la lumière!
- >
- > Courons comme des flammes vers la Justice!
- > Sur la route de feu, sous l'ombre protectrice,
- > Aux battements sourds de nos cœurs
- > Les aurores sacrées jettent déjà leurs lueurs!
- >
- > Pour la justice, légionnaires,
- > Pour notre peuple en haillons,
- > Par l'éclair, par le tonnerre,
- > Un nouveau monde nous bâtirons!
- >
- >
- > Renversons l'opresseur comme tempête, légionnaires!
- > Marin et Motza nous regardent du ciel.
- > Dans le fracas des forges, notre sacrifice sur l'autel,
- > Nous martelons notre avenir, destin de Fer!

